

Giới thiệu Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert

Tu luyện hơn hai ngàn năm tu giả Diệp Phi, vốn là thực lực đã cường đại đến có thể so với Đại La Kim Tiên mức độ, nhưng bất ngờ phát hiện mình không thể Phi Thăng, nguyên nhân càng là bởi chính mình có một cái nắm giữ dòng máu Tiên Linh tiểu tôn tử ở lại nhân gian, muốn Phi Thăng, tất phải kéo lên hắn đồng thời mới được. chính hắn một tiểu tôn tử thật sự là quá bất hảo, dĩ nhiên nói cái gì cũng không chịu tin tưởng chính mình tổ tông thân phận. bất đắc dĩ, thân là Đại La Kim Tiên Diệp Phi, không thể làm gì khác hơn là đi tới tiểu tôn tử trong học hiệu, hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng lên trên, làm cái học sinh tốt, nỗ lực hướng về tôn tử chứng minh chính mình, cố gắng để hắn tin tưởng thân phận của chính mình, tranh thủ có một ngày có thể đem này không nghe lời tiểu tôn tử bồi dưỡng thành tiên, ông cháu hai cái đồng thời Phi Thăng.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Thần Tiên cuộc thi

Hai linh một, hai năm tám tháng ba mươi một ngày, Trung Hải thành phố, học viện Phi Diệp, học sinh báo danh tháng ngày.

Sáng sủa phòng học, chỉnh tề sắp xếp cái bàn, đứng ở trên bục giảng giám thị lão sư, chu vi ngoại trừ viết chữ tiếng sán sạt, hầu như cái gì đều nghe không được, Diệp Phi tròn mắt lên, nhìn trước mắt một tấm che kín hoành tuyến cùng đường dọc giấy trắng, có vẻ hơi sinh khí, bởi vì mặt trên đề mục là: học sinh tự liệu điều tra biểu.

Kháo, ai cho các ngươi bang này tôn tử đến điều tra tổ tông, không lớn không nhỏ! Diệp Phi trong lòng thầm nghĩ.

Cũng khó trách Diệp Phi sinh khí, mấy ngày trước đây, hắn vẫn là một gã đã tu luyện mấy ngàn năm, thực lực siêu cấp quá trâu Đại La Kim Tiên, hiện tại nhưng lại không thể không nắm một nhánh 2B bút chì, tham gia trường học hiểu rõ cuộc thi, mà trước đây, còn phải trước tiên điền biểu.

...

Họ tên: Diệp Phi.

Tuổi tác: hơn hai ngàn tuổi đi, tổ tông nhớ không rõ .

Đại La Kim Tiên Diệp Phi cụ thể có bao nhiêu tuổi, là thật nghĩ không ra , hắn chỉ nhớ rõ chính mình sinh ra ở Xuân Thu Chiến quốc thời kì Lỗ quốc, sống đến bây giờ khoảng chừng có hơn hai ngàn năm , luân hồi phận là thể nhân sống sót Lão Tổ tông, có thể bởi vì tu tiên duyên cớ, bề ngoài nhưng vẫn luôn là một tên mười sáu, mười bảy tuổi, thể tóc húi cua, tướng mạo bình thường thiếu niên.

Bởi Diệp Phi đã sống mấy ngàn năm, vì lẽ đó thể gian thể nhân, mặc kệ tuổi tác bao lớn, ở trong mắt của hắn bất quá đều là chút không biết bao nhiêu đời sau tiểu tôn tử, hiện tại tôn tử lại muốn điều tra tổ tông, tổ tông đương nhiên mất hứng.

Giới tính: lẽ nào các ngươi bang này tôn tử nhìn chưa ra?

Đương nhiên là thuần đàn ông, đối Diệp Phi Lão Tổ tông mà nói, bang này tôn Tử Chân không lễ phép.

Thân cao: tổ tông lười lợng.

Muốn thân cao làm gì, Tiên Nhân quan tâm chính là thực lực mà không phải thân cao, Diệp Phi xưa nay đều không lợng quá.

Thê trọng: bản tổ tông muốn muốn bao nhiêu liền có bao nhiêu.

Diệp Phi tuyệt học "Đại Lực Kim Cương quyết" bên trong, có một môn gọi là có thai thuật pháp quyết, có thể tùy ý điều chỉnh thân thê của mình trọng lợng, vì lẽ đó Diệp Phi thê trọng muốn bao nhiêu liền có bao nhiêu.

...

Khí trời tốt, Dương Quang xuyên thấu qua phòng học cửa sổ thủy tinh, chiếu vào trên thân thê người ảm áp, như vậy hảo thiên, làm gì không được, nhưng Đại La Kim Tiên Diệp Phi nhưng muốn chạy đến nơi đây đến làm cái học sinh cấp ba, còn nguyên nhân, còn phải từ đâu nói tới.

Hơn hai ngàn năm trước, Diệp Phi sinh ra ở Xuân Thu Chiến quốc thời kì Lỗ quốc, vốn chỉ là cái phàm nhân, mười sáu tuổi năm ấy, một cái vô tình, một tên đạo hiệu Bất Diệt Thiên Tôn Tiên Nhân tại Vân Du thời gian phát hiện hắn, kinh dị vu Diệp Phi dòng máu Tiên Linh, đem hắn thu làm đệ tử, cũng truyền thụ Diệp Phi một đường tên là Đại Lực Kim Cương quyết tu luyện pháp quyết, để Diệp Phi hảo hảo tu luyện, nói cho hắn biết một ngày nào đó có thê Phi Thăng đến Tiên giới, trường sinh bất lão.

Trên đời có bao nhiêu người khát vọng trường sinh, khát vọng thành tiên, thê nhưng cuối cùng có mấy người có thê thực hiện, coi như là Đế Vương đem tương, quyền khuynh nhất thời, vinh hoa phú quý, sau trăm năm còn không phải là mỗi người biến thành bạch cốt một đồng?

Đối Diệp Phi mà nói, đây là hiếm thấy gặp gỡ, sư on trọng Vu Sơn, Diệp Phi cực kỳ cảm kích, xin thê nhất định phải báo đáp sư phụ.

Sau một tháng, Bất Diệt Thiên Tôn nhẹ lướt đi, trước khi lên đường, thầy trò hai người hẹn ước Tiên giới gặp lại. Từ đây, Phi Thăng đến Tiên giới đi gặp đến sư phụ cũng thành Diệp Phi tu luyện động lực cùng mục tiêu.

Cái kia sau khi Diệp Phi liền đã tới Đông Hải lao trong ngọn núi, không ngừng mà tu luyện a tu luyện, Diệp Phi cũng không hổ là tu luyện thiên tài, tốc độ tu luyện kinh người, hai trăm trong năm, hắn vô cùng quá trâu từ Luyện Khí, Trúc Cơ... Một đường tu luyện đến Phi Thăng đỉnh cao Đại Thành hậu kỳ, lập tức liền có thê gọi ra thiên kiếp, bắt đầu Phi Thăng.

Nhưng chuyện về sau nhưng xuất hiện bất ngờ, các loại thiên kiếp đều chưa từng xuất hiện, Diệp Phi chu vi một điểm có thê Phi Thăng dấu hiệu đều không có.

Giữa lúc Diệp Phi không rõ thời điểm, một tên Tiên giới Tiên quan bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, đi tới Diệp Phi trước mặt, nói cho Diệp Phi hắn là Tiên giới phụ trách Phi Thăng Tiên quan.

Tiên quan nói cho Diệp Phi, hắn bây giờ không có cách nào Phi Thăng, muốn Phi Thăng đến Tiên giới, không phải thực lực đạt đến là có thê, vẫn nhất định phải giải quyết xong chính mình trần duyên, mới có thê gọi ra thiên kiếp.

Trần duyên chưa xong? Này tính là gì vô nghĩa sự tình!

Bất quá tại Tiên quan luôn mãi nhắc nhở hạ, Diệp Phi lúc này mới nhớ tới, chính mình thật giống lúc trước hai trăm năm lúc tu luyện quang trung, có một lần tẻ nhạt trung đi tới nhân gian, lại đang một lần ma xui quỷ khiến túy trong rượu, nhất thời kích động, cùng một tên nữ tử làm một chuyện hoang đường.

Cứ việc chuyện kia là nữ tử kia tự nguyện, sau đó hai người cũng ai đi đường nấy, nhưng Tiên quan nói cho Diệp Phi, sau đó nữ tử kia sinh một đứa bé, là Diệp Phi chúng, đồng thời đứa bé này cùng Diệp Phi như thế, đều nắm giữ dòng máu Tiên Linh.

Dòng máu Tiên Linh là một loại huyết đặc thù huyết mạch, tại toàn bộ Tiên giới đều là vô cùng hi hữu, huyết mạch người nắm giữ một khi tu tiên, tốc độ sẽ siêu cấp nhanh, sắp tới khiến bình thường Tiên Nhân thúc ngựa đều không đuổi kịp, nhưng nó cũng rất đặc thù, dòng máu Tiên Linh người nắm giữ bất luận nam nữ, cùng một cái khác phái có thể có một cái đời sau, mặc dù muốn nhiều sinh con, cũng hoàn toàn không làm được, dòng máu Tiên Linh giả bất hội nắm giữ mặc cho hà anh chị em, Diệp Phi là như vậy, Diệp Phi cái kia lưu ở nhân gian đời sau cũng là như vậy.

Bởi dòng máu Tiên Linh tại toàn bộ Tiên giới đều vô cùng hi hữu, tốc độ tu luyện lại siêu cấp nhanh, vì lẽ đó người nắm giữ hơn nửa đều là thượng vị Thần Tiên, Tiên giới pháp quy quy định, nắm giữ loại này huyết mạch người là tuyệt không có thể chờ ở nhân gian, một khi phát hiện nhất định phải đem đưa vào Tiên giới, vì lẽ đó chuyện này, Diệp Phi nhất định phải nghĩ biện pháp quyết định sau khi, mình mới có thể Phi Thăng Tiên giới.

Quyết định biện pháp, nói đơn giản chính là Diệp Phi phải tìm được chính mình cái này đơn truyền hậu nhân, đem bồi dưỡng trở thành Tiên Nhân, cùng mình đồng thời Phi Thăng, này mới có thể tiến nhập Tiên giới, một lần nữa nhìn thấy sư phụ.

Nguyên lai là như vậy, Diệp Phi rốt cuộc hiểu rõ, vì có thể cùng sớm một chút cùng sư phụ gặp mặt, liền Diệp Phi lần thứ hai hạ sơn, bắt đầu tìm kiếm tự mình hậu nhân.

Vốn là Diệp Phi đối tìm người chuyện này hoàn toàn tự tin, nhân vì mình chỉ cùng nữ nhân này từng có loại quan hệ này, vì lẽ đó mặc kệ chính mình dòng máu Tiên Linh đã truyền bao nhiêu đời, đều là đơn truyền mà thôi, tìm tới nhất định không khó.

Nào có biết sự tình cũng không muốn Diệp Phi nghĩ tới đơn giản như vậy, quá trình này càng là gian nan vô cùng, hấn hao tổn thời gian mấy ngàn năm, vô số lần hạ sơn, chọn dùng các loại phương pháp tìm kiếm, nhưng vẫn không có phát hiện mình hậu nhân một chút tung tích, này hoàn toàn ra khỏi Diệp Phi dự liệu.

Lên Sơ Thất trăm năm, Diệp Phi tuy rằng nhiều lần thất bại, nhưng vẫn mang theo hi vọng, đầy cỏi lòng tự tin, sau khi bảy trăm năm, Diệp Phi dần dần thất vọng, hoài nghi biến người mệnh mông, chính mình tìm tới độ khả thi có bao nhiêu, đến cuối cùng bảy trăm năm, Diệp Phi hi vọng phá diệt, thì lại bắt đầu tự giận mình, mỗi lần hạ sơn, đều khoảng cách thời gian càng ngày càng dài, mãi đến tận lần trước hạ sơn, càng là cách hiện nay đã có hơn hai trăm năm Thanh triều.

Lần này, Diệp Phi rốt cục nản chí ngã lòng, thăng thần ở nhân gian thu rồi mấy cái đệ tử ký danh, để lại cho bọn hấn đưa tin phù, đem tìm kiếm hậu nhân nhiệm vụ giao cho bọn họ, chính mình thì lại trở lại Lao sơn trong núi, lấy độ tu luyện nhạt.

Lại là hai bách năm đã qua, nhân gian vẫn như cũ không có tin tức gì truyền đến, Diệp Phi đã triệt để tuyệt vọng, hoàn toàn bỏ qua nỗ lực, bất kể là ai, hai ngàn năm tìm tòi không kết quả, cũng đủ để tuyệt vọng, coi như là Đại La Kim Tiên cũng không ngoại lệ.

Nơi này nói một câu, tại này hai ngàn trung, Diệp Phi tuy rằng không có tìm được hấn đời sau, nhưng nhưng vẫn không có từ bỏ tu luyện, hấn là một bên

tìm kiếm tự mình hậu nhân, một bên không ngừng tu luyện.

Hai ngàn năm tu luyện để hần đã có cực kỳ quá trâu thực lực, nói như thế, Diệp Phi hiện tại chính là sống sót lực địa Kim Tiên, đứng ở nhân gian thực lực đỉnh cao nhân vật, nhân gian những cái được gọi là cường giả, ở trong mắt hần, tất cả đều dường như giun dế.

Chỉ là ngay Diệp Phi lúc tuyệt vọng, sự tình lại đột nhiên có chuyển cơ, liền trong mấy ngày trước, Diệp Phi hai trăm năm trước lưu ở nhân gian một tên đệ tử ký danh, bỗng nhiên hướng về tại Lao sơn trung tu luyện Diệp Phi phát sinh đưa tin phù, xưng rốt cuộc tìm được hần hậu nhân.

Diệp Phi nghe tin sau nhất thời mừng rỡ như điên, lập tức lấy tốc độ nhanh nhất hạ sơn, thời gian qua đi sau hai trăm năm, lần thứ hai đi tới chính mình tên đệ tử kia trước mặt.

Từ tên đệ tử này trong miệng, Diệp Phi biết được chính mình đích truyền hậu nhân tên là Diệp Thanh, cha mẹ từ nhỏ mất, tại cô nhi viện trường đại, năm nay mười sáu tuổi, vừa tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp.

Liền Diệp Phi lập tức hành động, dùng tốc độ nhanh nhất tìm được chính mình cái này đích truyền hậu nhân, hướng về hần biểu lộ chính mình tổ tông thân phận, muốn mau sớm đem hần bồi dưỡng thành tiên, mình cũng hảo Phi Thăng đi gặp sư phụ, nào có biết Đối Phương đối lời của mình nhưng căn bản không tin, vẫn coi hần là trở thành phong tử vô cùng thiếu kiên nhẫn, đến cuối cùng thậm chí đem hần chạy ra, này không bởi để Diệp Phi cảm thấy vô cùng phiền muộn.

Ngẫm lại thì cũng thôi, mặc cho ai gặp phải một cái tới cửa liền tự xưng là chính mình tổ tông gia hỏa, e sợ đều sẽ không tin tưởng, lại nói người ta đã là chính mình truyền bá tám mươi đời hậu nhân, không biết mình cũng rất bình thường, chính mình vốn còn muốn đối với hần sử dụng điểm Kim Tiên thủ đoạn để hần xem một chút tổ tông thực lực, thế nhưng vừa nghĩ Đối Phương dù sao là của mình hậu nhân, Diệp Phi liền không hạ thủ, vạn không cần thật ngộ thương rồi hần, chuyện sau này chỉ sợ cũng càng khó làm hơn.

Diệp Phi chính khó làm thời điểm, Diệp Phi cái kia đệ tử ký danh cho diệp bay ra cái điểm quan trọng (giọt), không bằng trước tiên nghĩ biện pháp đem hần cái này đời sau sắp xếp đến một khu nhà cao trung đọc sách, sau đó Diệp Phi lại tiến vào cái này trường học, cùng hần thành vi đồng học, sớm chiều ở chung, tranh thủ bồi dưỡng được cảm tình, lại nghĩ chủ ý từ nói phục Đối Phương tiếp thu Diệp Phi thân phận, cuối cùng lại đem bồi dưỡng thành tiên.

Bởi Diệp Phi tuy nhưng đã mấy năm tuổi, thế nhưng đáng đáp nhưng là vẫn là mười sáu, mười bảy thiếu niên, tới trường học khi học sinh ngã : cũng cũng không nhìn ra điều khác thường gì, vì lẽ đó điểm ấy từ ngược lại là nói tới thông.

Cứ việc biện pháp này có điểm nhiều, không phù hợp Diệp Phi tính cách, nhưng Diệp Phi tới chung vẫn đồng ý, bởi vì hần cái kia nét phác thảo tính cách căn bản là nghĩ không ra cái gì biện pháp khác.

Kết quả là, Đại La Kim Tiên Diệp Phi liền trở thành học viện Phi Diệp cao một bộ năm nay tân sinh, cũng là có vừa nảy phát sinh một màn.

...

Nơi ở: trường học ký túc xá.

Diệp Phi tới trường học đến, chính là vì cùng mình hậu nhân bồi dưỡng cảm tình, đương nhiên phải cùng hần cùng ở trường học.

Điện Thoại Di Động: bọn họ nói là quả táo.

Tuy rằng Diệp Phi đến nhân gian thời gian còn không trường, thế nhưng đệ tử của hắn vì cùng mình giao lưu thuận tiện, đưa hắn một bộ điện thoại di động, Diệp Phi học được sau khi cảm giác so với mình đưa tin phù còn dễ dùng, hết sức hài lòng.

Chỉ là điện thoại di động tên Diệp Phi cảm thấy quái, đệ tử nói cái kia gọi là quả táo ái phong tử, mặt trái có cái bị cắn một cái quả táo đỏ án, Diệp Phi liền không rõ, quả táo bị thổi cái phong làm sao lại sẽ chết.

Email: không biết là cái gì ngoạn ý.

Cứ việc sống mấy ngàn năm, nhưng khoảng cách Diệp Phi lần gần đây nhất hạ phàm đến nhân gian, đã hơn hai trăm năm, Diệp Phi liền mấy vi tính đều chưa từng thấy, không biết điện bưu này Đông Đông cũng rất bình thường.

Hứng thú ham: uống rượu.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi mặc dù tốt tửu, nhưng lượng không lớn, dễ dàng túy, đồng thời túy sau tự chủ cực kém, phương diện này, năm đó hắn lưu ở nhân gian cái kia đời sau chính là chứng minh.

Sở trường: thân thể mạnh, khí lực đại.

Diệp Phi tuy rằng không có Phi Thăng, thế nhưng tu luyện "Đại Lực Kim Cương quyết" đã đến cảnh giới cực cao, thân thể cường hãn đến có thể đao thương bất nhập, sức mạnh lớn đến có thể một tay chuyển sơn, tại hai phương diện này, mặc dù cùng Tiên giới Tiên Nhân so với cũng là ít có đối thủ.

Từng chịu qua loại nào hình thức khen thưởng: thật giống có mấy người Hoàng Đế vì ta kiến quá tử.

Cùng với nói là khen thưởng, không bằng nói là cung phụng.

Mấy ngàn năm tu luyện dài dằng dặc thời gian trung, Diệp Phi vì tìm kiếm hậu nhân, đã từng mấy lần đi tới nhân gian, trong đó không khỏi thuận lợi làm chút gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ sự tình, liền thành tựu một đoạn đoạn Thần Tiên trùng ác Dương thiện truyền thuyết, cũng có sau đó các hướng Hoàng Đế nghe tiên tung đi tới Lao sơn phóng tiên, vì Diệp Phi kiến từ điển cổ, đến ngày hôm nay, Lao sơn đã trở thành một toà trải rộng đạo quan danh sơn, kiến trúc, thậm chí có Cửu Cung tám coi bảy mươi hai am thuyết pháp.

Cha mẹ họ tên: không biết.

Diệp Phi từ nhỏ đã là cô nhi, chính mình cũng không biết cha mẹ là ai, gặp phải sư phụ trước đó, hắn là bị thời Xuân Thu Lỗ quốc một tên ở nông thôn lão nông nuôi nấng lớn lên.

Trong nhà phương thức liên lạc: đi hỏi Tiểu Lý Tử.

Tiểu Lý Tử là Diệp Phi lần trước hạ sơn thu đệ tử ký danh, từ Thanh triều hoạt đến ngày hôm nay, cũng có hơn hai trăm tuổi, ở nhân gian nói đến cũng là tổ gia gia bối nhân vật, bất quá tại Diệp Phi trong mắt vẫn là năm đó tiểu hài tử, có thể phát hiện Diệp Phi hậu nhân Diệp Thanh, chính là công lao của hắn.

Biểu diễn tới đây, Diệp Phi đã không nhìn được, cũng may rốt cục diễn xong, hiểu rõ cuộc thi liền muốn bắt đầu, điều này làm cho Diệp Phi rốt cục vẫn là nhìn được.

Lần này hiểu rõ cuộc thi, là học viện Phi Diệp cao trung bộ đối mới nhập học cao một tân sinh tiến hành một lần cơ sở tri thức trắc bình, khảo sát phạm vi bao hàm từ nhỏ học được sơ trung các môn ngành học tri thức điểm, mục đích ở chỗ khảo sát năm nay vừa nhập học cao một tân sinh tri thức cơ sở, mà Diệp Phi chính là đám này tân sinh trung một thành viên.

Đại số cuộc thi, sau nửa giờ.

Lắp chỗ trống, đề thứ nhất.

Phương trình $4x=3x-1$ giải là $x=?$

Đề thứ hai.

Như $2x=4/3$ cùng $3(x-a)=a-5x$ có tương đồng giải, như vậy $a-1=?$

...

Mẹ nhà nó, đây đều là cái quỷ gì về bùa, dùng để cầu thần bái Phật sao, cầu thần cũng không như vậy!

Đại La Kim Tiên Diệp Phi nơi nào nhìn ra hiểu những này xuất hiện đại số phù hiệu, nhất thời một sau đầu Hắc tuyến.

...

Ứng dụng đề, đề thứ hai.

Một cái cái ao có Giáp Ất Bính ba cái ống nước, độc mở giáp quân cần 6 lúc đổ đầy, độc mở ất quân cần 8 giờ đổ đầy, độc mở Bính quân thì lại 12 giờ chạy xe không trong ao thủy, hiện tại, tiểu Minh trước tiên đánh mở Giáp Ất hai quân 2 giờ lại mở ra Bính quân, hỏi tiểu Minh mở ra Bính quân khi nào sau có thể đem cái ao đổ đầy?

Tại sao muốn cho cái ao một bên nước vào, một bên lại nhường, các ngươi bang này tôn tử có bệnh a!

...

Đệ ngũ đệ.

Giáp từ A địa xuất phát, át từ B địa xuất phát, hai người đối mặt mà đi, tiểu Minh tại giữa hai người chạy tới chạy lui động, nó đụng vào đến giáp liền chuyển hướng át, đụng vào đến át lại chuyển hướng giáp, tuần hoàn đến đáp lại, mãi đến tận hai người gặp nhau, đã biết Giáp Ất trong lúc đó có 5000 mét, hỏi từ xuất phát đến gặp nhau 20 phút, tiểu Minh chạy bao nhiêu mét?

Tại sao phải để tiểu Minh như thế chạy tới chạy lui, biến thái!

...

Tiểu Minh cỡi xe đạp đi đến trường, đầu tiên là xuống dốc, trở lên pha, cuối cùng lại bình pha, tại trên đoạn đường này, tiểu Minh đi lộ trình s cùng thời gian t trong lúc đó quan hệ như đồ chín kỳ, căn cứ đồ kỳ, trả lời dưới đây vấn đề.

(1)... (2)...

Tại sao lại là tiểu Minh!

Tổ tông Diệp Phi rốt cuộc hiểu rõ, nguyên lai không phải tiểu Minh biến thái, mà là các nguoi bang này tôn từ liền thích hành hạ tiểu Minh.

Tiểu Minh, có cơ hội nhìn thấy nguoi, bản tổ tông nhất định vì nguoi xả giận, tỉnh bang này tôn từ luôn khi dễ nguoi, ghét cái ác như kẻ thù Đại La Kim Tiên bắt đầu bắt bình dùm.

Cứ việc phía trước vấn đề lần nữa làm tức giận Diệp Phi, nhưng Diệp Phi vẫn như cũ nỗ lực không chế tâm tình của chính mình, dù sao, tổ tông tới đây tới là có chính sự muốn làm, muốn làm cho mình hậu nhân Diệp Thanh tiếp thu chính mình tổ tông thân phận, mình tại sao cũng phải trước tiên thông qua cuộc thi đi.

Chỉ là sau hai giờ, nhìn lịch sử đề bài thi, Đại La Kim Tiên Diệp Phi rốt cục cũng không còn cách nào khắc chế chính mình lửa giận, không thể nhịn được nữa từ chỗ ngồi đứng lên.

Bà nội, Bát Quốc Liên Quân đánh tiến vào Trung Quốc tới rồi sao!

Đường đường Trung Hoa lại để quý dương bắt nạt!

Các nguoi bang này tôn từ kí rồi điều ước bất bình đẳng không nói, lại còn hỏi tổ tông bồi bao nhiêu tiền!

Đem bài thi xé nát, nắm thành một đoàn hương vờ trên đất ném đi, Diệp Phi nổi giận đùng đùng từ chỗ ngồi rời khỏi, liền muốn ra trường thi.

"Vị này đồng học, cuộc thi còn chưa kết thúc, ngươi không thể rời khỏi." Chính đang giám thị lão sư phát hiện một tên học sinh có Bạo Tẩu xu thế, lập tức chia về phía hắn, vô cùng nghiêm khắc nói rằng.

Lại dám chỉ hoa bản tổ tông! Diệp Phi nhất thời nổi giận.

Mấy ngàn năm tu luyện, lấy Diệp Phi Đại La Kim Tiên thực lực, gấp gờ hắn thần thông người, đều là quỷ trên mặt đất đối với hắn quý báu, xem cũng không dám nhiều liếc hắn một cái, nơi nào có người dám đối với hắn như vậy vô lễ.

Một cái tóm chặt giám thị lão sư cổ áo, đem hắn rút ra đến một bên, tiện tay hướng về bên cạnh ném đi, giám thị lão sư liền oai ngã vào chân tường, ngay sau đó Diệp Phi đá một cái bay ra ngoài phòng học cửa lớn, sải bước đi.

Đây là Diệp Phi hạ thủ lưu tình, coi như là đem hắn ném đến ngoài không gian đi, tại Đại La Kim Tiên xem ra cũng không phải là việc khó gì.

Này tiểu Tử Chân kéo, cực giỏi a!

Phía sau của hắn, một đám cao một tân sinh ngẩng đầu, nhìn Diệp Phi tiêu sái rời đi bóng lưng, trong mắt không nhìn được lộ ra hoặc là kinh ngạc hoặc là ánh mắt hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Hiệu Trưởng sắp xếp

Hôm nay là tân học năm chính thức khai giảng trước một ngày.

Cuộc thi vừa kết thúc, phụ trách Diệp Phi trường thi giám thị lão sư, Vương Đại Thành liền thở phò từ trường thi đi ra.

Thân là học viện Phi Diệp thầy chủ nhiệm, trường học số thứ hai thực quyền nhân vật, Vương Đại Thành vẫn xưa nay chưa bao giờ gặp chuyện như vậy, một người học sinh, hơn nữa còn là cái cao một tân sinh, lại không phục từ cuộc thi kỷ luật, còn dám đối với mình sử dụng bạo lực, loại này học sinh quả thực chính là bại hoại.

Dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới phòng hiệu trưởng, Vương Đại Thành tựa hồ vẫn cứ chìm đắm tại vừa nãy phát sinh một màn trung, miệng đều tức điên.

"Tổng Hiệu Trưởng, thật không ngờ rằng, trên thế giới thậm chí có đệ tử như vậy, quả thực chính là trường học sĩ nhục, phế vật, đồ bỏ đi, vô lại, lưu manh, con sâu làm rầu nồi canh..." Thầy chủ nhiệm một mặt dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Chuyện gì xảy ra?" Tại Vương Đại Thành trước mặt, một tấm tử đàn bàn học sau, một tên hơn bốn mươi tuổi người trung niên cau mày hỏi.

Trên bàn sách chính tề bày hai loa văn án cùng thư tịch, người trung niên này mũ lên giá một bộ kính mắt, khá là nho nhã khí chất, là học viện Phi Diệp đương nhiệm Hiệu Trưởng, địa phương nổi danh học giả cùng giáo dục gia Tổng Giáo Nhân.

"Tổng Hiệu Trưởng, ta mãnh liệt yêu cầu đem tên này học sinh từ chúng ta học viện Phi Diệp khai trừ đi ra ngoài, nếu như hắn tại, chúng ta học viện Phi Diệp sau đó tất sẽ không được an bình!" Thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành gần như là lôi kéo cổ họng tại hồ, hắn vẫn chưa từng có như thế căm tức quá.

"Từ từ nói, không nên kích động." Tổng Giáo Nhân nhìn qua vẫn như cũ trầm ổn, khá là không giận mà uy tất cả khí độ.

Vương Đại Thành nhìn thấy Hiệu Trưởng này phó tư thế, không biết tại sao đáy lòng cũng có chút chột dạ, ngữ khí cũng bằng phẳng rất nhiều.

"Tổng Hiệu Trưởng, thật không biết năm nay chiêu sinh làm là xảy ra chuyện gì, lại liên như vậy học sinh đều làm tiến vào, ta thậm chí hoài nghi cái này gọi Diệp Phi học sinh thậm chí liên sơ trung đều không lên, người xem hắn bài thi!" Vương Đại Thành đem Diệp Phi một loa bài thi đưa tới Tổng Hiệu Trưởng trong tay, một loa màu đỏ zêrô thỉnh linh ở trước mắt.

Đầu chỉ sơ trung, Đại La Kim Tiên Diệp Phi đó là ngay cả tiểu học đều không trải qua, hắn chỉ là tại trước đây mấy ngàn năm trung, là từng đọc một ít Tư Thực, vì lẽ đó nhận được chữ phồn thể, chữ giản thể cũng gần như có thể loại suy thấy rõ, thế nhưng các loại hiện đại ngành học, đó là căn bản bình đều không chạm qua.

"Ta xưa nay chưa từng thấy đệ tử như vậy, vô học, ngông cuồng tự đại, vấn đề nhiều đến làm người giận sôi!"

Kỳ thực cái này gọi Diệp Phi học sinh thành tích đến cùng có bao nhiêu kém, ngã : cũng cũng không phải là vấn đề hắn quan tâm nhất, then chốt là người học sinh này lại không có chút nào đem chính mình đề vào trong mắt, còn đối với mình sử dụng bạo lực, làm được bản thân tại toàn trường thi học sinh trước mặt đều xuất ra cái dương tương, điều này làm cho thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành cảm thấy thật là mất mặt.

Tại Vương Đại Thành trong ký ức, từ khi chính mình đến học viện Phi Diệp, bất luận gặp phải cái dạng gì học sinh, vẫn không có một cái có can đảm ngay mặt chống đối hắn uy nghiêm, càng khỏi nói sử dụng bạo lực, lần này lại gặp phải như thế cái cực phẩm, ngấm lại hắn đối đãi phương thức của mình liền làm cho mình cảm thấy hãi hùng khiếp vía, loại này học sinh quả thực chính là bại hoại trung bại hoại, đó là nhất định không thể lưu, chính mình Phi liều cái mạng già đem hắn đuổi ra trường học không thể!

"Không được!" Tổng Hiệu Trưởng không cần suy nghĩ, lập tức lắc đầu nói.

Dĩ vãng Vương Đại Thành thân là học viện Phi Diệp thầy chủ nhiệm, rất được Tổng Hiệu Trưởng tín nhiệm, Tổng Hiệu Trưởng đối lời đề nghị của hắn gần như là nói gì nghe nấy, thế nhưng lần này, Vương Đại Thành hoàn toàn không nghĩ tới, Tổng Hiệu Trưởng căn bản là không nghe hắn.

"Tại sao, Hiệu Trưởng, người nhìn hẩn điểm..." Vương Đại Thành một mặt không rõ đạo, "Còn có tài liệu của hẩn biểu, không hảo hảo điền không nói, lại còn tự xưng tổ tông, sống hơn hai ngàn tuổi, nếu như không phải có ý quấy rối, đó chính là ngông cuồng tự đại tới cực điểm, ta nghiêm trọng hoài nghi tinh thần của hẩn tình hình!"

"Học sinh thời nay, bên người các loại môi giới nhiều, tiếp xúc đồ vật cũng càng rộng hơn hiện ra, vì lẽ đó tư duy khá là sinh động, cá tính cũng mạnh hơn một chút, phần này điều tra biểu cũng xác thực làm ác một chút, đệ tử như vậy, chúng ta càng muốn căn cứ chăm chú phụ trách thái độ đem hẩn giáo được, không thể xem thường từ bỏ, đây mới là chúng ta học viện Phi Diệp nhất quán giáo dục lý niệm, vì lẽ đó của người ý kiến này ta không thể đồng ý."

Tựa hồ không có chút nào cảm thấy kỳ quái, Tổng Hiệu Trưởng nâng lên chính mình mũi lên kính mắt, nói.

Diệp Phi cá tính cường ngược lại không giả, chỉ là cái gì môi giới nhưng là căn bản sẽ không tiếp xúc qua, Tổng Hiệu Trưởng nói như vậy chỉ là tìm cái lý do mà thôi.

Diệp Phi đúng là hẩn tự tay sắp xếp đến học viện Phi Diệp đọc sách, liên quan với Diệp Phi bối cảnh, kỳ thực hẩn cũng không quá rõ ràng, chỉ biết là hẩn là tập đoàn Phi Diệp tổng giám đốc Lý thành diệp lão gia tử chính mồm đối với mình sắp xếp, đồng thời Lý lão gia tử cũng đối với mình từng nói, cái này gọi Diệp Phi học sinh tính cách khá là đặc biệt, yêu thích tự xưng tổ tông, hằng ngày hành sự cũng khá là lảm lảm liệt liệt, không câu nệ tiểu tiết, nhưng cũng làm cho mình không muốn đi quán hẩn, tận lực cho hẩn tự do, cho dù chọn ra cái gì cái sọt, cũng do chính mình đến quyết định.

Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng nhận được an bài này, khởi đầu khá là không hiểu, bởi vì học viện Phi Diệp từ trước đến giờ là một khu nhà quản lý Nghiêm Cách học viện, tiếp thu một cái như thế học sinh, vẫn chưa thể đi quán, thật sự là cho mình gây phiền phức, nhưng Tổng Giáo Nhân cuối cùng vẫn là đem người học sinh này tiếp thu lại đây, bởi vì nói cho cùng, học viện Phi Diệp bất quá là tập đoàn Phi Diệp dưới cò một cái đề non nghiệp, tập đoàn chủ tịch mệnh lệnh căn bản không khỏi chính mình không phục từ.

Đường hoàng ai cũng sẽ nói, đệ tử như vậy, người đến dạy dỗ thử xem, Vương Đại Thành không được đến Tổng Hiệu Trưởng tán đồng, trong lòng nén giận, một trận oán thầm.

"Tổng Hiệu Trưởng, không chỉ như vậy, người học sinh này lại còn công nhiên đối lão sư sử dụng bạo lực, nếu như không đem hẩn khai trừ, sau đó trong trường học vấn đề học sinh học theo, trường học kỷ luật ở đâu, lão sư tôn nghiêm ở đâu?"

Wương Đại Thành mặt đỏ lên, quơ cánh tay kể tục khiêu nại, khá là không đem Diệp Phi khai trừ thể không bỏ qua mùi vị.

"Wương Đại Thành, chúng ta thân là giáo dục công tác giả, gặp phải có vấn đề học sinh, không thể đều là dùng đem khai trừ để giải quyết vấn đề, người coi nhiều năm như vậy lão sư, chẳng lẽ còn muốn cho ta cho người biết làm thế nào mạ!" Vào lúc này, không ngờ rằng Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng vỗ bàn một cái, ngược lại có chút nổi giận.

Nếu là đồng sự Trường An bài sự tình chính mình cũng xong không được, sau đó chính hẩn một Hiệu Trưởng cũng cũng đừng nghĩ làm.

"Cái này..."

Wương Đại Thành nhất thời trợn mắt ngoác mồm, cho tới nay, ở trong ấn tượng của hẩn, Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng bình thường tính khí vô cùng tốt, cực nhỏ nổi giận, hiện tại bởi vì như thế một cái vấn đề học sinh cùng mình vỗ bàn, đây quả thực là chuyện khó mà tin nổi.

Chỉ là Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng phía dưới lại làm cho Vương Đại Thành càng là giật mình, "Sau đó cái này gọi Diệp Phi học sinh, người liền không cần lo , hần nguyện ý ở trong trường học làm cái gì thì làm cái đó, tùy vào hần đã khỏe, người không những không thể đem hần khai trừ, đồng thời xử phạt cũng không được, cái khác ta cũng không nhiều lời , nói người cũng không hiểu, Vương Đại Thành, người nhớ lấy mạ!"

Cái gì, thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành trọn to hai mắt, hầu như không tin lỗ tai của mình.

Coi như là có bối cảnh học sinh, cũng không trở thành như vậy đi, học viện Phi Diệp trước đây cũng có không ít trong nhà không giàu sang thì cũng cao quý học sinh, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa thấy Tổng Hiệu Trưởng như vậy vì đó đại bật đèn xanh, đây căn bản không phải giáo dục, mà là phóng túng.

"Cứ như vậy đi, người nhớ kỹ điểm này là đủ rồi, cái khác không nên hỏi nhiều, người chỉ cần chiếu đi làm là được, hiện tại đi ra ngoài đi, ta vẫn vô cùng chuyện trọng yếu phải làm." Tổng Hiệu Trưởng hướng về Vương Đại Thành phất phất tay, tia hào không khách khí : tức giận kết thúc hai người đối thoại.

Vương Đại Thành bắt đầu đi, chỉ được một mặt ngạc nhiên rời khỏi phòng làm việc của hiệu trưởng.

Phòng hiệu trưởng, nhìn Vương Đại Thành rời đi thân ảnh, Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng lông mày rớt cục giãn ra một thoáng, nói thật, hần cũng không biết Diệp Phi thân phận, Lý thành diệp lão gia tử đối với mình hạ mệnh lệnh này thời điểm, chính mình hầu như đều không tin lỗ tai của mình, không chỉ như vậy, Lý thành diệp lão gia tử còn muốn chính mình tận lực thỏa mãn Diệp Phi các loại yêu cầu, để Diệp Phi trong trường học được hưởng đầy đủ tự do, không muốn đi quản hần, đối với an bài như thế, Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng cũng là cuộc đời lần thứ nhất gặp phải.

Thật không biết cái này Diệp Phi đến cùng là cái gì bối cảnh, chẳng lẽ là nhà ta con ông cháu cha hoặc là quân khu thủ trưởng hài tử không được, Tổng Giáo Nhân nhìn một chút trong tay bài thi, cười khổ một cái, cho dù là như vậy, cũng không trở thành như vậy phóng túng a... Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng không nhận được lác lác đầu.

Bất quá hần nếu là tập đoàn Phi Diệp tổng giám đốc Lý lão gia tử an bài xuống nhiệm vụ, coi như là dù thế nào không đạo lý, mình cũng phải trăm phần trăm không hơn không kém hoàn thành, bởi vì nếu như không phải Lý lão gia tử năm đó ơn tri ngộ, chính mình vẫn chẳng qua là cái phổ thông dân làm lão sư, cầm mỏng manh tiền lương, từng ngày từng ngày không lý tưởng, nào có hiện tại một giáo trưởng Địa Vị, mà nổi danh giáo dục gia cùng học giả tiếng tăm, cái kia càng là cần nhờ nhân phùng.

Giữa lúc Tổng Giáo Nhân Hiệu Trưởng đối Diệp Phi thân phận vô cùng khó hiểu thời điểm, Diệp Phi nhưng chính đang vì cuộc thi sự tình cảm tức không ngớt.

"Đây đều là chút gì đồ phá hoại đề thi!"

Học viện trên thao trường, Diệp Phi vừa đi, một bên không nhận được chửi ầm lên.

Làm những kia chữ như gà bới làm gì, thi pháp sao? Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, đều không cảm thấy mặt trên có pháp lực nào.

Luôn khi dễ tiểu Minh, để người ta làm này làm cái kia, đây không phải là bắt nạt người sao?

Chính mình chiến tranh đánh thua, mất mặt xấu hổ không nói, lại còn muốn thi bản tổ tông bởi bao nhiêu tiền, quả thực sỉ nhục tới cực điểm, Diệp Phi

không thể nhẫn nhịn nhất chịu chính là cái này.

Chu vi lặng lẽ, cuộc thi đã kết thúc, hôm nay là tám tháng ba số mười một, trường học báo danh tháng ngày, thi xong hiểu rõ cuộc thi, bọn học sinh đại thể trở về, thao trường bên trong không có người nào, Diệp Phi âm thanh truyền đi thật xa.

Thật xa cảm thấy trường học một góc phía sau cây, tựa hồ có cái thân ảnh chính đang lén lút đang nhìn mình, Diệp Phi nhất thời cả giận nói, "Người nào tại cái kia quý quý túy túy, cho bản tổ tông lẫn ra!"

Nghe nói như thế, người kia lập tức từ cây cối sau khi nhô đầu ra, lộ ra vẻ một cái lúng túng nụ cười, nhưng là cái vóc người gầy gò, quần áo hào hoa phú quý, lão già râu tóc bạc trắng.

"Sur phụ, là ta."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3:. Siêu cấp đồ đệ

Lão già kia nghe được Diệp Phi triệu hoán, lập tức thở hồn hên, một đường chạy chậm đi vào Diệp Phi trước mặt, lập tức một cái cúi đầu, mặt mũi tràn đầy đều là thu được kết quả tốt thân sắc.

Giờ phút này, nếu có người thấy như vậy một màn, một người thoạt nhìn chừng bảy tám chục tuổi, toàn thân đều mang theo thượng vị giả khí tức lão già, rõ ràng cung kính quân một cái mười sáu mười bảy tuổi tóc húi cua thiếu niên gọi sư phụ, nhất định sẽ cảm thấy ánh mắt của mình xảy ra vấn đề rồi, chẳng qua là nếu như hắn khó hiểu thân phận của lão già này, như vậy chỉ sợ cũng sẽ cảm thấy liên đầu của mình cũng có tật xấu rồi.

Lão già này tên là Lý Thành Diệp, đứng là Phi Diệp tập đoàn tổng giám đốc, bị người tôn xưng là Lý lão gia tử, Phi Diệp tập đoàn đứng một nhà thế giới tính nổi tiếng xí nghiệp, tổng bộ ở vào Trung Hải thành phố, kia sản nghiệp kể cả khoa học kỹ thuật, địa sản, điện tử, giáo dục chờ nhiều lĩnh vực, đứng một nhà tổng hợp thực lực đạt tới thế giới Top 10 cỡ lớn tập đoàn công ty, Diệp Phi đến trường Phi Diệp học viện, chính là kỳ danh tiếp theo chỗ nhỏ nhất sản nghiệp.

Lý Thành Diệp thân là Phi Diệp tập đoàn lĩnh quân nhân vật, tuyệt đối thuộc về một phát đậm chân, cũng đủ để ảnh hưởng thế giới kinh tế nhân vật phong vân một trong, cũng chính là hắn lợi dụng nắm giữ trong tay khổng lồ tài nguyên, cuối cùng phát hiện Diệp Phi hậu nhân Diệp Thanh.

Chẳng qua là Lý Thành Diệp lão gia tử tuy nhiên thanh minh hiển hách, lại có rất ít người biết hắn một thân phận khác, hắn sinh ra ở nhiều hơn hai trăm năm trước Thanh triều Gia Khánh hậu kỳ, đứng Diệp Phi lần trước xuống núi lúc thu ký danh đệ tử một trong.

Hai trăm năm trước, Diệp Phi lại lần nữa xuống núi tìm tòi hậu nhân, nhưng là tại vẫn không có kết quả, ôm ngựa chết cho rằng ngựa sống ý tưởng, Diệp Phi ở nhân gian thu mấy cái ký danh đệ tử, cũng đem chính mình tích lũy tài phú lấy ra, để cho bọn họ tổ chức lực lượng, trợ giúp chính mình tìm kiếm hậu nhân, Lý Thành Diệp chính là những đệ tử này trong một cái.

Với tư cách thực lực kinh người Đại La Kim Tiên, Diệp Phi tại nhiều lần xuống núi bên trong, bênh vực kẻ yếu, cướp của người giàu chia cho người nghèo sự tình có thể làm không biết có bao nhiêu, đụng phải làm nhiều việc ác đạo phi ác bá, Diệp Phi càng là trực tiếp đến thăm phải đi đoạt, căn bản cũng không có cái gì người có thể đỡ nổi hắn một chiêu nửa thức.

2000 năm trôi qua, Diệp Phi tích góp từng tí một xuống tài bảo đã được xưng tụng đứng chồng chất như núi, không cách nào tính toán, mà ngay cả Diệp Phi mình cũng làm cho không rõ đến cùng có bao nhiêu, Lý Thành Diệp tiếp thu về sau, thậm chí bỏ ra nửa năm thời gian, mới đưa phân cho chính mình một phần phân loại chính lý xong xong, quả thực bỏ ra một phen đại lực giận.

Diệp Phi như thế tài phú, tự nhiên là đưa tới không ít hung hoành đồ cướp ghé, đã từng có một đám thế lực mạnh mẽ, tổng số chừng vạn người đạo phi biết được tin tức, phải người đến đây đánh cướp, hơn nữa còn ý vào nhiều người thế trọng, trọng thương qua Lý Thành Diệp chờ đệ tử.

Nhưng Diệp Phi biết được tin tức về sau, không chút nào mang giúp đỡ, trực tiếp đơn thương độc mã giết đến cửa đi, đem cái này hòa đạo phi tổng đàn giết được núi thây biển máu, không để lại một người, thậm chí trực tiếp đem cái này hòa đạo phi thể lực toàn bộ xóa đi, ở đằng kia về sau, Diệp Phi đến mức, liền lại cũng không có cái gì đạo phi dám đánh hấn tài bảo chủ ý.

Mà Phi Diệp tập đoàn cũng chính là Lý Thành Diệp dựa vào sự phụ Diệp Phi năm đó lưu cho hắn lớn tài phú cùng hiển hách thanh danh, về sau sáng tạo đứng lên đây, mà Lý Thành Diệp đúng là bởi vì tu luyện Diệp Phi lưu lại công pháp, không chỉ có lực lớn vô cùng, người nhẹ như yến, hơn nữa lúc này sau trong cuộc sống bách bệnh không sinh, đến hiện tại đã trọn vẹn sống hơn hai trăm tuổi.

Lại nói tiếp Lý Thành Diệp cầm trong tay sản nghiệp tập đoàn tên đình vì Phi Diệp, đúng là vì vĩnh viễn ghi khắc sự phụ Diệp Phi đối với mình ân tình, mà Lý Thành Diệp bản thân cũng từ trước đến nay cho rằng Phi Diệp tập đoàn đúng sự phụ Diệp Phi sản nghiệp, chính mình chẳng qua là thay sự phụ đảm bảo mà thôi.

"Ah, là người?" Diệp Phi lập tức nhú mày, "Tiểu Lý Tử, không phải đã nói với người sao, vốn sự phụ tại đây đến trường, không có việc gì đừng đến phiền ta, người tại sao lại đã đến?"

Lý Thành Diệp hôm nay tuy nhiên địa vị tôn sùng, nhưng là tại Diệp Phi trong mắt, vẫn là năm đó cái kia Tiểu Lý Tử, mà Lý Thành Diệp bản thân cũng không có cảm thấy sự phụ xưng hô thể này có cái gì không ổn.

Bởi vì tại Lý Thành Diệp trong mắt, sự phụ Diệp Phi đó là sống thần tiên, có thể dừng lại ở hắc lão nhân gia bên cạnh hầu hạ lấy, cũng đã là rất chuyện hạnh phúc rồi, lần lượt chút mắng căn bản không sao cả, nếu là sự phụ hắc lão nhân gia một cái cao hứng, đích truyền thụ chính mình một điểm công pháp, coi như là cực kỳ thô thiển đồ vật, cũng đủ làm cho chính mình hưởng thụ suốt đời rồi, điểm này chính mình nhiều hơn hai trăm năm tuổi thọ chính là chứng minh tốt nhất.

"Cái này, đệ tử chính là muốn thăm sự phụ một chút trong trường học trôi qua có hay không thư thái, có cái gì không đệ tử có thể vì sự phụ làm một chuyện." Nhìn thấy Diệp Phi tức giận, Lý Thành Diệp liền vội vàng khoát tay nói.

"Không có, sự phụ còn dùng được lấy người làm cái gì sao?" Diệp Phi hừ lạnh một tiếng nói, giờ phút này, hắn đang bị cuộc thi khiến cho tâm tình đang bết bát, nơi nào sẽ có sắc mặt tốt cho Lý Thành Diệp xem.

Lại nói tiếp Diệp Phi ở chỗ này đến trường, cho dù muốn miễn thử cũng liền đúng một câu sự tình, nhưng là Diệp Phi nghĩ đến chính mình thân là Đại La Kim Tiên, nếu ngay cả cái cuộc thi đều làm không được, chẳng phải là tại đây đệ tử trước mặt thật mất mặt, cho nên vẫn là nhìn được chưa nói.

Xem ra chính mình đến không phải lúc, Lý Thành Diệp nhìn thấy sự phụ tức giận, lập tức cười theo chuẩn bị chuẩn đi, lại bị Diệp Phi khẽ vươn tay rút ra trở về.

"Ta cùng Diệp Thanh cùng tiến lên học sự tình người sắp xếp xong xuôi không có?" Diệp Phi chợt nhớ tới chuyện này, hỏi.

"Hỏi sự phụ lời mà nói..., đệ tử đã lại để cho nơi đây hiệu trưởng sắp xếp xong xuôi, sự phụ cùng người hậu nhân giống nhau, đều là ban 6, ký túc xá đều tại cao một bộ nam sinh ký túc xá 105, Diệp Thanh dưới giường, sự phụ trên giường, liền tiếp, mặt khác trong lớp cũng là ngồi cùng bàn, thuận tiện sự phụ dạy bảo người hậu nhân." Lý Thành Diệp cung kính đáp.

"Ừ, như vậy cũng tốt." Diệp Phi gật đầu nói.

"Còn có, người được nhớ rõ, sự phụ ta một người đọc lai độc vãng đã quen, không thích người khác quấy rầy, về sau không có việc gì tận lực ít đến, cũng đừng bại lộ sự phụ thân phận, nếu là cho sự phụ khiến cho dư luận xôn xao, sự phụ tức giận, sẽ không coi trọng người cái này học được." Diệp Phi cảnh cáo nói.

"Đúng, đúng. . ." Lý Thành Diệp liên tục gật đầu, một mực cung kính nói, "Sự phụ đến Phi Diệp học viện đến trường chuyện này, cũng chỉ có đệ tử biết rõ, sự phụ thân phận, đệ tử cũng sẽ biết tuyệt đối giữ bí mật, hơn nữa coi như là đệ tử, không có chuyện trọng yếu, cũng sẽ không đến phiền sự phụ đây."

Nhìn thấy Lý Thành Diệp thập phần nghe lời, Diệp Phi hài lòng nhẹ gật đầu, lúc trước nộ khí lập tức tiêu tán không ít, nói, "Tiểu Lý Tử, người là hảo hài tử, lần này tìm được Diệp Thanh sự tình, ta nhất định sẽ ban thưởng người đây, ít nhất cho người nhiều hơn nữa sống mấy trăm tuổi, sự phụ giữ lời nói."

Lý Thành Diệp đạt được Diệp Phi khích lệ, lập tức trong nội tâm cuồng hỉ, giờ khắc này chỉ cảm thấy cả người đều xốc giòn rồi, vừa định khiêm tốn hai cái, sau một khắc, đã thấy trước mặt Diệp Phi một cái lác mình, đã biến mất tại nguyên chỗ.

Sự phụ thật không hổ là thần tiên sống a...! Hai trăm năm rồi, tính cách một điểm cũng không có thay đổi, làm việc hay là như vậy dứt khoát trực tiếp, nhìn thấy Diệp Phi biến mất, Lý Thành Diệp nghĩ đến hai trăm năm trước đi theo sự phụ phong vân một cõi chuyện cũ, nhìn không được trong nội tâm chính là một hồi cảm thán.

Chương 4: học viện Phi Diệp

Diệp Phi chính là cái này tính khí, làm lên sự hướng đến thẳng thắn dứt khoát, thẳng tới mục tiêu, không biết khách khí, cũng tuyệt không quanh co lòng vòng, cái này tính khí hẳn mấy ngàn năm sẽ không thay đổi quá, tuy nhưng đã mấy ngàn tuổi, luân hồi phạt là thể nhân trăm phần trăm không hơn không kém Lão Tổ tông, nhưng tính khí nhưng càng sống càng như tiểu hài tử.

Tại thể nhân trong lòng, một vị sống ngàn năm lão Thần Tiên, tự nhiên hẳn là tiên phong đạo cốt, làm việc chu đáo khéo đưa đẩy tới cực điểm mới là, kỳ thực vừa vận Tương Phán, Đạo gia tu tiên từ trước đến giờ chú ý Đạo Pháp Tự Nhiên, chỉ là ngẫu nhiên, trong vạn vật, tất cả đều thành đạo.

Mượn Đạo gia người có quyền Lão Tử tên mà nói đi, cái kia trực tiếp dùng bạch thoại nói ra, chính là Lão ngoan đồng ý tứ, số tuổi càng lão, tính khí càng nhỏ, ngàn năm tu luyện, Diệp Phi đã sớm siêu thoát rồi sinh tử, liên ngay cả hán bên ngoài, cũng vẫn là một bộ mười sáu, mười bảy tuổi đáng đáp, như hẳn như vậy, kỳ thực ngược lại là âm hợp Đạo gia tu luyện chân tủy.

Ngoại trừ tiểu hài tử tính khí, Diệp Phi còn có cái rất lớn khuyết điểm, đó chính là làm việc qua loa bất cẩn, có chút không để ý chi tiết nhỏ, dung dễ kích động, có lúc sẽ dễ quên, nói đơn giản, hẳn chính là cái nét phác thảo.

Mượn trường thi sự kiện mà nói, Diệp Phi liền căn bản không nghĩ tới chính mình đem lão sư ném đến một bên sẽ có hậu quả gì không, hoặc là tại Đại La Kim Tiên trong lòng, có một số việc làm liên làm, cho dù có hậu quả gì không cũng xong tất cả đều là việc nhỏ, nhỏ đến có thể bỏ qua không tính, thậm chí đều không đáng giá đến dùng đầu óc đi suy nghĩ một chút.

...

Giáo vụ xử.

Vương Đại Thành cong vẹo ngồi ở chỗ ngồi của mình lên, một mặt âm trầm, không được nghiêng răng nghiêng lợi.

"Tống Giáo Nhân, bằng năng lực của ngươi cũng có thể khi Hiệu Trưởng, Diệp Phi loại này đồ bỏ đi học sinh, chính mình mặc kệ không nói, lại ngay cả ta cái này thầy chủ nhiệm cũng không cho quản, coi trời bằng vung sao, cho dù hẳn là hẳn thân thích cũng không cần như vậy đi!"

Nói thật, Vương Đại Thành tức giận như vậy, cũng không phải là vì đem Diệp Phi vấn đề này học sinh giáo được, mà là ra vu mình đã bị mất mặt mũi, tại học viện Phi Diệp, hẳn vẫn đều cho là mình là trừ Tống Hiệu Trưởng ở ngoài nhân vật số hai, từ trước đến giờ nói một không hai, vô cùng ương ngạnh, liền ngay cả phó Hiệu Trưởng hẳn cũng không để vào mắt.

Mà đối với trong học viện học sinh, Vương Đại Thành từ trước đến giờ đều là coi như là chính mình mò bóng lộc tài nguyên, không chỉ có ép buộc học sinh mua các loại vô dụng học tập tư liệu, sau lưng vẫn hướng về một ít học sinh gia trưởng môn tác hối, đồng thời vẫn đối một ít không chịu đút lót gia trưởng học sinh hơn nữa xử phạt, bọn học sinh đối với hẳn hết sức thống hận, sau lưng xưng là Vương lột da.

Theo lý thuyết Vương Đại Thành làm nhiều như vậy chuyện xấu, sớm nên chịu đến vạch trần, bị giáo phương trừng phạt, chỉ là Vương Đại Thành làm những chuyện này vô cùng cẩn trọng, cho dù là tác hối, cũng đều hướng về những kia không có bối cảnh học sinh ra tay, bị thua thiệt học sinh gia trưởng

sợ sệt một khi báo cáo không được, con của mình ở trong trường học chịu oan ức, hơn nữa coi như là chuyển trường, trường học khác cũng xác thực không có học viện Phi Diệp tốt như vậy phần cứng, liền hơn phân nửa là chuyện lớn hóa nhỏ, ẩn nhẫn xong việc, vì lẽ đó, hấn loại hành vi này càng là vẫn không có bị Tổng Hiệu Trường phát hiện.

Nhưng lần này bất đồng, luôn luôn tự cao tự đại, âm hiểm giả dối, quan đốc học sinh vì hiếp đáp Vương Đại Thành lại tại Diệp Phi cái này tân sinh trong tay ấn như thế một cái thiệt lớn, trong bụng con giận này như thế nào yết đến xuống, ở trong mắt hấn, cho dù cái này Diệp Phi là Hiệu Trường thân thích, mình không thể đem hấn khai trừ, cũng quyết không thể cứ như vậy buông tha hấn.

"Hừ! Diệp Phi, tiểu tử nguoi đừng tưởng rằng có Hiệu Trường chỗ dựa, là có thể muốn làm gì thì làm, chúng ta đi nhìn đi!" Vương Đại Thành lầu bầu nói.

Mặc kệ nguoi có cái gì bối cảnh, nhưng ở học viện Phi Diệp địa phương này, nguoi dám trêu Lão Từ, Lão Từ không đem nguoi tiểu thí hài này chinh đến tinh thần tan vỡ chính mình yêu cầu đuổi học, liền không họ Vương!

Thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành khoe miệng không nhận được lộ ra một cái tàn bạo vẻ mặt.

...

Học viện Phi Diệp, cao một nam sinh nhà ký túc xá.

Dường như hoa viên căn nhà lớn thức ba tầng tiểu lâu, sáng sủa cửa sổ thủy tinh, màu lam nhạt tường ngoài có vẻ vô cùng nhã trí, đơn từ túc xá này vẻ ngoài xem, ở lại điều kiện liền vô cùng không sai.

Học viện Phi Diệp ở vào Trung Hải thành phố hoàng đảo khu cạnh biển, toà này trường học tuy rằng kiến giáo thời gian không lâu, nhưng ở Trung Hải thành phố thế cho nên toàn quốc lại có cực cao nổi tiếng. Nó sáng tạo vu năm 1985, do đại danh đỉnh đỉnh tập đoàn Phi Diệp dưới cờ Phi Diệp giáo dục thiết lập, bởi đầu tư phương tập đoàn Phi Diệp tài lực hùng hậu, vì lẽ đó trong học viện thầy giáo sức mạnh, nhuần, phần cứng trình độ tại toàn Quốc Đô là có thể bài đến mấy vị trí đầu.

Bởi học viện phần cứng cùng thầy giáo điều kiện tốt, vì lẽ đó Trung Hải thành phố cùng phụ cận khu vực có tiền cùng có thế lực gia đình đều nguyện ý đem con gái của mình đưa tới đây đến học tập, những này từ nữ bên trong, chăm chú học tập không phải là không có, nhưng trong đó hơn nửa đều là kiêu hoành, tùy hứng, yêu thích đánh nhau, cả ngày chơi đùa hưởng lạc "Con ông cháu cha", nhưng hảo ở trường học quản lý Nghiêm Cách, vì lẽ đó những học sinh này chỉ cần đi vào học viện Phi Diệp, không dám nói lập tức biến thành ưu tú học sinh, nhưng hoặc nhiều hoặc ít đều có thể có tiến bộ, điều này cũng làm cho những học sinh này gia trưởng cảm thấy hết sức hài lòng.

Cùng lúc đó, vì tăng cao học sinh ưu tú tỉ lệ, học viện Phi Diệp vẫn đối Trung Hải thành phố cái khác trọng điểm viện giáo tiến hành đào giác, đem trường học của nó trung rất nhiều ưu tú học sinh chọn dùng miễn trừ học phí, cung cấp miễn phí ký túc xá, hoặc là cử đi học trọng điểm đại học, thậm chí là sau khi tốt nghiệp trực tiếp xuất ngoại, học viện phụ trách toàn bộ chi phí phương thức, đem bọn họ trực tiếp đào lại đây, đồng thời cũng nhọc lòng hi vọng bọn hấn đối những kia con ông cháu cha đưa đến tấm gương tác dụng, chỉ là có hiệu quả hay không, liền không biết được.

Bất quá những này, đều không phải Diệp Phi có khả năng nghĩ đến vấn đề, giờ khắc này, hấn chính ở trường học cửa, cùng một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi mắt to tròng mắt nhỏ.

Nói thật, luôn luôn làm việc trực tiếp, vô cùng đại cái Đại La Kim Tiên Diệp Phi, đối nhân vẫn chưa từng có khách khí như vậy quá, bởi vì thiếu niên này không là người khác, đúng là hấn hậu nhân Diệp Thanh.

(mọi người thấy thú vị chưa)

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5:. Phiền muộn tổ tông

Diệp Thanh ăn mặc xanh trắng giao nhau đồng phục, cạo cái tóc húi cua, lớn lên rất không tệ, chẳng qua là trong miệng lại ngậm lấy một cây cây tăm, trong miệng hừ phát bừa bãi lộn xộn dao động lẫn, mang trên mặt vài phần khinh thường, vừa nhìn cũng biết là cái có chút vấn đề thiếu niên.

Diệp Phi chứng kiến hần thời điểm, hần đang cả lo phát phơ hướng trong trường học đi.

Vừa nhìn thấy Diệp Phi, Diệp Thanh sắc mặt thật giống như chứng kiến quái vật, "Ngươi, ngươi như thế nào cũng tới nơi này!"

Lần trước gặp mặt, Diệp Phi ngược lại là rất trực tiếp, đi lên đã nói ta là ngươi tổ tông, khiến cho Diệp Thanh còn tưởng rằng hần ở đây mắng chửi người, lập tức đem hần chạy ra, khiến cho Đại La Kim Tiên thật mất mặt, nhưng là Diệp Phi nghĩ thầm Diệp Thanh dù sao là của mình hậu nhân, mười bảy mười tám thay tiểu tôn tử, chính mình thân là tổ tông, có lẽ khoan hồng độ lượng, không nên quá so đo những sự tình này, vì vậy lần này hay là trước chủ động cùng Diệp Thanh lên tiếng chào.

"Diệp Thanh, ngươi hảo oa, tổ tông cùng ngươi lại gặp mặt."

Rất lâu mới phản ứng tới, Diệp Thanh trợn nhìn Diệp Phi liếc, "Thần kinh bệnh viện còn không có đem ngươi lấy đi ấy ư, ngươi đến tới nơi này làm gì?"

Diệp Phi lần này xuống núi không có vài ngày, còn không biết thần kinh bệnh viện là một cái gì chỗ, cho rằng cũng cùng Phi Diệp học viện giống nhau, là một trường học khác, nhìn thấy Diệp Thanh không hề như lần trước giống nhau, vừa thấy mặt đã muốn đem chính mình đuổi đi, có chút cao hứng nói, "Vốn tổ tông cũng đến nơi đây đi học."

Cái gì, ngươi cũng tới nơi đây đi học! Cắt, đừng làm rộn, ngươi cho rằng đây là địa phương nào, đây chính là cả nước nổi danh Phi Diệp học viện, cũng không phải là loại người như ngươi có thể tới đây." Diệp Thanh đầu như trống lúc lắc giống nhau đứng đưa, không tin.

Lại nói tiếp có thể tiến vào Phi Diệp học viện, Diệp Thanh tự giác cũng là rồi đi đại vận, Phi Diệp học viện chiêu cái dạng gì học sinh hần cũng là biết rõ đây, hần không có có tiền cha mẹ, cũng không có xuất chúng thành tích, vốn là không có khả năng tiến vào cái này chỗ cơ sở vật chất nhất lưu, thầy giáo lực lượng hùng hậu danh giáo, nhưng lại hết lần này tới lần khác tại ba ngày trước nhận được Phi Diệp học viện trúng tuyển thông tri.

Thu được trúng tuyển thông tri trong tích tắc, Diệp Thanh còn tưởng rằng là đối phương lừa, bởi vì chính mình tại nguyện vọng thượng căn bản là không có điền Phi Diệp học viện, loại sự tình này căn bản không có khả năng phát sinh, cho nên trực tiếp đem thư thông báo lui trở về, lại thật không ngờ cuối cùng vậy mà đã chiếm được Phi Diệp học viện nhân viên nhà trường điện thoại xác nhận.

Phi Diệp học viện cho hần trúng tuyển lý do là: nên sinh ý nghĩ linh hoạt, đối với sự vật là tự nhiên mình độc đáo cái nhìn, hơn nữa có cá tính của mình, tiềm lực cực lớn. . . Không phải miễn trừ các loại học phí chi phí phụ, hơn nữa không ràng buộc cung cấp trường học dừng chân.

Đối với cái này Diệp Thanh cảm thấy như là nằm mơ giống nhau, cứ việc cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hay là vô cùng cao hứng báo lại đã đến.

Dù sao Phi Diệp học viện là cái gì trường học, đây chính là hường dự cả nước danh giáo, chuyện tốt như vậy, coi như là học sinh ưu tú cũng không nhất định có thể gặp được đến, huống chi chính mình.

Địch cụ, cái gì ý nghĩ linh hoạt, bọn hần nói rất đúng ta chơi Computer trò chơi a, độc đáo cái nhìn càng là không có nhận thức, chỉ có ta có cá tính mới là thật đấy, nếu không liên chính hần một thành tích, như vậy gia đình bối cảnh, rõ ràng có thể thượng Phi Diệp học viện, nếu như không phải gặp vận may, vậy tuyệt đối là đời trước đốt đi cao hương, tổ tông phù hộ rồi.

Chỉ là làm Diệp Thanh không nghĩ tới chính là, hần thì tới Phi Diệp học viện đến đến trường, lại thật sự là tổ tông phù hộ, hay là Diệp Phi cái này lão tổ tông tự mình an bài, Lý Thành Diệp cùng Tổng Giáo Nhân chẳng qua là phục tùng mệnh lệnh, lại nói tiếp mà ngay cả chỗ này Phi Diệp học viện, đều xem như hần tổ tông Diệp Phi tư nhân tài sản.

Nhìn thấy Diệp Thanh không tin, Diệp Phi có chút buồn bực nói, "Lừa ngươi làm cái gì, vốn tổ tông thực tới nơi này đi học."

Chính mình thân là Đại La Kim Tiên, đi qua 2000 năm đều là người khác đến trong núi xin thấy mình, trước khi đến còn phải tắm rửa thay quần áo thượng công phẩm, mà ngay cả hoàng đế cũng không ngoại lệ, mà mình có thể tại trước mặt bọn họ hiện cái thân cũng không tệ rồi, hiện tại chính mình

chủ động tiếp xúc đối phương, đối phương lại luôn không tin, tương phản to lớn, không khỏi Diệp Phi không phiền muộn.

"Này uy uy, tiểu tử, trò đùa dài lời mà nói..., ngươi không sai biệt lắm là được rồi, ta nhìn ngươi đã rất lâu rồi, ngươi cứ như vậy ưa thích làm người tổ tông ấy ư, lợi nhuận bồi rất có ý tứ ấy ư, cũng là ngươi cảm thấy ta và ngươi giống nhau, là một đồ ngốc a...!" Diệp Thanh đúng lúc này, rốt cục nhìn không được.

Có thể thương Phi Diệp học viện, Diệp Thanh đến thời điểm vô cùng cao hứng, lại không nghĩ rằng gặp được Diệp Phi như vậy cái "Quái nhân", hảo tâm tình lập tức ném đi một nửa.

Theo hán nhìn thấy Diệp Phi lần đầu tiên lên, liền luôn miệng nói là mình tổ tông, loại chuyện này bằng ai cũng khó mà tin được, làm như ta đúng ba tuổi tiểu hài tử sao? Diệp Thanh chỉ cảm thấy đối phương nếu như không phải thần kinh bệnh, chính là có chủ tâm muốn chiếm tiện nghi của mình.

"Vốn tổ tông thật không có lừa ngươi!" Diệp Phi nhìn thấy Diệp Thanh không phải không tin còn nổi giận, trong nội tâm càng là phiền muộn.

Diệp Phi mới chẳng muốn đi gạt người, thực tế là của mình hậu nhân, chẳng qua là đối phương dù sao là của mình tiểu tôn tử, Diệp Phi tuy nhiên phiền muộn, vẫn phải là xuất ra chút kiên nhẫn.

Nói thật, Diệp Phi sống mấy ngàn năm, Diệp Thanh trong mắt hán thực cùng ba tuổi tiểu hài tử không sai biệt lắm, thậm chí còn không bằng, chẳng qua là tiểu hài này quả thực có chút khó chơi, đánh cũng đánh không được, mắng lại mắng không được, Diệp Phi phiền muộn ngoài lại có chút ít bực bội, trước kia chính mình muốn nói điều gì làm cái gì, chỉ cần hướng các tín đồ nắm giấc mộng, cái kia đều sẽ là bị cho rằng là thần tiên chi thị, sẽ bị lập tức tuân theo chấp hành, có thể hiện tại chính mình chính miệng đối với Diệp Thanh tiểu hài tử này nói chuyện, hán rõ ràng còn cho là mình đang gạt hán.

"Ah, vậy sao?" Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi vẫn là một bộ thập phần vô tội thần sắc, trong nội tâm càng là tức giận.

Tiểu tử này rốt cuộc là giả vờ ngây ngốc hay là có ý tức giận người a..., đến cùng cái mục đích gì a..., rõ ràng còn cùng thật sự tựa như, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ đứng không, tốt, bốn thiếu gia liền nhìn xem ngươi đến cùng muốn chơi hoa dạng gì!

Nghĩ tới đây, Diệp Thanh cố gắng khắc chế tâm tình của mình, nhẫn nại lấy nói, "Ngươi đã cùng ta đều là Phi Diệp học viện đồng học, vậy ngươi nói cho ta biết ta tại mấy lớp à?"

"Cao nhất • sáu." Diệp Phi đáp.

Hết thầy Lý Thành Diệp cũng đã cho Diệp Phi an bài thỏa thỏa thiếp thiếp, cùng lớp đồng học tuyệt đối tại trao đổi cảm tình.

Ồ, hán làm sao biết ta tại ban 6? Diệp Thanh lập tức trừng lớn ánh mắt của mình.

Mơ hồ được a, nhất định là hán mơ hồ được, hoặc là chính là hán trước đó điều tra sổ điểm danh, nhất định là, Diệp Thanh thăm nghĩ, vì vậy mở miệng lại hỏi, "Như vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi ở cái nào ký túc xá?"

"105, cũng cùng ngươi một gian, ngươi dưới giường, tổ tông trên giường" Diệp Phi lại nói.

Thuận tiện tổ tông dạy bảo tiểu tôn tử, Lý Thành Diệp muốn thập phần chu đáo, khắp nơi an bài hai người đều tại cùng một chỗ.

"Lừa dối, tiếp tục lừa dối!"

Diệp Thanh hừ lạnh một tiếng, "Đệ một ngày báo lại đến, mà ngay cả ta chính mình cũng không biết sẽ bị phân ở đâu đang lúc ký túc xá, còn muốn đi trường học vẫn phòng lĩnh cái chìa khóa, ngươi rõ ràng đã biết rõ, hừ, ngươi còn thật không hô là sông tổ tông a...!"

Diệp Phi không nói, đúng lúc này hán cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Bởi vì hán vẫn thật là biết rõ, vốn những thứ này đều là tại trong lòng bàn tay mình sự tình, Diệp Thanh đoạn tuyệt trốn không thoát lòng bàn tay của hán, căn bản không cần phải nói dối.

Rồi hãy nói đối với ngươi cái này tiểu tôn tử, tổ tông an bài cho ngươi một chút lại có cái gì, một chút chuyện nhỏ mà thôi, hán vì cái gì không thể tiếp nhận sự thật? Cho nên Diệp Thanh phản ứng khi hán xem ra thật sự là rất kỳ quái.

"Lộ chân tướng a, còn giả bộ!" Nhìn thấy Diệp Phi trầm mặc, Diệp Thanh còn cho là mình đắc thắng, dương dương đắc ý nói, "Ngươi cho rằng ngươi là Triệu Bản Sơn a..., hiện tại ngươi bộ này lừa dối người biện pháp không thể thực hiện được rồi, tiểu tử ngươi hay là tỉnh lại đi."

"Triệu Bản Sơn là ai?" Bị Diệp Thanh xưng là tiểu tử, tổ tông Diệp Phi có chút mất hứng, nhưng vẫn có chút hiếu kỳ.

Đúng lúc này, Diệp Thanh rốt cuộc chẳng muốn đi lý Diệp Phi rồi, trong mắt hán, Diệp Phi như vậy lừa đảo, hành động thật sự quá thấp kém rồi, chính mình căn bản không cần phải lại tại cái này lãng phí thời gian cùng hán nói chuyện, vì vậy ngừng đầu, thập phần khinh bỉ hướng phía trường học xử lý đi đến.

Nhìn thấy Diệp Thanh chết sống không tin lời của mình, Diệp Phi nhìn không được thờ dài, lắc đầu, có chút buồn bực đi theo.

10 phút về sau.

Diệp Thanh nhìn xem trong tay cái chìa khóa bài, miệng há thật to, cái cảm hầu như đều muốn rớt xuống.

Thật sự là 105, thực cùng mình đứng cao thấp phổ, tiểu tử này. . . Tiểu tử này đến cùng cái gì có mục đích gì, liền cái này đều thăm dò được rồi, rõ ràng còn chạy đến nơi đây đến cùng mình đương cùng phòng, hẳn muốn làm gì, bụng dạ khó lường, có phải hay không trên người của ta có cái gì đáng giá hẳn nhớ thương đồ vật, có thể, đối với người trên người không có thứ đáng giá a....

Lúc này vừa vãn một hồi gió nhẹ thổi qua, có một tấm không biết từ nơi này phiêu báo hư rơi ở trước mặt hắn, xông lên trang báo thành linh có một màu đen lớn tiêu đề: xã hội đen tổ chức nhân thể khí quan buôn bán, thiếu niên trong lúc ngủ mơ mất đi thận.

Diệp Thanh nhìn không được giật nảy mình rung mình một cái, thập phần sầu lo quan sát trước mặt Diệp Phi, về mặt kiêng kị.

Nếu như người cái này tiểu tôn tử biết rõ, vốn tổ tông không phải cùng người cùng lớp cùng ký túc xá, hay là ngồi cùng bàn, không biết người sẽ có cảm tưởng thế nào, nhìn thấy Diệp Thanh thần sắc, Diệp Phi nhìn không được thăm nghĩ.

"Về sau người có chuyện gì, cùng với tổ tông mở miệng, tổ tông hội bảo kê người đấy." Diệp Phi bất đắc dĩ nói, khi hắn xem ra, bây giờ đối với phương nói là cái gì cũng không biết tin tưởng thân phận của mình rồi, chính mình bây giờ có thể làm liên chi có nhiều như vậy.

"Người cho rằng người là xã hội đen lão đại a..., ít đến!" Diệp Thanh không chút khách khí đáp lễ.

Vì cái gì tự người nói lời nói thật thời điểm, lại luôn không ai tin tưởng, chứng kiến Diệp Thanh phản ứng, Diệp Phi trong nội tâm nhìn không được phát ra thờ dài một tiếng. Xem ra, tự mình nghĩ đem cái này tiểu tôn tử dạy dỗ thành tiên nhân, thật đúng là không phải chuyện một sớm một chiều, nghĩ vậy một điểm, Đại La Kim Tiên tâm tình không khỏi trở nên thật buồn bực rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6:. Cùng tiểu tôn tử ngồi cùng bàn

Ngày 1 tháng 9, chính thức thượng khai giảng đệ một ngày.

An tĩnh một cái ngày nghỉ Phi Diệp học viện lập tức bắt đầu náo nhiệt lên, từng chiếc giá trị xa xỉ xa hoa chạy xe trải qua học viện, đem từng tên một gia cảnh ưu việt nam nữ học sinh đưa đến cửa trường học.

Tuy nhiên Phi Diệp học viện nội quy trường học quy định phải mặc đồng phục, không được nhuộm tóc, nhưng lại đối với khác trang phục cũng không có cường hành yếu thế cầu, cho nên những thứ này gia cảnh phú quý học sinh, 10 cũng có chín lưng công Louis Vuitton, Dior, Hermes túi xách, đeo lấy Harry Winston hoặc là Boucheron đồ trang sức rêu rao khắp nơi, không giống như là đến đến trường, giống như là đến dạo phố hoặc là khoe của đấy. Đương nhiên trong chuyện này cũng không thiếu đẹp trai hoặc là mỹ nữ, hơn nữa số lượng phân đông, nguyên bốn chính là hao phí giống nhau niên kỷ, không cách ăn mặc cũng không tính toán chênh lệch, tăng thêm gia đình giàu có, lại cam lòng dùng tiền mua đồ trang điểm, thậm chí là mời danh sư quản lý, cách ăn mặc đi ra hiệu quả cái kia tự nhiên là cực kỳ đẹp mắt đấy, một đường đi qua, tại Trung Hải học viện cửa khẩu, thậm chí tạo thành một đạo tịnh lệ phong cảnh tuyến, dẫn tới không ít người qua đường hai mắt tỏa sáng, cũng nhìn không được nửa ngừng chân đang trông xem thế nào đứng lên, phát ra bây giờ học sinh trung học, chính là không đồng dạng như vậy cảm khái.

Chẳng qua là thỏa đáng người qua đường lúc cảm khái, một cái tướng mạo bình thường, y phục mặc được đúng dân hai lúa, dưới chân một đôi dép lê, lưng công cái như bao tải giống nhau bao, giữ lại bản thôn đầu, một đường hết nhìn đông tới nhìn tây, vừa nhìn đã biết rõ chưa thấy qua các mặt của xã hội, không biết từ chỗ nào cái khe suối trong khe đi ra người trẻ tuổi, đang nhanh nhận thông suốt hướng về Phi Diệp học viện cửa lớn đi đến.

Người trẻ tuổi kia chính là Diệp Phi rồi, đối với hắn mà nói, cái gì hàng hiệu căn bản cũng không biết chỗ vãn, gầy chỉ là vì chính mình ăn mặc thoải mái, cái gì đẹp mắt căn bản không trọng yếu, cho nên hắn căn bản chẳng muốn chọn, tiện tay theo quán ven đường cầm một đôi dép lê, vừa chân là được, những cái...kia kim ngân kim cương đồ trang sức, tại Diệp Phi trong mắt càng là đồ bỏ đi, so tu luyện dùng Linh thạch kém xa, thậm chí còn không bằng mình ở Luyện Khí kỳ lúc dùng cấp thấp nhất pháp khí.

Nếu như mình nghĩ muốn cái gì hàng hiệu, dựa vào Phi Diệp tập đoàn thực lực, đệ tử của mình thậm chí sẽ đem mấy cái gậy thành hoặc là tiệm châu báu cất chứa đều cho hắn đưa đến tùy tiện hắn chọn, nhưng Diệp Phi cũng không cảm thấy tại đây phía trên lãng phí thời gian có cần gì phải.

Chỉ có trên lưng mình cái kia bao tải, đúng có lai lịch đấy, đó là một tiên gia pháp bảo túi càn khôn, đúng Diệp Phi trước kia lúc tu luyện luyện chế, bên trong có một cái thảo trường lớn nhỏ không gian, Diệp Phi đem một ít hàng ngày cần dùng đồ vật đều chứa ở bên trong, dùng đến thập phần thuận tay, cũng đi theo hắn cũng có hơn một nghìn năm rồi, lúc trước tới gặp, đem hắn rơi vào Đông Hải Lao Sơn trong động phủ, tới hôm qua chính là trở về lấy.

Hôm nay đệ một ngày chính thức đi học, Diệp Phi cố ý áp chế khí tức của mình, khiến cho chính mình như một đồ nhà quê giống nhau, hần thân là Đại La Kim Tiên, trên người đều có một cỗ tiên linh khí, loại này khí tức một khi tản mát ra đi bị phạm nhân hấp thu, không phải có thể cường thân kiện thể, còn có thể trị hết tật bệnh, cho nên đối với phạm nhân có kinh người lực hấp dẫn.

Nếu không phải thêm khổng chế, bình thường phạm nhân căn bản không cách nào ngăn cản loại này hấp dẫn, Diệp Phi vừa xuống núi thời điểm liền phát sinh qua chuyện như vậy, hơn một cái năm đau bụng lão nhân ngẫu nhiên hấp đã đến trên người hần tiên linh khí, thoáng cái bệnh liền toàn bộ tốt rồi, trong miệng hô tiên sư, đuổi theo hần chạy nửa dặm đấy, Diệp Phi tuy nhiên rất dễ dàng liền đem hần thoát khỏi, nhưng nơi đây dù sao cũng là trường học, làm việc rất nhiều không tiện, mình ở cùng Diệp Thanh thân quen lúc trước, thật sự chẳng muốn đi gây những thứ này phiền toái.

Chẳng qua là Diệp Phi cái này bức cách ăn mặc cùng chung quanh tình cảnh nhưng là quá không hợp nhau rồi, trên người còn ăn mặc đồng phục, dưới chân dép lê, sau lưng vác một cái bao tải, căn bản bất hòa trào lưu, quả thực tựa như cái xa xôi sơn thôn đi ra tiểu tử nghèo.

Hầu như tất cả mọi người hướng hần quăng đi khinh bỉ ánh mắt, những cái...kia đẹp trai mỹ nữ càng là thật xa nhìn thấy hần liền tránh không kịp, e sợ cho nhiễm đến trên người hần may may khí tức, tái sinh là người trong cuộc Diệp Phi lại không có chút nào thêm quan tâm, phạm nhân thẩm mỹ mấy ngàn năm nay thường xuyên theo thời đại mà biến hóa, mà hần một khóa đạo tâm lại vĩnh cửu bất biến vô cùng kiên định, cho nên phạm nhân ánh mắt với hần mà nói căn bản không đáng giá nhắc tới, hần chú ý chẳng qua là Diệp Thanh.

Bất quá nói thật, Đại La Kim Tiên Diệp Phi tuy nhiên bao quát chứng sinh, miệt thị thiên hạ, mấy ngàn năm nay đều là hưng chỗ đến, tùy ý chịu, sống được thoải mái vô cùng, lại chưa từng có như hiện tại như vậy phiền muộn qua.

Nương tựa theo hần ngư bức thực lực, Diệp Phi tại đi qua 2000 năm ở bên trong, làm việc không hưởng mà không lợi, làm việc chưa từng thất bại qua, mặc dù có chút khó khăn trắc trở, hần cũng là thuận thực giải quyết hết, chưa bao giờ từng dây dưa dài dòng, do dự, nhưng là hiện tại đối mặt chính mình tiểu tôn tử lại một điểm cũng không biết nên cái gì xử lý mới tốt.

Đánh trừng phạt không được, mắng chửi không được, dù sao nhân gia cho tới bây giờ sẽ không tiếp kiến chính mình, không có cách nào khác tiếp nhận chính mình tổ tông thân phận cũng có thể lý giải, chính mình cũng không thể tại đối phương trên người sử dụng bạo lực, buộc đối phương nhận thức chính mình, rồi hãy nói nhân gia làm cô nhi nhiều năm như vậy, người cũng không có quản qua nhân gia (cứ việc không phải Diệp Phi cố ý), hiện tại phải dùng tới nhân gia, nhân gia dựa vào cái gì phải nhận thức người, người tính toán cái kia rồi hành! Phát sinh loại tình huống này cũng là bình thường.

Chỉ có thể đi một bước tính toán từng bước, Diệp Phi gãi gãi đầu trầm nghĩ, hiện tại cũng không có gì hay chiêu, chỉ có trước xâm nhập Diệp Thanh sinh hoạt nhìn xem, tìm xem cộng đồng yêu thích còn muốn biện pháp.

Không chút nào để ý mọi người khinh bỉ ánh mắt, Diệp Phi tùy tiện tiến vào cổng trường, hướng phía phòng học phương hướng đi đến.

Trời xanh thăm, mây trắng ngần, trước mặt là cả một loạt cây hoa anh đào, một tòa kiểu dáng Âu Tây nhị tầng đồng hào bằng bạc lâu ở vào trong đó, màu đỏ mái ngói, màu cam vách tường, còn có cẩm thạch điêu khắc kiến trúc, toàn bộ cao nhất cấp bộ phận đều ở vào trong đó, hành lang thập phần sạch sẽ, trên vách tường khắp nơi đều treo vĩ nhân cùng nhà khoa học bức họa.

"Tri thức chính là lực lượng", "Nếu như cho ta một cái điểm tựa, ta có thể nhấc trái đất lên", "Ba người đi, tất có ta sư"... Một cỗ nồng đậm phong độ của người trí thức hơi thở lập tức đập vào mặt, nơi đây hết thảy đối với Diệp Phi mà nói đều là như vậy trong lành.

Hần đã có hai trăm năm cũng không có xuống núi, gần nhất cái này hai trăm năm, cũng là nhân gian biến hóa lớn nhất hai trăm năm, thậm chí so với quá khứ toàn bộ 2000 năm biến hóa đều lớn, lại để cho Diệp Phi hầu như cũng không nhận ra rồi.

Trong hành lang tam nguyệt hai lượn quanh, Diệp Phi đang ngồi cảm thán lấy, cao nhất • ban 6 biển số nhà đã ra hiện tại trước mặt của hần.

Quay người đi vào, bên trong đã đã ngồi không sai biệt lắm hơn phân nửa cao nhất • sáu toàn bộ lớp có bốn mươi chỗ ngồi, chia làm bốn cái tổ thập sắp xếp, chỗ ngồi đều là trước đó lập đấy, phần lớn là nam nữ ngồi lẫn lộn, đúng lúc này, trên chỗ ngồi đã đã ngồi hơn phân nửa.

Diệp Thanh ngồi ở tổ 2 hàng thứ sáu, Diệp Phi chứng kiến thân ảnh của hần, trực tiếp đi tới.

"Người đừng tới đây!" Diệp Thanh vừa thấy Diệp Phi hướng phía chính mình đi tới, có ngồi ở chính mình bên cạnh xu thế, lập tức kêu lên.

"Này, ta nói tiểu tử ngươi, như thế nào đúng là âm hồn bất tán lão đi theo ta, một cái lớp, một cái ký túc xá thì thôi, sẽ không liền bàn học đều dựa vào cùng một chỗ a, người muốn đứng loạn ngồi chỗ ngồi cẩn thận ta lại để cho lão sư đem người đuổi đi a...!"

Diệp Phi vừa xuất hiện, trong lòng của hần lập tức đã có dự cảm bất hảo, tăng thêm lúc trước phát sinh "Khéo léo sự tình", Diệp Thanh sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi.

Có thể Diệp Phi hết lần này tới lần khác chính là ở đâu đều không có đi, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh của hần, còn hướng hần cười cười, ý kia chính là cùng hần nói, người xem a, tổ tông vẫn là cùng người cái này tiểu tôn tử cùng nhau.

Không thể nào, Diệp Thanh suốt nửa hôn mê bất tỉnh, vội vàng đi trước đài tra sổ ghế bệ ngoài, lại phát hiện mình ngồi cùng bàn thật là Diệp Phi.

"Ngươi, ngươi..." Diệp Thanh lắp bắp nói, "Nói thẳng tốt rồi, ngươi, ngươi như vậy tiếp cận ta, đến cùng có cái gì tầm nhìn, không nên làm cho cái gì âm mưu quỷ kế, ta, ta có thể không để mình bị đẩy vòng vòng."

Nếu như cùng Diệp Phi đồng nhất lớp đồng nhất ký túc xá còn có thể nói là trùng hợp, như vậy này sẽ ngồi cùng bàn lại lại thế nào nói?

Trong lúc nhất thời Diệp Thanh chỉ cảm thấy trong nội tâm sợ hãi, hướng bên cạnh nhích lại gần, nghĩ hết đo rồi Diệp Phi xa một chút.

Diệp Phi thấy không khỏi có chút tức giận, cho người cái này tiểu tôn tử thành tiên, đó là thiên đại cơ duyên, mấy cuộc đời cũng khó khăn cầu sự tình, người khác cho dù quỳ gối tổ tông trước mặt cầu tổ tông, tổ tông đều chưa hẳn đáp ứng, hiện tại người gặp được rõ ràng còn sợ hãi, chẳng lẽ vốn tổ tông còn có thể hại người không thành.

Chỉ là thấy đến Diệp Thanh phản ứng như vậy, Diệp Phi, biết rõ nói đối phương cũng là không tin, dứt khoát cũng lười nói thêm nữa, dù sao về sau cùng một chỗ thời gian dài lắm, tổ tông dạy bảo người cái này tiểu tôn tử còn nhiều cơ hội, ngược lại không kém như vậy trong chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:. Rời xa mỹ nữ

Học sinh liên tiếp đi tới phòng học, tìm kiếm chỗ ngồi của mình, đúng lúc này, Diệp Phi bỗng nhiên phát giác bên cạnh hầu như tất cả nam sinh đều giương ánh mắt chuyển qua cửa phòng học, bắn ra vừa mừng vừa sợ ánh mắt, mà bên cạnh mình Diệp Thanh cũng là trừng to mắt, há to mồm, hiện ra thập phần si mê thần sắc, vì vậy cũng theo ánh mắt của hắn phương hướng nhìn lại.

Một cái thập phần thiếu nữ xinh đẹp ra hiện trong tầm mắt, ngang tai tóc ngắn đen nhánh tỏa sáng, đậm nhạt thích hợp lông mày kẻ đen hạ đúng một đôi thu thủy giống như mắt to, lông mi thật dài, tinh xảo mũi ngọc nhỏ, ôn nhuận cặp môi đỏ mọng nhìn không được đã nghĩ làm cho người ta đi lên cắn một cái, hơn nữa trần ngực thanh xuân sức sống da thịt, tuyệt đối được xưng tụng đúng một cái mỹ nhân.

"Oa, hẳn nhất định chính là trong truyền thuyết tân hoa hậu giảng đường Mục Tuyết a, nghe đồn quả nhiên không giả, không hổ là đại mỹ nữ, cho lực!"
Diệp Thanh chảy nước miếng nói ra.

Chung quanh nam sinh mỗi cái cao hứng bùng bùng, có thể Diệp Phi nhưng chỉ là nhìn thoáng qua sẽ thu hồi ánh mắt của mình.

Cô bé này tuy đẹp, Diệp Phi thực sự không có đối với hắn quá mức chú ý, bởi vì chính mình dĩ vãng ngàn năm, nhiều lần hạ phàm trong tiếp kiến mỹ nữ nhiều lắm, cái này tuy nhiên xem như mỹ nữ, nhưng là chính là không tệ, còn chưa tới làm cho mình động tâm tình trạng.

Hơn nữa Diệp Phi đối với mỹ nữ, đúng có thể thâm đau đớn giáo huấn đấy, 2000 năm trước, chính mình bởi vì tu luyện cô đơn lạnh lẽo, xuống núi sau lần thứ nhất say rượu mất lý trí, thì có hậu đại, lưu lại một cái tiên linh huyết mạch ở nhân gian, dẫn đến chính mình mấy ngàn năm không thể phi thăng, đến bây giờ còn không thấy được sự phụ, điều này làm cho Diệp Phi một mực đã hối hận mấy ngàn năm.

Cho nên Diệp Phi cũng không phải cảm thấy mỹ nữ không tốt, mà là đang nhìn hắn đến, chính mình tính cách so sánh đơn giản, tự chủ cũng kém, thực tế uống rượu về sau càng phải như vậy, mà chính mình tiên linh khí lại đặc biệt dễ dàng hấp dẫn mỹ nữ, nếu chộc tuyệt đối sẽ rất phiền toái, cho nên vì nhanh lên phi thăng, vì để sớm nhất báo đáp sự phụ ân tình, càng là xinh đẹp nữ hài, chính mình lại càng có lẽ cách xa nàng chút.

Mục Tuyết ngao nghể ánh mắt trong phòng học đảo qua, khi thấy Diệp Phi thời điểm, nhìn không được sùng sốt một chút.

Theo trường cấp hai lên, Mục Tuyết liền cơ hồ là tất cả mọi người trong tầm mắt tiêu điểm, hẳn không chỉ có xinh đẹp, thông minh, gia cảnh tốt, hơn nữa thành tích cũng tốt, cơ hồ là tất cả nam sinh tình nhân trong mộng, vẫn luôn là bị mọi người nâng tại trên lòng bàn tay bảo bối, chính cô ta cũng sớm đã thành thói quen đãi ngộ như vậy, hơn nữa thập phần hưởng thụ loại cảm giác này.

Thi đậu Phi Diệp học viện về sau, vì tiếp tục trước kia đệ một ngày đến Phi Diệp học viện đến đi học, Mục Tuyết cũng là tỉ mỉ làm chuẩn bị, kết quả trên cơ bản cũng làm cho tương đối hài lòng, giờ phút này toàn lớp hầu như tất cả nam sinh, ánh mắt đều tập trung ở trên người của nàng.

Đã có thể đúng lúc này, duy chỉ có Diệp Phi ánh mắt để cho nàng trong nội tâm mát lạnh, Diệp Phi tựa hồ căn bản liền hướng chính mình ở bên trong xem, ánh mắt bình thản như nước, giống như chính mình căn bản cũng không tồn tại giống nhau, cái này tại Mục Tuyết cuộc đời ở bên trong, còn là lần đầu tiên gặp được, càng đáng giận đứng nam sinh này cách ăn mặc còn già như vậy đấy, tướng mạo cũng thập phần bình thường, như vậy người thậm chí ngay cả con mắt cũng không nhìn hắn, điều này không khỏi làm trong nội tâm nàng âm thầm tức giận, hung hăng hướng phía Diệp Phi phương hướng trừng mắt liếc, sau đó tìm được chỗ ngồi của mình ngồi xuống.

Diệp Phi nào biết được Mục Tuyết ý tưởng, nghĩ thầm mình cũng không trêu chọc hắn, hắn làm gì vậy hung hăng trừng chính mình, vì vậy trong nội tâm kiên định hơn chính mình đối với mỹ nữ cách nhìn, quyết định tuyệt không không có việc gì tìm việc.

Thế nhưng là Diệp Phi bên cạnh Diệp Thanh lại đã hiểu lầm Mục Tuyết một cử động kia, tưởng rằng đối phương hướng chính mình xem đây, trái tim kinh hoàng phía dưới, thiếu chút nữa liền hồn đều ném đi, trong miệng không ngừng nói, "Nàng xem ta, nàng xem ta, chẳng lẽ nói hấn một vốn một lời đẹp trai có ý tứ. . ."

Diệp Phi thấy, nhìn không được mắt trắng không còn chút máu, thầm nghĩ người cái này tiểu tôn tử thật sự là chưa từng ăn thiệt thòi, như thế nào nhìn thấy cái mỹ nữ liền biến thành cái này đức hạnh.

Mục Tuyết ngồi xuống không bao lâu, trong lớp học sinh đi ra đủ, tám giờ, chuông vào học vừa vang lên, cửa phòng học bên ngoài liền vang lên một hồi lộp bộp lộp bộp cao thấp thanh âm, sau một lát, lại một mỹ nữ thân ảnh liền ra hiện tại chúng học sinh trước mặt.

Nếu như nói Mục Tuyết là một đẳng cấp không thấp tiểu mỹ nữ, như vậy cái thân ảnh này liền được xưng tụng đúng tuyệt sắc giai nhân rồi, thậm chí tại Diệp Phi trong mắt, xưng là tuyệt sắc cũng không quá đáng.

Sóng vai mái tóc thanh tuyền như thác nước, tinh xảo được như là điêu khắc bình thường ngũ quan, tuyết sắc da thịt, cao gầy và duyên dáng đáng người, một tấm chỉ có trong mộng mới có thể nhìn thấy mê người khuôn mặt, tản ra ưu nhã biết tính hào quang.

Hắn cái này vừa xuất hiện, làm cho ở đây hầu như tất cả nam sinh hô hấp đều đình trệ rồi, mà các nữ sinh ánh mắt, tức thì hầu như tất cả đều là ghen ghét. Ý kia rất rõ ràng, tất cả mọi người là nữ nhân, dựa vào cái gì chỉ có người có thể trưởng thành như vậy, cái thế giới này quá không công bình.

Diệp Phi phát hiện lần này Diệp Thanh không phải chảy nước miếng, mà ngay cả tròng mắt đều nhanh rút xuống, không khỏi thở dài một tiếng, nhú mày.

Tại Diệp Phi trong suy nghĩ, cô gái đẹp này lão sư có thể so sánh Mục Tuyết còn phiền toái, không chỉ có phiền toái, còn rất nguy hiểm, nàng là cái loại này có thể làm cho mình động tâm đẳng cấp mỹ nữ, cho nên tại trước mặt nàng, chính mình muốn ít nói chuyện, tuyệt đối không thể uống rượu, thậm chí hấn chung quanh ba mét ở trong mình cũng tận lực không nên tới gần, vạn nhất chính mình một cái cầm giữ không được, cùng năm đó giống nhau cùng cái này nữ lão sư âm soa dương thác xảy ra chuyện gì, lại sinh ra một cái tiền linh huyết mạch hậu đại, chính mình phi thăng chẳng phải là vừa muốn sau này kéo cái mấy trăm năm.

Bất quá cô gái đẹp này lão sư hiển nhiên thật không ngờ Diệp Phi trong nội tâm những cái...kia thượng vàng hạ cám ý tưởng, cũng không có đặc biệt chú ý Diệp Phi, chỉ chỉ dùng của mình tự tin ánh mắt nhìn chung quanh một chút trong lớp học sinh, về sau quay người tại trên bảng đen viết xuống hai cái chữ to "Trịnh Lâm".

"Mọi người khỏe, ta là Trịnh Lâm, từ hôm nay trở đi chính là của các người chủ nhiệm lớp kiêm Anh ngữ lão sư rồi, rất hân hạnh được biết các người!"

Trong phòng học tiếng vỗ tay nhiệt liệt, vỗ tay hầu như đều là nam sinh, không chỉ có lớp trưởng đứng hoa hậu giảng đường, mà ngay cả giáo viên chủ nhiệm đều là đại mỹ nữ, ba năm này trường cấp 3 thời gian, nhất định sẽ rất phong phú, các nam sinh tự nhiên hưng phấn vô cùng, mà tuyệt đại đa số các nữ sinh nhiều ít có chút rầu rĩ không vui, có như vậy hai cái kẻ gây tai họa tại, về sau cuộc sống của mình có thể như thế nào qua.

"Hiện tại bắt đầu điểm danh, từng có một chút danh tự đồng học đều tự giới thiệu một chút, cứ để đồng học nhận thức mình một chút." Trịnh Lâm lão sư đã bắt đầu quen thuộc mỗi lần một tên đệ tử quá trình.

"Lư Hiểu Phi."

"Đến." Một cái người cao nam sinh đứng lên.

"Hướng mọi người giới thiệu mình một chút."

"Ta là Lư Hiểu Phi, yêu thích đánh tennis cùng xem manga, ngữ văn đúng ta ưa khoa mục."

"Mã Huy."

"Đến, ta là Mã Huy, bình thường ưa Computer, đại số thành tích không sai." Một người đeo kính kính, rất nhã nhặn nam sinh nói ra.

...

"Ta là Lư Quân Hoa, ưa thích hát karaoke, hoá học vật lý ta đều am hiểu." Cái này thoát nhìn rất hướng ngoại.

Lư Hiểu Phi, Mã Huy, Lư Quân Hoa ba người này kỳ thật Diệp Phi đều gặp, đều cùng hấn ở đây một cái ký túc xá, tối hôm qua Diệp Phi vội vàng cùng bọn họ gặp mặt một lần, trở về trong núi trong động phủ đi lấy túi càn khôn rồi, này sẽ mới biết được tên của bọn hấn.

"Triệu Cương, đam mê chơi bóng rổ, trường cấp hai ba năm vẫn luôn là trường học đội bóng rổ đội trưởng." Đó là một thân hình cao lớn tàn khốc ca, một tràn đầy tàn nhang mang trên mặt chút ít bá đạo thần sắc, lớp học có mấy cái đồng học nhìn qua hấn thời điểm thậm chí có chút sợ hãi.

"Ta là Mục Tuyết, yêu thích rộng khắp, ưa thích vẽ tranh, ca hát, biểu diễn. . . Từng cái khoa mục cũng còn có thể."

Mục Tuyết một tấm khuôn mặt trong mang theo vẻ kiêu ngạo, vô luận lúc nào, hấn chỉ cần mới mở miệng, lập tức chính là toàn lớp đồng học tiêu điểm.

Trịnh Lâm lão sư đã gặp nàng, lại nhìn toàn lớp đồng học thần sắc, cũng mỉm cười một chút, "Mục Tuyết đồng học thành tích ưu dị, về sau liền do hấn đảm nhiệm chúng ta cao nhất • sáu chức vụ trưởng lớp."

Làm như chủ nhiệm lớp, Trịnh Lâm lão sư trong tay tự nhiên nắm giữ lấy học sinh hiểu rõ thành tích cuộc thi đơn, Mục Tuyết là tuyệt đối tổng thành tích thứ nhất, đừng nhìn hán cũng là gia đình giàu sang xuất thân, nhưng nàng là thuộc về cái loại này gia đình hoàn cảnh tốt, thành tích cũng xuất chúng số rất ít học sinh một trong, Trịnh Lâm cử động lần này mục đích, đúng ý định đem hán làm như trong lớp học sinh tấm gương, kéo những cái...kia thành tích không tốt nhị thể tổ học sinh cố gắng hướng lên.

Mục Tuyết lập tức cười tùm tùm hướng chung quanh đồng học nói, "Cảm ơn Trịnh lão sư khen ngợi, hi vọng mọi người sau này ủng hộ nhiều hơn công tác của ta." Lớp trưởng vị trí này hán đã sớm cho rằng là chính mình vật trong bàn tay, hiện tại lên làm cũng là không hề tranh luận.

"Hào oa, hào oa, lớp trưởng đúng mỹ nữ, chủ nhiệm lớp cũng là mỹ nữ, cái này cái này Phi Diệp học viện thật đúng là không uống công!"

Lớn tiểu mỹ nữ một cái đôi thoải, Diệp Thanh hiện tại đã hoàn toàn tìm không thấy Đông Nam Tây Bắc, tuyệt đối một bộ chảy chảy nước miếng bát giới hình tượng.

Nhìn qua Diệp Thanh thần sắc, Diệp Phi bỗng nhiên có một loại cực độ cảm giác nguy hiểm theo đáy lòng bay lên, ai làm lớp trưởng hán cũng không thêm để ý, ai làm lão sư hán cũng không thêm để ý, hán chỉ quan tâm chính mình bên cạnh tiểu tôn tử Diệp Thanh.

Chứng kiến Diệp Thanh si mê thần sắc, Diệp Phi bỗng nhiên cảm nhận được một loại trước đó chưa từng có nguy hiểm, loại nguy hiểm này cùng mình vừa rồi chứng kiến hai tên mỹ nữ thời điểm đúng hoàn toàn bất đồng đấy, đó là một loại mơ mơ hồ hồ dự cảm, đối với tương lai lo lắng.

Hán là Đại La Kim Tiên, sinh ra loại cảm giác này thường thường có biết trước ý tứ hàm xúc, Diệp Phi trong nội tâm một hồi suy tư, rất nhanh biết mình loại cảm giác này nơi phát ra.

Bởi vì không chỉ chính mình tiếp cận mỹ nữ, có cầm giữ không được lưu lại tiên linh huyết mạch hậu đại khả năng, trên lý luận chính mình cái này tiểu tôn tử Diệp Thanh cũng là như vậy.

Tuy nhiên dùng Diệp Thanh bây giờ loại này bát giới trạng thái, dự đoán được cái này hai tên mỹ nữ tâm hồn thiếu nữ, hầu như là không thể nào sự tình, nhưng là loại này tỷ lệ người không thể nói hán không tồn tại.

Duyên phận thứ này, từ trước đến nay vô cùng kỳ quái, từ xưa hán không cưới được vợ tốt, nhút nhát hán từ xứng tiên nữ, Nguyệt lão cái này già mà hồ đồ thần tiên mắt mờ, luôn kéo sai chỉ đỏ, qua lại mấy ngàn năm, Diệp Phi được chứng kiến các loại kỳ duyên nhiều hơn, mà ngay cả thất tiên nữ đều có thể gả cho phạm nhân, Diệp Thanh dựa vào cái gì cùng với hai cái này mỹ nữ không có duyên phận.

Vạn nhất Diệp Thanh dưới cơ duyên xảo hợp, âm soa dương thác cùng hai nữ nhân này trong bất kỳ một cái nào đã xảy ra một ít gì, tái sinh cái hậu đại, Diệp Phi dạy bảo Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử thành tiên đã đủ khó khăn được rồi, hơn nữa cái nhỏ nhỏ cháu trai, cái này độ khó Diệp Phi quả thực không có cách nào khác tưởng tượng.

Cho nên nói, chính mình hiện tại gặp phải một cái nghiêm trọng nhiệm vụ, cái kia chính là không chỉ có chính mình muốn rời các nàng xa một chút, mà ngay cả chính mình cái này tiểu tôn tử Diệp Thanh, cũng phải giám sát chặt chẽ, lại để cho hán rời xa mỹ nữ, lúc này mới có thể cam đoan chính mình mau chóng phi thăng.

Một câu, ta hai người được rời xa mỹ nữ, trần ái sinh hoạt a....

"Diệp Thanh."

Thỏa đáng Diệp Phi nghĩ ngợi lung tung thời điểm, Trịnh Lâm điểm danh đến Diệp Thanh rồi.

Diệp Thanh có chút khàn trương đứng dậy, lực lượng chưa đủ nói, "Ta là Diệp Thanh, yêu thích phải . . Ủ, Computer, đại khái ngữ văn xem như ta so sánh am hiểu khoa mục a."

Kỳ thật Diệp Thanh ngữ văn chỉ là vừa đạt tiêu chuẩn mà thôi, nói nó so sánh am hiểu, đó là bởi vì những thứ khác khoa mục phần lớn đều là ba bốn mươi phân, thật sự không có gì như bộ đáng đấy, cái này đã xem như tương đối khá được rồi.

Chứng kiến thành tích của hán đơn, Trịnh Lâm lão sư nhíu mày, dùng bút khi hán danh tự thượng vòng một chút, sau đó để cho hán ngồi xuống.

"Kế tiếp, Diệp Phi."

Rốt cục đến phiên Diệp Phi rồi.

Đúng lúc này, Diệp Phi mới đã xong chính mình những cái...kia thượng vàng hạ cám ý tưởng, nhìn qua chung quanh một đám đôi mắt đồng học, hán trước tiên ở trong nội tâm ám niệm, vốn tổ tông gọi. . . Lúc này mới mở miệng nói, "Diệp Phi, thích uống rượu, không có gì am hiểu khoa mục."

Chung quanh học sinh lập tức một mảnh xôn xao, tuy nhiên cái tuổi này học sinh, nhất là nam sinh đều có chút vụng trộm uống rượu trải qua, nhưng rất ít liền như vậy nói thẳng ra, huống chi là ở trường học loại này công khai nơi.

Một bộ phận so sánh thủ kỹ luật học sinh trong nội tâm lập tức đem hán trở thành thanh niên súc trâu, tiểu tử này chuyện gì xảy ra đấy, không biết trường học quy định học sinh đang học là không cho phép uống rượu đấy sao?

Mà một bộ khác phận đồng học lại lập tức đối với Diệp Phi lớn sinh hảo cảm, tiểu tử này thật sự là túm, thậm chí ngay cả uống rượu loại sự tình này cũng đương yêu thích nói ra, không biết hẳn thích uống bia đầy, hồng đầy, hay là bạch đồ a, có rảnh có thể trao đổi một chút.

Mục Tuyết bởi vì mới vừa rồi bị Diệp Phi bỏ qua nguyên nhân, cũng đặc biệt chú ý một chút Diệp Phi, trong chớp nhoáng này cũng bị lôi một chút, lập tức mở to hai mắt nhìn, trong ánh mắt phát ra một tia dị sắc.

Trịnh Lâm lão sư không nghĩ tới gặp được như vậy một đệ tử, vốn là ngân người, về sau mở ra Diệp Phi phiếu điểm, phát hiện phía trên kia rõ ràng không có điểm (bởi vì Tổng hiệu trưởng lo lắng Diệp Phi toàn bộ số 0 phân hội xảy ra vấn đề, cho nên đem Diệp Phi điểm xóa đi rồi, dùng người này học sinh bởi vì bệnh không có tham gia cuộc thi vì lý do qua loa tặc trách tới).

Trịnh Lâm thâm nghĩ đệ tử như vậy rốt cuộc là vào bằng cách nào, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, chắc hẳn lại là cái nào có quyền thế gia đình đi ra "Nhị thế tử" a.

Bất quá nàng là một người công tác chăm chú phụ trách, nghiệp vụ năng lực cũng rất mạnh ưu tú giáo sư, từ trước đến nay thờ phụng từng học sinh thuộc về đều là tốt, chỉ cần chăm chú đối đãi, nhất định sẽ đưa bọn chúng dạy dỗ tốt, mà ở Phi Diệp trong học viện, đệ tử như vậy thật sự không ít, trong chuyện này hầu như từng đều cũng có một phen bối cảnh đấy.

Trịnh Lâm thân là chủ nhiệm lớp, đối đãi từng học sinh cũng đều là nhận thức chăm chú thực, tuyệt không lời nói nhẹ nhàng buông tha cho, tại cố gắng của nàng xuống, trong học viện cũng có không ít nhị thế tử học sinh bị huấn dạy dỗ đã thành đệ tử tốt, mà sau đó bọn hắn gia trưởng đối với nàng đều là thập phần cảm kích đấy, điều này làm cho Trịnh Lâm cảm thấy công tác của mình thập phần có ý nghĩa, cho nên đối với Diệp Phi như vậy "Vấn đề" học sinh, Trịnh Lâm chẳng những sẽ không buông tha cho, ngược lại hội trọng điểm chú ý.

"Trường học quy định, học sinh đang học là không thể uống rượu đấy, Diệp Phi đồng học ngươi là hay nói giỡn a, rất ần dẫu, bất quá về sau phải nhớ được, hay nói giỡn phải chú ý nơi."

Trịnh Lâm nhanh chóng hóa giải cái này một tiểu phong ba nhỏ. Hưng hăng tại Diệp Phi danh tự thượng làm cái ký hiệu, dạy học kinh nghiệm phong phú nữ lão sư xinh đẹp đặt quyết tâm, nhất định phải đem người học sinh này dạy dỗ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8:.. Ma quỷ phần viết đầu

Điểm danh chấm dứt, đệ nhất tiết học đứng đại số.

"Phía dưới ta hướng mọi người giới thiệu một chút đệ nhất tiết học lão sư, Trương lão sư, mọi người mời vỗ tay hoan nghênh. . ."

Trịnh Lâm dốc lòng cầu học môn sinh giới thiệu một chút đại số lão sư, là một nam lão sư, họ Trương, gọi Trương Nham, trung đẳng cái, khoảng bốn mươi tuổi, mang cái kính mắt, vẻ mặt nghiêm túc.

Vừa thấy được hắn, Diệp Phi chung quanh vài tên đồng học lập tức một hồi xì xào bàn tán, nguyên lai là hắn, nghe nói hắn trong lớp đi ra học sinh, cái từ khóa này thành tích có rất ít thất bại đấy.

"Phía dưới chúng ta bắt đầu học kỳ mới tiết khóa thứ nhất, tập hợp hàm nghĩa cùng tỏ vẻ. . ." Trương lão sư đi lên trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, tại trên bảng đen viết xuống một nhóm chữ to.

Trương lão sư tên là Trương Nham, làm người nghiêm khắc bản khắc, tại Phi Diệp học viện từ trước đến nay có ma quỷ giáo sư danh xưng, nghe nói Trương lão sư đối đãi không nghe lời học sinh có thủ đoạn ném phần viết đầu thần công, từ trước đến nay bách phát bách trúng, có thể so với Tiểu Lý Phi Dao, tại học sinh trong có "Trương phần viết" tên hiệu, cho nên khi hắn khóa lên, các học sinh đều so sánh thủ kỷ luật.

"Tại tiểu học cùng trường cấp hai sách giáo khoa ở bên trong, chúng ta đã sơ bộ tiếp xúc qua một ít tập hợp, tỷ như số tự nhiên tập hợp, số hữu tỷ tập hợp, như vậy tập hợp hàm nghĩa đến tốt cùng là cái gì đầu rồi, hiện tại. . ."

"

Liên tiếp xyz, abcd ký tự ra hiện tại trên bảng đen, chung quanh vô cùng an tĩnh, ngoại trừ Trương lão sư giảng bài thanh âm, cũng chỉ còn lại có phần viết tại trên bảng đen viết đất đất âm thanh.

Không thể nào, đệ nhất tiết học chính là chữ như gà bới, có làm hay không!

Diệp Phi nhìn qua bảng đen, thần sắc cổ quái, thứ này liền kêu đại số, học những vật này, đến cùng có cái gì dùng, khu quý sao? Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, thế nhưng không có nhớ rõ cái nào thần tiên đệch cụ cái này khu quý.

Sau một lát, hoàn toàn không hiểu Diệp Phi liền cảm thấy một cổ bối rối theo trong nội tâm được đưa lên, hướng trên mặt bàn một nằm sấp, bắt đầu mơ hồ, lại nói tiếp Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, cho dù tu luyện rất thâm thúy công pháp, cũng sẽ không như vậy, nhưng hiện tại gặp phải thứ đồ vật, thật sự câu không dậy nổi hứng thú của hắn đến.

Diệp Thanh nhìn qua bên cạnh Diệp Phi, trầm nghĩ đệ nhất đường liền dám đánh ngủ gật, không biết Trương phần viết đại danh sao?

Cái này điên điên khùng khùng tiểu tử rõ ràng khi hắn khóa đám ngủ, thật sự là không biết sống chết, ta phải cách hắn xa một chút, miễn cho bị ngộ thương này mới tốt, vừa muốn Diệp Thanh một bên hướng phía Diệp Phi phương hướng ngược nhau cẩn thận từng li từng tí cách xa một chút khoảng cách, chỉ chứa nửa cái bờ mông ngồi ở bàn vị thượng.

Diệp Phi bên cạnh vài tên đồng học nhìn thấy Diệp Phi tư thế ngủ, trong nội tâm cực kỳ bội phục, tuy nhiên trong bọn họ không thích đại số cũng có khối người, nhưng là như vậy công nhiên đi nằm ngủ đấy, thật đúng là chỉ có Diệp Phi một người.

Còn có mấy cái trước kia tại trường thi tiếp kiến Diệp Phi đấy, biết rõ Diệp Phi đã từng đem giám thị lão sư ném đến một bên "Hành động vĩ đại", càng là tồn tại xem kịch vui ý tưởng, trong lúc nhất thời Diệp Phi chung quanh vậy mà tụ tập không ít đồng học ánh mắt.

"Thiết lớn hơn 10 nhỏ, ít hơn 20 số nguyên là x, như vậy nó thỏa mãn điều kiện. . . Cho nên nó tỏ về pháp là. . ."

Từ trước đến nay đối với chính mình nghiệp vụ trình độ thấp phần tự tin Trương lão sư, giờ phút này đang chìm đắm tại chính mình thao thao bất tuyệt thao thao bất tuyệt bên trong, tại trên bục giảng giảng đến vắng cả nước bọt, hay lời nói hàng loạt, tự mình cảm giác hài lòng.

Hắn là lão giáo sư rồi, từ trước đến nay tự nhận là hấp dẫn ở những học sinh này lực chú ý tuyệt đối không có vấn đề, nhưng này thời điểm, lại nghe khi đến mặt bỗng nhiên truyền đến một hồi rất nhỏ tiếng ngáy.

Trương lão sư lập tức cảm thấy lòng tự tin của mình nhận lấy nghiêm trọng đã kích.

Ngẩng đầu nhìn lên, lập tức liền phát hiện thanh âm nơi phát ra, đúng là đúng ghé vào trên mặt bàn, đang ngủ được hôn thiên hắc địa Diệp Phi, Trương lão sư lập tức giận dữ, "Cái kia đồng học, ai kêu ngươi đi học ngủ, không tuân thủ lớp học kỷ luật!"

Xuất hiện loại tình huống này, nếu như là hạ buổi trưa, học sinh tỉnh thần mỗi một còn có thể lý giải, nhưng hiện tại thế nhưng là buổi sáng đệ nhất tiết học, Diệp Phi như vậy loại biểu hiện quả thực chính là cố ý cùng mình đối nghịch.

Diệp Phi không có phản ứng, tổ tông giờ phút này đang ngủ say.

Tại Đại La Kim Tiên xem ra, chẳng phải ngủ một giấc, có gì đặc biệt hơn người?

Không cần phải nói dùng ngủ nhập đạo vua ngủ Trần Đoàn lão tổ rồi, chính mình dĩ vãng hơn hai nghìn năm, trong núi lúc tu luyện, cũng là lúc nào muốn ngủ đi nằm ngủ, muốn ở đâu ngủ liền ở đâu ngủ, hướng trong núi trên tảng đá một nằm, hướng mây trắng trong đồng một nằm, uống chút rượu, ngủ cái lớn cảm giác, thời gian đó là vô cùng mãn nguyện, cho nên đối với Diệp Phi mà nói, ngủ thật là theo tính sự tình, căn bản không bị thời gian địa điểm hạn chế, dài nhất một lần hắn thậm chí trong động phủ ngủ mười năm, sau khi tỉnh lại y phục trên người đều rửa nát hết.

Không chỉ như vậy, nếu là có người dám nhiễu loạn hắn cái này Đại La Kim Tiên Thanh Mộng, Diệp Phi tuyệt đối sẽ làm cho hắn biết rõ cái gì gọi là hối hận không kịp. Tám trăm năm trước, đã từng có một cái lên núi cầu tiên tài chủ kinh động đến Diệp Phi mộng đẹp, trực tiếp để cho Diệp Phi đem cái này tài chủ cả nhà đều ném ra núi, khiến cho về sau đến Lao Sơn tìm hiểu tiên thiện nam tín nữ đám bọn họ đều cẩn thận từng li từng tí đấy, trước khi đến đều muốn trước phải người tuần sơn, sợ không nghĩ qua là đến không phải lúc, chọc giận tới Đại La Kim Tiên Diệp Phi tiên uy.

Có thể Trương lão sư nào biết được Diệp Phi thân phận, một cái phần viết đầu lập tức liền hung hăng liền đã đánh qua.

Chỉ thấy cái kia phần viết đầu trên không trung tìm cái tuyệt vời đường cong, hướng phía Diệp Phi đầu bay thẳng đi qua, rất nhanh liền đem tinh chuẩn vô cùng đánh trúng Diệp Phi cái ót.

Diệp Phi chung quanh mấy cái đồng học đối với cái này Trương phần viết cũng là nổi tiếng đã lâu, lần thứ nhất mắt thấy Trương phần viết thần công, cũng là một hồi tâm tình kích động, nhìn qua Diệp Phi, lại là đồng tình lại là mừng thầm, mà Diệp Thanh trên mặt tức thì nhịn không được lộ ra nhìn có chút hả hê thần sắc, hắc hắc, cái này điên điên khùng khùng tiểu tử chỉ sợ muốn xui xẻo.

Bị Diệp Phi khiến cho sợ hãi vài ngày, hiện tại rốt cục muốn nhìn thấy đối phương bêu xấu, tiểu tử này sao có thể không thịnh hành phần.

Có thể vừa lúc đó, đã thấy cái kia phần viết đầu bỗng nhiên ở giữa không trung rẽ vào cái khúc quanh, tựa hồ là bị vật gì hấp dẫn bình thường, hướng phía Diệp Thanh đầu bay đi, hung hăng đập vào ót của hắn thượng.

"Ai ôi!!!!" Diệp Thanh làm sao nghĩ đến sẽ phát sinh như vậy ngoài ý muốn, lập tức lên tiếng kinh hô, trên ót lập tức nhiều ra một cái điểm đỏ, thò tay vừa sờ đau đớn không phải.

Không thể nào, rõ ràng đánh trật, Trương lão sư nhìn thấy loại tình huống này, lập tức cũng là sững sờ.

Chính mình tay này ném phần viết đầu công phu thế nhưng là tu luyện nhiều năm, được xưng bách phát bách trúng tuyệt kỹ, theo năm năm trước bắt đầu sẽ không thất thủ qua, hôm nay rõ ràng đánh trật, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Hắn nào biết đầu Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, Đại Lực Kim Cương bí quyết luyện được xuất thần nhập hóa, coi như là hoàn toàn áp chế công lực, tại lúc ngủ, thân thể mặt ngoài cũng sẽ có một tầng Hộ Thể Chân Khí tồn tại, gọi là kim cương hộ thể thần công, bình thường phạm nhân lực lượng căn bản không cách nào tới gần, mà ngay cả đạo hạnh bình thường Tu tiên giả cũng là đừng nghĩ, Trương lão sư vừa ra tay, cái kia Hộ Thể Chân Khí thật xa liền cảm nhận được cái kia bay tới phần viết đầu, lập tức phát huy tác dụng, đem cái biến phương hướng, lại vừa vận nện vào Diệp Thanh trên đầu.

Không thể nào, ta đã vậy còn quá không may! Diệp Thanh ôm đầu, trầm nghĩ trong lòng.

Không nghĩ tới chính mình phần viết đầu cũng sẽ biết đánh lệch ra, Trương lão sư cảm giác cũng có chút mất mặt, lúc này thời điểm chứng kiến đã ngộ thương Diệp Thanh, hắn cũng nghiêm chỉnh lại phát tác.

Hắn là lão giáo sư, tuy nhiên bề ngoài giống như nghiêm khắc, trong nội tâm lại kẻ rất dối trá, biết rõ như vậy phát tác không tốt xuống đài, vì vậy dứt khoát liền mở một con mắt nhắm một con mắt, tùy ý Diệp Phi tiếp tục nằm ngáy o..o..., chẳng qua là âm thầm tra xét số ghế bề ngoài, nhớ kỹ Diệp Phi danh tự, nghĩ thầm về sau xem ta như thế nào xử lý người.

Ngủ được mơ mơ màng màng Diệp Phi, loáng thoáng cảm giác được vừa rồi có đồ vật gì đó hướng chính mình bay tới, thế nhưng lực lượng thật sự quá nhỏ bé rồi, tại Đại La Kim Tiên cảm giác ở bên trong, lực lượng này thật giống như trong không khí một hạt bụi bặm rơi vào trên người mình giống nhau, hoàn toàn có thể không đáng kể, cho nên Trương lão sư cử động hẳn lại hoàn toàn không có phản ứng, đợi được khi...tỉnh lại, đệ nhất tiết học đã đã xong.

". . . Tan học."

Chuông tan học vừa vang lên, Trương lão sư có chút buồn bực thu hồi sách giáo khoa, dùng khóe mắt quét nhìn lướt qua tựa hồ cái gì cũng không biết Diệp Phi, khóe miệng lộ ra không cam lòng thần sắc.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi tuy nhiên đã tỉnh lại, nhưng còn có mơ mơ màng màng đấy.

Các học sinh nhao nhao đối với Diệp Phi quăng đi ánh mắt khâm phục.

Cùng Diệp Phi một cái ký túc xá Mã Huy đi vào Diệp Phi bên người, nâng đỡ kính mắt nói, "Người được lắm đấy, Phi Diệp học viện xây dựng trường học đến nay dùng, có thể ở Trương phần viết khóa thượng ngủ, một bàn tay tuyệt đối đếm được, tiêu tử người, mang loại!"

"Người là thực vậy khôn hay là cố ý giả bộ ngủ a..., đây chính là tiết khóa thứ nhất, Trương lão sư nhất định rất nổi giận, về sau cuộc sống của người chỉ sợ khổ sở rồi, huynh đệ ta thật sự là không phục không được." Lưu Quân Hoa cười toe toét mà nói.

Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Chứng kiến chung quanh đồng học đều tại vây quanh chính mình xem, Diệp Phi có chút hồ đồ.

Tại Đại La Kim Tiên trong cảm giác, căn bản cũng không có chuyện gì phát sinh.

"Lần này Trương lão sư cũng không có quản người, là người vận khí tốt, hạ đoạn khóa người muốn đứng ngủ tiếp chỉ sợ cũng không có vận tốt như vậy."

Đúng lúc này, chung quanh nam sinh đều cảm thấy hai mắt tỏa sáng, Mục Tuyết bỗng nhiên đã đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9:. Tiểu Phách Vương

Mục Tuyết vừa nói, lập tức liền đem chung quanh nam sinh ánh mắt hấp dẫn tới đây, mấy người lập tức gật đầu, "Lớp trưởng nói rất có lý, chính là là được."

Không thể không nói nữ nhân là một loại loài động vật kỳ quái, người càng là vây quanh hắn thu được kết quả tốt hắn, hắn chưa hẳn nhìn người liếc, mà người càng là rời xa hắn, ngược lại nói không chừng sẽ khiến chú ý của nàng, lúc trước Diệp Phi không chút nào xem Mục Tuyết liếc, lại để cho Mục Tuyết cảm thấy thập phần căm tức, này sẽ Mục Tuyết rồi lại nhịn không được chủ động chạy tới cùng hắn nói chuyện, bởi vì từ nhỏ đến lớn, Mục Tuyết

đối với mị lực của mình tương đối có tự tin, bây giờ đang ở lại Diệp Phi trên người ăn quất, coi hán không chịu thua tính cách, nói cái gì cũng muốn tìm trở về, cho nên Diệp Phi càng là bỏ qua chính mình, Mục Tuyết lại càng muốn ở trước mặt hán chứng minh mị lực của mình.

Chỉ có điều Mục Tuyết tâm tư lần này lại đứng mất trắng, Diệp Phi đem đại bộ phận lực chú ý đều tập trung ở chính mình tiểu tôn tử trên người, còn lại nam sinh có lẽ còn có thể lờ lỏi nói, nữ sinh lời mà nói..., khủng long còn có thể xem vài lần, mỹ nữ cũng tuyệt đối muốn bỏ qua, cho nên Diệp Phi không chút nào lý Mục Tuyết, chẳng qua là chăm chăm vào Diệp Thanh trên đầu điểm đỏ, nhin không được hỏi, "Đây là có chuyện gì?"

Diệp Thanh lúc này thời điểm đang cảm tức đầu rồi, dựa vào cái gì nguoi ngu lại muốn ta bị đánh, đêch cù, lão tử vận khí quá nát đi à nha! Hán thậm chí có chút ít ác ý phỏng đoán, không chuẩn Diệp Phi tiểu tử này chính là đang giả bộ ngủ, muốn tại trong lớp hù người, thật là lợi hại tâm cơ, cái này không, đem đại mỹ nữ Mục Tuyết đều đưa tới!

Nhìn thấy Diệp Phi hỏi thăm, Diệp Thanh lập tức tức giận đáp, "Giả bộ, còn giả bộ không biết có phải hay không là, có bản lĩnh nguoi tiếp tục giả vờ, ta cũng không tin nguoi lần sau còn có vận tốt như vậy!"

Diệp Phi một chút cũng nghe không hiểu Diệp Thanh đang nói cái gì, hán ngủ một tiết học, giờ phút này nhìn thấy mấy người thần sắc, lập tức cảm thấy hết sức kỳ quái, nhin không được nhủu mày.

Mục Tuyết nhìn thấy Diệp Phi đối với chính mình chút nào không có đáp lại, ngược lại chẳng qua là chăm chăm vào cái Diệp Thanh, lập tức cảm thấy thập phần thật mất mặt, lòng tự tin nhị độ bị nhục, đồ mặt vừa giận dỗi về tới trên chỗ ngồi, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, khoe miệng nổi lên một cái lại giận vừa giận thần sắc.

Bất quá Mục Tuyết cách nhìn ngược lại là đã chiếm được kẻ cả Diệp Thanh ở bên trong đại đa số đồng học tán thành, đều cho rằng Diệp Phi lần này tránh được trừng phạt cái kia là vận khí tốt, Trương lão sư phần viết đầu không cần thận đánh trật.

"Chính là a..., Diệp Phi, nguoi cũng nên cẩn thận."

"Phía dưới khóa, nguoi không thể ngủ nữa a...!"

...

Bọn hán giống như đang nói trên mình khóa ngủ sự tình a..., thanh tỉnh một hồi Diệp Phi rốt cục có chút đã minh bạch.

Vậy cũng là sự tình? Khấp không quan tâm sờ lên đầu của mình, Diệp Phi hồn nhiên không thêm để ý, lâu bầu nói, "Đi học không thể ngủ được ấy ư, đến trường loại sự tình này thật đúng là nhảm chán a...!"

Chung quanh đồng học nghe được Diệp Phi cái này một lời bàn cao kiến, cũng nhin không được lộ ra vô cùng ánh mắt khâm phục.

Mục Tuyết thật xa chứng kiến Diệp Phi thần sắc, trong nội tâm càng là không cam lòng.

Chết tiểu tử, Xú tiểu tử, nát tiểu tử, liền nguoi như vậy cái đồ nhà quê, lại dám liên tục bỏ qua bốn tiểu thư hai lần, đủ đoạn tuyệt, ngoan độc!

Trường cấp hai ba năm, Mục Tuyết từ trước đến nay đều là đang lúc mọi người nhìn chăm chú bên trong vượt qua, còn chưa từng có gặp gỡ qua Diệp Phi loại này Nguru Nhân, thậm chí ngay cả xấu chính mình liếc cũng không chịu, rõ ràng so với chính mình còn cao điều, đúng lúc này chỉ cảm thấy một hồi tức giận bất bình.

Nguoi chờ, bốn tiểu thư tuyệt đối sẽ không buông tha nguoi, hôm nay là khai giảng đệ một ngày, bốn tiểu thư trước buông tha nguoi, ba năm trường cấp 3, thời gian dài lắm, tốt nghiệp trước không phải báo nguoi một vốn một lời tiểu thư nói gì nghe này không thể. Gắt gao dùng chính mình răng ngà cắn cắn mỗi đồ mọng, Mục Tuyết trên mặt lộ ra vô cùng quật cường thần sắc.

Mục Tuyết cũng đương nhiên không phải cái loại này đơn giản nhận thua nguoi, bằng không thì sao có thể thành tích như thế ưu dị.

Mấy cái nam sinh chứng kiến Diệp Phi rõ ràng không thêm điều nghĩa đến Mục Tuyết, trong nội tâm không khỏi càng thêm bội phục, nhưng lúc này thời điểm, có người ngồi không yên.

Hàng cuối cùng Triệu Cương nhìn thấy cái này một tình cảnh, lập tức theo trên chỗ ngồi đứng lên.

Gần 1m90 vóc dáng, vẻ mặt tàn nhang mang trên mặt một tia hung ác khí phách, cắt bỏ được như là tội phạm đang bị cải tạo giống nhau Thế đao đầu, Triệu Cương vừa ra tới lập tức để cho mấy cái người nhất gan đồng học một hồi run như cây sậy.

Thân là hoa hậu giảng đường Mục Tuyết Fans hâm mộ, Triệu Cương có thể nói Mục Tuyết tại cao nhất • ban 6 đệ nhất người theo đuổi, nhìn thấy chính mình thần tượng trong lòng tức giận, lại nhìn xem đứng dân hai lúa Diệp Phi, trong lòng tự nhủ liền nguoi tiểu tử này, rõ ràng còn có thể được tội trong nội tâm của ta xinh đẹp, cao quý, ưu nhã, mê nguoi. . . hoa hậu giảng đường Mục Tuyết, thật sự là không biết sống chết.

Bày ra một bộ vô lại bộ dáng, Triệu Cương lao đảo đi vào Diệp Phi trước mặt, một đôi mắt hung hăng hướng Diệp Phi trừng đi.

Triệu Cương mục đích kỳ thật rất đơn giản, chính là hù dọa một chút Diệp Phi, thuận tiện cho Mục Tuyết một cái ấn tượng tốt, để tại về sau truy cầu.

Không thể không nói Triệu Cương cái này bức bộ dáng, kỳ thật hay là rất dọa người đấy, chung quanh mấy cái đồng học nhìn thấy Triệu Cương đi tới,

đều cũng có chút ít chột dạ, không tự chủ được xoay đầu lại, không dám nhìn nữa.

Bất quá Diệp Phi hiển nhiên không có loại cảm giác này, hay nói giỡn, hẳn là người nào, tu hành hơn hai nghìn năm Đại La Kim Tiên, vạn người tội phạm bang hội đều một người diệt qua, cái gì loại người hung ác chưa thấy qua, Triệu Cương điểm ấy tiểu trò hề sao có thể vào khỏi hán pháp nhãn, không do dự chút nào, Diệp Phi ánh mắt lập tức trở về kính tới.

Lại nói tiếp Triệu Cương bình thường chẳng qua là giả vờ giả vịt khi dễ một chút trong lớp đồng học, liền khung cũng không đánh qua vài lần, cái đó được chứng kiến loại ánh mắt này, giờ khắc này chỉ cảm thấy đối phương ánh mắt như là hai cái mũi tên nhọn giống nhau, lập tức liền đâm vào chính mình con mắt đau nhức, trên ót mồ hôi lập tức liền chảy xuống.

Đây là Diệp Phi cố ý không chế được thực lực của chính mình kết quả, nếu như Diệp Phi sát khí trên người thoáng như vậy lộ ra ngoài một chút xú, dù là chỉ có thực lực của chính mình mấy một phần vạn, liền đầy đủ sợ tới mức đối phương té cút té đái, đi đứng bủn rủn, trực tiếp ngồi ngay đó rồi, có thể Diệp Phi chút nào không có cảm thấy cái kia có cần gì phải, bởi vì hẳn cũng không có theo Triệu Cương cái này tiểu thí hải trong ánh mắt cảm thấy cái uy hiếp gì.

Ngược lại là Triệu Cương tìm đập một hồi gia tốc, nhin không được lui về phía sau nửa bước, trong lòng tự nhủ ánh mắt của tiểu tử này như thế nào lợi hại như vậy, không khỏi có chút hối hận đi ra.

Đều muốn tiến lên giáo huấn một chút Diệp Phi, Triệu Cương lại có chút không dám, có thể chung quanh đồng học đều tại nhìn xem, thậm chí Mục Tuyệt cùng mấy nữ sinh cũng trừng mắt một đôi đôi mắt - đẹp tại đang nhìn mình, cứ như vậy trở về hiển nhiên thật mất mặt, điều này làm cho Triệu Cương lập tức cảm thấy đâm lao phải theo lao, nhin không được trong nội tâm một hồi âm thầm cắn răng.

"Có chuyện gì sao?" Đúng lúc này, Diệp Phi mở miệng.

Tại Đại La Kim Tiên trong mắt, tiểu tử này bỗng nhiên đi đến trước mặt hắn, đàn độn nhìn mình lom lom một hồi lâu rồi, cũng không biết hắn tìm chính mình muốn làm gì.

Chẳng lẽ nói chính mình trên mặt có đồ vật gì đó? Diệp Phi không khỏi sờ lên khuôn mặt của mình, nhưng là hiển nhiên không có phát hiện gì.

Có loại a..., chung quanh mấy cái đồng học nhìn thấy Diệp Phi khí định thần nhàn, không sợ hãi chút nào tư thế, không khỏi lại lần nữa khâm phục Diệp Phi một chút.

Đúng lúc này, Triệu Cương chỉ cảm thấy ánh mắt của mình đều trừng được có chút mỏi nhừ, nhưng Diệp Phi vẫn như cũ cũng không có việc gì giống nhau, không khỏi trong nội tâm âm thầm kêu khổ, dĩ vãng hắn chỉ cần hướng đồng học trước mặt vừa đứng, đối phương liền sợ tới mức thẳng trốn, nào biết được hôm nay chính mình trừng cả buổi, đối phương không chỉ có không sợ còn hỏi lại chính mình, khiến cho chính mình ngược lại đâm lao phải theo lao, không biết như thế nào cho phải rồi.

Chẳng qua là đúng lúc này, chuông vào học bỗng nhiên vang lên, ngắn ngủi 10 phút nghỉ giữa khóa thời gian nghỉ ngơi chấm dứt, đệ nhị tiết học liền muốn bắt đầu.

Triệu Cương như lâm đại xá, vừa vận thuận tiện xuống đài, thầm nghĩ cái này tiếng chuông ngược lại là kịp thời, vì vậy hướng về Diệp Phi hung hăng vung quyền đầu nói, "Người cho ta cần thận một chút!"

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ ta ngủ còn e ngại việc mà...hắn rồi hả? Diệp Phi không khỏi một hồi không hiểu thấu, quay đầu nhìn lại bên cạnh Diệp Thanh, dùng ánh mắt dò hỏi.

Diệp Thanh vừa định nói chút gì đó, có thể tưởng tượng đến lúc trước không may sự tình, trong lòng tự nhủ tiểu tử nguoi đắc tội với ai quân ta đánh rắm, miệng khép lại, cái gì cũng không chịu nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tiên yêu ngũ không che lại

Ngắn ngủi 10 phút nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi qua đi, đệ nhị tiết học đúng vật lý, vật lý lão sư, họ Hoàng, gọi Hoàng Thực Phân, là một béo nục béo nịch trung niên mập bà, trên đầu nóng tóc quăn, nói chuyện lên đến như phóng súng máy, giảng bài thời điểm một tay phấn viết một tay thước dạy học, rất có uy phong, khóa mới vừa lên 10 phút, phía dưới thì có học sinh cho hắn nổi lên cái song súng lão thái bà tên hiệu.

Diệp Phi hay là nghe được muốn ngủ, đối với Đại La Kim Tiên mà nói cái này tiết học càng là không hiểu thấu.

Cái gì chất cùng tọa độ hệ, cái gì vận động cơ học công thức, bọn hắn nếu là biết rõ vốn tổ tông có thể bay trên trời, không biết hội dùng cái gì công thức để giải thích.

Còn có, cái gì Newton bị quả táo đập một cái liền phát minh cơ học tam định luật, đây không phải vô nghĩa sao? Diệp Phi thầm nghĩ, nếu như quả táo tốt như vậy dùng, vốn tổ tông mỗi ngày dùng quả táo nện người, nhìn người có thể phát minh nhiều ít định luật.

Không cần phải nói, Diệp Phi rất nhanh lại là hỗn loạn đã ngủ, đợi được khi... tỉnh lại, lại phát hiện Diệp Thanh trên ót lại thêm một cái màu đỏ dấu hiệu, chung quanh vài tên đồng học, không nói thêm gì nữa, đều là vẻ mặt ngạc nhiên đang nhìn mình, lộ ra vô cùng thần sắc kinh ngạc, mà Diệp Thanh nhìn qua sắc mặt của mình, thật giống như đã gặp quỷ bình thường.

Như thế nào ta một giấc ngủ cảm giác, Diệp Thanh trên đầu là hơn một cái điểm đỏ? Diệp Phi không khỏi có chút không hiểu thấu.

Chẳng qua là chứng kiến Diệp Thanh thần sắc bất thiện, đoán chừng vốn tổ tông chính là hội cũng phải không đến cái gì sắc mặt tốt, hà tất tự làm mất mặt, vì vậy dứt khoát sẽ không mở miệng.

Đã có tiết khóa thứ nhất đang lúc giáo huấn, Triệu Cương chẳng qua là thật xa hung hăng nhìn qua Diệp Phi, cũng bắt quá đến, Mục Tuyết tức thì không muốn đi lên nữa tự làm mất mặt rồi, chính mình tốt sắc nước hương trời mỹ nữ, một ngày nếu là bị cái này đồ nhà quê liên tục bỏ qua ba lượt, lòng tự tin chịu đả kích phía dưới, Mục Tuyết chỉ sợ buổi tối trở về ngủ đều làm ác mộng.

Đệ tam tiết học đúng ngủ vẫn, vốn là Diệp Thanh có lẽ đối với cái này tiết học có chút hứng thú, bởi vì hắn duy nhất có chút trụ cột chính là cái này, dĩ vãng hơn hai nghìn năm, hắn tốt xấu tiếp xúc qua các loại cổ đại văn tự, cũng có một điểm thi văn nội tình, theo lý mới có thể nghe lọt.

Chỉ là làm Diệp Phi không nghĩ tới chính là, cái này đường lão sư mới mở miệng chính là trước ôn tập một chút trước kia ngữ pháp tri thức, miệng đầy chủ vị tân, định hình dáng bộ, lại để cho Diệp Phi nghe được đúng một đầu xám xịt, kết quả là, tiếp tục ngủ.

Bất quá lần này, Diệp Phi lưu ý một chút, lúc ngủ bảo lưu lại một điểm ý thức, bởi vì lúc trước Diệp Thanh phản ứng lại để cho hắn rất kỳ quái, lúc này mới phát hiện Diệp Thanh trên ót điểm đỏ sinh ra nguyên nhân, đúng là lão sư cột phấn viết đầu, bất quá Diệp Phi nhìn thấy một màn này, không có tức giận, ngược lại cao hứng trở lại.

Đối với tổ tông mà nói, dù sao Diệp Thanh cái này tiểu tôn từ đối với chính mình thập phần không cung kính, không chỉ có không tin chính mình, còn đem mình làm bệnh tâm thần, lúc này dứt khoát lại để cho hắn chịu chút đau khổ, ma luyện ma luyện hắn cũng tốt, rồi hãy nói bị phấn viết đánh lên một chút cũng không đau khổ, chịu không là cái gì đại thương.

Vì vậy lần này, Diệp Thanh tuy nhiên trăm phương ngàn kế muốn tách rời khỏi, nhưng là trên đầu của hắn hay là chuẩn xác không sai bị đánh một cái, hơn nữa điểm đỏ diện tích so trước kia lớn hơn gấp mấy lần, lần này, thuận tiện là Diệp Phi lão tổ tông cố ý, Đại La Kim Tiên đó là hạng gì công lực, dùng chính mình hộ thể thần công một cái dẫn đạo, một cái tinh bột đầu bút đó là chỉ cái đó đánh cái đó, chính xác mười phần, tổ tông rốt cục quyết định, muốn khiển trách mình một chút cái này không nghe lời tiểu tôn từ.

Chung quanh vài tên đồng học nhìn thấy trận này mặt đã triệt để bó tay rồi, Diệp Thanh tức thì bị phản muốn đi nhảy lầu, vốn là thập phần không phục Mục Tuyết nhìn thấy loại này tình cảnh cũng là nhìn không được trong nội tâm âm thầm buồn cười, làm cho lúc trước Diệp Phi bỏ qua tạo thành oán hận tiêu mất nhất thời nửa khắc.

Buổi sáng cuối cùng một tiết khóa đứng trong truyền thuyết Anh quốc lịch sử, Diệp Phi phát hiện đây là chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm lão sư khóa, ý định cho hắn chút mặt mũi.

Dù sao ngủ tam tiết khóa, Diệp Phi lúc này thời điểm cũng có chút thanh tỉnh, nhớ tới hoạt động một chút gân cốt, nhưng là Trịnh Lâm lão sư mới mở miệng chính là con chó được mèo yên tĩnh, các học sinh cũng trở về ứng với một câu con chó được mèo yên tĩnh, lập tức để cho Diệp Phi nhú mày, cái này mèo mèo chó chó đấy, có cái gì tốt học đấy, hướng chỉ cũng không có đạo lý, ai nói đã có con chó, mèo liền an bình, đây đều là mấy thứ gì đó vô nghĩa đồ chơi?

Còn có hảo đồ du đồ, phát, tam khác du, đây đều là mấy thứ gì đó?

Tặc tử mãi phạt tử đặc khắc lập tử. . . Như vậy cái xinh đẹp tiểu cô nương, như thế nào miệng đầy đều là chết, thật không may mắn, Diệp Phi nhú mày thầm nghĩ.

Đợi được Trịnh Lâm lão sư một viết ra, đầy bảng đen lại là chữ như gà bới, rõ ràng cùng đại số không sai biệt lắm.

Điều ngữ! Diệp Phi lập tức cảm thấy không thú vị.

Diệp Thanh ở một bên giống như nhìn xem cái quý giống nhau nhìn xem Diệp Phi, trong lòng tự nhủ, tiểu tử, chẳng lẽ người còn muốn ngủ? Thật sự là ngoan độc!

Diệp Phi chứng kiến Diệp Thanh thần sắc, trong nội tâm cũng bắt đầu có chút minh bạch đi học ngủ dù sao không xong, vì vậy tiện tay lật ra một chút đồ để cho mình đã sớm chuẩn bị cho lớp Anh ngữ vốn.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi vốn không biết Anh ngữ đúng cái thứ gì, còn tưởng rằng là cái gì cao cấp ngôn ngữ, tiện tay mở ra sách giáo khoa bổ sung tư

liệu, phát hiện cái kia dĩ nhiên là Âu Châu một cái cái rầm lớn chút ít nước ngôn ngữ, điều này làm cho hắn lập tức giận không kềm được.

Tại Diệp Phi trong mắt, Trung Hoa đúng thế giới đệ nhất văn minh quốc gia cổ, lịch sử đã lâu, văn hóa bắt nguồn xa, dòng chảy dài, khác những quốc gia kia bất quá đều là chút ít chưa khai hóa man di tiểu quốc, thậm chí những quốc gia kia toàn bộ văn minh lịch sử đều không có tổ tông lớn tuổi, tổ tông bắt đầu lúc tu luyện, những quốc gia kia dân chúng cũng còn đúng chút ít còi trướng hầu đầu rồi, muốn học cũng có thể đúng chúng học tiếng Trung Quốc, hiện tại lại để cho vốn tổ tông đi học tập bọn hắn mà nói, cái này quả thực chính là mất mặt xấu hổ.

Diệp Phi lão tổ tông tức giận phía dưới, cái này tiết học vốn là muốn dứt khoát không hơn được rồi, nhưng nghĩ lại, dù sao cũng là chính mình đệ một ngày đến trường, nếu là liền một ngày khóa đều kiên trì không xuống, về sau chính mình tổ tông còn thể nào dạy bảo Diệp Thanh, liền thất bại như vậy chẳng phải là tại đồ đệ trước mặt thật mất mặt, vì vậy hay là chịu đựng giữ lại, chẳng qua là hạ quyết tâm, kiên quyết không học cái này man di tiểu quốc ngữ ngôn, lần nữa dùng ngu giết thời gian.

Bên này Diệp Phi hạ quyết tâm không học, bên kia chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm đã theo giảng bài lão sư chỗ đó đã chiếm được Diệp Phi Top 3 tiết học biểu hiện, thăm nghĩ Diệp Phi người học sinh này vấn đề chỉ sợ không nhỏ, muốn tại trong thời gian ngắn giải quyết chỉ sợ rất khó, cái gọi là giới cần dùng gấp nhần, dục tốc bất đạt, cho nên chứng kiến Diệp Phi ngu, dứt khoát không có trực tiếp quản, u một lặng yên nói, "Về sau, coi trọng ta khóa mọi người có thể ngu, nhưng là nhất định phải che lại, bằng không mà nói vạn nhất cảm mạo cảm mạo sẽ không tốt."

Đồng học một hồi cười vang ở bên trong, nhao nhao hướng Diệp Phi nhìn lại.

Tổ tông Diệp Phi cũng phát giác được các học sinh ánh mắt có chút dị thường, bất quá nhưng lại không để ý tới, hắn tự do tự tại, tùy ý chịu đã quen, như thế nào lại quan tâm mấy cái phàm trần ánh mắt của người, hắn chẳng qua là cảm thấy cô gái đẹp này lão sư thái khéo hiểu lòng người rồi, biết mình không thương học những thứ này man di ngôn ngữ, còn làm cho mình ngu, như vậy chính mình ngu cũng có thể ngu được an tâm một ít, vì vậy nhắm mắt lại lại đã ngủ.

Cũng may lần này Trịnh Lâm lão sư không có lại thi triển pháp viết đầu thần công, cho nên Diệp Thanh rất may mắn tránh thoát một kiếp, nói cách khác, cho tới trưa trên đầu đỡ đòn ba cái bao, Diệp Thanh tuyệt đối muốn bị phản phải đi gặp trở ngại rồi.

Một giấc ngủ đi qua, mặt trời đỏ vào đầu, gió mát quạt vào mặt.

Đợi được buổi sáng cuối cùng một tiết khóa dài tiếng chuông vang lên thời điểm, Diệp Phi vẫn là một bộ mơ mơ màng màng bộ dạng, quay đầu nhìn nhìn một bên Diệp Thanh, phát hiện hắn cuối cùng không có lại trướng chiêu, nhưng lại như một quỷ chết đói nhanh chân liền chạy ra ngoài, Diệp Phi đành phải nhún vai, theo trên chỗ ngồi đứng lên, đi theo hắn hướng phía phòng học bên ngoài đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Không hăng hái tranh giành tiểu tôn tử

Thật xa chứng kiến Diệp Thanh vội vội vàng vàng hướng thảo trường sườn đông một tòa căn phòng lớn chạy, trên bãi tập cũng truyền đến một cỗ đồ ăn mùi thơm.

"Rốt cục tan học rồi, đi a..., ăn cơm đi!"

"Thật đói a...!"

"Giữa trưa nhà ăn ăn cái gì à?"

...

Diệp Phi thể mới biết, nguyên lai Diệp Thanh đúng tới trường học nhà ăn ăn cơm đi.

Lại nói tiếp Diệp Phi tuy nhiên thân là Đại La Kim Tiên, Tích Cốc sớm đã luyện thành, cho dù mấy tháng không ăn một điểm đồ vật cũng hoàn toàn có thể, nhưng là hắn đối với đi qua hơn hai nghìn năm nhân gian mỹ thực, vẫn còn có chút biết, chủ yếu là hắn thích uống rượu, uống rượu thời điểm, uống rượu thời điểm, phối hợp chút hợp với tình hình ngon miệng ăn sáng, tại Diệp Phi trong mắt, hay là rất hay đấy.

Huống chi Diệp Phi đã hai trăm năm đều không có xuống núi, đối với hiện tại trong cuộc sống ẩm thực biến hóa, đã không có hiểu rõ, bây giờ nghe học sinh đều đến nhà ăn ăn cơm đi, lập tức hứng thú, cũng đi theo.

Sau một lát, Diệp Phi đã tại nhà ăn trong đại sảnh rồi, trước mắt phòng lớn đang lúc mở mấy cái cửa sổ, cửa sổ về sau bày biện đặc biệt thức ăn, Diệp Phi nhìn nhìn, trong đó có cung bảo gà xé phay, dầm đường xương sườn, thịt băm hương cá, Tử Hỉ viên thuốc, hương nổ thịt băm chờ một loạt thức ăn.

Phải nói Phi Diệp học viện thức ăn cùng đồng loại trường học so sánh với hay là rất không tệ, bởi vì học viện tài chính lực lượng hùng hậu, cho nên Phi Diệp học viện đồ ăn không chỉ có chủng loại nhiều, vệ sinh, sắc hương vị đều đủ, hơn nữa giữa trưa đều là miễn phí tiệc đứng. Nếu như không thích, còn có thể lên trên lầu phòng cao thượng đơn điểm, cho nên tuyệt đại đa số học sinh hay là lựa chọn ở chỗ này đi ăn cơm, chỉ có số rất ít khẩu vị đặc biệt bất bễ đấy, mới lựa chọn theo trong nhà mang đồ ăn tới đây.

Diệp Thanh cũng là bởi vì đối với Phi Diệp học viện cơm món ăn nổi tiếng đã lâu, lúc này mới sau giờ học liền hướng nhà ăn chạy.

Trong lớp mấy cái đồng học thật xa chứng kiến Diệp Phi, đều tại hào hứng bùng bùng nghị luận hẳn buổi sáng ngủ sự kiện, thỉnh thoảng quảng qua một cái hoặc là kinh ngạc hoặc là vui cười ánh mắt.

Diệp Phi đối với cái này hoàn toàn không để ý tới, Đại La Kim Tiên trong nội tâm đối với một đám con nít thấy thế nào chính mình như thế nào lại chú ý, hẳn chú ý chẳng qua là Diệp Thanh.

Chứng kiến Diệp Thanh dùng cơm bàn bị kích động đánh cho vài món thức ăn, ngồi ở một cái bàn thượng ăn hứng thú, Diệp Phi cũng cùng nhau cái náo nhiệt, tuyên hai cái thức ăn, đi vào Diệp Thanh trước bàn, bắt đầu ăn đứng lên.

Rất oan uổng đã trúng cho tới trưa phần viết đầu, Diệp Thanh đã sớm nhận định Diệp Phi là hẳn ngôi sao tai họa, nhìn thấy Diệp Phi tới đây, lập tức thay đổi bàn lớn, lại không nghĩ rằng Diệp Phi cũng theo tới đây.

"Miến xào thịt, dầm đường móng heo, không thể tưởng được người cùng tổ tông khẩu vị không sai biệt lắm a...." Diệp Phi vừa thấy Diệp Thanh bàn ăn, lập tức lộ ra có chút cao hứng.

Hai người đánh cho đúng là hoàn toàn giống nhau thức ăn, thân là tổ tông, chứng kiến chính mình tiểu tôn tử cùng mình có như địa phương đều là thật cao hứng đấy.

"Này, ta nói, người đừng lão đi theo ta được không, tốt xấu người cũng họ Diệp, chúng ta năm trăm năm trước đúng một nhà, người như vậy hại ta, liền ăn một bữa cơm đều không cho ta sống yên ổn, có ý tứ sao?" Diệp Thanh thờ dãi, đối với Diệp Phi nói ra.

Vốn là thì tới Phi Diệp học viện đến đến trường, Diệp Thanh cảm giác mình thật sự rất may mắn, nhưng lại gặp được Diệp Phi như vậy cái thần tiên, hẳn quả thực không biết là phúc đúng họa.

"Người rốt cuộc biết ta là người tổ tông rồi." Diệp Phi lộ ra có chút cao hứng, sau đó lại có chút kỳ quái hỏi, "Vốn tổ tông lúc nào hại người rồi?"

Bất quá là muốn dạy bảo Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử thành tiên, bây giờ lại bị hắn nói thành đúng hại người, không khỏi Diệp Phi lại buồn bực đứng lên.

Diệp Thanh lập tức một miếng cơm phun tới, "Ta lúc nào thừa nhận người là ta tổ tông rồi!"

"Người mới vừa nói được a..., chúng ta năm trăm năm trước đúng một nhà." Diệp Phi rất nghiêm túc đáp, "Bất quá chuẩn xác chút nói, ta là người hơn hai nghìn năm trước tổ tông, năm trăm năm người nói được hay là thiếu một chút."

Diệp Thanh lập tức im lặng, liếc mắt, cơm cũng ăn không vô nữa, lập tức đứng dậy liền đi.

Chẳng qua là không nghĩ tới Diệp Thanh động tác quá mạnh, vừa mới đứng lên mà ngay cả người mang bàn ăn, trực tiếp đập lấy một người trên người.

"Người đi đường không có mắt a...!" Đối phương lập tức gầm hét lên.

Diệp Thanh lại càng hoảng sợ, vội vàng nói xin lỗi, ngăn đầu chứng kiến bị đụng người, lập tức thay đổi sắc mặt.

Người nọ đúng là tại nghỉ giữa khóa cùng Diệp Phi trùng mắt Triệu Cương, giờ phút này đối phương đang nhìn mình, trên ót treo miến, trên quần áo tất cả đều là chính mình trong bàn ăn thức ăn súp, bộ dáng rất có chút ít buồn cười.

Chung quanh mấy cái đồng học lập tức nhìn không được bật cười.

"Cái này thực không có ý tứ, thực xin lỗi thực xin lỗi. . ." Tại sao là cái này Ôn Thần, Diệp Thanh trong nội tâm thầm kêu không may, chặn lại nói xin lỗi.

"Tiểu tử, muốn bị đánh a...!" Triệu Cương buổi sáng tại Diệp Phi trước mặt ném đi mặt mũi, hiện tại lại bị Diệp Thanh làm một đầu thức ăn súp, lập tức nổi giận, ý vào người một nhà cùng nhiều, giờ lên năm đám muốn đánh.

Chẳng qua là năm đám còn không có xuống dưới, liền lập tức bị Diệp Phi dùng một đầu ngón tay chặn.

"Làm gì, muốn đánh người sao?" Diệp Phi trầm mặt nói ra.

Tuy nhiên Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử rất không nghe lời, lại để cho Diệp Phi có chút căm tức, nhưng hẳn dù sao cũng là của mình hậu nhân, muốn giáo huấn cũng phải chính mình đến, cái đó cho được ngoại nhân động thủ, Đại La Kim Tiên tại đây phương diện, đó là tương đối bao che khuyết điểm.

Triệu Cương chỉ cảm thấy nắm đấm của mình giống như bị kim đâm giống nhau kịch liệt đau nhức, lại bị chung quanh đồng học nhìn xem, trở ngại mặt mũi không tốt thu tay lại, thầm nghĩ tiểu tử này như thế nào như vậy khó giải quyết, liên tục hai lần tìm phiền toái cho mình, ngoài miệng lại hung dữ nói, "Cái đó và ngươi có quan hệ gì!"

Diệp Phi vừa định nói ta là hán tử tông, đương nhiên là có quan hệ, đã thấy Diệp Thanh lập tức về mặt cười làm lạnh đối với Triệu Cương nói, "Cương ca Cương ca, mới vừa rồi là ta không cẩn thận, nhĩ lão nhân gia đại nhân bất kể tiểu nhân qua, lần này coi như xong đi."

Diệp Phi lập tức đối với Diệp Thanh nổi lên khinh bỉ chi tâm, thầm nghĩ tiểu tử này cũng quá không có cốt khí, vốn tử tông tại sao có thể có ngươi mặt mặt như vậy mặt mặt cháu trai.

Đúng lúc này, Diệp Thanh lại lôi kéo chính mình nói, "Mới vừa rồi là ta làm ô uế Cương ca quần áo, ngươi cái gì thái độ a..., nhanh hướng Cương ca xin lỗi!"

Diệp Phi lập tức phát hỏa, cả giận nói, "Diệp Thanh, ngươi quá cho vốn tử tông thật xấu hổ chết người ta rồi!"

Tại Diệp Phi xem ra, nam tử hán đại trượng phu, cho dù bị đánh chết, cũng không có thể bị sợ chết, bây giờ đối với phương bắt quá là khổ người lớn điểm, Diệp Thanh đã bị dọa thành cái này bộ dáng, còn lại để cho vốn tử tông xin lỗi, không chỉ là vô dụng, quả thực chính là bất tài tử tôn.

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi tức giận, vốn định mặc kệ việc này, lén lén lút lút chạy đi, nhưng là nghĩ vậy sự tình dù sao cũng là chính mình gây ra đấy, cái này Diệp Phi cái này Phong tiểu tử bắt quá là thay mình xuất đầu, chính mình cứ như vậy rồi đi không khỏi không trượng nghĩa, nhịn không được đem Diệp Phi kéo đến một bên, nói nhỏ, "Đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi a..., cái này Triệu Cương thế nhưng là Diệu Dương bang người, ngươi muốn đứng chọc hấn, về sau trong trường học sẽ không pháp chờ đợi."

Diệu Dương bang? Diệp Phi ngược lại là lần đầu tiên nghe nói cái tên này, không khỏi sững sờ.

Nguyên lai cái này Phi Diệp học viện bởi vì tài lực hùng hậu, thầy giáo lực lượng tốt, cho nên có không ít điều kiện ưu việt gia đình đem con gái của mình đưa vào đến, không phải nói những học sinh này cũng không cố gắng, nhưng trong đó đại đa số đều là chỉ biết là vui đùa nhị thế tử, những học sinh này tiền đồ cũng đã bị trong nhà sắp xếp xong xuôi, cho nên không hề học tập động lực, cả ngày chơi bồi lêu lổng, truy cầu kích thích, không riêng khi dễ nhân vật mới, còn học điện ảnh và truyền hình kịch bên trong xã hội đen tình tiết vợ vết tài sản trung thực học sinh, trong đám bạn học đại đa số đều sợ bọn họ.

Nhìn thấy đồng học đều sợ hãi, đám này vấn đề thiếu niên thì càng thêm đặc ý, trong đó những thiếu niên này đầu, một cái tên là Trần Diệu Dương học sinh lớp 11, lại bắt chước ** thượng giang hồ bang phái, đem những thiếu niên này tổ chức, thành lập một cái tên là Diệu Dương bang bang phái, bắt đầu học hướng đồng học thu phí bảo hộ, tại trường học học sinh bên trong, cũng là hung danh hiển hách.

Bởi vì cái này Diệu Dương bang thành lập không lâu, bị khi dễ học sinh cực lớn nhiều không dám lộ ra, cho nên Phi Diệp học viện viện phương còn không có biết được trong học viện có như vậy cái vấn đề thiếu niên đoàn thể.

Trước mắt cái này Triệu Cương, chính là vừa gia nhập Diệu Dương nhân vật mới, bởi vì thoát nhìn thân hình cao lớn, bộ dáng khí phách, cho nên rất nhanh được đề thăng làm trong bang số thứ ba nhân vật, tại cao nhất tân sinh trong cũng coi như hô phong hoán vũ, rất là thần khí một cái.

Diệp Phi theo Diệp Thanh trong miệng đã được biết đến cái này một tình huống về sau, trong nội tâm lập tức một hồi buồn cười.

Không thể tưởng được đám này mười sáu mười bảy tuổi tiểu tử rõ ràng thành lập một cái cái gì Diệu Dương bang, còn cầm nó đi vào chỗ hù dọa người, quả thực là coi trời bằng vung rồi.

Chính mình mấy vạn người tội phạm bang hội đều diệt qua, vậy cũng thật sự là máu chảy thành sông, xác chết khắp nơi, hiện tại đối mặt với cái này tiểu thí hài uy hiếp, nếu là sợ, vậy cũng liền thực gấp quý rồi, chẳng qua là đám này liên huyết cũng không có tiếp kiến tiểu hài tử cũng học người làm ra như vậy cái bang hội đến, lại nói tiếp thật sự là khôi hài, Diệp Phi thầm nghĩ, tử tông không phải tốt đánh các ngươi bờ mông không thể.

"Vốn tử tông chính là không xin lỗi rồi, cháu trai, ngươi có thể làm gì?" Diệp Phi nghiêm sắc mặt nói.

Triệu Cương chứng kiến Diệp Phi khắp không quan tâm thần sắc, còn chửi mình đúng cháu trai, trong nội tâm tức giận ngoài, cũng là một hồi chột dạ, nói cho cùng hấn bắt quá là lớn lên hung, bình thường ưa thích hù dọa một chút đồng học, ngược lại không sao cả thực động thủ đánh qua một trận, bắt quá ngay cả tục hai lần bị Diệp Phi trấn trụ, Triệu Cương ngoài miệng lại nói cái gì cũng không chịu nhận thua, giả vờ giả vịt giả giả quả đấm, hung dữ nói, "Tiểu tử, lão Đại ta thế nhưng là năm thứ hai Diệu Dương ca, ngươi ngay cả ta cũng dám gây, cần ăn đòn sao?"

Xú tiểu tử, cái gì chó má ca, lại dám mắng tử tông!

Diệp Phi vừa định đi lên cho hấn chút giáo huấn, đúng lúc này lại chợt nghe một cái hơi uy nghiêm giọng nữ.

"Trong các ngươi ngo không ăn cơm thật ngon, tại đây làm gì?"

Nguyên lai là chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm đã đến, hấn cũng ở đây phụ cận ăn cơm, nhìn thấy trong lớp mình học sinh có việc phát sinh, lập tức chạy tới.

Chứng kiến chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm lão sư, Triệu Cương biết rõ cái này khung đánh không đứng dậy rồi, lập tức tìm cái lối thoát, đối với Trịnh Lâm nói, "A..., nguyên lai là Trịnh lão sư, ta cùng cái kia ai đang đùa giỡn đâu rồi, hiện tại cũng cần phải trở về."

Triệu Cương bên cạnh không biết là cái nào học sinh nhỏ giọng nói, "Hắn gọi Diệp Phi."

Triệu Cương vừa quay đầu, lập tức hạ giọng, ngoài miệng trong yếu đối với Diệp Phi uy hiếp nói, "Người gọi Diệp Phi không phải, dám năm lần bảy lượt chọc ta, chờ đó cho ta, sớm muộn gì muốn người đẹp mất!"

Nói xong, Triệu Cương liền một bộ chỉ cao khí ngang bộ đáng rồi đi, chẳng qua là một đường bước chân chột dạ, lại hoàn toàn bị Diệp Phi nhìn ra.

Nhìn qua Triệu Cương bóng lưng, lập tức lại nhìn không được một hồi buồn cười, cái này tiểu thí hài thật đúng là dám lừa gạt, bất quá chính là giả bộ được không giống, diễn cái bình thường cường đạo công lực đều chênh lệch, lại càng không cần phải nói cùng mình đã từng thấy những cái...kia giết người không chớp mắt tội phạm so sánh với, nếu gặp gỡ thường ở bên ngoài lẫn lộn người từng trải, liếc có thể vạch trần, lại càng không cần phải nói chính mình Đại La Kim Tiên rồi.

Căn bản sẽ không đem Triệu Cương cái này tiểu thí hài mà nói đương chuyện quan trọng, vừa quay đầu Diệp Phi sẽ đem việc này ném đến tận sau đầu, chính là Diệp Thanh mà nói lại để cho Diệp Phi rất là khó chịu.

"Vừa nhìn người sững sờ đầu lẳng não đấy, đã biết rõ mọc ra cái bị đánh bộ dáng, đặc tội Diệu Dương bang người, ta còn là rời người xa một chút a, tỉnh lại bị ngộ thương." Nói xong Diệp Thanh liền chạy.

Diệp Phi trong nội tâm thở dài, xem ra, không chỉ nói lại để cho cái này tiểu tôn tử thừa nhận thân phận của mình rồi, coi như là muốn cùng hắn gần hơn một điểm khoảng cách, hoặc là dạy hắn gan lớn một ít, đều là chuyện rất phiền phức, lần này xuống núi, vốn tổ tông thật đúng là gánh nặng đường xa a....

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Bóng rổ đấu đôi kháng

Giữa trưa một cái tiểu nghỉ trưa, buổi chiều đệ nhất tiết học đúng thể dục.

Diệp Phi lần thứ nhất phát hiện, nguyên lai đi học cũng không cần đều đợi trong phòng học, tại là lần đầu tiên lần đầu tiên đối với cái từ khóa này sinh ra hứng thú.

Bất quá những cái...kia cái gì chạy a nhảy a những cơ sở kia tập thể dục vận động, tại Diệp Phi xem ra thật sự buồn cười quá, tổ tông thân là Đại La Kim Tiên, chạy đi cũng có thể dùng bay, những thứ này ngược xuôi, chẳng phải đều là đồ chơi cho con nít.

Bất quá nếu như quyết tâm đem đệ nhất ngày khóa kiên trì đến cùng, tổ tông Diệp Phi hay là nhẫn nại lấy đem những cái...kia nhìn hắn đến thập phần buồn cười cơ bản động tác hoàn thành.

Cũng may tập thể dục hoạt động về sau, thể dục lão sư bỗng nhiên xuất ra một cái màu cam bóng da, nói cái này đoạn khóa cho mọi người thượng bóng rổ khóa, cái này thật ra khiến Diệp Phi cảm nhận được vài phần trong lành.

Thể dục lão sư họ Lý, cùng bóng đá vận động viên Lý Thiết một cái tên, hơn ba mươi tuổi, người thoát nhìn rất hòa khí, đồng học đều cảm thấy hắn thân thiết, không thể nào sợ hắn, trong thâm tâm gọi hắn lão Lý, nhìn thấy hắn một xuất ra bóng rổ, các học sinh lập tức hoan hô tước được.

"Thật tốt quá, Lý lão sư giỏi quá!"

"Lý lão sư, cho lực!"

"Khai chiến đi, Lý lão sư."

"Lý lão sư, người cùng không cùng chúng ta cùng một chỗ đánh?"

...

Lý lão sư lại cười lắc đầu, nói, "Các người gấp cái gì, đều muốn đánh tốt bóng rổ, đầu tiên được luyện tốt trụ cột, nói cách khác có thể là không được, cho nên hôm nay khóa do ta trước dạy cho mọi người bóng rổ cơ bản động tác."

Chúng đồng học lập tức thất vọng, nhao nhao nói.

"Lý lão sư, bóng rổ còn dùng dạy đồ, cái này ai không hội, phân tổ đấu võ a."

"Đúng đây, giống ta loại này sau khi tốt nghiệp muốn đi NBA chơi bóng thiên tài mà nói, trụ cột không thuộc về ta."

"Ta chính là trong truyền thuyết tương lai đội tuyển quốc gia đội trưởng."

"Thôi đi cưng ơi..., ta ngoại hiệu Kobe tiểu Chiến thần, ngươi có thể cùng ta so. . ."

Một đám nam sinh hiển nhiên đối với trụ cột không có hứng thú, ở một bên điên cuồng thôi.

Lý lão sư nóng nảy cũng không tệ, nghe được chúng nam sinh chỉ muốn phân tổ đánh đấu đối kháng, dứt khoát đem tất cả nam sinh chia làm hai tổ, đánh trước trận đấu đối kháng, thuận tiện cũng hiểu rõ một chút những học sinh này trình độ rồi hãy nói.

Ban 6 cùng sở hữu hai mươi nam sinh, bị chia làm tổ bốn, tổ một năm người, phân biệt đánh lên hiệp đấu sau, mỗi lần trận 20 phút đồng hồ, một bên thượng năm cái, Diệp Phi tại tổ 2, đánh lên nửa sân, đối thủ là tổ một, tổ một đội trưởng đúng là lúc trước cùng Diệp Phi từng có xung đột Triệu Cường, mà Diệp Thanh tất bị phân tại tổ ba, đánh rớt xuống nửa sân, đối thủ là tổ bốn.

Triệu Cường nhìn thấy Diệp Phi rõ ràng cùng mình là đối thủ, khoe miệng lập tức lộ ra một cái âm hiểm thần sắc, chết tiểu tử, luôn cùng ta đối nghịch, hiện tại rốt cục rơi xuống trong tay ta, không biết lão tử theo lần đầu tiên chính là bóng rổ đội trưởng sao? Rõ ràng cùng lão tử chơi bóng rổ, lão tử không phải đem ngươi đùa chơi chết không thể.

Triệu Cường thế nhưng là trường cấp hai ba năm lớp đội đội trưởng, trường học siêu cấp trung phong, 1m90 vóc dáng, dưới rổ ưu thế thật lớn, từ bên ngoài nhìn vào, Diệp Phi như thế nào đều không phải là đối thủ của hắn.

Các nữ sinh tức thì thuần một sắc đã thành người xem, lại nói cao nhất • ban 6 đẹp trai hình nam hay là không ít, chơi bóng rổ càng có thể thể hiện nam sinh nam tử hán mị lực, đúng lúc này nữ sinh tự nhiên là sẽ không bỏ qua xem xét cơ hội, nhất là lớp trưởng Mộc Tuyết, từ nhỏ thâm thụ manga Slam Dunk cao thủ ảnh hưởng, đặc biệt ưa thích trong lúc này đẹp trai Lưu Xuyên Phong, tự cho là mình có thể so sánh tính từ xinh đẹp nhiều hơn, nhìn thấy trận này mặt, càng là hào hứng bùng bùng đến đang xem cuộc chiến.

Mộc Tuyết bên cạnh, mấy nữ sinh vây tại một chỗ cười toe toét.

"Ta xem cái kia gọi Lý Dật đẹp trai không sai." Đằm đằm nho nhã Lý Hiểu Nam nhỏ giọng nói.

"Cái kia gọi Mã Huy chính là của ta thức ăn."

"Triệu Cường thế nhưng là chúng ta trường cấp hai lớp bóng rổ đội trưởng, loại này trận đấu hắn ổn thắng đây." Một cái cùng Triệu Cường đồng nhất chỗ trường cấp hai đi ra dương đình nữ sinh nói.

"Hay là Trương Vũ soái!" Lưu Nhu nâng chính mình cằm nhỏ, hai mắt biến thành hồng tâm hình dáng.

"Trương Vũ Trương Vũ I love you, tựa như Chuột Yêu Gạo. . ." Không biết lúc nào, ngũ ban một cái có thể nói như hoa giống như khủng long cấp thiếu nữ ngựa tui đẹp như cũng thật xa chạy tới đang xem cuộc chiến, dắt cuồng hống thập phần bu hân hô.

"Hoa si à!"

Nam sinh nhìn thấy nữ sinh đang xem cuộc chiến, thực tế hoa hậu giảng đường Mộc Tuyết cũng tới, giống đực kích thích bị một cái dưới sự kích thích, như là động dục ** bình thường, cũng là đặc biệt tinh thần, chuẩn bị hảo hảo bộc lộ tài năng.

Diệp Phi ngủ cả buổi, hiện tại đang tinh thần đầu rồi, cũng không khỏi đối với cái này gọi là bóng rổ vận động sinh ra một chút hứng thú, trong lòng tự nhủ buồn bực cho tới trưa, cuối cùng có cái thứ gì có thể vui đùa một chút, ngược lại là có thể giải buồn.

Bí bo. . .

Lý Thiết lão sư một tiếng còi vang, Diệp Phi bên này phụ trách tranh giành cầu chính là cùng Diệp Phi cùng một cái ký túc xá Lưu Hiểu Phi, Lưu Hiểu Phi có 1m8 cái đầu, bật lên cũng là không tệ, tranh giành cầu đúng là hấn sở trường đây, một chút liền đem cầu đẩy đến chính mình một bên, nhanh chóng trên mặt đất điên một chút, vừa vận đã rơi vào Diệp Phi trong tay.

Diệp Phi còn không biết bóng rổ đến cùng là chuyện gì xảy ra, nhìn thấy chung quanh đồng học đều tại vận động ở bên trong, không tự chủ được cầm lấy cầu đi vài bước, đúng lúc này, Lý lão sư cái còi lập tức vang lên.

"Tổ 2, Diệp Phi đồng học, phạm quy, ôm bóng chạy bước!"

Không thể nào, mở màn liền đi bước, rõ ràng như vậy nghiệp dư, xem cuộc chiến đồng học đều là một hồi ngạc nhiên, chẳng lẽ cái này Diệp Phi liền bóng rổ cũng không đánh qua sao?

Thật là một cái đồ nhà quê, thậm chí ngay cả dẫn bóng cũng sẽ không, Mộc Tuyết nhìn không được thăm nghĩ, ta đi lên đều so với hắn tốt.

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi biểu hiện, không khỏi hết sức kỳ quái, tiểu tử này, như thế nào một điểm thương thức đều không có, cho dù không có đánh qua bóng rổ, chẳng lẽ nhìn cũng chưa từng nhìn qua, như thế nào vừa lên đến liên phiên loại này cấp thấp sai lầm.

Nguyên lai tiểu tử này là cái tay mơ, rõ ràng cái gì cũng đều không hiểu, Triệu Cương thấy, trong nội tâm thầm cười nhạo, xem ta như thế nào chơi người!

Phạm quy, bọn hần lại còn nói tổ tông phạm quy! Đúng lúc này, nghe được Lý lão sư trạm canh gác vang, Diệp Phi không khỏi hết sức kỳ quái.

"Này, người không có đánh qua bóng rổ a..., bóng rổ nhưng là phải vô đi." Lưu Hiểu Phi trừng mắt liếc hần một cái nói.

Cùng chất hợp thành như vậy cái đội viên, thân là đội trưởng chính là hần cũng là thập phần phiền muộn.

Cái gì, bóng rổ muốn vô đi, đây là cái gì vô nghĩa quy củ? Diệp Phi không khỏi sửng sò.

Tuy nhiên hần là Đại La Kim Tiên, thực lực siêu cường, nhưng dù sao cho tới bây giờ cũng không đánh qua bóng rổ, đối với bóng rổ một ít cơ bản quy tắc hoàn toàn cũng không biết, vừa lên đi không khỏi xảy ra vấn đề.

Đang không hiểu thời điểm, Lý lão sư sớm đã đem bóng rổ thu hồi, đem phát bóng quả giao cho tổ một.

"Đừng lo lắng, nhanh đi phòng thủ." Tổ 2 đồng đội Lưu Quân Hoa nhắc nhở Diệp Phi.

Phòng thủ? Diệp Phi nghe xong trong nội tâm lập tức có chút mất hứng, tổ tông chưa bao giờ phòng thủ!

Bởi vì Diệp Phi đứng Đại La Kim Tiên, thực lực siêu cường, cho nên mấy ngàn năm nay, vô luận là đánh nhau vẫn là cùng người trận đấu cái gì đấy, cho tới bây giờ liên cũng không cần phòng thủ, thậm chí có thể nói như vậy, tại ý thức của hần ở bên trong, căn bản sẽ không có phòng thủ khái niệm, mọi thứ chẳng qua là đi lên một trận điên cuồng tấn công, lập tức có thể giải quyết vấn đề, đối với Diệp Phi mà nói, dựa vào thực lực của hần, cũng không có phòng thủ tất yếu.

Bây giờ nghe Lưu Quân Hoa vừa nói như vậy, Diệp Phi lập tức thì có chút mất hứng, bất quá Đại La Kim Tiên cũng biết Lưu Quân Hoa không có ác ý gì, cho nên cũng không có phát tác, dứt khoát xem trước một chút người khác là thế nào đánh cho rồi hãy nói.

Lúc này, tổ một cầu bị nhanh chóng phát ra rồi, lập tức bị một cái dài truyền đến tổ 2 dưới rổ, tổ một đẹp trai Trương Vũ nhanh chóng khoái công, một cái xinh đẹp chạy ba bước ném bóng, rất tiêu sái đưa bóng để vào vòng rổ.

2:0, tổ một vượt lên đầu.

Các nữ sinh lập tức phát ra một hồi hoan hô, Trương Vũ vốn là ban 6 đẹp trai, sớm đã có nữ sinh thầm mến, lần này càng là thét lên một mảnh.

Nguyên lai bóng rổ thứ này chính là một đường đem cái này cầu truyền đến truyền đi, cuối cùng quãng đến cái kia thép trong vòng chính là đạt được, Diệp Phi thấy một màn này, lập tức thầm nghĩ, cái này còn không dễ dàng à.

Đối với Diệp Phi mà nói, chi cần thần công một sử đi ra, đừng nói thiện xạ rồi, coi như là ngoài ngàn mét muốn dùng cương châm đánh trúng một cái con ruồi, đó cũng là muốn đánh nhau con ruồi mất trái, tuyệt sẽ không đánh trúng mắt phải, lại càng không dùng xích lớn như vậy cái bóng rổ rồi, tại Đại La Kim Tiên trong mắt, đây là rất đơn giản chuyện dễ dàng.

Tổ 2 vừa đem cầu phát ra tới, Diệp Phi lập tức muốn cầu, "Đem cầu truyền tới!"

Thế nhưng là bởi vì vừa rồi cấp thấp sai lầm, tổ 2 đồng đội cũng nhìn ra Diệp Phi trình độ, nghĩ thầm sẽ không trông cậy vào người rồi, hay là tự chúng ta đến đây đi, cho nên cứ việc Diệp Phi muốn cầu, lại không người đem cầu truyền cho hần, ngược lại đưa hần xem nhẹ, bốn người phối hợp với bắt đầu tấn công.

Tổ một mấy người cũng nhìn ra Diệp Phi căn bản không hiểu bóng rổ, vì vậy cũng dứt khoát đưa hần xem nhẹ, 5 đối với bốn bắt đầu đối với tổ 2 lấy nhiều đánh ít, trong lúc nhất thời hai tổ đội viên đứng là hoàn toàn đem Diệp Phi cái này bên ngoài hần xem nhẹ, chính mình đánh nhau.

Một hồi rất nhanh truyền lại, tổ 2 muốn cầu rơi vào tay trước trận khởi xướng tiến công, nhưng đúng lúc này, tổ một ý vào nhiều người, nhanh chóng tổ chức lên chăm chăm người bức đoạt.

Ồ, như thế nào đám tiểu tử này căn bản không đem cầu truyền cho ta, còn hướng một phương hướng khác chạy? Nhìn mình đồng đội một đường đưa bóng truyền đến trong tay người khác, lại căn bản không để ý tới chính mình, đối phương cũng căn bản không để ý tới chính mình, giống như mình ở trên trận không tồn tại bình thường, Diệp Phi không khỏi có chút buồn bực.

Không thể không nói tổ một bức đoạt thập phần hung ác, một mở màn liên triển khai 1 vs 1 toàn trường ép sát lại để cho tổ 2 rất không thích ứng, hơn nữa tổ 2 thực lực cũng xác thực không bằng tổ một, vừa tổ đội phối hợp cũng không ăn ý, lại có Diệp Phi cái này người ngoài nghề tại, tương đương thiếu một tên đội viên, cho nên vừa lên đến liền ở vào hoàn cảnh xấu.

Mặt khác tổ một đội trưởng Triệu Cương lại chiều cao chiều dài cánh tay, biểu lộ hung ác, tổ 2 vài tên đội viên vừa thấy được hần trước hết sợ, cho nên cầu không có truyền hai cái, còn không có qua giữa trận lại bị Triệu Cương cắt xuống, tổ một một người đội viên một cái trong quãng, 4:0 tổ một lại được phân ra.

Vừa lên đến liền rút lại phía sau hai cầu, tổ 2 đội viên dù sao cũng không phải ngành nào đội đi ra đấy, tâm lý tổ chất không đủ ổn định, chứng kiến bên mình liền nửa sân đều gây khó dễ, lập tức liền cảm thấy khí thế của mình thấp rơi xuống suy sụp, tổ chức thời điểm tiến công lại xuất hiện hai lần sai lầm, bị tổ một lại là hai cái cắt bóng, trên trận rất nhanh liền thiên về một bên 0:8 rút lại phía sau.

Triệu Cương hướng Diệp Phi quăng đi khiêu khích thần sắc, ánh mắt khinh bỉ tới cực điểm.

Bên ngoài tràng nữ sinh lập tức phát ra một hồi hoan hô, Mục Tuyết trợn nhìn Diệp Phi liếc, thầm nghĩ nguoi cái này đồ nhà quê, nguyên lai tại đây cái trình độ, đi lên ném mắt mặt cũng tốt, tình luôn như vậy điên cuồng.

Diệp Phi căn bản không thấy được hai người thần sắc, chẳng qua là nhìn rất lâu, nhìn thấy luôn lấy không được cầu, lại là điểm số lớn rút lại phía sau, lập tức thập phần khó chịu, hướng về phía tổ 2 mấy cái đồng đội cả giận nói, "Các nguoi đám này khôn nạn tiểu tử, như thế nào không đem cầu truyền cho ta?"

Tại Đại La Kim Tiên xem ra, nếu như bóng rổ dùng đặt được làm mục đích, như vậy những thứ này tiểu tôn tử ở đây thượng đồng chạy tây chạy, lại truyền tới truyền đi căn bản cũng không có tác dụng, trực tiếp đem cầu đầu quăng đến cái kia vòng sắt ở bên trong đi không được sao, lại nhai ở bên trong dài dòng quả thực nhàm chán, huống chi ở đây thượng nói tới nói lui đấy, chính mình chỉ xem lấy cũng hiểu được tâm phiền, bừa bãi lộn xộn.

Bởi vì vừa lên đến liền điểm số lớn rút lại phía sau, tổ 2 đội viên cũng là có chút ít ư ờ, sĩ khí sa sút, nhìn thấy Diệp Phi mở miệng chính là khôn nạn tiểu tử, trong lòng cũng là một hồi mất hứng, nghĩ thầm không phải là bởi vì nguoi cái này tay mơ liên lụy, chúng ta về phần đánh thành như vậy, chẳng lẽ đối mặt cục diện này, tiểu tử nguoi còn có thể có biện pháp nào? Lưu Hiểu Phi dứt khoát vừa giận dữ liền đem cầu truyền cho Diệp Phi.

Diệp Phi vừa tiếp xúc với cầu, lần này đã tiếp nhận ôm banh chạy giáo huấn, trong lòng tự nhủ tổ tông vừa đi, các nguoi đã nói phạm quy, như vậy lúc này vốn tổ tông sẽ không rời đi, dứt khoát đứng ở tại chỗ quăng là được.

Vì vậy Diệp Phi đứng ở tại chỗ, cũng không đợi đối phương đi lên đoạt cầu, con mắt nhắm trúng vòng rổ, trên tay tùy tiện quăng ra, chỉ thấy cái kia bóng rổ kéo lê một đạo lao đảo đường vòng cung, lập tức hướng phía vòng rổ đi.

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới Diệp Phi rõ ràng lại nhanh như vậy liền ra tay, trong tràng một mảnh ngốc trệ.

Loảng xoảng Đ...A...N...G...G! Trong tràng lập tức truyền đến một tiếng thanh thúy tiếng vang, một cái không hề lo lắng dẫn bóng, xinh đẹp vô cùng rồng ruột nhập lưới.

Rốt cục tiến vào a, Diệp Phi đứng ở trong tràng, lập tức một hồi đắc ý, nhìn chung quanh chung quanh đồng học, phát ra cười ha ha.

"Đã sớm gọi các nguoi đem cầu truyền cho tổ tông, các nguoi chính là không nghe, có vốn tổ tông tại, các nguoi còn có thể thua cầu?" Diệp Phi không khỏi thập phần ngu bức nhìn mấy cái đồng đội liếc, cất tiếng cười to.

Chẳng qua là sau một khắc, Diệp Phi lại phát hiện, cùng mình trong dự liệu phản ứng hoàn toàn trái lại, tổ 2 vài tên đồng đội đang đứng ở hóa đá bên trong, đứng ở nơi đó há to mồm, bất khả tư nghị ánh mắt đang nhìn mình, quai hàm đều rơi đầy đất.

Ồ, đây là có chuyện gì? Diệp Phi thầm nghĩ.

Bên ngoài tràng xem cuộc chiến đồng học cũng là trước sững sờ một chút, về sau lập tức phát ra một hồi ầm ầm cười to thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13:.. Cái chim gì quy củ

"Cái này, đây là chúng ta cái gì, Diệp Phi nguoi quăng sai rồi." Lưu Hiểu Phi mặt mũi tràn đầy đồ mồ hôi nói.

Vài tên đồng đội lúc này mới phát hiện Diệp Phi không chỉ là không hiểu bóng rổ quy tắc, thậm chí là căn bản cũng không có xem qua bóng rổ trận đấu, đúng là ngay cả mình cái gì cùng đối phương cái gì có cái gì khác nhau đều làm không rõ.

Cái gì, tổ tông rõ ràng quăng sai rồi? Diệp Phi trong nội tâm lập tức lại là một hồi khó chịu.

Đúng lúc này, bên ngoài tràng xem cuộc chiến đồng học hầu như đều cười lật ra, dùng Diệp Thanh là đại biểu nam sinh chỉ cảm thấy tiểu tử này thật sự là quái vật, rõ ràng một điểm bóng rổ thường thức cũng đều không hiểu, nữ sinh tức thì mỗi cái ngửa tới ngửa lui, cười đến bụng đều đau đớn, Lý lão sư

nhìn thấy một màn này cũng là nhện không được mỉm cười, thậm chí cái này gọi Diệp Phi học sinh thật đúng là cực phẩm

Mục Tuyết nhìn thấy Diệp Phi lại có biểu hiện như thế, buổi sáng bị không để ý tới oán khí lại hóa giải hơn phân nửa, thậm chí cái này đồ nhà quê ngược lại thật đúng là có thú, rõ ràng có thể làm ra như vậy không hợp thói thường sự tình, trên mặt không khỏi cười đến nhìn quanh sinh tử, hào quang nhộn nhạo, hai má còn ra phát hiện ra hai cái đáng yêu tiểu má lúm đồng tiền, lập tức lại để cho chung quanh nam sinh nước miếng chảy đầy đất.

"Muốn đem cầu quảng đến đối phương trong rõ mới có thể đạt được, Diệp Phi người như vậy sẽ chỉ làm đối phương đạt được." Mã Huy hảo tâm, biết rõ Diệp Phi hoàn toàn không hiểu bóng rổ, tiến lên nhắc nhở.

Diệp Phi vừa nhìn điểm số bài, đã là 0: 10 rút lại phía sau rồi, lập tức cả giận nói, "Ai vậy định quy củ?"

Đại La Kim Tiên dưới sự giận dữ, đó là hạng gì khí thế, tuy nhiên đã đã không chế thực lực, nhưng Mã Huy vẫn cảm thấy trước mặt một hồi bài sơn đảo hải giống như khí thế đánh úp lại, lập tức đi đến một hồi hải hùng khiếp vía, run rẩy nói, "Cái này, cái này không phải ai định, mà là quốc tế bóng rổ hiệp hội trận đấu quy tắc."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ đây coi như là cái gì đồ chơi, mười người đoạt cái phá cầu còn muốn đem cầu quảng đến đối phương trong rõ, xem ra có cơ hội được tìm được cái này cái gì quốc tế bóng rổ hiệp hội, lại để cho hắn cho tổ tông sửa sửa mới được.

Diệp Phi đang sinh tức giận thời điểm, tổ 2 cầu lại phát ra rồi, trận đấu tiếp tục tiến hành.

Trải qua Diệp Phi hai lần Ô Long, lần này tổ 2 đồng đội nói là cái gì cũng không cầu truyền cho Diệp Phi rồi, quang sai phạm quy ngược lại là việc nhỏ, mấu chốt là như vậy đánh tiếp, bên mình đều nhanh thành đồng học chê cười.

Bởi như vậy, Diệp Phi ở giữa sân lo lắng suông nhưng là không có biện pháp, coi như mình ném đến lại chuẩn, trong tay không có cầu, cũng không cách nào đạt được, liền hô vài tiếng về sau, phát hiện đồng đội đều muốn hắn bỏ qua rồi, không khỏi giận dữ.

Tốt, các người đám này cháu trai không để cho tổ tông chuyển bóng không phải, cái kia tổ tông dứt khoát chính mình đoạt! Diệp Phi thậm chí trong lòng.

Đúng lúc này, tổ 2 rút cục tại mở màn về sau, lần thứ nhất đưa bóng khó khăn truyền đã qua hậu trường, tiến nhập tổ một nửa sân.

Tổ một nhìn thấy loại tình huống này, biết rõ toàn trường ép sát quá hao tổn thể lực, vì vậy dứt khoát một cái co rút lại, nhanh chóng hồi phòng đứng chỗ, điều này làm cho tổ 2 tiến công lập tức bị ngăn trở, Mã Huy hồi truyền cho Lưu Hiểu Phi, Lưu Quân Hoa chọc vào nội tuyến bị Triệu Cương chống đỡ chen vào không lọt đi, Lưu Hiểu Phi thấy không cơ hội gì, lui ra phía sau một bước, ba phần tuyến bên ngoài một cái xa quảng, lại đập trúng vòng rổ lập tức phản bắn ra ngoài, lập tức bị tổ một lấy xuống băng bóng rổ.

Bên ngoài tràng nữ sinh lập tức phát ra tiếu hân thanh âm, bằng tâm mà nói, Lưu Hiểu Phi cái này ném rổ tư thế hay là rất soái đấy.

Triệu Cương phát động rất nhanh phản kích, sớm có tổ một đội viên phía trước trận chờ, một cái rất nhanh phản kích, muốn lại lần nữa đạt được.

Chẳng qua là đúng lúc này, Diệp Phi thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

Cái kia tổ một đội viên cũng không biết là chuyện gì xảy ra, vừa rồi trong lòng có đoán Diệp Phi xem nhẹ, Diệp Phi cũng không có đoạt lấy cầu, lúc này hắn cũng đã ra hiện ở trước mặt mình, chẳng qua là đúng lúc này hắn đã tới không kịp trốn tránh rồi, quát to một tiếng không tốt, lập tức thu lại không được chân đứng phải đi lên.

Cũng là Diệp Phi tốc độ cực nhanh, hơn nữa tất cả mọi người đem lực chú ý tập trung ở tiến công một phương trên người, cho nên vừa rồi đúng là không có chú ý tới Diệp Phi động tác.

Chỉ nghe trên trận một tiếng trầm đục, hai người lập tức đụng vào nhau, sau một khắc tổ một tên kia đội viên một cái ngã ra sau, trực tiếp trở mình té trên mặt đất rồi, mà Diệp Phi lại cũng không có việc gì người giống nhau, đưa bóng lập tức theo trên mặt đất nhật lên, trong lòng tự nhủ lần này rút cục đến phiên ta đầu a, chẳng qua là hắn vừa đưa cánh tay giờ lên, Lý lão sư cái còi lại vang lên.

"Tổ 2 Diệp Phi, ngăn cản phạm quy!"

Cái gì, tổ tông lại phạm quy!

Diệp Phi sắc mặt lập tức trở nên hết sức khó coi, lúc trước ôm banh chạy cùng Ô Long đã lại để cho hắn thập phần khó chịu cuộc so tài này quy tắc, hiện tại rõ ràng lại phản chính mình ngăn cản, đây coi như là cái gì đồ chơi.

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Phi lại lần nữa hướng Mã Huy hỏi.

Tại Diệp Phi xem ra, chính mình chẳng qua là ngăn tại đối phương trước mặt không nhúc nhích, chính mình thậm chí còn không có đoạt cầu, hoàn toàn là đối phương một cái không cẩn thận đụng vào trên người mình, cái này rõ ràng còn muốn phán tổ tông phạm quy, đây coi là cái chim gì quy tắc.

"Cái này, cái này cũng là quy tắc. . ."

Mã Huy cũng tới không kịp hướng Diệp Phi giảng thuật bóng rổ trong ngăn cản nguyên tắc, tăng thêm mới vừa rồi bị Diệp Phi giật mình, này sẽ cũng nhớ

không nổi nên nói như thế nào, hơn nữa ngăn cản phạm quy tại bóng rổ trong trận đấu quả thật có thời điểm giới định được không rõ lắm tích, mà ngay cả quốc tế giải thi đấu trong loại này phán phạt cũng là nhiều lần xuất hiện tranh luận, cho nên cái này Mã Huy cũng nói được thập phần mơ hồ.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi kiên định hơn hẳn đối với bóng rổ cách nhìn, trong lòng tự nhủ cái này cái gì bóng rổ như thế nào phiền toái như vậy, có quy củ nhiều như vậy hạn chế, không cho phép đi đường cũng phải không được bị người đụng, chẳng lẽ lại còn muốn tổ tông trốn tránh bọn hắn hay sao? Cái kia chơi còn có ý gì, lập tức cảm thấy không thú vị.

Triệu Cương nhìn thấy Diệp Phi biểu hiện, nghĩ đến nghĩ giữa khóa cùng giữa trưa nhà ăn sự tình, trong nội tâm ác ý tỏa ra, khoe miệng lập tức lộ ra một cái âm hiểm đáng tươi cười.

Đem vài tên đồng đội lập tức kêu lên bên cạnh mình, Triệu Cương nhỏ giọng cùng bọn họ nói một ít gì, mấy người hiểu ý nhẹ gật đầu, lập tức về mặt gian trá nở nụ cười.

Tổ 2 vài tên đội viên chứng kiến phản ứng của đối phương, biết mình thực lực không bằng đối phương, trong lòng lập tức đề phòng.

Đội trưởng Lưu Hiểu Phi lập tức nói, "Cầu thua không sao, cẩn thận bọn hắn lệch ra chiều, đừng làm cho bọn hắn đem chúng ta vui đùa chơi."

Vài tên đồng đội sâu chấp nhận, chẳng qua là Diệp Phi lại căn bản nghe không vô Lưu Hiểu Phi lời mà nói..., trong mắt hắn, loại này ném cầu trận đấu thật sự quá nhàm chán, chơi quả thực chính là lãng phí thời gian, chính mình còn không bằng tìm một chỗ đi uống rượu thì tốt hơn.

Chẳng qua là sau một khắc, tổ một đã đem cầu phát ra rồi, Triệu Cương tại đồng đội phối hợp hạ rất nhanh đã chiếm được không chế bóng quả.

Vừa thấy Triệu Cương cầm cầu, tổ 2 đội viên nhiều ít có chút nhút nhát, vốn là liền thực lực rút lại phía sau, hiện tại vừa thấy hắn hưng phấn bộ dáng liền không nhìn được muốn tránh, nào dám tiến lên ngăn trở, nhưng Triệu Cương cũng không tìm người khác, mà là bay thẳng đến Diệp Phi phương hướng đi.

Hừ, tiểu tử, ngươi không phải rất hành được có thể chứ?

Triệu Cương một bên dẫn bóng, một bên thầm nghĩ trong lòng, để cho ngươi ném thử lão tử lợi hại, lão tử nếu không tại ngươi trên đỉnh đầu ném rổ, hảo hảo nhục nhã ngươi một phen, sẽ không họ Triệu.

Triệu Cương trường cấp hai ba năm vẫn luôn là lớp đội đội trưởng, kỹ thuật bóng tương đối rất cao minh, 1m90 lớn cái, bật lên lại tốt, cho nên mặc dù là 16 tuổi, nhưng là có thể miễn cưỡng ném rổ, chẳng qua là động tác này thường thường tại tràn ngập đối kháng trong trận đấu làm không được, nhưng hiện tại Triệu Cương chứng kiến Diệp Phi căn bản cái gì cũng đều không hiểu, vì vậy nổi lên nhục nhã Diệp Phi, thuận tiện đang chê cười Mục Tuyết trước mặt khoe khoang một chút ý tưởng.

Lúc này thời điểm Diệp Phi đang nhàm chán đứng ở dưới rổ, hắn vốn cảm thấy cái này thật sự quá nhàm chán, không muốn dừng đánh, dứt khoát như vậy hao tổn đến chấm dứt được rồi, lại không nghĩ rằng Triệu Cương rất nhanh một cái chạy nước rút, hướng phía phương hướng của mình đánh tới.

Diệp Phi thầm nghĩ như thế nào ngươi còn muốn lại để cho tổ tông phạm quy không thành, vốn định tránh ra, nhưng lại tưởng tượng dù sao tổ tông làm sao làm các ngươi đám này cháu trai đều nói phạm quy, còn không bằng hảo hảo xả giận, gọi các ngươi mở mang kiến thức một chút tổ tông thủ đoạn, cũng là Diệp Phi cũng không khách khí, lập tức hướng phía Triệu Cương tới phương hướng nghênh đón tiếp lấy.

Triệu Cương trong lòng tự nhủ vừa vặn, lão tử lúc này liền lấy ngươi lập uy, dưới chân đột nhiên phát lực, đem hết toàn lực, một cái nhảy lấy đà nhảy lên thật cao, khoe miệng mang theo nhe răng cười, muốn đem bóng rổ tại Diệp Phi đỉnh đầu khấu trừ nhập vòng rổ.

Diệp Phi tuy nhiên không biết Triệu Cương muốn làm gì, nhưng nhìn đến Triệu Cương xấu tốt, trong lòng tức giận, một cái nhảy lên, vẫn còn so sánh Triệu Cương cao một nửa, trên không trung khẽ vươn tay, trực tiếp đưa bóng theo Triệu Cương trong tay hái xuống.

Oanh! Trong tràng lập tức phát ra một tiếng trầm đục.

Sau một khắc, Triệu Cương liền cảm thấy mình như là đập lấy một mặt cứng rắn thiết trên tường, cực lớn lực va đập trực tiếp lại để cho hắn lộn một vòng trở về, hưng hăng ngã ngã trên mặt đất, trong đầu ong ong vang lên, trước mắt xám xịt loạn chuyển, một hồi tỉnh quang bắn ra bốn phía, nằm trên mặt đất cả buổi không có đứng lên, chờ thanh lúc tỉnh lại phát hiện mình trong miệng truyền đến một cỗ mùi tanh, sờ lên miệng của mình, phát hiện mấy cái răng cửa đều bị đập cho bắt đầu hoạt động.

"Cường hân a...!"

Tổ 2 đội trưởng Lưu Hiểu Phi lập tức thở dài nói, chung quanh vài tên đồng đội như Mã Huy, Lưu Quân Hoa chờ cũng hướng Diệp Phi quăng đi ánh mắt khâm phục.

Mọi người ở đâu nghĩ đến Diệp Phi thoát nhìn bất quá bình thường vóc dáng, lại căn bản không hiểu bóng rổ, đối mặt chiều cao đạt tới 1m90, lại hưng phấn như vậy Triệu Cương bạo khấu trừ, rõ ràng trực tiếp hòa oa che cái mũi đưa bóng hái xuống, còn một điểm không uống phí lực bộ dạng, hơn nữa hiện tại xem ra Triệu Cương hiển nhiên là bị tổn thất nặng.

Lý lão sư cũng lập tức bị Diệp Phi cử động hấp dẫn, bắt đầu suy tư, thầm nghĩ cái này dung mạo không sâu sắc tiểu tử thân thể ngược lại là rất cường hân, dùng hắn hơi có vẻ con mắt chuyên nghiệp xem, vừa rồi Diệp Phi lần này hòa oa che cái mũi đã có chút ít chức nghiệp vận động viên tiêu chuẩn, tuy nhiên hắn không hiểu bóng rổ, cần phải đứng bồi dưỡng một chút, không chuẩn có thể. . .

Bên này mọi người đang suy tư thời điểm, bên kia Diệp Phi lại làm một cái lại để cho toàn trường cũng không có so khiếp sợ động tác.

Chỉ thấy hắn đưa bóng trong tay điên một chút, về sau nhắm trúng tổ một vòng rỏ, một chút sẽ đem cầu hướng phía tổ một vòng rỏ ném đi. Sau một khắc, cái kia bóng rỏ như là đạn pháo bình thường, lướt qua hậu trường, tại ánh mắt mọi người nhìn chăm chú ở bên trong, hướng phía tổ một vòng rỏ bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tay mơ thiên tài

Đại La Kim Tiên Diệp Phi đó là hạng gì cường hãn, coi như là hoàn toàn đã khổng chế thực lực của mình, nhưng giận dữ ra tay, cũng lộ ra thanh thế kinh người, cái kia bóng rỏ thậm chí ở giữa không trung cùng không khí xung đột phát ra ô ô thanh âm, rất có chút ít lời đình vạn quân khí thế.

"Có làm hay không, xa như vậy liên quăng?"

Vài tên đồng đội tuy nhiên bội phục Diệp Phi thân thể cường tráng, nhưng là xa như vậy liên ném rỏ hiển nhiên vượt quá dự liệu của bọn hắn, khi bọn hắn trong suy nghĩ, không có chút nào phối hợp, như vậy quăng quả thực chính là làm loạn, vốn bên mình thực lực cũng không bằng đối phương, hiện tại sĩ khí vừa mới xách chân một chút, Diệp Phi lại bởi như vậy, trận đấu đó là chút nào không có hi vọng thắng đấy.

Đội trưởng Lưu Hiểu Phi không khỏi hô, "Chớ làm loạn, trước nắm vững cầu, đích truyền tới đây!"

Nữ sinh một bên chứng kiến Diệp Phi như thế xinh đẹp hòa oa, đã sớm đã quên lúc trước hắn tai nạn xấu hổ, cũng là bắt đầu đại thắng khen hay, Mục Tuyết nhìn thấy Diệp Phi động tác, trong ánh mắt cũng là toát ra thần sắc kinh ngạc, thầm nghĩ, cái này đồ nhà quê thân thể ngược lại là lợi hại, có thể đựng ngã lẫn Triệu Cường.

Nàng là hiểu bóng rỏ đấy, tuy nhiên ngoài miệng không phục, nhưng trong lòng cũng là mình bạch đấy, Diệp Phi vừa rồi hòa oa tại hắn trong mắt cũng là tràn đầy dương cương cùng khí bá đạo, lộ ra lực hấp dẫn mười phần.

Nhưng nhìn đến Diệp Phi lập tức liên ném rỏ, Mục Tuyết trong lòng cũng là có chút đáng tiếc, đúng lúc này nếu là đánh cho rất nhanh phản kích chẳng phải là rất tốt, như vậy không có nắm chắc ném rỏ, cũng chính là cái này bóng rỏ tay mơ mới có thể nghĩ ra được a, Mục Tuyết nhìn không được thâm nghĩ.

Chẳng qua là sau một khắc, khiến cho mọi người cũng không nghĩ tới chính là, Diệp Phi bóng rỏ trên không trung tìm một cái xinh đẹp đường vòng cung, nhanh chóng bay qua toàn trường, chuẩn xác không sai rơi vào tổ một trong vòng rỏ, "Khoa trương" một tiếng rỗng ruột nhập lưới, đúng là không có thiên ra mây may.

Toàn trường yên tĩnh.

Nếu như nói lúc trước Diệp Phi hòa oa lại để cho xem cuộc chiến đồng học đều sợ hãi thán phục lời mà nói..., lúc này siêu viễn cự ly ném rỏ để cho tất cả mọi người trở nên lặng ngắt như tờ.

Đã trầm mặc sau một lát, trong tràng lập tức phát ra phun một hồi kinh hô.

"Xa như vậy đều có thể ở bên trong, lợi hại oa!"

"Diệp Phi đồng học đúng thần quảng a...!"

"Có phải hay không lừa bịp đó a?"

"Móa, có thể che phủ cũng được a..., người đi lên lừa bịp một cái thử xem"

...

Vậy mà tiến vào!

Mục Tuyết một tấm trên mặt đẹp tràn đầy thần sắc bất khả tư nghị, cái này Diệp Phi cũng quá làm cho người giật mình, một điểm bóng rỏ trụ cột cũng

đều không hiểu, rồi lại xa như vậy có thể dẫn bóng, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lừa bịp a, cái này đồ nhà quê nhất định là lừa bịp đấy.

Lý lão sư tức thì nhìn không được đem ánh mắt của mình tại Diệp Phi trên người không ngừng dò xét, dùng hần so sánh con mắt chuyên nghiệp xem, Diệp Phi tuyệt đối là không hiểu bóng rổ đấy, nhưng là thân thể mạnh như vậy, ném rổ chuẩn như vậy cũng là vượt quá chính mình dự kiến, bất quá thân thể cường tráng khá tốt giải thích, ném rổ như thể chuẩn xác nhiều ít lại để cho hần cảm giác được đúng vận khí, còn phải ở phía sau trong trận đấu quan sát một chút.

2:10, tổ 2 đạt được rồi.

Nhìn thấy rốt cuộc dẫn bóng hữu hiệu, đã sớm nhìn thấy nổi giận trong bụng tổ tông Diệp Phi rốt cuộc có chút hả giận, tuy nhiên hần không biết cái gì gọi là che cái mũi, nhưng hiện tại xem ra chính mình vừa rồi động tác này rõ ràng không phạm quy, tâm tình lập tức tốt, trong lòng tự nhủ nguyên lai trực tiếp nhảy tới hái cầu ngược lại là quy củ cho phép đấy, cái này bóng rổ quy tắc như thế nào như vậy trách, vì vậy hướng về phía vài tên đồng đội nói, "Các người đem cầu phát ra tới, trực tiếp truyền cho ta tốt rồi."

Tổ 2 đội viên nhìn thấy loại tình huống này, đều là há to miệng, quai hàm đều rơi đầy đất, nghĩ đến dùng bên mình thực lực, hiện tại đều muốn thắng cầu cũng khó, không bằng giao cho tiểu tử này thử xem, không chuẩn có thể có kỹ tích phát sinh, dù sao nhân gia vừa rồi thể nhưng là siêu viễn cự ly ném rổ trong đấy, cái này tại NBA trong đều hiếm thấy, sau một khắc, đội trưởng Lưu Hiểu Phi một bắt được cầu, sẽ đem lập tức cầu truyền đến Diệp Phi trong tay.

Diệp Phi lần này liền vòng rổ cũng không nhìn rồi, tiện tay lại là một ném.

Tại Diệp Phi xem ra, đồng dạng cái giỏ chỉ cần nhắm trúng một hồi, về sau quãng đó là ngay cả xem đều không cần xem đấy, tất trúng không thể nghi ngờ, điểm ấy tiểu tử hề đối với một cái Đại La Kim Tiên mà nói, thật sự là đơn giản nhẹ nhõm thêm vui sướng sự tình.

Khoa trương! Lại là rỗng ruột nhập khung, Diệp Phi tính chuẩn đến millimet ném rổ lại để cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Oa, bên ngoài tràng đồng học lập tức sôi trào, nếu như nói lần thứ nhất xa quãng còn có thể nói là lừa bịp đấy, như vậy liên tục hai lần cũng chỉ có thể dùng thực lực đến rắn chắc.

Không thể tưởng được Diệp Phi thậm chí có như vậy một tay ném rổ tuyệt kỹ, hầu như tất cả mọi người trở nên kích động lên.

"Diệp Phi đúng siêu cấp quãng tay a...!"

"Móa, so Nowitzki đều lợi hại."

"Nowitzki tính toán cái gì, Kobe cũng không có ngu như vậy a."

"Cái này Diệp Phi, kỳ thật cũng dài được không kém Ah. . ." Mấy nữ sinh lập tức cảm thấy Diệp Phi cũng không có như vậy đất rồi.

Mục Tuyết rốt cuộc không có lại nói, chẳng qua là che chính mình mềm mại tiểu cặp môi đỏ mọng, một đôi đôi mắt - đẹp trưng lỏn, tựa hồ là phát hiện cái gì đại lục mới bình thường, trong ánh mắt bày biện ra một tia dị sắc.

Mà tổ 2 đồng đội từ khi kinh ngạc phát hiện Diệp Phi cái này nhất tuyệt kỹ về sau, rất nhanh, phía dưới trong trận đấu lập tức xuất hiện có thể nói thần kỳ một màn.

Bất luận kẻ nào bắt được cầu, đều là một chút trực tiếp truyền cho Diệp Phi, mà chỉ cần Diệp Phi bắt được cầu, mặc kệ đang ở phương nào, bất luận trước trận hậu trường, mặc kệ khoảng cách vòng rổ rất xa, đều là một chút liền đem bóng rổ ném về phía đối phương vòng rổ, nhưng là ném rổ kết quả lại thần kỳ chuẩn, đó là bách phát bách trúng, liền vòng rổ cũng không đụng, trực tiếp rỗng ruột nhập cái giỏ, thậm chí ngay cả cho tổ một đội viên đoạt bóng bóng rổ cơ hội đều không có.

Bởi như vậy, tình thế lập tức nghịch chuyển.

Bốn cái siêu viễn cự ly ba phần về sau, tổ 2 cùng tổ một so tài điểm rất nhanh liền từ 0:10 rút lại phía sau, biến thành 12:10 vượt lên đầu.

Diệp Phi cái này một biểu hiện lập tức lại để cho tổ một đội viên cảm thấy trở tay không kịp, tuy nhiên tổ một đội viên cảm thấy đây quả thực không thể tưởng tượng, nhưng là vừa rồi dù sao cũng là chính mình vượt lên đầu, nếu như trận đấu cứ như vậy thua hiển nhiên không cam lòng, vì vậy tăng cường đối với Diệp Phi bên ngoài chặn đường, chỉ cần ngăn lại Diệp Phi đồng đội chuyển bóng, cầu không đến được Diệp Phi trong tay, cũng là có thể phát ra nổi không chế trận đấu hiệu quả.

Nào biết được tổ 2 đội viên khác cũng không phải người ngu, nhìn thấy Diệp Phi ném rổ thần chuẩn, bật lên cũng là kinh người, vì vậy dứt khoát mỗi lần đều cho Diệp Phi truyền cao cầu, Diệp Phi chỉ cần nhảy dựng đứng lên, cầu sẽ rơi xuống trong tay của hần.

Ngắm lại cũng thế, Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên liền bay cũng có thể, nhảy dựng lên tranh giành cầu vậy còn không cùng chơi tựa như, đó là thò tay thì có, nếu như không phải Diệp Phi mỗi lần đều tận lực không chế mình một chút nhảy lấy đà độ cao, như vậy nhất định sẽ có người kinh ngạc phát hiện hần nhảy độ cao dễ dàng phá vỡ thế giới kỷ lục.

Trận đấu đã đến loại trình độ này, đã lộ ra có chút tức cười, Diệp Phi chỉ cần vừa tiếp xúc với cầu chính là xa quãng, hơn nữa chỉ cần một quãng ở giữa, lại để cho tổ một đội viên căn bản là không có biện pháp, trên trận điểm số rất nhanh cũng theo nhỏ bé vượt lên đầu biến thành thiên về một bên áp chế,

đánh tới 10 phút thời điểm, tổ 2 đã 30:10 vượt lên đầu.

Tổ một đội viên nhìn thấy một màn này không khỏi trợn mắt há hốc mồm, hô muốn lên chém giết Diệp Phi cầu, nhưng Diệp Phi lúc trước cùng Triệu Cương đối kháng chỗ biểu hiện ra ngoài cường hãn, lại để cho tổ một đội viên kêu cả buổi cũng không ai dám đi lên cùng Diệp Phi xông tới.

Trong lúc nhất thời Diệp Phi đi đến cái kia, ở đầu đội viên liền trốn, hay nói giỡn, Triệu Cương mới vừa rồi còn trên mặt đất nằm rất lâu mới đứng lên, đến hiện tại cũng không dám xông đi lên, thật xa chứng kiến Diệp Phi liền trốn, chính mình tiểu thể trạng, đi lên không phải tìm phiền toái sao?

Bởi như vậy, bên ngoài tràng xem cuộc chiến đồng học lập tức điên cuồng lên, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, là Diệp Phi cố gắng lên.

Mục Tuyết ở đây vừa nhìn được thú vị, giờ khắc này thậm chí đã quên mình bị Diệp Phi bỏ qua sự tình, chứng kiến Diệp Phi thân thể cường hãn, ném rõ tinh chuẩn, đi đến cái đó người ở nơi nào liền trốn, rất có chút ít mạnh mẽ đâm tới cảm giác, thuận miệng liền cho Diệp Phi nói lên cái "Thần chuẩn tiểu xe tăng" ngoại hiệu.

"Thần chuẩn tiểu xe tăng cố gắng lên!"

Mục Tuyết một quát lên, chung quanh nam sinh lập tức đã cảm thấy ngoại hiệu này vô cùng chuẩn xác, dùng để hình dung Diệp Phi đó là lại chuẩn xác bất quá, lập tức cũng đi theo hét uống, trong lúc nhất thời Diệp Phi thần chuẩn tiểu xe tăng danh tiếng lập tức ở toàn lớp truyền đi không người không biết không người không hiểu.

Đến trường đệ một ngày phải như vậy ngoại hiệu, đây cũng là Diệp Phi thật không ngờ đấy, mặc dù mình không rõ ràng lắm xe tăng là vật gì, cũng không quá ưa thích cái tước hiệu này, nhưng là như là đã bị gọi mớ, Diệp Phi cũng hiểu được không sao cả, dù sao những thứ này tiểu tôn tử cũng sẽ không thật gọi mình tổ tông, như vậy mặt khác xưng hô Diệp Phi đã sớm mặc kệ rồi.

20 phút đối kháng thi đấu không hề lo lắng chấm dứt, Diệp Phi chỗ tổ 2 dùng 51 so 10 đại hoạch toàn thắng, tuy nhiên trận đấu chiến thắng, nhưng là tổ 2 đội viên hiển nhiên không có cái gì ý vui mừng, bởi vì tất cả điểm đều là Diệp Phi ba phần đạt được, bọn hắn căn bản là không có ra cái gì lực, bọn hắn chẳng qua là đối với Diệp Phi ném rõ độ chính xác cảm thấy khiếp sợ.

Đồng dạng Diệp Phi cũng không có cảm thấy có cái gì cao hứng, về mặt bình tĩnh liền liền kết cục rồi, tại tổ tông xem ra, cái này ném cầu trận đấu quả thực không có ý nghĩa, mình muốn thủ thắng cây vốn là không có gì lo lắng, cái này bóng rỏ không biết là ai phát minh đấy, thật sự không có độ khó, hơn nữa quy củ lại nhiều như vậy, quả thực là nhàm chán cực độ.

Bên ngoài tràng nam sinh nữ sinh nhìn qua Diệp Phi càng là sắc mặt khác nhau, Diệp Thanh đã sớm chứng kiến Diệp Phi biểu hiện, há to miệng trực tiếp đem Diệp Phi về đã đến quái vật một loại bên trong. Triệu Cương thì là vẻ mặt ghen ghét, cũng không dám đi lên nữa thêu dệt chuyện, chỉ có Mục Tuyết nhìn qua Diệp Phi trong ánh mắt thì là dị sắc liên tục, cảm thấy tiểu tử này thực tàn khốc, tuy nhiên lớn lên không giống Lưu Xuyên Phong, nhưng là không thương lý người khí chất ngược lại là rất giống, trong lúc nhất thời đến đối với Diệp Phi vài phần kính trọng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15:. Siêu cấp chi phiếu

Đã có trận đấu thứ nhất phần khích, trận thứ hai trận đấu lộ ra không có hương vị cực kỳ, rất nhanh liền qua loa chấm dứt, chuông tan học vừa vang, Lý Thiết lão sư lên đường, "Hiện tại tan học, các học sinh giải tán, Diệp Phi lưu một chút."

Diệp Phi nhớ tới vừa rồi Lý lão sư tại trong trận đấu liên tục thối tổ tông phạm quy, đối với hắn cũng không có ấn tượng tốt, mặt trắng không còn chút máu nói, "Người tìm vốn tổ tông chuyện gì?"

Lý lão sư lại càng hoảng sợ, trong lòng tự nhủ người học sinh này thật là có cá tính, rõ ràng tự xưng tổ tông, nhưng là nghĩ đến Diệp Phi vừa rồi thần kỳ biểu hiện, hay là nhìn không được, mở miệng nói, "Diệp Phi đồng học, gia nhập trường học bóng rổ đội như thế nào đây? Lão sư nhìn người tuy nhiên không hiểu nhiều bóng rổ, nhưng là tiềm lực lại hết sức xuất chúng, nếu như hảo hảo đem trụ cột đánh tốt, nhất định rất có tiền đồ, không chuẩn dựa vào cái này năng khiếu, cử đi học người thượng trọng điểm đại học cũng không thành vấn đề."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ, người một cái tiểu thí hài, tổ tông tiền đồ có liên quan gì tới người, người có thể sống lâu như vậy sao? Năng khiếu cái gì càng là vô nghĩa, thượng cái này trung học tổ tông cũng đã cảm thấy rất không có tí sức lực nào rồi, cái kia đại học chẳng phải là nhàm chán cực độ, rồi hãy nói tổ tông chuyện gì xử lý không được, còn cần người hỗ trợ sao? Vì vậy liếc mắt nói, "Không có hứng thú." Quay người muốn rời đi.

Lý Thiết trong lòng tự nhủ người tiểu tử này như thế nào không biết phân biệt, những người khác cho dù muốn vào trường học đội còn phải xem có hay

không thiên phú, ta chủ động mời người người rõ ràng không biết phân biệt, trên miệng nói, "Diệp Phi đồng học, chuyện này ta hi vọng người suy nghĩ thật kỹ một chút, gia nhập trường học bóng rổ đội, đại biểu trường học dự thi, là trường học tranh giành vinh dự, thể nhưng là rất quang vinh sự tình, không phải mỗi người đều có thể có cơ hội này đây."

"Không đi!" Nhìn thấy đối phương dài dòng, Diệp Phi lúc này dứt khoát một cái từ chối.

Tại Đại La Kim Tiên trong nội tâm, bóng rổ cái này thứ đồ hư quy củ quá nhiều, cái gì ôm banh chạy, ngăn cản, phạm quy cái gì quả thực chính là không hiểu thấu, nhàm chán cực kỳ, chơi thứ này tuyệt đối thuộc về diễn hình không có việc gì tìm đánh, cho nên căn bản không có hứng thú, lý đều không để ý rồi đi rồi.

Lý Thiết lão sư nhìn qua Diệp Phi bóng lưng, thăm nghĩ tiểu tử này cũng quá điên a, người muốn thật không muốn nhập trường học đội coi như xong, ai còn đi cầu người không thành, chẳng qua là sau đó đến Diệp Phi cái kia cường hãn vô cùng thân thể, tinh chuẩn siêu viễn cự ly ném rổ, lão Lý trong nội tâm lại nhìn không được bắt đầu hoạt động.

Khóa thể dục sau khi kết thúc, buổi chiều lại lên hai mảnh tự học, đệ một ngày chương trình học liền đã xong.

Ăn xong cơm tối về sau, Diệp Phi vừa định hồi ký tức xá, đúng lúc này, thật xa Lý Thành Diệp thân ảnh lại ra hiện tại trong tầm mắt của mình.

Diệp Phi nhướng mày, có chút không cao hứng nói, "Tiểu Lý Tử, không phải cùng người đã nói không có việc gì đừng đến ấy ư, người tại sao lại đã đến?"

Lý lão gia tử về mặt xấu hổ, giống như đã làm sai điều gì sự tình bình thường, "Sư phụ, lần trước người đi rất gấp, ta có kiện đồ vật đã quên cho ngài, lần này là đặc biệt cho ngài đưa tới."

"Vật gì?" Diệp Phi hỏi.

Diệp Phi tự nhận là vật hữu dụng đều thu tại túi càn khôn ở bên trong, thật sự nhớ không nổi còn cần gì những vật khác.

Sau một khắc đã thấy Lý Thành Diệp từ trong lòng rút ra một tấm hơi mỏng hình chữ nhật tạp phiến, một mặt đúng màu vàng đáy, phía trên ẩn có một cái cự long đồ án, mặt khác thượng mang theo màu đen xoát đầu.

"Đây là một tấm Phong Kỳ ngân hàng chi phiếu, bên trong tồn tại 100 triệu, còn có thể tiêu hao 100 triệu, lấy ra cho sư phụ đương tiền lẻ dùng, mời sư phụ xin vui lòng nhận cho." Lý Thành Diệp đem tạp phiến cung kính đưa tới Diệp Phi trong tay.

Nguyên lai Lý Thành Diệp nghĩ đến sư phụ Diệp Phi lần này xuống núi, có khả năng cần dùng tiền, vì vậy liền cho Diệp Phi làm mở lớn ngạch chi phiếu, thuận tiện sư phụ sử dụng.

Cái gì, thứ này rõ ràng có thể đương tiền dùng? Diệp Phi không khỏi có chút kỳ quái, nhớ rõ trước đó lần thứ nhất xuống núi, mọi người hay là dùng ngân phiếu đấy, như thế nào ngăn ngừa hai trăm năm, rõ ràng cũng bắt đầu dùng tạp phiến rồi.

Theo Lý Thành Diệp trong tay nhận lấy vừa nhìn, cái kia trên thẻ mặt rõ ràng lại có chút ít ABCD ký tự, giống như đại số khóa nhìn lên đến những cái...kia giống nhau, vốn lên một ngày khóa, tổ tông đã cảm thấy phiền muộn, hiện tại rõ ràng lại chứng kiến những thứ này chữ như gà bới, Diệp Phi lập tức từ nhỏ đứng lên, cả giận nói, "Đây là cái gì phá tạp, không nên!"

Lý Thành Diệp nhìn thấy sư phụ tức giận, lập tức lại càng hoảng sợ, còn tưởng rằng là sư phụ ngại phía trên ít tiền, lập tức một tấm mặt mo này trưng đến đỏ bừng, thật sâu vì chính mình suy nghĩ không chu toàn mà cảm thấy xấu hổ.

Lý Thành Diệp sờ dĩ hội nghĩ như vậy, đó là bởi vì nhớ năm đó sư phụ đem tích góp từng tí một bảo tàng lưu cho chính mình thời điểm, những cái...kia tài phú số lượng thực có thể được xung tưng đứng chông chất như núi, mình và mấy cái sư huynh đệ một mực kiểm lại ba ngày ba đêm cũng không có chút xong, hiện tại chính mình đến phiên chính mình sư phụ cố gắng hết sức cố gắng hết sức hiểu tâm, có thể chính mình rõ ràng mới xuất ra một chút như vậy cho sư phụ dùng, so sánh dưới, chính mình quả thực chính là cái keo kiệt quý.

"Sư phụ, ta lập tức để cho bọn họ hướng tạp thượng đánh lên 10 ức, không, Phi Diệp tập đoàn tất cả vốn lưu động đều cho ngài đánh lên, thậm chí nếu như sư phụ người yêu cầu lời mà nói..., ta lập tức sẽ đem Phi Diệp tập đoàn bán đi, người cần bao nhiêu tài chính đã thành." Nhìn thấy Diệp Phi bất mãn, Lý Thành Diệp lập tức về mặt hồ thẹn, kinh sợ mà nói.

Tại Lý Thành Diệp xem ra, cái này Phi Diệp tập đoàn đều có thể nói là sư phụ tài sản, hiện tại chính mình rõ ràng chỉ lấy ra như vậy chút món tiền nhỏ cho sư phụ sử dụng, cái này đủ cái rầm dùng đấy, thật sự là nên đánh nên đánh.

"Tiểu Lý Tử người nói bậy bạ gì đó, ai muốn người bán cái này bán đó?" Diệp Phi nhìn thấy Lý Thành Diệp trong miệng một hồi thượng vàng hạ cám, nhìn không được quát.

"Cái kia ý của sư phụ đúng?"

Diệp Phi chứng kiến Lý Thành Diệp về mặt sợ hãi, thăm nghĩ tiểu tử này như thế nào vẫn cùng năm đó giống nhau không có ngộ tính, cần phải sư phụ chỉ ra ngu sao mà không có thể, vì vậy phí hết tốt một phen miệng lưỡi, này mới khiến Lý Thành Diệp minh bạch sư phụ tức giận nguyên nhân, dĩ nhiên là phía trên chữ Anh phù.

Lý Thành Diệp, ". . ."

Nói thật, đơn thuần tu luyện, Lý Thành Diệp cũng là năm đó Diệp Phi đồ đệ trong tư chất so sánh đàn độn một cái, vốn Diệp Phi nhìn hần tính cách trung hậu, nhân phẩm đoan chính, đối với hần cũng là đặc biệt ưu ái chút ít, khi hần trên người hao phí thời gian so đệ tử khác đều dài hơn chút ít, nhưng là Lý Thành Diệp tu luyện hai trăm năm, đến hiện tại cũng không quá đáng đứng đạt đến cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ hiệu quả, không có chút nào đi đến tiên lộ, tại Diệp Phi xem ra quả thực chính là không hề tiến thêm, nếu là thay đổi những người khác, mình ở trên người hần bỏ ra nhiều như vậy công phu, ít nhất cũng có thể Trúc Cơ thành công a.

Lý Thành Diệp không khỏi đầu đầy đồ mồ hôi, một đầu xám xịt, lúc này mới nhớ tới sư phụ đã nhiều hơn hai trăm năm không có xuống núi, không biết hoặc là không thích những thứ này Anh vẫn cũng là bình thường, vì vậy một bên cười khổ, một bên uyển chuyển hướng Diệp Phi giải thích một chút cái này chỉ phiêu phía trên ký tự, đó là đại biểu. . . ý tứ.

Diệp Phi lúc này mới nhẹ gật đầu, trong nội tâm nộ khí biến mất dần.

Vốn Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, có đủ thực lực giải quyết vấn đề, tiền tài đối với hần mà nói căn bản vô dụng, nhưng là nghĩ vậy đệ tử tự nhiên dần dần, nhưng cũng là một phen hiểu tâm, lúc này mới cố mà làm đem tạp thu xuống.

Lý Thành Diệp lại hướng Diệp Phi giảng thuật chi phiêu phương pháp sử dụng, Diệp Phi nghe được dùng cái này cái gì tạp rõ ràng còn muốn mật mã, còn muốn đi máy rút tiền ATM lấy tiền, lập tức cảm thấy vô cùng phiền toái, không đợi Lý Thành Diệp nói xong, liền đem tạp vứt xuống túi càn khôn trong không biết cái nào chắt đây bụi bặm trong góc, chính mình tức thì thân hình lóe lên liền biến mất tại nguyên chỗ.

Lý Thành Diệp lão gia từ thấy thế, đành phải ở lại tại chỗ, lại lần nữa phát ra thật dài thở dài.

Diệp Phi trở lại ký túc xá thời điểm, những người khác vẫn chưa về, chỉ có Diệp Thanh một cái ngồi ở một máy điều hòa bộ trước máy vi tính, tập trung tinh thần chăm chăm vào màn hình màn hình, không biết tại nhìn cái gì đó.

Computer âm tương trung truyền đến từng đợt câu hồn lay động phách giọng nữ, một bên xem, Diệp Thanh trong miệng một bên chảy nước miếng, trên mặt còn lộ ra vô cùng dâm dăng thần sắc.

(đoạn sau hơi ảo)

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16:.. Rõ ràng cho thấy giả dối

Diệp Phi đề sát vào vừa nhìn, nguyên lai bên trong là mấy cái còi trường tiểu nhân ở chỗ đó làm tam làm bốn, một cái trong đó nữ, lông mày xanh đôi mắt đẹp, làm cho đặc biệt có lực, lập tức hứng thú.

Nói thật Diệp Phi cũng không phải là đối với mỹ nữ không có dục vọng, mà là thật sự từng có thể thăm đau đớn giáo huấn, không dám tùy ý tiếp cận, nhất là vì đề sớm nhất phi thăng, đối với sự thật trong sinh hoạt mỹ nữ, đó là muốn tuyệt đối muốn bỏ qua đấy.

Nhưng là cái này trong màn hình liền không giống với lúc trước, tuy nhiên Diệp Phi xuống núi không bao lâu, nhưng là cũng theo đồ đệ Lý Thành Diệp chỗ đó tiếp xúc đến cái này, tuy nhiên hiểu rõ không sâu, nhưng là hay là thông qua nó đã chiếm được trên thế giới đơn giản một chút tin tức, biết rõ trong lúc này còn thường xuyên phóng một ít người diễn câu chuyện, nhưng đều là giả dối, không cần thật đúng, hơn nữa trong lúc này mỹ nữ không cần cố kỵ, có thể tùy ý xem xét, vì vậy lập tức cùng Diệp Thanh hào hứng bừng bừng quan sát.

Không thể không nói mỗi đảo quốc (Jap) AV sản nghiệp xác thực cường đại, kỳ biến thái trình độ vượt lên đầu thế giới vài thập niên, thậm chí lại đề cho Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên cũng thấy thờ dài không phải, trong lúc nhất thời tổ tôn hai cái nhìn xem màn ảnh máy vi tính, lại như si mê như say sưa quên thời gian, cả buổi Diệp Thanh mới phát giác Diệp Phi rõ ràng ở bên cạnh hần, lại càng hoảng sợ, lập tức đem phát ra khí tức đi, trợn mắt nói, "Này, người làm gì?"

"Ồ, tại sao không có rồi hả?" Diệp Phi nhìn thấy màn hình hắc mất, lập tức hỏi.

"Nhìn cái gì vậy a..., cái này Tokyo nóng bỏng "Aoi Sora chỉ kịch liệt 120 phút đồng hồ" thế nhưng là ta rất cho mới làm đến đấy, bỏ ra ta 20 đại dương hòa hảo đại công phu đâu rồi, muốn nhìn lời mà nói..., lấy tiền, một lần 10 khối!" Diệp Thanh còn nhớ ban ngày bị ngộ thương không may sự tình, nhìn thấy Diệp Phi, lập tức tức giận nói.

Diệp Phi nghe xong lời này, lập tức thất phần không cho là đúng, trong lòng tự nhủ người cái này tiểu tôn tử thật đúng keo kiệt, chẳng phải cái kịch truyền hình, tổ tông nói muốn còn không có rất nhiều, tổ tông cũng không phải không có tiền, nếu như người đúng thiếu tiền, chỉ cần nghe tổ tông lời nói, đều muốn nhiều ít tổ tông đều cho người.

Diệp Thanh ban ngày chứng kiến Diệp Phi chơi bóng, vốn có vài phần bội phục, nhưng nhớ tới buổi sáng không may sự tình, hay là trong lòng tức giận, nhìn thấy Diệp Phi thần sắc, có chủ tâm chọc tức một chút hấn, nói, "Có bản lĩnh lấy ra a..., đã biết rõ người không bỏ được, quý hẹp hòi!"

Diệp Phi lập tức nổi giận, tổ tông cuộc đời từ trước đến nay xem tiền tài như cặn bã, lấy được tiền tiện tay cứu tế cho người nghèo không biết có bao nhiêu, về sau vì tìm kiếm trước mắt cái này tiểu tôn tử, cũng từng tan hết vô số tài phú, hiện tại người đã tìm được, đối phương lại còn nói chính mình keo kiệt, không khỏi tổ tông không đến giận.

"Ai nói tổ tông không có tiền hay sao?" Diệp Phi chợt nhớ tới vừa rồi Lý Thành Diệp cho ngân hàng của hấn tạp, lập tức đem nó theo túi càn khôn trong lật ra đi ra, tiện tay ném đến Diệp Thanh trước mặt.

"Oa, Phong Kỳ ngân hàng Chí Tôn thẻ vàng!" Diệp Thanh cúi đầu vừa nhìn, lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Phong Kỳ ngân hàng đúng đương kim thế giới đệ nhất ngân hàng, chúng phát hành cái này tổ chi phiếu đã sớm tại trên TV điên cuồng đánh quảng cáo, đặc biệt cái này tấm thẻ vàng nhất nổi danh, kia tuyên truyền là vì thế giới đỉnh cấp hộ khách chỗ phối trí, có thể có được nó không chỉ là có được tài phú đơn giản như vậy, hay là thân phận biểu tượng, vì kia làm quảng cáo mỹ nữ đúng đương kim ngành giải trí số một nữ tinh Lâm Trì Linh, Diệp Thanh đúng hấn trung thành nhất người sùng bái, cho nên tự nhiên nhận thức.

"Cầm lấy đi, người muốn nhiều ít liền từ bên trong xách nhiều ít, cho dù vốn tổ tông đưa cho người tiêu vật." Diệp Phi chẳng thêm ngó tới nói.

"Thiệt hay giả, hiện tại lừa đảo có thể nhiều hơn, lừa dối a, người có thể lẫn lộn thượng cái này tấm thẻ vàng còn dùng được lấy ở trường học miễn phí ký túc xá?" Diệp Thanh không tin nói.

Chẳng qua là Diệp Thanh tuy nhiên ngoài miệng không tin, nhưng nhìn đến thẻ này làm được giống như thật như thế, đưa thay sờ sờ xúc cảm cũng là vô cùng chân thật, trong nội tâm lại có chút ít nghi hoặc.

"Người đi máy rút tiền ATM đề điểm tiền chẳng phải sẽ biết." Diệp Phi nói, "Mật mã đúng 3581. . ."

Diệp Thanh ngoài miệng vẫn như cũ không phục, nói, "Hừ, xem ta như thế nào vạch trần người!"

Chẳng qua là vừa nói, Diệp Thanh một bên bán tín bán nghi hướng cửa túc xá bên ngoài đi, hấn nhớ rõ cửa trường học đối diện có một ATM, đúng công làm được, nhưng là Phong Kỳ tạp cũng có thể thông dụng, vì vậy đã nghĩ đi dò tra thiệt giả, vạn nhất nếu là thật phía trên có tiền, liền từ tạp nâng lên cái 100 khối, cho rằng chính mình hôm nay tính thần tôn thất phí.

Trước khi đi, Diệp Thanh vẫn còn chính mình trên máy vi tính bỏ thêm khởi động máy mật mã, lại đóng cửa nguồn điện, để ngừa dùng lại Diệp Phi thừa dịp chính mình không tại nhìn lên.

Diệp Phi thấy chẳng qua là lác đầu, thăm nghĩ chính hấn một tiểu tôn tử thật đúng là keo kiệt, cái này diễn xuất ở đâu như Đại La Kim Tiên hậu đại.

Chỉ có điều mình cũng có lẽ làm cho đài Computer vui đùa một chút rồi, Diệp Phi suy nghĩ học thêm chút thứ đồ vật cũng là tốt, dù sao Diệp Thanh là của mình hậu nhân, nếu như cái này tiểu tôn tử có cái này yêu thích, mình cũng phải nghĩ biện pháp hiểu rõ một chút, luôn náo hiểu lắm dù sao không tốt, đều thích xem mảnh điểm này coi như là ta hai người cộng đồng yêu thích, nói không chừng có thể thử xem dùng để gần hơn khoảng cách.

Diệp Phi đang cân nhắc thời điểm, Diệp Thanh đã đến cửa trường học, đã qua một cái đường cái, đối diện chính là một tòa ngân hàng Công Thương không người máy rút tiền ATM.

Chứng kiến thủy tinh vách tường bên trong không có ai, Diệp Thanh dè xuống cái nút đi vào.

Đem Diệp Phi thẻ vàng đi đến bên trong cắm xuống, máy rút tiền ATM màn hình lập tức đã có biến hóa.

Chẳng lẽ là thật?

Diệp Thanh con mắt lập tức sáng ngời, nói như vậy tiểu tử này không có khoắc lác, không thể nói trước, người đã nguyện ý, hôm nay muốn tiểu tử người xuất một chút máu, ít nhất trăm người một tấm, chẳng qua là sau đó tưởng tượng, cho dù tạp thật sự, bên trong cũng chưa chắc có tiền, nói không chừng đúng tiểu tử này đùa nghịch chính mình chơi, muốn thấy mình xấu mặt, trong nội tâm không khỏi lại cảnh giác lên.

Lấy lại bình tĩnh, Diệp Thanh dựa theo Diệp Phi nói, đầu nhập mật mã, sau một khắc, một cái "1" cùng liền tiếp "0" lập tức ra hiện tại trên màn hình.

Diệp Thanh vốn là mở to hai mắt nhìn, một bộ khó có thể tin thần sắc, ngay sau đó lại ngẩn người, sau nửa ngày không có phản ứng, cuối cùng mới vượt vượt ánh mắt của mình, đếm phía trên con số, phát hiện cái kia "1" đằng sau vậy mà theo sát lấy tám cái "0".

Một trăm triệu!

Diệp Thanh lập tức mặt mũi tràn đầy thoải mái.

Ta biết ngay tiểu tử này lừa dối ta, tấm thẻ này nhất định là giả dối!

Không biết bên trong làm cái gì xử lý, rõ ràng cho thấy một trăm triệu con số đến, đây không phải khai quốc tế vui đùa ấy ư, ác làm cũng không có như vậy đây.

Diệp Thanh cười ha ha, thầm nghĩ Diệp Phi thật đúng là ăn đầu, có thể có một trăm triệu tiểu tử nguoi trả lại đến trường, ở miễn phí ký túc xá? Tổ tông a..., nguoi rất có thể náo loạn.

Liên tưởng tới trong khoảng thời gian này đến Diệp Phi ở trước mặt mình biểu hiện, Diệp Thanh càng nghĩ càng cảm thấy có lý, đối phương thoát nhìn ngược lại không giống như là đối với chính mình có cái gì lòng xấu xa, nhưng là giống như ư ác làm, thực tế ư thích làm bộ trên cọt người, có thể là tính cách cho phép a, như vậy người người gọi hần quy củ cùng nguoi ở chung cũng rất khó làm được.

Diệp Thanh còn tiến thêm một bước nghĩ đến, Diệp Phi chơi bóng rổ thời điểm, chỉ sợ cũng là tại ác làm, bản thân hần nói không chừng là một cao cao thủ, chẳng qua là ư thích đi ra vui đùa một chút giả heo ăn thịt hổ, đương kim xã hội, có loại này ác thủ vị người hay là không ít, cho nên nói, cái này Diệp Phi tuyệt đối là cái nhảm chán cực độ gia hòa.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:.. Tổ tông học Computer

Nghĩ tới đây, Diệp Thanh không khỏi lập tức trở về ký túc xá, một tay lấy thẻ vàng ném vào Diệp Phi trước mặt, Diệp Thanh vẻ mặt khinh miệt nói, "Ta liền nói nguoi tiểu tử lừa dối ta đi, còn không thừa nhận, hiện tại rốt cục lộ chân tướng a, ta nói tổ tông đại nhân, nguoi cũng đừng chơi ta, chúng ta đều là đồng học, về sau bình thường chút ở chung không tốt sao?"

Diệp Phi ngạc nhiên nói, "Ta như thế nào lừa dối nguoi rồi?"

Đúng lúc này Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa mấy cái cùng bọn họ cùng ký túc xá đồng học cũng trở về đã đến ký túc xá.

Vừa thấy Diệp Phi, ba người đều là xông tới, một hồi bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận.

"Được a, tiểu tử nguoi lợi hại."

"Có thể tại khai giảng đệ một ngày liền ở trên ngũ trư bốn đoạn khóa, cũng liền là nguoi tiểu tử." Mã Huy thập phần khâm phục mà nói.

Lưu Hiểu Phi tức thì đối với Diệp Phi ném rõ chỉ chuẩn hết sức tò mò, "Tiểu tử nguoi vì cái gì quảng được chuẩn như vậy, có phải hay không luyện qua võ công phu gì thế, chẳng lẽ là có đặc dị công năng?"

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi còn đang giả bộ hồ đồ, cũng là có chút tức giận, vì vậy lôi kéo ba người nói, "Ba người các nguoi bình luận phân xử, Diệp Phi tiểu tử này rõ ràng đang đùa ta, lại luôn làm ra một bộ chân tình hướng tốt, ta là thực không chịu nổi!"

"Đã xảy ra chuyện gì?" Ba người thấy thế, lập tức trăm miệng một lời mà hỏi.

Diệp Thanh đem chuyện đã trải qua đối với ba người giảng thuật một phen.

Diệp Phi lúc này mới biết rõ ràng Diệp Thanh không tin nguyên nhân, có chút buồn bực mà hỏi, "Chẳng lẽ chỉ phiếu ở bên trong không thể tồn 100 triệu?"

Ba người nghe Diệp Thanh vừa nói, đã sớm cười đến ngửa tới ngửa lui, bây giờ nhìn đến Diệp Phi rõ ràng còn mở miệng hỏi, không khỏi thập phần bội phục, 'trạng Bức' đã đến loại trình độ này cũng là một loại cảnh giới a....

Lưu Quân Hoa chịu đựng cười nói, "Cái này, ta nhảm chán lúc ngược lại nghiên cứu qua, trên lý luận một tấm thẻ chỉ phiếu có thể tồn tiền mức đúng vô hạn đây, 100 triệu tự nhiên không có vấn đề, nhưng là trên thực tế ai cũng không có thật như vậy trải qua, một tấm tạp thượng tới đa tồn cái mấy trăm vạn, còn sẽ không trường kỳ đặt ở bên trong, tài chính đúng yêu cầu lưu động đứng lên đây, rồi hãy nói có thể kiếm 100 triệu gia hóa, bằng năng lực của hần, tuyệt sẽ không áp dụng phương thức như vậy quản lý tài sản, đây không phải vớ vẩn à."

Nguyên lai là như vậy, Diệp Phi hiểu rõ chân tướng sự tình, nhin không được thờ dài, hần cũng lười lại giải thích rồi.

Tình huống hiện tại là mình càng giải thích hiểu lầm lại càng sâu, còn không bằng không nói, hơn nữa xem ra Diệp Thanh không thể...nhất tiếp nhận chính là mình "Tô tông" xưng hô, như vậy xuống dưới sao được? Chính mình lúc nào mới có thể nhìn thấy sự phụ, xem ra muốn tiêu trừ hiểu lầm, chính mình đầu tiên phải cùng Diệp Thanh trở thành bằng hữu, không thể nói trước, xưng hô thế này chính mình muốn trước phóng thả.

Mấy người nhìn thấy Diệp Phi trầm mặc, cho là hắn không phản đối, còn chưa tỉnh, nhất là buổi chiều nhìn thấy Diệp Phi kỹ thuật dẫn bóng, mấy người đều là thập phần bội phục, cũng liền không có cười nữa lời nói Diệp Phi, sau một khắc mấy người đều theo rương hành lý trong lấy ra Laptop, riêng phần mình dùng vô tuyến lướt tập lên internet.

Phi Diệp học viện cơ sở vật chất hoàn cảnh coi như không tệ, từng lầu ký túc xá đều cung cấp có miễn phí mạng wireless, thuận tiện học sinh lên mạng tìm đọc tư liệu.

Diệp Phi vừa nhìn, đám tiêu tử này rõ ràng nhận thủ một máy Computer, khiến cho khí thế ngất trời, xem ra chính mình cũng phải thu được một máy, như vậy mới ra về mình không rơi ngừ, bất quá chính mình chỉ là thấy qua Computer, lại đối với nó liền một ít cơ bản thao tác cũng đều không hiểu, vì vậy Diệp Phi tiến đến Lưu Quân Hoa bên người, cùng hắn hàn huyên, lúc này mới dần dần theo trong miệng hắn đã chiếm được một ít Computer tri thức.

"Không thể nào, đại ca, người như thế nào liền cơ bản nhất Computer thường thức cũng không biết a..., chẳng lẽ người sanh ra ở cổ đại?" Lưu Quân Hoa trừng to mắt nhìn thấy Diệp Phi, tựa như nhìn xem một cái quái vật.

Đối với Lưu Quân Hoa mà nói, gặp gỡ không hiểu Computer không ngoài ý, nhưng tối thiểu nhất cũng biết một chút thường thức, nhưng như Diệp Phi như vậy hoàn toàn Computer thường dân, thậm chí không biết trong tay hắn cái này gọi là Laptop vẫn là thứ nhất.

Làm hắn thật không ngờ chính là, Diệp Phi vẫn thật là sanh ra ở cổ đại, hơn nữa hay là hơn hai nghìn năm trước Xuân Thu chiến quốc thời kỳ, cho nên không hiểu Computer thứ này cũng là hoàn toàn bình thường, hơn nữa hai trăm năm không có xuống núi, lúc này thời điểm hắn nếu là có thể thuận thực thao tác cái kia ngược lại mới là việc lạ.

Bất quá cứ việc hết sức kỳ quái, Lưu Quân Hoa coi như đứng tốt nóng này, đối với Diệp Phi vấn đề cũng là hữu vấn tất đáp, Diệp Phi một bên xem một bên hỏi, Lưu Quân Hoa ở một bên đáp một bên tại thao tác, cái này Diệp Phi rất nhanh liền nắm giữ một ít Computer tri thức cùng cơ bản thao tác, hơn nữa Diệp Phi học tập đứng lên cũng là suy một ra ba, nắm giữ tương đối nhanh.

Tuy nhiên hắn là nét phác thảo, nhưng lại cũng không hẳn, nói cách khác làm sao có thể tu luyện tới như thế thực lực cường đại, hơn nữa Computer trụ cột kỹ thuật cũng không khó, học cũng xác thực so sánh với khóa có ý tứ nhiều hơn, cho nên Diệp Phi rất nhanh liền đem tâm thần đắm chìm đi vào, học được nhanh chóng.

Nhai nhai. . .

Âm trung trung phát ra một tiếng giòn vang, trên màn ảnh mấy vi tính, một cái hình chữ nhật nhuyển kiện giao diện thượng một cái tiểu ảnh chân dung lập loè...mà bắt đầu, cái này nhuyển kiện lên, bề ngoài giống như như vậy ảnh chân dung còn có còn có thiết nhiều, có rất nhiều chim cánh cụt, có rất nhiều Hàu Tử, còn có chính là hồ ly, thậm chí còn có phong cảnh cùng nhân vật chân dung.

"Đây là cái gì?" Diệp Phi tò mò hỏi.

"Cái này gọi là QQ, đúng Thâm Quyển thành phố Tencent Computer System Co., Ltd. Khai thác một cái căn cứ vào internet tức thời thư từ qua lại nhuyển kiện, nó ủng hộ tại tuyến nói chuyện phiếm, video điện thoại, chút đối với chút điểm tạm dừng tục truyền văn bản tài liệu, cộng hưởng văn bản tài liệu, hệ thống internet ổ cứng HDD, tự định nghĩa mặt bàn, email chờ nhiều loại công năng, cũng có thể cùng di động thông tin đầu cuối (*bộ phận kết nối) chờ nhiều loại thông tin phương thức tương liên."

Ah. . .

Diệp Phi trong ánh mắt cũng nhìn không được nữa toát ra ý tán thưởng, cái này nhuyển kiện rõ ràng có thể thực hiện tại tuyến nói chuyện phiếm công năng, cùng mình đưa tin phù có chút giống, thật sự là có chút ý tứ, trong miệng nhìn không được nói, "Không thể tưởng được người hiểu được cũng không ít".

"Kỳ thật những thứ này nhuyển kiện thao tác một chút cũng không khó, người chỉ cần nhìn xem giao diện thượng văn tự, liền biết đại khái những thức ăn này đơn cùng ký hiệu đứng dừng làm gì, đằng sau chỉ cần chút hai cái, thử một lần cơ bản đã biết rõ công năng của nó rồi. . ."

Lưu Quân Hoa bắt đầu còn đối với Diệp Phi vô tri cảm thấy kỳ quái, nhưng là đằng sau chứng kiến Diệp Phi học được nhận thức chăm chú thực, cẩn thận tỉ mỉ bộ dạng, thích lên mặt dạy đời lòng hư vinh quấy phá phía dưới, trong nội tâm không khỏi đắc ý, một bên đem chính mình tài khoản đưa vào cho Diệp Phi biểu thị, một bên thao thao bất tuyệt thao thao bất tuyệt giảng đến vắng cả nước bọt, giống như chính mình so Bill Gates đều ngu bức.

Một bên Lưu Hiểu Phi nhìn thấy Lưu Quân Hoa giống như chuyên gia bình thường làm như có thật, mà Diệp Phi lại như một học sinh tiểu học giống nhau nghe được nhận thức chăm chú thực, nhìn không được cười nói, "Cái này có gì không dạy nổi, độ mẹ thượng đều có."

"Độ mẹ vậy là cái gì?" Diệp Phi lại nhìn không được hỏi.

"Hệ thống internet tìm tòi động cơ a..., người có cái gì không hiểu, cũng có thể đi lên tra, hầu như không có sẽ không có hắn không biết." Giảng bài rất có trạng thái Lưu Quân Hoa đối với bị cắt đứt lộ ra bất mãn hết sức, quay đầu đối với Lưu Hiểu Phi nói, "Phí phí, người nếu như không muốn dạy dỗ cũng đừng xen vào, không ai đem người là không nói gì."

Lưu Hiểu Phi không chút nào lại để cho, "Tiểu Cường chính là mạnh mẽ, liên cao như vậy sâu tri thức cũng biết, thực tế thật là lợi hại, ngẫu tốt sùng bái non Ah."

Mã Huy bị hai người làm cho tâm phiền, không kiên nhẫn nói, "Đều cho lão tử cảm miệng, lão tử đang cùng MM video đâu rồi, ít quấy rối."

"Bốn mắt, người thất tình số lần đều nhanh vượt qua Anh Mộc Hoa Đạo rồi, rõ ràng còn có dũng khí của gái MM, nhà ai MM như vậy không có ánh mắt, có phải hay không ngũ ban Mã Diễm Như a..., đoán chừng cũng liền đứng hẳn không chê người rồi." Lưu Hiểu Phi nói.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18:. Ký túc xá lão Ngủ

Ba người trước kia liền nhận thức, lẫn nhau giúp nhau, ngoại hiệu, Lưu Hiểu Phi ưa thích vận động, cả ngày trên nhảy dưới tránh (*né đòn), đặc thù như là nào đó linh trường loại, được xưng là Phí Phí, Lưu Quân Hoa thành tích tốt, chịu đựng, sinh mệnh lực ương ngạnh như là con gián, cho nên gọi Tiểu Cường, về phần Mã Huy, con mắt độ cao cận thị, mang cái 1200 Baidu kính mắt, thoát nhìn văn trâu trâu gọi là Tứ Nhãn.

"Móa, người nguyên rủa ta à, người mới cùng Mã Diễm Như nói yêu thương, cả nhà người đều cùng Mã Diễm Như nói yêu thương!" Mã Huy cả giận nói.

Mã Diễm Như đứng ngũ ban một người nữ sinh, có thể nói Phi Diệp học viện đệ nhất khủng long, dáng người mập mập không nói, trên mặt vẻ mặt nốt ruồi, trong miệng còn rất dài cái răng hô, có thể nói xấu vô cùng, chẳng qua là nữ sinh này nếu chỉ đứng xấu còn mà thôi, hết lần này tới lần khác không có gì tự mình hiểu lấy, cá tính còn thấp phần mạnh hơn, rất hi hoan nùng trang diễm mạo, đang mặc hoa y cùng đẹp trai đứng chung một chỗ, hơn nữa đại tú tự kỷ thùng nước eo, xưng là biểu hiện ra mỹ lực cá nhân, tất cả mọi người cảm thấy bày ra động tác đến cùng Phù Dung tỷ không sai biệt lắm, cho nên có Phi Diệp Mã Phù Dung tên hiệu.

Nam sinh thấy, có nhiều đầu vầng mắt hoa thêm nôn mửa bệnh trạng, xưng là có sân trường đệ nhất thần tượng, đó là thấy rất khó không làm ác mộng đấy.

Diệp Phi tại trong lòng tiêu hóa lấy Computer tri thức, bên cạnh mấy người một hồi cười toe toét, một hồi nói chuyện nói được khẩu đều khát, lập tức đề nghị đi ra ngoài mua đồ uống, chẳng qua là mấy người đều lười cho ra kỳ, không có một cái nào nguyện ý nhúc nhích đấy, vì vậy quyết định sắp xếp tuổi lớn nhỏ, tuổi còn nhỏ chính là cái kia đi ra ngoài chân chạy.

Mấy người báo sinh ra thời đại nhật, Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa cùng Diệp Thanh đều là năm 95 sinh ra đấy, chẳng qua là riêng phần mình tháng bất đồng, Lưu Hiểu Phi đứng 14 tháng 3, Mã Huy đứng 18 tháng 7, Lưu Quân Hoa đứng 16 tháng 6, Diệp Thanh đứng 21 tháng 9.

Đến phiên Diệp Phi rồi, mấy người chứng kiến Diệp Phi cũng là học sinh bộ dáng, cho rằng tối đa cũng chính là cùng mình cùng tuổi, thậm chí còn có thể so với chính mình nhỏ, vì vậy trực tiếp hỏi sinh nhật của hắn, Diệp Phi đang chìm đắm tại Computer trong thế giới lưu luyến quên về, chợt nghe có người hỏi sinh nhật của hắn, cũng không có suy nghĩ nhiều, thuận miệng lên đường, "Ngày 8 tháng 10."

Mấy người lập tức cười ha ha.

Lưu Hiểu Phi cái này tính khẩu dương dương đắc ý nói, "Luận tuổi ta xếp hạng thứ nhất, về sau ta chính là ký túc xá lão đại rồi."

Lưu Quân Hoa sắp xếp lão Nhị, Mã Huy lão Tam, Diệp Thanh làm cái lão Tứ, mà Diệp Phi tất bị mọi người cho rằng nhỏ nhất sắp xếp đến cuối cùng, xưng là lão Ngủ.

Đương nhiên, cái này chân chạy sống tự nhiên được nhỏ nhất Diệp Phi đi làm.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi đang chơi Computer khiến cho vui mừng thời điểm, chợt phát hiện mấy người đều là không có hảo ý nhìn mình, trong nội tâm lập tức có chút kỳ quái, một hồi lâu mới hiểu được vừa rồi mấy người đứng là xếp hạng lớn nhỏ, chính mình rõ ràng bị xếp hạng người cuối cùng, trong lòng không khỏi lại là một hồi cực độ phiền muộn.

Vốn tổ tông có thể so sánh các người đám này tiểu tôn tử hơn thiên tuế, bây giờ lại bị các người xếp hạng người cuối cùng, đây coi như là cái chim gì sự tình.

Bất quá chứng kiến mấy người đều cười toe toét thúc giục chính mình đi mua đồ uống, nghĩ thầm bất quá đều là một đám con nít, coi như là tổ tông cho các người đường ăn, cũng không uống phí khí lực gì, huống chi mình muốn Diệp Thanh thừa nhận chính mình, dù sao cũng phải trước cùng hắn thành lập

giao tình, cho nên nhất định phải kiên nhẫn một chút mới được.

"Các người uống gì?" Diệp Phi hỏi.

"Ta muốn CocaCola." Lưu Hiểu Phi cười hì hì nói.

"Sprite, muốn băng đá." Mã Huy nói.

"Kỳ lân hồng trà." Lưu Quân Hoa nói.

"Drink Lotte." Diệp Thanh cái này tính khẩu chứng kiến Diệp Phi luôn lừa dối chính mình, có chủ tâm muốn làm khó Diệp Phi một chút, biết rõ thứ này bình thường tiểu phổ mua không được, lúc này mới mở miệng nói ra, trong nội tâm nhin không được một hồi cười thầm, xem tiểu tử này đến cùng làm sao bây giờ.

Nào biết được Diệp Phi cũng là căn bản chẳng muốn dịch bước, hắn đang chơi Lưu Quân Hoa Computer khiến cho cao hứng, ở đâu cam lòng đi ra ngoài, vì vậy từ trong lòng lấy ra Lý Thành Diệp cho điện thoại của hắn, thuận tay gảy đi ra ngoài.

"Tiểu Lý Tử, người tìm người, cho ta tiền đưa laptop tới đây, sẽ đem CocaCola, Sprite, kỳ lân hồng trà, còn có cái gì Drink Lotte. . . Cái này vài loại đồ uống đưa tới." Diệp Phi trong điện thoại thần nhiên nói.

Lý Thành Diệp nghe được Diệp Phi phân phó, lập tức tinh thần tỉnh táo, dùng tốc độ nhanh nhất đem thứ đồ vật chuẩn bị cho tốt, làm cho mình một cái thủ hạ đưa tới, vốn hắn còn muốn chính mình đến đây, nhưng là tưởng tượng sự phụ căn bản không có gọi mình đi, chính mình đi sự phụ nhất định sẽ rất không cao hứng, vì vậy hay là không dám tự ý động.

Bên cạnh mấy cái chỉ nghe được Diệp Phi đằng sau nói, còn tưởng rằng hắn ở đây gọi bên ngoài bán, không khỏi nói ra, "Không thể tưởng được tiểu tử người cũng như vậy lười, bên ngoài bán điện thoại nhiều ít, cũng nói với chúng ta nói."

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi điện thoại trong tay thoát nhìn không tệ, vì vậy nói, "Điện thoại cái dạng gì đấy, cho ta xem xem."

Diệp Phi chứng kiến chính mình tiểu tôn tử rõ ràng đối với điện thoại di động của mình cảm thấy hứng thú, không khỏi có chút cao hứng, đưa điện thoại di động đưa tới Diệp Thanh trong tay.

"Oa, mới nhất khoản iPhone4s, được 4000~5000 khối a, không thể tưởng được tiểu tử người còn rất có." Diệp Thanh chợt nhìn đến Diệp Phi trong tay điện thoại, lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Bên cạnh mấy người cũng xông tới.

"Không đúng sao, người đây là iPhone4s?" Loại này điện thoại Mã Huy cũng có một máy, cùng Diệp Phi về ngoài có chút tương tự, nhưng là cẩn thận chỗ nhưng là khác nhau rất lớn, thực tế bên trong sử dụng giao diện càng là chênh lệch không nhỏ.

"Bọn hắn nói đây là iPhone iOS5." Diệp Phi đáp.

Tuy nhiên Đại La Kim Tiên đến hiện tại cũng không hiểu cái gì là điện thoại nhãn hiệu, nhưng Diệp Phi mơ hồ nhớ rõ, Tiểu Lý Tử tiền đưa hắn cái này bộ phận điện thoại thời điểm, đã từng nói đây là iPhone điện thoại iPhone5 bên trong mới nhất khảo thí bản, hiện tại bên ngoài thị trường còn không có loại này bản mới vốn trên điện thoại di động thành phố, bởi vì công năng cường đại, cho nên Tiểu Lý Tử dứt khoát trước theo iPhone trong công ty bộ phận làm một bộ đến hiểu kính sự phụ.

Lý Thành Diệp sờ dĩ có năng lực như thế, đó là bởi vì nổi danh thế giới iPhone trong công ty, Phi Diệp tập đoàn cũng có được kia 31% công ty cổ phần, đương nhiên chuyện này là độ cao buôn bán bí mật, dùng Phi Diệp tập đoàn sâu không lường được thực lực, đây chỉ là nó che dấu một góc của băng sơn, nó thực lực chân thật, toàn bộ thế giới cũng không có mấy người biết rõ.

Diệp Thanh cúi đầu nhìn kỹ phía trên kia quả nhiên có iPhone5 biểu thị, không khỏi sửng sốt một chút, có chút căm tức đối với Diệp Phi nói, "Thiếu chút nữa lại coi trọng người đích mưu, đoạn thời gian trước 4s đi ra lúc trước thì có qua 5 đồn đại, còn có thiết nhiều xí nghiệp mượn này lớn tạo thanh thế, dùng iPhone5 làm như tuyên truyền dùng ban thưởng phẩm, kết quả thật sự vừa ra tới cái kia lập tức được chứng minh là giả đấy, căn bản là không có 5, đúng 4s, 5 tất cả đều là hàng nhái hàng giả, người lại lừa dối ta!"

"Bất quá bây giờ hàng nhái bên ngoài quan sát ngược lại là một điểm không thể so với chính quy từ chênh lệch a...." Mã Huy theo Diệp Thanh trong tay cầm qua điện thoại, có chút cảm khái nói, hắn thấy thế nào đều cảm thấy Diệp Phi trong tay điện thoại cùng thật sự không sai biệt lắm.

Thử chơi chơi, như thế nào cảm giác trước mặt thuận tiện so với chính mình chính quy hàng phiên bản còn cao, Mã Huy có chút nghi hoặc, lại lật qua lật lại nhìn một phen, phát hiện vô ngoài rõ ràng so với chính mình 4 tinh ranh hơn mảnh, nhìn không được trong nội tâm phát ra cảm thán, bây giờ hàng nhái thật sự là lợi hại, khen ngược như so với chính mình chính quy hàng làm được tinh ranh hơn mảnh.

"Đúng lúc này Lưu Quân Hoa nhin không được cùng Diệp Phi nói đùa, "Người thật không hổ là Lão Ngũ, điện thoại đều dùng iPhone5."

Mấy người lập tức cười ha ha, thầm nghĩ Diệp Phi thứ hạng này ngược lại là đúng mức.

Diệp Phi lại là một hồi phiền muộn, bất quá cho tới nay, mình cũng là bị hiểu lầm, đúng lúc này cũng đã chẳng muốn giải thích, dù sao tổ tông không có

lừa các người đắm này tiểu tôn tử, các người nếu không tin, tổ tông cũng không có biện pháp.

Đúng lúc này, chợt nghe cửa tức xá truyền ra bên ngoài đến một hồi ồ ồ tiếng bước chân, ngay sau đó một cái cẩn thận từng li từng tí thanh âm vang lên, "Xin hỏi, Diệp Phi tiên sinh phải ở nơi này không, ta là tới đưa hàng đây."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19:. Bán Computer

"Chính là ta." Diệp Phi ngồi ở trên mặt ghế đáp.

Sau một khắc cửa mở, một người mặt mũi tràn đầy tươi cười trung niên nhân trên người lưng công mười bảy mười tám cái bao đi đến, phía sau của hắn, còn kéo lấy một xe đẩy nhỏ đồ uống.

"Oa, nhanh như vậy đã đến, bây giờ bên ngoài tiền đưa, hiệu suất thật cao!" Lưu Hiểu Phi một tiếng hoan hô, lập tức chạy đến người nọ sau lưng, từ nhỏ xe đẩy phía trên xuất ra một lọ CocaCola, bành một tiếng mở ra, ừng ực ừng ực hết lớn đứng lên.

Một bên quát một bên còn có chút kinh ngạc nói, "Ta nói lão Ngũ, người cũng quá đạt đến một trình độ nào đó rồi, ta chỉ muốn một lọ, không nghĩ tới người mua nhiều như vậy trở về, ở đâu có thể uống hết a...."

Mã Huy cùng Lưu Quân Hoa cũng tranh giành trước sợ sau cầm giữ đi lên, trò chuyện lâu như vậy bọn hắn đã sớm cuống họng mọp yên, bắt đầu hết lớn đứng lên.

Diệp Thanh đi lên vừa nhìn, bên trong không chỉ có có Drink Lotte, còn có hơn mười loại a-xít lac-tic khuẩn đồ uống, trong nội tâm không chỉ có tán thưởng tiểu tử này tuy nhiên luôn lừa dối chính mình, nhưng là làm người ngược lại xác thực hào phóng, trong nội tâm không chỉ có đối với Diệp Phi đã có hảo cảm hơn, chứng kiến trung niên nhân sau lưng mười cái túi xách, nhìn không được hỏi, "Trong lúc này vậy là cái gì?"

Trung niên nhân kia nghe được lão tổ tông hậu nhân đặt câu hỏi, không dám lãnh đạm, lập tức nói, "Đây là cho Diệp Phi tiên sinh Laptop Computer."

Nói xong đem mười cái bao toàn bộ mở ra, bên trong đúng là hơn mười đài cao nhất phối trí, ánh sáng lờ lờ, đương kim trên thị trường mới nhất kiểu dáng Laptop, hơn nữa tất cả đều là lớn nhãn hiệu, theo ipad2, Sony, Asus đến sản phẩm trong nước liên tưởng, đúng là đầy đủ mọi thứ, nhất thời thấy Diệp Thanh hoa mắt.

Nhận được Diệp Phi mệnh lệnh, bởi vì không biết Diệp Phi thích gì kiểu dáng Computer, Lý Thành Diệp vốn muốn chính mình tự mình đưa tới, nhưng nghĩ đến Diệp Phi không muốn bị quấy rầy, chính mình dù sao cũng là danh nhân, luôn xuất hiện vạn nhất bị người nhận ra, cho sự phụ thêm phiền toái sẽ không tốt, vì vậy phải cái tinh anh chính là thủ hạ, dùng nhanh nhất thời gian, đem trên thị trường hầu như tất cả Laptop cao nhất phối trí cái kia một cái đều làm một máy tiền đưa tới đây, thuận tiện Diệp Phi chính mình chọn, hơn nữa nghiêm lệnh thủ hạ hướng ra phía ngoài người bảo thủ bí mật.

"Oa, người rốt cuộc là đang làm gì, rõ ràng làm ra nhiều như vậy Laptop!" Diệp Thanh nhìn không được phát ra một tiếng thét lên, hướng về Diệp Phi quăng đi ánh mắt kinh ngạc.

Diệp Phi cho rằng Diệp Thanh là hỏi chính mình, vừa định nói ta là tu tiên, nhưng đúng lúc này, trung niên nhân kia nhớ tới Lý Thành Diệp dặn dò muốn bảo thủ bí mật, vì vậy cướp lời nói, "Chúng ta là chuyên nghiệp tiêu thụ Computer công ty, khách hàng chính là Thượng Đế đứng tôn chỉ của chúng ta, khách hàng cần ta đắm bọn họ hội trước tiên thỏa mãn."

"Nếu là chuyên nghiệp bán Computer đây, cái này chút ít đồ uống là chuyện gì xảy ra?" Diệp Thanh có chút kỳ quái hỏi.

"Cái này sao. . . Những thứ này đồ uống bất quá là Computer tùy cơ hội tặng phẩm, đều là miễn phí." Trung niên nhân kia tuy nhiên ra một thân mồ hôi lạnh, phản ứng ngược lại là cực nhanh.

"Oa, công ty của các người phục vụ tốt như vậy, cảm tấm danh thiếp đến." Diệp Thanh than thở nói ra.

Trung niên nhân vội vàng mặt mũi tràn đầy đỏ mặt hồi lần lượt tấm danh thiếp đến Diệp Thanh trong tay, Diệp Thanh trong lòng tự nhủ vừa vặn vận ta nghĩ đôi máy vi tính, về sau tìm các người, về sau nhìn cũng chưa từng nhìn tên kia mãnh liệt đem nó nhét vào miệng túi của mình trong.

Diệp Phi nào biết đầu Diệp Thanh ý tưởng, chẳng qua là tiện tay từ nơi này chút ít Laptop trong cầm cái nhìn xem thuận mắt đấy, về sau cắm điện vào, nhanh chóng mở ra, một hồi trời xanh mây trắng hình ảnh về sau, Computer thao tác giao diện lập tức ra hiện tại trên màn hình.

"Ồ, tại sao không có QQ?" Không chỉ là QQ, Diệp Phi nhìn thấy chính mình Computer giao diện giống như so Luru Quân Hoa ít đi không ít ô biểu tượng, lập tức có chút mất hứng.

"Cái này, do vì tân cơ, cho nên còn không có sẵn thiết yếu phần mềm, bất quá Diệp tiên sinh mời không nên gấp gáp, ta lập tức đem bao hàm 30 cái thiết yếu phần mềm bộ đồ cho ngươi trang hảo." Trung niên nhân kia vội vàng nói.

Tuy nhiên Lý Thành Diệp an bài chuyện này so sánh gấp, nhưng hẳn hay là tận lực muốn chu toàn một ít, liền hữu ích, thiết thực phần mềm cũng mang tới.

Phần mềm ấn lên về sau, Diệp Phi nương tựa theo mới từ Luru Quân Hoa chỗ đó học được một ít Computer trụ cột thao tác tri thức, bắt đầu bị kích động chơi tiếp.

Trung niên nhân kia nhìn thấy Diệp Phi đã tuyển định, vì vậy không dám nói thêm nữa, hướng về Diệp Phi bái, về sau lặng yên không một tiếng động rời đi.

Trong tức xá mấy người khác nhìn thấy cái trang diện này, trong lòng tự nhủ này nhà công ty phục vụ cũng tốt được có chút hơi quá a, đưa hàng đến thăm còn cúi đầu? Nhưng là có nhiều như vậy đồ uống ngăn chặn miệng của bọn hắn, bọn hắn rất nhanh sẽ đem chuyện này không hề để tâm, bắt đầu hào hứng bưng bưng chơi tiếp.

Luru Hiểu Phi cùng Mã Huy đang tại chơi một nơi tên là thần khúc trò chơi, đúng lúc này đang tại liên thủ diệt một cái BOSS, mà Diệp Thanh thì tại lên lên lút lút tìm một màu vàng trang web, đánh cho mấy cái kết nối đều mở không ra, đang sốt ruột.

Bởi vì Luru Quân Hoa mới vừa rồi là cảm Phi Diệp học viện sân trường lưới cho Diệp Phi làm làm mẫu, cho nên hiện tại Diệp Phi mở ra cái thứ nhất địa chỉ Internet chính là Phi Diệp học viện forum.

Một tấm bao hàm hoa hồng cây xanh Phi Diệp học viện viễn cảnh ảnh chụp ra hiện tại diễn đàn phía trên, giao diện rất phiêu lượng, phía dưới còn có một cứng cõi thật nhỏ văn tự, Diệp Phi còn là lần đầu tiên xem websites, tự nhiên cảm thấy thập phần mới lạ.

"Phi Diệp học viện học kỳ mới khai giảng, học sinh nhao nhao đưa tin, hiệu trưởng Tổng Giáo Nhân phát biểu trọng yếu nói chuyện."

"Học kỳ mới Phi Diệp học viện đầu tư phương tăng lớn đầu tư độ mạnh yếu, cố gắng đánh thế giới nhất lưu trường cấp 3."

"Tân nhất giới trường học bóng rổ đội bắt đầu xây dựng, các học sinh báo danh nô nức tấp nập."

"Cấp hai • nhất ban tổ chức học Lôi Phong làm mẫu nhật hoạt động, kính dâng Thiên Sứ ôm ấp tình cảm."

Diệp Phi tuy nhiên sống 2000 năm, kiến thức cũng coi như uyên bác, nhưng lại ở đầu tiếp kiến loại tin tức này búng nổ thời đại hệ thống internet tin tức, lập tức rất cảm thấy thú vị, một mảnh dài hẹp xem xuống dưới.

...

Một lát sau, một cái đăng sau ghi chú "hot!" Ký tự bỏ phiếu thiếp hấp dẫn Diệp Phi chú ý.

"Tân nhất giới Phi Diệp học viện thập đại mỹ nữ theo thứ tự, hoan nghênh các vị đồng hài đến đây bỏ phiếu."

Bây giờ Đại La Kim Tiên Diệp Phi, bởi vì có lúc trước Lý Thành Diệp giải thích, đối với những thứ này chữ như gà bới cũng không giống lấy trước như vậy đưng vào, vì vậy đem con chuột chuyển đi qua, nhẹ nhàng một điểm.

Rất nhanh, phía trên kia lại xuất hiện 10 mỹ nữ ảnh chụp, có thanh thuần bức người, có thành thực xinh đẹp, tương đối hấp dẫn người ánh mắt, đằng sau còn cùng văn tự nói rõ, do vì mạng ảo, đều là ảnh chụp, xem các nàng Diệp Phi không cần lo lắng xảy ra vấn đề, vì vậy Diệp Phi thấy rất cẩn thận, lúc này mới phát hiện trong đó hai cái chính mình còn nhận thức, một cái là chính mình lớp chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm, cái khác thì là hoa hậu giảng đường Mục Tuyết.

Trịnh Lâm giới thiệu văn tắt đúng: có một người bệnh nặng trong người đệ đệ, gia cảnh bần hàn, lại không ngừng vươn lên siêu cấp mỹ nữ chủ nhiệm lớp, chiều cao 1m76, có được không hề khuyết điểm nhỏ nhất khuôn mặt, hoàn mỹ đáng người, tài trí khí chất, đúng tất cả Phi Diệp học viện tất cả nam tính sinh vật tình nhân trong mộng.

Mục Tuyết giới thiệu văn tắt thì là: Trung Hải thành phố nổi tiếng dân doanh xí nghiệp Thiên Hà tập đoàn tổng giám đốc Mục Thiên Phong con gái ruột, cao nhất ban 6 lớp trưởng, thông minh lại hiểu học thiên chi kiều nữ, đúng Phi Diệp học viện hoàn toàn xứng đáng hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ.

Trong đó Trịnh Lâm được phiếu có 1015 giương, xếp hạng tuyệt đối thứ nhất, Mục Tuyết tức thì đã lấy được 714 tấm vé, cùng tứ ban một nơi tên là Tổng Hủy nữ sinh tương xứng, bài danh thỉnh thoảng tại nhị ba gã thượng biến hóa, đằng sau nữ sinh tức thì phần lớn đều là nhị 300 phiếu, đối với phía trước hoàn toàn không tạo thành uy hiếp.

Mà cái kia Tổng Hủy giới thiệu văn tắt cũng không thể so với Mục Tuyết chênh lệch, thậm chí gia thất thượng còn mạnh hơn thượng một bậc.

Trung Hải quân khu tư lệnh viên Tổng Bác Cường chi nữ, thuở nhỏ phụ nữ không thua đáng may râu, đam mê võ thuật tán đá, từng đạt được Trung Hải

thành phố đệ 23 giới võ thuật thi đấu theo lời mời nữ tử tổ quán quân, cao nhất tứ ban ủy viên thể dục, khí khái hào hùng hiên ngang, quản lý dục vọng rất mạnh, có nữ sinh đại tỷ lớn danh xưng, truyền thuyết tứ ban mỗi người nữ sinh, đều muốn nói yêu thương đầu tiên muốn đạt được hân cho phép.

Thập đại mỹ nữ xếp hạng phía dưới, thì là Phi Diệp học viện thập đại xấu nữ bảng xếp hạng, lần này, cái kia Mã Diễm Như thì là bị hoàn toàn xứng đáng xếp hạng đệ nhất danh.

Không thể tưởng được đám này tiểu tôn tử, rõ ràng còn làm ra nhiều như vậy trò đến, Diệp Phi càng xem càng cảm thấy thú vị, nhin không được tiếp tục lật ra xuống dưới.

Sau một khắc, nhìn hân đến nơi này tốt một cái thiệp, Phi Diệp học viện thập đại bất lương thiếu niên xếp hạng.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20:. Diễn đàn học đường

Ồ, thậm chí ngay cả bất lương thiếu niên cũng làm ra cái xếp hạng? Diệp Phi nhin không được có chút kỳ quái, khi hân xem ra cái này cơ bản đồng đẳng với xấu tiểu hài tử bảng xếp hạng, xem ra cái này trong trường học làm xếp hạng đã thành phong trào nghiện, thậm chí ngay cả cái này đều có xếp hạng.

Xếp hạng đệ nhất chính là cấp hai ngũ ban một nơi tên là Trần Diệu Dương nam sinh, trên tấm ảnh trong miệng hân ngậm điều thuốc, giơ lên hạ a, nghiêng đầu, bắt lấy một người đồng học cổ áo, vẻ mặt xấu tốt, cũng không biết là ai khi hân vợ vết tài sản đồng học lúc chụp hình đây.

Phía trên kia giới thiệu vắn tắt đúng: Phi Diệp học viện bất lương thiếu niên thủ lĩnh, Diệu Dương bang lão đại, Trung Hải thành phố Hoàng Đảo khu cục cảnh sát phó cục trưởng chi tử, điển hình quan nhĩ đại, ưa thích khi dễ đồng học, lừa gạt vợ vết tài sản.

Xếp hạng đệ nhị cùng đệ tam theo thứ tự là hai cái gọi Trương Huồng cùng Lý Hiểu Xương nam sinh,

Cho bọn hân giới thiệu vắn tắt cơ bản giống nhau, đều là phú thương chi tử, Trần Diệu Dương trung thực thủ hạ, ưa thích gây chuyện thị phi, khi dễ đồng học. . .

Diệp Phi biết Triệu Cương, tức thì xếp hạng thứ năm, giới thiệu vắn tắt đúng bóng rổ cao thủ, đội bóng trung phong, đứng năm nay bề ngoài giống như rất hung nhân vật mới, vừa bị Trần Diệu Dương hấp thu tiến vào Diệu Dương bang.

Cái này bảng xếp hạng Top 10 tên, tức thì toàn bộ đều bị cái kia Diệu Dương bang bất lương thiếu niên sở chiếm cứ.

Diệp Phi thấy thập phần khôi hài, không thể tưởng được đám này tiểu thí hài khiến cho thật đúng là như có chuyện như vậy, còn làm ra cái xếp hạng đến, mà ngay cả ảnh chụp cũng chiếu lên giống như thật như thế, cũng không phải đạo ai chụp ảnh lấy được, thật là có vài phần tài cán.

Vốn Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, đi qua mấy ngàn năm, nếu là gặp được làm hại dân gian ác bá tội phạm, đó là nhất định phải ra tay khiển trách đây, chẳng qua là khi hân trong suy nghĩ, đám này tiểu hài tử tuy nhiên tượng mô tượng dạng làm cái bang phái đến làm bừa, cũng bất quá đúng một đám ưa thích đùa giỡn hài tử mà thôi, giống như gia trưởng nhìn xem nhà trẻ tiểu hài tử đánh nhau, tuy nhiên khóc khóc rống rống, nhưng tổng không có đi lên bênh vực kẻ yếu a.

Xuống chút nữa xem, Diệp Phi thỉnh linh phát hiện mặt khác một nhóm ghi chú "hot!" chữ nhỏ, trên đó viết "Ban 6 vượt qua tám nhân vật mới đăng trang, cực kỳ bóng rổ thiên phú thần kỳ thiếu niên."

Diệp Phi tò mò, lại chọn tiến vào, lần này tức thì thỉnh linh phát hiện, bên trong lại là của mình một tấm hình, hơn nữa còn là đang tại trên lớp học ngũ ảnh chụp, đằng sau tức thì chọc vào có như vậy một phen bình luận.

Người này tên là Diệp Phi, có can đảm tại khai giảng đệ một ngày liền tại Trương phấn viết trên lớp học ngũ, đảm lượng có phần làm cho người bội phục, bóng rổ khóa biểu hiện ra xuất siêu mạnh ném bóng thiên phú, đạt được thần chuẩn tiêu xe tăng tên hiệu, tuyệt đối là năm nay cực kỳ ngu bức nhân vật mới, mà ngay cả Lý lão sư thậm chí nghĩ kéo hân nhập bóng rổ đội, nhưng là người này nhân vật mới lại siêu cấp cuồng ngạo, rõ ràng không chút do dự cự tuyệt, thậm chí ngay cả hoa hậu giảng đường Mục Tuyết không thêm chú ý, có thể nói siêu chánh thiếu niên, tuyệt đối là có Phi Diệp học viện năm nay cực kỳ có tính cách tân sinh một trong.

Không chỉ có như thế, bình luận phía dưới còn đi theo một mảnh cùng thiệp.

Ghế sô pha, tiểu tử này thật lợi hại, ném rổ so Kobe còn chuẩn! Đằng sau một cây "——" kí tên đứng Slam Dunk cao thủ.

Băng ghế, thậm chí ngay cả Mục Tuyết đều không để ý, đúng không phải cố ý trang khốc à?

—— Liệp Diễm Tiểu Khố Đầu.

Sàn nhà, cuộc thi thời điểm ta nhìn thấy hấn đánh qua thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành, tục truyền hiểu rõ cuộc thi cửa cửa số 0 phân, không biết là như thế nào đi vào trường học đấy, bắt quả Vương Đại Thành đã sớm cần ăn đòn, đỉnh một cái!

—— Hiệp Khách C La.

Tầng hầm ngầm, nghe nói người này là Tổng Giáo Nhân hiệu trưởng quan hệ.

—— Ngã Thị Giáo Viên Vạn Sự Thông.

Vì cái gì, ghế sofa đã không có!

—— Du Khách Lộ Quá.

Đệ một ngày đi học đi ngủ cho tới trưa, lão sư rõ ràng cũng không có quản, bội phục a... Bội phục.

—— Cầu Huyết Tiểu Vương Tử.

Hấn luôn chăm chăm vào ngòi cùng bàn người nam kia đấy, thực không thể tưởng tượng nổi.

—— Phiên Gia Tiểu Cúc Hoa.

Ta là đi ngang qua đã tương du.

—— Siêu Cấp Tương Du Đẳng.

...

Không thể nào, ta rõ ràng đưa tới nhiều người như vậy chú ý, như thế nào như vậy, Diệp Phi sừng sờ một chút, nhin không được thẩm nghĩ.

Tuy nhiên Đại La Kim Tiên còn không có biết rõ ràng ghế sofa, băng ghế, xì-dầu cái này một loại hệ thống internet chuyên dụng thuật ngữ, cũng không lớn quan tâm những thứ này tiểu tôn từ cách nhìn, nhưng là đệ một ngày đã bị nhiều người như vậy chú ý hiển nhiên không phù hợp hấn ưa thích thanh tĩnh ý tưởng.

Đằng sau cùng tiếp người thậm chí càng nói càng đúng không hợp thói thường, có nói tiểu tử này là không phải trang khốc, có nói hấn là không phải tới hôm qua không ngủ, còn có thậm chí hay nói giỡn nói Diệp Phi khả năng lấy hướng có vấn đề, khiến cho Diệp Phi một thân mồ hôi lạnh, không đến mức a, tổ tông đến nơi đây chẳng qua là muốn bồi dưỡng một chút hậu đại mà thôi, các người đám này tiểu tôn từ về phần như vậy a...!

Nhìn đến đây, Diệp Phi liền không nhịn được có chút tức giận, muốn đi lên nói hai câu, quay người hỏi một bên Lưu Quân Hoa, "Đúng rồi, phía trên này như thế nào đi nhấn lại?"

"Đầu tiên người trước muốn tại giáo viên forum đăng kí một cái nick name, sau đó đăng nhập đi lên, có thể dùng lưới tên nhấn lại rồi, đều muốn che giấu tung tích nhấn lại cũng được, bắt quả sẽ bị thống nhất thiết lập là du khách, ta đề nghị người hay là dùng cái thân phận giả, như vậy có thể so với tốt hơn chơi, bọn họ đều là như vậy đấy, hầu như sẽ không người dùng tên thật. . . Còn có, người biết cái gì đưa vào cú pháp?"

"Đưa vào cú pháp, đó là cái gì?" Diệp Phi có chút không hiểu hỏi.

"Đồ mồ hôi, cái này người cũng không biết." Lưu Quân Hoa trợn trắng mắt, há to mồm nói, "Lại để cho ta nhìn người Computer, ồ, người cái này ủng hộ viết tay đưa vào a..., người mở ra phần mềm, trực tiếp hay dùng cái kia điện tử bút hướng sờ trên bảng ghi thì tốt rồi. . ."

Lưu Quân Hoa ở bên cạnh mơ hồ vừa nói, Diệp Phi rất nhanh liền nghe rõ, nói những thứ này nửa trụ cột thao tác vốn cũng không có cái gì độ khó, vì vậy Diệp Phi không chút lựa chọn ở phía trên chú sách một cái "Thiên Niên Lão Thần Tiên" người sử dụng tên, sau đó điền tốt tư liệu, rất nhanh đăng nhập đi lên.

Tuy nhiên trong trường học Diệp Phi không quá nguyện ý bại lộ chính mình Đại La Kim Tiên thân phận, nhưng là tính cách của hấn từ trước đến nay khá lớn đầu, có chuyện ưa thích nói thẳng, không thích quanh co lòng vòng, cho nên tại trên internet dứt khoát dùng thân phận chân thật, dù sao nơi này là giả thuyết đấy, mình có thể quang minh chính đại bại lộ thân phận, cũng sẽ không có quá nhiều người chú ý tới mình, cho nên cái này hệ thống internet ngược lại là đang cùng khẩu vị của hấn.

Đăng nhập qua đi, Diệp Phi rất nhanh liền ở phía trên nhấn lại rồi.

"Vì cái gì đi học không thể ngủ được, ai vậy quy định? Vì cái gì thấy mỹ nữ liền nhất định phải liếm láp mặt trở lên dán, ai vậy quy định? Vì cái gì chơi bóng rổ nhất định phải quy củ nhiều như vậy, đây cũng là ai quy định? Ta xem vị này đồng học không có cái gì sai, rất bình thường, ngược lại là các người có vấn đề."

—— Thiên Niên Lão Thần Tiên.

Sau một lát, thiếp mời phía dưới lại có nhấc lại rồi.

"Trên lầu Mãnh Nhân!"

—— Du Khách Lộ Quá.

"Ta xem hán không phải Thiên Niên Lão Thần Tiên, mà là vạn năm Hắc Sơn Lão Yêu."

—— Phong Cuồng Tiểu Vũ Trụ.

"Ta xem hán là đi ngang qua đả tương du".

—— Siêu Cấp Tương Du Đẳng.

"Lão thần tiên đứng ngoài hành tinh."

—— Siêu Cấp Dị Hình.

Đây đều là mấy thứ gì đó đồ chơi? Mọi người trả lời lại để cho Diệp Phi thấy một cái ót xám xịt, bọn hán nói chuyện như thế nào như vậy trách, không có một cái nào đáng tin cậy đây, vì vậy lại đang phía dưới cùng thiếp.

"Tổ tông không phải người ngoài hành tinh, tổ tông đứng tu luyện 2000 năm Đại La Kim Tiên."

Thiếp mời vốn là an tĩnh một lát, về sau cùng thiếp bỗng nhiên sống nhảy lên.

"Lão bà, đi ra xem thần tiên!"

—— Phong Cuồng Tiểu Vũ Trụ.

"Xi-dầu đang vậy xem thần tiên trong. . ."

—— Siêu Cấp Tương Du Đẳng.

"Quái nhân mỗi năm có, năm nay đặc biệt nhiều, ai, tổ tông thần tiên, ta choáng * @#%* % \$ "

—— Du Khách Lộ Quá.

"Mạnh mẽ thiếp lưu danh."

—— Phần Nộ Địch Sinh Khẩu.

"Tổ tông, thần tiên? Bán tiên a! Tầng hầm ngầm nhị tầng vậy xem trong."

—— Ngã Thị Giáo Viên Vạn Sự Thông.

"Khóc lóc om sòm nước tiểu tranh giành xem thần tiên, tầng hầm ngầm tầng ba".

"Tầng hầm ngầm tầng bốn vậy xem."

. . .

"Tầng hầm ngầm tầng mười tám vậy xem."

"Cái gì, tầng hầm ngầm đã không có!"

Diệp Phi nhìn, lập tức lại là một hồi im lặng, những thứ này tiểu tôn tử, làm sao lại không có một cái bình thường chút đấy, chẳng lẽ mặc dù tại trên internet, tin tưởng tổ tông thần phận cũng khó như vậy, vì vậy cùng thiếp nói.

Tổ tông nói rất đúng lời nói thật, rốt cuộc muốn như thế nào, các người mới bằng lòng tin tưởng tổ tông chính là thần tiên?

—— Thiên Niên Lão Thần Tiên.

Thiếp mời lại là một hồi trầm mặc, một lát sau, một người dùng hay nói giỡn khẩu khí nhấc lại.

"Người nếu có thể đem thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành xử lý công thất hủy đi, ta liền tin tưởng người là thần tiên."

Rất nhanh, phía dưới cùng đi theo không ít cao hứng bùng bùng cùng thiếp.

"Ha ha, đồng ý."

"Nếu là thật có thể thì tốt rồi, vương lột da hôm nay kiên cường bách lớp chúng ta mỗi người mua một quyển học tập tư liệu, phía trên chữ sai hết bài này đến bài khác, căn bản vô dụng, ta trở về một tra, lại là sách lậu, đưa ta tiền xài vật!"

"Đã bảo Vương Đại Thành, thần tiên tổ tông già, người liên lộ ra đem linh a, hi vọng buổi sáng ngày mai chứng kiến Vương Đại Thành quýnh tốt."

"Tiên ca, đây đối với người còn không phải một bữa ăn sáng."

"Ài, trên thế giới thật sự có thần tiên thì tốt rồi, cầu người lộ ra cái linh a, Vương Đại Thành xấu nhất rồi. . ."

"Tiếp tục vậy xem thần tiên."

. . .

Diệp Phi đã sớm đã quên chính mình từng tại trường thi đầy ngã thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành sự tình, trong lòng tự nhủ chẳng phải hủy đi cái phòng ở, cái này còn không dễ dàng, rồi hãy nói cái này Vương Đại Thành giống như thật sự rất xấu, vì vậy quay đầu hướng bên cạnh Lưu Quân Hoa hỏi, "Thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành đến cùng ở đâu đang lúc vẫn phòng?"

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nói được thì làm được

Đúng lúc này, Lưu Quân Hoa đang xem mỹ kịch mắt phương hướng cuối cùng một quý để mất sức lực, nghe được Diệp Phi đặt câu hỏi, cũng không có suy nghĩ nhiều, thuận miệng đáp, "Liên theo đạo học lâu nhĩ tăng 201 phòng, phía trên treo cái phòng giáo dục bài tử đúng là."

Diệp Phi lập tức đứng dậy ra ký túc xá, mấy người đang có khả năng sức lực, cho rằng Diệp Phi đi ra ngoài đi tiểu, cũng liền không có hỏi nhiều.

Đi vào ngoài cửa, Diệp Phi một cái lắc mình, lập tức liền ra hiện tại lầu dạy học bên ngoài, theo mặt đất nhảy lên, thân thể đã tại 201 phòng ngoài cửa sổ.

Lúc này thời điểm sắc trời đã toàn bộ màu đen rồi, các học sinh không phải về nhà chính là dừng lại ở trong ký túc xá, lầu dạy học phụ cận thập phần yên tĩnh, không ai, tự nhiên cũng không có ai chứng kiến Diệp Phi thân ảnh.

Bất quá cho dù có người chứng kiến, hẳn cũng hoàn toàn thấy không rõ Diệp Phi khuôn mặt, bởi vì dùng Diệp Phi Đại La Kim Tiên thực lực, động tác cực nhanh như là tia chớp, đó là hoàn toàn không thể bị phạm nhân mắt thường phân biệt, giờ phút này, cho dù có người nào đó đứng ở chỗ này, cũng liền đứng chứng kiến trước mặt trong không khí một đạo xám xịt hiện lên, về phần trong lúc này cụ thể là cái gì, nhưng là không cách nào thấy rõ.

Diệp Phi hướng bên trong vừa nhìn, lão đại một gian phòng đang lúc, cũng chỉ có một cái bàn làm việc, phía trên bày đặt một máy đài thức Computer cùng mấy chồng chất văn án, bên cạnh là một tấm Vương Đại Thành ảnh gia đình, Diệp Phi tuy nhiên cảm thấy trong tấm ảnh người có chút quen mắt, nhưng là cũng không nhớ ra được đã gặp nhau ở nơi nào, thăm nghĩ quản lý hẳn gặp chưa thấy qua, dù sao không phải người tốt, hủy đi phòng làm việc của hắn, cũng coi như làm chuyện tốt.

Sau một khắc, Diệp Phi hướng phía cửa sổ bên trong tiện tay một quyền, chỉ nghe một tiếng ầm ầm nổ vang, phòng giáo dục cửa sổ lập tức vỡ thành một mảnh, cường đại tiên linh khí dưới tác dụng, trong văn phòng lập tức liền trở nên một mảnh hỗn độn, như là trải qua một hồi Bạo Phong bình thường thậm chí so Bạo Phong còn điên cuồng.

Bàn ghế khóc như mưa toàn bộ véo, khắp nơi đều là tán toái mảnh gỗ vụn, bên trong vách tường cùng ngăn cách cũng ngược lại một nửa, toàn bộ gian phòng đúng như cùng bị hủy đi bình thường, bất quá Diệp Phi ra tay ngược lại là rất có đúng mực, chẳng qua là đem căn phòng này phòng phá hư, nhưng không có tổn hại đến phòng khác, nói cách khác, chỉ bằng Đại La Kim Tiên thực lực, đem toàn bộ lầu dạy học đẩy thành đất bằng đều là rất chuyện dễ dàng.

Lóe lên thân lại trở về cửa ký túc xá khải, trong phòng mấy người nghe được trong trường học có động tĩnh, đều theo cửa sổ nhô đầu ra xem, vừa vặn chứng kiến Diệp Phi trở về, Lưu Hiểu Phi nhìn không được hỏi, "Đã xảy ra chuyện gì, như thế nào giống như có động tĩnh?"

Diệp Phi phủ tay, thản nhiên nói, "Không có cái gì đại sự, ta vừa đi hủy đi gian phòng."

Mấy người cười ha ha, Mã Huy nói, "Lão Ngũ, người thật đúng là mực in!"

"Lừa dối, tiếp tục lừa dối, người chính là trong truyền thuyết Diệp đại lừa dối!" Diệp Thanh sớm đã thành thói quen Diệp Phi phương thức nói chuyện, không bao giờ ... nữa tức giận, về mặt cười hi hi.

"Hình như là trường học mặt phía bắc công trường khai công, nghe nói chỗ đó muốn xây dựng cái giáo sư lầu trọ." Mã Huy nâng đỡ kính mắt nói ra.

Cũng là đúng dịp, trong khoảng thời gian này Phi Diệp học viện vì đề cao lão sư đãi ngộ, bắt đầu ở trường học phương Bắc trên đất trống xây dựng giáo sư lầu ký túc xá, chuẩn bị xây xong sau phân phối cho không phòng lão sư ở lại.

Nguyên lai là như vậy, mấy người nghe vậy, ồ một tiếng, quay người trở lại ký túc xá, tiếp tục tất cả chơi tất cả đấy, rất nhanh sẽ đem chuyện này đã quên, mà Diệp Phi tức thì cũng đã bắt đầu thói quen mấy người đối với chính mình không tin cùng hiểu lầm, chẳng muốn nhiều lời, dứt khoát trở lại chính mình trước máy vi tính, tiếp tục tại tiếp mời thượng nhãn lại.

"Tốt rồi, đã hủy đi."

—— Thiên Niên Lão Thần Tiên.

Bất quá cái kia về sau thiệp mời lại không có cùng thiệp, có thể là vừa rồi đi ra một hồi, thiệp mời lạnh, cũng có thể có thể là thời gian đã chậm, người đều rửa ngủ, lại muốn sao chính là người khác đã chẳng muốn hồi loại này vui đùa dấn, dù sao Diệp Phi đợi vài phút, phát hiện không còn có người cùng thiệp, vì vậy chỉ phải có chút buồn bức đem thiệp mời đóng cửa, xem cái khác websites đi.

...

Sáng ngày thứ hai, phòng giáo dục ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một hồi cao vút tiếng kêu thảm thiết, thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành vội kéo cái mặt nạ, há to miệng, quả thực không thể tin được hết thấy trước mắt.

Hắn ngày hôm qua kiên cường bán không ít học tập tư liệu, buôn bán lời một số tiền đen, tâm tình vừa vắn, cho nên hôm nay thức dậy đặc biệt sớm, là toàn trường học cái thứ nhất đến văn phòng lão sư, lại thật không ngờ thấy được như vậy một màn.

Vốn hắn ấn tượng đầu tiên chính là, không tốt, văn phòng bị tặc trộm, ta cũng không có thiếu tiền riêng trộm tồn ở chỗ này đây! Nhưng là vội vàng hấp tấp đi vào lật xem một phen về sau, phát hiện trong văn phòng đồ đạc của mình hầu như giống nhau đều không có ném, chính là loạn thành một đồng, các loại bàn ghế đều bề nhất phiến phiến, vách tường cũng ngược lại một mặt, chính mình đài thức Computer hoàn toàn bề trên đất linh kiện, khen ngược như là đã gặp phải bạo tạc nổ tung tập kích.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Trăm mối vẫn không có cách giải Vương Đại Thành lập tức báo động.

Chẳng qua là cảnh sát đã đến về sau, tuy nhiên hao hết sức của chín trâu hai hổ, cũng hoàn toàn không có tra ra đầu mối gì đến, hoàn toàn không biết là nguyên nhân gì, khiến cho Vương Đại Thành cũng là một hồi hồ đồ, nói liên tục chẳng lẽ đúng phòng làm việc của mình chuyện ma quái rồi hả?

Đại La Kim Tiên Diệp Phi là bức nào thực lực, tiên linh khí là bức nào uy lực, chẳng qua là hủy đi gian phòng ốc, như thế nào lại lưu lại đầu mối gì, đó là ngay cả vân tay cũng không để lại nửa cái, những người phạm tội này ở đâu có thể tra được nửa điểm manh mối.

Rất nhanh, phòng giáo dục chuyện ma quái thuyết pháp, liền tại Phi Diệp trong học viện lưu truyền ra đến.

"Nghe nói không, tối hôm qua, phòng giáo dục tối hôm qua giống như chuyện ma quái rồi, nghe nói Vương lột da tồn thất vô cùng nghiêm trọng."

"Nói vậy, nơi nào đến quỷ!"

"Thật sự, phòng ở đều bị hủy đi, Vương lột da tự người nói đấy."

"Không thể nào, trường học chúng ta tại sao có thể có quỷ?"

"Nhất định là Vương lột da chuyện xấu làm nhiều hơn, cho nên đem Trình Từ đều gọi đến rồi."

Trong lúc nhất thời Vương Đại Thành cùng phòng giáo dục chuyện ma quái sự kiện lập tức đã thành trường học nhiệt điểm chủ đề, khiến cho các học sinh nóng nảy, mà Vương Đại Thành tâm tình tức thì trở nên thập phần ác liệt, tuy nhiên hắn không có cái gì tài sản tổn thất, nhưng bàn công tác trong mấy vi tính với hắn đại lượng công tác dùng văn đương, hiện tại Computer đều vỡ thành linh kiện rồi, hắn tìm được Computer công ty, cũng không thể đem ổ cứng HDD thượng số liệu phục hồi như cũ, như vậy về sau thế nhưng là cái đại phiền toái, cho nên nghĩ đến đây cái, Vương Đại Thành liền cảm thấy thập phần căm tức.

Tại Vương Đại Thành trong suy nghĩ, lần này xử lý công thất bị hủy đi sự kiện quả thực chính là tai họa bất ngờ, cũng không biết vì cái gì, chính mình hội ngược lại như vậy cái hồng phúc, một lời lừa gạt không chỗ phát tiết, vừa văn phòng làm việc của mình cũng không thể dùng, vì vậy cả ngày đều trong trường học đi tới đi lui, muốn tìm cái không tuân thủ kỷ luật học sinh xuất một chút nóng tính.

Cũng vừa vắn rồi, Đại La Kim Tiên Diệp Phi ngày hôm qua lên một ngày khóa, chỉ cảm thấy nhàm chán cực độ, ngày hôm sau nói cái gì cũng không

muốn lại đi đi học, vì vậy dứt khoát trốn học, tại trong túi xách một mực ngủ đến 10 điểm, tỉnh về sau đột nhiên cảm giác được có chút khát nước, nghĩ đến ra ngoài trường mua chút rượu quất, đang ra bên ngoài thời điểm ra đi, vừa vận dụng phải thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành tại tuần tra ký túc xá.

Vương Đại Thành vừa thấy Diệp Phi, lập tức nhớ tới trường thi sự kiện, lập tức trong cơn giận dữ, thầm nghĩ, ta còn chưa kịp đi tìm còn người, không thể tưởng được người vậy mà chính mình trước ra hiện tại lão tử trước mặt, hơn nữa rõ ràng còn trốn học, đây không phải hướng lão tử hòng sủng dụng lên, hừ, cho dù người là hiệu trưởng thân thích, không thể đem người khai trừ, có thể lão tử thân là thầy chủ nhiệm, chẳng lẽ còn không thể xử phạt người sao!

Nghĩ vậy, Vương Đại Thành lập tức thật xa hướng về phía Diệp Phi giận dữ hét, "Này, người, ai bảo người thời gian lên lớp ra ngoài hay

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Vương Đại Thành âm mưu

Diệp Phi thật xa chứng kiến một cái có chút quen thuộc gia hỏa đang theo hân rống lớn gọi, lại nhớ không nổi đã gặp nhau ở nơi nào hân, có chút tức giận, liếc mắt nói, "Người cái này cháu trai thật là không có lễ phép, cũng dám quân tử tông?"

Vương Đại Thành nghe xong, cái này học sinh nào, trốn học rõ ràng còn dám mắng người, hôm nay ta không phải hảo hảo thu thập hân không thể, lập tức nói, "Lập tức cho ta đến trên bãi tập phạt đứng, không có lệnh của ta không cho phép rời đi!"

Diệp Phi thầm nghĩ tổ tông làm gì chẳng lẽ còn muốn người cái này cháu trai cho phép? Còn dám phạt tổ tông đứng, quả thực phản rồi!

Lý đầu không để ý, tổ tông Diệp Phi ngênh ngang hướng phía bên ngoài đi đến.

Vương Đại Thành chứng kiến Diệp Phi căn bản cũng không chùn chính mình, hay là tiếp tục làm theo ý mình, trong nội tâm tức giận, lập tức đã quên lần trước giáo huấn, khẽ vươn tay lại muốn cản trở, đã thấy Diệp Phi thò tay một chút nắm chặt Vương Đại Thành cổ áo, lập tức liền đem hân theo trên mặt đất rút ra ...mà bắt đầu, như là Lão Ưng bắt con gà con bình thường, đón lấy thuận tay một ném, lập tức liền đem hân ném tới một bên, ngã cái thất điên bát đảo.

"Người. . . Người. . . Người. . ."

Vương Đại Thành hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Phi rõ ràng bỏ qua mình tới loại tình trạng này, tức giận đến hầu như muốn sặc khí, đứng lên đã nghĩ đi lên động thủ, lại bị Diệp Phi hung hăng trợn mắt nhìn liếc, lập tức cảm thấy một cỗ lạnh như băng hàn khí theo trong lòng của mình được đưa lên, lúc này mới nhớ tới Diệp Phi lực lượng tựa hồ to đến kinh người, chính mình trở lên đi cũng chẳng qua là tự rước khuất nhục, vì vậy đứng ở tại chỗ không thể động đậy, chẳng qua là toàn thân đều giận đến run rẩy.

Diệp Phi thấy hân không dám triển khai, cũng không để ý tới hân, tiếp tục nhanh nhận thông suốt hướng phía ra ngoài trường đi đến.

Tại Đại La Kim Tiên xem ra, đây bắt quá là việc rất nhỏ, rất nhanh liền đem nó ném đến tận sau đầu, đến ra ngoài trường đi mua rượu đi.

Vương Đại Thành nhìn qua Diệp Phi bóng lưng, hung hăng cắn răng, ngay sau đó liền hướng phía phòng hiệu trưởng phương hướng đi đến.

...

10 phút về sau, Vương Đại Thành hớn hớn theo phòng hiệu trưởng đi ra.

Cùng lần trước giống nhau, Tổng Giáo Nhân hiệu trưởng không chỉ có không có phê chuẩn hân đem Diệp Phi khai trừ ra trường học đề nghị, thậm chí ngay cả một điểm trừng phạt biện pháp cũng không cho phép có, văn phòng bị hủy, Vương Đại Thành vốn là ghen lấy một cỗ nộ khí, bởi như vậy hầu như cùng với Tổng hiệu trưởng tranh chấp, cuối cùng vẫn là Tổng hiệu trưởng giận dữ lúc này mới đưa hân chấn trụ, rồi mới từ phòng hiệu trưởng ở bên trong đi ra.

"Tổng Giáo Nhân, người cái này tạp chủng, rõ ràng như vậy thiên vị người học sinh này, đã như vậy, người cũng đừng trách ta không khách khí!" Vương Đại Thành về mặt âm trầm quát.

Chẳng qua là như thế nào thu thập hân cho phải đây, tiểu tử này tựa hồ khí lực rất lớn, hơn nữa không chút nào sợ chính mình, chính mình nếu như tự mình động thủ, chưa hẳn đánh thắng được hân, huống chi mình thân là thầy chủ nhiệm, cùng học sinh đánh nhau cũng có mất thể thống, rơi vào tay trong trường học đối với chính mình cũng không nên, tuy nhiên Vương Đại Thành đối với Tổng Giáo Nhân rất có ý kiến, nhưng là muốn cho hân buông tha cho

phần này tiền lương phong phú công tác, hẳn hay là hoàn toàn không nỗ bỏ đấy.

Báo động sao? Mình bị một đệ tử như Lão Ứng bắt con gà con bình thường trên đầu hí lộng, cái này trong trường học truyền đi cũng quá mất mặt rồi, về sau vẫn không thể bị các học sinh chết cười, Vương Đại Thành lay lay đầu.

Không bằng đến trên xã hội đi mượn mấy cái lưu manh đánh tiểu tử này một trận? Trong lòng của hắn lại muốn.

Bất quá mượn lưu manh nhưng là phải dùng tiền đấy, mình cũng không có đi tìm ** phương pháp, rồi hãy nói trên xã hội những tên lưu manh này giảng hay không uy tín còn nói bất định, không chuẩn thu tiền không cho mình làm việc cũng vô cùng có khả năng, truyền đi đối với danh dự của mình cũng không nên, đừng dõn lên tăng đá đến nện chân của mình.

Vương Đại Thành trái lo phải nghĩ, cũng không có nghĩ đến cái gì biện pháp tốt, chẳng lẽ lại cứ như vậy buông tha Diệp Phi tiểu tử này hay sao? Vương Đại Thành không cam lòng muốn.

Đúng lúc này, vừa vặn tiết thứ ba khóa tan học tiếng chuông reo rồi, Vương Đại Thành thật xa chứng kiến trong sân trường có mấy cái dáng vẻ lưu manh thiếu niên, đang tại cướp đoạt một cái đồng học trong tay manga, con mắt bỗng nhiên sáng ngời, lập tức bước nhanh hướng phía bên kia phương hướng đi đến.

"Diệu Dương ca ưa thích cái này vốn " Vua Hải Tặc ", lấy ra!" Một người cấp hai nam sinh về mặt hung tướng chỉ vào một người cao nhất sách mới trong tay manga, rống lớn nói.

"Ta, ta còn không có xem hết đâu rồi, Trương Huống ca." Cái kia tân sinh lộ ra thập phần nhát gan, nhỏ giọng nói ra.

Nguyên lai cái này cấp hai nam sinh đúng là Diệu Dương bang đệ nhân vật số hai Trương Huống.

"Bảo ngươi bắt ngươi liền lấy đến, khôn nạn!" Trương Huống một chút hung ác vỗ vào cái kia cao nhất tân sinh trên đầu, cả tiếng mà nói.

Cái kia cao nhất tân sinh ời!!! một tiếng, tuy nhiên đau đớn, nhưng cũng không dám đánh trả, trở mắt nhìn trong tay manga bị nam sinh kia chiếm đi, về mặt không muốn.

Một người khác mặt mũi tràn đầy dữ tợn cấp hai béo nam sinh tức thì một chút nhéo ở cái kia tân sinh khuôn mặt, hung dữ nói, "Phần tử tiền nọ không có, 50 khối, lại lẽ mà lẽ mề Diệu Dương ca hội rất không cao hứng!"

"Hiếu Xương ca, ngày hôm qua ta đã nộp a...!" Cái kia tân sinh vội la lên.

Cái này thì là Diệu Dương bang số thứ ba nhân vật Lý Hiếu Xương.

"Đó là tháng này đấy, ta nói chính là tháng sau đấy!"

"Thế nhưng là, tháng sau còn chưa tới. . ."

"Ta cho ngươi giao ngươi cũng sắp giao, dài dòng cái gì, khi chúng ta Diệu Dương bang đứng ngồi không a...!"

Đón lấy cái kia cao nhất tân sinh trên đầu lại bị đánh xuống, bị đau bất quá, cái kia tân sinh vội vàng từ trong lòng móc ra một chút tiền lẻ, đếm, về mặt đưa đám nói, "Hiếu Xương ca, ta đây chỉ có mười lăm khối, hay là mẹ của ta cho điểm tâm tiền. . ."

"Ngươi sẽ không đi đóp cứt!" Lý Hiếu Xương một chút túm lấy, hướng phía bên cạnh nhỏ nước miếng nói, "Nhìn ngươi mập như vậy, đối một trận vừa vặn đương giám cân!"

Nam sinh kia thầm nghĩ ta nào có ngươi cái này heo mập béo, chẳng qua là đối mặt với vẻ mặt hung thần ác sát, được xưng đúng Diệu Dương bang đệ Số 2 cùng số thứ ba nhân vật Trương Huống cùng Lý Hiếu Xương, nam sinh này trong nội tâm tuy nhiên tức giận, ngoài miệng cũng không dám nói, chung quanh đồng học cũng không có một cái nào dám đi lên nhiều chuyện, nam sinh kia chỉ cảm thấy khổ không thể tả.

Đúng lúc này, thật xa chứng kiến Vương Đại Thành tới đây, cái kia tân sinh lập tức giống như gặp được cứu tinh, vội vàng hướng về phía Vương Đại Thành hô, "Vương lão sư, bọn hắn đoạt ta manga!"

Trương Huống cùng Lý Hiếu Xương lần kẻ xướng người họa, phụ cái này tân sinh đang hăng say, chỉ cảm thấy uy phong bát diện, mãn nguyện cực kỳ, hoàn toàn không thấy được thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành tới đây, chờ nghe được cái kia tân sinh kêu cứu, quay đầu nhìn lại, trên mặt lập tức biến sắc.

Trương Huống lập tức đem tay phải móc tại cái kia tân sinh trên cổ, "Bất quá là muốn mượn ngươi manga nhìn xem, ai đoạt ngươi rồi!"

Tay phải một cái dùng sức, một bên hung dữ chăm chăm vào cái kia tân sinh, nhỏ giọng nói ra, "Dám tùy tiện nói lời nói, ta muốn ngươi chết rất khó coi!"

Lý Hiếu Xương tức thì ỷ vào chính mình khổ người lớn, thoáng cái ngăn tại trước mặt hai người, làm cho Vương Đại Thành không thể nhìn thấy hai người, thuận tiện Trương Huống uy hiếp cái kia tân sinh.

Chẳng qua là cái kia tân sinh bị hai người khi dễ được có chút hơi quá, hiện tại cũng nhịn không được nữa, lớn tiếng la lên cầu cứu, "Vương lão sư cứu

ta, bọn hấn không chỉ có đoạt ta manga, còn thu bảo vệ ta phí, ta không giao bọn hấn liền đánh ta!"

"MB, tìm chết!" Trương Huống hung hăng ở đằng kia tân sinh trên bụng đánh cho một quyền.

Cái kia tân sinh một hồi ho khan, lập tức nói không ra lời.

Đúng lúc này Vương Đại Thành cũng tới đã đến mấy người bên người, "Trương Huống, Lý Hiểu Xương, hai người các ngươi đang làm gì đó, mau buông ra hấn!"

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nhìn thấy thầy chủ nhiệm lên tiếng, lúc này mới tỉnh táo đem cái kia tân sinh buông ra, Trương Huống hung hăng trừng cái kia tân sinh liếc, "Cho ta cẩn thận một chút!"

Cái kia tân sinh vội vàng giấu đến Vương Đại Thành sau lưng, kêu lên, "Vương lão sư, bọn hấn đoạt ta tiền, ta muốn hướng trường học cáo bọn hấn!"

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, Trương Huống vội vàng nói, "Vương lão sư, người cũng không thể nghe hấn lời nói của một bên, chúng ta đều đúng tuân thủ trường học kỷ luật đệ tử tốt".

"Đúng vậy a, Vương lão sư, tiểu tử này ngày hôm qua muốn sao ta ngữ văn bài tập ta không có lại để cho, kết quả hấn rõ ràng vu oan ta!" Lý Hiểu Xương thừ khẩu biên cái lời nói dối nói.

Hai người tuy nhiên đều là bất lương thiếu niên, nhưng là bị đưa đến Phi Diệp học viện đến, nói rõ trong nhà đều hy vọng có thể nghiêm khắc quản giáo bọn hấn, nếu như thầy chủ nhiệm đem chuyện của bọn hấn báo cáo nhanh cho trường học, như vậy nhân viên nhà trường tất nhiên sẽ thông tri người nhà của bọn hấn, bởi như vậy hai người trở về không phải bị cấm túc không thể, đây cũng không phải là hai người chỗ hy vọng.

"Ai sao người bài tập rồi, người nói vậy, ta cao nhất người cấp hai, cũng không phải một cái lớp, ta xong rồi đi sao người đấy!" Cái kia tân sinh phản bác.

"Cái này. . ." Lý Hiểu Xương lại trừng cái kia tân sinh liếc, chết tiểu tử, người chờ đó cho ta!

Đúng lúc này Vương Đại Thành quay người đối với cái kia tân sinh nói chuyện, "Người về trước trong lớp đi, ta cùng bọn hấn nói chuyện."

Cái kia tân sinh đáp ứng, như lâm đại xá, lập tức quay người hướng phía chính mình lớp đi đến.

Vương Đại Thành quay đầu, trên mặt lập tức cúp máy một tầng nghiêm sương, "Trương Huống, Lý Hiểu Xương, các ngươi cái kia Diệu Dương bang sự tình, đừng cho là ta không biết."

Vương Đại Thành thân là thầy chủ nhiệm, cũng không phải là không biết trong trường học mới xuất hiện một cái bất lương thiếu niên đoàn thể, sớm đã có học sinh nói cho hấn biết rồi, chẳng qua là Vương Đại Thành quản sự từ trước đến nay cũng là vì theo học sinh trên người kiểm chỗ tốt, không có lợi sự tình chắc là sẽ không làm, cho nên đối với chuyện này hấn chẳng qua là một mắt nhắm một mắt mở, căn bản không có dốc lòng cầu học trường học báo cáo, hấn thậm chí còn có chút hi vọng lại để cho đám này thiếu niên ra chút chuyện ý tưởng, bởi như vậy, hấn thì có cơ hội nhằm báo thù cáo gia trưởng vì danh, lại gỡ những học sinh này một số, cho nên Phi Diệp học viện cao tầng, đối với cái này sự kiện đúng là không có được báo cáo.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nghe xong thầy chủ nhiệm cũng biết chuyện này, lập tức lại càng hoảng sợ, cùng kêu lên nói, "Lão sư, không liên quan chuyện ta, Trần Diệu Dương mới là đại ca, chúng ta chẳng qua là bị ép gia nhập."

"Bị ép cái rắm a..., hai người các ngươi mà-cà-bông một cái là Diệu Dương bang lão Nhị, một cái là lão Tam, nếu như các ngươi là bị ép, vậy còn có ai đứng tự nguyện!" Vương Đại Thành chửi ầm lên.

Hai người nghe xong, Vương Đại Thành thậm chí ngay cả bọn hấn tại Diệu Dương bang bài danh cũng biết, lập tức ỉu xiu xuống dưới.

Trương Huống ừ ừ nói, "Vương lão sư, người đến cùng định làm như thế nào, không nên nói cho gia trưởng được không nào, ta nơi nào còn có hai cái thuốc lá Trung Hoa, người nếu muốn ta liền đều lấy cho ngài đến."

Lý Hiểu Xương cũng lập tức nói, "Cái này Trương Cương đúng ta giành được thẻ mua sấm, mặt trên còn có 300 nhiều khối, đều hiểu kính ngài, người lão gia cao đánh khê!"

"Trung Hoa thuốc cùng thẻ mua sấm tịch thu, một lần nữa cho lão sư làm một chuyện, chuyện này liền lão sư liền cho các ngươi áp xuống tới, nói cách khác, các ngươi tự đi đến trường học thông tri gia trưởng a!" Vương Đại Thành ánh mắt một hồi lập loè, ra vẻ đạo mạo uy hiếp nói.

Hai người thăm mắng Vương Đại Thành cái này lão hồ ly vô sỉ, cảm thứ đồ vật rõ ràng còn chưa đủ, rõ ràng còn muốn chính mình làm việc, cũng không biết muốn làm chuyện gì tình, nhưng là đến lúc này, hai người cũng không có biện pháp gì, cũng chỉ có thể làm theo, vì vậy rất nhanh mang thứ đó lấy ra, giao cho Vương Đại Thành trong tay.

"Lão sư, muốn chúng ta làm chuyện gì?" Trương Huống hỏi.

"Các ngươi nếu như vậy như vậy. . ." Vương Đại Thành chỉ vào cổng trường phương hướng, đem hai người kéo đến trước mặt, một hồi nói nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23:.. Giáo huấn tiểu tôn tử

Đúng lúc này, Diệp Phi đang tại trường học đối diện rượu thuốc lá phổ, nhìn qua trước mặt hơn mười loại rượu loại có chút ngẩn người, đi qua mấy ngàn năm, hẳn tuy nhiên đã uống rượu cũng là không ít, nhưng lại ở đâu tiếp kiến như vậy quán rượu, không khỏi thập phần hưng phấn.

"Lão bản, nơi đây tốt nhất rượu là cái gì?" Sau một lát, Diệp Phi nhin không được hỏi.

Lão bản là cái trung niên người, chứng kiến Diệp Phi một thân Phi Diệp học viện đồng phục, mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng, lập tức cũng biết là Phi Diệp học viện học sinh trốn học đi ra, nhủ mày nói ra, "Học sinh đang học không thể uống rượu, ngươi hay là mau đi trở về đi học a."

Đại La Kim Tiên lập tức trong lòng tức giận, học sinh đang học không thể uống rượu, đây cũng là ai định quy củ, trường học không nên quy củ nhiều như vậy? Tổ tông hết lần này tới lần khác muốn uống!

Diệp Phi lập tức nói, "Cũng không phải không có tiền cho ngươi, ngươi mau đưa tốt nhất rượu mang lên!" Nói xong liền từ túi càn khôn ở bên trong đem cái kia giương Phong Kỳ ngân hàng thẻ vàng đem ra.

Quán rượu lão bản vốn còn muốn đem Diệp Phi học sinh này đuổi đi, nhưng là vừa thấy hắn thẻ vàng, trong nội tâm lập tức khẽ động, thầm nghĩ đây cũng là Phi Diệp học viện cái nào nhị thế tổ đi ra lêu lổng a, hắn ở đây Phi Diệp học viện phụ cận bán rượu đã đã nhiều năm rồi, loại sự tình này hắn trước kia cũng là tiếp kiến, nếu như tiểu tử này không quan tâm tiền, như vậy chính mình còn không hung ác tể hắn một trận, lập tức nói, "Tốt nhất là Phi Thiên Mao Đài, 53 độ, 2800 một lọ."

"Tối trước 100 bình!" Đại La Kim Tiên hào khí vượt mây nói.

Diệp Phi tuy nhiên từ lượng không lớn, nhưng tốt cái này một cái, trước kia gặp được hảo tửu thì có nhiều mua thói quen, dù sao chính mình túi càn khôn ở bên trong có rất nhiều không gian, vừa vặn có thể dùng đến tồn rượu.

Lão bản lập tức lại càng hoảng sợ, tuy nhiên hắn trước kia tiếp kiến vụng trộm đến uống rượu học sinh, nhưng lại không có cái nào một mua chính là 100 bình, vậy cũng muốn 28 vạn khối, một đệ tử, hắn uống đến sao? Cho dù hắn là có tiền trong gia đình đi ra công tử ca, cũng sẽ không làm như vậy, rồi hãy nói chính mình tiểu điểm rượu Mao Đài cũng không có có nhiều như vậy hàng tồn, đều muốn cũng cảm không đi ra a....

"Tiểu tử đúng nói đùa sao, tối trước bình ném thử, tốt lấy thêm a." Lão bản kia lập tức nói.

Diệp Phi tưởng tượng cũng tốt, lập tức dùng kẹp tại quán rượu lão bản pos trên máy tìm 2800, lấy ra một lọ Mao Đài, một chút tóm khai mở nắp bình, lập tức liền hương trong miệng rót đi.

Hiện đại cất rượu công nghệ so về đi qua mấy ngàn năm nay đó là không biết mạnh gấp bao nhiêu lần, không chỉ có rượu còn số độ cao, hơn nữa vị cũng muốn tốt không ít, cái này Mao Đài lại là trong đó tinh phẩm, Diệp Phi vừa quất phía dưới, lập tức ăn no thỏa mãn, lập tức nói, "Hảo tửu, hảo tửu, rượu này ngươi còn có bao nhiêu hàng tồn, ta đều muốn rồi!"

Chủ tiệm nghe xong cũng là một hồi sững sờ, rượu Mao Đài hắn nơi đây tổng cộng có 20 bình tồn kho, chẳng qua là toàn bộ mua lại muốn 56000, tuyệt đối không phải con số nhỏ, trước mắt thiếu niên này sẽ không đang cùng mình nói đùa sao.

Chẳng qua là sau một khắc Diệp Phi quét thẻ chút nào không có do dự, hắn đối với tiền tài không có gì khái niệm, đã từng nhiều tiền đến mấy điều lùi lại đáp số, hao phí, tiền đến chẳng qua là hưng chỗ đến, suất tính làm, khi hắn xem ra tiền cùng giấy lộn cũng không sao khác nhau.

Huống chi Đại La Kim Tiên hảo tửu, nếu là cảm thấy cái này rượu tốt, như vậy đem toàn bộ rượu của hàng mua xuống đều không chút nào kỳ lạ quý hiếm, chính là 20 bình Hà Túc Đạo vậy.

Sau một khắc, lão bản trợn mắt há hốc mồm tại pos trên máy xác nhận tiền hàng, cái này mới ý thức tới hôm nay chính mình đi đại vận, vì vậy lập tức bằng nhanh đến thời gian xuống dưới, đem 20 bình Mao Đài toàn bộ chuẩn bị tốt, cung kính đưa đến Diệp Phi trước mặt, trên mặt cười đến người quan đều nhanh lách vào cùng đi.

Diệp Phi ngoại trừ cầm trên tay một lọ, còn dư lại cất vào túi càn khôn liền đi.

Lão đảo rất nhanh lại lần nữa trở lại cửa trường học, giờ phút này, Diệp Phi hình tượng vậy thì thật là kinh điển cực kỳ, trên người đứng đồng phục, dưới chân đứng dép lê, thập phần thô khí khuôn mặt thượng nhưng là đỏ thắm một mảnh, đây người mùi rượu, cả kinh cửa trường học canh công lão đại gia cũng là trợn mắt há hốc mồm.

Lão đại gia vừa định tiến lên ngăn trở, đúng lúc này, hai cái dáng vẻ lưu manh học sinh bỗng nhiên ra hiện ở cửa trường học, ngăn cản Diệp Phi đường đi.

"Tiểu tử, chờ đi!" Lý Hiểu Xương dài rộng thân hình vừa vặn ngăn ở Diệp Phi lộ tuyến thượng.

Diệp Phi uống rượu uống đến đang thoải mái, bỗng nhiên cảm thấy phía trước có người chặn đường, trông mắt hơi híp chứng kiến một cái béo học sinh đứng ở hán trước mặt, liền hỏi, "Người cái này tiểu tôn tử tìm tổ tông làm gì?"

Bởi vì gần nhất một mực trôi qua so sánh phiền muộn, cho nên Diệp Phi uống chút rượu, bởi vì uống rượu, Đại La Kim Tiên tự chế năng lực trở nên cực kém, đúng là đã quên lúc trước chính mình không muốn lại tự xưng tổ tông ý tưởng.

Trương Huống vẻ mặt nhẹ răng cười nói, "Không thể tưởng được tiểu tử người rất điên cuồng, rõ ràng đang đi học sự kiện đi ra ngoài uống rượu, còn tự xưng tổ tông, so ca mấy cái còn ngu a....!"

"Tổ tông uống rượu, quan hệ người cái này tiểu tôn tử đánh rắm!" Diệp Phi có chút mất hứng, mắt trắng không còn chút máu nói.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nhìn nhau, hai người bỗng nhiên trên mặt đứng lộ ra một cái cười đắc ý, Trương Huống sáng ngời chính mình trên cánh tay phù hiệu đeo tay băng tay, "Thấy không, chúng ta thế nhưng là trường học kỷ luật ủy ban ủy viên, hiện tại phát hiện người đang ở đây thời gian lên lớp ra ngoài uống rượu, cho chúng ta đứng lại, tiếp nhận xử phạt!"

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nói cái gì cũng không nghĩ tới, thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành giao cho nhiệm vụ của mình đúng là tạm thời đảm nhiệm Phi Diệp học viện kỷ luật ủy ban tạm thời ủy viên, làm cho mình hai người duy trì trường học kỷ luật, thực tế muốn chú ý thời gian lên lớp ra ngoài trốn học, không tuân thủ trường học kỷ luật học sinh.

Đây quả thực không phải là trời cao ban cho chúng ta lừa gạt vợ vệt tài sản đồng học cơ hội nha, nhưng lại không cần đi học!

Hai người nghe thế nhất an sắp xếp, đều là vừa mừng vừa sợ, lập tức liền hướng Vương Đại Thành yêu cầu tiền nhiệm, mượn cơ hội muốn lừa gạt đồng học, kết quả sự tình cũng khéo rất, bọn hắn vừa mang lên Hồng Tụ chương, liền ở cửa trường học gặp uống đến say khướt Diệp Phi.

"Cái gì, hai người các người tiểu tôn tử, lại dám xử phạt tổ tông!" Diệp Phi lập tức trừng mắt, cả giận nói, "Thật sự là đại nghịch bất đạo!"

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nhìn thấy đối phương rõ ràng một chút cũng không sợ thân phận của mình, hay là một bộ thập phần ngu bức hò hét bộ dáng, thâm nghĩ năm nay tân sinh còn thật sự đúng kiêu ngạo, uống chút rượu rõ ràng liền dám lớn mật như thế, không biết hai người chúng ta đều là Diệu Dương bang đây sao, không phải loại người như người tiểu đầu đường xá chợ có thể so sánh đây, vì vậy hai người liếc mắt nhìn nhau, lập tức cất bước về phía trước, một cái bắt Phi Diệp tay trái, một cái bắt tay phải, bày ra một bộ kéo bè kéo lũ đánh nhau tư thế, quyết tâm nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút Diệp Phi.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ thật sự là phản rồi, cháu trai lại dám cùng tổ tông động thủ, nghĩ đến trong khoảng thời gian này đến nay chính mình vài ngày đến trường phiền muộn, còn có Diệp Thanh một mực sẽ không chịu tin tưởng thân phận của mình, đối với chính mình còn luôn châm chọc khiêu khích, trong nội tâm lập tức một cỗ nộ khí được đưa lên.

Sau một khắc, Diệp Phi duỗi ra hai ngón tay đầu hướng phía hai người nhẹ nhàng bắn ra, Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương thậm chí không thấy rõ Diệp Phi động tác, lập tức tựa như cùng như điều đứt dây giống nhau nhanh chóng bay lên, rất nhanh rơi xuống ở cửa trường học hai bên trong bồn hoa.

Diệp Phi tức thì giống như thò tay đuổi đi hai cái con ruồi bình thường, căn bản không có coi thành chuyện gì to tát đã đi.

Chỉ nghe trong bồn hoa một hồi xoẹt rồi nổ mạnh, Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương cái này một ném đúng là toàn thân kịch liệt đau nhức, rất lâu không có từ trên mặt đất đứng lên.

Đội được hai người té lúc thức dậy, Diệp Phi sớm đã đi.

"Cái này khốn nạn tiểu tử, lại dám cùng chúng ta Diệu Dương bang người động thủ!" Trên người đã tràn đầy cỏ dại cùng lá cây, hai người đều là liếc mắt nhìn nhau, oán hận mà nói.

"Bất quá, tiểu tử này lực tay giống như rất lớn." Trương Huống nhìn Lý Hiểu Xương liếc, trong ánh mắt mang theo vài phần sợ hãi, mặc dù không có thấy rõ Diệp Phi ra tay, nhưng từ khi hắn gia nhập Diệu Dương bang đến nay, còn giống như không có ném qua lớn như vậy thiệt thòi.

Lý Hiểu Xương trông mặt tức thì một hồi quay tròn loạn chuyển, lộ ra kinh nghi bất định, sau nửa ngày mới nói, "Chúng ta đi tìm Diệu Dương ca."

Chương 24.: Hoa hậu giảng đường tới chơi

Đúng lúc này, Diệp Phi đã lao đảo trở lại ký túc xá, mở ra một lọ Mao Đài lại rót hết nửa bình, đang uống đến thoải mái thời điểm, chợt nghe bên ngoài truyền đến một nữ hài tử thanh âm, "Diệp Phi có ở đây không?"

"Ai tìm ta?" Diệp Phi có chút kỳ quái đem cửa túc xá mở ra, đã thấy một người thập phần xinh đẹp nữ sinh đang đứng tại cửa khẩu.

Nữ sinh kia môi hồng răng trắng, thập phần xinh đẹp, đón ánh mặt trời lộ ra một cái nụ cười tự tin, đúng là lớp trưởng Mục Tuyết.

Nguyên lai chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm chứng kiến Diệp Phi chưa có tới đi học, vì vậy lợi dụng nghỉ giữa khóa thời gian nghỉ ngơi, lại để cho lớp trưởng Mục Tuyết đến Diệp Phi ký túc xá đến xem một chút, nếu như ở đây, để cho Mục Tuyết đem Diệp Phi theo ký túc xá mang đi ra.

Không thể không nói Trịnh Lâm chiêu thức ấy thập phần đánh trúng chỗ hiểm, đối với một ít không thể nào nghe lời nam sinh, thường thường như Mục Tuyết như vậy đẳng cấp mỹ nữ tương đối có lực sát thương, bọn hắn tuy nhiên không sợ trời không sợ đất, tại ra ngoài trường đánh nhau ẩu đả một cỗ nhiệt huyết đi lên thậm chí không sợ đầu rơi máu chảy, nhưng là đối mặt cái này Mục Tuyết như vậy hoa hậu giảng đường, lại nói cái gì cũng nghiêm chỉnh lại đùa nghịch vượt qua, đẹp kỳ danh viết hảo nam bất hòa nữ đầu, thực tế tình huống nhưng là trong nội tâm đối với đối phương có như vậy chút ý tứ mới là thật đấy.

Mà Mục Tuyết bên kia, bởi vì quan sát Diệp Phi bóng rỏ đầu đối kháng, đối với cái này bề ngoài đáng vẻ quê mùa lại ném rỏ thần chuẩn thiếu niên đã có không nhỏ rất hiếu kỳ tâm, vì vậy chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm vừa nói, hắn liền lập tức chạy đến, muốn nhìn một chút Diệp Phi không đi đi học, đến cùng đang làm cái gì.

Nhưng là lần này tình huống có chút đặc thù, dù sao Diệp Phi nam sinh này tình huống và những người khác có chút bất đồng, hắn là có được tiên linh huyết mạch, tu luyện 2000 năm Đại La Kim Tiên, vì phi thăng, cuộc đời kiêu kỳ nhất đúng là mỹ nữ.

Thực tế hiện tại hắn nhưng là uống rượu trạng thái, bình thường cũng liền mà thôi, có thể đúng lúc này dùng Diệp Phi lời của mình nói, chính là tự chế năng lực đặc biệt chênh lệch, một cái gây chuyện không tốt muốn gặp chuyện không may.

Giờ phút này nhìn thấy Mục Tuyết, Diệp Phi mắt say lơ đãng mông lung bên trong, liền cảm thấy mình đối diện truyền đến một cỗ nồng đậm thanh xuân khí tức, loại này khí tức lúc này thời điểm với hắn mà nói, quả thực tựa như cùng trí mạng độc dược, lập tức mà bắt đầu khi hắn tiên linh huyết dịch trong khuếch tán ra.

Diệp Phi thậm chí nghĩ ngơ như thế nào đúng lúc này đã đến, thực không phải lúc, đây không phải chậm trễ tổ tông uống rượu không, trên tay lập tức chính là một cái đóng cửa, đem ký túc xá đại môn cách một tiếng đóng lại.

Mục Tuyết nhìn thấy mở cửa đúng là Diệp Phi, như thế nào cho rằng đối phương ít nhất cũng có thể khách khách khí khí đích đem chính mình mời đến đi, lại thật không ngờ đối phương chỉ nhìn chính mình liếc, lập tức để cho chính mình ăn hết canh cửa, trên mặt lập tức cũng có chút không nhịn được, nhưng là nếu là cứ như vậy trở về, đây chẳng phải là càng không mặt mũi, vì vậy gờ cánh tay lên, tại Diệp Phi ký túc xá trên cửa chính hung ác gõ hai cái.

"Diệp Phi, thời gian lên lớp, ai bảo ngươi đang ở đây ký túc xá uống rượu đấy, ngươi đây là trái với nội quy trường học biết không, lập tức mở cửa, cùng ta đi gặp chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư."

"Không đi!" Diệp Phi ác thanh ác khí nói, "Thời gian lên lớp không cho phép uống rượu, ai vậy định quy củ, vốn tổ tông sẽ không phục cái này giận, về sau cái này được sửa."

Trước kia Đại La Kim Tiên Diệp Phi làm việc, từ trước đến nay đều là cho người khác quy chế củ đấy, hơn nữa người khác không thành thành thật thật phục tùng đều không được, nói thí dụ như năm đó ở Lao Sơn, Diệp Phi liền đã từng quy định, phạm nhân đều muốn cầu kiến chính mình trước hết tắm rửa thay quần áo, lại tại ngoài núi dập đầu trên trăm tám mươi cái khấu đầu, mình mới có thể cân nhắc đi ra thấy bọn họ một mặt, mặc dù là về sau Tàn Thủy Hoàng Hán Vũ Đế đã đến mình cũng chưa từng phá lệ, trực tiếp đưa đến bọn hắn buồn bực mà về.

Hiện tại chạy đến cái này bực mình trường học đến, rõ ràng còn muốn chính mình tuân thủ các loại quy củ, mới đầu Diệp Phi vì mình tiểu tôn tử Diệp Thanh cường ép nhẫn nại, nhưng nhẫn nhịn một ngày rốt cục rốt cuộc nhịn không nổi, đúng lúc này cuối cùng đem chính mình chân thật ý tưởng nói ra.

Mục Tuyết nghe được sững sờ, dưới đời này rõ ràng còn có ngu như vậy tức giận học sinh, trốn học uống rượu trái với trường học kỷ luật không nói, rõ ràng còn tự xưng tổ tông, hơn nữa muốn sửa nội quy trường học, cái này Diệp Phi thực xem như trong đó cực phẩm rồi.

Bất quá Mục Tuyết nghĩ lại, có lẽ đây chỉ là Diệp Phi uống rượu say rượu nói mê sảng, mình cũng không cần miệt mài theo đuổi, hắn lại nào biết đầu đây cũng là Diệp Phi chính thức ý tưởng, chỉ nói là đi ra không khỏi quá kinh thế hãi tục chút ít mà thôi.

Nghĩ tới đây, Mục Tuyết không khỏi thúc giục nói, "Nhanh lên mở cửa, muốn đi học, ngươi cũng không thể lão dừng lại ở trong túc xá, Trịnh Lâm lão sư vẫn chờ còn ngươi!"

Mục Tuyết không đề cập tới Trịnh Lâm danh tự khá tốt, nhắc tới Trịnh Lâm danh tự, Diệp Phi càng là không thể mở cửa rồi, chính mình hiện tại thế

nhưng là uống rượu trạng thái, một mỹ nữ cấp hoa hậu giằng đường đều nhanh làm cho mình chịu không được, vạn nhất hơn nữa cái kẻ gây tai họa cấp chủ nhiệm lớp, chính mình có thể sao có thể cầm giữ được, vạn nhất âm mưu dương thác đã xảy ra chuyện gì, sau này mình hối hận cũng không kịp.

Nghĩ tới đây, Diệp Phi càng là hạ tâm sắc đá nói, hung hăng nói, "Tổ tông không đi, muốn gặp vốn tổ tông, gọi nàng chính mình tự mình đến."

Mục Tuyết nghe được trợn mắt nhìn thẳng, khinh thường nói, "Người cho rằng người là đại nhân vật nào ấy ư, Phi Diệp học viện Tổng hiệu trưởng hay là Phi Diệp tập đoàn Lý lão gia tử a..., gặp người một mặt rõ ràng còn muốn Trịnh lão sư tự mình đến, người thật lớn khuôn mặt a...!"

Cứ việc Mục Tuyết cho rằng Diệp Phi đúng uống rượu say, nhưng là nghe được hấn mà nói, vẫn như cũ cảm thấy Diệp Phi cuồng vọng vô cùng, coi như là hấn tử say cũng không có như vậy đấy.

Chẳng qua là Mục Tuyết nào biết đâu, Diệp Phi tuy nhiên không phải đại nhân vật, luân phiên tuổi nhưng là những thứ này đại nhân vật tổ tông, bọn hắn thấy đều được một mực cung kính sự phụ, không dám chút nào lãnh đạm, giờ phút này, Diệp Phi nếu là thật sự muốn cho Lý Thành Diệp cùng Tổng Giáo Nhân một phút đồng hồ ở trong ra hiện ở trước mặt mình, bọn hắn chính là đã chậm một giây, trên móng đất cũng là muốn lần lượt hai cái đấy.

"Không đi."

Lần này Diệp Phi càng là trực tiếp, dứt khoát lý do gì đều không có trực tiếp cự tuyệt, mấy ngày nay Diệp Phi cũng có chút đã minh bạch, cùng những thứ này tiểu tôn tử đám bọn họ phân rõ phải trái, vậy là không có người chịu tin chính mình đấy, hay là đến chút trực tiếp tốt, điều này cũng càng phù hợp chính mình phong cách làm việc.

Mục Tuyết đứng lúc này cũng giận, trước kia hấn còn cho tới bây giờ đều không có gặp được chuyện như vậy, khó hơn nữa quần học sinh, nhất là nam sinh, hấn chỉ cần vừa xuất mã, nhất định đối phó, lần này Diệp Phi nhưng là dầu muối không tiền, không khỏi có chút gấp, thầm nghĩ ta đường đường một cái lớp trưởng, như thế nào thậm chí ngay cả một vấn đề nam sinh đều quản không tốt, như vậy về sau Trịnh lão sư còn có thể tin nhiệm chính mình ấy ư, tại các học sinh trước mặt như thế nào còn có uy tín, không được, hôm nay ta nhất định phải đưa hấn đưa đến Trịnh lão sư cái kia đi!

Nghĩ tới đây, Mục Tuyết tức thì lại nhện không được dùng chính mình nắm tay nhỏ hung hăng đập mạnh Diệp Phi ký túc xá đại môn, nhìn thấy bên trong không có động tĩnh, đúng là dùng sức đẩy cửa, muốn cưỡng ép tiến vào.

Đúng lúc này Diệp Phi cũng có chút giận, thầm nghĩ người cái này nữ oa tử như thế nào phiền toái như vậy, luôn ở bên ngoài lải nhải dài dòng lắm điều đấy, sẽ không sợ tổ tông nhện không được, một cái không cần thận đem người ngay tại chỗ hành quyết.

Nhìn thấy đối phương không hề đạt mục đích không bỏ qua xu thế, Diệp Phi dưới sự giận dữ, lập tức tiến lên, một chút liền đem ký túc xá đại môn kéo ra, đang chuẩn bị mở miệng hảo hảo giáo huấn một chút đối phương, lại thật không ngờ Mục Tuyết lúc này vừa vặn vận một cái phát lực, thu tay lại không kịp, mãnh liệt được liền đập lấy Diệp Phi trong ngực.

Một cổ mãnh liệt tiên linh khí hỗn tạp lấy mùi rượu liền thẩm thấu đã đến Mục Tuyết trên người, mới đầu Mục Tuyết cảm thấy rượu kia vị thập phần gay mũi, đang muốn theo Diệp Phi trong ngực giãy giụa đi ra, nhưng là sau đó về này hiếm có tiên linh khí liền từ Mục Tuyết trong mũi xông vào thân thể của nàng, một loại khó có thể dùng lời nói diễn tả được cảm giác theo đáy lòng lập tức bay lên, giống như tại trong nước nóng rót một ngày, toàn thân mềm yếu, trăm lỗ vui sướng dễ chịu, lại giống như phục dụng linh đan diệu dược gì, thân thể thoải mái tới cực điểm, cả người tựa hồ cũng nhẹ một vòng bình thường.

Diệp Phi thân cư tiên linh huyết mạch, trên người tiên linh khí đó là hạng gì lợi hại, bình thường tu giả chỉ cần hơi chút tiếp xúc một chút, thì có kéo dài tuổi thọ, cổ bản bồi nguyên, gia tăng công lực hiệu quả, huống chi Mục Tuyết tiểu cô nương này rồi, giờ phút này, hấn lập tức đắm chìm trong đó, khó có thể tự kiềm chế.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25:.. Lại chịu đả kích

Diệp Phi chính là cái này đặc điểm, một khi uống rượu, khống chế năng lực liền trở nên cực kém, trên người tiên linh khí cũng bắt đầu mất đi được rồi không chế, thế cho nên lập tức phạm sai lầm, lại lại để cho Mục Tuyết đập lấy trong ngực của mình, bằng không mà nói, dùng hấn Đại La Kim Tiên thực lực, loại vấn đề này đó là hoàn toàn có thể tránh cho đấy, chỉ cần hấn không muốn, Mục Tuyết muốn chạm hấn góc áo một chút cũng khó khăn.

Nhìn thấy trong ngực Mục Tuyết một hồi ánh mắt mê ly, cả người tựa hồ cũng không thanh tỉnh rồi, Diệp Phi cũng cảm thấy trái tim của mình một hồi kinh hoàng, một cái thập phần dự cảm bất hảo lập tức trong lòng hấn bay lên.

Diệp Phi lập tức bắt đầu cảnh giác lên, một chút liền đem Mục Tuyết theo trong ngực của mình đẩy đi ra.

Tại Diệp Phi tiên linh khí hấp dẫn xuống, Mục Tuyết đang mơ mơ màng màng hướng Diệp Phi trên người dựa, bỗng nhiên cảm thấy một tay đang tại đây hấn, trong nội tâm tự nhiên không muốn, trong miệng phát ra um một tiếng, đúng là muốn đẩy ra cánh tay kia, tiếp tục hướng Diệp Phi trong ngực chui vào.

Đúng lúc này Diệp Phi nhìn thấy Mục Tuyết vẫn còn mơ hồ, trong nội tâm sốt ruột, đuổi vội vươn tay ra đến lại là đây, lại không nghĩ rằng lần này vừa vặn trúng mục tiêu Mục Tuyết ngực.

Cách quần áo, một loại trắng nõn mềm mại cảm giác lập tức truyền đến, lại để cho Diệp Phi cũng là giật nảy mình rung mình một cái, bất quá cũng may lần này khí lực khá lớn, Mục Tuyết cả người cũng đã bay ngược trở về, trực tiếp đập lấy trên khung cửa.

"Ai ôi!!!!" Mục Tuyết nhin không được quát to một tiếng, một cổ cảm giác đau đớn lập tức theo chính mình sau đầu truyền đến, bất quá cả người cũng ở đây lập tức thanh tỉnh lại, lúc này mới biết rõ ràng nguyên lai mới vừa rồi là Diệp Phi đồ lên lồng ngực của mình.

"Luu manh, ngươi lại dám phi lễ ta!" Mục Tuyết thiếu chút nữa hét lên.

Diệp Phi liếc nàng một cái nói, ý kia rất rõ ràng, rõ ràng là ngươi hướng ta trong ngực xông, may mắn ta vừa rồi đem ngươi đẩy ra, bằng không mà nói chẳng phải là muốn ra đại sự!

Mục Tuyết cẩn thận hồi suy nghĩ một chút chuyện vừa rồi, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đầu óc của mình thoáng cái trở nên mơ hồ, ngược lại thật sự hình như là chính mình hướng nhân gia trong ngực xông, chẳng qua là trước mặt cái này Diệp Phi cũng quá đáng giận, rõ ràng như vậy thô bạo sẽ đem chính mình đẩy ngã, rõ ràng một chút cũng không hiểu được thương hương tiếc ngọc.

Đúng lúc này, chính mình ngoại trừ sau đầu, trước ngực một đôi meo meo tựa hồ còn có chút mơ hồ làm đau, Mục Tuyết một tấm khuôn mặt lập tức kéo xuống, chẳng lẽ mình đối với trước mặt cái này đồ nhà quê, rõ ràng cứ như vậy không có lực hấp dẫn, coi như là chính mình đưa tới cửa đến, đối phương cũng là hồ hững à.

Diệp Phi nào biết đâu Mục Tuyết ý tưởng trong nháy mắt lại theo một cái cực kỳ chạy tới cái khác cực kỳ, chẳng qua là cảm thấy đối mặt với Mục Tuyết chỗ phát ra thanh xuân khí tức, trên người mình tiên linh khí hầu như muốn sôi trào, lại như vậy xuống dưới, không phải gặp chuyện không may không thể, vì vậy thập phần không kiên nhẫn nói, "Còn không mau đi, xa hơn tổ tông trong ngực phốc, cẩn thận tổ tông thực phi lễ ngươi a...!"

Mục Tuyết là người nào, trường cấp hai ba năm hoa hậu giảng đường, từ khi bắt đầu biết chuyện cho tới bây giờ đều là bị người nâng tại trên lòng bàn tay tỉ mỉ che chở, ở đâu nghe qua như vậy lời nói, giống như chính mình ngược lại là đối với đối phương lại đùa nghịch lưu manh bình thường, thực tế lời này hay là Diệp Phi nói được, như vậy cái tại nàng xem đến mặc dù có chút năng khiếu, nhưng lại vẫn là cái chính cống đồ nhà quê học sinh.

Cái này trong tích tắc, Mục Tuyết quả thực có chút không tin lỗ tai của mình, gắt gao trừng Diệp Phi liếc, hung hăng dậm chân, xoay người rời đi, hấn rốt cuộc không có cách nào khác lại tại trong tức xá đội xuống dưới, trước khi đến vô cùng cường đại tin tưởng tại thời khắc này lập tức biến mất hầu như không còn, Phi Diệp học viện hoa hậu giảng đường lại lần nữa tại Diệp Phi trên người bị vô cùng nặng nề đá kích.

Chẳng qua là như vậy một làm cho, Diệp Phi cũng lập tức đã mất đi uống rượu hào hứng, dứt khoát tại trong tức xá trên giường một chuyển, nhắm mắt đi nằm ngủ, lần này cũng không biết vì cái gì, rõ ràng không có ai lại đến quấy rầy, nguyên lai chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm phát hiện Mục Tuyết đều không công mà về, nghĩ thầm học sinh này vấn đề thật đúng là không nhỏ, đối với hấn hay là muốn xuất ra chút kiên nhẫn, vì vậy cũng không có sẽ tìm người đến gọi Diệp Phi.

Diệp Phi vì vậy một giấc ngủ đến bầu trời tối đen, đợi được Diệp Thanh bọn hấn ăn xong cơm tối lúc trở lại, Diệp Phi lúc này mới ung dung tỉnh lại.

"Oa, lão Ngũ, ngươi thực ngu a..., rõ ràng một ngày cũng không có đi học."

Mấy người tối hôm qua uống Diệp Phi miễn phí đồ uống, đúng đúng hấn lớn sinh hảo cảm, vốn cho là hấn hôm nay không có tới đi học đúng bởi vì bị bệnh rồi, lại không nghĩ rằng Diệp Phi êm đẹp không có chút nào sinh bệnh bộ dạng, lập tức bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận cùng hấn nói chuyện lên đến.

"Lão Ngũ, ngươi ngày hôm sau bỏ chạy học, cẩn thận Trịnh lão sư nhìn chăm chăm vào ngươi!" Lưu Hiểu Phi nói.

"Ngươi có phải hay không trong nhà có chuyện gì?" Mã Huy hỏi.

"Hôm nay thể dục Lý lão sư đã tới, nói là cùng Trịnh lão sư thương lượng ngươi nhập trường học bóng rổ đội sự tình." Lưu Quân Hoa nói.

Diệp Thanh chứng kiến Diệp Phi phiền muộn bộ dạng, có chút do dự nói, "Ngươi không sao chứ, hôm nay giống như Triệu Cương cùng mấy cái Diệu Dương bang nam sinh tới hỏi qua chuyện của ngươi, ngươi cũng phải cẩn thận một chút."

Dù sao Diệp Phi cùng Triệu Cương trở mặt, mình ở bên trong cũng có phần, đúng lúc này quyết định nhắc nhở một chút Diệp Phi.

Diệp Phi vừa thấy Diệp Thanh chủ động nói chuyện với mình, tâm tình lập tức tốt hơn nhiều, "Ta không sao, chẳng qua là uống chút rượu, lại ngủ một giấc."

Tiểu tôn tử vấn đề, tổ tông thật sự trả lời, nhưng đối với cái gì Diệu Dương bang, Diệp Phi căn bản sẽ không để ở trong lòng.

Mấy người nghe xong, vốn là sững sờ, lập tức cũng đều cười lên ha ha, bất quá dù sao đã cùng Diệp Phi đã thành cùng phòng, đối với Diệp Phi loại này "Khoác lác" không hơn thuế phương thức biểu đạt cũng bắt đầu thích ứng, cho nên Diệp Thanh lần này thật cũng không có ngạc nhiên, chẳng qua là ha ha cười cười, trong nội tâm một câu chó cắn Lữ Động Tân liền không bao giờ để ý tới hắn, rất nhanh mấy người cũng đều bắt đầu xuất ra Computer, tất cả chơi tất cả đứng lên.

Diệp Phi vừa thấy, lập tức cũng hứng thú, cũng mở ra Computer, thua thượng người sử dụng tên cùng mật mã, liền lên mạng bắt đầu chơi tiếp, đây đại khái là cho tới bây giờ, chính mình đến Phi Diệp trong học viện duy nhất cảm thấy hứng thú sự tình.

Theo ngày hôm qua ngăn cản chứa trong đã tìm được Phi Diệp học viện forum trong chính mình ngày hôm qua lên tiếng thiệp mời, Diệp Phi kinh ngạc phát hiện, cái kia thiệp mời rõ ràng đã bị đưa đình.

Diệp Phi mở ra cái kia thiệp mời vừa nhìn, nguyên lai chính mình ngày hôm qua một điều cuối cùng nhấn lại về sau, đằng sau vậy mà trùng trùng điệp điệp xếp hàng hơn mười tầng lầu, trong lúc nhất thời phi thường náo nhiệt.

Oa, phòng giáo dục quả nhiên bị hủy đi!

Phi Diệp học viện tối hôm qua phát sinh sự kiện linh dị, Vương Đại Thành văn phòng không hiểu bị cướp.

Đúng chuyện ma quái hay là bị trộm? Thầy chủ nhiệm văn phòng đồng bừa bọn một mảnh, cảnh sát tham gia không có đầu mối.

Cái gì, thật sự bị hủy đi!

Cúng bái Thiên Niên Lão Thần Tiên!

Lão thần tiên, ta tốt sùng bái ngươi, ngươi quả thực chính là ta thần tượng.

Lão thần tiên, ngươi làm sao làm được, dạy dỗ ta, ta mỗi ngày đều đi hủy đi phòng của hắn.

Lão thần tiên nhất định là Tiên giới phá bỏ và dời đi nơi khác xử lý đấy.

...

Diệp Phi nhìn thấy như vậy một màn, lập tức trong nội tâm có chút cao hứng, thầm nghĩ, cái này các ngươi nên tin tưởng ta đi à nha, không phải là hủy đi gian phòng ốc, coi như là đem toàn bộ Phi Diệp học viện đều hủy đi, tại vốn tổ tông xem ra, cũng không phải việc khó gì.

Bởi vì trong trường học liên tiếp gặp được không hài lòng sự tình, Diệp Phi trong nội tâm thật là có đem cái này trường học hủy đi ý tưởng, chẳng qua là bận tâm đến tiểu tôn tử cách nhìn, lúc này mới buông tha cho.

Đúng lúc này, Diệp Phi chợt thấy trên Forum tân bổ thêm một cái thiệp, trên đó viết Phi Diệp học viện tân sinh QQ Group thành lập, hoan nghênh các học sinh gia nhập.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Trong QQ Group ẩn núp địch nhân

"QQ Group là cái gì?" Diệp Phi lúc trước chỉ nghe đã từng nói qua QQ, đó là một hệ thống internet nói chuyện phiếm công cụ, lại không nghĩ rằng cái này cũng có thể thành nhóm, vì vậy quay đầu hướng Lưu Quân Hoa hỏi.

"QQ Group đúng chính là QQ phần mềm đẩy ra hơn người nói chuyện phiếm trao đổi phục vụ, nhóm chủ tại sáng tạo nhóm về sau, có thể mời bằng hữu đến một cái nhóm bên trong nói chuyện phiếm, trong đám đó ngoại trừ nói chuyện phiếm, đăng tin tức còn cung cấp nhóm không gian phục vụ, tại nhóm trong không gian, người sử dụng có thể sử dụng nhóm forum, tương sách, cộng hưởng văn bản tài liệu chờ nhiều loại phương thức tiến hành trao đổi. QQ Group lý niệm đúng quần tụ đặc sắc, cộng hưởng Thịnh Thế." Lưu Quân Hoa dùng thập phần chuyên nghiệp thuật ngữ đáp.

Diệp Thanh ở bên cạnh liếc qua, khinh thường nói, "Tay thực vui vẻ, nhanh như vậy liền từ trên mạng đã tìm được."

"Như vậy như thế nào mới có thể xin một cái tài khoản QQ?" Diệp Phi có chút hăng hái mà hỏi.

Lưu Quân Hoa lại là một phen bàn luận viên vông, Diệp Phi rất nhanh sẽ hiểu, nhanh chóng tại trên internet xin một cái tài khoản QQ ID 330858674, nick name tự nhiên hay là dùng "Thiên Niên Lão Thần Tiên" cái này nick name, dùng qua một lần về sau, Diệp Phi cảm thấy cái này liền rất tốt, phù hợp chính mình thực tế tình huống, về sau thiết lập mật mã, nhanh chóng đăng nhập đi lên.

Đưa vào Phi Diệp học viện tân sinh nhóm dãy số, Diệp Phi điểm kích gia nhập, về sau tại chính mình nhóm liệt biểu List ở bên trong lập tức liền có hơn một cái Phi Diệp học viện tân sinh nhóm.

Chút đi vào vừa nhìn, bên trong đã có hơn một trăm người, nhóm dung lượng là 500 người, là một siêu cấp nhóm, nhóm chủ thì là cái Diệp Phi thoát nhìn có chút quen thuộc, Ngã Thị Giáo Viên Vạn Sự Thông.

Diệp Phi đại khái nhớ rõ hần từng tại chính mình thiếp mời ở bên trong lưu qua nói, không nghĩ tới hần dĩ nhiên là cái này nhóm nhóm chủ.

Đúng lúc này đúng là hơn bảy giờ tối loại, lũ gia súc tinh lực tràn đầy thời khắc, cho nên nhóm lộ ra được thập phần náo nhiệt.

Giáo Viên Vạn Sự Thông 19:29:58.

Vương Đại Thành văn phòng bị hủy đi, thật sự là ra chúng ta nhất khẩu ác khí, làm cho người ta vui mừng khôn xiết a...!

Hiệp Khách C La 19:30:30.

Ngày hôm qua một cái tự xưng lão thần tiên nói muốn hủy đi hần phòng ở, hôm nay quả nhiên linh nghiệm, lão thần tiên quả nhiên rất thần.

Quán Lam Cao Thủ 19:30:46.

Xem Vương Đại Thành bộ dạng, đều nhanh muốn chọc giận điên rồi.

Cầu Huyết Tiểu Vương Tử 19:31:56.

Ha ha, cũng không biết rốt cuộc là ai làm đấy, liền cảnh sát đều không tra được, thật lợi hại.

Phong Cuồng Tiểu Vũ Trụ 19:33:28.

Đúng vậy a, ta nếu là biết rõ hần là ai, nhất định mời hần uống bia.

Siêu Cấp Trương Du Đảng 19:35:27.

Vương Đại Thành cũng có hôm nay, nhìn hần hôm nay quýnh tốt, ta cái bụng đều nhanh cười phá.

Siêu Cấp Dị Hình 19:40:34.

Rốt cuộc là ai làm hay sao? Thật sự là Thần nhân!

Phần Nộ Địch Sinh Khẩu 19:40:45.

Cúng bái!

Giáo Viên Vạn Sự Thông 19:41:03.

Cùng một chỗ cúng bái!

Hiệp Khách C La 19:41:15.

Cộng đồng cúng bái, dưới lầu bảo trì đội hình.

Quán Lam Cao Thủ 19:41:36.

Siêu cấp cúng bái.

Cầu Huyết Tiểu Vương Tử 19:41:56.

Đầu rạp xuống đất lớn cúng bái.

...

Đại La Kim Tiên Diệp Phi thấy, nhìn không được trong nội tâm một hồi phiền muộn, rõ ràng là vốn tổ tông làm, cũng nói cho các người biết đám này cháu, có thể các người đám này cháu trai lại chính là không tin, vẫn còn đoán mò, cúng bái người khác còn không bằng bái tổ tông, vốn tổ tông thế nhưng là hàng thật giá thật thần tiên hạ phạm, sự tình gì làm không được.

Vừa định đi lên cùng một chỗ nói chuyện phiếm, đằng sau bỗng nhiên toát ra một câu lại để cho Diệp Phi rất không thoải mái mà nói.

Khả Ái Tiểu Quả Đồng 19:43:06.

Cũng không biết là cái nào đồ bỏ đi làm, thật sự là thật không có có đạo đức rồi! Vương Đại Thành lão sư thế nhưng là cái đức cao vọng trọng hảo lão sư, người này rõ ràng như vậy đối đãi phòng làm việc của hắn, quả thực không bằng cảm thú!

Q Group bên trong nhóm trò chuyện lập tức ngừng hơn nửa ngày, tựa hồ uống nước đều bị cùng một chỗ sặc một cái, về sau mới náo nhiệt lên.

Giáo Viên Vạn Sự Thông 19:45:05.

Cái rắm, Vương Đại Thành đúng người tốt, trên thế giới còn có người xấu sao?

Phong Cường Tiểu Vũ Trụ 19:45:08.

Lòng dạ hiểm độc gia hỏa, không biết thu chúng ta máu nhiều đồ mờ hôi tiền.

Hiệp Khách C La 19:45:30.

Hắn nói nói mát a.

Quán Lam Cao Thủ 19:45:46.

Tiểu quả đồng nhất định là người ngoài hành tinh!

Cầu Huyết Tiểu Vương Tử 19:45:50.

Đúng vậy a, nói cách khác làm sao sẽ nói Vương Đại Thành lời hữu ích.

Siêu Cấp Dị Hình 19:46:11.

Quả đồng MM, địa cầu rất nguy hiểm, mau trở lại hòa bình đi đi.

Siêu Cấp Tương Du Đảng 19:46:27.

Quả đồng đúng hóa tinh xi-dầu đảng, xem xét hoàn tất.

. . .

Mọi người đang trò chuyện được khí thế ngất trời, nơi nào sẽ nghĩ đến chỗ này khác, phòng giáo dục trong văn phòng, một cái hèn mọn bí ối lão nam nhân đang ngồi tại vị trí trước, hướng về phía mở ra màn ảnh máy vi tính nghiêng răng nghiêng lợi.

Người này đúng là Vương Đại Thành, lúc trước bởi vì văn phòng không hiểu thấu gặp chuyện không may, cục cảnh sát tham gia rồi lại không có chút nào phát hiện, không cam lòng hắn quyết định chính mình đến tìm kiếm manh mối, bỏ ra cả ngày thời gian, rốt cục ở trường học trên website đã tìm được cái này Q Group, vừa thêm đi vào, lại phát hiện các học sinh tựa hồ đối với phòng làm việc của mình bị hủy đi lộ ra cao hứng bùng bùng, đây màn hình đều là nhìn có chút há hê nhắm lại, không khỏi vô cùng oán hận.

Đều muốn nhấn lại biện giải cho mình, cẩn thận tưởng tượng nếu như bại lộ thân phận của mình, về sau lại tra chuyện này sẽ không xử lý rồi, vì vậy Vương Đại Thành suy tư liên tục, tự nhận là thay đổi cái đáng yêu nữ hài tử nick name, cho rằng như vậy lại càng dễ tiếp cận học sinh.

Ai sẽ nghĩ tới một cái đáng yêu tiểu la lý danh tự sau lưng, nhưng là như vậy một cái hèn mọn bí ối đại thúc, nhất định thuận tiện chính mình điều tra lấy chứng nhận, lại thật không ngờ mọi người vừa thấy hắn lên tiếng, lập tức đều đem hắn trở thành người ngoài hành tinh.

Mẹ kiếp, các người đám này khôn nạn tiểu tử, chờ lão tử đem các người nguyên một đám thân phận tra ra, không phải đem các người đều đuổi ra trường học không thể! Vương Đại Thành trong nội tâm thầm mắng.

Chẳng qua là hiện tại, Vương Đại Thành cũng không nguyện ý nhìn mình tại Q Group ở bên trong bị chửi được máu chó xối đầu, vì vậy tranh thủ thời gian bắt đầu giải thích.

Khả Ái Tiểu Quả Đồng 19:50:47.

Các người sao có thể nói như vậy, Vương Đại Thành lão sư thế nhưng là cái hảo lão sư, dạy học kinh nghiệm phong phú, làm người chính trực thành thật, chẳng qua là đối với học sinh yêu cầu nghiêm khắc đi một tí, bất quá đó cũng là vì các người tốt, Vương lão sư tựa như ngọn nến, thiêu đốt chính mình, chiếu sáng người khác, xuân tằm đến chết tia phượng cố gắng hết sức, sắp bó đuốc thành tro nước mắt mới làm. . .

Vương Đại Thành cơ hồ đem mình có thể nghĩ đến hết thấy cao thượng từ ngữ đều dùng tại trên người mình.

Chỉ là làm hấn không nghĩ tới chính là, phen này nhấn lại đằng sau, vô số người sắp xếp lấy hàng dài để lại vô số nhiều loại nôn mửa hình vẽ.

Vô sỉ hèn mọn bỉ ổi đại thúc lập tức một cái ót xám xịt.

Diệp Phi thấy một hồi buồn cười, cũng thua một hàng chữ đi vào.

Thiên Niên Lão Thần Tiên 19:52:17.

Xem ra cái này Vương Đại Thành thật không đúng người tốt a..., các ngươi có muốn hay không vốn tổ tông sẽ đem phòng giáo dục hủy đi một lần?

Giáo Viên Vạn Sự Thông 19:53:06.

Oa, lúc nào lão thần tiên cũng nhập nhóm rồi, hoan nghênh nhân vật mới!

Phong Cuồng Tiểu Vũ Trụ 19:53:17.

Lão thần tiên, Vương Đại Thành phòng giáo dục ngươi nói hủy đi liền hủy đi, thực ngu bức a....

Hiệp Khách C La 19:53:30.

Mãnh liệt yêu cầu lão thần tiên lại hủy đi phòng giáo dục.

Quán Lam Cao Thủ 19:54:16.

Lão thần tiên ta ủng hộ ngươi!

Cầu Huyết Tiểu Vương Tử 19:54:35.

Thực khôi hài, khiến cho cùng thật sự tựa như.

Siêu Cấp Dị Hình 19:55:11.

Chính là, nói hủy đi liền hủy đi, ngươi cho rằng đó là ngươi nhà a....

Siêu Cấp Tương Du Đảng 19:56:27.

Ngươi nếu như có thể nhệ hủy đi phòng giáo dục, ta cho ngươi đi đánh xì dầu.

...

Diệp Phi trong lòng tự nhủ xem ra các ngươi đám này cháu trai vẫn là chưa tin tổ tông a..., lại hủy đi một lần lại có cái gì khó đấy, vì vậy lại đánh tiến một hàng chữ đi.

Thiên Niên Lão Thần Tiên 19:58:45.

Tốt, các ngươi chờ.

5 phút sau.

105 ký túc xá Diệp Thanh, Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa mấy cái nghe được bên ngoài lại là một hồi nổ mạnh.

"Bà mẹ nó, công trường tối nay còn làm việc a..., còn có để cho người ta ngủ hay không a...!" Lưu Hiểu Phi cau mày nói.

Mã Huy nói, "Cùng chính phủ đánh khiếu nại điện thoại."

"Không phải là phòng giáo dục lại cho hủy đi a." Diệp Thanh cười cười nói ra.

"Địch cụ thật có thể nào, ngươi đương cái kia là địa phương nào." Lưu Quân Hoa cười nói.

"Ta cảm thấy được chính là, không tin ngươi phải đi nhìn xem "

"Ngươi mình tại sao không đi, lừa dối a ngươi."

105 ký túc xá mấy cái gia súc mỗi cái kỳ lười, đều là ngoài miệng phân cao thấp, lại không có một cái nào khởi hành đi thăm dò xem, hay là Diệp Phi lúc trở lại, bọn hấn mới đầu không giương mắt không trợn thuận miệng hỏi vài câu.

Diệp Phi trước sau như một lời nói thật lời nói thật, "Ta càng làm phòng giáo dục hủy đi "

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27:.. Khủng long có tam tốt

Mấy người lập tức cười ha ha, lập tức liền không còn có một cái lại đi lý Diệp Phi rồi, tất cả chơi tất cả đây.

Diệp Thanh sớm thành thói quen Diệp Phi cái này tổ tông tác phong làm việc, nói, "Lão Ngũ, người thật là có tính cách, ta họ Diệp có thể ra người như vậy cái có thể nói ngàn năm không gặp nhân tài thật sự là không dễ dàng."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ, người cái này tiểu tôn tử rốt cuộc biết tổ tông lợi hại a, bất quá nói được cũng không chuẩn, vốn tổ tông không phải ngàn năm không gặp, mà là 2000 năm không gặp nhân tài, chẳng qua là người cái này tiểu tôn tử quá không nên thân, lại nói chúng ta họ Diệp muốn đều là loại người như người mặt hàng, cái kia tuyệt đối có thể được xưng tụng đúng tông môn bất hạnh.

Bất quá những lời này Diệp Phi biết mình nói đúng là đi ra Diệp Thanh cũng không cách nào tiếp nhận, vì vậy cũng chỉ là trong lòng nghĩ nghĩ, ngoài miệng nhưng lại không mở miệng.

Nhìn thấy mấy người không hề lý chính mình, Diệp Phi đặt mông ngồi ở chính mình Laptop trước màn hình, tại Q Group ở bên trong lại đầu nhập một câu.

Thiên Niên Lão Thần Tiên 20:04:15.

Tốt rồi, hủy đi.

Giáo Viên Vạn Sự Thông 20:04:06.

Ha ha ha ha ha!

Phong Cuồng Tiểu Vũ Trụ 20:04:17.

Mạnh mẽ thiếp lưu danh.

Hiệp Khách C La 20:05:19.

Lão thần tiên người giúp ta đem trường học đều hủy đi a, về sau cũng không cần đi học.

Quán Lam Cao Thủ 20:05:21.

Rống rống, lão thần tiên người thực du mặc!

Cầu Huyết Tiểu Vương Tử 20:06:35.

Lão thần tiên, người làm sao lại có thể ngu như vậy bức đầu.

Siêu Cấp Dị Hình 20:06:41.

LSX đứng phá bỏ và dời đi nơi khác xử lý đây.

Siêu Cấp Tương Du Đảng 20:07:27.

Xi-dầu đảng tuyên bố tuyển nhận lão thần tiên nhập đảng.

Lại nói Diệp Phi là thật muốn đem cái này nhảm chán trường học hủy đi, chẳng qua là cân nhắc đến còn phải ở chỗ này nghĩ biện pháp tiếp cận Diệp Thanh, cũng chỉ tốt nhẫn nại rồi.

Đang sau ngay sau đó lại là một hồi bạn trên mạng cười toe toét vui vẻ nhẩn lại. Chẳng qua là không biết vì cái gì, những thứ này nhẩn lại bên trong lại cũng tìm không được nửa Khả Ái Tiểu Quả Đồng thân ảnh.

. . .

Ngày hôm sau Diệp Phi quyết định lại đến lớp học đi lên xem một chút, lão là một người dừng lại ở ký túc xá cũng không có hương vị, rồi hãy nói vạn nhất cái kia hoa hậu giảng đường lớp trưởng lại tìm đến mình chính là việc chuyện rất phiền phức, Diệp Phi cũng không muốn lại cùng hần một mình ở chung.

Còn chưa đi đến cao nhất ban 6 phòng học, Diệp Phi chợt nghe đến chung quanh đồng học một hồi đều nghị luận, đều là về phòng giáo dục lại bị hủy đi sự tình, lần này các học sinh thái độ cùng lần trước đơn thuần chẳng qua là cao hứng còn không giống nhau, đúng là cao hứng bên trong lộ ra vài phần kinh ngạc, nhao nhao suy đoán chuyện này rốt cuộc là ai làm đấy.

"Nghe nói chưa, phòng giáo dục lại bị hủy đi."

"Lúc này nghe nói Vương Đại Thành vẫn còn bên trong tầng ca, trực tiếp đã bị chôn ở bên trong, bị móc ra về sau trực tiếp tiến đưa bệnh viện, bất quá nghe nói tổn thương không nặng, chẳng qua là cần nghỉ ngơi vài ngày."

"Ha ha, Vương lột da gần nhất thật sự là không may!"

"Cũng không biết ai làm đấy, thật sự là hà hê lòng người."

"Đúng nha đúng nha, người này thật là một cái lợi hại gia hỏa, ta nếu biết rõ hần là ai thì tốt rồi!"

"Người này thực thần bí đâu. . ."

Diệp Phi ngược lại là không nghĩ tới lần này hủy đi phòng thời điểm, Vương Đại Thành vẫn còn bên trong, bởi vì đã đã biết phòng giáo dục vị trí, tới hôm qua hần đồ bỏ việc chẳng qua là rất xa hướng phía ở đâu ném đi cái pháp quyết đi qua, cũng không có trước đó xem xét bên trong có người hay không, xong việc liền lập tức trở về đã đến.

Bây giờ nghe nói Vương Đại Thành rõ ràng còn ở bên trong, không khỏi có chút ngoài ý muốn, bất quá nghe được thương thế của hần không nặng, trong lòng tự nhủ lại để cho tiểu tử này chịu chút đau khổ cũng tốt, tránh khỏi luôn lừa gạt học sinh, cũng coi như tổ tông cho hần chút giáo huấn a, cũng liền không có nhiều hơn nữa muốn.

Rất nhanh cao nhất ban 6 phòng học đang ở trước mắt, Diệp Phi vừa định đi vào đi học, lại chợt thấy Mục Tuyết một cửa quẹo từ thang lầu miệng ra đến, vừa vận cùng mình mặt đối mặt.

Nhớ tới chuyện ngày hôm qua, Diệp Phi liền cảm thấy một hồi lo lắng, bây giờ nhìn đến Mục Tuyết, Đại La Kim Tiên chỉ cảm thấy một cỗ thập phần cảm giác nguy hiểm theo đáy lòng lập tức bay lên.

Mà Mục Tuyết chứng kiến Diệp Phi, trong ánh mắt tức thì lập tức hiện ra một tia oán giận thần sắc, nói thật hần đã lớn như vậy còn không có tại một cái nam sinh trước mặt gặp qua nhiều như vậy ngăn trở, thế cho nên hần vừa thấy được nam sinh này mặt liền cảm thấy một cỗ nóng tính hướng trên đỉnh đầu xông.

Diệp Phi cảm nhận được đối phương ánh mắt, trong nội tâm nguy hiểm cảm giác càng thêm mãnh liệt, nói thật hần cũng không phải sợ ánh mắt của đối phương, mà là hần sống hơn hai nghìn năm, được chứng kiến rất nhiều loại hình nữ nhân, có một loại loại hình nữ nhân thập phần cổ quái, Diệp Phi đối với các nàng cũng khó có thể lý giải, các nàng thuộc về cái loại này người càng muốn rời xa hần, các nàng ngược lại càng cùng người dây dưa không rõ, lấy tới cuối cùng thường thường đúng một hồi nghiệt duyên, mà theo trước mặt cái này Mục Tuyết trên người, Diệp Phi mơ hồ thì có loại cảm giác này.

Được muốn cái biện pháp né tránh cái này hần mới được, nói cách khác, dự cảm hôm nay sẽ có đại phiền toái, Diệp Phi thăm nghĩ trong lòng.

Tại chung quanh của mình một hồi nhìn quanh, Diệp Phi đang muốn biện pháp, đúng lúc này, cũng là đúng dịp, một cái nùng trang điểm mặt, mặt mũi tràn đầy nốt ruồi, eo thô giống như thùng nước, đi, đường tới lại vừa đóng vừa đưa, có thể nói siêu cấp khủng long nữ sinh vừa vận theo hần bên người đi qua.

Diệp Phi giống như theo giáo viên forum nhìn lên đã đến hình của nàng, biết rõ nàng là ngũ ban một nơi tên là Mã Diễm Như nữ sinh, chính mình ký túc xá mấy cái bạn xấu từ trước đến nay xem hần là thần tượng.

Thế nhưng là giờ phút này, tại Diệp Phi xem ra, Mã Diễm Như như vậy nữ sinh quả thực là quá hoàn mỹ, nguyên nhân có tam, thứ nhất, bớt lo, dài xấu như vậy, hần hoàn toàn không cần lo lắng sẽ để cho chính mình không chế không nổi, thứ hai, an toàn, coi hần tư sắc, coi như là chính mình uống đến say mềm cũng không cần lo lắng hội động tâm, quả thực là quá an toàn, tuyệt đối sẽ không làm cho mình phạm sai lầm, thứ ba, lúc này thời điểm hần tới thật là kịp thời, quả thực có thể nói mưa đúng lúc, mượn hần đến trốn trốn Mục Tuyết, miễn mất phiền toái, đúng thích hợp nhất bất quá.

"Mã Diễm Như đồng học, xin đợi một chút, ta có đạo toán học đề muốn thỉnh giáo một chút người." Diệp Phi lập tức mở miệng nói với nàng.

"Cái gì, người là tìm ta sao?" Mã Diễm Như chợt nghe đến Diệp Phi tiếng kêu, quả thực có chút không tin lỗ tai của mình.

Bình thường nam sinh nhìn thấy chính mình không né lấy đi cũng không tặc rồi, hiện tại rõ ràng còn tìm chính mình hỗ trợ giải đáp toán học đề, mặt trời mọc từ hướng tây sao?

Theo lý thuyết loại sự tình này dĩ vãng các nam sinh đều là tranh nhau tìm như tứ ban Tổng Hủy, ban 6 Mục Tuyết loại này hoa hậu giảng đường cấp đại

mỹ nữ đến giúp, không thể tưởng được lần này rõ ràng rơi vào trên người mình.

Nhìn xem cái này gọi lại chính mình nam sinh, nhớ rõ hình như là ban 6 một cái nam sinh, chính mình còn xem qua hắc chơi bóng rổ, ném bóng thần chuẩn, tuy nhiên thoát nhìn cũng có chút đáng về quê mùa, cũng không biết hắc gọi cái gì, nhưng lớn lên cũng không tính chênh lệch, hơn nữa trên mặt mỉm cười nhìn chính mình, cảm giác cũng rất không tệ a....

Chẳng lẽ nói của ta đào hoa rốt cuộc đã tới, rốt cục có nam sinh hiểu được thưởng thức của ta đẹp! Giờ khắc này Mã Diễm Như lập tức hưng phấn lên.

Quay đầu nhìn lại, đối diện rõ ràng còn đứng đấy Mục Tuyết, ban 6 lớp trưởng kiêm hoa hậu giảng đường, cái này ban 6 nam sinh không tìm cùng lớp hắc thỉnh giáo vấn đề, rõ ràng tìm được chính mình, điều này nói rõ cái gì!

Nghĩ tới đây, Mã Diễm Như nhìn không được một hồi cuồng hi, thùng nước eo cổ gắng bày ra một cái S hình dạng, trong nội tâm một hồi cuồng tiếu, "Oa ha ha, rốt cục gặp được thật tình mắt gia hỏa rồi, ta Mã Diễm Như mùa xuân đến rồi!"

"Mã Diễm Như đồng học, hỗ trợ nhìn xem đạo này toán học đề làm như thế nào được không nào?" Diệp Phi ở đâu nghĩ đến Mã Diễm Như trong nháy mắt này hội có nhiều như vậy ý tưởng, hắc chỉ là muốn tranh thủ thời gian né tránh Mục Tuyết, vì vậy tiện tay theo túi càn khôn trong xuất ra một quyển sách giáo khoa, tránh đi Mục Tuyết cái kia tràn ngập sát khí ánh mắt, xoay người một cái, lôi kéo Mã Diễm Như đường vòng mà đi.

"Ồ, đây là Anh ngữ sách a..."

"Ah, nói sai rồi, ta là muốn hỏi một chút câu này đến cùng là có ý gì." Diệp Phi vội vàng tùy tiện lật ra một tờ, chỉ vào phía trên một nhóm Anh văn hỏi.

"A..., cái này. . . Câu này đúng i love you. Vị này đồng học, người không biết cái này có ý tứ gì ấy ư, thật sự là thật đáng ghét!" Mã Diễm Như trên mặt tuy nhiên đỏ lên, lại càng ngày càng hưng phấn.

Cái gì, I love you? Cái này hiểu ngữ làm sao sẽ kỳ quái như thế, Diệp Phi nghe xong, không khỏi sửng sò, nhưng nghĩ đến trước mặt Mục Tuyết, hay là về mặt 'trang Bức' đi ra ngoài.

Chẳng qua là đúng lúc này, làm cho Diệp Phi thật không ngờ chính là, chính mình một lòng muốn tránh Mục Tuyết lại lập tức tiến lên một bước, ngăn cản Diệp Phi đường đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28:. Đi thăm hỏi các gia đình

"Làm gì?" Diệp Phi trừng Mục Tuyết liếc.

Vừa rồi cùng Mã Diễm Như hai cái nói được khí thế ngất trời, này sẽ lại cùng mình dựng râu trừng mắt, Mục Tuyết giờ khắc này quả thực muốn muốn sắc khí, muốn lập tức đi lên nắm chặt Diệp Phi cổ áo, hỏi một chút ánh mắt hắc đến cùng như thế nào lớn lên, thâm mỹ quan rõ ràng như vậy biến thái.

Chẳng qua là đúng lúc này, trên hành lang cũng không có thiếu cái khác đồng học, vạn nhất bị người khác chứng kiến chính mình giận dữ, mình ở trong đám bạn học trước sau như một hình tượng đã có thể bị hủy rồi, cố gắng ngăn chặn chính mình lửa giận trong lòng, Mục Tuyết hướng về phía Diệp Phi thân nhiên nói, "Diệp Phi, Trịnh lão sư muốn người đi hắc văn phòng một chuyện."

Diệp Phi vốn muốn nói, muốn gặp vốn tổ tông để cho nàng chính mình đến, nhưng là nghĩ lại chính mình nếu như đi văn phòng, vừa vặn tránh đi trước mặt Mục Tuyết, tình phiền toái, ngược lại là một chuyện tốt, vì vậy lập tức đáp, "Tổ tông cái này đi."

Sau một khắc, tại Mục Tuyết tràn ngập sát khí trong ánh mắt, Diệp Phi ba bước cũng làm hai bước liền hướng Trịnh Lâm xử lý công thất chạy, lại hồn nhiên chưa phát giác ra sau lưng Mã Diễm Như hai mắt biến thành hình trái tim, lộ ra vô cùng mập mờ ánh mắt.

Đúng lúc này, tiết khóa thứ nhất còn chưa bắt đầu, Trịnh Lâm đang ngồi ở phòng làm việc của mình, rót chén trà xanh đang nhìn soạn bài giáo trình, chợt nghe 'Rầm Áo Áo' một tiếng, văn phòng lớn cửa bị đẩy ra, ngay sau đó liền chứng kiến Diệp Phi nghênh ngang đi đến.

Trịnh Lâm không khỏi nhú mày, trong lòng tự nhủ học sinh này như thế nào như vậy không có lễ phép, tiến lão sư xử lý công thất rõ ràng không trước đó hô báo cáo.

Nào biết được Diệp Phi chứng kiến Trịnh Lâm đang ngồi tại vị trí trước uống trà, trong lòng tự nhủ dựa vào cái gì người ngồi vốn tổ tông lại muốn đứng

đấy, vì vậy sau đó kéo một cái ghế tới đây, không chút khách khí ngồi ở Trịnh Lâm đối diện cùng nàng mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Bởi như vậy, Trịnh Lâm trà cũng uống không tiến vào, trên tay khép lại giáo trình, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc lên, một đôi mắt nhìn thẳng Diệp Phi, một hồi dò xét.

"Lão sư, người nhìn ta làm gì?" Diệp Phi nhin không được hỏi.

Bởi vì lúc trước Trịnh Lâm đã từng cho phép mình ở tiết học của nàng thượng ngữ, cho nên Diệp Phi đối với cô gái này lão sư ấn tượng không tệ, lúc nói chuyện sẽ không có tự xưng tổ tông, bất quá hiện tại Trịnh Lâm ánh mắt lại làm cho Diệp Phi cảm thấy rất không thoải mái.

Không thể nào, chẳng lẽ lại cô gái nhỏ này cũng vừa ý chính mình rồi, Diệp Phi trong nội tâm ám sinh cảnh giác, kiểm tra một chút trên người mình tiên linh khí, cũng không có mây may tiết lộ, lúc này mới yên tâm lại.

"Diệp Phi, ngày hôm qua vì cái gì trốn học, vẫn còn ký túc xá uống rượu?" Trịnh Lâm nhận thức chăm chú thực mà hỏi.

"Đi học thật không có ý tứ." Diệp Phi gọn gàng dứt khoát đáp, về phần uống rượu, Đại La Kim Tiên dùng một cái thập phần ánh mắt khó hiểu nhìn qua Trịnh Lâm, "Chẳng lẽ trường học không cho phép uống rượu?"

Trịnh Lâm nghe xong, lập tức cảm thấy ngực bị chặn một chút, đến mức không nhẹ, từ trước hàng năm đều có không ít học sinh bởi vì không thương học tập mà trốn học, cũng có học sinh vụng trộm uống rượu, thế nhưng là còn không có cái nào cứ như vậy nói ra, hơn nữa nói được khí thế ngất trời, không chút nào cho là nhục.

"Trường học nội quy trường học vẫn bản rõ ràng quy định học sinh đang học không thể trốn học, uống rượu, cái này chẳng lẽ người không biết sao?" Trịnh Lâm có chút nghiêm khắc mà nói.

Chứng kiến Trịnh Lâm ngữ khí trở nên nghiêm khắc, Diệp Phi cũng hơi tức giận, chưa từng có người như vậy cùng tổ tông nói chuyện đấy, vì vậy nói, "Cái này vậy là cái gì chim quy củ, ta xem được sửa sửa!"

Trịnh Lâm sửng sốt, thiếu chút nữa không có muốn sắc khí, lập tức gia tăng âm lượng nói, "Thân là một tên đệ tử, không học tập tốt, ngày hôm sau đến trường liền trốn học, như vậy sao có thể không phụ lòng vất vả dưỡng dục cha mẹ của người!"

Diệp Phi liếc nàng một cái nói, "Ta không có cha mẹ."

Trịnh Lâm lại bị Diệp Phi chặn một chút.

Chẳng qua là Diệp Phi nhưng là nói lời nói thật, hần sinh ra ở Xuân Thu thời kỳ Lỗ quốc, từ nhỏ chính là cô nhi, huống chi lúc này Đại La Kim Tiên mặc dù có chút tức giận, thực sự chẳng muốn đi nói dối.

Chứng kiến Diệp Phi thần sắc, tưởng rằng người thiếu niên phản nghịch tâm lý nổi lên tác dụng, vì vậy Trịnh Lâm lập tức theo bản công tác trong ngăn kéo xuất ra một chồng tài liệu, ở bên trong lật ra đứng lên.

Chẳng lẽ lại người đang ở đây tìm ta cha mẹ tư liệu? Diệp Phi trong lòng tự nhủ người muốn là có thể tìm được mới là lạ, tổ tông cũng không biết bọn họ là ai.

Đúng lúc này, Trịnh Lâm bỗng nhiên theo tài liệu trong đồng tìm ra một tấm bản khai, tại Diệp Phi trước mặt giương lên, "Người nói người không có cha mẹ, hơn nữa tại nhập học tư liệu bề ngoài cũng loạn điền một mạch, đối với người như thế nào theo người hồ sơ trong tài liệu phát hiện cũng không phải là như thế, phía trên này nói người phụ thân tên là Diệp Phong, mẹ của người tên là Tôn Uyển Hoa, bọn họ đều là làm địa sản sinh ý thương nhân."

Cái gì, Diệp Phi nghe xong lập tức cũng bối rối, lúc nào chính mình lại có cha mẹ rồi, đây không phải khai mở tổ tông vui đùa à.

Theo Trịnh Lâm trong tay một chút tiếp nhận tiếp nhận bản khai, Diệp Phi cúi đầu vừa nhìn, phía trên kia thành linh viết Diệp Phi, phụ thân Diệp Phong, mẫu thân Tôn Uyển Hoa danh tự, hơn nữa liền gia đình của mình địa chỉ cùng số điện thoại đều có, Trung Hải thành phố Hoàng Đảo khu Tiên Hà Linh lộ số 1, 13506391111.

Đây coi là chuyện gì xảy ra? Diệp Phi trừng to mắt, quả thực không thể tin tưởng mình hết thấy trước mắt.

Diệp Phi nào biết đâu, lúc trước vì chính mình xin nhập trường học, yêu cầu điền một bộ phận tư liệu, đồ đệ của hần Lý Thành Diệp liền tổ chức nhân thủ vì hần nguy tạo cá nhân đích hộ tịch tin tức, về phần cha mẹ của hần, thì là Lý Thành Diệp tiện tay biên cái danh tự điền đi lên, nói cách khác, tuy nhiên Diệp Phi đứng Đại La Kim Tiên, cũng giống nhau là không hộ khẩu, là không có biện pháp dùng hợp pháp thủ tục đến trường đấy.

"Ah, nguyên lai là ở tại Tiên Hà Linh đường, đây chính là Trung Hải nổi tiếng khu nhà giàu." Trịnh Lâm chứng kiến Diệp Phi một bộ trọn mắt há hốc mồm bộ dạng, cho là hần là sợ rồi, "Như vậy đi, ta quyết định đến nhà của người đi thăm hỏi các gia đình một lần, hảo hảo cùng cha mẹ của người thân nói một chút."

Tuy nhiên không ít vấn đề học sinh thoát nhìn không sợ trời không sợ đất, nhưng là nếu thật là nhắc tới gặp cha mẹ, trong nội tâm lại tổng vẫn còn có chút sợ hãi, Trịnh Lâm tại đây phương diện kinh nghiệm thập phần phong phú, trước kia cũng đối phó qua như vậy nhị thế tổ học sinh, tự nhận là thoả cái liền đánh trúng Diệp Phi chỗ hiểm.

Diệp Phi lúc này thời điểm trên mặt biểu lộ không biết có bao nhiêu cổ quái, nhìn xem trong tay bản khai cả buổi không nói nên lời.

Trịnh Lâm nhìn thấy Diệp Phi rất lâu không có trả lời, cho rằng Diệp Phi thật sự sợ, trong lòng tự nhủ người như vậy nhĩ thế tổ học sinh ta thấy nhiều hơn, hiện tại thế nào, sợ rồi sao, muốn cùng lớp chúng ta chủ nhiệm tới đây một bộ, chơi phản nghịch người còn nộn đầu rồi, ta không phải đem người dạy dỗ thành học tập tốt nghe lời học sinh không thể.

Lại nói Trịnh Lâm tuy nhiên cảm thấy Diệp Phi có chút không tuân thủ kỷ luật, nhưng là không biết vì cái gì, đối với hắn không có ác cảm, trái lại còn đối với hắn có chút không hiểu hảo cảm, bởi vì tại Diệp Phi trên người, hắn không cảm giác được cái loại này bình thường học sinh xấu trên người vô lại, không chỉ như vậy, phàm là hắn tiếp cận đến Diệp Phi bên cạnh vài mét trong phạm vi, lập tức liền có loại sáng khoái tinh thần sung sướng cảm giác theo thân thể của mình bên trong bay lên, điều này làm cho hắn cả người đều cảm thấy rất thoải mái, đệ tử như vậy, Trịnh Lâm chẳng qua là trực giác muốn đem hắn dạy dỗ tốt.

Chẳng qua là Diệp Phi giờ phút này nếu là biết rõ Trịnh Lâm trong nội tâm rõ ràng cảm giác mình non, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Non? Nếu như tổ tông non, trên thế giới này còn có già đi sao?

"Đi thăm hỏi các gia đình thời gian định tại trời tối ngày mai, người trở về thông tri cha mẹ của người." Nhìn thấy Diệp Phi thần sắc, Trịnh Lâm quyết định rên sất khi còn nóng, một lần hành động đem cái này không nghe lời học sinh nắm bắt, vì vậy một vòng tiếp theo một vòng nói, "Bất quá Diệp Phi đồng học, ta cho người biết cũng đừng chơi bịp bợm ah, bởi vì cho dù người trở về không hướng gia trưởng nói, ta chỗ này cũng có người điện thoại nhà, chuyện này người là không tránh thoát đây."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cổ chấp nữ lão sư

Diệp Phi đúng lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, trong lòng tự nhủ tổ tông mới chẳng muốn chơi bịp bợm, có thể tổ tông đi đâu mà tìm hai người này, rốt cuộc là ai cho tổ tông tìm như vậy hai cái cha mẹ đến.

Nghĩ lại, mình tới cái này đến đến trường sự tình đều là Lý Thành Diệp tìm người an bài, việc này đoán chừng cũng liền chỉ có hắn mới biết được, vì vậy theo Trịnh Lâm trong văn phòng đi ra, Diệp Phi liền bấm Lý Thành Diệp điện thoại.

"Sư phụ, chuyện này là như vậy đấy, vì có thể làm cho người hợp pháp tại Phi Diệp học viện đến trường, chúng ta là người biên tạo một loạt tài liệu. . ."

Lý Thành Diệp vội vàng trong điện thoại hướng Diệp Phi giải thích một phen, Diệp Phi đã được biết đến chân tướng sự tình về sau, lập tức đem cái này tiêu đề đệ hung hăng giáo huấn một trận.

"Tiểu Lý Tử, người cho sư phụ chọc ra đến cái sọt lập tức cho ta hảo hảo giải quyết, nói cách khác, sư phụ không phải đá người bờ mông không thể!" Cuối cùng, Diệp Phi quăng xuống câu nói đầu tiên cúp điện thoại.

Lý Thành Diệp tại điện thoại bên kia nghe được nom nớp lo sợ, đầy đầu đổ mồ hôi, ai biết cho sư phụ tiện tay biên tư liệu hiện tại lại có thể biết gặp được loại chuyện này.

Cái này Tổng Giáo Nhân hiệu trưởng là thế nào đương được, như thế nào sạch cho ta gây chuyện!

Lý Thành Diệp bị sư phụ giáo huấn được đầy bụi đất, trong nội tâm thập phần khó chịu, lập tức bấm Phi Diệp học viện Tổng Giáo Nhân hiệu trưởng điện thoại.

"Lý lão gia tử, người tìm ta?" Điện thoại bên kia, truyền đến Tổng Giáo Nhân cung kính thanh âm.

"Người là như thế nào khiến cho, như thế nào liền một chút như vậy việc nhỏ đều làm không xong, người cái này hiệu trưởng còn muốn không muốn làm rồi. . ."

Lý Thành Diệp là người nào, Phi Diệp tập đoàn người cảm lái, đủ để ảnh hưởng thế giới kinh tế nhân vật phong vân, sống thượng vị, hạng gì khí thế, cái này thông hòa vừa phát ra đến lập tức đem Tổng Giáo Nhân mắng được máu chó xối đầu.

Đáng thương Tổng hiệu trưởng còn không biết đã xảy ra chuyện gì, đã bị Lý Thành Diệp mắng được đầu trống rỗng, hơn nửa ngày mới nom nớp lo sợ mà hỏi, "Lý, Lý lão gia tử, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Không phải nói cho người bất kể Diệt Phi sự tình ấy ư, hần muốn làm cái gì để cho hần đi làm, không nên đi quản lý hần, chỉ cần có thể lại để cho hần cao hứng, như thế nào đều được, người như thế nào cái này đều không nhớ được, rõ ràng còn lại để cho lão sư đi tìm nhà hần tìm hiểu, người đây không phải gây phiền toái cho ta ư! Lập tức gọi cái kia nữ lão sư hủy bỏ đi thăm hỏi các gia đình, mặt khác, nhớ kỹ cho ta, mọi thứ nhất định phải theo cái kia gọi Diệt Phi học sinh, muốn tận lực thu được kết quả tốt hần, ngàn vạn đừng đi quản lý hần, nếu nhầm trúng hần mất hứng, không cần phải nói người đừng lại đương cái này hiệu trưởng rồi, chính là Phi Diệt học viện lão tử cũng phải hủy đi!"

Lý lão gia từ một phen lời nói như là đạn pháo bình thường đem Tổng Giáo Nhân oanh cái bên ngoài tiêu ở bên trong non, trong lời nói đã mơ hồ để lộ ra Diệt Phi bối cảnh tương đối lợi hại ý tứ, nhưng lại vẫn như cũ nhớ kỹ sự phụ dẫn dò, nói chuyện lưu lại điểm mấu chốt, không có hướng Tổng Giáo Nhân lộ ra Diệt Phi thân phận chân thật.

Tổng Giáo Nhân nghe được kinh nghi bất định, xem ra cái này Diệt Phi bối cảnh không chỉ là chính mình trước kia chỗ đoán như vậy, mà ngay cả Lý lão gia từ đều nói như vậy, cái kia chỉ sợ bối cảnh của hần chỉ sợ khủng bố.

Cùng Lý lão gia từ thông hết điện thoại, Tổng Giáo Nhân trước tiên sẽ đem Trịnh Lâm theo văn phòng kêu tới đây.

"Hiệu trưởng, người tìm ta?" Trịnh Lâm nhẹ giọng hỏi.

Sáng sớm đã bị Tổng hiệu trưởng gọi vào phòng hiệu trưởng, Trịnh Lâm trong nội tâm không khỏi có chút khẩn trương.

Trịnh Lâm xuất thân bản hàn gia đình, trong nhà tình huống cũng không tốt, phụ thân mẫu thân qua đời sớm, đệ đệ bệnh nặng tại giường, tất cả gia đình gánh nặng đều rơi vào hần một người trên người, có thể nói như vậy, Trịnh Lâm bản thân thập phần quý trọng chính mình bây giờ phần này công tác, dù sao Phi Diệt học viện giáo sư, tiền lương đãi ngộ tại toàn thị đều là cực cao đấy, đệ đệ mình tiền thuốc men liên rơi vào cái này phía trên.

Cho nên Trịnh Lâm đối đãi phần này công tác, từ trước đến nay cẩn trọng, cẩn thận, dùng hoàn toàn tinh lực đến ứng đối mỗi lần một kiện khả năng chuyện đã xảy ra, cố gắng công tác tự nhiên lấy được thật tốt thành quả, dĩ vãng mỗi lần cuộc thi, hần chỗ mang lớp, thành tích tại toàn bộ cấp bộ phận đều là đệ nhất.

"Trịnh lão sư, ngồi." Tổng Giáo Nhân chỉ vào trước mặt một cái ghế, nghiêm túc đối với Trịnh Lâm nói.

Trịnh Lâm chứng kiến Tổng hiệu trưởng thần sắc, trong nội tâm càng là lo sợ bất an, cẩn thận từng li từng tí ngồi xuống.

"Trịnh lão sư, nghe nói người gần nhất sẽ đổi một nơi tên là Diệt Phi học sinh tiến hành đi thăm hỏi các gia đình?" Tổng Giáo Nhân gọn gàng dứt khoát mà hỏi.

"Đúng vậy, Tổng hiệu trưởng, người học sinh này ngày hôm sau đến trường liền trốn học, rõ ràng có cha mẹ lại luôn công bố mình là cô nhi, ta hoài nghi hần và cha mẹ của hần quan hệ trong đó có vấn đề, cho nên đem đến nhà hần tiến hành một lần điều tra."

"Lập tức hủy bỏ lần này đi thăm hỏi các gia đình." Tổng Giáo Nhân một câu lại để cho Trịnh Lâm hoài nghi đúng không phải là của mình lỗ tai nghe lầm.

"Hơn nữa đối với Diệt Phi người học sinh này, về sau người tận lực cho hần tự do, hần muốn làm cái gì tùy tiện hần đi, ngàn vạn không nên dùng trường học điều lệ chế độ đi quản lý hần, cho dù hần chọc cái gì cái sọt cũng tận đo không cần lo cho, hướng ta báo cáo để ta làm xử lý tốt." Tổng hiệu trưởng nói tiếp.

Quả thực không thể tin được đây là Tổng hiệu trưởng nói được lời nói, Trịnh Lâm trừng to mắt, giờ khắc này chỉ cảm thấy đại não có chút thiếu dưỡng khí, hơn nửa ngày không có lên tiếng.

"Thế nhưng là, vì cái gì?" Trịnh Lâm nghe được Tổng hiệu trưởng lời nói này về sau, cùng lúc trước thầy chủ nhiệm Vương Đại Thành phản ứng quả thực không có sai biệt.

"Nguyên nhân người không cần biết rõ, người chỉ để ý làm theo là tốt rồi." Tổng Giáo Nhân nhìn qua Trịnh Lâm, nói rất chân thành.

"Hiệu trưởng. . ." Đây là cái kia nghiên cứu học vấn nghiêm cẩn, Trung Hải thành phố nổi tiếng chuyên gia giáo dục ấy ư, Trịnh Lâm nhìn qua trước mắt Tổng hiệu trưởng, bỗng nhiên có loại thập phần vỡ vụn cảm giác.

Nếu như Phi Diệt học viện học sinh về sau đều như vậy dạy dỗ, như vậy trường học còn thế nào vận chuyển xuống dưới, các học sinh học theo, phong cách trường học tất nhiên càng ngày càng kém, tiếp tục như vậy, dùng không được bao lâu, Phi Diệt học viện dạy học chất lượng nhất định sẽ càng ngày càng kém, về sau đâu còn sẽ có học sinh gia trường nguyện ý đem hài tử tiễn đưa đến nơi đây đến trường. Tổng hiệu trưởng có phải hay không hồ đồ rồi, như thế nào liền đạo lý này đều đã quên.

"Người chỉ để ý theo ta nói phải làm, nếu như cái kia Diệt Phi xảy ra chuyện gì, cứ việc tới tìm ta là tốt rồi." Sau một khắc, Tổng Giáo Nhân thậm chí dùng một cái hơi có vẻ bá đạo khẩu khí nói ra.

Bất quá so về Lý Thành Diệt lão gia từ đối với khẩu khí của hần, Tổng Giáo Nhân cũng coi như hòa hoãn nhiều hơn, dù sao hần cân nhắc đến Trịnh Lâm là một chăm chú phụ trách lão sư, nếu như bỏ trí nhiệm vụ thời điểm thái độ vô cùng mạnh mẽ rất, hội đã kích đến lão sư trẻ tuổi công tác tính tích cực, chính hần một nhiệm vụ cũng quả thật có chút không thể tưởng tượng, cho nên lúc này mới áp dụng đối lập nhau hòa hoãn phương thức.

"Hiệu trưởng, ta. . ." Trịnh Lâm lão sư trong lúc nhất thời còn có chút khó có thể tiếp nhận, còn muốn nói gì.

Sau một khắc, Tổng hiệu trưởng thở dài, lời nói thâm thúy nói, "Có một số việc cũng không phải là cá nhân ta có thể quyết định, tiểu Trịnh, hi vọng người có thể lý giải."

Trịnh Lâm trong nội tâm một hồi giật mình, nhất định là Diệp Phi trong nhà bối cảnh hết sức lợi hại, nghe được chính mình muốn đi đi thăm hỏi các gia đình, Diệp Phi có chút sợ hãi, vì vậy về nhà một phen đổi trắng thay đen ngôn luận, lại để cho Diệp Phi gia nhân tưởng rằng chính mình hài tử trong trường học ăn phải cái lỗ vốn, vì vậy hướng Tổng hiệu trưởng tạo áp lực, Tổng hiệu trưởng không cách nào thừa nhận loại áp lực này, lúc này mới hướng chính mình rơi xuống như vậy hoang đường mệnh lệnh a.

Không thể tưởng được cái này gọi Diệp Phi học sinh còn rất có tâm cơ, bất quá nếu là như vậy, chính mình càng không thể khuất phục tại loại áp lực này rồi, không chỉ có không thể thả vút bỏ, còn có lẽ nghênh khó trên xuống mới đúng, Trịnh Lâm trong nội tâm thầm nghĩ, một đệ tử nếu như hiện tại đi học hội tại lão sư trước mặt đùa nghịch tâm cơ, như vậy về sau đi về hướng xã hội, chắc chắn trở thành một nguy hại xã hội người, chính mình quyết không thể bỏ mặc bỏ qua.

"Tổng hiệu trưởng, ta hiểu được, chuyện này người liền giao cho ta a." Nghĩ tới đây, Trịnh Lâm gật đầu nói.

Tổng Giáo Nhân cho rằng Trịnh Lâm hiểu được ý của hắn, vì vậy hướng hắn lộ ra một cái tán dương đáng tươi cười, nói, "Tiểu Trịnh, người mình bạch ý của ta là tốt rồi, người công tác chăm chú là rất đúng, hiệu trưởng cũng không phải phê bình người, chẳng qua là hi vọng người có thể hiểu được ý của ta, tốt rồi, hiện tại người có thể trở về đi học rồi."

Trịnh Lâm lại gật đầu một cái, quay người vừa định đi, rồi lại bị Tổng hiệu trưởng gọi lại, "Đúng rồi tiểu Trịnh, đệ đệ của người sinh bệnh sự tình, ta đã hướng trường học chủ tịch sự tình hội xin một số đặc thù trợ cấp, ước chừng năm vạn khối, có lẽ rất nhanh có thể phát đến trên tay người, người không nên lo lắng quá mức, cứ việc an tâm làm việc là tốt rồi."

"Rất đa tạ hiệu trưởng ngài." Trịnh Lâm chặn lại nói tạ.

Trịnh Lâm trong nội tâm vô cùng rõ ràng, bỏ chuyện này, Tổng hiệu trưởng đối với chính mình kỳ thật vẫn là tương đối thật tốt, Phi Diệp học viện với tư cách danh giáo, lão sư trong trường còn thì rất nhiều, mình có thể đảm nhiệm chủ nhiệm lớp, tuyệt đối là Tổng hiệu trưởng đặc biệt đề bạt, đệ đệ mình sinh bệnh, Tổng hiệu trưởng thường xuyên ân cần thăm hỏi, lần này biết được đệ đệ bệnh yêu cầu làm giải phẫu, thậm chí vì chính mình xin đặc thù trợ cấp, đây đối với Trịnh Lâm mà nói quả thực chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Trịnh Lâm trong nội tâm thập phần cảm kích, cho nên đối với Tổng hiệu trưởng, hắn vẫn muốn hảo hảo báo đáp một phen.

Cho nên lần này, Trịnh Lâm quyết định không chỉ có không thể thả vút bỏ, mà là muốn tiếp tục đối với Diệp Phi tiến hành đi thăm hỏi các gia đình, hơn nữa muốn hảo hảo cùng Diệp Phi gia trưởng câu thông một phen, dùng chính mình nhiệt tình thuyết phục đối phương không nên buông tha cho Diệp Phi, chỉ cần về sau Diệp Phi có thể sửa tốt, tin tưởng Diệp Phi gia nhân cũng nhất định sẽ lý giải chính mình, mình cũng nhất định sẽ một lần nữa đạt được Tổng hiệu trưởng ủng hộ, hướng chỉ dạy tốt trong lớp mỗi lần một đệ tử mới là đối với Tổng hiệu trưởng tốt nhất báo đáp.

Trịnh Lâm là một công tác thập phần chăm chú chuyên nghiệp lão sư, từ trước đến nay cho rằng học sinh bản chất đều là tốt, một cái hảo lão sư lương tâm quyết không cho phép hắn buông tha cho bất kỳ một cái nào học sinh, đối với trong lớp vấn đề học sinh, hắn cho tới bây giờ sẽ không buông tha cho, tại dĩ vãng trong công việc, cũng có không ít bị trong nhà buông tha nhị thế tổ học sinh, bị hắn cố gắng dạy bảo sau cuối cùng đã có tiến bộ, những học sinh kia gia trưởng sau đó cũng rất cảm kích hắn, mà cái này tất bị Trịnh Lâm coi là cho chính mình cao nhất vinh dự.

"Hắt xì!"

Đúng lúc này, trong sân trường Diệp Phi bỗng nhiên đánh cho hắt xì.

Chuyện gì xảy ra, vốn tổ tông như thế nào cảm thấy giống như bị cái gì người nhìn thẳng rồi, Diệp Phi có chút kỳ quái thăm nghĩ.

Loại tình huống này lại để cho Diệp Phi mơ hồ đã có chút ít dự cảm bất hảo, nói như thế nào đây, loại cảm giác này thật giống như lấy kinh nghiệm Đường Tam Tạng bị cái gì yêu tinh nhìn thẳng, đều muốn ăn thịt của hắn bình thường, không hề chuẩn bị tâm lý tổ tông nào biết đâu, chính mình mặc dù là Đại La Kim Tiên, nhưng cũng không phải là vạn năng, buổi sáng cho đồ đệ một chiếc điện thoại, buổi tối lại làm cho sự tình kết quả đi về hướng phương hướng ngược nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Tập thể dục theo đài

Theo Trịnh Lâm xử lý công thất đi ra, Diệp Phi vốn muốn tại trên lớp học tìm một cơ hội cùng Diệp Thanh trao đổi một chút, lại không nghĩ rằng buổi sáng khóa hay là trước sau như một nhằm chán, Diệp Thanh cũng không chịu tại khi đi học nói chuyện với mình, không phải không muốn nói, mà là Diệp Thanh cảm thấy cùng Diệp Phi cái này tổ tông thật sự không cách nào câu thông.

Diệp Phi nhằm chán phía dưới, vì vậy còn muốn ngủ tiếp, chẳng qua là tăng thêm ngày hôm qua, Diệp Phi đã ngủ hai cả ngày, cho nên hiện tại đúng là hoàn toàn ngủ không được.

Khô đã ngồi hai mảnh khóa, hoàn toàn nghe không hiểu những ngày kia sách, chuông tan học vừa vang lên, Diệp Phi bỏ chạy đã đến trên bãi tập hít thở mới mẻ không khí, đúng lúc này, Diệp Phi chợt thấy hầu như tất cả đồng học đều tốp năm tốp ba theo trong phòng học đi ra, toàn bộ tụ tập đến trên bãi tập.

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Phi hướng theo sát phía sau đến thao trường Diệp Thanh hỏi.

"Người không biết sao?" Diệp Thanh ánh mắt cổ quái nhìn qua Diệp Phi, "Hai ngày trước trường học của chúng ta quảng bá hư hỏng, hôm nay vừa mới thần thiện hữu hảo, cho nên về sau chúng ta muốn bắt đầu tập thể dục rồi."

"Cái gì, tập thể dục?" Diệp Phi cho tới bây giờ chưa nghe nói qua cái này, cảm thấy rất mới lạ.

"Tập thể dục theo đài a..., lão đại." Diệp Thanh trợn nhìn Diệp Phi liếc, trong nội tâm không khỏi một hồi nghi hoặc, thậm chí hấn rút cuộc là cái nào trường học thượng trường cấp hai, như thế nào liền một điểm thưởng thức cũng không biết.

Tập thể dục theo đài, cái này vậy là cái gì?

Diệp Phi vẫn còn hiếu kỳ, chung quanh học sinh đã tại trên bãi tập xếp thành hàng liệt, bắt đầu chờ đợi, cái gì.

Ồ, hình như là cái gì nghi thức a..., Diệp Phi xem điệu bộ này, khen ngược như là năm đó các tín đồ cùng một chỗ đứng xếp hàng liệt tể tự Thần Minh tình cảnh, trong lòng tự nhủ cái này trong trường học cũng tín thần tiên ấy ư, cũng không biết rút cuộc là thư được nhóm thần tiên nào, không chuẩn còn nhận thức, ngược lại có thể cùng hấn hảo hảo trao đổi một chút.

Chẳng qua là sau một lát, một cái dáng người cao gầy, khuôn mặt xinh đẹp nữ sinh leo lên trường học thao trường phía trước nhất hiểu rõ một khối nền tảng, bày ra một cái tiêu chuẩn tư thế đứng vững, thoát nhìn tư thế hiên ngang, thập phần xinh đẹp, lại là một cái hoa hậu giảng đường cấp đại mỹ nữ.

Đứng ở trước mặt mình Diệp Thanh, chảy nước miếng lại chảy ra, lập tức lại để cho Diệp Phi lại là một hồi khinh bỉ.

Chỉ nghe chung quanh mấy cái hèn mọn bi ối nam sinh đang tại xì xào bàn tán, "Quả nhiên là tứ ban ủy viên thể dục Tổng Huy lĩnh mẹ kiếp, thực đẹp mắt a...!"

"Tổng MM thật xinh đẹp!"

"Chắc chắn, cái này tư thế thật sự là vượt qua khen, tuyệt đối tiêu chuẩn."

"Nhân gia thế nhưng là năm trước cả nước võ thuật thi đấu tranh giải thanh niên tổ quán quân, lĩnh cái mẹ kiếp còn không nhỏ ý tứ."

Diệp Phi nghe đến mấy cái này, nhin không được dùng hấn Đại La Kim Tiên tuệ nhãn, hơi thi phát lực, quan sát trên đài chính là cái kia Tổng Huy, phát giác hấn thể trạng mặc dù có chút mảnh mai, nhưng căn cốt quả thật không tệ, tứ chi cũng so thường nhân lộ ra càng có lực một ít, như là luyện qua võ một điểm công phu người, trong cơ thể có một tia chân khí tại lưu động.

Chẳng qua là điểm ấy chân khí so về Đại La Kim Tiên Diệp Phi đến, vậy thật sự như là ánh sáng đom đóm so với trăng sáng, một giọt nước so toàn bộ hải dương, kém không biết bao nhiêu cái cách xa vạn dặm, hoàn toàn có thể không đáng kể rồi.

Đúng lúc này, thao trường trong chợt nhớ tới một hồi tiếng âm nhạc, ngay sau đó, một hồi ý chí chiến đấu sục sôi thanh âm theo loa ở bên trong vang lên.

"Đệ thập bộ đồ tập thể dục theo đài hiện tại bắt đầu, tiết thứ nhất mở rộng vận động, dự bị —— lên, một hai ba bốn, nhị nhị ba bốn. . ." Theo thanh âm này, trên bãi tập đồng học bắt đầu từng cái hoạt động, cánh tay chân đến.

Nguyên tới đây chính là tập thể dục, một loại xem như cường thân kiện thể hoạt động a, Diệp Phi thấy âm thầm nhẹ gật đầu, chẳng qua là những chuyện lật vạt này động, đối với những người phạm tục này quả thật có chút dưỡng sinh bảo vệ sức khỏe tác dụng, nhưng là đối với mình cái này Đại La Kim Tiên mà nói không khỏi quá nhỏ nhĩ khoa đi một tí, gọi mình cũng làm cái này, không khỏi có chút buồn cười.

Đúng lúc này, Diệp Phi chợt nghe bên cạnh hai tên nam sinh nhỏ giọng nói ra.

"Nghe nói Mục Tuyết cùng trên đài Tổng Huy hai người từ trước đến nay không đôi phò, từ nhỏ so đến lớn, không ai phục ai, có thật không vậy?"

"Không sai, các nàng hai cái thượng đồng nhất chỗ trường cấp hai, đều là trường học hoa hậu giảng đường, Mục Tuyết thành tích học tập tốt, phụ thân Mục Thiên Phong đứng Thiên Hà tập đoàn tổng giám đốc, Tổng Huy đứng thể dục năng khiếu sinh, phụ thân Tổng Bác Cường đứng Trung Hải quân khu tư lệnh viên, hai nhân gia thế tương đối, cũng đều đứng đại mỹ nữ, tính cách cao ngạo, cho nên từ trước đến nay ai cũng không phục ai."

Đang nhìn xem, Diệp Phi thật xa chứng kiến Mục Tuyết đang hướng phương hướng của mình đã đi tới, trên mặt thần sắc vừa nhìn giống như là đến khiêu

khích đẩy, không khỏi nhường mày.

Nữ sinh này tựa hồ là nhìn chăm chăm vào chính mình rồi, như thế nào lão tìm phiền toái cho mình, chẳng lẽ lại chân tướng chính mình lo lắng như vậy vừa ý chính mình rồi? Tổ tông vội vàng dạy dỗ tiểu tôn tử, cũng không có thời gian lý ngại, Diệp Phi thăm nghĩ.

"Các ngươi tập thể dục chăm chú điểm, đừng lão hết nhìn đông tới nhìn tây đấy." Mục Tuyết vừa đi vừa nói.

Thân là lớp trưởng, hẳn có giám sát lớp chúng ta học sinh tập thể dục quyền lực và trách nhiệm, thỉnh thoảng trải qua từng dãy đội ngũ, trừng to mắt, nhìn xem có hay không lười biếng đồng học.

Diệp Phi bên cạnh cái kia hai tên nam sinh thấy thế, lại bắt đầu nhỏ giọng nói chuyện.

"Hắc hắc, Mục Tuyết phải không phục cái kia Tổng Hủy đã đoạt hãn danh tiếng, nhìn thấy ai nhìn nhiều Tổng Hủy vài lần liền tức giận."

"Vì cái gì?"

"Hắc hắc, ngươi không biết a, hiện tại cái kia Tổng Hủy có thể lợi hại, vừa cầm cả nước võ thuật quán quân không nói, tại Phi Diệp trong học viện danh tiếng áp đảo qua Mục Tuyết không nói, tại ngũ ban uy tín lại cực cao, thậm chí đã chiếm được đại tỷ lớn tên hiệu, nghe nói ngũ ban nữ sinh, đều coi hắn cầm đầu, ai ngờ nói yêu thương, được trước trải qua hắn cho phép mới được đâu."

"Thật là ngu đó a!"

Nguyên lai là như vậy, Mục Tuyết cũng không phải hướng về phía chính mình đến đây, mà là cùng cái này Tổng Hủy xem không đôi mắt, Diệp Phi lúc này mới yên tâm lại, vừa định học chung quanh đồng học bộ dạng, đem nghĩ giữa khóa mẹ kiếp hồ lộng qua, lại thật không ngờ sau một khắc, Mục Tuyết liền đi tới trước người của mình.

"Diệp Phi, ngươi như thế nào lười biếng không tập!" Mục Tuyết trừng mắt mắt to, gắt gao chăm chăm vào trước mặt Diệp Phi, của một thể không bỏ qua bộ dạng.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ ngươi tại sao không đi tìm Tổng Hủy phiền toái, hay là xông ta đã đến, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, ngoài miệng lại nói, "Tổ tông nguyện ý, ngươi quản được lấy sao?"

Nói xong Diệp Phi còn quay đầu đi, gắt gao chăm chăm vào trên đài phương hướng, bày ra một bộ đối với Tổng Hủy rất si mê bộ dạng, muốn Mục Tuyết giận đi, tránh khỏi hãn cho mình cùng Diệp Thanh thêm phiền toái.

Mấy lần trước cùng Diệp Phi tiếp xúc, Mục Tuyết đã bị tức giận đến không nhẹ, hiện tại rõ ràng lại là này tốt, hơn nữa cái này Diệp Phi còn giống như đúng Tổng Hủy Fans hâm mộ, điều này làm cho Mục Tuyết sắc mặt lập tức liền trở nên rất khó coi.

"Ngươi, Diệp Phi ngươi sẽ không chăm chú tập thể dục, ta không phải lại để cho Trịnh lão sư phạt ngươi không thể!" Mục Tuyết thờ phỉ phò nói.

Diệp Phi trợn nhìn Mục Tuyết liếc, làm ra một cái ngươi thử nhìn một chút sắc mặt, không bao giờ ... nữa chịu lý hắn, lại phảng phất Mục Tuyết hoàn toàn không tồn tại giống nhau.

Cái này khôn nạn tiểu tử, đồ nhà quê, bại hoại. . . Mục Tuyết nhìn không được cắn bờ môi của mình, trong nội tâm một hồi nghiêng răng nghiêng lợi.

Muốn đi hướng Trịnh Lâm báo cáo, nhưng là nghĩ đến buổi sáng Trịnh Lâm vừa cùng Diệp Phi nói qua lời nói, tựa hồ cũng không có, cái tác dụng gì, Diệp Phi vẫn như cũ làm theo ý mình, không chút nào đem trường học điều lệ chế độ để vào mắt, nghĩ đến đây cái, Mục Tuyết liền cảm thấy một hồi căm tức.

Hung hăng trợn mắt nhìn Diệp Phi liếc, Mục Tuyết dứt khoát dậm chân một cái, cắn môi, xoay người rồi đi, nếu ngươi không đi lời mà nói..., chỉ sợ nhiều hơn nữa liếc hắn một cái đêm nay đều ngủ không yên.

Nhìn thấy Mục Tuyết cuối cùng đã đi, Diệp Phi lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Đúng lúc này, Diệp Thanh bỗng nhiên nói chuyện, "Ta nói, ngươi có thể hay không đừng về người lớn Mục Tuyết, hắn cũng không phải ngươi cừu nhân."

Diệp Phi trong nội tâm khẽ động, ồ, tiểu tử này giống như thương hương tiếc ngọc a....

Đúng vậy, mình tại sao lão nghĩ đến đề phòng mỹ nữ, chính hắn một tiểu tôn tử Diệp Thanh tựa hồ đối với Mục Tuyết có chút ý tứ, chính mình nói với nàng chút lời nói nặng hắn đều có ý kiến, nếu như như vậy, sao không từ nơi này phương diện vào tay. . .

Chương 31: . Đột nhiên xuất hiện đi thăm hỏi các gia đình

Nghĩ tới đây, Diệp Phi lập tức nói, "Nghĩ tới ta đối với Mục Tuyết tốt đi một chút sao? Cũng được, chỉ cần người nhận biết ta đây cái tổ tông."

Nhìn thấy Diệp Thanh sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, Diệp Phi lúc này mới nhớ tới Diệp Thanh rất không có thể tiếp nhận chính mình tổ tông cái này xưng hô, vì vậy trong nội tâm khẽ động, lại nói, "Hoặc là báỉ ta làm thầy cũng được, chỉ cần người chịu đi theo ta học. . ."

Diệp Phi vừa định nói học tiên thuật, lại bị đã hầu như muốn nổ lên Diệp Thanh đánh gãy, "Năm mơ, tuyệt đối không thể có thể! Người vĩnh viễn đều chỉ có thể là chúng ta 105 ký túc xá lão Ngũ, sắp xếp người cuối cùng, hiểu không!"

Diệp Phi thở dài, lập tức buông tha cho kế hoạch này, trong lòng tự nhủ cái này tiểu tôn tử thật đúng là hồ đồ ngu xuẩn mất linh, xem ra muốn lại để cho hắn nhận thức tổ, còn phải muốn những biện pháp khác.

Nghĩ giữa khóa mẹ kiếp thất bại lại để cho Diệp Phi cả ngày đều cảm thấy thập phần phiền muộn, ngồi ở bàn vị thượng cùng Diệp Thanh mắt to trừng đôi mắt nhỏ, cũng không biết làm như thế nào dạy bảo cái này tiểu tôn tử.

Khó khăn kiên trì tới tan học, Diệp Phi rầu rĩ không vui hướng phía ký túc xá đi, trong lòng tự nhủ nếu như Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử như vậy không nghe lời, ngày mai hay là không nên đi học, lại đi đi bộ đi bộ a.

Mắt thấy sắp đã đến cửa túc xá khẩu, Diệp Phi chợt thấy Trịnh Lâm thân ảnh.

Diệp Phi có chút kỳ quái, trong lòng tự nhủ đây là có chuyện gì, chẳng lẽ Tiểu Lý Tử không có đem sự tình đối phó, cô gái này lão sư tại sao lại đã đến.

Diệp Phi đang kỳ quái thời điểm, Trịnh Lâm mở miệng nói chuyện, "Diệp Phi, ngày hôm qua nói cho người mà nói người đã quên ấy ư, người thông tri phụ huynh của người không có, đêm nay ta muốn đi nhà của người gặp mặt cha mẹ của người."

Trịnh Lâm nói như vậy hiển nhiên Lý Thành Diệp không có đem sự tình đối phó, Diệp Phi trong nội tâm thầm mắng, cái này Tiểu Lý Tử đến cùng là chuyện gì xảy ra, thậm chí ngay cả như vậy chút ít sự tình đều làm không xong.

Nhìn thấy Diệp Phi suy tư, Trịnh Lâm còn tưởng rằng Diệp Phi đuối lý, tiếp tục nói, "Không nghĩ tới a, người cho rằng lão sư đúng tốt như vậy lừa gạt đây sao, hay là nhanh dẫn ta đi gặp phụ huynh của người a."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ tổ tông mới chẳng muốn lừa người, cái này rõ ràng là Tiểu Lý Tử lừa người, người như thế nào lão Hoa ta phiền toái.

Muốn thò tay đem Trịnh Lâm đồ lên một bên, nhưng nhìn đến hắn hai mắt thanh tịnh ánh mắt, trong ánh mắt tất cả đều là chăm chú cố chấp, dùng Đại La Kim Tiên lịch duyệt rộng, đã biết rõ cô gái này lão sư kỳ thật cũng không phải là người xấu, chẳng qua là đơn thuần đều muốn dạy dỗ đệ tử tốt, cùng Vương Đại Thành đúng hoàn toàn bất đồng hai loại người, Diệp Phi thì có chút không hạ thủ.

Hắn thực sự không phải là thấy nữ nhân tiện tay mềm người, cũng từng sát phạt vĩnh quyết, khoái ý ân cừ, thế nhưng đều là đối với giao tội ác tà trời thế hệ, đối phó như Trịnh Lâm loại này hảo lão sư, Diệp Phi phải không nguyên ý sử dụng bạo lực đây, nhưng là nếu như tùy ý đối phương luôn tìm phiền toái cho mình, cũng không phải là chính mình mong muốn, xem ra hay là muốn muốn cái biện pháp giải quyết vấn đề mới được.

Đúng lúc này, Trịnh Lâm chứng kiến Diệp Phi còn không nói chuyện, vì vậy nói, "Như thế nào, còn không chịu để cho ta gặp mặt cha mẹ của người, sợ sao? Nếu như là sợ hãi lời mà nói..., trực tiếp hướng lão sư nhận làm, về sau học tập tốt không cho phép trốn học, lão sư có thể sẽ cân nhắc hủy bỏ lần này đi thăm hỏi các gia đình Ah."

Diệp Phi là người nào, tu luyện 2000 năm tu giả, thực lực đứng ở nhân gian đỉnh phong Đại La Kim Tiên, từ trước đến nay đều chỉ có người khác sợ hắn, hắn lúc nào sợ qua người khác, Trịnh Lâm vừa nói như vậy, lập tức lại để cho hắn thập phần căm tức, cả giận nói, "Ai sợ, cái kia cái gì đi thăm hỏi các gia đình liền đi thăm hỏi các gia đình, đều muốn tổ tông nhận làm, mơ tưởng!"

Chẳng qua là lời vừa nói ra Diệp Phi cũng có chút đau đầu, trên mình đi đâu tìm hai cái cha mẹ đến, huống chi mình nhà ở đâu, chẳng lẽ lại mang cái này nữ lão sư đi Lao Sơn, lại nói tiếp thật đúng là phiền toái a....

"Vậy chúng ta hiện tại liền đi đi thôi, còn chờ cái gì?" Trịnh Lâm một đôi đôi mắt - đẹp giống như cười mà không phải cười nhìn qua Diệp Phi, hai tay giao nhau để ở trước ngực, bày ra một bộ khoan thai tự đắc, đoán chừng Diệp Phi tư thế.

Diệp Phi thấy trong nội tâm bốc hỏa, trong lòng tự nhủ cô gái này lão sư thật đúng là cái vu vật, cái này tư thái thật đúng là câu đắc nhân tâm ngựa, nếu là mình hiện tại uống rượu, chỉ sợ tuyệt đối nhìn không được, lập tức phải đem hắn ngay tại chỗ hành quyết, Diệp Thanh người cái này không nên thân tiểu tôn tử, tổ tông vì để cho người thành tiên dễ dàng ấy ư, người cái này tiểu tôn tử thật sự là một chút cũng không thông cảm tổ tông khổ tâm.

Thở dài, Diệp Phi đối với Trịnh Lâm nói ra, "Bọn người hội, ta đi gọi điện thoại."

"Nam tử hán đại trượng phu, đừng đùa bịp bợm, giữ lời nói, lão sư chờ ngươi Ah." Trịnh Lâm hướng về phía Diệp Phi như có thâm ý cười cười.

Đúng lúc này, cùng Diệp Phi một cái ký túc xá Diệp Thanh, Luru Hiểu Phi mấy người bọn hán trở về, chứng kiến trận này cảnh, đều cảm thấy hai mắt tỏa sáng, trái tim một hồi kinh hoàng.

Luru Hiểu Phi hướng về phía Diệp Phi lặng lẽ duỗi ra một cái ngón tay cái, hướng về phía Diệp Phi một hồi khoa tay múa chân, ý kia đúng được a, liền lão sư ngươi cũng dám thượng.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ tổ tông nam tử hán mấy ngàn năm, biết được ngươi còn chưa ra đời đâu rồi, miệng nói, "Yên tâm, chúng ta một hồi liền đi."

Ba bước cũng làm hai bước, Diệp Phi tìm cái không người chỗ, lập tức bấm Lý Thành Diệp điện thoại.

"Tiểu Lý Tử, ngươi là như thế nào khiến cho, như thế nào cái kia nữ lão sư còn muốn đi thăm hỏi các gia đình, ta đi đâu đi tìm cha mẹ. . ." Một hồi bán liền hồi thức thoả mạ đem Lý Thành Diệp phê chớ huyết xối đầu.

Lý Thành Diệp bên kia bị sự phụ mắng được nom nớp lo sợ, trong nội tâm tức thì đem Tổng Giáo Nhân tổ tông mười tám thay đều ân cần thăm hỏi một lần, lúc này thời điểm muốn sẽ tìm Tổng Giáo Nhân đã không còn kịp rồi, vì vậy cẩn thận từng li từng tí nói, "Sur phụ, vấn đề này liền giao cho ta a, người chỉ đề ý trong trường học chờ, một hồi ta phái xe đi đón ngươi, chờ người trở về cam đoan lại để cho người có một cha mẹ trước dùng đến, trước đã qua cửa ải này, về phần người nữ kia lão sư sự tình, về sau đồ đệ nhất định cho ngài giải quyết."

Cái gì gọi là có một cha mẹ trước dùng đến, Diệp Phi lập tức sững sờ, tuy nhiên cảm tức cái này tiểu đồ đệ làm việc bất lợi, nhưng việc này cũng chỉ có thể trước như vậy, vì vậy trở lại Trịnh Lâm trước mặt nói, "Chúng ta đợi lát nữa, một hồi bọn hán liền đến nơi đây tiếp chúng ta."

Chứng kiến Diệp Phi thần sắc không giống như là giả bộ, Trịnh Lâm không khỏi nhẹ gật đầu, nói, "Tốt."

Hơn 10' sau về sau, phía ngoài trường học bỗng nhiên phản phạt rồi tiến đến mười cái đang mặc màu đen Tây phục, lồng ngực hệ cà- vạt nam tử, vừa thấy được Diệp Phi, vốn là động tác thập phần chỉnh tề bái, về sau trong bọn họ dẫn đầu một người bề ngoài giống như quân gia nam tử nói, "Thiếu gia, lão gia phái chúng ta tới tiếp ngươi."

Diệp Phi nhìn thấy điệu bộ này, cũng nhìn không được nữa có chút kỳ quái, trong lòng tự nhủ lúc này Tiểu Lý Tử rốt cuộc là khiến cho cái quý gì, cái gì lão gia thiếu gia, như thế nào phái nhiều người như vậy tới đây.

Trịnh Lâm vốn là đoán được Diệp Phi xuất thân không tầm thường, lại không nghĩ rằng chính mình tiến hành một lần đi thăm hỏi các gia đình rõ ràng dẫn xuất động tĩnh lớn như vậy, tại tăng thêm lúc trước Tổng Giáo Nhân nói với nàng mà nói, như vậy suy đoán đứng lên, Diệp Phi gia đình chỉ sợ là thuộc về phi phú tức quý cái chủng loại kia, nghĩ tới đây, Trịnh Lâm cũng không khỏi có chút khẩn trương, lại cũng không nên trước mặt nhiều người như vậy tùy ý mở miệng phê bình Diệp Phi rồi.

Đội được hai người đi đến cửa trường học, một cỗ mới tinh gia trường Rolls-Royce tức thì đã sớm ngừng chờ ở cửa rồi, đây càng thêm xác nhận Trịnh Lâm suy đoán, điều này làm cho hán hít một hơi thật sâu.

"Thiếu gia, Trịnh lão sư, mời lên xe a." Quân gia nam tử mở cửa xe, lại để cho Diệp Phi cùng Trịnh Lâm lên xe.

20 phút về sau, Hoàng Đảo khu Tiên Hà Lĩnh lộ số 1 biển số nhà liền ra hiện tại hai người trước mặt, nguyên lai nơi đó là một tràng biệt thự đứng vững ở nơi nào, phía nam đứng tiếp giáp bãi biển, ánh mặt trời bãi biển, phong quang kiều diễm, biệt thự phía đông thì là một cái diện tích rộng lớn hoa viên, trồng cái này không ít xinh đẹp đoá hoa, biệt thự kia lắp đặt thiết bị được thập phần đẹp đẽ, phân đông thạch điêu, suối phun hoa lẫn, vừa nhìn cũng biết là nội tình không giống bình thường gia đình.

Diệp Phi thầm nghĩ, Tiểu Lý Tử là từ đâu tìm đến như vậy một tràng phòng ở, hoàn cảnh vẫn còn không sai.

Hán nào biết đâu Lý Thành Diệp vừa để xuống hạ Diệp Phi điện thoại, tựu lấy tốc độ nhanh nhất, trực tiếp từ nơi này tòa nhà phòng ốc nguyên chủ nhân trong tay liền đồ dùng trong nhà ở bên trong toàn bộ mua cái này căn biệt thự, này sẽ thậm chí ngay cả vệ sinh đều thanh lý đã qua.

Lý Thành Diệp là người nào, một trăm triệu mấy ngàn vạn nên xuống đến, cái dạng gì chủ thuê nhà hội không đồng ý.

Một đôi vợ chồng trung niên đã đứng ở cửa khẩu chờ, vừa thấy được cỗ xe tới đây, lập tức chạy ra đón chào.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32:.. Như thế cha mẹ

"Vị này nhất định là tiểu Phi chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư a, phiền toái người tự mình đi một chuyến, thật sự là vất vả ngài." Cái kia trung niên nữ tử về mặt hiền hoà, vừa thấy được Trịnh Lâm, lập tức thập phần khách khí nói.

"Trịnh lão sư, mau mời tiến đến ngồi." Trung niên nam tử kia cũng thập phần nhiệt tình cùng Trịnh Lâm chào hỏi.

"Người nhị vị nhất định là Diệp Phi cha mẹ a, Diệp tiên sinh, Diệp thái thái, cho ngài thêm phiền toái." Trịnh Lâm vội vàng nói ra.

Nhìn kỹ một chút hai người tướng mạo, ngược lại không hề giống không nói đạo lý người, như thế nào bọn hắn nhi tử lại như vậy cương quyết bướng bỉnh, thật là có chút kỳ quái, Trịnh Lâm vốn đã làm tốt Diệp Phi cha mẹ rất không nói đạo lý, chính mình đánh đánh lâu dài chuẩn bị tâm lý, này sẽ vừa thấy hai người tuy nhiên cũng như vậy hòa khí, không khỏi có chút kỳ quái.

Diệp Phi thấy trung niên nam tử này thì là sửng sờ, người nọ đúng là cho lúc trước mình ở ký túc xá tiền đưa đồ uống người, lúc này đây, lại như thế nào đã thành cha của mình.

Nam tử kia nhìn thấy Diệp Phi sắc mặt khác thường, thừa dịp Trịnh Lâm không chú ý, vội vàng một mực cung kính nhỏ giọng đối với Diệp Phi nói ra, "Lão tổ tông, sự tình tới so sánh gấp, Lý lão gia tử phái hai người chúng ta Phi Diệp tập đoàn phó tổng giám đốc đến giả trang người cha mẹ, bắt kính chi tội kính xin người nhiều hơn thứ lỗi."

Cái kia trung niên nữ tử thấy thế cũng trộm đạo hướng Diệp Phi thì lễ một cái, nói, "Tiếp kiến lão tổ tông, sự tình tới gấp, mời lão tổ tông thứ lỗi."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ thì ra là thế, cũng khó là Tiểu Lý Tử nghĩ ra như vậy cái biện pháp, vì vậy nói, "Được rồi, không cần giải thích nữa, các người nhanh đưa cô gái này lão sư cho tổ tông đuổi rồi là được rồi."

Hai người liên tục gật đầu.

Lúc này thời điểm, mấy người đã đi vào trong phòng khách.

"Lập tức cho Trịnh lão sư dâng trà chút." Trung niên nam tử đối với một bên một người người hầu cách ăn mặc người ta nói nói.

Chỉ chớp lát một ly trà xanh cùng hơn mười tốt điểm tâm nhỏ bị đầu đã đến Trịnh Lâm trước mặt, Trịnh Lâm thấy kia trà Diệp Thanh triệt xanh biếc, nhan sắc mê người, nghe thấy đứng lên hương trà xông vào mũi, nhìn lại một chút trong phòng bài trí, trong nội tâm không khỏi thở dài, không hổ là kẻ có tiền, thực biết hưởng thụ.

Dù sao mình đối mặt đều là giới kinh doanh thành công nhân sĩ, Trịnh Lâm sợ ra khúu, bày ra một cái thập phần ưu nhã đoan trang tư thế ngồi xuống, lúc này mới nâng... lên chén trà thiên ném thử một miếng, lập tức mồm miệng dư hương, không khỏi trong nội tâm lớn khen.

Nhìn xem Diệp Phi cha mẹ, quần áo sạch sẽ chỉnh tề, phong độ nghiêm nhiên, hòa ái dễ gần ngồi ở trên ghế sa lon, mỉm cười mời đến chính mình tùy tiện ăn một chút điểm tâm, hoàn toàn là của một hiền lành cha mẹ phái đoàn, làm cho mình vừa nhìn đã cảm thấy có cảm giác thân thiết.

Quay đầu nhìn lại một chút Diệp Phi, hắn đã sớm thoát khỏi giày, bốn ngã chổng vó, cong vẹo tựa ở trên ghế sa lon, trên tay bắt một chút điểm tâm, ăn được đây người đều là điểm tâm cận bã, còn hướng bên cạnh hai cái người hầu vẫy vẫy tay, để cho bọn họ cho mình làm một chút vai mát xa, một bộ quần áo lụa là đại thiếu gia bộ dáng.

Trịnh Lâm lập tức một đầu xám xịt, như vậy cha mẹ tại sao có thể có như vậy một cái nhi tử, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, có lẽ từ xưa mẹ nuông chiều thì con hư nói được chính là cái này ý tứ a.

"Trịnh lão sư, không biết người lần này tới đến cùng có chuyện gì, đúng không phải nhà chúng ta tiểu Phi ở trường học xong cái gì họa, đứa nhỏ này từ nhỏ liền so sánh tình nghịch." Cái kia trung niên nữ tử nói ra.

Tuy nhiên hai người là giả bộ cha mẹ, yêu cầu tại Trịnh Lâm trước mặt diễn diễn kịch, nhưng Diệp Phi nghe xong cái này thuyết pháp lập tức liền không vui, lại còn nói tổ tông tình nghịch, ta xem các người tình nghịch mới là thật đấy, việc này đã xong tổ tông không đánh các người bờ mông không thể, nói xong liền hướng về phía hai người hung hăng trừng mắt liếc.

Lão tổ tông Diệp Phi tức giận đó là hạng gì khí thế, cái kia trung niên nữ tử nhìn thấy Diệp Phi tức giận, lập tức một cái ọt mồ hôi, cả buổi áp ứng nói không ra lời, bên cạnh trung niên nam tử thấy thế vội vàng nói tiếp, "Không tình nghịch không tình nghịch, chẳng qua là so sánh có cá tính, làm việc không bị người khác ảnh hưởng, rõ nét, không tại hồng trần trong nước chảy bèo trôi đó mới là thật sự."

Diệp Phi vừa nghe đến cái này, trong nội tâm lúc này mới có chút cao hứng, chính mình Đại La Kim Tiên làm việc từ trước đến nay đều là làm theo ý mình, mặc kệ người khác cái nhìn, trung niên nhân này nói chuyện vừa vắn nói trúng rồi ý nghĩ của mình, không khỏi hướng hắn nhẹ gật đầu, dùng bày ra khen ngợi.

Trịnh Lâm chỉ cảm thấy hai người khẩu khí có chút lạ, ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, cho là bọn họ còn không có hiểu rõ Diệp Phi ở trường học biểu hiện, tiếp tục nói, "Không biết Diệp tiên sinh cùng Diệp thái thái cũng biết Diệp Phi ngày hôm sau đến trường liền trốn học, nhưng lại tại trong trường uống rượu."

Cái kia trung niên nữ tử nghe nói như thế, vốn định già vờ già vịt phê bình Diệp Phi vài câu, đem chuyện lần này lần lộn đi qua sự tình, nhưng quay đầu nhìn lại Diệp Phi ánh mắt, lập tức cảm thấy một cỗ hàn khí theo lòng bàn chân bốc lên đi lên, vội vàng nói, "Đến trường nha, tổng muốn lao động nhàn hạ kết hợp đây, trước kia nhà của chúng ta tiểu Phi cũng luôn thương một ngày học lại nghỉ ngơi một ngày, rất tốt a..., rồi hãy nói uống rượu nha..." Nàng kia nói đến đây, nhất thời không biết nên như thế nào tiếp tục xuống biên.

Trung niên nam tử kia vội vàng nhận lấy nói, "Nam nhân khi còn bé ai còn không có vụng trộm uống qua chút rượu, điều này cũng không coi vào đâu đại sự, Trịnh lão sư, người biết chúng ta người làm ăn, các loại rượu trần luôn không thiếu được, tiểu Phi vậy cũng là trước thời gian rèn luyện chính mình thích ứng xã hội."

Diệp Phi nghe thế lại có chút bất mãn ý, mình chính là thích uống chút rượu, ở đâu còn dùng được lấy lên lút, trường học thì thế nào, dựa vào cái gì ở trường học không thể uống rượu, ai vậy định quy củ, hai người này nói thẳng chính là, còn dùng được lấy như vậy lại nhai dài dòng lắm điều.

Chẳng qua là lần này hai người cuối cùng là không có phê bình ý của mình, Diệp Phi cũng liền chẳng muốn lại tức giận, chẳng qua là hi vọng bọn hán mau chóng đem Trịnh Lâm đuổi đi là tốt rồi.

Cái gì, như vậy cũng được? Trịnh Lâm nghe được hai người trả lời, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Cái gì gọi là thương một ngày học nghỉ ngơi một ngày, cái gì gọi là sớm chút uống rượu thích ứng xã hội, đây coi là cái gì, các người đem trường học trở thành cái gì.

Trịnh Lâm lập tức có chút gấp, "Diệp tiên sinh, Diệp thái thái, trường học có trường học điều lệ chế độ, Diệp Phi uống rượu đã cho mặt khác đồng học đã tạo thành rất ảnh hưởng không tốt, mặt khác theo Diệp Phi thành tích mà nói, hán hiện tại cần có nhất đúng là ở trường học học tập tốt, mà không phải ba ngày hai đầu trốn học."

"Cái này, cái này..." Hai người trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải, Trịnh Lâm nói được những câu đều là lẽ thường, bọn hán cũng không cách nào phản bác, nhưng nhìn xem lão tổ tông Diệp Phi sắc mặt, rồi lại không dám phụ họa Trịnh Lâm.

Diệp Phi nghe được trong bụng tức giận, nhìn không được nói, "Vì cái gì trường học sẽ không hứa trốn học cùng uống rượu, ai vậy định quy củ, nhất định phải sửa, còn có tổ tông vì cái gì phải học tập tốt, đây cũng là ai quy định?"

Trịnh Lâm lập tức lại bị Diệp Phi mà nói lời được không nhẹ, trong lòng tự nhủ Diệp Phi người học sinh này là cố ý quấy rối hay là thần trí có vấn đề, làm sao sẽ nói ra nói như vậy.

Chẳng qua là sau một khắc, Diệp tiên sinh cùng Diệp thái thái mà nói cũng làm cho hán cảm thấy một hồi không thể tưởng tượng.

"Trường học không cho phép trốn học cùng uống rượu, loại này điều lệ chế độ quá không hợp lý rồi, có lẽ hủy bỏ." Diệp tiên sinh động tác nhanh chóng, vừa nhìn thấy lão tổ tông Diệp Phi tỏ thái độ lập tức phụ họa.

"Đúng vậy a đúng vậy a, học sinh chưa hẳn muốn học tập tốt, tất cả phương diện năng lực toàn diện phát triển mới là thật đấy, tương lai tại chức trên trận, uống rượu năng lực cũng rất trọng yếu a...." Diệp thái thái lập tức gật đầu như bằm tỏi.

Lý Thành Diệp gọi hai người bọn họ đến thời điểm, liền nghiêm lệnh bọn hán nhất định không thể gây lão tổ tông tức giận, hiện tại lão tổ tông rõ ràng không thương học tập thích uống rượu, cái này tự nhiên muốn theo như tổ tông ý tứ xử lý.

Cái gì! Trịnh Lâm còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy cha mẹ, trong lòng tự nhủ các người hài tử hồ đồ cũng liền mà thôi, như thế nào hai người các người đại nhân cũng một chút việc cũng không hiểu sao.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33:.. Cổ chấp nữ lão sư

"Nếu như không học tập tốt, không có văn hóa tri thức, tương lai Diệp Phi tiền đồ làm sao bây giờ, hai vị đem hài tử đưa đến chúng ta Phi Diệp học viện đến, chẳng lẽ hy vọng chính là như vậy một cái kết quả?" Sau một khắc, Trịnh Lâm không cam lòng hỏi.

"Cái này. . ." Hai người trong lúc nhất thời cũng không biết làm như thế nào tiếp tục diễn thôi, vụng trộm nhìn nhìn Diệp Phi, bọn hán đã sớm theo Phi Diệp tập đoàn Lý lão gia tử chỗ đó đã chiếm được không có khả năng lại để cho lão tổ tông tức giận mệnh lệnh, bây giờ nhìn đến già tổ tông vẻ mặt khinh thường thần sắc, không khỏi trong lòng có chút lo sợ.

Tình huống hiện tại, hai người cũng là có chút ít mờ tỏ lão tổ tông nóng nảy, biết rõ lão tổ tông là hoàn toàn không thể tiếp nhận mây may phê bình đấy, chuyện gì đều chỉ có thể theo ý của hắn đến, cho nên đúng lúc này hai người chỉ có thể theo Diệp Phi khẩu khí tiếp tục nói đi xuống, hoàn toàn là đang chờ lão tổ tông mở miệng.

Trịnh Lâm chứng kiến hai người thần sắc, không khỏi cảm thấy có chút không đúng, như thế nào hai người bọn họ làm cha mẹ đấy, nhưng thật giống như muốn xem hài tử sắc mặt làm việc, thật sự là kỳ tai quái tai.

Bất quá lúc này thời điểm, Diệp Phi nghe được Trịnh Lâm ngược lại giáo huấn, chính mình đã đến, lập tức có chút tức giận, "Người tại sao cùng cái kia Lý lão sư một cái khẩu khí, lại là tiền đồ, tổ tông tiền đồ có liên quan gì tới người, người mới sống vài năm, biết cái gì đúng tiền đồ, nếu như không phải là vì Diệp Thanh, tổ tông mới chẳng muốn đến người nơi đây đến đến trường."

Cùng Đại La Kim Tiên nói chuyện tiền đồ? Lần thứ nhất tổ tông còn cảm thấy buồn cười, lần thứ hai nghe được liền cảm thấy khinh thường rồi, cái dạng gì tiền đồ tính toán tốt, tìm được nhiều tiền hay là đương đại quan? Phi thăng đến Tiên giới có tính không, vĩnh sinh bất tử có tính không? Người nhỏ nhỏ phạm nhân tại tổ tông trước mặt cũng dám vọng luận tiền đồ, thật sự là cuồng vọng tự đại cực kỳ.

"Chính là là được." Diệp Phi sau lưng hai người thấy thế, lập tức trầm miệng một lời nói, "Lão sư, người liền không cần lo lắng tiểu Phi tiền đồ vấn đề, chuyện này do chúng ta tới giải quyết, tiểu Phi có thể đi trường học liền đứng tiền bộ rất lớn, xin tận lực cho hắn tự do, chuyện khác xin mời người mở một con mắt nhắm một con mắt a."

Nói xong trung niên nhân kia theo trên người lấy ra một cái dây đặc tiền li xì, nhét vào Trịnh Lâm trong tay, nghĩ thầm thật sự không được, hay dùng tiền đổi phó a, dù sao Lý lão gia tử chỗ đó có thể thanh lý, trước khi đến Lý lão gia tử cũng đã nói, chỉ cần có thể lại để cho lão tổ tông cao hứng, bất cứ chuyện gì cũng không tiếc một cái giá lớn.

Tại sao có thể như vậy, Trịnh Lâm tròn mắt há hốc mồm nhìn qua trước mắt một đôi vợ chồng, trong lúc nhất thời quả thực không biết nên nói cái gì cho phải.

Nói bọn hắn rất không nói đạo lý a, rõ ràng xem bọn hắn mặt mũi hiền lành cũng không phải là loại người này, còn biết cho mình tiền đưa tiền li xì, cần phải đúng hiểu đạo lý, như thế nào lại dùng phương thức như vậy đến giáo dục con cái, đây rốt cuộc là cái gì cha mẹ, cho dù bọn hắn có thể cho con của mình an bài tương lai, có thể lại tại sao có thể như vậy nuông chiều con cái, không sợ tự thực ác quả à.

Rất nhanh đem tiền li xì đẩy trở về, Trịnh Lâm có chút tức giận hướng về phía hai người nói ra, "Diệp tiên sinh, Diệp thái thái, các người nếu như đều là thành công nhân sĩ, tiền đồ cái gì ta đây đừng nói rồi, có thể đứng con của các người Diệp Phi thậm chí rõ ràng tự xưng tổ tông, đối nhân xử thế không có rất lễ phép căn bản, như vậy cuồng ngạo tự đại, về sau hắn đi đến xã hội tại sao cùng người câu thông, loại chuyện này chẳng lẽ các người cũng phóng túng mặc kệ sao?"

Trịnh Lâm trong lòng tự nhủ các người đã nỗ lực làm việc mạnh mẽ, như vậy tự nhiên biết rõ đối nhân xử thế tầm quan trọng a, ta đây liền từ cái này phương diện cùng các người nói chuyện, dù sao cũng phải cho các người biết rõ các người hài tử tình huống thật.

Chẳng qua là Diệp Phi nghe được, lập tức lại mất hứng.

Trong lòng tự nhủ ta chính là của các người tổ tông, ăn ngay nói thật mà thôi, ở đâu không lễ phép rồi, về phần đi đến xã hội tại sao cùng người câu thông càng là lời nói vô căn cứ, chỉ cần dạy dỗ tốt rồi Diệp Thanh, tổ tông lập tức liền lời kéo hắn đi phi thăng, đã đến Tiên giới, các người coi như là dập đầu thấp hương xin cùng tổ tông câu thông, tổ tông đều chưa hẳn lý các người, tiên nhân thấy phạm nhân, cái nào không phải như vậy, tổ tông hay là khách khí đầu rồi, người muốn đứng cảm thấy cái này chính là kiêu ngạo, vậy cũng cho phép người.

Chẳng qua là Diệp Phi vừa định mở miệng, trung niên nam tử kia lập tức nói, "Trịnh lão sư, tình huống không phải như thế, nhà của chúng ta tiểu Phi đã từng đã lấy một cái họ tổ thấy tướng số cao nhân làm cha nuôi, người nọ cho tiểu Phi nổi lên như danh gọi là tổ xông, cho nên đúng tổ xông mà không phải tổ tông, người khả năng nghe lầm, hiểu lầm, hết thấy đều là hiểu lầm, tiểu Phi cũng không có kiêu ngạo."

Cũng khó được người này rõ ràng trong thời gian ngắn như vậy liền biên như vậy một đoạn nói dối, mặc dù có chút gò ép, nhưng là tốt xấu cũng có thể nói được đi qua, thật không hổ là Phi Diệp tập đoàn phó tổng giám đốc, có linh hoạt cơ biến chỉ tài, Trịnh Lâm nghe xong, tuy nhiên còn cảm thấy có chút tức giận, nhưng là tâm tình hiển nhiên so vừa rồi khá hơn rồi.

Đúng lúc này, cái kia trung niên nữ tử liền nói, "Trịnh lão sư, nhà của chúng ta tiểu Phi tình huống thật sự có chút đặc thù, hắn cá tính tương đối mạnh, quá nhiều quân thức kỳ thật cũng không thích hợp hắn phát triển, không bằng lại để cho hắn trong trường học tự do tự tại sinh hoạt, hắn nguyện ý học đi học, nguyện ý chơi liền chơi a, như vậy mới là đối với hắn tốt nhất, hi vọng người có thể lý giải."

Hôm nay hai người cha mẹ diễn đến cái này phân thượng, cũng chỉ có thể hết sức đi giảng hòa rồi, hi vọng đối với phản không nên hoài nghi mới tốt.

Trịnh Lâm trong lòng tự nhủ, lại để cho Diệp Phi trong trường học tự do tự tại, trường học kia điều lệ chế độ làm sao bây giờ? Cái khác học sinh học theo có thể làm sao bây giờ, cho tới bây giờ cũng không có nghe nói cái nào học sinh chỉ dùng để loại phương thức này dạy dỗ tốt, cái này một đôi cha mẹ có phải hay không hồ đồ rồi, làm sao sẽ nói ra lời như vậy.

Chẳng qua là nhìn xem đối diện hai người, rõ ràng lại không giống như là người hồ đồ, xem ra bọn hắn không phải đối với Diệp Phi vô cùng cưng chiều, chính là đối với hắn triệt để buông tha cho hi vọng, mới có thể như vậy đi, mình cũng chỉ có thể như vậy hiểu.

Còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng nhìn đến đối diện Diệp Phi rõ ràng chính là một bộ không có sợ hãi, không chút nào sợ cha mẹ thần sắc, Trịnh Lâm

trong nội tâm nhện không được yên lặng thờ dài, xem ra hôm nay cùng cha mẹ của hắn câu thông thì sẽ không có hiệu quả rồi, chỉ có thể hôm nào muốn cái biện pháp, tránh đi Diệp Phi, một mình cùng cha mẹ của hắn thân gặp một mặt mới được.

Nghĩ tới đây, Trịnh Lâm không khỏi thở dài, đứng dậy nói ra, "Sự tình hôm nay, thật sự là mạo muội quấy rầy hai vị rồi, hiện tại thời gian đã đã chậm, ta sẽ không quấy rầy rồi, đi về trước, hai vị cũng mời sớm chút nghỉ ngơi đi."

Hai người vừa thấy được Trịnh Lâm phải đi, lập tức như trút được gánh nặng theo trên chỗ ngồi đứng lên, "Trịnh lão sư thật sự là quá khách khí, về sau nhà của chúng ta tiểu Phi kính xin Trịnh lão sư chiếu cố nhiều hơn a...."

Trịnh Lâm trong lòng tự nhủ, còn muốn ta chiếu cố, ta như thế nào chiếu cố, chẳng lẽ lại để cho ta cứ như vậy nhìn xem hắn trái với trường học điều lệ chế độ mặc kệ ấy ư, các người như vậy cha mẹ, ai . .

Chẳng qua là lời này rõ ràng Trịnh Lâm ngoài miệng không cách nào nói ra miệng, hướng hai người thi lễ một cái, rồi đi rồi.

Lúc gần đi chứng kiến Diệp Phi lộ ra một bộ vẻ mong mỏi, Trịnh Lâm trong nội tâm sẽ không cảm tức giận, tiểu tử, lúc này mới là người thứ nhất hiệp, về sau thời gian còn dài mà, chỉ cần người đang ở đây của ta trong lớp, đều muốn tự do tự tại đích mưu đầu đường xó chợ, đó là nghĩ cũng đừng nghĩ, chúng ta chờ coi tốt rồi!

Luôn luôn công tác cực kỳ rất nghiêm túc nữ lão sư xinh đẹp Trịnh Lâm, đối mặt với Diệp Phi cái này xưa nay chưa từng có vấn đề học sinh, đó là tương đối không phục.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Trốn không thoát

Diệp Phi nào biết đâu chính mình trong lúc vô tình, đã đã thành nữ lão sư xinh đẹp phải giết mục tiêu, đưa đến Trịnh Lâm hắn chỉ cảm thấy lập tức nhẹ nhõm không ít, đúng lúc này vậy đối với vợ chồng trung niên vội vàng đi lên hướng lão tổ tông hành lễ, tuy nhiên Diệp Phi cảm thấy bọn hắn nói chuyện lên đến quá lộn quanh, quá thực biểu hiện bình thường, nhưng là nghĩ đến Trịnh Lâm hay là ly khai, cũng liền đại nhân bắt kể tiểu nhân qua, bắt hòa bọn hắn so đo.

Sau một lát, Lý Thành Diệp tự mình đã đến, Diệp Phi nhẹ nhàng đá hắn bờ mông một cước, quát, "Tiểu Lý Tử, chuyện gì xảy ra, rõ ràng chút chuyện như vậy đều làm không xong, không biết tổ tông phiên nhất mỹ nữ ấy ư, còn lại để cho cái này nữ lão sư đến đi thăm hỏi các gia đình?"

Lý Thành Diệp tranh thủ thời gian khúm núm gật đầu, "Su phụ, ta sai rồi, ta thật sự không biết đến cùng là chuyện gì xảy ra, Tổng Giáo Nhân cái này hiệu trưởng thật không biết là như thế nào làm được, quay đầu lại ta liền rút lui hắn!"

Diệp Phi nói, "Cái này đến không cần, cô gái này lão sư người kỳ thật không xấu, chẳng qua là làm việc so sánh tích cực, lại để cho cái kia Tổng Giáo Nhân gọi nàng đừng đến phiên tổ tông là được rồi."

Lý Thành Diệp lập tức nói, "Vâng, su phụ."

Nhìn thấy Diệp Phi đang tại trong phòng đi tới đi lui, không ngừng bốn phía nhìn xem, tựa hồ tâm tình không tệ bộ dạng, Lý Thành Diệp lập tức nói, "Su phụ cảm thấy nơi đây thế nào, phòng này ta đã mua lại rồi, trường học điều kiện dù sao không tốt, su phụ nếu là ưa thích thì ở lại đây a, coi như là đệ tử cho su phụ cố gắng hết sức cố gắng hết sức hiếu tâm."

Nói xong Lý Thành Diệp liền xuất ra một chuỗi cái chìa khóa, cung kính hướng Diệp Phi trong tay tiễn đưa.

"Không nên." Diệp Phi không chút lựa chọn nói ra.

Phòng này mặc dù không tệ, nhưng là sao có thể so được chính mình tiên gia động phủ, huống chi chính mình thân là Đại La Kim Tiên, mấy ngàn năm nay cái dạng gì phòng ở chưa thấy qua, năm đó nếu là ưa thích, hoàng cung cũng có thể ở, hoàng đế nếu là biết rõ hắn lão nhân gia muốn tới, cũng là vô cùng đẳng địa phương, hiện tại Diệp Phi lại nơi nào sẽ hiếm có nhà này phòng ở, chẳng qua là hai trăm năm không có xuống núi, bây giờ nhìn đến hiện đại phong cách tiểu biệt thự cảm thấy có chút trong lành mà thôi.

"Su phụ hay là nhận lấy a, chuyện lần này, dù sao cũng là đồ đệ không có làm tốt, su phụ nếu như không thu, đệ tử trong nội tâm bất an. . ." Lý Thành Diệp liên tục khẩn cầu.

Diệp Phi mới đầu luôn không nên, nhưng nhìn đến cái này tiểu đồ đệ ngôn từ khẩn thiết, vẻ mặt cầu mãi, cuối cùng vẫn còn lòng mềm nhũn, đem cái chìa khóa thu xuống, chẳng qua là tiện tay liền vứt xuống túi càn khôn trong.

Lý Thành Diệp nhìn thấy sư phụ thu cái chìa khóa, lập tức cao hứng bùng bùng, hẳn đi theo Diệp Phi thời gian cũng không ngắn rồi, hiểu rõ sư phụ nóng nảy, biết rõ sư phụ tuy nhiên biểu hiện ra thoát nhìn thấp phần đại điều, cái gì đều không để ý, nhưng trong nội tâm nhưng là rất nặng tình nghĩa, rất nhớ tình bạn cũ một người.

2000 năm trước sư tổ hân lão nhân gia cùng sư phụ gần kề ở chung mấy tháng, sư phụ liền đối với hân nhớ mãi không quên, vẫn muốn phi thăng đến Tiên giới lại đi thấy hân, chính mình đi theo hân mấy chục năm, tuy nhiên tư chất dần dần, đang tu luyện thượng kẻ vô tích sự, nhưng sư phụ nhưng vẫn cũng không có vứt bỏ chính mình, vẫn luôn rất chiều cổ chính mình, dạy bảo chính mình tu luyện, mình mới có thể sống đến hôm nay, nói cách khác, dựa vào sư phụ bốn sự, muốn bái ông ta làm thầy người không biết có bao nhiêu, trong đó thiên tư trác tuyệt cũng không đứng số ít, hiện tại ở đâu đến phiên chính mình ở trước mặt hân cố gắng hết sức hiểu.

Lại nói tiếp sư phụ có thể thu đồ đặc của mình chính mình nên cảm thấy rất hạnh phúc, bằng không mà nói, tiền tài tại sư phụ trong nội tâm chẳng qua là chút ít con số, cái gì biệt thự chạy xe, phẩm nhân trong mắt cho dù lại thứ đáng giá, tại sư phụ trong mắt cũng là hơi hột, khó có thể đã động Đại La Kim Tiên một khóa đạo tâm.

Chờ Diệp Phi trở lại trường học ký túc xá, đã là chín giờ tối nhiều hơn.

Mở ra Computer, Diệp Phi chính mình lúc trước thêm Q Group ở bên trong đã là phi thường náo nhiệt, hầu như mỗi người đều tại nghị luận phòng giáo dục lần thứ hai bị hủy đi tình cảnh, điều này làm cho Diệp Phi cảm thấy rất cao hứng.

Nâng lên Vương Đại Thành bị thương nằm viện tình huống, Q Group trung nhân người đều là cảm thấy cao hứng bùng bùng, có nói Vương Đại Thành đáng đời không may, có nói thật sự là chuyển vận, báo ứng khó chịu, còn có chút tiếc hận, như thế nào không có thoát cái làm giết hân, như vậy hẳn tốt rồi về sau còn có thể tới trường học đến tai họa học sinh, thật sự là nói cái gì đều có, thậm chí còn có đốt pháo pháo chúc mừng đấy, bất quá tất cả mọi người đạt thành chung nhận thức đúng, ít nhất tại Vương Đại Thành xuất viện lúc trước trong khoảng thời gian này, mọi người có thể qua ngày tốt lành rồi.

Về phần Diệp Phi vị này Thiên Niên Lão Thần Tiên, tựa hồ mọi người lại đều quên, thỉnh thoảng có người nhắc tới, tức thì hơn nửa ngày mới có người đứng ra tán thưởng, vị này lão thần tiên thật sự là có thể so với bạch tuộc Paul lời tiên đoán đề, mỗi lần dự đoán kết quả đều là thần chuẩn, làm cho người ta không thể không bội phục, trong lời nói tuy nhiên kinh ngạc, nhưng lại vẫn như cũ cảm thấy đây chẳng qua là trùng hợp, căn bản không tin tưởng chuyện này chính là Diệp Phi cái này lão thần tiên làm.

Điều này làm cho Diệp Phi rất nhanh lại buồn bực, trong lòng tự nhủ như thế nào lại để cho đám này tiểu tôn tử tin tưởng mình cứ như vậy khó.

...

Ngày hôm sau Diệp Phi vốn định xuất hiện ở đi đi dạo, lại không nghĩ rằng một sáng sớm đã bị Trịnh Lâm tại cửa túc xá khẩu chặn vừa vặn.

Diệp Phi không nghĩ tới Trịnh Lâm rõ ràng lại tới nữa, thăm nghĩ Tiểu Lý Tử thật đúng là vô dụng, thậm chí ngay cả như vậy cái nữ lão sư đều làm không được, được rồi, xem ra việc này còn phải vốn tổ tông tự thân xuất mã.

Diệp Phi nào biết đâu, Lý Thành Diệp tới hôm qua vừa trở về liền càng làm Tổng Giáo Nhân xá mắng một trận, đáng thương Tổng hiệu trưởng sáng sớm hôm nay liền lại đang trong điện thoại phê bình Trịnh Lâm, lần nữa khuyên bảo Trịnh Lâm không nên xen vào việc của người khác, chẳng qua là Trịnh Lâm cô gái này lão sư nhưng có chút cổ quái, thậm chí có chút ít thời cô đội danh sĩ phong phạm, làm sự tình biết rõ không thể làm lại càng muốn chịu, càng phát ra cho rằng không nên buông tha cho Diệp Phi cái này vấn đề học sinh, vì vậy một sáng sớm đi ra nam sinh cửa túc xá khẩu đến chặn Diệp Phi, sợ hân lại đi trốn học.

Vừa thấy được Diệp Phi, Trịnh Lâm lập tức lộ ra một cái hiểu ý đáng tươi cười, nhanh chóng tiến lên, một phát bắt được Diệp Phi cánh tay, sợ hân chạy đi, liền hướng phòng học đi.

Ký túc xá nam sinh mới đầu nhìn thấy Trịnh Lâm, đều là hết sức kỳ quái, trong lòng tự nhủ Trịnh lão sư cái này đại mỹ nữ làm gì một sáng sớm liền tại bên ngoài túc xá mặt, đến cùng đang đợi ai?

Khi bọn hân chứng kiến Diệp Phi vừa xuất hiện, Trịnh Lâm liền nhanh chóng giữ chặt Diệp Phi cánh tay, không khỏi đều là một hồi sửng sốt, ai có thể nghĩ đến Trịnh Lâm cái này tuyệt sắc nữ lão sư rõ ràng lôi kéo một cái đứng dân hai lúa học sinh cánh tay, thoát nhìn còn rất thân nóng bộ dạng, lập tức kính mắt đều mất trên đất.

Diệp Thanh nhìn không khỏi có chút ghen ghét, trong lòng tự nhủ ta lão nhân gia mỗi ngày chẳng qua là vụng trộm xem cái phim Siêu nhân qua xem qua nghiên, nào có tiểu tử này phúc khí, rõ ràng cùng trường học đệ nhất mỹ nữ câu tam đáp bốn, hôn nhẹ hâm nóng, xã hội này thật sự là quá không công bình, xem ra người vẫn phải là học hội lừa dối a....

Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa mấy cái nhìn thấy một màn này, đều là thấp phần bội phục, trong lòng tự nhủ cái này lão Ngũ thoát nhìn đúng dân hai lúa bất quá hơi hột, còn luôn thích nói khoác lác, nhưng lại không biết rốt cuộc là thi triển thần thông gì, rõ ràng trước khóa đều có thể lại để cho Trịnh lão sư tự mình đến tiếp, giống như rời hân khóa liền thượng không đi xuống tựa như, thật sự là người không thể xem bề ngoài a....

Diệp Phi lại không nghĩ rằng Trịnh Lâm lại có thể như thế chủ động, rõ ràng lôi kéo cánh tay của mình không buông lỏng, trong nội tâm không khỏi âm thầm kêu khổ.

Muốn biết rõ cái này tuyệt sắc nữ lão sư thế nhưng là cái loại này có năng lực gọi hần phạm sai lầm loại hình, qua lại 2000 năm, hần vừa thấy được loại mỹ nữ này, đó là quay đầu rồi đi tuyệt không nhìn nhiều liếc, chẳng qua là không có ngờ tới lần này cái này rõ ràng khó chơi như vậy, tự mình nghĩ trốn đều trốn không thoát.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35:. Diệu Dương bang

Cảm nhận được bên người một loại câu hồn lay động phách cảm giác truyền đến, Diệp Phi cũng có chút cảm giữ không được, vốn muốn thi triển một chút Kim Tiên thủ đoạn, theo Trịnh Lâm trong tay giấy giũa đi ra, nhưng nhìn đến bên cạnh nữ lão sư vẻ mặt cố chấp chăm chú, thăm nghĩ cô gái này lão sư bất quá chính là công tác chăm chú chút ít, kỳ thật cũng không tính người xấu, chính mình không cần phải đối với nàng sử dụng bạo lực, thật sự không được trước hết đi trường học, thượng hai mảnh khóa rồi đi a.

Cố nén khắc chế chính mình ý niệm, bị Trịnh Lâm do dự đã đến lớp học, điểm danh qua đi, lại đang Trịnh Lâm lớp Anh ngữ thượng trọn mắt há hốc mồm nghe xong một tiết điệu ngữ, Diệp Phi lập tức cảm thấy nhàm chán cực kỳ, cũng may Trịnh Lâm hạ đoạn khóa đến ban khác đi học rồi, rốt cục cho Diệp Phi tự do thời gian, Diệp Phi theo trong phòng học đứng lên liền hướng bên ngoài đi.

Chẳng qua là đúng lúc này, vốn là nghỉ giữa khóa ầm ầm phòng học chợt trở nên an tĩnh lại.

Ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy Triệu Cương vẻ mặt hung ác, trong miệng ngậm điều thuốc thom, cả lợ phát phơ hướng phía Diệp Phi đi tới, đến mức, chung quanh học sinh nhao nhao tránh đi, trong ánh mắt lộ ra thần sắc sợ hãi.

Chẳng qua là người khác sợ Triệu Cương, Diệp Phi lại nơi nào sẽ sợ hần, chứng kiến Triệu Cương vẻ mặt không có hảo ý hướng chính mình đi tới, Diệp Phi hung hăng trừng mắt liếc hần một cái, nói, "Làm gì!"

Đại La Kim Tiên ánh mắt là bức nào sắc bén, mặc dù là đã không chế được uy lực của nó, chỉ thả ra thập một phần vạn sát khí, cũng làm cho Triệu Cương bấp chần mềm nhũn, lập tức ngã lệch ở một bên.

"Người, người, người..." Triệu Cương một hồi run rẩy, vừa rồi lúc đến khí thế lập tức không còn sót lại chút gì.

"Người cái gì, nói mau, tổ tông còn có việc." Diệp Phi thu hồi trong ánh mắt sát khí nói.

"Người, người đừng điên cuồng, Diệu Dương ca muốn người đến mái nhà nền tầng đi một chuyến." Triệu Cương cảm thấy trên người áp lực lập tức chợt nhẹ, lúc này mới có thể nói ra lời nói đến, chặn lại nói.

Diệu Dương ca?

Diệp Phi sửng sốt, lúc này mới nhớ tới lúc trước tại Phi Diệp học viện trên Forum đã từng gặp, nơi này có cái gì Diệu Dương bang đấy, bên trong tất cả đều là bất khang thiếu niên, trong đó cầm đầu chính là một nơi tên là Trần Diệu Dương học sinh lớp 11, hiện tại hần lại để cho thấy mình, cũng không biết đến cùng là chuyện gì.

Bất quá một cái tiểu thí hài, lại dám tại đã 2000 tuổi tổ tông trước mặt tự xưng ca, điều này làm cho Diệp Phi thập phần khó chịu, lập tức liền nổi lên lại để cho hần sửa đổi tên hô ý tưởng.

"Đi, đi xem một chút." Diệp Phi lập tức quay người hướng phía phòng học đi ra ngoài.

Triệu Cương lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng cáo mượn oai hùm theo trên mặt đất đứng lên, thần khí hiện ra như thật đi theo Diệp Phi sau lưng, khen ngược như là chiếm được tiện nghi gì bình thường.

Mục Tuyệt thân là lớp trưởng, nhìn thấy cái này một tình cảnh, lập tức cảm thấy tình huống không ổn, tuy nhiên Diệp Phi đã từng lại nhiều lần bỏ qua hần, nhưng là chuyện lần này nếu như náo lớn, cũng không phải là hần muốn nhìn đến đấy, vội vàng tiến đến tìm Trịnh Lâm trở về, nhưng là Trịnh Lâm giờ phút này mới ra cao nhất tứ ban, đang tại toilet, cho nên Mục Tuyệt cảm thấy phòng học vẫn phòng, đúng là không có tìm được Trịnh Lâm thân ảnh, không khỏi có chút gấp, vội vàng bề bộn lại vội vàng hướng trở về.

Năm thứ nhất cấp 3 lầu dạy học là một tầng ba đồng hào bằng bạc lầu, mái nhà có một chỗ diện tích là mấy trăm mét vuông nền tầng, bình thường có không ít vô dụng đích bàn ghế học sẽ bị chuyển đến nơi đây tạm thời gửi, nhưng phía trên vẫn như cũ có rất lớn không gian, có thể trông về phía xa,

phong cảnh cũng không tệ, bình thường lão sư rất ít tới đây, ngược lại là thường xuyên có nam sinh nữ sinh tại nghỉ giữa khóa lặng lẽ chạy tới nói chuyện riêng, hoặc là ngắm phong cảnh hô hấp hít thở mới mẻ không khí.

Diệp Phi mới từ đầu bậc thang đi ra, liền chứng kiến Diệp Thanh vừa vặn cũng ở nơi đây, nhưng là tại nền tảng một góc lén lút hút thuốc, chung quanh còn có mấy cái học sinh tụ họp cùng một chỗ, tựa hồ là tại lặng lẽ nghị luận Vương Đại Thành văn phòng bị hủy đi sự kiện.

Nhìn thấy Diệp Phi cùng Triệu Cương đi lên, Diệp Thanh lập tức sững sờ, hiển nhiên cũng có chút ngoài ý muốn.

"Người nói người đâu?" Diệp Phi lên nền tảng, lập tức quay người đối với Triệu Cương nói ra.

Đã không có ánh mắt áp lực, Triệu Cương rất nhanh khôi phục dĩ vãng kiêu ngạo, nghiêng đầu nói, "Diệu Dương ca lập tức tới ngay, người hảo hảo ở chỗ này chờ là được."

Diệp Phi lập tức tức giận, trong lòng tự nhủ người một cái bất lương tiểu thí hải rõ ràng còn lại để cho tổ tông chờ người, cái quái gì, tổ tông mới không rảnh.

Quay người vừa định đi, đầu bậc thang bỗng nhiên phản phạt rồi đi ra hơn hai mươi một học sinh, mỗi cái đều là ăn mặc đồng phục, đeo kính râm, có chống nạnh, có chấp hai tay sau lưng, lão đạo, trên mặt hiện ra thập phần kiêu ngạo thần sắc, đến mức, các học sinh nhao nhao về mặt khiếp đảm, vội vàng né tránh.

Cầm đầu một cái, trên tay đeo một loạt lóe sáng ngân chiếc nhẫn, khoe miệng ngậm một điếu xì gà, cạo lấy cái lưng đầu, Diệp Phi từng tại trên Forum xem qua hình của hắn, chính là cái được xưng Diệu Dương bang lão đại, lớp C2-3 bất lương học sinh Trần Diệu Dương rồi.

"Người chính là Diệp Phi?" Trần Diệu Dương cao thấp đánh giá Diệp Phi một phen, hỏi.

"Đúng là tổ tông." Diệp Phi thần nhiên nói.

Không thể tưởng được mặt quay về phía mình, cái này Diệp Phi rõ ràng còn tự xưng tổ tông, Trần Diệu Dương chứng kiến Diệp Phi không chỉ có không sợ chính mình, vẫn còn chửi mình, lập tức nổi giận.

"Tiểu tử rất ngu bức đó a!"

Đem xì gà cầm trên tay, Trần Diệu Dương nghiêng đầu hướng về phía trên mặt đất nhỏ ngum cục đàm, hướng về phía chung quanh xem náo nhiệt học sinh nói, "Diệu Dương bang dọn bãi, không có chuyện gì đâu nên làm gì liền làm cái đó đi."

Chung quanh học sinh nghe xong, lập tức liên tục không ngừng hướng thang lầu đạo chạy, sợ sống lâu rồi, chọc phiền toái gì, lại để cho cái này Trần Diệu Dương nhìn nhiều chính mình liếc.

Diệp Thanh vừa nhìn tràng diện này, vốn là cũng là muốn chạy, nhưng là mới vừa đi tới đầu bậc thang, nhìn lại, toàn bộ trên sân thượng, Trần Diệu Dương một bên hơn hai mươi cá nhân, mỗi cái đều linh, người đông thể mạnh, mà Diệp Phi một bên, lại chỉ là hần lẽ loi tro rơi một người đứng đấy, lộ ra lực lượng đơn bạc, tình thế thập phần không ổn, trong lòng lập tức đối với Diệp Phi sinh ra một tia đồng tình chi tâm.

Nghĩ lại, Diệp Phi cùng Triệu Cương kết thù kết oán, thế cho nên đắc tội Diệu Dương bang, cũng có giúp mình ra mặt nhân tố ở bên trong, hơn nữa chính mình bây giờ cùng Diệp Phi lại đang cùng một cái ký túc xá, thân là cùng phòng, lại uống hần không ít miễn phí đồ uống, làm người không thể như vậy không có nghĩa khí, thời khắc mấu chốt bỏ xuống một mình hần bỏ qua.

Nghĩ tới đây, Diệp Thanh đã đạp đến thang lầu bước chân lại bước trở về, trong nội tâm một hồi nhiệt huyết dâng lên, trong lòng tự nhủ lần này cho dù giúp đỡ Diệp Phi một chút, còn hần tình tốt rồi, dù sao bọn hần Diệu Dương bang lại hung, cũng không thể giết chính mình, tối đa đội tí nữa bị đánh thòi điểm chính mình tận lực bảo vệ đầu, đừng bị thương quá nặng.

Đừng nhìn Diệp Thanh bình thường tuy nhiên nhát gan sợ phiền phức, háo sắc, còn có chút nhu nhược, nhưng là tính cách bên trong hay là di truyền một ít tổ tông Diệp Phi dũng khí, chẳng qua là truyền hơn mười thay, loại này huyết mạch đã thập phần đơn bạc, cho nên bình thường nhìn không ra, nhưng là thời khắc mấu chốt, loại này huyết mạch chỗ mang đến dũng khí, cùng với hần ở đây Diệp Phi trên người nhận thấy đã bị huyết thống cảm giác thân thiết, hãy để cho hần đứng dậy.

Sau một khắc, Diệp Thanh run rẩy đứng ở Diệp Phi bên cạnh, quay đầu nhìn Diệp Phi vừa nhìn, dùng bày ra ủng hộ, chẳng qua là tuy nhiên đã làm quyết định, nhưng là trong nội tâm dù sao vẫn là sợ hãi, chỉ cảm thấy cước bộ của mình cũng như cùng tuổi chỉ bình thường, không cách nào nhúc nhích.

Diệp Phi không nghĩ tới Diệp Thanh rõ ràng ở thời điểm này rõ ràng không có rời đi, tuy nhiên thập phần sợ hãi nhưng vẫn là đứng ở bên cạnh của mình, không khỏi trong lòng có chút cao hứng, thầm nghĩ đây mới là tổ tông tiểu tôn tử, nếu là bị nhân gia giật mình hù bỏ chạy, về sau tổ tông cũng lười bồi dưỡng người rồi.

Chương 36: Phi ca

Trần Diệu Dương không nghĩ tới chính mình rõ ràng muốn thu thập Diệp Phi, lúc này thời điểm rõ ràng còn có người dám đứng ở Diệp Phi bên người, không khỏi hung hăng trừng Diệp Thanh liếc, nói, "Tiểu tử, gan lớn a...", đợi tí nữa nhìn ngươi như thế nào khóc cầu chúng ta!"

Diệp Thanh bị Trần Diệu Dương giật mình, đi đứng mềm nhũn muốn ngã ngồi, may mắn Diệp Phi ở bên cạnh kéo một phát, lúc này mới tiếp tục đứng thẳng.

Lại nói tiếp cũng trách, bị Diệp Phi như vậy kéo một phát, Diệp Thanh lập tức cảm thấy mình trên người chột nhẹ, cả người lực lượng đều lớn thêm không ít, đứng ở tại chỗ toàn thân cũng không run run, hần nào biết đâu, Diệp Phi trên người tiên linh khí, hần chỉ cần cảm nhận được một điểm, liền đủ tinh thần hần gấp trăm lần được rồi.

Đúng lúc này, Triệu Cương tại Trần Diệu Dương bên người nói ra, "Lão đại, cái này chính là ta nói chính là cái kia cao nhất tứ ban tân sinh Diệp Phi rồi."

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái này Diệp Phi lúc trước tiếp kiến Diệu Dương bang nhị Số 3 nhân vật, cũng ở đây Trần Diệu Dương bên cạnh trăm miệng một lời nói, "Lão đại, lần trước chính là hần đem chúng ta đẩy mạnh bốn hoa đẩy."

"Tiểu tử này biết rõ chúng ta là người của ngươi, còn đánh ta đám bọn họ, quả thực chính là không để cho lão đại mặt mũi ngươi."

"Đúng vậy a, lão đại, quyết không thể bỏ qua tiểu tử này, nói cách khác, về sau lại Phi Diệp học viện, ai còn coi chúng ta Diệu Dương bang người."

"Chính là là được."

"Có Diệu Dương ca tại, tiểu tử này hôm nay chết chắc rồi."

"Tiểu tử, hiện tại liền quỳ xuống vội tới Diệu Dương ca thề lười ra liếm giày da, bằng không mà nói, hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ đứng đấy đi ra ngoài!"

...

Hai người lập tức một hồi thêm mắm thêm muối, Trần Diệu Dương nghe được mảy mẩn lại, lại lần nữa từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá một phen trước mặt Diệp Phi, thấy thế nào làm sao lại cảm thấy đối phương chính là cái đồ nhà quê.

"Tiểu tử, rất kiêu ngạo nha, có biết hay không tại Phi Diệp học viện ai là lão đại?" Trần Diệu Dương lại hướng xuống đất thượng nhỏ ngậm đàm nói.

Diệp Phi thầm nghĩ tiểu tử này rõ ràng lại nhiều lần tại tổ tông trước mặt nhà đàm, thật sự là không có giáo dục, xem ra tổ tông hôm nay được hảo hảo thay trong nhà các ngươi người quản giáo ngươi một chút.

"Ngươi chính là cái kia Trần Diệu Dương sao?" Diệp Phi nói, "Như thế nào các ngươi cha mẹ không dạy qua ngươi trường ầu tự động cái đạo lý sao này, tại trường bồi trước mặt ai bảo ngươi tùy tiện nhà đàm đấy!"

Cái gì, hần lại dám . .

Trần Diệu Dương không nghĩ tới Diệp Phi đã vậy còn quá có gan, còn dám ở trước mặt mình xưng trường bồi, lập tức cảm thấy tôn nghiêm của mình nhận lấy thật lớn khiêu chiến.

"Diệu Dương ca, ngươi xem tiểu tử này chính là chỗ này sao điên cuồng, rõ ràng tự xưng tổ tông, liền ngươi đều không để vào mắt." Triệu Cương thấy thế, vội vàng lại nói.

"Không biết Diệu Dương ca đúng Taekwondo đai đen ấy ư, tiểu tử, ta xem hôm nay ngươi là tìm chết!" Trương Huống nhìn thấy Diệp Phi không chút nào sợ, tại Trần Diệu Dương đằng sau một hồi phô trương thanh thế.

Trần Diệu Dương đúng hội chút quyền cước không giả, nhưng là đó là đi theo trong nhà mời Taekwondo huấn luyện viên tùy bút cái kia luyện qua võ mấy tay, cái gì mang đều không có, chẳng qua là bình thường yêu khoác lác, mấy cái không rõ ràng cho lắm chính là thủ hạ rõ ràng tin là thật, trong trường học thay hần tam truyền hai truyền, rất nhanh Trần Diệu Dương liền thanh danh hiển hách đứng lên.

"Diệu Dương ca vừa ra tay, nhất định tiểu tử ngươi muốn tại trong bệnh viện ở một tháng trước, lần trước có một nhân vật mới không giao phí bảo hộ, kết quả bị Diệu Dương ca giáo huấn, nửa năm cũng chưa từng từ bệnh viện đi ra, cuối cùng trực tiếp đuổi học không dám tới." Lý Hiểu Xương ngay sau đó kể xướng người họa mà nói.

Hai người thủ hạ vừa nói, một bên thay Trần Diệu Dương cường tráng thanh thế, bất lương thiếu niên dù sao không phải xã hội đen, đánh nhau chủ yếu địch cụ hù dọa, chính thức động thủ số lần kỳ thật không nhiều lắm, bình thường học sinh nhìn thấy cái tràng diện này đã sớm luống cuống, nhưng là Diệp

Phi là người nào, Đại La Kim Tiên làm sao sẽ nhìn không ra những thứ này bất lương thiếu niên tiểu trò hề.

Khi hắn xem ra, cái này mấy cái tiểu thí hài dưới chân quá lòi (*), luân phiên thể chất đều chỉ có thể tính toán bình thường, không cần phải nói tu tiên, chính là luyện võ đều chênh lệch thật xa, cách cao thủ kém cách xa vạn dặm, liền chút tu luyện da lông đều sờ không tới, căn bản cũng không giá trị nhắc tới.

"Các ngươi những người này, cùng tiến lên đến đây đi, không nên nói nhảm, tổ tông còn có việc muốn đi ra ngoài, không nên lãng phí thời gian." Diệp Phi nói.

Trần Diệu Dương nhìn thấy bên mình nhiều người như vậy đều không có hù dọa ở Diệp Phi, rõ ràng còn làm cho đối phương khinh thường, cũng là một hồi cảm xúc, trong lồng ngực cũng toát ra một hồi hơi thở, đem xi gà hướng bên cạnh hất lên, lập tức đi vào Diệp Phi trước mặt, về mặt hung tướng hô một câu, "ĐKMM, tìm chết!" Đón lấy hơi chân lên đến, hung hăng một cước hướng phía Diệp Phi trong bụng đá tới.

Bực này vô lại đánh nhau khí thế, cũng là Trần Diệu Dương đi theo trên xã hội một đám lưu manh học được, bình thường dùng tại bình thường học sinh trên người đều là trăm thử khó chịu, nhưng là làm sao có thể đặt ở Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên trong mắt.

Chỉ thấy Diệp Phi đưa tay phải ra, ngón trỏ bắn ra, một cổ lăng lệ ác liệt khí lưu lập tức theo đầu ngón tay hắn bay ra, vừa vặn rơi vào Trần Diệu Dương nâng lên trên lòng bàn chân.

Trần Diệu Dương liền thanh âm đều không có phát ra tới, lập tức tựa như cùng như điều đứt dây, trên không trung lặn lặn lộn lộn bay ngược trở về, lập tức liền đụng ngã sau lưng năm sáu cái Diệu Dương bang bất lương thiếu niên.

Yên tĩnh.

Trên sân thượng lập tức một mảnh giống như chết yên tĩnh.

Mới vừa rồi còn tại Trần Diệu Dương sau lưng kêu gào mấy cái bất lương thiếu niên, lúc này thời điểm không phải là bị Trần Diệu Dương đụng té trên mặt đất, chính là há to miệng, sững sờ nhìn qua hết thấy trước mắt, trên mặt một bộ không thể tin bộ dáng.

Cái gì, vậy mà. . . Lợi hại như vậy!

Một đám bất lương thiếu niên quả thực không tin mình hết thấy trước mắt, trong lúc nhất thời ngây dại.

Trần Diệu Dương căn bản không thấy rõ Diệp Phi ra tay, còn tưởng rằng là chính mình âm soa dương thác ngã sắp xuống, lúc này thẹn quá hoá giận, giãy dụa lấy theo trên mặt đất đứng lên, chỉ là vừa vọt tới Diệp Phi trước mặt, lập tức đã bị Diệp Phi một phát bắt được cái cổ sau cổ áo, nhắc lên.

"Mau buông ra lão tử, nói cách khác lão tử muốn ngươi đẹp mắt!" Trần Diệu Dương nhện không được lớn tiếng uy hiếp.

Đúng lúc này rõ ràng còn dám uy hiếp tổ tông! Diệp Phi lập tức nổi giận.

Rút ra lấy Trần Diệu Dương, đi mau vài bước, đi vào nền tảng biên giới, duỗi thẳng cánh tay, đem Trần Diệu Dương thân thể chỉ đặt giữa không trung, một hồi lay động, nói, "Ngươi ngược lại là cho tổ tông một cái đẹp mắt thử xem?"

Trần Diệu Dương phát hiện mình lập tức đã bị xách tại giữa không trung, xuống vừa nhìn đúng khoảng cách thật xa mặt đất, lập tức một hồi đầu vầng mắt hoa, bắt đầu như giết heo hét rầm lên, "Ngươi, ngươi, ngươi nhanh lên thả ta xuống."

Diệp Phi không chỉ có không tha, còn thuận tay một ném, đem Trần Diệu Dương trên không trung mất mỗi cái, đón lấy tiếp được, cải thành mang theo bắp chân của hắn, lại là một hồi lắc lư.

Trần Diệu Dương nhìn thấy trận này mặt, lập tức can đảm đều nứt, lúc trước dũng khí biến mất vô tung vô ảnh, dất cuống họng lập tức bắt đầu một hồi tru lên.

"Nhanh, thả ta xuống, cứu mạng a...! Cứu mạng a...! Ta, ta cũng không dám nữa!"

"Quang không dám là được rồi ấy ư, về sau thấy tổ tông nên làm cái gì bây giờ?" Diệp Phi tại Trần Diệu Dương bên tai nói ra.

"Đứng, đứng, đứng, Phi ca, Phi ca nhĩ lão nhân gia đại nhân có đại lượng, liền tha cho ta đi!" Trần Diệu Dương can đảm đều nứt, hiện tại phát hiện mình cùng đối phương thật sự kém đến quá xa, không khỏi chính mình không cúi đầu, chặn lại nói.

Diệp Phi lúc này mới một tay lấy Trần Diệu Dương ném vào nền tảng.

Trần Diệu Dương một hồi tay chân bủn rủn, đầu sung huyết, vậy mà đặt mộng ngồi trên mặt đất thượng đứng không dậy nổi.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái trực tiếp mắt choáng váng, sững sờ ở tại chỗ không biết nên nói cái gì.

Lúc này thời điểm, chung quanh mặt khác một đám tròn mắt há hốc mồm bất lương thiếu niên cái này mới hồi phục tinh thần lại, nghĩ đến vừa rồi đối với Diệp Phi kiêu ngạo, lại nhìn một chút Trần Diệu Dương "Thảm trạng", lập tức cảm nhận được một loại cường đại cảm giác nguy cơ, giúp nhau liếc mắt nhìn nhau, lập tức như gió xúm lại đến Diệp Phi trước mặt, nhao nhao cùng cười nói, "Phi ca, Phi ca, ngươi thật sự là thật là lợi hại a...!"

"Phi ca, người có mệt hay không, cho ngài ghé ngồi, nghỉ chân một chút a."

"Phi ca, người khát không khát, ta chỗ đó có đồ uống."

"Trần Diệu Dương tiểu tử này lại dám khiêu chiến Phi ca quyền uy, thật sự là vô si."

"Đúng vậy a đúng vậy a, Phi ca, về sau mấy người chúng ta hãy theo người lẫn lộn."

"Phi ca, ta chỗ đó có ăn ngon điểm tâm, lập tức lấy ra hiếu kính người."

Thái độ biến hóa cực nhanh, làm cho Diệp Phi cũng bất ngờ, vốn Diệp Phi còn ý định, thuận tay cũng cho đám này Diệu Dương bang các tiểu đệ một điểm giáo huấn, bây giờ nghe bọn hắn vừa nói, cảm giác ngữ khí cũng rất có thành ý, lập tức cũng có chút không tốt lại hướng hắn đám bọn họ ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37:. Tam độ bỏ qua

Vốn lại nói tiếp đám này bất lương thiếu niên bất quá là thú vị mà thôi, cái kia nắm đám lớn dĩ nhiên là nghe ai đấy, bây giờ nhìn đến Diệp Phi rõ ràng đem Trần Diệu Dương thu thập được không hề có lực hoàn thủ, lập tức như ong vỡ tổ đảo hướng Diệp Phi.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái Trần Diệu Dương bạn bè, nhìn thấy loại tình huống này, vội vàng vụng trộm lôi kéo Trần Diệu Dương theo bên cạnh lên.

Diệp Phi cũng lười đi mà quan xem bọn hắn làm cái khi gió gì, tại Đại La Kim Tiên trong nội tâm, hai cái bất lương tiểu thí hài gây sự, giáo huấn một chút còn chưa tính, không cần phải quá thật đúng, dù sao không phải việc ác bất tận tội phạm, cũng không thể cứ như vậy đem bọn họ giết, tóm lại bọn họ đều là hài tử.

Diệp Thanh vốn đã làm tốt bị đánh chuẩn bị tâm lý, lại thật không ngờ sự tình phát triển sâu sắc ngoài dự liệu của mình, Diệp Phi không chỉ có một chút việc đều không có, còn thuần thực thu thập Trần Diệu Dương, thân thủ cường hãn, có thể so với trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, uy lực thậm chí trực tiếp làm cho đối phương tiểu đệ lập tức đảo ngũ.

Xem ra cái này Diệp Phi tuy nhiên bình thường yêu khoa lác, nhưng nhất định là luyện võ qua công đầy, xem ra còn là một cao thủ, lần này nhất được bảo rồi, Âu a! Nghĩ tới đây, Diệp Thanh lập tức hưng phấn lên.

Nhìn lại một chút Diệp Phi tư thái, tuy nhiên thủ thắng thân thái bên trong lại một chút cũng không có đương chuyện quan trọng, mây trôi nước chảy tuyệt đối là cao thủ phong phạm, không nghĩ tới chính mình rõ ràng có thể cùng như vậy cái cao nhân một cái ký túc xá, thật sự là gặp may mắn, Diệp Thanh một bên đắc ý, một bên trong lòng tự nhủ ta lão nhân gia ánh mắt chính là chuẩn, lần này đứng thành hàng rõ ràng không có làm sai, tuyền Diệp Phi một bên, rất cục... Đến phiên ta lão nhân gia gặp may mắn rồi.

Bởi như vậy, về sau ta không phải có thể...

Diệp Thanh đắc ý chi tế, rất nhanh liền đã quên lúc trước cùng Diệp Phi cùng một chỗ phiền muộn, bắt đầu mưu đồ, về sau đánh như thế nào lấy Diệp Phi chiêu bài làm cho tốt hơn chỗ đến.

"Này, uy mấy người các người, không nên như vậy dây leo trên tường được không, Phi ca đại danh đó là các người mấy cái có thể gọi được? Điều mau tránh ra cho ta." Còn không có hạ quyết tâm, nhìn thấy Diệp Phi bên người rất nhanh bị bất lương các thiếu niên quay chung quanh, Diệp Thanh lập tức nhảy vào quay chung quanh Diệp Phi trong đám người, công chúng bất lương thiếu niên đẩy ra, quát lớn, "Đều muốn đi theo Phi ca, ở đâu đứng dễ dàng như vậy đấy!"

Một đám bất lương thiếu niên chứng kiến Diệp Thanh lúc trước biểu hiện, tự nhiên cho là hắn đúng Diệp Phi trung thành tiểu đệ, lập tức đối với hắn cũng khách khí đứng lên.

"Thanh ca tốt, về sau kính xin Thanh ca nhiều chiếu ứng."

"Thanh ca, Phi ca trước mặt kính xin nhiều hơn nói ngọt a...."

"Thanh ca, tiểu đệ lúc trước nhìn nhầm, lại không có nhìn ra Thanh ca như thế trung can nghĩa đảm!"

"Thanh ca trung nghĩa thật sự là đòi ta học tập mẫu mực."

...

"Này này, mấy người các ngươi, Phi ca hiện tại có việc, các ngươi không nên như vậy quần quít lấy, về sau phạm là muốn thuận phục Phi ca đấy, đều đến nơi này của ta xếp hàng báo danh, trước tiếp nhận khảo nghiệm, Phi ca đó là các ngươi muốn cùng hãy cùng đấy, các ngươi nghĩ đến đám các ngươi đều là ta đây loại Phi ca bạn cùng chung hoạn nạn ư!"

Chúng bắt lương thiếu niên du từ như nước thủy triều bên trong, Diệp Thanh mây dạn mặt dày, thần khí hiện ra như thật nói. Cái kia tư thế, nghiêm nhiên chính là Diệp Phi thủ hạ chính là đệ nhân vật số má.

Diệp Phi lúc này thời điểm cũng đứng Diệp Thanh vừa rồi biểu hiện thật hài lòng, hướng hân gât gât đầu, dùng bày ra khen ngợi.

Chúng bắt lương thiếu niên nhìn thấy Diệp Phi đều đối với Diệp Thanh gât đầu, tưởng rằng đã đồng ý Diệp Thanh địa vị, lập tức sẽ thấy độ quay đầu hướng về phía Diệp Thanh trắng trợn thu được kết quả tốt đứng lên.

Đúng lúc này, Diệp Phi chứng kiến lớp thứ hai sắp bắt đầu, thầm nghĩ nếu ngươi không đi, không chuẩn lại sẽ bị Trịnh Lâm ngăn chặn, vội vàng quay người đẩy ra quay chung quanh các thiếu niên liền hướng bên ngoài đi, lại không nghĩ rằng ngẩng đầu liền thấy được Mục Tuyết.

Mục Tuyết mới vừa rồi không có tìm được chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm, lo lắng sẽ xảy ra chuyện, vội vàng đến ngăn cản, chờ đi đến nền tảng lúc, vừa vịn từ đầu tới đuôi, một điểm không sót thấy được vừa rồi Diệp Phi giáo huấn Trần Diệu Dương một màn.

Tuyết không nghĩ đến Diệp Phi lại có như thế thân thủ, Mục Tuyết trong lúc nhất thời cũng xem ngây người.

Diệp Phi cái kia gặp không sợ hãi thần sắc, trấn định khí độ, nhanh như chớp ra tay, nhẹ nhàng nắm bắt đối thủ không đếm xỉa tới, hoàn toàn là một bộ tuyệt đỉnh cao thủ phong phạm, tại trong thời gian thật ngắn cho Mục Tuyết để lại thập phần ấn tượng khắc sâu.

Cái này đúng dân hai lửa tiểu tử đến cùng là người nào, không chỉ có bóng rổ quảng được thần chuẩn, rõ ràng thân thủ cũng như thế được, Trần Diệu Dương tại Phi Diệp học viện xưng vương xưng bá thật lâu rồi, hân thu thập Trần Diệu Dương lại có thể như thế nhẹ nhàng, tia không tốn sức chút nào gian, hân rốt cuộc là ai, lại lịch ra sao, hân làm sao sẽ đến Phi Diệp học viện đến đến trường, thật sự là nhìn không thấu một tên, hân... A...!

Mục Tuyết đang ngăn người thời điểm, Diệp Phi đã đến trước mặt của nàng, hân cái này mới phản ứng tới.

Chúng kiến đối phương đang hướng về phía chính mình một hồi ngăn người, Diệp Phi nào biết đâu Mục Tuyết đang suy nghĩ gì, chỉ cảm thấy hân đến không phải lúc, trong lòng tự nhủ như thế nào tổ tông tới đó, đều có hai người các ngươi, không phải Trịnh Lâm chính là người, luôn quần quít lấy tổ tông, thật sự là phiền toái, khiến cho tổ tông toàn thân không thoải mái, muốn làm chút chuyện cũng khó khăn, nghĩ vậy, Diệp Phi cũng có chút không kiên nhẫn, rất không khách khí hỏi, "Ngươi như thế nào tại đây?"

"Ta, để ta xem một chút ngươi có sao không..." Mục Tuyết vô ý thức đáp.

Mục Tuyết từ trước đến nay ưa thích bề ngoài lạnh lùng, khí chất lạnh lùng như là Lưu Xuyên Phong bình thường nam sinh, Diệp Phi tuy nhiên lớn lên không giống, nhưng lúc trước đối với nàng cự nhân xa gần dậm bên ngoài, nhưng là khí chất tương tự, hiện tại lại thể hiện rồi siêu cường thân thủ, vừa vịn phù hợp hân thăm mỹ quan, điều này làm cho hân lập tức có chút tâm động, trong nội tâm một hồi bồn chồn, thùng thùng trực nhảy, như là bói rồi tổ con, chỉ là muốn đến Diệp Phi lúc trước đối với chính mình lãnh đạm, lại mất hết mặt mũi nói thêm cái gì.

"Tổ tông không có việc gì." Diệp Phi thần nhiên nói.

Nói xong, Diệp Phi sẽ không lại lý hân, một cái lắc mình liền tiến vào thang lầu, nhanh chóng hướng phía dưới lầu chạy như bay, thời gian khẩn cấp, hân cũng không muốn lại bị Trịnh Lâm ngăn chặn, lại bị kéo về trường học đi học, như vậy qua cái này một ngày chẳng phải là muốn nhàm chán chết rồi, gọi Đại La Kim Tiên theo khuôn phép cũ đi học, đó là hân nói cái gì cũng không làm sự tình.

Vậy mà lại chạy như vậy, chẳng lẽ bốn tiểu thư cứ như vậy không có lực hấp dẫn?

Mục Tuyết nào biết đâu Diệp Phi trong lòng nghĩ cái gì, lòng tự trọng lại lần nữa nghiêm trọng bị nhục, nhìn thấy Diệp Phi đối với hân hay là như vậy ôn hoà, thậm chí là thấy bỏ chạy, trong nội tâm một hồi thất lạc, lập tức lại bắt đầu oán hận đứng lên.

Cái này Diệp Phi, không có ánh mắt, nhất định là mù! Tên vô lại, đồ lưu manh, Mục Tuyết trong bụng xấu Diệp Phi, chết Diệp Phi, đồ nhà quê Diệp Phi, đồ quỷ sứ chán ghét Diệp Phi một hồi gọi bậy, chỉ thiếu chút nữa ăn cần thăm hỏi Diệp Phi tổ tiên rồi.

Thế nhưng là đúng lúc này chuông vào học hết lần này tới lần khác vang lên, Mục Tuyết tuy nhiên rất muốn đuổi theo Diệp Phi đến hỏi đến tột cùng, nhưng là hân dù sao thân là lớp trưởng, không thể không tuân thủ ghi chép, rơi vào đường cùng, đành phải dậm chân, quay người trở về phòng học đi học đi.

Hồn nhiên không có đem điểm ấy việc nhỏ để ở trong lòng, Diệp Phi ở bên ngoài chạy hết một ngày, chờ trở lại ký túc xá thời điểm, đã là chạng vạng tối.

Tiến cửa tức xá, Diệp Phi chứng kiến Diệp Thanh đang tại về mặt dâm dăng nhìn xem cái gì, một bên xem còn một bên vung bắt tay vào làm cánh

tay, như là ** bình thường lộ ra thập phần phấn khởi, không khỏi lạng lẽ lại gần đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38:.. Mua phim heo

Đã có chuyện hồi sáng này, lần này Diệp Thanh cùng lúc trước thái độ khác nhau rất lớn, lập tức đối với Diệp Phi thập phần khách khí, trong miệng Phi ca Phi ca gọi không ngừng, còn để cho địa phương cho Diệp Phi ngồi, hơn nữa khách khách khí khí đích cho Diệp Phi đưa lên một lon Cocacola.

Diệp Phi nhìn thấy chính mình tiểu tôn tử đối với thái độ của mình thay đổi rất nhiều, trong nội tâm lập tức một hồi vui mừng, trong lòng tự nhủ xem ra tiểu tử này vẫn có ánh mắt, có tiến bộ, có tiềm lực, có phát triển tiểu tôn tử, trẻ nhỏ dễ dạy, trẻ nhỏ dễ dạy a....

Cùng lần trước giống nhau, Diệp Thanh lần này xem đây, vẫn là một cái còi trường nữ nhân cùng mấy cái nam dân tại bàn trà đại chiến, nhưng không giống với lần trước chính là, lần này mấy cái nam dân ở bên trong có hắc có bạch, địa điểm vẫn còn là một trường học trong phòng học, mấy người không chỉ có động đập thập phần sinh mãnh liệt, làm cho cũng câu hồn lay động phách, hơn nữa người nữ kia lão sư dùng một đôi ba, cứ việc nhìn như yếu đuối, lại dị thường bền bỉ, sức chiến đấu siêu cường, đã thấy cái kia trên màn hình không có bao lâu liền dịch thể vắng khắp nơi, tình cảnh đồ sộ dị thường.

Theo Diệp Thanh nói, cái này gọi là "Nữ lão sư đại chiến quang trư tam dũng sĩ", thuộc về phim heo trong cực phẩm, rất ít gặp quần thể tổ đội hàng loạt, là hẳn thật vất vả, bỏ ra thật lớn khí lực mới làm đến đây, vừa vặn cùng Phi ca cùng một chỗ hưởng dụng.

Lần này, Diệp Thanh bởi vì chuyện hồi sáng này, đối với Diệp Phi đó là hữu vấn tất đáp, thái độ thập phần chuyên tốt, cũng không dám nữa đem hẳn trở thành quái vật đối đãi rồi, tại Diệp Phi xem ra xem như đã có chút ít tiến bộ, cũng làm cho Đại La Kim Tiên đối với hẳn đã có vài phần hảo cảm, cảm thấy cái này tiểu tôn tử không còn là như vậy không nên thân rồi.

Nếu như vậy, tổ tông đúng không phải có thể bắt đầu bước tiếp theo kế hoạch, rèn sắt khi còn nóng. . .

Nhìn một hồi, Diệp Phi bỗng nhiên trong đầu linh quang vừa hiện, nếu như Diệp Thanh như vậy thích xem loại này gọi phim heo đồ vật, như vậy vốn tổ tông phải đi cho hẳn làm cho tốt hơn đến, nói không chừng có thể cho tiểu tử này lại bội phục mình một chút, lại lần nữa gần hơn một điểm tổ tông cùng cái này tiểu tôn tử ở giữa khoảng cách, lại tìm một cơ hội lại để cho hẳn nhận thức tổ, mau chóng dạy bảo hẳn tu tiên.

Đúng, cứ làm như thế, Diệp Phi rất nhanh liền đánh ra kế hoạch.

Ngày thứ hai là ngày nghỉ, thời tiết nắng ráo sáng sủa, vạn dặm không mây, đúng là ra ngoài thời tiết tốt, Diệp Phi sau khi thức dậy trực tiếp liền ra cổng trường.

Tại cổng trường máy rút tiền ATM trong nói ra chút tiền mặt, kêu xe taxi, đối với trong phòng điều khiển lái xe hỏi, "Người biết địa phương nào có bán cái loại này trong máy vi tính phóng màn ảnh nhỏ sao?"

"Người nói đúng tiệm thuê băng đĩa a, chỗ đó có lẽ có bán." Tài xế xe taxi vì kéo sống, cứ việc không rõ nội tình, cũng là thuận miệng đáp.

Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, đi ra ngoài vốn có thể bay lên đi, nhưng là xuống núi cũng có một đoạn thời gian, thông qua hệ thống internet cũng hiểu được một ít phạm nhân sinh hoạt, thời gian dần qua cũng bắt đầu đối với phạm nhân sinh hoạt đã có chút ít hứng thú, cho nên lần này đi ra ngoài, dứt khoát liền tự nghiệm thấy một chút đồng học trong miệng thường nâng lên xe taxi thay đi bộ.

"Tốt, đi ra vốn là lớn nhất tiệm thuê băng đĩa đi." Diệp Phi lập tức không chút lựa chọn nói.

Tài xế xe taxi nhẹ gạt đầu, "Lên xe a, nửa giờ trong vòng chuẩn đến."

Xe taxi nhanh chóng khai mở bắt đầu chuyển động, Diệp Phi không khỏi bắt đầu thường thức, một đường đường đi phong mạo đến, hai bên đường phố đúng san sát nối tiếp nhau cao ốc, tất cả lớn cửa hàng trên đỉnh đều viết lấy một ít đơn giản hoá chữ Hán, con đường hai bên đều là một ít quần áo kỳ quái người đi đường, nữ có nam có, các loại nhan sắc quần áo và trang sức ngược lại là so với chính mình trước kia nhìn thấy phong phú hơn, chẳng qua là hành vi bầu không khí nhưng là so với chính mình lần trước xuống núi thấy còi mở rất nhiều, mà ngay cả một ít cô gái trẻ tuổi, cũng ăn mặc lộ ra cánh tay cùng đùi, phía trên lại trần đầy miêng và trang phục, trên tóc còn nhuộm các loại bất đồng nhan sắc.

Cái này hai trăm năm, thế gian biến hóa ghê gớm thật! Diệp Phi nhìn thấy trước mắt một màn, cũng nhin không được nữa thở dài đứng lên.

Nhớ rõ lần trước chính mình xuống núi, trên thế giới còn không có xuất hiện cao như vậy lâu, không có ở trên đường Mercedes-Benz như bay cỗ xe, tuy nhiên tốc độ của bọn nó so về chính mình đến trả kém đến thật xa, nhưng là gây yếu phẩm nhân rõ ràng có thể nghỉ đến phương thức như vậy thay đi bộ, tại Đại La Kim Tiên trong nội tâm, đã là một cái tiến bộ rất lớn rồi.

Trên đường đi, nhìn không ít trong lành cảnh vật, nghe xe taxi quảng bá trong các loại tin tức câu chuyện, hơn nữa tài xế kia thỉnh thoảng giới thiệu, cũng làm cho Diệp Phi hiểu được không ít tân thứ đồ vật, không thể tưởng được cái này hai trăm năm ở bên trong, nhân gian đã có xe lửa, đã có ô tô, đã có máy bay, đã có TV, điện thoại, mọi người đã có thể xuất hành ngàn dặm, anh chị em cùng cha khác mẹ trò chuyện, thậm chí có những người này đều có thể bay lên mặt trăng rồi, các phẩm nhân đã phát triển ra một ít không kém hơn tiên nhân thủ đoạn cùng năng lực, lại để cho sinh hoạt trở nên càng đơn giản tiện lợi, điều này làm cho Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên cũng nhìn không được nữa khẽ gật đầu.

Một bên chạy đi một bên bốn phía nhìn xem, sau nửa giờ, Diệp Phi đã đi tới một cái hết sức phồn hoa giữa ngã tư đường, cách đó không xa đứng vững một tòa năm tầng lầu cao kiến trúc, trên đỉnh dựng thẳng lấy năm cái màu đỏ chữ to "Trung Sơn ghi âm và ghi hình thành".

Nơi này là Trung Hải thành phố trung tâm chợ, cho nên chung quanh người ta tấp nập, thập phần náo nhiệt, người bán hàng rong tụ tập, gọi mua rao hàng không ngừng bên tai, xe taxi đã không có biện pháp đi vào, Diệp Phi vì vậy xuống xe đi bộ, trong lúc nhất thời cảm thấy chung quanh cảnh vật đứng không nói ra được trong lành, vì vậy bắt đầu tả hữu đang trông xem thế nào đứng lên.

Rời đi một hồi lâu mới nhớ tới chính mình đến mục đích, vì vậy đi vào Trung Sơn ghi âm và ghi hình thành, trước mặt vừa vặn đã đến một xinh đẹp nhân viên cửa hàng MM.

"Tiên sinh, người có cái gì yêu cầu?" Nhân viên cửa hàng MM cười đến thập phần ngọt ngào.

"Nơi này có phim heo sao?" Diệp Phi gợn gờng dứt khoát mà hỏi.

"Không có." Cái kia MM lập tức xệ mặt xuống, xoay người rời đi, không ở lại một điểm đám mây.

Diệp Phi nhìn không được sững sờ, trong tiệm này nữ tiểu nhị như thế nào kỳ quái như thế, tổ tông cũng không phải mua đồ không trả tiền, người làm gì thế cho tổ tông sắc mặt xem.

Liên tục phải mấy cái nữ nhân viên cửa hàng, Diệp Phi đều cũng có lời nói nói thẳng, khiến cho những thứ này nữ nhân viên cửa hàng từng cái thần thái dị thường, có nổi lên, có xấu hổ, còn có tại chỗ mặt trắng đấy, nhưng nếu không có một cái dùng bình thường thái độ cùng tổ tông nói chuyện đấy, khiến cho Đại La Kim Tiên cực kỳ kỳ quái.

Khó khăn gặp gỡ một cái nam nhân viên cửa hàng, nghe được Diệp Phi vấn đề, mới có hơi xấu hổ đối với Diệp Phi nói, "Đại ca, người có chút thương thức được không, chúng ta nơi này là mua chánh bản đấy, người nói được cái kia đúng thuộc về vi phạm lệnh cấm ghi âm và ghi hình chế phẩm, trên thị trường không có, người nếu như muốn, đi ra bên ngoài góc trong ngõ hẻm xem một chút đi."

Diệp Phi hai trăm năm không có tới nhân gian, nào biết được cái này, trong lòng tự nhủ khó trách Diệp Thanh nói thứ này rất khó làm đến, nguyên lai là hàng cấm, thuộc về bị cấm đấy.

Về phần hàng cấm Diệp Phi đúng biết rõ đấy, trong lịch sử các triều đại đổi thay đều có chút vi phạm lệnh cấm sách vở, ví dụ như Minh Thanh chi tế "Kim Bình Mai", "Thạch Đầu Ký" các loại..., đều thuộc về cái phạm vi này ở trong, lại nói tiếp cũng coi như không là cái gì đại sự.

Chỉ cần thứ đồ vật tốt, cứ việc bị cấm, các triều đại đổi thay dân gian cũng là có thị trường đấy, vụng trộm bán vô cùng nhiều, cuối cùng trở thành tác phẩm nổi tiếng cũng số lượng cũng không ít, đều có thể lưu truyền tới nay, ví dụ như "Thạch Đầu Ký", năm đó còn bị đốt đi không ít, về sau lúc đó chẳng phải tại văn học sử thượng đại phóng dị sắc sao? Nếu như hẳn nói như vậy, như vậy đi ra phía ngoài trong ngõ hẻm đi xem a.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Một nữ chiến bầy nam

Quay người ra cửa tiệm, bốn phía một hồi đi bộ, Diệp Phi vừa định tìm kiếm một phen, đúng lúc này, đã có một cái làn da tái nhợt, lấm la lấm lét nam tử lén lén lút lút đi tới Diệp Phi trước mặt, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi, "Đại ca, muốn mảnh không?"

Diệp Phi nghe xong, lập tức hưng phấn lên, lập tức nói, "Có phim heo sao?"

Nam tử kia chứng kiến tìm đúng người, thần sắc khẩn trương lập tức trầm tĩnh lại, bày ra một bộ thần bí tư thế nói, "Có a..., đại ca, đều muốn phim heo,

ngươi có thể tìm đúng người, ta chỗ này mặt hàng đầy đủ hết, đại lục, Hồng Kông, Nhật Hàn, Âu Mỹ toàn bộ có, Đại Thượng Hải, Lục Bản Mộc, Tokyo Hot, một quyền đạo hàng loạt đầy đủ hết, Aoi Sora, Asakawa Ran, Maria Ozawa đặc biệt ca sĩ cái gì cần có đều có. . . Tóm lại, ngươi muốn tìm ai đây, nghĩ muốn cái gì hàng loạt đấy, ta chỗ này đều có."

Không thể tưởng được cái này phim heo rõ ràng còn có nhiều như vậy trò, Diệp Phi nghe vậy sững sờ.

Nam tử kia thấy thế, biết rõ đụng phải nhân vật mới, lập tức về mặt hèn mọn bỉ ổi nói, "Không biết đại ca nghĩ muốn cái gì tốt đấy, nếu không ta cho ngài giới thiệu một chút?"

"Quần thể tổ đội có sao?" Diệp Phi nhìn không được hỏi, nhớ rõ Diệp Thanh rất tôn sùng cái này.

"Đại ca khẩu vị rất nặng a...!"

Nam tử kia con mắt lập tức sáng ngời, thập phần hưng phấn nói, "Đương nhiên là có, không phải quần thể tổ đội, liền nhân thú đều có."

Nhân thú?

Cứ việc thân là Đại La Kim Tiên, Diệp Phi hay là cảm thấy một hồi hàn khí đánh úp lại, liền tưởng tới nguyên một đám biến thái vô cùng hình ảnh, trên người tóc gáy đều dựng lên, thầm nghĩ Diệp Thanh cái này tiêu tôn tử không đến mức như vậy biến thái a, mở miệng nói, "Không nên nhân thú, quần thể tổ đội làm cho mấy tấm đến xem."

Hèn mọn bỉ ổi nam lập tức cẩn thận nhìn một chút chung quanh, "Đại ca đi theo ta."

Nói xong nam tử kia lập tức ở phía trước dẫn đường, tam ngoặt hai lượn quanh đem Diệp Phi dẫn vào một cái trong ngõ hẻm, ở bên trong đi thêm vài phút đồng hồ, đi vào một cái cửa nhỏ lúc trước.

Nơi đây so sánh vắng vẻ, chung quanh đã không có người nào rồi, nam tử kia trên mặt thần sắc quỷ dị, chung quanh ánh sáng lờ mờ, khí này không khí vốn là có chút làm cho người ta lo lắng, người bình thường nhìn thấy cái này không chuẩn liền nửa đường bỏ cuộc rồi đi, nhưng là Diệp Phi là người nào, tu luyện 2000 năm Đại La Kim Tiên, U Minh Địa phủ đều qua tự nhiên, như thế nào lại sợ hãi như vậy cái phá địa phương. Hơn nữa vì cùng cháu trai làm tốt quan hệ, bốc lên chút hiềm cũng là đáng được nha.

Dùng cái chìa khóa mở ra cửa nhỏ, bên trong là một gian mười cái bình phương phòng nhỏ, trong phòng ẩm ướt âm u, nam tử kia theo trong rương lấy ra một chồng mang theo màu sắc rực rỡ, hầu như tất cả đều là trần trướng mỹ nữ bìa mặt CD, đối với Diệp Phi nói ra, "Đại ca, từ bên trong này chọn đi, nhất định có người muốn đấy."

Người nọ một bên trở mình còn một bên giới thiệu, "Đây là Xiao Zeyuan đấy, đây là Aoi Sora đấy, đây là Jichimingu đấy, đều là quần thể tổ đội hàng loạt, cái này giường thì là sản phẩm trong nước đấy, một cái nông thôn con gái yếu ớt dốc sức chiến đấu một đám cảm thú quan viên, cái này giường đúng Hàn Quốc Lan Lan một đôi ba, thực tế cái này giường Maria Ozawa ngày mùa hè bãi cát hàng loạt, một nữ chiến bảy nam, làm cho người ta xem thể là đủ rồi, thật sự là. . ."

Nói xong cái kia hèn mọn bỉ ổi nam ánh mắt lơ đãng, muốn nói lại thôi, khiến cho Diệp Phi tâm đều có chút ngứa.

Diệp Phi chứng kiến những thứ này CD bìa mặt thượng đều là chút ít còi trướng tiểu nhân, Diệp Thanh những cái...kia CD thập phần giống nhau đã có những thứ này, trong lòng có chút cao hứng, thầm nghĩ cái này nhất định là phim heo không sai, mua về không khỏi Diệp Thanh cái này tiêu tôn tử không phục mình, vì vậy nói, "Những thứ này tổ tông đều muốn rồi, bao nhiêu tiền?"

Hèn mọn bỉ ổi nam nghe được Diệp Thanh tự xưng tổ tông, mặc dù có chút kỳ quái, nhưng là tưởng tượng đương kim xã sẽ có tiền chính là tổ tông, nói được một chút cũng không tệ, vì vậy đáp, "Vốn một Trương Tam thập, bất quá nếu như người đứng đều muốn rồi, liền người giám giá, tổng cộng 500 khối a."

Diệp Phi tiện tay bắt một chút tiền mặt cho hắn, cái kia hèn mọn bỉ ổi nam nơi nào sẽ nghĩ đến Diệp Phi lớn như thế tay, lập tức cả kinh trừng to mắt, kích động được té cắt té đá, luôn miệng nói, "Cám ơn đại ca, cám ơn đại ca."

Diệp Phi đem những cái...kia CD thu được túi càn khôn ở bên trong, ra cửa phòng, đi ra phố nhỏ, lóe lên thân liền hướng phía trường học ký túc xá phương hướng chạy như bay.

Vội vã lại để cho Diệp Thanh bội phục mình một chút, Diệp Phi lúc trở về không có ngồi nữa xe taxi, mặc dù không có đáp mây bay, nhưng là thân pháp tiến lên cực nhanh, vẫn như cũ như là tia chớp, không có có mấy phút liền trở về Phi Diệp trong học viện.

Tuy nhiên là ngày nghỉ, nhưng là ngoại trừ Lưu Hiểu Phi đi chơi bóng rổ bên ngoài, vài người khác cũng ở đây trong túc xá chỗ ở lấy, Diệp Thanh còn đang trên mạng thỉnh thoảng tìm mấy thứ gì đó.

Diệp Phi nhìn thấy Diệp Thanh, muốn khoe khoang khoe khoang, lập tức đem cái này chồng chất CD ném ở trước mặt của hắn, thập phần đắc ý nói, "Diệp Thanh, người xem, người những cái...kia cái gì phim heo, ta chỗ này có rất nhiều!"

Diệp Thanh chứng kiến Diệp Phi trước mặt đồng kia tích như núi CD, lập tức cũng là thập phần giật mình, nói, "Người từ chỗ nào tìm được?"

Diệp Phi không có trả lời, chẳng qua là nói, "Đều là người thích quần thể tổ đội hàng loạt, thế nào, lợi hại không, chỉ cần người nhận thức ta làm tổ. . . Ah

không, đúng bái ta lão nhân gia vì sư, những thứ này liền đều là người đấy."

Diệp Phi vừa định nói tổ tông, nhưng nghĩ đến Diệp Thanh lúc trước phiền nhất chính là cái này, vội vàng đổi giọng bái sư nói. Dù sao chỉ cần tu luyện công pháp của mình, đem Diệp Thanh bồi dưỡng thành tiên, có thể lôi kéo cái này tiểu tôn tử cùng một chỗ phi thăng là được rồi.

"Phi ca, đừng lão lừa dối lấy ta chơi, cho rằng tiểu đệ ta chưa thấy qua các mặt của xã hội ấy ư, những thứ này cái đĩa tiểu đệ lấy trước đến nghiệm nghiệm, tốt giúp người làm hôm nay bài tập."

Diệp Thanh tuy nhiên ngữ khí không tin, nhưng là một đôi mắt đã sớm chết chết chăm chăm vào trước mặt CD, không nhả ra được rồi.

Bài tập? Diệp Phi có chút kỳ quái.

Nguyên lai mấy ngày nay tất cả cửa khóa lão sư, đều là cho học sinh lưu lại bài tập trở về làm, Đại La Kim Tiên Diệp Phi bởi vì hầu như mỗi ngày trốn học, cho nên căn bản cũng không biết rõ chuyện này.

Đúng lúc này, Mã Huy, Lưu Quân Hoa hai cái nghe nói Diệp Phi có thứ tốt xem, cũng đều nhao nhao bu lại, vây quanh ở Diệp Thanh Computer lúc trước.

Diệp Thanh một bên uống vào CocaCola, một bên tay chân lạnh lẽo đem một tấm quang bàn phóng tới Computer ổ đĩa quang bên trong, ấn mở phát ra khí vừa nhìn, một đoạn cực kỳ trầm thấp du dương âm nhạc vang lên, ngay sau đó, trên màn hình một cái quần áo che phủ thập phần kín nữ nhân xuất hiện, theo một cái đường đi góc, tư thế ưu nhã tiêu sái ra, ra hiện tại mấy người trước mặt.

Diệp Phi thấy không khỏi có chút kỳ quái, mình mua cái này phim heo phong cách như thế nào giống như cùng Diệp Thanh không giống với a..., cô gái này như thế nào không riêng bờ mông, còn toàn thân che phủ nghiêm nghiêm, không chút nào lộ, phim heo không phải không như vậy phải không?

Bất quá tổ tông nghĩ lại lại một muốn, không nóng nảy, không chuẩn đằng sau thì có, hội câu người nữ đều là từng kiện từng kiện coi, như vậy mới có thú, chú ý cái tư tưởng, thoáng cái toàn bộ hết cũng không có tí sức lực nào, hướng chỉ cô gái này lớn lên coi như là đúng giờ, đáng giá chờ mong một chút.

Chẳng qua là đúng lúc này, mấy người khác biểu lộ tựa hồ trở nên rất kỳ quái, Mã Huy trừng to mắt, chỉ vào màn hình, lớn tiếng nói, "Cái này, đây không phải. . ."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40:. Giận không kiềm được

Hắn còn chưa nói xong, trên màn ảnh máy vi tính bỗng nhiên xuất hiện mấy cái thập phần nghệ thuật chữ to "Đỏ vàng lam tam bộ khúc... Chi hồng."

Diệp Thanh một cái CocaCola thiếu chút nữa phun đến trên màn hình.

Lưu Quân Hoa cười ha ha, "A Phi, người cho dù muốn lừa dối mấy người chúng ta, cũng không cần tìm loại này phim văn nghệ a."

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Phi cũng phát giác tình huống có chút không đúng.

"Người đến cùng hiểu hay không a..., cái này nếu như là phim heo, ta đi lên diễn cũng có thể." Lưu Hiểu Phi mừng rỡ ngửa tới ngửa lui, bụm lấy bụng dưới một hồi chột vồ cái bàn.

"Không thể nào, có phải hay không còn không có diễn đến?" Diệp Phi có chút không tin.

"Phi ca, người thật giống như đụng với sách lậu gian thương." Diệp Thanh nói, "Không tin người xem."

Nói xong Diệp Thanh dùng mau vào đem phiên từ từ đầu tới đuôi thô sơ giản lược đã qua một lần, bên trong quả nhiên không có một cái nào nữ nhân coi trường màn ảnh, thậm chí ngay cả chút cũng không lộ, điều này làm cho Diệp Phi lập tức thập phần thất vọng.

Tại sao có thể như vậy, Diệp Phi lập tức nhủ mảy, lập tức theo những cái...kia trong đĩa lấy ra một tờ cái kia hèn mọn bỉ ổi giọng nam đồng ý "Một cái nông thôn con gái yếu ớt dốc sức chiến đấu một đám cầm thú quan viên" mãnh liệt mãnh, bỏ vào ổ đĩa quang bên trong.

Lần này phụ đề ra sớm hơn, "Thu Cúc lên tòa án" vài cái chữ to thành linh đang nhìn.

"Ha ha ha." Diệp Thanh lập tức Cocacola lại phun ra trên đất.

Không thể nào! Chứng kiến loại tình huống này, Diệp Phi trong nội tâm không khỏi bay lên một cái dự cảm bất hảo, lại từ bên trong xuất ra cái kia giương hèn mọn bỉ ổi nam được xưng kinh điển nhất một tấm được xưng một nữ chiến bảy nam bãi cát hàng loạt, kết quả cái đĩa vừa để xuống tiến ổ đĩa quang, Computer âm-li lập tức vang lên một hồi vô cùng thanh thúy sục sôi âm nhạc.

"Anh em Hồ Lô, Anh em Hồ Lô, một cây đũa thượng thất đóa hoa, gió táp mưa sa còn không sợ, lạp lạp lạp lạp. Đinh đương đương thùng thùng đương đương, Anh em Hồ Lô. Đinh đương đương thùng thùng đương đương, bản lĩnh lớn, lạp lạp lạp lạp..."

Ồ, đây là cái gì phiền từ, bề ngoài giống như cùng tu tiên có quan hệ a..., bên trong còn có yêu quái, Diệp Phi còn kỳ quái đầu rồi, đúng lúc này Mã Huy đã cười đến đánh ngửa, "Không thể tưởng được người còn như vậy ái quốc, ủng hộ sản phẩm trong nước anime a..."

"Có phải hay không theo Trung Sơn lộ mua a..., chỗ đó thiệt nhiều hàng giả đấy." Lưu Quân Hoa nói.

Chẳng lẽ thật sự bị lừa rồi? Diệp Phi trầm nghĩ, sau đó đem tất cả một lát đều nhét vào Diệp Thanh Computer ổ đĩa quang ở bên trong thả một lần, kết quả đều không ngoại lệ, ngoại trừ hai tờ tất cả đĩa không thả ra được, còn dư lại hầu như đều là phim văn nghệ, thậm chí còn có một bộ Nhật Bản hắc bạch lão mãnh La Sinh Môn, thấy Diệp Phi phiền muộn vô cùng.

Hồi tưởng mua CD địa phương, tựa hồ chính là cái gọi Trung Sơn lộ địa phương, Diệp Phi thấy trong nội tâm một hồi ảo não, không thể tưởng được tiểu tử kia rõ ràng lừa gạt tổ tông.

Vừa mới tại chính mình tiểu tôn tử trong suy nghĩ dựng nên đứng lên cao thủ hình tượng lập tức tại Diệp Thanh trong nội tâm giảm bớt đi nhiều, Diệp Phi lúc này quả thực đều nhanh khí bạo rồi.

Diệp Thanh nhìn Diệp Phi liếc, trong nội tâm nhin không được lại là một hồi cười trộm.

Diệp Phi đúng lúc này đã sớm giận không kềm được, một trận gió tựa như ra ký túc xá, như thiểm điện chạy vội, rất nhanh trở về đến lúc trước mua CD địa phương, một hồi bốn phía tìm tòi.

Cái kia mua cái đĩa hèn mọn bỉ ổi nam vừa lừa Diệp Phi, đang thu dọn đồ đạc, muốn mở ra chính mình xe tải, đổi lại địa phương tiếp tục lừa dối đi lừa gạt, lại không nghĩ rằng chính mình vừa mang theo CD đi đến đầu hẻm, Diệp Phi nhanh như vậy liền đuổi đến trở về.

Vừa thấy Diệp Phi, cái kia hèn mọn bỉ ổi nam lập tức sững sờ, có chút chột dạ nói, "Đại ca, còn không có trở về à?"

"Trở về cái rắm, tiểu tử người lại dám lừa gạt tổ tông!" Diệp Phi một phát bắt được này hèn mọn bỉ ổi nam cổ áo.

"Này, người làm gì, ta cho người biết, cái này một mảnh người nào không biết, ta thế nhưng là đi theo Bình ca lăn lộn đấy, nếu như người là dám đụng ta người thử nhìn một chút!" Nam tử kia nhìn thấy Diệp Phi tức giận, bỗng nhiên thay đổi trên mặt hèn mọn bỉ ổi thần sắc, ánh mắt trở nên hung hăng.

"Tổ tông quản người cùng với lăn lộn!" Diệp Phi một chút liền đem nam tử kia rút ra ...mà bắt đầu, đánh vỡ hẳn xe tải cửa sổ xe, trực tiếp đưa hẳn nhét đi vào, về sau Diệp Phi bắt lấy xe tải sàn xe, hướng lên có chút một cái phát lực, lập tức đem xe tải vút xuống giữa không trung.

Chỉ thấy cái kia xe tải hô một tiếng, lập tức liền biến mất trên không trung.

Nam tử kia thấy Diệp Phi nếu là chủ động đập đầu nhận tội, Diệp Phi có lẽ còn có thể bỏ qua cho hắn, hiện tại lại muốn chơi hung ác đấy, dám ở Đại La Kim Tiên xúc phạm người có quyền thế, có thể có quả ngon để ăn sao?

Một lát sau cái kia xe tải càng lúc càng lớn, một lần nữa rơi xuống, Diệp Phi trực tiếp bay lên giữa không trung, từ không trung tiếp được cái kia đã rơi xuống xe tải, đón lấy lại là hướng lên một cái phát lực, chỉ thấy cái bọc...kia chờ bắt lương tiểu thương xe tải, lập tức tựa như cùng giống như quạt gió, bắt đầu ở không trung bắt đầu rất nhanh cao thấp cuộn cuộn đứng lên.

Diệp Phi trong khoảng thời gian này đến nay, vẫn luôn rất không thuận lợi, vốn là không bị tiểu tôn tử tán thành, về sau còn bị nữ lão sư xinh đẹp đi thăm hỏi các gia đình, thu thập Trần Diệu Dương vốn vừa vặn chút ít, nhưng hiện tại tức thì lại bị bắt lương người bán hàng rong lừa gạt, một cỗ nộ khí giấu ở trong lòng rất lâu không chiếm được phát tiết, cái này rốt cuộc tìm được thổ lộ cửa ra vào.

Trên không trung tiếp được cái bọc...kia có người bán hàng rong xe tải, đón lấy vút nữa, ném hết lại ném, lần lượt lặp lại, một mực giăng co hai ba mươi lần, mới dần dần ngừng lại, hẳn lực lớn vô cùng, mặc dù tại tiền nhân bên trong cũng là hiếm thấy, chuyên núi đồi biển cũng là bình thường, ném mấy chiếc xe hơi còn không cùng chơi tựa như.

Cũng liền đứng chung quanh vừa vặn không ai, Diệp Phi làm lên đến không có gì cố kỵ, bằng không mà nói, ném ô tô một màn này một khi bị chứng kiến, không phải khiến cho phạm nhân khủng hoảng không thể.

Cái kia bắt lương người bán hàng rong mới đầu còn hung dữ mở miệng uy hiếp, chờ bị ném tới không trung, rất nhanh liền biến thành cầu xin tha thứ, chẳng qua là Diệp Phi còn không có tiêu hỏa, làm sao có thể phóng hãn xuống.

Trang bị cái kia người bán hàng rong xe tải trên không trung lật ra vài vòng, cái kia người bán hàng rong sợ hãi tăng thêm cháng váng đầu, đón lấy bắt

đầu nôn mưa liên tu, giữa không trung, như là Tiểu Vũ bình thường rơi xuống cái kia người bán hàng rong phần đông nôn mưa hoàng bạch chi vật.

Hai ba mươi lần ném đến, cái kia bất lương người bán hàng rong đã triệt để nhả được hôn thiên hắc địa, nói không ra lời, cũng liền đứng Diệp Phi chứng kiến hắn cuối cùng quỳnh tốt, lửa giận trong lòng giảm xuống, cho nên không có đối với hắn nổi sát tâm, cái này bất lương người bán hàng rong lúc này mới tránh được một kiếp, dù là như thế, bị Diệp Phi chứa ở trong xe, như ném đồ bỏ đi giống nhau vài chục lần ném đến, hắn đã bắt đầu thần trí mơ hồ, trong miệng nói lên mê sảng, đầu óc cũng trở nên si ngốc ngơ ngác đứng lên.

Diệp Phi nhìn thấy cái này một tình hình, lúc này mới hả giận, đem chuyên chở lấy tiểu thương ô tô hướng trên mặt đất một ném, về sau thân thể lóc lên, lập tức biến mất tại nguyên chỗ, rất nhanh về tới Phi Diệp học viện trong tức xá.

Nghĩ đến lúc trước bị lừa gạt, Diệp Phi vốn có chút rầu rĩ không vui, cảm giác tại chính mình tiểu tôn từ trước mặt ném đi mặt mũi, thậm chí cảm thấy được có chút không có ý tứ gặp lại Diệp Thanh, nhưng là trở lại ký túc xá, lại phát hiện mấy người bạn hắn tựa hồ cần bản cũng không có để ý, mấy người đang thấp phần chăm chú tại màn ảnh máy vi tính trước một hồi bùm bùm cách cách đập loạn, một bên gõ, một bên còn thấp phần hăng say hô một ít gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41:.. Vồng du

Diệp Phi đứng lên đi vừa nhìn, nguyên lai kẻ cả Diệp Thanh ở bên trong mấy cái đèn tại màn ảnh máy vi tính phía trước hướng phía một cái bộ dáng cổ quái tám chân quái vật riêng phần mình phát chiêu, trên màn hình một hồi màu sắc đa dạng, cái gì Vạn Kiếm Phệ Hồn, Phi Hỏa Lưu Tinh, Như Lai Thần Chương, một chiêu đón lấy một chiêu, lộ ra phi thường náo nhiệt.

Diệp Phi vừa thấy liền hứng thú, hắn là Đại La Kim Tiên, 2000 năm dưới việc tu luyện đến, các loại yêu ma quỷ quái không biết tiếp kiến nhiều ít, còn chưa có đều chưa từng gặp qua giống như vậy quái vật.

Chỉ nghe Diệp Thanh một bên chơi một bên hét lớn chỉ huy, "Tứ Nhân xông về phía trước, Tiểu Cường cánh yểm hộ, Phí Phí phụ trách hồi huyết, động tác nhanh lên, cái này cuồng bạo ma trùng lập tức thì không được, mắt trang bị ca mấy cái chia đều."

Diệp Phi theo mấy người phương hướng nhìn đi qua, chỉ thấy Mã Huy khổng lồ là một cầm trong tay đại kiếm nam tử, phong cách rất giống cái chiến sĩ, mà Lưu Quân Hoa tức thì thao túng một cái nữ cung thủ không ngừng bắn tên trộm, Lưu Hiểu Phi tức thì khổng lồ một cái trường bào pháp sư hoặc là phóng công kích pháp thuật, hoặc là trị liệu.

Thứ này rất có ý tứ a..., Diệp Phi thâm nghĩ, tuy nhiên cùng mình chính thức đánh trách tình cảnh bất đồng, nhưng có vài phần hiệu quả như nhau chỗ, hơn nữa mấy người phối hợp lại rất có kết cấu, rất có chút chiến thuật vây đánh ý tứ, đến cùng Tu Chân giả lẫn nhau ở giữa chiến đấu có chút giống nhau.

"Đây là cái gì?" Diệp Phi nhìn không được hỏi.

Diệp Thanh đầu không giương mắt không trả lời, "Đánh quái đầu rồi, vồng du Thần Khúc không có chơi đùa sao?"

"Vồng du?" Diệp Phi trùng to mắt hỏi, "Giống như rất có ý tứ a..., thêm ta một cái như thế nào đây?"

Muốn nói đánh yêu ma quỷ quái, không có mấy người so Diệp Phi càn lành nghề rồi, 2000 năm qua, tạng thân khi hắn thủ hạ chính là yêu ma quỷ quái không biết có bao nhiêu, bây giờ nghe tiếng người đang lúc lại có loại trò chơi này, không khỏi gặp lập tâm ngứa.

"Tốt, Phi ca, ta dạy cho ngươi." Diệp Thanh lập tức một bên chơi một bên cho Diệp Phi làm mẫu nói, "Ngươi xem, cái này chính là khổng lồ thân pháp đấy, ngươi có thể dùng con chuột như vậy di chuyển, cái kia khóa là công kích đấy, cái kia phải."

Trò chơi này cũng không khó, Diệp Phi thử một chơi, lập tức liền lên tay, vội vàng dùng xin cái tài khoản lập tức đăng nhập đi lên chơi tiếp, chẳng qua là chính mình mới vừa tiến vào cái trò chơi này, không khỏi đăng cấp quá thấp, lực lượng quá nhỏ, chơi rất nhiều địa phương không thể đi, hạn chế quá nhiều, thấp phần chưa đủ nghiền, .

Tại trong hiện thực Diệp Phi thường thường tung hoành vô địch, đánh khắp thiên hạ không có địch thủ, nhưng là tại vồng du bên trong lại sâu khắc cảm nhận được một chút, thực lực nếu không phải như người, cũng chỉ có lần lượt hành hạ phần, thường thường cái không ngờ tiểu quái sẽ bị hắn đánh lên rất lâu, muốn cùng Diệp Thanh mấy người bạn hắn cùng phòng tổ đội, vừa nhìn Diệp Thanh bọn hắn cũng đã ba bốn mươi cấp, liền Diệp Phi mình cũng cảm thấy có chút không mặt mũi, vì thế, Diệp Phi nghiêng răng nghiêng lợi bắt đầu luyện khởi cấp đến.

Có thể đúng lúc này, Diệp Phi trong ngực điện thoại bỗng nhiên vang lên.

"Này, sư phụ, đệ tử có chuyện tìm người." Diệp Phi chuyển được điện thoại, Lý Thành Diệp thanh âm vang lên.

"Tiểu Lý Tử, không có chuyện trọng yếu gì đừng nói là rồi, ta đang bế bộn lắm." Diệp Phi đang đi train level liền được rất tốt sức lực, đem điện thoại dùng bả vai cùng bộ mặt kẹp lấy, hai cánh tay một bên bùm bùm cách cách ấn phím bàn, vừa nói.

"Sư phụ, người đang bận cái gì đâu này?" Lý Thành Diệp nghe xong sư phụ đang bận, lập tức có chút tò mò, nhin không được hỏi.

"Ta chơi Thần Khúc, đang đi train level đâu." Diệp Phi đầu không giương mắt không trọn đáp.

Không thể tưởng được sư phụ rõ ràng chơi võng du khiến cho lửa nóng, Lý Thành Diệp lập tức sững sờ, nhưng sau đó tưởng tượng, điều này cũng khó trách, sư phụ dù sao hai trăm năm không có xuống núi, căn bản chưa thấy qua võng du, trong lúc này phần lớn là thần a..., trách a... Đồ vật, sư phụ lại là Đại La Kim Tiên, ưa thích cái này cũng là bình thường.

Lý Thành Diệp cũng chơi đùa võng du, tuy nhiên không quá tinh thông, nhưng là biết rõ một ít thưởng thức, lúc này thời điểm nghe được sư phụ ưa thích, lập tức liền nói lên hiếu kính sư phụ ý tưởng, nhin không được hỏi, "Sư phụ người sử dụng tên đúng cái nào?"

"Thiên Niên Lão Thần Tiên." Diệp Phi thuận miệng đáp.

Bên cạnh Diệp Thanh, Lưu Hiểu Phi, Mã Huy cùng Lưu Quân Hoa mấy cái nghe được Diệp Phi báo người sử dụng tên lập tức nở nụ cười.

"Cái này lão thần tiên gần nhất thế nhưng là thập phần nổi danh a..., theo hủ đi phòng giáo dục đúng là hần." Diệp Thanh nói.

"Đây chính là trên mạng danh nhân, Diệp Phi người rõ ràng dùng cái này nick name, thật sự là không phục không được a...!" Lưu Hiểu Phi nói.

"Không thể tưởng được Thiên Niên Lão Thần Tiên rõ ràng tại chúng ta ký túc xá, nói như vậy chúng ta nơi đây chẳng phải đã thành tiên nhân động phủ?" Mã Huy ghẹo nói.

Tuy nhiên Diệp Phi bản thân quả thật chính là hủ đi phòng giáo dục thủ phạm, nhưng là mấy người vào trước là chủ, lại như thế nào cũng không muốn tin tưởng Diệp Phi cái thân phận này, thực tế Diệp Thanh, mặc dù biết Diệp Phi công phu rất cao minh, nắm bắt Trần Diệu Dương cũng là vô cùng nhẹ nhõm, nhưng còn tổng khi hần là một võ thuật cao thủ mà cũng không phải là thần tiên.

Nghe được mấy người bọn hần đang cười, Diệp Phi lại có chút tức giận, tổ tông tại chẳng muốn lừa các ngươi, trong điện thoại tức giận, "Tiểu Lý Tử, có việc nói mau, ta đang... Địch cụ, đã chết!"

Nguyên lai Diệp Phi chọn chiến sĩ một cái sơ sẩy, rõ ràng bị một cái cấp năm tiểu quái KO rồi, Diệp Phi lập tức thập phần khó chịu, nếu là trong hiện thực gặp gỡ loại này tiểu quái, chính mình đó là có thể từng mảnh từng mảnh nháy mắt giết, có thể đã đến trong trò chơi rõ ràng bị đối phương diệt rồi, điều này làm cho Diệp Phi quả thực không cách nào tiếp nhận.

Vừa định đem Lý Thành Diệp mắng một trận hả giận, lại nghe Lý Thành Diệp trong điện thoại nói, "Sư phụ, quả thật có chuyện trọng yếu tìm ngài, nếu không cũng không dám quấy rầy người thanh tịnh."

Diệp Phi trong nội tâm khẽ động, nhin không được nghiêm mặt nói, "Đến cùng chuyện gì?"

"Đệ tử có một nhiều năm hảo hữu, mười năm trước không biết được quái bệnh gì, hạ thân tê liệt, hiện tại bệnh tình càng ngày càng nghiêm trọng, nửa người trên đã hoàn toàn không thể triển khai, bác sĩ nói đã sống không quá ba ngày, đệ tử thật sự là bất đắc dĩ, lúc này mới khẩn cầu sư phụ ra tay, cứu một cứu đệ tử cái này hay hữu tánh mạng."

Diệp Phi nghe xong, lập tức phiền muộn nói, "Tiểu Lý Tử người như thế nào không nói sớm, cứu người thế nhưng là đại sự, người ở đâu đâu rồi, sư phụ tìm người đi."

"Sư phụ người chờ một chút, ta lập tức phái người đi đón người." Lý Thành Diệp hết sức kích động mà nói.

Người bạn này là cùng Lý Thành Diệp tương giao ba mươi năm hảo hữu, lẫn nhau tâm đó giao tình thập phần thâm hậu, có thể nói ngoại trừ sư phụ bên ngoài, cùng Lý Thành Diệp người thân cận nhất, chẳng qua là mười năm trước bỗng nhiên mắc quái bệnh, khắp nơi tìm danh y không trúng trị, một mực ở chậm chạp chuyển biến xấu, đã đến hôm nay, hần cái này lão hữu đã đến tánh mạng thở hơi cuối cùng tình trạng.

Vốn, thân là Diệp Phi đệ tử, tại Diệp Phi mệnh lệnh phía dưới, Lý Thành Diệp phải không dám vì chuyện của mình tùy tiện quấy rầy Diệp Phi đấy, nhưng là hai trăm năm trước, Lý Thành Diệp đã từng có hạnh được chứng kiến Diệp Phi một lần xuất thủ cứu người, lần kia Diệp Phi rõ ràng dùng công pháp của mình lập tức trị một cái trọng thương sư huynh, tại Lý Thành Diệp trong mắt quả thực có thể nói vô cùng thần kỳ, lần này mình lão hữu bệnh tình nguy kịch, Lý Thành Diệp ôm thủ nhìn một chút ý tưởng, lúc này mới kiên trì cho sư phụ gọi cú điện thoại này.

Diệp Phi vốn muốn nói hay là chính mình bay đi a, tốc độ nhanh hơn chút ít, nhưng là nghĩ lại chính mình cũng không nhận ra địa phương, vẫn đồng ý Lý Thành Diệp thỉnh cầu, lại để cho hần đem xe chạy đến công trường, mình tới chỗ đó chờ hần.

Mấy phút đồng hồ sau, một cỗ chống đạn Cadillac chờ Lý Thành Diệp nhanh chóng ngừng đã đến Diệp Phi trước mặt.

Diệp Phi vừa nhìn Lý Thành Diệp rõ ràng đích thân đến, lập tức đã biết sự tình tầm quan trọng, dù sao hẳn biết mình người đệ tử này ở bên ngoài coi như là nhân vật phong vân, có thể tự mình xuất động cũng nói chuyện này khẩn cấp, vì vậy vừa lên xe lên đường, "Đi thôi, mau đi cứu người."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42:.. Lâm Chính Minh

Sau nửa giờ, Lý Thành Diệp ô tô lái vào Trung Hải thành phố Tây Bộ một mảnh vùng ngoại thành, rất xa nhìn lại một mảnh đèn đuốc sáng trưng, đúng là không chút nào kém hơn nội thành trung tâm phồn hoa, lộ ra xinh đẹp dị thường.

Nơi đây khoảng cách Trung Hải nội thành 160 km, tự 1990 từ năm đó, Chính Minh tập đoàn tính gộp lại đưa vào 50 trăm triệu tài chính khởi công xây dựng Chính Minh điện ảnh và truyền hình thành đúng là tọa lạc ở này, hiện đã xây dựng thành công Minh Thanh vườn ngự uyển, Tần vương cung, thanh minh thượng hà đồ, Mộng Huyền cốc, Đại Minh cung, Đại Trí Thiện tự, các nơi dân cư đọc nhiều thành chờ nhiều cái vượt qua lịch sử thời không, hội tụ nam bắc địa vực đặc sắc điện ảnh và truyền hình quay chụp căn cứ tổng số ngôi siêu đại hình hiện đại hoá phòng chụp ảnh, trước mắt đứng Á Châu quy mô lớn nhất điện ảnh và truyền hình quay chụp căn cứ, bị "thế giới điện ảnh" tạp chí xưng là ' Trung Quốc Hollywood '.

Chính Minh tập đoàn dưới cờ Chính Minh giải trí tập đoàn công ty hữu hạn, chủ yếu làm bản địa và ngoại quốc đĩa nhạc chế tác và phát hành, âm nhạc xuất bản, nghệ nhân quản lý, buổi hòa nhạc chuẩn bị mở, sân khấu kịch chế tác, điện ảnh và TV chế tác, nhiều truyền thông nghiệp vụ, trò chơi, hàng hoá giấy phép đặc biệt kinh doanh và bán lẻ chờ nghiệp vụ.

Chính Minh giải trí một mực tận sức đào tạo cổ thiên phú tuổi trẻ nghệ nhân, đúng thai nghén đương kim thế giới giới âm nhạc không ít đương hồng nghệ nhân cái nôi, dưới cờ nổi tiếng nghệ nhân kể cả Lâm Tri Linh, Tạ Minh Đình, Quách U Thành, và Hóa Phụng Hoàng tổ hợp các loại..., tại bao năm qua điện ảnh và truyền hình giải trí giới trao giải diễn lễ trong lấy được thưởng vô số, nhiều lần hùng bá tất cả lớn điện ảnh và truyền hình âm nhạc bảng xếp hạng, đứng đương kim thế giới giải trí giới một mặt cờ xí.

Chính Minh ảnh thành các lộ cửa khẩu tuy nhiên bảo an biện pháp nghiêm mật, bảo an phần đông, nhưng Lý Thành Diệp ô tô cùng nhau đi tới, nhưng là toàn bộ đèn xanh, một đường thông suốt.

Diệp Phi tại ô tô phía trên chứng kiến tất cả hướng tất cả thay kiến trúc có không ít đều tụ tập ở này, trong đó có nhiều hẳn quen thuộc phong cách, cũng là có chút kinh ngạc.

Trên đường đi, Lý Thành Diệp đã hướng Diệp Phi nói rõ chính mình vị lão hữu thân phận, đúng là Chính Minh tập đoàn niên du bảy mươi tổng giám đốc Lâm Chính Minh, Lâm Chính Minh cùng Lý Thành Diệp tương giao mấy chục năm, lẫn nhau tâm đó tình như huynh đệ.

Lần này lão huynh đệ bệnh tình nguy kịch, Lý Thành Diệp đúng lòng nóng như lửa đốt, tại trên thế giới khắp nơi tìm danh y, dùng Lâm Chính Minh cùng Lý Thành Diệp năng lực, cái dạng gì bác sĩ tìm không thấy, nhưng là vô luận tiêu phí bao nhiêu món tiền khổng lồ, mời đến như thế nào chuyên gia, tuy nhiên cũng đối với Lâm Chính Minh quái bệnh thúc thủ vô sách, bất đắc dĩ Lý Thành Diệp cuối cùng mới đem sự phụ của mình Diệp Phi mời đến, ôm Tư Mã đương ngựa sông y ý tưởng, là chính hẳn một lão huynh đệ chỉ mình cuối cùng cố gắng.

Ảnh thành trung ương, đứng một tòa có thể cùng Phi Diệp tập đoàn tổng bộ tương địch nổi cao chọc trời cao ốc, cao ốc biểu hiện ra bốn cái chữ to Chính Minh cao ốc nói rõ nơi đây Chính Minh tập đoàn tổng bộ địa vị.

Đi vào cao ốc cửa khẩu, bảo an cung kính đem hai người đón vào, Lý Thành Diệp đem Diệp Phi mời lên một bộ thang máy.

Một lát sau thang máy chạy suốt tầng cao nhất, theo hành lang ngoặt đi ra, sớm có một người cực kỳ già dặn nữ thư ký chạy ra đón chào, Diệp Phi lúc này mới phát hiện, nguyên lai toàn bộ tầng cao nhất đều là chi cung cấp một người sử dụng văn phòng.

"Lý lão gia tử, mời bên này, Lâm tổng đang đợi người." Nữ thư ký đối với Lý Thành Diệp cúi mình vái chào, thập phần lễ phép nói, nhưng là hướng về một bên Diệp Phi quăng đi một cái có chút ánh mắt kinh ngạc.

Dựa vào Lý Thành Diệp tại buôn bán trong vòng địa vị cùng hẳn cùng với Lâm Chính Minh tổng giám đốc quan hệ, người nữ kia thư ký đối với hẳn tự nhiên không dám chút nào có chỗ lãnh đạm, có thể Diệp Phi ăn mặc đồng phục, dưới chân đạp trên dép lê, một thân trang phục đúng dân hai lúa, thoát nhìn chỉ là mười sáu mười bảy tuổi học sinh, người nữ kia thư ký tự nhiên không rõ ràng lắm thân phận của hẳn, bất quá xem Lý Thành Diệp lão gia tử đối với tư thái của hẳn, đúng là mọi chuyện dùng học sinh này bộ dáng người trẻ tuổi cảm đầu, cái này không khỏi lại để cho người nữ kia thư ký cảm thấy kinh dị rồi.

Diệp Phi cứu người quan trọng hơn, cũng không có để ý tới người nữ kia thư ký ánh mắt, tại Lý Thành Diệp bên cạnh, nghênh ngang đi vào.

Đây là một gian rộng rãi sáng ngời, mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa, lấp đặt thiết bị hoa mỹ, vật phẩm trang sức hơn phân nửa đều là Minh Thanh đồ cổ gian phòng, trong phòng đang lúc bày đặt một tấm giường lớn, trên mặt giường lớn, nằm một người sắc mặt khô vàng lão giả, mà lão giả bên cạnh, thì là vài tên đang mặc áo khoác trắng bác sĩ đang không ngừng chiếu cố lục lấy.

Phía sau của bọn hắn, một người tuổi trẻ tịnh lệ, tướng mạo xinh đẹp nữ hài mặt mũi tràn đầy lo lắng đang không ngừng đi tới đi lui, trong miệng không ngừng lầm bầm, "Gia gia, người có thể ngàn vạn không thể có việc, gia gia người có thể ngàn vạn muốn chịu đựng, Linh nhi có thể không thể không có người a....."

Nếu như giờ phút này, mặt khác có người ở nơi đây, nhất định sẽ nhận ra cái này cô gái trẻ tuổi, đúng là đương kim ngành giải trí điện ảnh và truyền hình ca tam tề minh tinh Lâm Trì Linh, cũng là Lâm Chính Minh thân nhất đích cháu gái nhỏ.

Lâm Trì Linh từ nhỏ tính cách hoạt bát, yêu thích diễn nghệ sự nghiệp, lại có tổ phụ cùng phía sau hắn Chính Minh giải trí tập đoàn đại lực ủng hộ, tại ngành giải trí phát triển tự nhiên thuận buồm xuôi gió, mười sáu tuổi xuất đạo, gần kề một năm liền tiếp võ một bộ phòng bán vé qua năm trăm triệu đắt khách điện ảnh, ra một tấm lượng tiêu thụ trăm vạn đĩa nhạc, trở thành ngành giải trí nổi tiếng nhất tân tu, chạm tay có thể bùng nổ thiên hậu cấp nữ tinh, tại đương năm nay người tuổi trẻ trong có vô số Fans hâm mộ.

Vừa thấy được Lý Thành Diệp tiến đến, Lâm Trì Linh lập tức tiến lên, bổ nhào vào trong ngực của hắn, trên mặt lộ ra một cái bi thống thần sắc, "Lý gia gia, gia gia hắn đã hôn mê cả ngày rồi, bác sĩ nói tại tiếp tục như vậy, gia gia khả năng sống không quá buổi sáng ngày mai, vậy phải làm sao bây giờ a....."

Vừa nói, Lâm Trì Linh một bên ghé vào Lý Thành Diệp trong ngực khóc rống, Lý Thành Diệp cùng Lâm Chính Minh đứng mấy thập niên hảo hữu, Lâm Trì Linh cha mẹ chết sớm, Lý Thành Diệp đứng nhìn xem Lâm Trì Linh lớn lên trưởng bối, từ trước đến nay bị Lâm Trì Linh xem là trừ mình ra gia gia Lâm Chính Minh bên ngoài thân nhất đích thân nhân, hiện tại gia gia bệnh tình nguy kịch, Lý Thành Diệp tức thì đã thành Lâm Trì Linh duy nhất có thể dựa vào người.

"Linh nhi, đừng nóng vội, gia gia tìm tới cho người một vị cao nhân, có lẽ hắn có thể trị tốt người bệnh của gia gia." Lý Thành Diệp vội vàng vỗ Lâm Trì Linh bả vai, an ủi nói ra.

Lời tuy như thế, nhưng là Lý Thành Diệp nhìn về phía Diệp Phi ánh mắt vẫn còn có chút không tin rằng, sư phụ mặc dù là thần tiên, mình cũng xem qua sư phụ là sư huynh chữa thương, nhưng đó là hai trăm năm trước rồi, chữa bệnh cùng chữa thương dù sao còn có điều bất đồng, cũng không biết sư phụ đến cùng có thể hay không cứu cứu mình cái này lão huynh đệ một mạng.

"Cao nhân?" Lâm Trì Linh nghe vậy, lập tức ngẩng đầu lên, dùng lê hoa đài vũ khuôn mặt nhìn qua Lý Thành Diệp hỏi.

Từ khi gia gia Lâm Chính Minh sinh bệnh đến nay, mười năm tầm đó, không biết xin nhiều ít y học giới nổi tiếng nhất chuyên gia cùng học giả, nhưng không có một người có thể biết rõ bệnh của gia gia bởi vì, lại càng không cần phải nói đúng bệnh hốt thuốc rồi, trong mười năm, gia gia thân thể ngày càng sa sút, đã đến hiện tại, thậm chí đã đến chỉ có thể dựa vào truyền dịch duy trì tánh mạng tình trạng, Lâm Trì Linh đã sớm đối với chữa cho tốt bệnh của gia gia đã mất đi hi vọng, nhưng bây giờ chợt nghe Lý Thành Diệp nói mang đến một vị cao nhân, không chỉ có sinh lòng nghi kỵ, còn có cái gì cao nhân có thể trị thật tốt bệnh của gia gia?

Đội được Lý Thành Diệp hướng Lâm Trì Linh giới thiệu bên cạnh Diệp Phi, Lâm Trì Linh lập tức mở to hai mắt nhìn, trên mặt lộ ra một bộ thần sắc bất khả tư nghị.

Liên hắn?

Trước mắt cái này mao đầu tiểu tử bất quá mười sáu mười bảy tuổi, thoát nhìn niên kỷ bất quá cùng mình không sai biệt lắm, ăn mặc càng là một bộ học sinh cách ăn mặc, thoát nhìn tuyệt đối chính là cái nào khe suối trong khe học lý học sinh cấp 3, nếu nói là người này có thể trị thật tốt gia gia của mình, thật sự là gọi năng khó mà tin được.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43:. Tranh luận

"Đúng vậy a, Linh nhi, đây là ta sư phụ Diệp chân nhân, mau gọi tổ gia gia." Lý Thành Diệp vội vàng đối với Lâm Trì Linh nói ra.

Đối mặt với lão hữu cháu gái, Lý Thành Diệp không có ý định hướng hấn giáú điểm Diệp Phi thân phận.

Cái gì, sư phụ?

Lâm Trì Linh lúc này con mắt trừng được càng lớn, một đôi trong đôi mắt xinh đẹp tràn đầy thần sắc bất khả tư nghị, như vậy một đệ tử bộ dáng thiếu niên bị Lý gia gia xưng là cao nhân, đã gọi nàng khó mà tin được, hiện tại Lý gia gia rõ ràng tự nói với mình, người này lại là sư phụ của hấn, còn để cho nàng gọi tổ gia gia, đây quả thực để cho nàng tưởng rằng không phải là của mình lỗ tai mắc lỗi rồi.

"Đúng vậy a, Linh nhi, đây chính là ta sư phụ, không được vô lễ, mau gọi tổ gia gia!" Giờ khắc này, Lý Thành Diệp khẩu khí thậm chí có chút ít nghiêm khắc hương vị.

"Không cần giăng những thứ này lễ tiết." Diệp Phi khoát tay chặn lại lập tức đã ngừng lại Lý Thành Diệp lời mà nói..., "Mau đi xem một chút người bệnh."

Nói xong, Diệp Phi thân thể lóe lên, đã đến trong phòng trước giường bệnh, khẽ vươn tay sẽ đem ở nằm ở trên giường Lâm Chính Minh cánh tay, ngón trỏ phóng lên hấn mạch đập.

Lúc trước vài tên bác sĩ tại trước giường bệnh loay hoay sút đầu mẻ trán, căn bản không có nghe được lúc trước Lý Thành Diệp lời nói cùng Lâm Trì Linh đối thoại, đang thúc thủ vô sách, lo lắng vạn phần thời điểm, chợt thấy trước mặt nhiều hơn một thiếu niên, thò tay phải đi đem Lâm Chính Minh mạch, lập tức kêu lên, "Nơi nào đến tiểu hài tử, nơi này chính là phòng bệnh, không nên quấy rối, mau đi ra!"

Diệp Phi nghe xong mấy cái bác sĩ rõ ràng xưng mình là tiểu hài tử, trong nội tâm lập tức rất không cao hứng, lập tức khẽ vươn tay đem trước mặt một người bác sĩ đồ lên một bên, nói, "Cho tổ tông cút ngay!"

Một cỗ lộn xộn mà hơi yếu tim đập rơi vào tay Diệp Phi trong tai, Diệp Phi đem trong cơ thể tiên linh khí truyền kỳ càng một tia đã đến Lâm Chính Minh trong cơ thể, Lâm Chính Minh trong miệng lập tức phát ra một tiếng trầm thấp rên rĩ.

"Người là người nào, bảo an nhanh lại để cho hấn đi ra ngoài, bệnh hoạn hiện tại ở vào cực độ trong nguy hiểm, yêu cầu tuyệt đối yên tĩnh..." Cái kia bị Diệp Phi đồ lên một bên bác sĩ nhìn thấy một màn này, tiếng la im bật mà dừng.

Hấn là phụ trách Lâm Chính Minh trị liệu chữa bệnh tiểu tổ tổ trưởng, cũng là một người chữa bệnh kinh nghiệm phong phú ngành học chuyên gia, nhìn thấy Diệp Phi bỗng nhiên xuất hiện, thò tay bắt lấy Lâm Chính Minh cánh tay, bối rối tâm đó, không có suy nghĩ nhiều, còn tưởng rằng là người nào tới quấy rối, thế nhưng là bỗng nhiên nhìn thấy Lâm Chính Minh thân thể bỗng nhiên đã có phản ứng, trên mặt cũng nhịn không được nữa lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Theo tiếng rên rĩ phát ra, Lâm Chính Minh khô vàng trên mặt cũng bắt đầu đã có một tia huyết sắc, cái loại cảm giác này, tựa như cùng khô hạn thổ địa bỗng nhiên đã chiếm được cam lộ thoải mái, bắt đầu đã có một tia sinh cơ.

Đúng lúc này, Diệp Phi đem Lâm Chính Minh cánh tay buông ra, trong nội tâm đã là một mảnh đúng.

Vừa rồi hấn dùng trong cơ thể một tia tiên linh khí tại Lâm Chính Minh toàn thân trong kinh mạch rồi đi một vòng, đã không sai biệt lắm biết rõ Lâm Chính Minh nguyên nhân bệnh, Lâm Chính Minh được chính là kinh mạch lắng đọng chứng bệnh, lại nói tiếp cũng không phải gì đó quái bệnh, người bình thường thân thể cũng nhiều có này chứng, chỉ có điều đa dụng Trung y mát xa châm cứu liệu pháp đến hóa giải, chẳng qua là Lâm Chính Minh tuổi tác dùng cao, kinh mạch biến chất, thân thể các hạng cơ năng cũng càng ngày càng suy kiệt, loại này kinh mạch lắng đọng chứng bệnh quanh năm tính gộp lại, thói quen khó sửa, cũng liền khó có thể lại dùng Trung y đích phương pháp xử lý đến trị liệu, mà Tây y đối với trị liệu loại bệnh này chứng lại không am hiểu, cho nên mới đưa đến hiện ở loại tình huống này.

Dùng một câu lớn tục ngữ mà nói, kỳ thật bệnh này chính là Lâm Chính Minh lớn tuổi, thân thể biến chất, đã đến nên tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi thời điểm, căn bản không phải cái gì bệnh nan y.

Loại tình huống này, kỳ thật dĩ vãng cho hấn xem bệnh bác sĩ bên trong cũng có trong nội tâm rõ ràng, nhưng là Lâm Chính Minh là người nào, cái dạng gì thân phận, phạm là có một tia hi vọng, kia thân thuộc cũng hi vọng hấn có thể tiếp tục sống sót, bọn hấn làm bác sĩ đấy, cũng không thể trực tiếp đã nói, đúng Lâm tổng già rồi, tuổi thọ đã hết, đã đến có lẽ cái chết thời điểm a.

Mà đối với Diệp Phi mà nói, nếu như là một ít nghi nan tạp chứng, hấn thật đúng là có chút ít không có biện pháp, bởi vì hấn cũng không phải là Y Tiên, trị không được một ít quái bệnh, nhưng là như loại này thân thể cơ năng biến chất, khuyết thiếu sinh cơ tình huống lại đúng là hấn có thể ứng phó đấy, dù sao hấn có được tiên linh huyết mạch, trong cơ thể tiên linh khí có thể...nhất xúc tiến vạn vật sinh trưởng, kích phát sinh mệnh cùng sức sống, nói cách khác, hấn cũng sẽ không hơn hai ngàn tuổi còn có được một thiếu niên bề ngoài.

Hướng về phía Lý Thành Diệp có chút một cái gật đầu, Diệp Phi hướng hấn ý bảo bệnh này có thể trị, Lý Thành Diệp lập tức kích động lên.

"Sư phụ, người nói đúng... Có thật không vậy, người không phải là an ủi đệ tử a?" Giờ khắc này Lý Thành Diệp thanh âm đều có chút run rẩy.

Lâm Chính Minh bệnh trì mười năm, chính giữa tiêu phí vô số món tiền khổng lồ, nhưng là thủy chung không có cách nào chuyển biến tốt đẹp, ngày từng ngày nhìn xem vị này lão hữu suy yếu xuống dưới, Lý Thành Diệp tuy nhiên lo lắng vạn phần, nhưng là không có biện pháp nào, hiện tại rõ ràng nghe được sư phụ nói có thể trị, Lý Thành Diệp sao có thể không kích động.

Ngẫm lại cũng thế, thân thể biến chất đúng quy luật tự nhiên, loại bệnh này lại có phương pháp gì có thể trị, trừ phi là Lý Thành Diệp loại tu luyện này

Diệp Phi công pháp người, mới có thể kéo dài tuổi thọ, so thể nhân sống lâu mấy năm

Diệp Phi lập tức mặt trắng không còn chút máu, nói ". Tiểu Lý Tử, sự phụ lúc nào đã lừa gạt người!"

Lý Thành Diệp vội vàng gật đầu nói, "Đúng, đúng, đúng đệ tử hồ đồ, sự phụ cho tới bây giờ cũng sẽ không lừa gạt đệ tử đâu, chẳng qua là đệ tử thật sự là nghe nói Chính Minh có thể cứu chữa, quá kích động, lúc này mới..."

Diệp Phi khoát tay chặn lại đánh gãy Lý Thành Diệp lời mà nói..., "Đừng khóc khóc chút chút đâu, tiểu tử ngươi chính là không có tiền đồ, nhanh lên tìm người đem hân nâng dậy đến ngồi xuống, sẽ đem cửa sổ mở ra hít thở không khí."

"Vâng, sự phụ." Lý Thành Diệp vội vàng quay đầu đối với một bên đã thấy ngăn người Lâm Tri Linh nói, "Linh nhi, nhanh đi cho bọn họ đem Chính Minh nâng dậy đến ngồi xuống."

Lâm Tri Linh mặc dù đối với Diệp Phi tràn ngập nghi kỵ, nhưng lại đối với Lý Thành Diệp thập phần tín nhiệm, nhìn thấy Lý Thành Diệp đều nói bảo, đành phải bán tín bán nghi hướng về phía vài tên bác sĩ ra lệnh.

Cái kia bị Diệp Phi lúc trước đẩy ngã ở một bên bác sĩ nhìn thấy loại tình huống này, trong lòng không khỏi tức giận, trong lòng tự nhủ mấy người chúng ta đều là y học giới chuyên gia, người liên trình độ của người của chúng ta đều không tin, nhưng lại không biết từ nơi này tìm đến như vậy cộng lòng hải từ đương đại sư, đối với hân mà nói tin là thật, đây không phải lẫn lộn đầu đuôi sao?

"Lâm tiểu thư, ta dùng Lâm tiên sinh chữa bệnh chuyên gia tổ tổ trưởng thân phận, hi vọng người đối với chuyện này thận trọng cân nhắc, đây là y học cũng không phải là mê tín, nếu như người làm tin những thứ này giang hồ dụ y, mặc cho bọn hân lung tung trị liệu, đưa đến bất luận cái gì không cách nào vấn hồi hậu quả, chắc chắn hối tiếc không kịp." Thầy thuốc kia thập phần sốt ruột phát hỏa mà nói.

Tuy nhiên chứng kiến Lâm Chính Minh vừa rồi tựa hồ có chút chuyển biến tốt đẹp bệnh trạng, thể nhưng bác sĩ từ trước đến nay đối với chính mình chuyên gia thân phận hết sức tự phụ, cho rằng đó là ngẫu nhiên hồi quang hiện tượng, Lâm Chính Minh bệnh mình cũng không có biện pháp, khó không thể cái này mao đầu tiểu tử có thể đi, nhịn không được tiến lên ngăn cản.

"Cái này..."

Vốn Lâm Tri Linh nghe xong Lý Thành Diệp lời mà nói..., ý định lại để cho Diệp Phi đi lên thử xem, nhưng là hiện tại vừa nghe đến thầy thuốc kia lời mà nói..., lập tức cũng có chút do dự, dù sao cái này đúng gia gia của mình, vạn nhất xảy ra cái gì ngoài ý muốn, chính mình chỉ sợ tìm địa phương muốn khóc cũng không kịp, không khỏi lập tức bàng hoàng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44:. Tay đến bệnh trừ

"Linh nhi, chẳng lẽ Lý gia gia nói được lời nói người cũng không tin sao?" Lúc này thời điểm Lý Thành Diệp còn nói bảo, "Ngươi chỉ để ý làm cho người theo như sự phụ ta nói được lời nói xử lý, Chính Minh bệnh nhất định có thể cứu chữa."

Đúng vậy a, Lý gia gia chắc là sẽ không lừa gạt mình đâu, Lâm Tri Linh trong nội tâm lại nói, nhưng hân là gia gia bằng hữu tốt nhất, chính mình thân nhất đích thân nhân, hân làm sao có thể hội mang đến một cái giang hồ dụ y lừa gạt mình?

Hân vốn cũng không phải loại này làm việc chần chờ, do dự nữ nhân, chẳng qua là đang mang gia gia an nguy, trong lúc nhất thời đầu óc có chút hồ đồ, lúc này mới có chút không biết làm sao đứng lên.

Đúng lúc này, Lâm Tri Linh lập tức làm ra quyết định, lập tức đối với mấy cái bác sĩ nói, "Mấy người các ngươi, nhanh lên, đem gia gia nâng dậy đến."

Thầy thuốc kia thấy thế, còn muốn nói chút gì đó, Diệp Phi cảm tức hân luôn quấy rối, lập tức xuất ra chút ít Đại La Kim Tiên khí thể, trùng mắt liếc hân một cái.

Chi liếc, cái loại này lăng lệ ác liệt sát khí để cho thầy thuốc kia cả kinh té cắt té倒地, trực tiếp ngã ngồi ở một bên, hai gã khác bác sĩ nhìn thấy tổ trưởng cũng không dám xen vào nữa, đành phải cùng một chỗ hướng phía trên giường bệnh Lâm Chính Minh thò tay, muốn đem hân từ trên giường nâng dậy đến.

Diệp Phi thấy kia Lâm Chính Minh khí tức đã nhược tới cực điểm, mà hai cái bác sĩ động tác hay là chậm quá đâu, không khỏi nóng nảy, quát, "Các

ngươi tránh ra, ta đến!"

Thò tay đem bọn họ đỡ lên một bên, Diệp Phi duỗi ra ngón trỏ hướng về Lâm Chính Minh thân thể một điểm, một đạo mọi người có thể thấy bạch khí lập tức theo đầu ngón tay của hắn tràn ra, hướng phía Lâm Chính Minh thân thể bay đi.

Sau một khắc, Lâm Chính Minh thân thể lập tức bị bạch khí quán quanh, rất nhanh từ trên giường bay lên, treo ở giữa không trung.

Người chung quanh cái đó từng thấy qua loại hiện tượng này, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy Diệp Phi ngón tay không ngừng ở giữa không trung nhanh chóng chớp động, như là hoa mai đang lúc trúc bình thường đi tới đi lui giao thoa, không ngừng có từng đạo màu trắng khói không khí theo tay hắn chỉ thượng bay ra, chui vào Lâm Chính Minh thân thể, mà Lâm Chính Minh treo trên bầu trời thân thể cũng bắt đầu không ngừng rung động, phát ra có quy luật ô ô thanh âm, như là hạ Thiên Trì đường ếch kêu bình thường.

Lâm Trì Linh nhìn thấy trước mắt một màn thần kỳ này, lúc này thời điểm đã sớm quên sợ hãi thần phục, chẳng qua là há to miệng, trong đôi mắt xinh đẹp tất cả đều là kinh ngạc, không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn xuất thân nhà phú hào, lại từ sự tình diễn nghệ sự nghiệp, từ nhỏ cũng coi như kiến thức rộng rãi, cũng không phải là không có tiếp kiến các mặt của xã hội con gái rượu, nhưng là loại tình huống này hay là đệ nhất nhìn thấy, theo gia gia thân thể treo trên bầu trời bắt đầu, ánh mắt của nàng đã bị hết thấy trước mắt chỗ thật sâu hấp dẫn hoàn toàn không nhỏ ra được rồi.

Loại tình huống này tên gì, sự kiện linh dị, hoặc là đặc dị công năng, hay là chính mình con mắt ảo giác?

Lâm Trì Linh hoàn toàn không biết phải hình dung như thế nào, một trái tim hoàn toàn bị khiếp sợ tâm tình chỗ không chế, ngơ ngác đứng ở nơi đó, quả thực không thể tin được chính mình hết thấy trước mắt.

Cái kia lúc trước ngăn cản bác sĩ nhìn thấy một màn này, càng ánh mắt nhô lên, thiếu chút nữa theo trong hốc mắt rơi ra đến, gắt gao chăm chăm vào trước mắt Diệp Phi, hắn tuy nhiên tự phụ, nhưng là làm nghề y mấy chục năm, tri thức uyên bác, bằng không thì làm sao có thể trở thành mọi người công nhận chuyên gia, nhưng bây giờ một màn mà ngay cả hắn cũng căn bản không cách nào giải thích, đây hết thấy căn bản phá vỡ hắn trong lòng ngực sở học, hắn chỗ nhận định một ít y học lẽ thường cùng tri thức, hoàn toàn không có biện pháp giải thích hết thấy trước mắt, một ít có hữu quan niệm, giờ khắc này cũng bị Diệp Phi hoàn toàn đánh vỡ, như là không trung rơi xuống đất bình sứ, lập tức ngã cái nẫu như.

Sau một khắc, Diệp Phi ngón tay lại động, lần này cùng lúc trước nhiều lần giao thoa bất đồng, Diệp Phi ngón trỏ cố gắng hướng về một cái phương hướng phát lực, một cỗ so với trước càng thêm nồng đậm bạch khí nhanh chóng bay ra, đem Lâm Chính Minh toàn bộ thân thể bao vây lại, hơn nữa dần dần bắt đầu hướng trong cơ thể của hắn thẩm thấu.

Cái này chính là chính thức tiên linh khí rồi, mặc dù tại Tiên giới, cũng là làm cho người chạy theo như vịt tiên linh khí, chỉ có thân cư tiên linh huyết mạch nhân tài có thể có được, có thể nói thế gian cực phẩm kỳ trân, vô luận dùng nhiều ít một cái giả lớn cũng không đổi được tiên gia chí bảo. Diệp Phi chỉ cần xuất ra một chút xiu, cũng đủ để cứu vãn Lâm Chính Minh sinh cơ, lại để cho thân thể của hắn lại lần nữa khôi phục sức sống.

Lúc này, Lâm Chính Minh sắc mặt càng phát ra trở nên hồng nhuận, trong cổ họng không ngừng phát ra khanh khách thanh âm, tựa hồ muốn nhỏ ra một ít gì.

Một lát sau, Lâm Chính Minh há miệng mong, một cỗ màu đen tanh hôi, nghe thấy đứng lên như là thịt thối chất lỏng lập tức theo trong miệng của hắn phun ra, rơi xuống chung quanh trên đất, nhưng là theo cái này cỗ chất lỏng màu đen bài xuất, Lâm Chính Minh thân thể cũng dần dần bình tĩnh trở lại, khô vàng làn da bắt đầu đã có sáng bóng sắc thái, cả người cũng đình chỉ rung rung, hô hấp cũng trở nên đều đều kéo dài đứng lên.

Những cái..kia màu đen chất lỏng đúng là trở ngại Lâm Chính Minh kinh mạch thủ phạm, Diệp Phi lần này thay hắn chữa bệnh, không chỉ có lại để cho kinh mạch của hắn khôi phục sinh cơ, thuận tay cũng đem những thứ này tạp chí cùng dơ bẩn thay hắn trừ đi ra, kỳ hiệu quả đồng đẳng với lại để cho Lâm Chính Minh trẻ lại mười tuổi.

Diệp Phi ngón tay khẽ động, Lâm Chính Minh thân thể trọng tâm rơi xuống trên giường bệnh.

"Để cho hắn lại diên thọ kéo dài mười năm a." Diệp Phi trong miệng thần nhiên nói.

Mặc dù mình tiên linh khí là tiên gia chí bảo, có thể làm cho phạm nhân người nào chết thân thể khôi phục sinh cơ, nhưng là bình thường phạm nhân cũng không có thể đa dụng, bằng không mà nói, một khi không chế không nổi trong đó lực lượng, tuyệt đối có bạo thể mà chết nguy hiểm, cho nên Diệp Phi chính là muốn cho hắn sống lâu cũng không cách nào làm được.

Chỉ có như Lý Thành Diệp loại tu luyện này chính mình công pháp nhân tài có thể chân chánh kéo dài tuổi thọ, nhưng là đầu tiên Lý Thành Diệp cũng phải trước có tu luyện tư chất mới được, cứ việc Lý Thành Diệp tư chất tại Diệp Phi xem ra thật sự quá kém, nhưng đặt ở nhân gian, cũng đã đứng trong trăm có một nhân tài.

Cứ việc chẳng qua là diên thọ kéo dài mười năm, nhưng là bây giờ có thể đủ đem Lâm Chính Minh theo trên con đường tử vong kéo trở về, đã là y học giới kỳ tích rồi, cái kia lúc trước ngã sắp xuống bác sĩ như là con thỏ bình thường theo trên mặt đất nhảy dựng lên, lấy ra các loại dụng cụ, không chủ động tại Lâm Chính Minh trên người kiểm tra đo lường, sau một lát trong ánh mắt của hắn đã tràn đầy thần sắc kinh hãi, thần sắc ngốc trẻ, trong miệng không ngừng thì thảo nói, "Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng..."

Chỉ có Lý Thành Diệp nhìn thấy một màn này trên mặt không có quá biến hóa lớn, bởi vì hắn đã sớm lãnh hội qua sự phụ Diệp Phi thần kỳ công lực, chỉ

cần Diệp Phi gạt đầu, hấn sẽ tin tâm mười phần, cho nên cũng tịnh không thể nào gạt mình.

Vài phút về sau, Lâm Chính Minh rốt cục thức tỉnh.

Lâm Trì Linh nhìn thấy gia gia tỉnh lại, vốn là sững sờ ở tại chỗ không thể tin được, thẳng đến Lâm Chính Minh về mặt hiền lành nói ra, "Làm sao vậy, cháu gái ngoan, không biết gia gia sao?" Lần này mãnh liệt được bổ nhào vào Lâm Chính Minh trong ngực, vui đến phát khóc.

"Lão đệ, ngươi rốt cục tỉnh." Lý Thành Diệp cũng tới đến trước giường bệnh, về mặt vui mừng mà nói.

"Ta, ta đây là thế nào?" Lâm Chính Minh mới đầu còn có chút hồ đồ, nhưng nghe đến Lý Thành Diệp cùng cháu gái cho mình giảng thuật trên người mình phát sinh hết thảy về sau, lúc này mới tỉnh ngộ, vội vàng hướng Diệp Phi phương hướng nhìn lại, lại phát hiện Diệp Phi không biết lúc nào đã không ở trong phòng.

"Thành Diệp huynh, lão tổ tông đến địa phương nào đi, tiểu đệ cái này mệnh đứng lão tổ tông cứu được, tiểu đệ muốn làm mặt cảm ơn lão tổ tông ân cứu mạng a..." Lâm Chính Minh run run rẩy rẩy nói.

Lý Thành Diệp quay người một hồi tìm kiếm, cũng là không có phát hiện sự phụ thân ảnh.

Chỉ nghe bên cạnh cái kia ngóc đứng đấy bác sĩ về mặt xấu hổ nói, "Cái này, hấn mới vừa nói nơi đây nín thở, theo cửa sổ nhảy ra ngoài rồi."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Nhọc lòng báo ân

Trong phòng lương lão đầu kích động được nước mắt tuôn đầy mặt, nhưng ở Đại La Kim Tiên Diệp Phi xem ra căn bản cũng không xem như cái gì đại sự, chẳng qua là tiện tay mà thôi cứu cá nhân mà thôi, thoáng tiêu hao chút tiên linh khí, ngồi xuống hai hồi cũng liền bỏ đã trở về.

Chẳng qua là cái kia Lâm Chính Minh cháu gái lớn lên thật sự là quá câu người, có thể nói kẻ gây tai họa cấp nhân vật, tuy nhiên tuổi còn nhỏ, trên người đã có loại nói không rõ ràng khí chất (siêu sao khí chất), đây tuyệt đối có năng lực gọi mình phạm sai lầm loại hình, tiếp tục dừng lại ở chỗ đó Diệp Phi cảm giác toàn thân không được tự nhiên, còn có một loại thập phần cảm giác nguy hiểm thỉnh thoảng bức tới.

Cho nên trì hết bệnh Diệp Phi liền đi ra ngoài chơi, nghĩ đến trên đường đi chứng kiến không ít khí phái tất cả triều đại kiến trúc, bề ngoài giống như trong trí nhớ đều có ấn tượng, nhanh như chớp bỏ chạy đi xem xét hoài cựu, hướng chi hấn mới không muốn chứng kiến mấy người tụ họp cùng một chỗ khóc sụt nước.

Bên này Diệp Phi đang tại ảnh nội thành nhanh nhận thông suốt, bên kia tỉnh lại Lâm Chính Minh tức thì đang cùng cháu gái nhỏ Lâm Trì Linh cùng một chỗ hướng Lý Thành Diệp nói lời cảm tạ.

"Thành Diệp huynh, lần này tiểu đệ một cái mạng chính là ngươi cứu được, về sau ngươi nếu có cái gì..."

Lâm Chính Minh một câu nói còn chưa dứt lời bị Lý Thành Diệp rất không cao hứng đánh gãy, "Đều là mấy thập niên lão huynh đệ, Chính Minh ngươi khách khí như vậy làm gì, nếu như ngươi đứng rồi hãy nói một cái tạ chữ, đừng trách ta cùng ngươi trở mặt."

"Dạ dạ dạ, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, tiểu đệ vừa tỉnh lại, nghĩ đến về sau còn có thể cùng cháu gái nhỏ cùng một chỗ cộng hưởng Thiên Luân, trong nội tâm một cao hứng, cũng không biết nói cái gì cho phải, cho nên nói lỡ, mong rằng Thành Diệp huynh đừng nên trách."

Lý Thành Diệp nhìn thấy một màn này, tâm tình cũng là rất tốt, nói tiếp, "Chính Minh a..., chuyện lần này, kỳ thật ngươi có lẽ hảo hảo cảm ơn ta sự phụ mới là."

"Đúng vậy a đúng vậy a, nếu không phải tôn sư một thân thần kỳ bản lĩnh có thể so với quý thân, ta đây đầu mạng già hôm nay liền khai báo, tôn sư nếu là trở về, Chính Minh những thứ kia, nếu là có cái gì đề ý đây, mời tôn sư cứ mở miệng."

"Ta chỗ đó cái gì không có, sự phụ nếu là muốn, còn dùng được lấy tìm ngươi sao?" Lý Thành Diệp ha ha cười cười, nói, "Rồi hãy nói sự phụ hấn quê quán, thật đúng là còn sống lục địa Kim Tiên, chứng mất ngươi những... này nhân gian tục vật đấy."

"Cái gì, Thành Diệp huynh, ngươi nói được có thật không vậy?" Lâm Chính Minh sau khi tỉnh lại, đã từng nghe cháu gái của mình đã từng nói qua, cứu mình chính là một cái thoát nhìn chỉ có mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, lại bị Lý Thành Diệp xưng là sự phụ, hiện tại chính miệng nghe được Lý Thành

Diệp nói thân phận chân thật của hắn lại là tiên nhân, không khỏi lập tức trợn mắt há hốc mồm.

"Sự phụ tự nhiên là tiên nhân, nói cách khác sao có thể tri thật tốt bệnh của ngươi." Lý Thành Diệp thở dài nói, "Chính Minh, người khác không biết, ngươi nên biết của ta chân thật niên kỷ a."

Lâm Chính Minh vội vàng gạt đầu, kỳ thật Lý Thành Diệp sinh ra ở Thanh triều hậu kỳ, sống đến hiện tại, đã có hơn hai trăm tuổi, luận tuổi so Lâm Chính Minh còn muốn lớn hơn 130 nhiều tuổi, luận bối phận là hắn gia gia cũng không phải.

Chẳng qua là hai người quen biết tại ba mươi năm trước, khi đó Lâm Chính Minh chính trẻ thịnh năm, hơn 40 tuổi, đang tại đau khổ dốc sức làm thiên hạ của mình, một cái vô tình, Lý Thành Diệp cùng Lâm Chính Minh quen biết, bởi vì tính cách hợp nhau, hai người đã trở thành bạn vong niên, lẫn nhau dùng huynh đệ tương xứng, bất quá lúc kia Lý Thành Diệp cùng Lâm Chính Minh quan hệ trong đó nhưng thật ra là nửa sư nửa hữu, Lý Thành Diệp về sau tại sự nghiệp thượng cũng cho Lâm Chính Minh không ít trợ giúp.

Chẳng qua là hai người ba mươi năm ở chung xuống, lẫn nhau chiếu ứng, đã trải qua vô số mưa gió, cho nên cảm tình ngày càng thâm hậu, về sau lại thật sự như là huynh đệ bình thường, cho đến ngày nay, Lâm Chính Minh cũng đã trở thành lão nhân, bề ngoài thượng hai người cũng nhìn không ra lớn nhỏ, chỗ trong mắt người ngoài, hai người này chính là tình cảm thâm hậu khác họ huynh đệ, đúng là ai cũng không biết giữa hai người còn có như vậy một bí mật.

"Ta sở dĩ có thể sống hơn hai trăm tuổi, đều dựa vào lấy sự phụ dạy bảo..." Nhớ lại trước kia chuyện cũ, Lý Thành Diệp đối với Lâm Chính Minh một hồi êm tai nói lời.

Bởi vì lúc trước Diệp Phi không cho Lý Thành Diệp bại lộ thân phận của hắn, cho nên Lý Thành Diệp mặc dù là đối mặt Lâm Chính Minh, cũng không có đem chính mình sự thừa nói thẳng ra, nhưng là hiện tại, sự phụ đã tại lão hữu trước mặt hiển lộ thân thông, cho nên cũng không cần phải lại thay sự phụ giấu diếm thân phận, cho nên đem mình và sự phụ hết thảy đều giảng cho mình vị lão huynh này đệ nghe xong.

Lâm Chính Minh sau khi nghe rất lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến, trước kia hắn một mực biết rõ hắn cái này lão ca ca trên người rất có chút thần kỳ, nhưng lại không biết nguyên nhân, hiện tại mới biết được nguyên lai đúng là có một thần tiên sự phụ, còn từng tại hai trăm năm trước phát sinh qua nhiều như vậy kinh thiên động địa câu chuyện, nếu không phải là mình cái này lão ca ca tự mình đối với tự người nói, chính mình đó là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Lâm Trì Linh nghe xong đây hết thảy sau cũng là nhịn không được che miệng mình, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ, lúc trước hắn vẫn cho là Lý Thành Diệp gia gia chỉ có điều chính là gia gia hảo hữu, lại thật không ngờ hắn lại có như vậy một đoạn câu chuyện, có như vậy một cái thần tiên sự phụ, phía sau của hắn thậm chí có như vậy một cái cực lớn bí mật.

Trời ạ, một cái sống hơn hai nghìn năm, có 2000 năm lịch duyệt lục địa Kim Tiên, thoát nhìn lại cùng mình không sai biệt lắm niên kỷ, đây rốt cuộc sẽ là như thế nào một người a...! Trên người của hắn, đến cùng cũng thường nhân có cái gì không đồng dạng như vậy địa phương, hắn rốt cuộc là làm như thế nào đến điểm này đây, Lâm Trì Linh tại thời khắc này, nhịn không được đối với Diệp Phi sinh ra cực lớn rất hiếu kỳ tâm.

"Hiện tại ngươi biết a." Lý Thành Diệp tiếp tục nói, "Sự phụ hắn lão nhân gia đúng thần tiên, sinh hoạt thập phần tùy ý, tiền tài cho hắn chẳng qua là con số, vật chất thượng đồ vật cũng hoàn toàn hấp dẫn hắn không được, cho nên ngươi nếu như muốn tạ, phải nghĩ ra chút độc đáo quan trọng mới được."

Lâm Chính Minh nghe vậy, lập tức một hồi suy tư, nhưng là cũng không nghĩ tới có cái gì có thể cảm giác Tạ Diệp Phi phương pháp, không khỏi có chút buồn rầu.

Lại nói tiếp chính mình cái kia một bộ đơn giản đều là dùng tiền, thế nhưng là Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, như thế nào lại hiếm có cái này, nhưng mình nếu như chuyện gì cũng không làm, lương tâm thượng lại gây khó dễ, Lâm Chính Minh sống lớn như vậy số tuổi, cũng không phải là tri ân không báo người, trong lúc nhất thời, Lâm Chính Minh không khỏi là như thế nào báo đáp Diệp Phi ân tình mà cảm thấy đau đầu không thôi.

Trong lúc nhất thời trong phòng vô cùng yên tĩnh, hai cái lão huynh đệ bắt đầu là như thế nào báo đáp Diệp Phi đại động đầu óc đứng lên.

Thật lâu, Lý Thành Diệp bỗng nhiên vỗ đùi, có chút kích động nói, "Đã có."

Lâm Chính Minh nhãn tình sáng lên, lập tức nói, "Là cái gì, nói một chút coi."

"Ta nhớ được trước khi đến, sự phụ giống như đang tại chơi một cái tên là Thần Khúc trò chơi, nghe sự phụ ngữ khí giống như rất là ưa thích, không bằng hướng cái này phương diện thử xem?"

Trò chơi?

Lâm Chính Minh nghe vậy không khỏi trợn mắt há hốc mồm, mà ngay cả Lâm Trì Linh cũng là mở to hai mắt nhìn.

Trong mắt bọn hắn, trò chơi đó là người trẻ tuổi đồ chơi, làm sao có thể cùng báo đáp sự phụ ân tình liên hệ cùng một chỗ.

Lý Thành Diệp lập tức giải thích nói, "Lại nói tiếp sự phụ thế nhưng là thần tiên, hắn yêu thích tuyệt đối không phải chúng ta những người phạm tục này có khả năng phỏng đoán, chúng ta cảm thấy giá trị liên thành kim cương châu báu, tại sự phụ trong mắt chỉ sợ là cảm thấy liền đồ bỏ đi cũng không bằng, thật có chút chúng ta bỏ qua đồ vật, thường thường hội lấy sự phụ ưa thích, ta cảm thấy được cái kia vớ vẩn du phải là như vậy."

Lâm Chính Minh cùng Lâm Tri Linh nghe được đạo lý này, cũng hiểu được một hồi cái hiểu cái không, bất quá nếu như Lý Thành Diệp nói tất cả, hẳn lại là đi theo Diệp Phi thời gian dài nhất người, nói ra được lời nói luôn rất có đạo lý a.

Sau một lát, Lâm Chính Minh nói, "Linh nhi, người đến thư ký nơi nào đây điều tra thêm, vòng du Thần Khúc đúng cái nào công ty ra hay sao?"

Lâm Tri Linh đáp ứng sẽ xuống ngay rồi, chỉ chốc lát trở lại trong phòng, đối với Lâm Chính Minh nói, "Gia gia, điều tra ra rồi, cái trò chơi này tập đoàn chúng ta phía dưới một cái công ty con ra đấy, bởi vì người một mực sinh bệnh, cho nên phía dưới một mực không có hướng người báo cáo, người khả năng không biết."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Rất nhanh thăng cấp

"Đúng tập đoàn chúng ta hay sao?" Lâm Chính Minh nghe xong cũng có chút ngoài ý muốn, quay đầu đối với một bên Lý Thành Diệp nói, "Ta đây sẽ đem cái trò chơi này đương lễ vật đưa cho lão tổ tông a, lão tổ tông muốn như thế nào đưa vào hoạt động đều được, coi như là cùng tiền đến cùng, chúng ta Server cũng giống nhau theo khai mở không lầm, lão ca người xem như vậy được không?"

"Người hay là không có hiểu ý của ta." Lý Thành Diệp thờ dài nói, "Sự phụ là ưa thích chơi cái trò chơi này, cũng không phải muốn dùng cái trò chơi này kiếm tiền, cho nên người cần bản không cần phải tiền đưa cái toàn bộ trò chơi cho sự phụ, chỉ cần lại để cho sự phụ tại trong trò chơi khiến cho vui vẻ là được rồi."

Lâm Chính Minh thờ dài, "Trò chơi đúng người trẻ tuổi khiến cho, ta không hiểu nhiều, Linh nhi, người nên biết như thế nào mới có thể khiến cho vui vẻ a."

Lâm Tri Linh ngược lại là thường xuyên chơi vòng du, tuy nhiên không nhiều tinh thông, nhưng là bởi vì trang bị không tệ, cho nên cũng có mấy cái không tầm thường biệt hiệu (*tiểu hào), vì vậy gật đầu nói, "Chơi trò chơi cao hơn hưng, đơn giản chính là đánh trách nhẹ nhõm, vận khí tốt, tuồn ra trang bị tốt, PK có thể thắng, thăng cấp nhanh, tại người khác trước mặt có mặt mũi những thứ này a."

Lâm Chính Minh nghe xong lập tức nói, "Cái này sự kiện liền giao cho người rồi, người đi an bài cái kia trò chơi operator, cho dù để cho bọn họ sửa trò chơi dấu hiệu cũng không sao, mấu chốt chính là muốn lại để cho lão tổ tông tại trong trò chơi khiến cho nhẹ nhõm vui sướng, vận may không ngừng, chỉ cần lão tổ tông tại cái trò chơi này ở bên trong khiến cho cao hứng, cho dù ta đối với hắn lão nhân gia một chút hồi báo a."

Lý Thành Diệp nghe vậy, lập tức gật đầu nói, "Chính Minh lời này có lý." Vì vậy đem Diệp Phi lúc trước nói cho hắn biết "Thiên Niên Lão Thần Tiên" tài khoản nói cho Lâm Tri Linh, cuối cùng còn cẩn thận dặn dò hắn một phen.

Đây coi là chuyện gì a...! Lâm Tri Linh chứng kiến chính mình hai cái gia gia đều là về mặt trình trọng dặn dò chính mình, trong nội tâm bỗng nhiên toát ra chút ít vỡ vụn cảm giác, trong lòng tự nhủ một cái tu luyện ngàn năm thần tiên, rõ ràng ưa thích chơi vòng du, cái tính cách này cách thật đúng là cổ quái, nghĩ tới đây, Lâm Tri Linh chính mình không khỏi có chút không biết nên khóc hay cười, nếu không phải chính tai nghe được, đó là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Nhưng là nghĩ lại, vừa rồi chính mình chứng kiến hết thấy thế nhưng là vô cùng rõ ràng, Diệp Phi một tay kỳ công xuất thần nhập hóa, liền gia gia đều theo trên con đường tử vong kéo lại, cái này không khỏi chính mình không tin, nếu như như vậy, chính mình lại có lý do gì không đi làm theo đâu.

Thật muốn tận mắt xem cái này lão thần tiên, hiểu rõ thêm hắn một sự tình a..., Lâm Tri Linh không khỏi đối với Diệp Phi rất hiếu kỳ tâm lại tăng lên không ít, nghĩ tới đây, Lâm Tri Linh trong đầu bỗng nhiên toát ra một cái thập phần người can đảm ý tưởng.

Một lát sau, Lâm Tri Linh đi vào phòng làm việc của mình, tự mình trong điện thoại hướng nhà kia công ty con tổng giám đốc trình trọng an bài hết thảy, về sau, Lâm Tri Linh lại bấm Trung Hải thị giáo dục cục cục trưởng điện thoại.

"Trương thúc thúc, người biết rõ Phi Diệp học viện ấy ư, đúng, chính là cái tại cả nước đều rất có danh khí Phi Diệp học viện, ta nghĩ chuyển trường đi nơi nào đến trường."

"Vì cái gì? Ừ, nghe nói chỗ đó dạy học điều kiện không sai."

"Cái gì, ta nguyên lai chỗ Thanh Đằng nữ trung cũng rất tốt, ta biết rõ, nhưng, nhưng trong này so sánh nhàm chán nha."

"Cái gì, không cho phép yêu sớm? Trương thúc thúc người thiệt là, ta làm sao sẽ yêu sớm."

"Vậy tại sao? A..., cái này, người cũng đừng hỏi, nhân gia chính là muốn đi nha, việc này người giúp ta đối phó a..., quyết định vậy nha, giữ lời nói ngang."

"Đúng rồi Trương thúc thúc, gia gia hết, người có thể tới đây nhìn hấn rồi, bắt quá chuyện này người ngàn vạn đừng nói cho gia gia a...."

"Cái gì, ai trị tốt? Nghe nói là cái thần tiên."

"Ta không có nói đùa, Trương thúc thúc, ta cũng không biết hấn là ai."

...

Giờ phút này, vẫn còn điện ảnh và truyền hình thành đi bộ Diệp Phi bỗng nhiên đánh cho hất xì, cảm thấy có chút không được tự nhiên, bỗng nhiên tâm đó một loại cảm giác nguy hiểm theo trong lòng xông ra.

Nhớ rõ lần trước có loại cảm giác này lúc, Trịnh Lâm không nên từ khất bạch lại đi đi thăm hỏi các gia đình, khiến cho hấn rất là chật vật, lần này không biết lại có chuyện gì sắp xảy ra.

Nghĩ tới đây, Diệp Phi lập tức chơi tính đại giảm, cũng không cùng đệ tử Lý Thành Diệp chào hỏi, liền nhanh như chớp bay trở về trường học đi.

Chẳng qua là Diệp Phi nào biết đâu, chính mình lần xuất thủ cứu người, rõ ràng lại đưa tới một cái kẻ gây tai họa cấp tiểu mỹ nữ, nếu như sớm biết như vậy như vậy, hấn là nói cái gì cũng sẽ không đi cứu Lâm Chính Minh đây, cho dù cứu cũng phải trước hết để cho hấn đem cháu gái chỉ ra

Trở lại ký túc xá thời điểm, đã đã muộn, mấy cái cùng phòng đều ngủ rồi, chỉ có Diệp Thanh trên giường đánh cho cái đèn pin, lộ ra có chút lén lút, không biết đang làm những gì.

"Diệp Thanh, làm gì đó?" Diệp Phi đi vào Diệp Thanh trước giường hỏi.

Diệp Thanh không nghĩ tới Diệp Phi lại đột nhiên trở về, run một cái, lại càng hoảng sợ, mấy tấm tiền mặt lập tức theo trong tay rớt xuống.

Diệp Phi nhìn thấy Diệp Thanh lại là tại kiểm tiền, lập tức sẽ không có hứng thú, thầm nghĩ người cái này tiểu tôn từ không có chuyện gì cái gì không tốt, làm gì vậy tổng số những vật này, những vật này người nếu là muốn, tổ tông nơi này có chính là.

Cũng không vấn đề những số tiền này là từ đâu đến đấy, Diệp Phi liền trên giường đi ngủ.

Ngày hôm sau vẫn như cũ là ngày nghỉ, 105 ký túc xá vài đầu gia súc sáng sớm đứng lên mà bắt đầu hét to đứng lên.

"Ha ha, cái này siêu cấp {đồ lam} là của ta á!"

"Móa, dựa vào cái gì cho người, cái này BOOS thể nhưng là chúng ta cùng một chỗ một chút đấy."

"Đừng nhỏ mọn như vậy nha, ta lấy trọn bộ lục bộ đồ đối với người."

"Ít đến, người cái kia bây giờ đang ở bản thiếu gia trước mặt chính là đồ bỏ đi."

...

Diệp Phi tỉnh lại vừa nhìn, nguyên lai mấy người lại bắt đầu hào hứng bùng bùng chơi Thần Khúc, vừa tựa hồ là đánh tới cái gì tốt trang bị, chia của không đồng đều, đang sống mái với nhau đầu rồi, Diệp Phi tưởng tượng mình cũng phải nắm chặt đi train level rồi, nói cách khác, nếu như đẳng cấp luôn quá thấp, về sau có thể tại sao cùng mấy người này cùng nhau chơi đùa, không phải bị bọn hấn chê cười không thể.

Từ trên giường đứng lên, mở ra Laptop, Diệp Phi dùng chính mình tài khoản Thiên Niên Lão Thần Tiên đăng nhập đi lên, rất nhanh tựu đi tới lần trước Game Over địa phương bắt đầu đánh quái.

Chẳng qua là lần này, sự tình lại có chút kỳ quái, những con nhện này tiểu quái xa không có lần trước khó chơi, Diệp Phi chẳng qua là đi lên một kiểm liền đánh chết hai cái, nhớ rõ lần trước chính mình đối phó một cái còn có khó khăn đầu.

Bất quá Diệp Phi vừa nhìn như vậy cũng tốt, tình phiền toái, liền giết bốn cái con nhện tiểu quái về sau, lập tức liền thăng lên nhất cấp, chứng kiến lần này thăng cấp ngược lại là cực nhanh, tiếp tục như vậy, chẳng phải là rất nhanh có thể cùng ký túc xá mấy người khác cùng một chỗ kể vai chiến đấu, Diệp Phi trong nội tâm lập tức cao hứng trở lại, trong miệng cũng hanh khởi tiểu uốn khúc.

Diệp Phi nào biết đâu, giờ phút này, hấn vui vẻ đang thành lập tại một đám người chiếu cố lục phía trên.

Tại thành thị xó góc khác, một cái tên là Chính Minh trò chơi trong công ty, một đám lập trình viên đang tại vất vả sửa chữa lấy Thần Khúc trò chơi nguyên ID.

"Lão đại, cái kia Thiên Niên Lão Thần Tiên số đăng nhập rồi, hấn thật sự đăng nhập rồi." Vài phần chung trước, Chính Minh trò chơi công ty một gian trong phòng làm việc, một người nhân viên quản lý hướng về phía màn hình la lớn.

"Tất cả nhân viên công tác, lập tức mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, bắt đầu điều chỉnh trò chơi tham số." Một người mặc âu phục, thoát nhìn rất uy nghiêm trung niên nam tử lập tức ra lệnh.

Hắn là Chính Minh giải trí công ty hữu hạn cấp dưới Chính Minh trò chơi công ty tổng giám đốc, tối hôm qua nhận được tập đoàn tổng bộ Lâm Trì Linh tiểu thư tự mình hạ được mệnh lệnh, bất luận dùng cái dạng gì đích phương pháp xử lý, cần phải lại để cho chơi Thiên Niên Lão Thần Tiên cái này tài khoản người sử dụng tại trong trò chơi thoải mái đến không thể lại thoải mái.

Lâm đại tiểu thư hạ mệnh lệnh đồng đẳng với Lâm tổng thân truyền thụ, điểm này đã sớm đúng tập đoàn chung nhận thức, đối với cái này vị này tổng giám đốc sao có thể không coi trọng, lập tức suốt đêm tự mình ra trận, sẽ chờ Thiên Niên Lão Thần Tiên online rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Không thể tưởng tượng

"Lão đại, Thiên Niên Lão Thần Tiên đi con nhện rừng rậm xoát nhện con rồi." Một người nhân viên quản lý tùy thời báo cáo lấy Diệp Phi hành tung.

"Hắn hiện tại mới bắt cấp, đánh nhện con có 5 thành khả năng gây khó dễ, lập tức cải biến nhện con phòng ngự tham số, lại để cho công kích của hắn lực một chút có thể giết quái thành công."

...

"Lão đại, Thiên Niên Lão Thần Tiên giết bốn cái nhện con rồi."

"Đừng chậm trễ, sửa chữa hắn vận khí chỉ số, cho hắn gấp 10 lần kinh nghiệm, lập tức lại để cho hắn lên tới cửu cấp!"

...

"Lão đại, Thiên Niên Lão Thần Tiên lại giết mười con con nhện."

"Lên tới cấp mười."

...

"Thiên Niên Lão Thần Tiên đi chém Nhện Bự rồi, Nhện Bự sát thương quá mạnh mẽ, một chút có thể giết hắn!"

"Lão đại, có cần hay không sửa con nhện huyết giá trị, lại để cho lão thần tiên một kiếm có thể chém chết hắn." Một nhân viên quản lý hỏi.

"Không được, BOSS cũng một chút chém chết, cái kia không gọi thoải mái, gọi nhảm chán, như vậy, đem lão thần tiên trốn tránh may mắn giá trị đổi thành đây, lại để cho con nhện BOSS đánh không đến hắn." Tổng giám đốc nhọc lòng.

...

"Lão đại, con nhện BOSS sắp chết, cho hắn thăng mấy cấp?" Nhân viên quản lý hỏi.

"Tam cấp a, như vậy hội thoải mái một điểm."

"Lão đại, trang bị bạo đồ xanh lục hay là {đỏ lam}?" Quản lý lại hỏi.

"{đỏ đỏ}!"

Loảng xoảng đương, quản lý thiếu chút nữa ngã lệch.

...

"Ha ha ha, thoải mái a...!"

Phi Diệp học viện ký túc xá, Diệp Phi tại trước máy vi tính liên tiếp thập phần vang dội cười to rất nhanh hấp dẫn một bên mấy người chú ý.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Diệp Thanh, Luru Hiểu Phi, Mã Huy, Luru Quân Hoa tạm dừng chính mình trò chơi, chạy đến Diệp Phi trước mặt xem nào nhiệt.

Vừa nhìn phía dưới, mấy người lập tức rút không xuất ra nhãn đến.

Chỉ thấy Diệp Phi không chế bất cấp chiến sĩ tại con nhện trong rừng rậm chém nhện con như là cắt dưa gọt thức ăn, hầu như chính là một chút hai cái, một đường giết đi vào, tùy ý chạy, đến mức, dễ như trò bàn tay, nhện con nhao nhao ngã xuống, điểm kinh nghiệm EXP điên cuồng dâng lên, thăng cấp thập phần nhẹ nhàng, rất nhanh đã đến cấp mười.

"Không thể nào, người bất cấp đẩy con nhện rừng rậm liền nhẹ nhàng như vậy!" Diệp Thanh lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Một kiếm hai cái, địch cụ, người dùng cái gì vũ khí?" Mã Huy mở ra Diệp Phi thanh trang bị vừa nhìn.

Đồ trắng.

Mã Huy lập tức lộ ra một cái ánh mắt quái dị.

Muốn biết rõ vòng du Thần Khúc bên trong, vũ khí trang bị đẳng cấp từ cao xuống thấp chia làm ngũ đại đẳng cấp, theo nhan sắc nhìn lên theo thứ tự là tím, hồng, lam, lục, bạch, đồ trắng thế nhưng là trong đó thấp nhất đẳng cấp, từ trước đến nay bị người chơi coi là đồ bỏ đi, bình thường đánh tới trực tiếp vứt bỏ, thậm chí đôi tiền đều lười phải đi.

Không thể tưởng được Diệp Phi dùng đồ trắng đẩy đồ rõ ràng có thể đạt tới loại trình độ này, Mã Huy quả thực không tương tin vào hai mắt của mình.

"Server xảy ra vấn đề đi à nha?" Mã Huy nói.

Nhớ rõ mấy người bọn hắn đẩy con nhện rừng rậm thời điểm, đứng mấy người cùng tiến lên, phối hợp với, mặc dù như vậy còn bỏ ra cả đêm thời gian, hiện tại Diệp Thanh một người solo, hầu như chính là quét ngang, tương phản to lớn, không thể không làm cho người sinh nghi.

Quay đầu nhìn xem bên người Diệp Phi, giờ phút này đang một tay cầm lấy con chuột, tay kia cầm lấy Cocacola, đánh hai cái, tựa tùy ý xuyết mấy ngụm không nói ra được nhân nhả mẫn nguyện, cái kia tư thái tuyệt đối là một bộ cao thủ phong phạm, thế nhưng là vừa nhìn hắn thao tác, chỉ là một chút hai cái con chuột, liền bàn phím đều không cần, hầu như so mới vào nhân vật mới còn người thường, nhưng chính là như vậy cái nhân vật mới, lại đánh ra liền cao thủ cũng không bằng tiêu chuẩn, tại con nhện trong rừng rậm mạnh mẽ đâm tới, nhện con thì thế tứ tán bay tứ tung, rất nhanh liền giết đến cuối cùng BOSS.

Diệp Phi nhất định là rời đi cái gì vận khí cắt cỏ, mấy người không hẹn mà cùng thầm nghĩ.

"Lúc này người khẳng định không được đấy!" Luru Quân Hoa gấp đến cuối cùng, lập tức nói, "Lập tức lui ra ngoài, mấy người chúng ta mang người cùng một chỗ qua."

Nếu như nói phía trước còn có thể dùng vận khí miễn cưỡng để giải thích, có thể là trò chơi khiến cho cái gì hoạt động, thấp xuống độ khó, như vậy mỗi tám đồ cuối cùng BOSS chắc chắn sẽ không, bởi vì này tại vòng du Thần Khúc khai mở phục trong lịch sử cho tới bây giờ đều không có xuất hiện qua, lúc trước không có, tin tưởng về sau cũng sẽ không có.

Chỉ có điều mấy người hiển nhiên thật không ngờ Server bên kia phát sinh hết thảy, đội lạt nữa giường hiện tại bọn hắn trước mắt đấy, thì là lại sẽ là ngoài dự đoán mọi người một màn.

Chỉ thấy Diệp Thanh không chế chiến sĩ chậm quá tiêu sái đến con nhện BOSS trước mặt, chớp liên tục tránh đều lười được động một chút, hung hăng một kiếm liền bỏ vào con nhện BOSS trên người, con nhện BOSS lập tức liền mất một khối huyết, chẳng qua là con nhện BOSS phòng và chữa bệnh trùng hút máu thật dày, Diệp Phi lần này hiển nhiên không có chém đứt nó nhiều ít.

Ngẫm lại cũng thế, đánh tới nơi đây người chơi bình thường đều được thập cấp ba cấp bốn, còn phải nhiều người phối hợp mới diệt được cái này lão quái, mà Diệp Phi gần kề cấp mười liền đi lên một người solo, độ khó không thể bảo là không lớn.

"Tránh mau, con nhện BOSS người một chút phải Game Over." Luru Hiểu Phi hô.

Gọi Diệp Phi không phải là không muốn chột hiện, chẳng qua là con chuột không chế được còn không thuần thục, hắn mới có thể Computer vài ngày, có thể chơi trò chơi cũng không tệ rồi, gọi hắn thuần thục không chế, mặc dù là Đại La Kim Tiên cũng phải tìm chút thời giờ.

"Uống thuốc trước đã hồi huyết, tranh thủ thời gian đấy, bằng không thì không còn kịp rồi!" Mã Huy nói.

Bản ý của hắn đúng hi vọng trước tiên đem trị liệu hiệu quả kêu đi ra, đội tí nữa bị BOSS đánh trúng, một bên mất một bên bỏ, lúc này mới không sai biệt lắm có thể sống mệnh, nói cách khác đây tuyệt đối là bị nháy mắt giết chết kết quả.

Chẳng qua là dùng Diệp Phi tính cách, từ trước đến nay ưa thích trực tiếp lớn chém đại sát, chưa từng nghe nói không có bị thương uống thuốc trước đã đấy, đó là trực tiếp đi lên liền chém.

Khoảng cách, con nhện kia BOSS một trào liên chém xuống.

"Đã xong, đã xong." Kể cả Diệp Thanh ở bên trong mấy người lập tức trấm miệng một lời mà nói.

Bọn họ đều là chơi đùa cái này đồ đây, hạ cái này con nhện BOSS vài hồi mới vượt qua kiểm tra, lĩnh giáo qua sự lợi hại của nó, biết rõ mặc dù là mấy người bọn hắn cùng tiến lên, cũng muốn phối hợp lẫn nhau tốt mới được, Diệp Phi một cái đơn thương độc mã, đó là tuyệt đối không được, huống chi dựa vào hắn đẳng cấp cùng một thân đồ bỏ đi trang bị, đó là một chút đều lần lượt không qua.

Chẳng qua là sau một khắc, ngoài dự đoán mọi người một màn xuất hiện.

Con nhện BOSS một trào rơi xuống, Diệp Phi không chế chiến sĩ trên người bỗng nhiên xuất hiện một cái sâu sắc "MISS" ký tự.

Ồ, đây là cái gì chim vậy, tại sao cùng tổ tông tại lớp Anh ngữ nhìn lên đến giống như đúc? Diệp Phi còn có chút kỳ quái thời điểm, mấy người lập tức phát ra một cái vô cùng kinh ngạc thanh âm.

"Cái gì, vậy mà không có đánh trúng?"

Con nhện BOSS hội đánh hụt, đây là rất chuyện hiếm có, mặc dù là người chơi nhanh nhẹn độ đến mười lăm cấp trở lên, hơn nữa nhân phẩm tốt tới cực điểm, con nhện BOSS mới có thể xuất hiện thập hạ trung có đánh hụt một cái tình huống, bây giờ đang ở Diệp Phi cái này tay mơ trên người, rõ ràng cũng đã xảy ra như vậy một màn, cái này không thể không làm cho mấy người cảm thấy kinh ngạc.

Xem ra cái này Diệp Phi thật sự là gặp vận may, mấy người không hẹn mà cùng thâm nghĩ.

"Cơ hội, lập tức rút về đến, bằng không thì bị giết nhưng là phải mất kinh nghiệm đấy." Lưu Quân Hoa nhìn thấy Diệp Phi vậy mà tránh được một kiếp, hiện tại thể nhưng là lui lại cơ hội tốt, lập tức nhắc nhở.

Có thể Diệp Phi là người nào, Đại La Kim Tiên đánh nhau cho tới bây giờ đều là quyết chí tiến lên, không có chạy trốn, tại trong trò chơi càng phải như vậy.

Diệp Phi một kiếm lại là bỏ vào con nhện BOSS trên người.

Con nhện BOSS phát ra một tiếng thét lên, lại là một trào xuống.

Mấy người không nghĩ tới Diệp Phi không có thừa cơ lui lại, rồi lại xông tới, nghĩ đến chính mình lúc trước qua cái này đồ độ khó, thâm nghĩ, tiểu tử này xem ra thật sự là cái gì cũng đều không hiểu, xem ra không ăn chút thiệt thòi đó là sẽ không tiếp nhận giáo huấn đấy, dứt khoát để cho hắn bị giết một hồi a.

Chẳng qua là sau một khắc một cái sâu sắc ký tự để cho bọn họ lại lần nữa rớt phá kính mắt.

"MISS" lại là một cái MISS!

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48:. Thần trang

Rõ ràng lại không có đánh trúng?

Nếu như nói một lần không trúng còn có thể gọi là là người phẩm tốt, lần kia hai lần không trúng nói rõ cái gì, mấy người đều là xem một hồi ngắn người.

Đón lấy, Diệp Phi đi lên lại là một kiếm, lại lần nữa bỏ trúng con nhện BOSS.

Con nhện BOSS đánh trả, lại là MISS.

Diệp Phi bỏ, con nhện BOSS ra MISS, lại bỏ, hay là MISS, lại lại bỏ, vẫn như cũ hay là MISS, MISS, MISS...

Không thể tưởng tượng một màn rốt cục xuất hiện, chỉ thấy Diệp Phi đem con nhện kia BOSS ngăn ở một cái góc nhỏ, một kiếm đón lấy một kiếm, tốt

cầm lấy tóc như hành hạ tiểu quái giống nhau, đem con nhện kia BOSS chém vào kêu thảm thiết liên tục, tuyệt đối là một bộ tuyệt đỉnh cao thủ đánh tiểu lưu manh tư thế.

Nhưng khi nhìn xem Diệp Phi cùng MISS ở giữa đẳng cấp, Diệp Phi cấp mười, con nhện BOSS thập tam, sẽ lập tức cảm thấy, giữa hai người nhân vật, tuyệt đối là làm phản rồi.

Bị như vậy một cái tiểu chiến sĩ khi dễ, mà con nhện kia BOSS tự nhiên không cam lòng, không ngừng hồi chém, chẳng qua là nó mỗi một cái roi trào, lại toàn bộ đều là thất bại.

MISS, MISS, MISS, MISS, MISS, lại MISS, liên tiếp MISS hầu như chiếm cứ toàn bộ màn hình, lại để cho kẻ cả Diệp Thanh ở bên trong mấy cái ở ngoài đứng xem thấy trông mặt đều nhanh rút xuống.

Không thể nào, như vậy cũng được, mấy người lập tức há to miệng, rốt cuộc nói không ra lời.

Bên này con nhện BOSS hoàn toàn đánh không trúng Diệp Phi, Diệp Phi bên kia vừa vận đại triển thể công, chém vào cái này con nhện BOSS kêu cha gọi mẹ, thậm chí bắt nó bức đến trong khắp ngõ ngách điên cuồng hành hạ, dù sao mặc kệ người có bao nhiêu lợi hại, đánh không trúng cũng là không tốt, Diệp Phi tuy nhiên lực công kích thiếu chút nữa, nhưng là một kiếm kiếm hao tổn, chặt lên mấy trăm kiếm cũng có thể làm mất không ít huyết, mất thấy con nhện BOSS huyết liền chậm rãi hạ thấp, rất nhanh hạ xuống một nửa.

Đúng lúc này, con nhện BOSS bỗng nhiên hét lên một tiếng, toàn thân phát ra huyết hồng nhan sắc, ngay sau đó trên màn hình ánh lửa lóe lên, hệ thống nhắc nhở, con nhện BOSS tiến vào huyết điên cuồng trạng thái, lực công kích gia tăng gấp đôi.

"Không tốt, BOSS cuồng hóa rồi, nhanh nghĩ biện pháp!" Diệp Thanh vừa hô một tiếng, lại phát hiện con nhện BOSS tuy nhiên cuồng hóa, nhưng là công kích của nó rơi vào Diệp Phi trên người, vẫn là MISS.

Bởi như vậy, cho dù con nhện BOSS có thể cuồng hóa mười lần, cũng là không có nửa điểm tác dụng, bởi vì nó hoàn toàn đánh không trúng Diệp Phi, mặc kệ Diệp Phi như thế nào lười biếng, đánh đánh nghỉ ngơi một chút, uống hai khẩu đồ uống chém ... nữa, chính giữa thậm chí còn đi lên vệ sinh chỗ, nhưng trên màn hình vẫn như cũ khắp nơi đều là MISS.

Một kiếm, một kiếm, một kiếm lại một kiếm...

Một kiếm kiếm rơi xuống đi, rốt cục tại Diệp Phi chém mấy trăm kiếm về sau, con nhện kia BOSS âm âm ngả xuống, từ đầu đến cuối chưa từng đánh trúng Diệp Phi một chút, may mắn đây là trò chơi, nếu như cái này con nhện BOSS thật sự có tánh mạng, chỉ sợ hiện tại nhất định sẽ phiền muộn điên cuồng phun máu tươi, thẳng đến nôn ọe chết mới thôi a.

Khoảng cách, hệ thống nhắc nhở, leng keng! Leng keng! Leng keng! Diệp Phi thăng lên Tam cấp, theo cấp mười trực tiếp phi thăng đến mười ba cấp.

Lần này xoát BOSS lấy được kinh nghiệm, đúng là dĩ vãng Diệp Thanh bọn hắn qua đồ lúc gấp ba, Diệp Thanh mấy người liếc mắt nhìn nhau, lẫn nhau đều có thể theo trên mặt của đối phương chứng kiến trắng đã ánh mắt.

Đúng lúc này, Diệp Phi rốt cục thở ra một hơi, thở dài, "Rốt cục vượt qua kiểm tra rồi, thật đúng là con mẹ nó phiền toái, rõ ràng lại để cho tổ tông chém lâu như vậy."

Cái gì, cái này kêu là phiền toái, như vậy chúng ta đùa thời điểm tính toán cái gì, mấy người nghe xong Diệp Phi lời này, đều có loại khóc không ra nước mắt, đều muốn nhảy lầu cảm giác.

Diệp Phi quay đầu nhìn xem mấy người, phát hiện mấy người hầu như đều là thần sắc khác thường, không khỏi có chút kỳ quái, hỏi, "Làm sao vậy?"

Nhưng lại tại Diệp Phi kỳ quái thời điểm, hệ thống lại là 'Rầm Ào Ào' một tiếng, hấp dẫn mấy người lực chú ý, nguyên lai đó là tuân ra trang bị thanh âm.

Giết BOSS làm rơi đồ kỳ thật cũng là chuyện thường, lần trước Diệp Thanh mấy người bọn hắn liên thủ qua con nhện rừng rậm cái này đồ thời điểm, diệt hết cái này BOSS về sau cũng phải một kiện lục giáp, mấy người đều mơ tưởng, vì thế còn có phần phí đầu óc phân phối một phen, cuối cùng mới đạt thành hiệp nghị.

Diệp Phi nghe xong cái thanh âm này, cũng biết đúng tuân ra trang bị, lập tức thật cao hứng đi lên nhặt, thầm nghĩ cái này tổ tông không đến mức một thân đồ trắng rồi.

Từ xa nhìn lại cái bọc...kia chuẩn bị tốt như là cái nhẫn, Thần Khúc bên trong nhẫn bình thường đều là tăng thêm cùng trừ vật đấy, rất hữu dụng, tuân ra đến thập phần hiếm thấy, mấy người vừa nhìn đã cảm thấy một hồi tim đập rộn lên, mở to hai mắt nhìn muốn biết có cái gì công năng.

"Có phải hay không là màu xanh lá tê liệt nhẫn a..., đêch cụ, Diệp Phi vận khí của người thật đúng là tốt đến nghịch thiên." Diệp Thanh ngữ khí ề ảm nói.

"Hình như vậy đúng màu xanh da trời mà pháp tăng thêm giới." Lưu Hiểu Phi nói, nhìn hắn qua trò chơi tiến công chiếm đóng, thực tế đối với nhẫn cái này khó có nghiên cứu.

"Không thể nào, giết cái con nhện BOOS liền bạo {đồ lam}, nào có như vậy không hợp thói thường đấy." Mã Huy nói.

"Hắn hôm nay biểu hiện còn không không hợp thói thường sao?" Lưu Quân Hoa nói.

Mấy người tưởng tượng cũng thế, như vậy qua con nhện rừng rậm bọn hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nếu đem vừa rồi vượt qua kiểm tra quá trình lục thành video, phát đến trên mạng đi nhất định oanh động bốn phương, vì vậy không khỏi tò mò nhìn lại.

Diệp Phi đem con chuột trở lên vừa để xuống, đúng màu đỏ, lại hướng lên một điểm, hệ thống leng keng một tiếng nhắc nhở: "Chúc mừng người, đã lấy được màu đỏ trang bị Hỏa Long nhẫn!"

Loảng xoảng đương, 'Rầm Ào Ào'...

Diệp Phi sau lưng mấy người toàn bộ té xỉu, Diệp Thanh còn không nghĩ qua là ngã xuống chính mình cái bàn nhỏ bên cạnh, trực tiếp nhấc lên ngược lại phía trên một đồng Cocacola.

Lại là so đồ xanh lục cao hơn hai cái đẳng cấp {đồ đồ}, đây chính là so [Cấp Legend-truyền kỳ] {đồ tím} gần kề chênh lệch nhất cấp Thần khí!

Té trên mặt đất mấy người lập tức bị phần không thôi, đây rốt cuộc còn có ... hay không thiên lý, bọn hấn sáng nay khai mở hai mươi cấp đồ mới tuôn ra một kiện {đồ lam}, Diệp Phi qua con nhện rừng rậm như vậy cấp năm đồ có thể ra {đồ đồ}, còn để cho hay không người khác sống! Mấy người hầu như muốn sặc khí, nằm trên mặt đất khóc không ra nước mắt, cả buổi không đứng dậy được.

Chẳng qua là Diệp Phi khiến cho đang như ý, không có lo lắng để ý đến hấn đám bọn họ, chứng kiến con nhện rừng rậm vượt qua kiểm tra, vì vậy bắt đầu hướng về cái khác phương hướng đi đến.

...

Chính Minh trò chơi Studio.

"Lão đại, Thiên Niên Lão Thần Tiên đã rời đi con nhện rừng rậm, đang hướng Ma thú thảo nguyên đi."

"Cái gì, Ma thú thảo nguyên, nơi đó là trên hai mươi cấp mới có thể khai mở đồ a...!"

"Không thể hạn chế hấn, lập tức sửa chữa tham số, lại để cho hấn tiến!"

Như vậy cũng được? Quản lý lập tức một cái ót xám xịt.

"Các người nghe ta đây, đây chính là đại tiểu thư mệnh lệnh!" Tổng giám đốc hết sức nghiêm túc mà nói.

...

"Cái gì, người mới mười ba cấp, như thế nào hướng Ma Thú sâm lâm đi, chỗ đó yêu cầu hai mươi cấp, người vào không được đấy!" Nằm trên mặt đất Diệp Thanh vẫn còn sát vẩy lên người Cocacola, chứng kiến Diệp Phi lại bắt đầu loạn chơi, nhin không được hồ.

Bởi vì sáng sớm hôm nay, Diệp Thanh mấy người bọn hấn mới trôi qua cái này đồ, vọt tới hai mươi lam cấp, cho nên đối với này trí nhớ thập phần khắc sâu.

Chẳng qua là sau một khắc, thần kỳ một màn xuất hiện.

Diệp Phi không chế Thiên Niên Lão Thần Tiên không trở ngại chút nào tiến vào Ma Thú sâm lâm, cái loại này đơn giản trình độ, thật giống như tiến tự hậu viện của nhà mình giống nhau.

Tại sao có thể như vậy! Mấy cái ngã xuống gia súc, như bị giẫm đuôi Hầu Tử, lập tức lại nhảy dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49:.. Truyền kỳ

Diệp Phi lại bắt đầu cùng tại con nhện trong rừng rậm giống nhau cách chơi, ôm đại kiếm một hồi đại khám đại sát.

Lúc bắt đầu đứng tiểu Goblin, về sau đứng ba đầu trách, lại về sau đứng Sphinx, cuối cùng là hỏa diễm tiểu Phi Long, toàn bộ đều là một kiếm giây, đơn

giàn đến không thể lại đơn giản, chỉ trong chốc lát, đã giết Ma thú thảo nguyên khắp nơi đều là quái vật thi thể.

Không chỉ như vậy, Diệp Phi giết quái còn rất tùy tính, hoàn toàn không dựa theo trước cấp thấp sau cao cấp đường đi tiến hành theo chất lượng, mà là xem cái nào không lạ thuận mắt, liền lập tức hô một tiếng, "Đừng chạy!" Xông đi lên liền giết, giết hết về sau lại chậm rì rì phản hồi chỗ cũ, thường thường là một người đi theo phía sau như hai mươi hai cấp làm Sphinx, ngược lại nhất thời cao hứng đuổi theo giết một cái xem không thuận mắt hai mươi cấp tiểu Goblin, thấy Diệp Thanh mấy người hoàn toàn làm không rõ Diệp Phi con đường.

Bất quá Diệp Phi khiến cho ngược lại là thật vui vẻ, thỉnh thoảng cười ha ha, thầm nghĩ cái này giết quái pháp ngược lại là rất thoải mái đấy, đã cùng hán năm đó tàn sát mất số kia vạn người tội phạm bang hội tình huống không sai biệt lắm.

Đúng lúc này, kể cả Diệp Thanh ở bên trong đứng ngoài quan sát mấy cái bạn xấu đã hoàn toàn không hề là Diệp Phi đầu pháp mà cảm thấy chân kinh rồi, thần kinh của bọn hán đã bị trước mặt liên tiếp cảnh tượng kích thích được chết lặng, nói không ra lời, bởi vì cái gọi là kỳ tích quá nhiều cũng liền không xưng là kỳ tích rồi.

Mà lúc này đây, Diệp Phi giết được nhất thời cao hứng, một cái thu lại không được tay, vọt tới Ma Thú sâm lâm chỗ sâu nhất, trực tiếp đứng ở lớn BOSS cửu đầu Hắc Long trước mặt.

Lại là liên tiếp làm cho người cầm phần MISS, Diệp Phi như một du côn lưu manh giống nhau, đuổi đến hai mươi lăm cấp cửu đầu Hắc Long khắp nơi tán loạn, chém vào nó răng roi đầy đất, cửu đầu Hắc Long vô luận thi triển cái gì ma pháp, mặc kệ cái gì trạng thái, tại Diệp Phi trên người đều là vô dụng, Diệp Phi không chế Thiên Niên Lão Thần Tiên, tựa như toàn thân đồ một tầng hoàn toàn miễn dịch ô dù, vô luận cửu đầu Hắc Long đánh như thế nào đều đánh không đến.

Trò chơi đánh tới cái này phân thượng, đã hoàn toàn đã không có cái gì lo lắng, BOSS càng lợi hại, không chịu nổi hoàn toàn MISSN người, Diệp Phi lực công kích lại yếu, không chịu nổi kiểm kiểm có thể làm cho đối phương mất máu, 20 phút về sau, chỉ nghe một tiếng ầm ầm nổ vang, cửu đầu Hắc Long ầm ầm ngã xuống, theo hán cái kia vô cùng oán giận biểu lộ cũng có thể thấy được, đến chết nó đều không có mình bạch, tại sao phải một chút đều đánh không đến trước mặt cái này chiến sĩ.

Không phải nó không rõ, Diệp Thanh mấy cái vây xem cũng hoàn toàn không hiểu rõ, bọn hán tại trong trò chơi coi như là kinh nghiệm sa trường rồi, làm mất đi chưa thấy qua như vậy đầy đồ đầy, mấy người quan sát Diệp Phi, cũng đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng lúc này bỗng nhiên 'Rầm Ào Ào' một tiếng, hệ thống nhắc nhở lại mất trang bị.

"Lần này, cũng không biết sẽ là cái gì giả bộ?" Diệp Thanh bỗng nhiên có chút mong đợi hỏi.

Dùng Diệp Phi loại này nghịch thiên cách chơi, giết một cái con nhện BOSS đều ra {đỏ đỏ}, như vậy hiện tại diệt một cái cửu đầu Hắc Long hội có cái gì đầu này? Mấy người không hẹn mà cùng nhìn đi qua.

Diệp Phi hướng mất roi xuống mặt đất trang bị thượng nhấn một cái con chuột, liền tiếp màu tím kiểu chữ lập tức xuất hiện.

Chúng Thần Chi Kiếm, {đỏ tím}!

'Rầm Ào Ào', Diệp Thanh mấy người này lần nữa té xỉu.

Truyền kỳ trang bị, dĩ nhiên là cấp cao nhất truyền kỳ {đỏ tím}!

Theo Thần Khúc khai mở phục đến hiện tại, loại này trang bị tổng cộng liền tuôn ra một kiện, đệ nhất kiện đúng màu tím Chiến Thần Chi Dao, bây giờ đang ở cái này phục xếp hàng thứ nhất người chơi trên người, đệ nhị kiện liền ra hiện tại Diệp Phi trước mặt, mà theo hiện tại lấy được số liệu đó có thể thấy được, Diệp Phi cái thanh này Từ Kiếm, lực sát thương tuyệt đối ở trên một kiện phía trên.

Mà giờ khắc này Diệp Phi đẳng cấp cũng một hơi điên cuồng mấy cấp, lên tới 27 cấp, thậm chí so Diệp Thanh bọn hán vừa rồi hai mươi lăm cấp còn cao hai cấp.

Diệp Thanh cùng mấy người trên mặt nhìn không được lộ ra bi phẫn thần sắc, bọn hán bỏ ra hai tuần lễ mới đạt tới đẳng cấp, hiện tại rõ ràng bị Diệp Phi tại trong hai ngày vượt qua, tâm tình bây giờ, quả thực có thể nghĩ.

Vừa lúc đó, Diệp Phi bỗng nhiên mặt lộ vẻ hiền hoà, thấp phần thân mật nói một câu, "Các người hình như là hai mươi lăm cấp a, không bằng bái ta làm thầy, lần sau ta mang bọn người?"

Oanh! Mấy người lập tức nôn ra máu mấy trắng, cùng một chỗ logout, từ nay về sau thế không bao giờ ... nữa đụng vòng du, nhất định muốn học tập tốt, mỗi ngày hướng lên, cố gắng làm đệ tử tốt, bọn hán rốt cuộc hiểu rõ một cái đạo lý, cái kia chính là "Vòng du gặp nguy hiểm, tiến phục tu cẩn thận".

Diệp Phi nhìn thấy mấy người tình hình, không khỏi có chút kỳ quái, khi hán xem ra, vốn mình cũng đúng có hảo ý, muốn cùng bọn hán tại trong trò chơi thành lập giao tình, như vậy Diệp Thanh cũng liền thuận lý thành chương trở thành đồ đệ mình, thuận tiện chính mình truyền thụ hán công pháp, lại không nghĩ rằng bọn hán lại là như vậy cái phản ứng.

"Không, tuyệt không!" Diệp Thanh mấy người này trăm miệng một lời nói, ngữ khí vô cùng kiên định, nói xong cũng cùng một chỗ chạy đến bên ngoài uống rượu phát tiết đi.

Ồ, như thế nào giống như bọn hán ngược lại là kết thành liên minh a..., Diệp Phi trong lòng tự nhủ bây giờ tiểu tôn tử đám bọn họ nóng nảy thật đúng là kỳ quái, dự đoán được tín nhiệm của bọn hán, quả thực so tu tiên còn khó hơn, so với bọn hán không kém đi, so với bọn hán mạnh mẽ cũng không được, đến cùng nên như thế nào mới tốt, chẳng lẽ lại thật sự muốn dẫn lấy Diệp Thanh bay trên trời một vòng, như vậy sẽ không đem hán dọa ngốc a.

Không nghĩ tới lại là như vậy một cái kết quả, Diệp Phi hiển nhiên cũng có chút ngoài ý muốn, nghĩ đến chính mình uống phí một phen khổ tâm, đám này tiểu tôn tử cũng không cảm kích, uống rượu rõ ràng đều không gọi lấy chính mình, trong nội tâm không khỏi liền có chút buồn bực.

Điều này làm cho Diệp Phi trong nội tâm không khỏi có chút không cam lòng, tự nhủ, "Cho rằng liền các người có rượu uống, tổ tông không có sao?"

Nói xong Diệp Phi theo túi càn khôn trong lấy ra mấy bình lúc trước mua Mao Đài, mở ra một lọ hương trong miệng khề đào, liền hét lớn đứng lên.

Không thể không nói, mấy lượng tiểu rượu vào trong bụng, tâm tình lập tức tốt hơn nhiều, cái loại này chóng mặt chóng mặt lại lằng lằng đúng cảm giác, mặc dù là Đại La Kim Tiên cũng hiểu được thập phần sáng khoái.

Diệp Phi uống đến đang thoải mái, nhớ tới lúc trước nhọc lòng, lại lão không chiếm được tiểu tôn tử tán thành, trong lòng tự nhủ dứt khoát không để ý tới bọn hán, chính mình hồi Lao Sơn đi được rồi, nhưng là nghĩ đến 2000 năm trước sư phụ đối với ân tình của mình, trong nội tâm liền lại có chút ít không bỏ xuống được, không có biện pháp, ai bảo mình chính là người như vậy, sư ân tại chính mình trong mắt đó là so cái gì đều trọng, chỉ cần có một đường cơ hội có thể nhìn thấy sư phụ, như vậy cũng quyết không thể buông tha cho.

Sư phụ a... Sư phụ, như thế nào gặp lại một mặt, đã vậy còn quá khó a...! Nghĩ tới đây, Diệp Phi vành mắt cũng không khỏi có chút đỏ lên.

Đang thôn thức thời điểm, Diệp Phi chợt nghe ngoài cửa truyền đến một hồi bước chân thanh âm.

Tưởng rằng Diệp Thanh mấy người bọn hán trở về gọi mình đi uống rượu, Diệp Phi lập tức cao hứng trở lại, trong lòng tự nhủ coi như các người có lương tâm, uống rượu cũng chưa quên tổ tông.

Rất nhanh vọt tới cửa tức xá trước, Diệp Phi vừa mở ra đại môn, lập tức nói, "Cùng đi. . ."

Diệp Phi vừa định nói đi uống rượu a, chợt thấy người trước mắt lại không phải Diệp Phi trong bọn họ bất kỳ một cái nào, nhưng là cái tuyệt đỉnh xinh đẹp, khuynh quốc khuynh thành, tóc dài bồng bênh, như là tiên tử nữ tử.

Một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát theo trên người nàng chảy ra đến, rất nhanh liền bay vào Diệp Phi chớp mũi, cái loại này nhàn nhạt mùi thơm của cơ thể tăng thêm một loại khác thường khí tức lại để cho Diệp Phi lập tức chính là toàn thân run lên, ánh mắt cũng có chút mê ly lên.

"Không tốt!" Thần trí còn có một tia thanh minh Diệp Phi vừa muốn đem ký tức xá đại môn đóng cửa, đem cô gái này đuổi đi ra.

Nhưng đúng lúc này, mỹ nữ tăng thêm rượu còn khí tức đã lập tức lại để cho không chế của hán lực xảy ra vấn đề, Diệp Phi một chút vậy mà bắt không, không có bắt được cạnh cửa.

Nàng kia lập tức tiến lên một bước, đúng là đã đi vào nhà đến, thẳng tắp đối mặt Diệp Phi, dùng một cái thập phần giống cái, mang theo vô cùng hấp dẫn thanh âm nói ra, "Diệp Phi, ta cùng với người nói chuyện!"

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50:.. Say rượu xúc động

Không nghĩ tới Trịnh Lâm rõ ràng ở thời điểm này tìm được Diệp Phi, Diệp Phi trong lòng tự nhủ làm sao người tới như vậy không phải lúc, người cùng cái kia Mục Tuyệt có phải hay không đều một cái tác phong a..., như thế nào chuyên chọn ta uống rượu thời điểm đến, đây không phải bức tổ tông phạm sai lầm nha.

Trịnh Lâm nào biết được Diệp Phi ý tưởng, về mặt thành thật có chấp, dùng hết sức nghiêm túc khẩu khí chất vấn, "Diệp Phi, ta muốn tìm người nói một chút."

"Nói chuyện, nói chuyện gì?" Diệp Phi rượu mồi mau lên đây rồi, thần trí đều có chút không rõ ràng lắm, hận không thể đem Trịnh Lâm lập tức đuổi đi ra, chẳng qua là trước mắt đồ vật lại liên tiếp bóng chổng, lại để cho nhìn hán không rõ.

"Nay trời sáng sớm, ta lại đã nhà của người đi một chuyến, kết quả phát hiện chỗ đó căn bản cũng không có người ở lại, chủ thuê nhà mấy ngày hôm

trước vừa đem phòng ở bán đi." Trịnh Lâm trong ánh mắt toát ra một tia oán hận thần sắc, "Chỗ đó căn bản cũng không phải là nhà của ngươi."

Diệp Phi vừa định nói đó là đương nhiên không phải nhà của ta, nhưng là bỗng nhiên nghĩ đến Lý Thành Diệp cho phòng ốc của mình cái chìa khóa, thậm chí nghĩ cái kia phòng ở hiện tại chính là mình đây, mình cũng không cần phải lừa gạt hắn, vì vậy nói, "Cái kia phòng ở chính là ta đây."

"Ngươi còn nói dối lừa gạt lão sư!" Trịnh Lâm ngữ khí lập tức trở nên nghiêm nghị lại, "Ta đã nghe ngóng, chỗ đó căn bản cũng không có một đôi vợ chồng ở lại, nói một cách khác đôi phu phụ kia căn bản cũng không phải là cha mẹ của ngươi, chuyện này từ đầu tới đuôi, rõ ràng chính là ngươi không biết từ chỗ nào tìm đến một đôi vợ chồng giả trang cha mẹ đến lừa gạt lão sư".

Nghĩ đến lần trước đi thăm hỏi các gia đình, cái kia một đôi vợ chồng đối với Diệp Phi khúm núm thần sắc, Trịnh Lâm lại càng phát khẳng định chuyện này là Diệp Phi lừa chính mình, thanh âm càng ngày càng cao.

Diệp Phi thậm chí đứng Tiểu Lý Tử lừa ngươi, cũng không phải tổ tông lừa ngươi, ngươi xông tổ tông họ cái gì, bất quá chứng kiến Trịnh Lâm thần sắc, Diệp Phi lập tức cũng có chút tức giận, chẳng muốn đem tình hình thực tế nói cho nàng biết, ngược lại nói thẳng, "Tổ tông lại chưa nói tổ tông của bọn hắn cha mẹ, tổ tông cha mẹ sớm mất."

Trịnh Lâm nghe xong Diệp Phi rõ ràng không có chút nào ăn năn ý tứ, ngoài miệng còn mạnh như thép cứng rắn, một cổ nóng tính lập tức xông lên đỉnh đầu, tiến lên hai bước, đi đến Diệp Phi trước mặt, gất gao chăm chăm vào ánh mắt của hắn, hung hăng nói, "Diệp Phi, ta muốn ngươi hướng lão sư nhận làm!"

Diệp Phi nghe xong cũng nổi giận, hắn thân là Đại La Kim Tiên, chỉ có người khác hướng hắn dập đầu bồi tội, lúc nào hắn hướng phạm nhân nhận thức sai lầm, đi qua 2000 năm, coi như là hoàng đế hắn cũng không để ý tới, huống chi trước mặt cô gái này lão sư, không khỏi lập tức cũng cây kim so với cọng râu đứng ở Trịnh Lâm đối diện, hai mắt hung hăng trợn mắt nhìn trở về, không chút nào yếu thế.

Lại nói tiếp Trịnh Lâm là hiểu lầm Diệp Phi, Diệp Phi cho tới bây giờ cũng không nói qua đôi phu phụ kia đúng cha mẹ của mình, Lý Thành Diệp cũng là bị bức phải không có biện pháp mới nghĩ ra như vậy cái chủ ý.

Chẳng qua là lúc này, đã không phải là truy cứu ai đúng ai sai thời điểm, hai người ở giữa khoảng cách đại khái chỉ có mấy thốn, bởi vì hai người đều tại nổi nóng, cho nên đúng là một bước cũng không nhường, ai cũng không chịu lui về phía sau, tức giận đối mặt, rất có không đem đối phương nắm bắt sẽ không chịu bỏ qua tư thế.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Diệp Phi trong cơ thể một cổ mùi rượu lập tức dâng lên, rượu còn theo máu chảy thẳng lên đại não, lực khống chế lập tức hạ thấp, hết thấy trước mặt lại bắt đầu mơ hồ.

Diệp Phi lập tức lắc đầu của mình, ý đồ tỉnh táo lại, nhưng là đúng lúc này, hắn đối với động tác của mình biên độ khống chế hiển nhiên không có bình thường tinh chuẩn, nhoáng một cái phía dưới, cái mũi của mình lập tức đụng phải Trịnh Lâm trên mặt, một cổ nóng bỏng cảm giác lập tức theo thân thể của đối phương truyền đến, lại để cho Diệp Phi lập tức toàn thân run lên.

Một tia tiên linh khí không bị khống chế chảy ra, lập tức truyền lại đến Trịnh Lâm trên người, Trịnh Lâm chỉ cảm thấy thân thể của mình tựa hồ lập tức đã bị một cổ tràn đầy khí tức bao vây, một loại hết sức thoải mái, thậm chí có chút ít mất hồn cảm giác lập tức thấm thấu đến trong cơ thể của mình, rất nhanh thấm thấu đến thân thể từng cái lỗ chân lông.

Diệp Phi thân có tiên linh huyết mạch, lại có Đại La Kim Tiên tu vi, lần này không khống chế được hạ gì lợi hại, chính là bình thường tiên nhân cảm nhận được loại này khí tức cũng chưa chắc nhận ra được, huống chi là Trịnh Lâm rồi.

Trịnh Lâm lập tức liền thần trí mất phương hướng, một loại cường đại lực hấp dẫn lập tức lại để cho thân thể của nàng làm cho đối phương dựa sát vào đi qua, chính mình toàn bộ đầu lập tức nghiêng về phía trước, vừa vặn gặp Diệp Phi bộ mặt.

Cũng là vừa vặn, này sẽ Diệp Phi vừa vặn cũng chạy ra đón chào, hai người miệng đối miệng môi đối với môi đánh tới cùng một chỗ, lập tức liền dán cái kín kẽ, không hề khe hở.

Một cổ càng cường đại hơn tiên linh khí lập tức theo Diệp Phi trong miệng vọt ra, như là tiểu xe tăng giống nhau nhảy vào Trịnh Lâm thân thể, cũng tại trong kinh mạch của nàng mạnh mẽ đâm tới đứng lên.

"A.... ." Trịnh Lâm nhin không được phát ra một hồi mơ hồ rên rỉ, giờ khắc này hắn chỉ cảm thấy toàn thân trăm lỗ vui sướng dễ chịu, một loại cực độ thoải mái dễ chịu lại cực độ hấp dẫn cảm giác theo đáy lòng bay lên, trước mặt Diệp Phi cũng tựa hồ không còn là cái nào đứng dân hai lúa học sinh, mà là một người đáng người to lớn cao ngạo, anh tuấn tiêu sái trưởng thành nam tử, để cho nàng lập tức đắm chìm trong đó, muốn ngừng mà không được.

Diệp Phi cái này lúc sau đã có chút tư duy hỗn loạn, vốn Trịnh Lâm chính là loại có thể làm cho nàng phạm sai lầm mỹ nữ loại hình, bình thường phải cảnh giác, hiện tại uống rượu, tự chủ càng phát ra chênh lệch, đụng với loại tình huống này càng khó dùng khống chế, trong ánh mắt một tia thanh minh cũng dần dần biến mất.

Trịnh Lâm càng là ý chí tan vỡ, đắm chìm tại tiên linh khí trong hoàn toàn tìm không thấy phương hướng.

Thời gian tại một chút trôi qua, đúng lúc này, 105 trong tức xá đã bị một loại kỳ quái hương vị sở chiếm cứ, khắp nơi đều bị một loại mờ không hiểu bầu không khí chỗ bao phủ, chung quanh cũng bắt đầu trở nên mờ mờ đứng lên, tình huống nếu như còn như vậy phát triển tiếp, kết quả rất hiển nhiên, nhất định sẽ phát sinh việc của người nào đó làm cho hai người đều phạm phải sai lầm lớn sự tình.

Chẳng qua là đúng lúc này, cửa túc xá khẩu bỗng nhiên truyền đến một hồi lộn xộn tiếng bước chân, ngay sau đó, ký túc xá đại môn bị lập tức đẩy ra, Diệp Thanh mấy người thân ảnh ra hiện tại ký túc xá trong phòng.

"Ta đã nói rồi, các người nói ra uống rượu, tại sao không có một cái mang tiền!" Diệp Thanh trong miệng không ngừng lẩm bẩm.

Phía sau của hắn, thì là Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa bọn hắn trên mặt thần sắc khó xử.

Nguyên lai mấy người bị Diệp Phi tức giận đến nổi lên, đã đến tiểu tiệm cơm mới phát hiện không ai mang túi tiền, đều nhét vào trong túc xá rồi, vì vậy lại gấp trở về cầm.

"Đã nói rồi, lần này ta mời khách, các người đừng tìm ta tranh giành ngang. . ." Diệp Thanh đang cùng mấy người nói xong, chợt phát hiện mấy người chăm chăm vào trong túc xá, biểu lộ lập tức hóa đá, vì vậy cũng xoay đầu lại.

"Cái gì, dĩ nhiên là chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư!"

Chứng kiến trước mắt Diệp Phi cùng Trịnh Lâm cái kia thập phần mập mờ một màn, sau nửa ngày, mấy người lập tức phát ra trăm miệng một lời tiếng kêu.

Đúng lúc này, cửa túc xá bên ngoài bỗng nhiên thổi qua một hồi gió nhẹ, ở vào ý nghĩ trong hỗn loạn Diệp Phi lúc này thời điểm bỗng nhiên cảm thấy trên mặt có một cỗ khí lạnh quất vào mặt, thần trí lập tức thanh tỉnh không ít, lúc này mới phát giác mình và Trịnh Lâm đã ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, tranh thủ thời gian một tay lấy Trịnh Lâm theo trước mặt của mình đẩy ra.

Trịnh Lâm đắm chìm tại tiên linh khí ở bên trong, đang cảm giác tốt thời điểm, lại không nghĩ rằng Diệp Phi đã đem hắn đẩy ra, không khỏi muốn lại lần nữa bực lên đi tác hôn, nhưng không ngờ lúc này Diệp Phi không bao giờ ... nữa chịu cho hắn cơ hội, thò tay tại hắn trên trán một điểm, một cỗ lạnh như băng hàn khí lập tức nhảy vào Trịnh Lâm trong cơ thể, đem trong cơ thể năng tiên linh khí khu trừ sạch sẽ.

Trịnh Lâm a... một tiếng, lập tức thanh tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51:. Tiên nhân cứu mỹ

Quay đầu lại chứng kiến Diệp Thanh mấy người hóa đá thần sắc, Trịnh Lâm lúc này mới nhớ tới vừa rồi chuyện đã xảy ra.

Tại sao có thể như vậy, chính mình lần vốn là tìm đến Diệp Phi nói chuyện, lại đã xảy ra chuyện như vậy, Trịnh Lâm trong lúc nhất thời cũng làm không rõ ràng lắm vừa rồi mình rốt cuộc là thế nào, rõ ràng làm ra cử động như vậy, một tấm khuôn mặt lập tức trướng đến đỏ bừng, như là chín mọng iphone, hắn vốn chính là ngự tỷ phong phạm, này sẽ đột nhiên lại có chút ít thực nữ hương vị, thoáng cái để cho Diệp Thanh mấy người thấy ngây người.

"Cái này, cái này. . ." Trịnh Lâm cũng không biết nên giải thích thế nào, bây giờ nhìn đến mấy người thần sắc, cũng không biết nên làm thế nào mới tốt.

Vốn là Trịnh Lâm là một gã kinh nghiệm phong phú, thập phần già dặn lão sư, nhưng là gặp được loại tình huống này, cũng là khó có thể đối mặt, muốn nổi giận quát Diệp Phi phi lễ, ngấm lại vừa rồi nhưng thật giống như là mình nhìn không được hấp dẫn mà chủ động đưa đi lên cửa đấy.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a..., nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không rõ lắm Trịnh Lâm lập tức quay người bỏ chạy, loại tình huống này còn đợi ở chỗ này, chỉ có thể là tự tìm phiền toái.

Trịnh Lâm chạy rất lâu, Diệp Thanh mấy người mới phản ứng tới đây, vốn là vừa rồi tại trong trò chơi phiên muộn để cho bọn họ muốn đi uống rượu giải buồn, nhưng là hiện tại mấy người uống rượu dục vọng đã lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tâm hơi rồi.

Diệp Thanh mãnh liệt được vỗ Diệp Phi bả vai, "Phi ca, được a, liền Trịnh lão sư đều của được rồi!"

"Lão Ngũ, người thật là lợi hại, Trịnh lão sư vừa rồi hướng người tác hôn ai." Lưu Hiểu Phi thập phần mập mờ mà nói.

"Nhìn không ra người bình thường bất hiển sơn bất lộ thủy, hoa hậu giảng đường cùng nữ lão sư vậy mà đều đối với người có ý tứ!" Mã Huy khen.

"Nhanh dạy dỗ chúng ta, làm như thế nào đấy, lợi hại a...!" Lưu Quân Hoa thở dài nói.

"Không phải có chuyện như vậy, các người lắm." Diệp Phi tranh thủ thời gian giải thích.

"Phi ca người liền chó giải thích, vừa rồi chúng ta đều nhìn thấy."

"Đúng vậy a, người sẽ không thừa nhận đã có thể đối trá rồi."

"Đúng đấy, Trịnh lão sư chủ động hôn người, người rõ ràng còn đẩy ra hấn, người đến cùng phải hay không nhân loại? Người đến cùng là như thế nào cầm thú a..., cũng là người căn bản không bằng cầm thú?"

Mấy người một hồi bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, lập tức đem Diệp Phi làm cho đầu chóng váng não trường, lập tức cả buổi nói không ra lời.

Địch cụ, lộn xộn cái gì!

Đúng lúc này Diệp Phi rượu mồi còn không có qua, trong đầu lộn xộn đấy, cũng nghe không rõ mấy người nói cái gì, chỉ thấy bọn hấn há hốc mồm tại trước chân la hét ầm ỹ, bức bối phía dưới, đẩy ra mấy người, lập tức chạy tới ngoài cửa, một cái lắc mình, lập tức liền biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, Diệp Phi thân ảnh lại lần nữa xuất hiện, lại đứng ra hiện tại đám mây, ngay sau đó chân hấn giẫm mây trắng một hồi điên cuồng bay, lại để cho lạnh buốt gió một hồi mãnh liệt thổi đầu của hấn.

Sau nửa giờ, không trung gió lạnh Diệp Phi rốt cục thanh tĩnh lại.

Đúng lúc này đã là chạng vạng tối, chung quanh ngọn đèn dầu dần dần đều phát sáng lên, lốm đốm lộn xộn luyện thành một mảnh.

Diệp Phi không muốn liên tục tiếp như vậy trở về, mà là đang trường học phụ cận tìm cái địa phương hạ xuống tối, tùy ý đi một chút.

Không thể tưởng được rõ ràng dưới loại tình huống này cùng Trịnh Lâm thật không minh bạch một chút, Diệp Phi cái này phiền muộn quả thực không có cách nào khác dùng ngôn ngữ hình dung.

Tựa hồ là tối tăm bên trong đều có định số, như thế nào chính mình muốn trốn tránh người, ví dụ như Trịnh Lâm, luôn cùng mình gây khó dễ, mà mình muốn tiếp cận người, ví dụ như Diệp Thanh, lại luôn cùng mình trời đưa đất đẩy làm sao mà

Diệp Phi nhin không được lắc đầu, chính mình sống hơn hai nghìn năm, tu luyện hơn hai nghìn năm tiên, động lòng người thế gian duyên phận loại vật này, hay là không có hiểu rõ, xem ra còn phải đợi được phi thăng về sau, đi Nguyệt lão chỗ đó hỏi thăm minh bạch, vì cái gì luôn làm cho người ta đang lúc gây sự, không thể làm cho người ta sống yên ổn vài ngày.

Đang nghĩ ngợi đầu rồi, bỗng nhiên Diệp Phi nghe được một tiếng kêu sợ hãi.

Thanh âm kia rất yếu ớt, cũng cách Diệp Phi có xa vài trăm thước, vốn một người bình thường là rất khó nghe được, nhưng là Diệp Phi là người nào, Đại La Kim Tiên nhĩ lực ở đâu là phạm nhân có thể so sánh đấy, rất nhanh liền xác định thanh âm phát ra phương vị cùng mục tiêu.

Chạng vạng tối mờ mờ trong ánh sáng, vài tên thân thể khoẻ mạnh đại hán, đang bắt lấy một người dáng người gầy yếu nữ tử, dùng sức nhét vào trong bao bố, dùng dây thừng trát thượng miệng túi, lại nâng lên bao tải hướng một cỗ Jeep việt dã chỗ ngồi phía sau thượng phóng đi.

Loại này tình cảnh Diệp Phi tại đi qua hơn hai nghìn năm không biết xem qua bao nhiêu lần, điển hình Thổ Phi ác bá mạnh mẽ đoạt dân nữ, hạ xuống một bước hấn làm một chuyện cũng làm không biết bao nhiêu lần, tự nhiên là anh hùng cứu mỹ, ah không, tiên nhân cứu mỹ rồi.

Mấy cái nam tử đem cái bọc...kia lấy nữ tử bao tải hướng xe jeep chỗ ngồi phía sau thượng vừa để xuống, lập tức hướng về phía trong phòng điều khiển một người khác nam tử nói, "Làm xong, lập tức mang nàng trở về gặp lão đại."

Trong phòng điều khiển nam tử nhìn thấy sự tình như thế thuận lợi, cũng nhin không được nữa lộ ra một cái nhe răng cười, nói, "Ca mấy cái, rồi đi!"

Nói xong, thả tay xuống sát, dưới chân một cước chân ga, muốn lái xe rồi đi.

Chẳng qua là sau một khắc, nam tử kia lại phát hiện tình huống có chút dị thường.

Chính mình hiểu rõ dưới chân bất kể thế nào giẫm chân ga, điều khiển Jeep việt dã lại nói cái gì cũng không đi lên phía trước, chẳng qua là tại nguyên chỗ không ngừng phát ra ô ô tiếng vang, động cơ tuy nhiên triển khai, nhưng là ô tô lại như thế nào đều không thể tiến lên.

"Chuyện gì xảy ra?" Trong xe mặt khác vài tên nam tử thấy thế, lập tức hỏi.

"Không biết, sau xe luân phiên giống như bị cái gì chặn." Lái xe nam tử nhìn nhìn bên trái kiếng chiếu hậu, không có phát hiện bất cứ dị thường nào, lại nhìn xem bên phải kiếng chiếu hậu, cũng là không có cái gì.

"Nhanh đi xuống xem một chút, động tác nhanh lên, lão đại vẫn chờ chúng ta đây!" Trong xe một người khác nam tử có chút nhanh chóng quát.

Kỳ quái, xe của ta thế nhưng là bốn bánh khu động a...! Trong phòng điều khiển nam tử vừa định xuống xe, chợt trong xe trong kiếng chiếu hậu thấy được làm cho mình bất khả tư nghị một màn.

Đã thấy một tên đệ tử bộ dáng, chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, cạo cái tóc húi cua thiếu niên, đang tại xe của mình đang phía sau, hướng về phía chính mình hi hi cười không ngừng.

Chuyện gì xảy ra, hần là ai?

Trong xe mấy người lại càng hoảng sợ, vội vàng quay đầu lại, lại phát hiện thiếu niên kia đang dùng một tay nhẹ nhõm lôi kéo xe việt dã đằng sau sàn xe, có chút nâng lên, vậy mà lại để cho xe việt dã bánh sau treo trên bầu trời ...mà bắt đầu, mặc cho cái kia xe việt dã như thế nào phát động, cũng chỉ còn lại ô ô vang lên, thân xe nhưng căn bản không cách nào tiến lên mấy may.

Không thể nào, thiếu niên này đến cùng là người nào, tại sao có thể có lớn như vậy khí lực?

Mấy người nhìn thấy một màn này, đều có chút sợ hãi, nhưng sợ chậm trễ thời gian, hay là rất nhanh từ trên xe bước xuống, gắt gao trừng mắt nhìn thiếu niên.

Diệp Phi nhìn xem trên xe đi xuống ba nam tử, trong đó trong phòng điều khiển nam tử về mặt hung ác, toàn thân ngăm đen, lớn lên giống cái than nắm bình thường, thể trạng thập phần rắn chắc.

Mà đối thành bên ngoài hai người nam tử một cái trên mặt có đạo Mặt Sẹo, mà đối thành một cái thì là một đầu tóc vàng, lúc trước Diệp Phi từng nghe mấy cái nam tử giúp nhau gọi là Hắc Tử, Mặt Sẹo, Tóc Vàng, phải là mấy người tên hiệu a.

Như mạnh mẽ đoạt dân nữ loại sự tình này Diệp Phi cũng đã gặp không ít, biết rõ đi ra làm việc này cũng không ưa thích tiết lộ thân phận, cho nên lần nhau tầm đó đều dùng tên hiệu tương xứng, hôm nay ba người này phải là như thế.

Ba người xuống vừa nhìn, rõ ràng chỉ có Diệp Phi một người, lập tức liền có chút yên lòng, thầm nghĩ, cho dù người khí lực lớn hơn nữa, cũng không quá đáng chỉ có một người, ba người chúng ta như thế nào cũng thu thập được rồi người.

Ba người hiện tại sợ nhất không phải Diệp Phi, mà là Diệp Phi là to, vạn nhất đưa tới cảnh sát, còn muốn đi đã có thể khó khăn.

Bây giờ nhìn đến Diệp Phi một người đứng ở nơi đó, tựa hồ căn bản cũng không có phải báo cảnh ý tứ, lập tức liền có chút yên lòng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Vô hạn hung hãn

"Tiểu tử, có dám lượng a..., lại dám xuất đầu, không biết nơi này là ai địa đầu sao?" Đàn ông mặt sẹo sắc mặt trầm xuống, lộ ra một cái thần sắc dữ tợn, ác hung hãn nói.

"Đúng vậy a, chuyện của chúng ta người một đệ tử cũng dám quản, có phải hay không chán sống!" Tóc Vàng theo trên người xuất ra một chút Thế đạo, trên tay không ngừng lắc lư.

Được mau đi trở về hướng lão đại báo cáo kết quả công tác, không được sẽ đem tiểu tử này thông suốt rồi, mấy cái đạo tặc đều là liếc mắt nhìn nhau, muốn vội vàng đem Diệp Phi giải quyết hết.

Loại lời này hù dọa bình thường dân chúng khả năng trăm thử khó chịu, nhưng là ở Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên trong mắt, thật sự là cũ được có chút rụng rã, Diệp Phi thậm chí có chút kỳ quái, như thế nào hơn hai nghìn năm rồi, làm một chuyện này sẽ không có cái gì tân sáng ý, lật qua lật lại luôn như vậy vài câu.

Trái lại, Diệp Phi chứng kiến mấy người rút ra hung khí, bỗng nhiên chết nhưng là một hồi hung phấn.

Hần tử trước đến nay không phải lạm sát kẻ vô tội người, không muốn đối với người bình thường thi dùng nặng tay, cho nên lần này xuống núi đã đã nhiều ngày, một mực không có cơ hội hảo hảo hoạt động một chút gân cốt, hiện tại rõ ràng đụng phải ác nhân, cái loại này trong truyền thuyết chính thức ác nhân, vừa rồi lại bị Trịnh Lâm liễu bắt đắc một hồi bức bối, vừa vạn bất tui bay xuất một chút hỏa, hảo hảo hoạt động một chút.

"Ta quản người ai địa đầu, lập tức đem trên xe cái kia nữ tử thả, nói cách khác ta đem mấy người các người đầu, đều chọc vào đến trong móng đất đi!" Diệp Phi thần nhiên nói.

Mấy ngàn năm rồi, Đại La Kim Tiên cứu người không biết bao nhiêu lần, Thổ Phi cũng không biết làm nhiều ít, đồng dạng sự tình làm nhiều hơn cũng

chán, mỗi lần Diệp Phi đều đổi lấy bịp bợm đến vui đùa một chút, lần này hẳn bỗng nhiên nghĩ đến cái này điểm quan trọng.

"Cái gì, tiểu tử, xem tốt ngươi là muốn chết a...!" Diệp Phi một bộ chẳng thèm ngó tới bộ dạng, lập tức chọc giận ba người.

"Một cái mùi hôi sữa làm tiểu tạp chủng, lão tử làm thịt hẳn cho chó ăn!"

"Cùng tiến lên, tranh thủ thời gian phế đi tiểu tử này, trở về báo cáo kết quả công tác, đừng chậm trễ!" Mặt Sẹo nói, xem ra hẳn đúng là mấy người đầu lĩnh.

Hai bên ngoài hai cái vừa thấy Mặt Sẹo lên tiếng, lập tức đều đi theo hẳn vọt lên, hướng phía Diệp Phi bước nhanh tới.

Lúc này thời điểm, Diệp Phi thân thể lóe lên, liền biến mất tại mấy tầm mắt của người trong.

"Đi đâu rồi?" Mặt Sẹo chợt thấy trước mắt Diệp Phi biến mất, có chút giật mình.

Bỗng nhiên, hắn chỉ cảm thấy một cổ đại lực theo phía sau của mình đánh úp lại, lại để cho hắn không thể không đem lưng khom xuống dưới, mà Tóc Vàng cái kia hảo chết không chết bờ mông, đúng lúc này cũng không biết vì cái gì vênh lên đã đến đầu mình phía trước.

Ngay sau đó chợt nghe đến Tóc Vàng bỗng nhiên phát ra liên tiếp sâu tận xương tủy kêu thảm thiết, Mặt Sẹo trước mắt nên cái gì đều nhìn không tới rồi, đầu chung quanh giống như bị cái gì cái gì thổi hoặc đồ vật bao vây bình thường, đều muốn rút, cánh tay chỗ lại truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, như thể nào đều làm cho không hơn sức lực.

Diệp Phi thân thân tay, gợn găng liền đem Mặt Sẹo cánh tay bóp đoạn, đón lấy lại đem Mặt Sẹo đầu nhét vào Tóc Vàng trong mông đít, Tóc Vàng hậu môn lập tức xé rách, xương chậu đều nhanh bị gạt mờ rồi, há to miệng, lập tức khàn cả giọng hô lên, cái này đau a..., quả thực là thống khổ.

"A... A... A.... . . Ai úc úc. . . Ách ah ah Ah. . ."

Tóc Vàng làm cho cái này thảm, thật là làm cho người nghe xong thẳng lên nổi da gà.

Một cái khác đạo tặc Hắc Tử, nhìn thấy như vậy không thuộc mình một màn, lập tức bị cả kinh bờ mông nước tiểu lưu, theo bản năng sờ sờ lỗ đít của mình, nhanh chân bỏ chạy.

Chẳng qua là còn không có chạy ra vài bước, Hắc Tử đã bị Diệp Phi tại chỗ rút ra trở về, một thân thân cũng làm cho cái mông của hắn vênh lên ...mà bắt đầu.

Khoảng cách, Tóc Vàng tiếng kêu thảm thiết kết một tiếng dừng lại, như là bị vật gì ngăn chặn giống nhau, lập tức trở nên an tĩnh xuống luồng.

Nguyên lai, đúng là Diệp Phi khẽ vươn tay càng làm Tóc Vàng đầu nhét vào Hắc Tử trong lỗ đít.

Cái này đến phiên Hắc Tử phát ra khàn cả giọng kêu thảm thiết rồi, cục hoa bị bạo, loại thống khổ này ở đâu đúng người bình thường có thể chịu được đây, nhất là trong lúc này còn dứt lấy một người đầu, ngay sau đó Hắc Tử cánh tay cũng bị bóp đã đoạn, đều muốn thò tay cũng duỗi không đi ra, ba người bị Diệp Phi dùng loại này đặc thù thủ pháp liền cùng một chỗ, đi không đằng cũng lui về phía sau không được, không ngồi được cũng không ngóc đầu lên được, loại khuất nhục này lại cảm giác thống khổ lập tức để cho bọn họ tại lập tức điên mất.

Bất quá nói thật, loại này liền người phương pháp độ khó quả thực rất cao, một muốn khí lực lớn đến kinh người, nhị muốn tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, mới có thể thực hiện, cũng liền Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên lực lớn vô cùng, động tác trên tay vừa nhanh như tia chớp, mới đùa đi ra, thông thường cao thủ công lực kém một chút chút căn bản làm không được.

Ba người bị liền cá nhân chuối, lập tức sẽ biết Diệp Phi lợi hại, Mặt Sẹo cùng cùng Tóc Vàng đầu đều tại người khác trong lỗ đít, căn bản cái gì đều nhìn không tới, cũng nói không ra lời, chỉ có Hắc Tử có thể chứng kiến trước mặt Diệp Phi, lập tức như giết heo hô lên.

"Đau chết ta, đau chết ta. . ."

"A...! Lão đại tha mạng a..., chúng ta cũng không dám nữa!"

"Cứu mạng! Mẹ kiếp, ngươi nhanh cho lão tử rút, đau nhức a... A... A... A...!"

"Ô, cứu mạng!"

"A..., lão tử muốn giết cả nhà ngươi!"

"Úc úc úc ô ô ờ úc ô ô. . ."

Loại đau này pháp quả thực có thể nói không thuộc mình, khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung, Hắc Tử thống khổ phía dưới, thần trí đều có chút thác loạn, trong miệng đã bắt đầu một hồi theo bản năng gào khan, thậm chí chính mình cũng không biết chính mình đang nói cái gì.

Diệp Phi nghe xong, được a, tiểu tử ngươi đúng lúc này rõ ràng còn dám ở tổ tông trước mặt tự xưng lão tử, thật là có loại, không hổ là một cái con người rắn rỏi, xem ra tổ tông đối với ngươi hay là khách khí chút ít, còn phải muốn cái biện pháp cho ngươi đổi giọng mới được.

Suy nghĩ một lát, Diệp Phi cũng nghĩ không ra biện pháp tốt, nghe cái kia Hắc Tử tiếng la càng lúc càng lớn, đã có chút ít cuồng loạn, không cách nào khống chế xu thế, lập tức có chút tâm phiền, dứt khoát cũng lười suy nghĩ, cho người cùng hai bên ngoài hai cái giống nhau, cảm miệng được rồi.

Diệp Phi trên tay khẽ động, lập tức sẽ đem Mặt Sẹo bờ mông cũng tóm đi qua, đem Hắc Tử đầu cùng Mặt Sẹo bờ mông lệch ra lệch ra, một dùng sức, rất nhanh cũng đem Hắc Tử đầu cũng nhét vào Mặt Sẹo lỗ đít.

Lần này tử, Diệp Phi bên tai tử lập tức thanh tĩnh rồi.

Chung quanh lại lần nữa khôi phục bên cạnh muôn yên lặng cùng hài hòa, vẫn là cùng hài xã hội tốt, Diệp Phi nhin không được thờ dài nói.

Ba cái đạo tặc vốn là bị hợp thành một cái một chữ hình, hiện tại tức thì biến thành một hình tam giác, lẫn nhau tằm đó người trong có ta, ta trong có người, thật không hổ là đứng so thân đệ huynh còn muốn thân huynh đệ, rốt cuộc phân không ra rồi.

Diệp Phi lúc này mới có cơ hội, nhân nhả thương thức một chút ba người bày ra quái dị này hình tam giác, đột nhiên cảm giác được rất có sáng ý, bất quá sáng ý mặc dù có rồi, nhưng lần này trừng phạt những thứ này đạo tặc, động tĩnh thật sự là lớn chút ít, lần sau phải chú ý, nhớ rõ đầu tiên phải đem bọn hắn miệng khe hở thượng.

Thuận tay đem ba người bọn họ vút xuống hai con đường bên ngoài một cái trong thùng rác, đứng lúc này, Diệp Phi nhớ tới sau xe chỗ ngồi còn có người nữ tại trong bao bố, vì vậy thò tay đã nghĩ sau khi mở ra ngồi cửa xe, lại không nghĩ rằng cửa xe đã bị khóa ngược lại rồi, chẳng qua là xuyên thấu qua cửa sổ xe, có thể nghe được bên trong nữ nhân ở không ngừng kêu cứu.

Bất quá cái này sao có thể làm khó Đại La Kim Tiên, Diệp Phi trên tay có chút một cái phát lực, trực tiếp đem xe kia cửa kéo xuống, thuận tay liền đem cái bọc...kia lấy nữ bao tải nói ra xuống.

Sau đó đem bao tải kéo ra một cái đại lỗ thủng, trong bao bố nữ nhân lập tức lộ đầu ra.

Diệp Phi vừa nhìn, lập tức hai mắt tròn tròn.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53:. Tại sao lại là người

Cô gái này không phải ai khác, đó là Mục Tuyết.

Vốn Mục Tuyết một mực ở trong bao bố thét lên, trong bao bố đó là rất nín thở, hô rất lâu đều không có người xuất hiện, thanh âm của nàng càng ngày càng nhỏ, liền tại hắn hoàn toàn lâm vào trong sự sợ hãi thời điểm, bỗng nhiên tâm đó bao tải được mở ra, mình bị phóng ra.

"Thế nào lại là người?"

Hai người vừa thấy mặt, lập tức trăm miệng một lời mà nói.

Mục Tuyết không nghĩ tới, cứu hắn chính là Diệp Phi, Diệp Phi cũng không nghĩ tới, chính mình cứu lại là Mục Tuyết.

Không thể tưởng được chính mình vừa thoát khỏi Trịnh Lâm, vừa thấu thông khí, hoạt động một chút gân cốt, cứu được cá nhân, lại phát hiện cứu được người lại là Mục Tuyết, Phi Diệp trong học viện Diệp Phi không muốn nhất gặp phải chính là các nàng hai cái rồi.

"Vừa rồi mấy người kia đầu này?" Mục Tuyết vẻ mặt hoảng sợ mà hỏi, "Diệp Phi, người không phải là bọn hắn một phe a?"

Diệp Phi hảo tâm bị trở thành lòng lang dạ thú, tăng thêm lúc này tâm tình lại không quá thoải mái, lập tức liếc nàng một cái nói, "Đúng vậy a, chính là ta bắt cóc người a..., như thế nào đây?"

"A..., cứu mạng a..., cứu mạng a..., cứu mạng a.... ."

Mục Tuyết lập tức phát ra một tiếng kinh thiên động địa thét lên, nghe được Diệp Phi toàn thân thẳng lên nổi da gà.

"Người có ... hay không đầu óc a..., ta bắt cóc người còn có thể như vậy phải không?" Diệp Phi một chút bưng kín Mục Tuyết miệng, có chút tức giận

mà nói.

Một hồi lâu Mục Tuyết mới rốt cục theo trong sự sợ hãi thoát khỏi đi ra, ý nghĩ khôi phục tinh táo, nghĩ nghĩ chuyện vừa rồi, xác thực cảm thấy Diệp Phi không giống bọn cướp, cũng không có đạo lý làm như vậy, rốt cục khôi phục lý trí, hỏi, "Đúng, đúng người đã cứu ta?"

Diệp Phi tức giận, "Không phải ta còn có ai?"

Mục Tuyết lúc này mới xác định chính mình không sao, rốt cục thật dài thở một hơi, miệng nói, "Thật sự là làm ta sợ muốn chết."

Vốn dùng Mục Tuyết thành tích học tập chỉ ưu tú, sẽ không gần kề cái này chỉ số thông minh, nhưng là từ nhỏ đến lớn hẳn đều là một phen thuận gió, ở đâu trải qua bất cóc như vậy hung hiểm sự tình, có chút sợ tới mức choáng váng, cái này mới xảy ra sự tình vừa rồi.

Xoay người một cái, chứng kiến ba cái đạo tặc dùng thập phần quái dị tư thế luyện thành một vòng, Mục Tuyết trong lúc nhất thời lại ngây người.

"Cái này, đây là người làm?" Mục Tuyết nhìn hơn nửa ngày mới ghen hống nhìn trần trời mà hỏi.

"Tốt rồi, người cũng không sao, ta phải đi, người khẩn trương về nhà a." Diệp Phi không có trực tiếp trả lời vấn đề của nàng

Chứng kiến Mục Tuyết đã an toàn, Diệp Phi ý định khẩn trương đi, nói cách khác, cùng nàng cô nam quả nữ dừng lại ở như vậy cái trên đường nhỏ, vạn nhất phát sinh lần nữa chuyện gì nhiều không tốt, Trịnh Lâm cái này vết xe đổ hẳn xem như tiếp nhận dạy dỗ.

"Chậm một chút, chậm một chút, trước chó đi, cho ta mượn điện thoại đi động của người sử dụng." Mục Tuyết nhìn thấy Diệp Phi đúng lúc này muốn đi, vội vàng kéo lại hắn nói.

Diệp Phi thăm nghĩ còn lưỡng nữ nhân thật đúng là phiền toái, luôn lải nhải ở bên trong dài dòng đấy, nhưng đúng lúc này, chính mình dứt khoát tốt tiên làm đến cùng, vì vậy đem điện thoại đi động của mình đưa cho Mục Tuyết.

Mục Tuyết vừa tiếp xúc với đến điện thoại, vội vàng bấm một cái mã số, trong điện thoại một hồi báo động, "Ba, vừa rồi có người muốn bắt cóc ta, may mắn được người cứu rồi, người mau phái người đến tiếp ta."

Vốn dùng Mục Tuyết phú thương gia thế, tại ra ngoài trường lúc đều là mang theo bảo tiêu xuất hành, cam đoan Mục Tuyết an toàn, nhưng lần này tình huống có chút ngoài ý muốn, Mục Tuyết ở nhà học tập cả ngày, cảm giác có chút buồn bực, nghĩ ra được thư giãn một tí, lại không muốn đằng sau lão có người chăm chăm vào, vì vậy tự mình một người vụng trộm chạy tới, kết quả lại không nghĩ rằng xuất hiện ngoài ý muốn, may mắn đụng phải Diệp Phi, nói cách khác, chỉ sợ là có đại phiền toái rồi.

"Tuyệt nhi, người như thế nào không mang theo bảo tiêu chạy loạn khắp nơi, thực gấp chết cha!" Điện thoại bên kia, truyền tới một trung niên nam tử lo lắng vạn phần thanh âm, đúng là Mục Tuyết phụ thân, Trung Hải nổi tiếng nhà công nghiệp Mục Thiên Phong.

"Ba, ta sai rồi, lần sau cũng không dám nữa, đừng nói nữa, người mau tới tiếp ta đi, làm ta sợ muốn chết." Mục Tuyết tội nghiệp nói.

"Người ở địa phương nào?"

"Hồ Nam lộ nhà kia tỉnh phẩm điểm phụ cận, điện thoại là mượn đấy, ba người nhanh lên ngang, ta sợ!" Mục Tuyết nói xong, nhớ tới sự tình vừa rồi, thanh âm đều có chút run rẩy.

"Tốt, ta lập tức dẫn người đi qua, Tuyệt nhi, người đang ở đó chờ, cũng là đừng đi!" Mục Thiên Phong một cúp điện thoại, liền gấp nhân hòa liệu mang theo một đám bảo tiêu, lái xe đội chạy tới.

Đội được hiện trường thời điểm, Mục Thiên Phong chứng kiến ven đường chỉ còn Mục Tuyết một người lẻ loi lơ lửng chờ, đã gấp nàng trên người không bị thương tích gì, trong nội tâm lập tức buông lỏng.

"Ba, người cuối cùng đã đến." Mục Tuyết vừa thấy được phụ thân Mục Thiên Phong, liền lập tức nhào tới trong ngực của hắn, bắt đầu khóc lớn lên.

"Tuyệt nhi, người không sao chứ, đến cùng chuyện gì xảy ra?" Mục Thiên Phong một bên xem xét Mục Tuyết trên người, vừa nói.

"Ba, ta, ta không sao, ba cái không biết từ chỗ nào xuất hiện gia hỏa bắt ta, nhét vào trong bao bố, còn hướng trên xe tiền đưa, vừa, vừa vặn gặp được ta một cái đồng học, đem ta cứu được, ba, ta còn tưởng rằng về sau rốt cuộc gặp không đến người rồi, ta. . ." Mục Tuyết thút tha thút thít nói, nhà giàu đại tiểu thư cái đó gặp gỡ qua như vậy mạo hiểm sự tình, một tấm khuôn mặt nhỏ nhắn rất nhanh khóc bỏ ra.

"Ai, Tuyệt nhi, người như thế nào như vậy tình nghịch, bình thường ba ba nhiều lần cùng người đã nói, bởi vì chúng ta thân phận địa vị, không ít người trong lòng có quỷ đều chăm chăm vào chúng ta, đi ra ngoài nhất định phải cẩn thận, thế nhưng là người như thế nào không nghe!" Mục Thiên Phong lại là đau lòng, lại là tức giận nói.

"Ba, ta cũng không nghĩ tới có thể như vậy, Tuyệt nhi thiếu chút nữa chỉ thấy cũng không đến phiên người rồi. . ." Mục Tuyết con mắt đều đỏ, chui vào Mục Thiên Phong trong ngực, nhất thời không ngừng đầu được lên.

Cả buổi, Mục Tuyết mới từ Mục Thiên Phong trong ngực đi ra, vươn tay cánh tay chỉ vào sau lưng nói, "Ba, chuyện lần này, may mắn ta đồng học đã cứu ta, đây chính là ta đồng học Diệp Phi. . ."

Mục Tuyết quay đầu lại muốn Diệp Phi giới thiệu cho phụ thân Mục Thiên Phong, lại chợt phát hiện Diệp Phi sớm cũng không biết chạy đi nơi nào, không phải Diệp Phi, mà ngay cả ba cái kia đạo tặc, cũng không biết đi nơi nào.

Người này thật đúng là đây, chính là ta muốn cho ba ba hướng dẫn đạo cái tạ, sau đó lại để cho ba ba tạ hẳn một chút, có thể hẳn lại như thế nào. . .

Mục Tuyết lập tức có chút uể oải, trước kia Diệp Phi vừa thấy hẳn bỏ chạy từng màn lập tức ra hiện tại trong đầu của nàng, để cho nàng cảm thấy một hồi không hiểu thương tâm, như thế nào ta cứ như vậy cho người chán ghét ấy ư, Mục Tuyết vành mắt vừa đỏ rồi.

Nhưng là nghĩ lại, chuyện lần này nếu như không phải hẳn, chính mình chỉ sợ cũng nguy hiểm, này sẽ nói không chừng ở địa phương nào chịu tội rồi, nghĩ đến báo chí những cái...kia vụ án bắt cóc bị giết con tin nhân vật chính, Mục Tuyết uể oải tâm tình lập tức giảm xuống, một hồi may mắn, lại bỏ nhào vào phụ thân trong ngực làm nũng đến.

. . .

Đúng lúc này, Trung Hải thành phố cái nào đó vắng vẻ bệnh viện.

Mặt Sẹo, Tóc Vàng, Hắc Tử ba người ghé vào trên giường bệnh, dưới thân đều bọc lấy dày đặc băng gạc, đang tại hướng lão đại của bọn hắn Ngô Học Bình khóc lóc kể lể.

"Bình ca, người nhất định phải thay chúng ta báo thù a...!"

"Chúng ta nửa đời sau coi như là bị hủy rồi, về sau có thể như thế nào đi ị a...."

"Ai ôi!!!, bác sĩ, người chậm một chút a...."

"Bình ca, tiểu tử này đánh cho chúng ta chính là không để cho mặt mũi người."

"Đúng vậy a, Bình ca, người nào không biết người là Trung Hải Hoàng Đảo khu lão đại, ba người chúng ta đứng thủ hạ của người, có thể hẳn rõ ràng còn dám động thủ, rõ ràng chính là không coi người ra gì, ai ôi!!!, thực mẹ nó đau!"

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54:.. Bình ca

Ngô Học Bình năm nay ba mươi tuổi, khi còn trẻ tuổi tại binh sĩ đã từng đi lính, bởi vì tại binh sĩ trái với kỷ luật bị binh sĩ khai trừ, trở lại địa phương cả ngày chơi bời lêu lổng, cùng một đám du côn xen lẫn trong cùng một chỗ, thu phí bảo hộ, xem trăng tử, khai mở trung tâm tắm rửa, về sau bởi vì đánh nhau ấu dâm thù địch bị thương người bị giáo dục lao động năm năm, đi ra sau một lần nữa tụ tập một đám tên côn đồ tiếp tục lẫn lộn hắc đạo.

Bởi vì hẳn gan lớn lòng dạ ác độc, dần dần tại trên đường lẫn lộn ra một ít danh khí, cũng bắt đầu lợi dụng thể lực trong tay rót vào kiến trúc ngành sản xuất, mua được quan viên, đầu cơ trục lợi thép mới, người làm thuê trình, làm mạnh mẽ hủy đi, sinh ý càng làm càng lớn, hiện tại cũng là trong tay có tiền có thế, trở thành Trung Hải Hoàng Đảo trong vùng lớn nhất một cỗ xã hội đen thế lực, người tiền đưa tên hiệu Bình ca.

Nghe được mấy tên thủ hạ tố khổ, Ngô Học Bình không có an ủi, ngược lại một người một cái tát tát được bọn hắn bùm mặt thẳng sưng sò.

"Mẹ siết cái bức đây, ai bảo các người đập vào cửa ta cờ hiệu làm chuyện này đây! Gọi các người cẩn thận một chút, các người là kẻ đàn áp ư, đây là trời người các người có biết hay không, sự tình nếu rơi vào tay cảnh sát chỗ đó, ta cũng rất khó áp không xuống, mấy người các người ngu ngốc lại dám xuất ra danh hào của ta, đều mẹ nó đúng heo a...!"

Sự tình kỳ thật là như vậy, bởi vì mấy năm này giá phòng trường đến nhanh chóng, bất động sản ngành sản xuất có thể nói món lợi kéké sù, cho nên Ngô Học Bình cũng triển khai làm cho khối đất trống làm khai phát bán lâu ý niệm trong đầu, đúng lúc khu chính phủ công việc quan trọng khai mở đầu thầu một khối ven biển đất trống, nơi xa vô cùng không tệ, Ngô Học Bình thoáng cái nhìn trúng, cảm thấy nhất định có thể kiếm nhiều tiền, đã nghĩ lấy xuống làm khai phát.

Nhưng là thời buổi này bất động sản món lợi kéké sù mọi người đều biết, tốt rồi góc ai không trông mà thèm, không ít người cũng có ý mảnh đất trống này, muốn tham gia lần này công khai đầu thầu, nhưng là Ngô Học Bình đối với mảnh đất này nguyện nhất định phải có, ở đâu cho được người khác nhúng tay, vì vậy sử dụng xã hội đen thủ đoạn, hoặc là đe dọa cường bức, hoặc là lợi dụng trong tay các loại quan hệ, hầu như đem muốn nhúng tay

mảnh đất trống này tất cả Thương gia đều dọa trở về, chính mình tốt một người dùng giá thấp trúng thầu.

Ngô Học Bình bàn tính đánh cho không tệ, kế hoạch chu đáo chặt chẽ, người cũng tâm độc thủ hung ác, tại ** thượng rất có danh khí, không ít người bán hân mặt mũi, cũng không muốn cùng rắn rít địa phương sống mái với nhau, làm cho cái lờng bại câu thương, vì vậy nhao nhao thối lui ra khỏi mảnh đất này cạnh tranh, liền tại Ngô Học Bình cho rằng mảnh đất này đã tới tay thời điểm, Mục Tuyết phụ thân Mục Thiên Phong lại một cước chen vào.

Muốn nói Mục Thiên Phong người này bản thân cũng rất không bình thường, bản thân theo thương lượng nhiều năm, đúng Trung Hải rất thành công nhà công nghiệp, tổng tư sản mấy cái ức, tuy nhiên Mục Thiên Phong cũng biết Ngô Học Bình hắc thế lực bối cảnh, nhưng là Mục gia tại Trung Hải cũng là có nhất định lực lượng, chính phủ cao tầng bên trong, Mục Thiên Phong cũng là rất có nhân duyên, nội tình thâm hậu, cho nên người khác sợ Ngô Học Bình, Mục Thiên Phong cũng không sợ.

Hơn nữa Mục Thiên Phong chí hướng rộng lớn, một lòng muốn thành lập một cái chính mình buôn bán vương quốc, hiện tại đúng là hân sự nghiệp sơ , thời cơ tốt, cái này khỏi ven biển đất trống đúng là xây dựng kia buôn bán trong để quốc không thể thiếu một bộ phận, cho nên tự nhiên sẽ không hướng Ngô Học Bình nhượng bộ, đúng là một mực ở kiên trì.

Vì thế Ngô Học Bình đã từng nhiều lần tìm người định ngày hẹn Mục Thiên Phong, muốn tìm một cơ hội ngồi xuống nói một chút, chẳng qua là Mục Thiên Phong lại nơi nào sẽ đem Ngô Học Bình nhìn ở trong mắt, tự nhiên là đóng cửa không thấy.

Ngô Học Bình nhiều lần định ngày hẹn không có kết quả, lập tức then quá hoá giận, trong nội tâm chơi liêu vừa lên đến, muốn đe dọa một chút Mục Thiên Phong, lại để cho hân buông tha cho mảnh đất trống kia, hiểu rõ đến hân có một thập phần thương yêu con gái rượu Mục Tuyết, lúc này mới đã có lúc trước bắt cóc một màn, chẳng qua là Ngô Học Bình mặc dù có dùng Mục Tuyết uy hiếp Mục Thiên Phong kế hoạch, cũng lo lắng sự tình bại lộ, Mục Thiên Phong hội sớm hành động, cho nên đúng là phải thủ hạ lên lên lút lút theo dõi, nắm giữ Mục Tuyết hành tung sau mới bỗng nhiên phát động.

Hiện tại Ngô Học Bình nghe được ba cái thủ hạ rõ ràng ở bên ngoài kéo chính mình da hổ, lập tức giận không kềm được, mỗi người cho bọn hân một bạt tai.

Ba người nghe xong, vội vàng giải thích, chính mình căn bản không có tiết lộ lão đại thân phận, vừa rồi chẳng qua là hi vọng lão đại vì bọn họ báo thù, lúc này mới nói như thế đấy.

Ngô Học Bình nóng tính lúc này mới tiêu tan một ít.

Bất quá chuyện này cũng thật sự là kỳ quái, chính mình rõ ràng phái người chăm chăm vào Mục Tuyết đã thật lâu rồi, rốt cuộc tìm được nàng một mình xuất hiện cơ hội, vốn Ngô Học Bình cho rằng bắt lấy Mục Tuyết nắm chắc, lại không nghĩ rằng không biết từ chỗ nào chạy đến một cái cô quái thiếu niên, lại có thể như thế lợi hại, vậy mà dễ dàng, liền hầu như đưa hân ba cái thủ hạ phê đi.

Muốn biết rõ Mặt Sẹo, Tóc Vàng cùng Hắc Tử ba cái, trước kia cũng là luyện võ qua, cũng đều là đánh nhau đã thương người xảy ra ngục giam người, hiện tại rõ ràng bị một thiếu niên đánh thành như vậy, Ngô Học Bình nhìn thấy bọn hân tại trong thùng rác bộ dạng, quả thực không dám tương tin vào hai mắt của mình.

Như vậy ra tay thật sự là quá ác cay rồi, mà ngay cả chính mình chứng kiến cũng nhìn không được nữa muốn đánh cái rùng mình, theo bản năng sờ sờ bờ mông.

Cũng không biết cái này cô quái thiếu niên đến cùng là người nào, lại có thể biết thẳng mình nhân sự, Ngô Học Bình trong nội tâm rất là nghi hoặc, nhưng là cùng thiếu niên tuyệt đối là cao thủ đó là có thể khẳng định, điểm này lại để cho Ngô Học Bình rất là kiêng kỵ.

Đây rốt cuộc chẳng qua là trùng hợp hay là Mục Thiên Phong thủ hạ chính là cao nhân, Ngô Học Bình chính mình cũng không biết, nhưng là nếu để cho hân cứ như vậy buông tay, vậy hân ở đâu còn có mặt mũi làm Hoàng Đảo khu xã hội đen lão đại, như thế nào đối mặt cái này ba cái đối với hân thập phần trung tâm chính là thủ hạ, nếu như không làm cái tư thái, những người khác cũng sẽ biết xem thường hân người đại ca này đấy.

"Lập tức tìm người đem tiểu tử này bức họa vẽ ra đến, phát hạ đi cho ta đi thăm dò, ta muốn biết hân đến cùng là người nào! Dám đụng đến ta người, ta muốn hân chết cũng không biết chết như thế nào!"

Ngô Học Bình âm nghiêm mặt hạ lệnh.

"Còn có Mục Thiên Phong bên kia, đều cho lão tử chăm chăm tốt rồi, một khi phát hiện tình huống như thế nào, lập tức cho lão tử báo cáo."

"Vâng, Bình ca." Hai cái tiểu đệ lập tức lĩnh mệnh mà đi.

Ngô Học Bình êm đẹp kế hoạch bị phá hư, đúng lúc này trong nội tâm tự nhiên là thập phần không thoải mái, hướng hồ bởi vì Mục Thiên Phong cũng không phải bình thường người, lo lắng Mục Thiên Phong phản kích thủ đoạn, đang lo lắng thời điểm, đúng lúc này bỗng nhiên có một tiểu đệ đi lên thông báo.

"Bình ca, có người ở bên ngoài muốn gặp người."

"Không thấy, gọi hân rút xa một chút!" Ngô Học Bình chính khí không như ý, tức giận.

"Bình ca, đúng Phi Diệp học viện Trần Diệu Dương tiểu tử kia." Tiểu đệ nói.

"Ah, là hấn, gọi hấn vào đi." Ngô Học Bình nghe xong, lập tức sửa lời nói.

Cũng không phải là Ngô Học Bình cái này hắc lão đại đặc biệt coi trọng cái này Trần Diệu Dương, mà là cái này Trần Diệu Dương có một hấn đặc biệt tương nhớ lời kéo phụ thân.

Phi Diệp học viện một đám nhị thế tổ học sinh gia thất đều là rất có thực lực, Trần Diệu Dương cũng là như thế, phụ thân của hấn Trần Thanh Hà đứng Trung Hải thành phố Hoàng Đảo khu cục cảnh sát phó cục trưởng, phụ trách hình sự lùng bắt, coi như là thân cư chức vị quan trọng, Ngô Học Bình vẫn muốn đưa hấn dụ dỗ, trở thành bảo vệ cho mình cái dù, cho nên đã sớm theo dõi Trần Thanh Hà nhi tử Trần Diệu Dương.

Hơn nữa Trần Diệu Dương vốn là không làm việc đảng hoàng, ở trường học không lý tưởng, đặc biệt ưa thích bốn phía sinh sự, đánh nhau ẩu đả, Ngô Học Bình vừa thấy, lập tức cảm thấy là một cơ hội, lập tức phái mấy tên thủ hạ thiết cái cục, đem Trần Diệu Dương dụ dỗ đi vào, cùng một đám lưu manh đã xảy ra xung đột, về sau chính mình lại phái người tới đây, đại phát thần uy, giúp đỡ hấn vượt qua cửa ải khó, bởi vậy lại để cho Trần Diệu Dương cảm kích vô cùng.

Trần Diệu Dương nào biết đầu đây đều là kế hoạch tốt, còn tưởng rằng là cái này đại ca nghĩa khí, vì vậy rất nhanh cùng với bọn hấn lẫn lộn lại với nhau.

Nhân cơ hội này, Ngô Học Bình lại phái mấy tên thủ hạ đến Phi Diệp học viện giúp đỡ Trần Diệu Dương đe dọa học sinh, thu phí bảo hộ, lại để cho Trần Diệu Dương đương lão đại, hung hăng đã qua một chút lão đại nghiệm, rất nhanh để cho Trần Diệu Dương cảm động đến rơi nước mắt, đã lấy được tín nhiệm của hấn, lại nói tiếp Trần Diệu Dương tại Phi Diệp học viện có thể thành lập cái này Diệu Dương bang, hay là Ngô Học Bình chính là thủ hạ chiếm được đại bộ phận công lao.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55:.. Lão đại xuất đầu

Rất nhanh, Trần Diệu Dương mang theo Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái tùy tùng đi đến.

"Bình ca." Vừa thấy Ngô Học Bình, Trần Diệu Dương lập tức kêu lên.

"Đúng Diệu Dương a..., rất lâu cũng không gặp ngươi rồi, gần nhất bề bộn cái gì đi?" Đứng nhìn Ngô Học Bình thủ hạ trước mặt thập phần hung hoành, nhưng là tại Trần Diệu Dương trước mặt, tức thì lập tức biến thành một bộ cười tủm tỉm bộ dáng.

Đến không phải có kỳ Trần Diệu Dương cha, mà là Ngô Học Bình có thể lên làm hắc lão đại, luôn có chút thương nhân không có bốn sự, ngoan yếu nhân sợ đến run rẩy, nhưng là hòa khí đứng lên cũng phải nhường người có cảm giác thân thiết, một câu được có vừa đầm vừa xoa bốn sự.

"Đúng Bình ca mau lên, tiểu đệ tìm ngươi nhiều lần ngươi cũng không tại, còn tưởng rằng Bình ca sớm đem ta đã quên." Trần Diệu Dương vẻ mặt xúi quẩy đáp.

"Làm sao sẽ đâu." Ngô Học Bình vừa định nói cho dù lại bề bộn Diệu Dương tiểu đệ ta và ngươi luôn muốn gặp đây, nhưng là sau đó tưởng tượng, trước đó vài ngày bởi vì bận việc mảnh đất trống này sự tình, quả thật có hai lần Trần Diệu Dương muốn gặp chính mình, chính mình lại không trống không tình huống, này cũng cũng không phải đối phương nói dối.

"Ha ha, đúng là ca ca sơ sót." Ngô Học Bình cười ha hả nói, "Đoạn thời gian trước có một tiểu đệ bị chặt, ta vội vàng cho hấn báo thù, lúc này mới chậm chớ đợi tiểu huynh đệ, làm ca ca cho ngươi chịu tội nữa à."

Trần Diệu Dương nghe xong có người bị chặt, lập tức hứng thú

"Cái gì, là ai bị chặt rồi, về sau như thế nào đây?" Trần Diệu Dương lập tức trừng to mắt hỏi, bên cạnh Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương cũng là dựng thẳng lông tai, sợ bỏ lỡ cái gì.

"Ha ha, đúng ca ca ngươi một cái huynh đệ tại quán bar uống say cùng nhân gia đánh nhau, kết quả bị thành phố Bắc khu một cái lão đại chém, về sau ca ca dẫn theo hơn năm mươi nhân hòa thủ hạ của hấn đánh nhau, một mực đã làm cả đêm, khắp nơi đều là huyết, cảnh sát đã đến cũng ngăn không được. . . Ca ca ta một người sẽ đem tiểu tử kia vận mệnh phế đi, hiện tại đám tiểu tử kia vẫn còn bệnh viện đầu rồi, thực tế bọn hấn cái kia lão đại, kiếp sau chỉ sợ muốn làm thái giám."

Ngô Học Bình cười ha ha, vẻ mặt đại trượng phu nghĩa bạc vân thiên thần thái.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương càng nghe càng đúng bội phục, trong lòng tự nhủ đây mới thực sự là lão đại phong phạm, huynh đệ bị đánh lập tức liền báo thù, nhìn lại một chút một bên Trần Diệu Dương, rõ ràng bị trong trường học một cái đúng dân hai lửa tiểu tử giáo huấn, chính mình rõ ràng đi theo lão đại như vậy, thật sự là mất mặt a....

Trần Diệu Dương cũng nghe được nhập thần, hồn nhiên không có chú ý tới bên cạnh hai người trên mặt biến hóa, chẳng qua là không ngừng tán thưởng, "Bình ca, ngươi thật sự là nghĩa khí, nếu thay đổi ta cũng không dám mang theo hơn năm mươi người đi sống mái với nhau."

"Đương lão đại không có chút nghĩa khí sao có thể đi, còn có cái nào tiểu đệ hội đi theo ngươi, làm ca ca chẳng qua là người từng trải, có chút kinh nghiệm mà thôi, dù sao phía dưới đội ngũ không tốt mang a...." Ngô Học Bình mây trôi nước chảy mà nói.

Trần Diệu Dương càng nghe càng đúng hử thẹn, nhìn phía sau Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương, hai người đều là vẻ mặt tức giận bất bình, nghĩ đến chính mình vừa bị Diệp Phi sửa chữa tai nạn xấu hổ, rất nhanh cúi đầu, không dám nhìn nữa Ngô Học Bình.

Ngô Học Bình phát giác được Trần Diệu Dương thần sắc khác thường, lập tức hỏi, "Làm sao vậy, tiểu huynh đệ, nhìn ngươi giống như có cái gì không hài lòng sự tình, nói đến lại để cho đại ca nghe một chút."

Trần Diệu Dương còn chưa mở khẩu, bên cạnh Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái cướp sẽ đem cùng trong trường học Diệp Phi tầm đó chuyện đã xảy ra giảng cho Ngô Học Bình nghe, còn thêm mắm thêm muối một phen.

"Cái này Diệp Phi có thể khoa trương, thứ nhất là ở trường học khiêu khích, xưng vương xưng bá."

"Hai người chúng ta chẳng qua là kỷ luật duy trì trật tự, đã bị hấn đánh."

"Diệu Dương ca giận bất quá, muốn thay chúng ta chúng ta lấy cái công đạo, chẳng qua là ước hấn nói chuyện, kết quả. . ."

"Bình ca, chúng ta bị đánh ngược lại là việc nhỏ, thế nhưng là cái kia Diệp Phi không chỉ có xem thường Diệu Dương ca, đánh cho Diệu Dương ca, còn xem thường người đầu rồi, hấn biết rõ Diệu Dương ca đúng người của ngài, rõ ràng còn dám động thủ, cái này rõ ràng chính là không coi người ra gì."

"Đáng giận nhất là đúng Diệp Phi cái kia tiểu đệ Diệp Thanh, hiện tại rõ ràng trong trường học làm cái Đại Phi giúp đỡ đi ra, chính mình cáo mượn oai hùm đích mưu lão đại, thu phí bảo hộ không nói, trả lại khi để mấy người chúng ta."

Ngô Học Bình trong lòng tự nhủ, như thế nào đương tiểu đệ xúi giục lão đại xuất đầu, lật qua lật lại đều là như vậy vài câu, Mặt Sẹo bọn hấn như vậy, cái này mấy cái tiểu thí hài cũng là như vậy.

Chẳng qua là trong nội tâm nghĩ như vậy, ngoài miệng lại không có nói ra, chẳng qua là nhượng mảy lông mảy, hiện ra rất lòng cảm phần tư thế, "Cái gì, Diệu Dương tiểu huynh đệ rõ ràng bị đánh, việc này quyết không thể cứ như vậy được rồi."

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nhìn thấy Ngô Học Bình có muốn xuất thủ tư thế, lập tức hưng phấn lên, thầm nghĩ, Diệp Phi a..., cái này người nhất định phải chết.

Trần Diệu Dương ngược lại là có chút không có ý tứ, do dự mà nói, "Bình ca, như vậy không tốt sao, dù sao đó là trường học, vạn nhất đem sự tình làm lớn hơn, tất cả mọi người không tốt giao cho."

"Có cái gì không tốt giao cho đấy, Diệu Dương tiểu huynh đệ bị đánh, đó là thiên chuyện đại sự, việc này liền giao cho ta a, quay đầu lại ta tìm mấy cái tiểu huynh đệ, các người dẫn đường chỉ người, phé đi cái kia tên gì bay tiểu tử, cho Diệu Dương xả giận."

Ngô Học Bình trên mặt lộ ra một cái chẳng thèm ngó tới thần sắc, "Lại dám tại tiểu đệ của ta trên địa bàn khai mở đường khẩu, bọn hấn đã cho ta đại bình đúng ngồi không ư!"

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nghe xong, lập tức hưng phấn lên, hai người bọn họ nguyên bản chính là e sợ cho thiên hạ bất loạn nhân vật, bây giờ nhìn đến Bình ca đều nói bảo, lập tức hưng phấn dị thường, chỉ có Trần Diệu Dương trong nội tâm mơ hồ cảm thấy có chút không ổn, nhưng thấy đến Ngô Học Bình đã lên tiếng, sẽ không có nói cái gì nữa.

"Nay mình hai ngày ta vừa vận có việc, các người về trước đi, ngày mai ta phái mấy tên thủ hạ đi tìm các người, giúp các người báo thù." Ngô Học Bình nói.

"Cái này, Bình ca, chuyện này ta có thể như thế nào tạ ngươi?" Trần Diệu Dương có chút cảm kích nói.

"Qua đi mời ta ăn một bữa cơm là được rồi, nhớ rõ kêu lên cha mẹ ngươi thân, ta đã sớm muốn cùng bọn hấn nhận thức một chút, Trần cục chiều có tiểu đệ của ta vài trở về, ta đây cái làm lão đại còn chưa kịp ở trước mặt nói lời cảm tạ, ngược lại là muốn hảo hảo nhận thức một chút."

Trần Diệu Dương lập tức gật đầu nói, "Cái này, ta phải đến hỏi hỏi ta phụ thân, bất quá Bình ca ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ hết sức." Nói xong cũng mang theo Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương ly khai.

Đúng lúc này, Ngô Học Bình bên cạnh một cái tai to mắt lớn, vẻ mặt mụn chính là thủ hạ vẻ mặt khinh thường nói, "Chỉ bằng đám này học sinh trung học, cũng có thể khai mở đường khẩu, cho rằng xã hội đen đúng tốt như vậy làm sao? Thật đúng là không biết trời cao đất rộng a...."

Ngô Học Bình quay đầu, trừng mắt liếc hấn một cái, "Cha ngươi đúng cục cảnh sát cục trưởng ngươi cũng có thể khai mở đường khẩu, kiêu ngạo là

muốn có vốn liếng đấy."

Mập mập kia nhìn thấy lão đại nói chuyện, lập tức cầm miệng, nhưng trong lòng không cho là đúng, cha người cũng không phải là cảnh sát, người cũng không giống nhau khai mở đường khâu.

Đúng lúc này lại nghe Ngô Học Bình nói ra, "Heo Mập, Trần Diệu Dương chuyện này liền giao cho người rồi, ngày mai mang mấy cái tiểu đệ đi qua, đem bọn họ cái kia cái gì bay cho ta dọn dẹp, chỉ cần đừng đem hấn đánh chết, khác đều được, sự tình cho ta xử lý xinh đẹp điểm, ta còn muốn thừa cơ hội này nhận thức một chút cha hấn, nói không chừng về sau có thể sử dụng lên, hiểu chưa?"

Mập mập kia vội vàng gật đầu, "Vâng, Bình ca, người cứ việc yên tâm tốt rồi, thu thập mấy cái tiểu thí hài còn không dễ dàng."

Bên này Trần Diệu Dương đã tại âm thầm tính toán Diệp Phi, bên kia Diệp Phi đó là hồn nhiên chưa phát giác ra.

Bởi vì có sự tình lần trước, Trịnh Lâm mấy ngày nay cũng không có quản lý hấn, chạy thoát vài ngày khóa, Diệp Phi cũng khiến cho có chút chán, nhàm chán phía dưới, vì vậy quyết định lại đi thượng đoạn khóa nhìn xem, không nghĩ tới lại phát hiện trong phòng học không có ai.

Đang kỳ quái đầu rồi, bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Thanh chạy tới.

"Phi ca, tiểu đệ có chuyện tìm người hỗ trợ!" Diệp Thanh chạy trốn một cái ót đỏ mồ hôi, thập phần lo lắng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Mời tổ tông rời núi

Khó được chính mình tiểu tôn tử chủ động chạy đến tìm tìm chính mình, Diệp Phi trong nội tâm rất cao hưng, "Chuyện gì, Diệp Thanh?"

"Tự học khóa chúng ta ban 6 cùng tứ ban chơi bóng rổ đấu đối kháng, biểu hiện ưu dị người có thể trực tiếp trúng cử trường học đội, Lý lão sư điểm danh muốn người đi đâu." Diệp Phi thở hắt ra nói.

"Lý lão sư điểm danh đâu có chuyện gì liên quan tới ta, không đi." Diệp Phi nói.

Vốn cho rằng Diệp Thanh đúng tìm đến mình bá sư đây, không nghĩ tới lại là Lý lão sư lại để cho hấn tìm đến mình, Diệp Phi lập tức có chút thất vọng.

"Phi ca, đang mang chúng ta ban 6 vinh dự, người nhất định phải đi a..., Trịnh lão sư cùng Mục Tuyết đều rất hi vọng người tham gia đấy." Diệp Thanh vội vàng nói.

Diệp Thanh không đề cập tới Trịnh Lâm cùng Mục Tuyết khá tốt, nhắc tới Diệp Phi ngược lại cảm thấy đau đầu, lập tức nói, "Không đi không đi, tổ tông sẽ không nguyên ý cùng mỹ nữ cùng một chỗ, nhất là các nàng mỹ nữ như vậy, người cũng ít cùng các nàng cùng một chỗ, không có chỗ tốt."

Đây coi là cái gì ăn khớp, Diệp Thanh nghe xong lập tức một đầu xám xịt.

"Phi ca Phi ca, thế nhưng là tất cả mọi người đang chờ chúng ta đây, nếu như người phải không đi, bọn hấn sẽ rất thất vọng đấy." Diệp Thanh lại nói.

"Không đi, bọn hấn mất hay không nhìn qua quan hệ tổ tông chuyện gì, tổ tông lại không nợ bọn hấn đấy." Diệp Phi lễ thắng khí hùng mà nói.

Đi qua 2000 năm, bao nhiêu người đến Lao Sơn muốn gặp chính mình, mình cũng chẳng muốn đi ra, coi như là Tàn Thủy Hoàng đã đến, cuối cùng lúc đó chẳng phải thất vọng mà về, về sau hấn rõ ràng còn phái cái Từ Phúc mang theo 800 đồng nam đồng nữ rời bến đi tìm chính mình, Diệp Phi ngẫm lại đều cảm thấy buồn cười, bất quá về sau nghe nói hấn đã thành Đông Doanh mỗ đảo quốc (Jap) quốc dân tổ tiên, không thấy được tổ tông chính mình đương tổ tông, cũng là không tính thua lỗ.

"Thế nhưng là, nếu như Phi ca không đi, chúng ta ban 6 nhất định sẽ thua đấy, cái kia Triệu Cương lần trước cùng người đụng phải một chút, đến hiện tại cũng lên không được trận." Diệp Thanh vẫn như cũ không có ý định buông tha cho.

"Thua liền mấy a, dù sao chính là vui đùa một chút quá, đừng quá đương chuyện quan trọng." Diệp Phi vẫn như cũ đem bóng rổ trở thành cái nhàm chán trò chơi, không có gì hứng thú, cũng lười tham gia.

Diệp Thanh tưởng tượng đây thật là kiện khó làm sự tình, Diệp Phi lại không thấy tập thể vinh dự cảm giác, lại chẳng muốn phản ứng mỹ nữ, ở trước mặt

các nàng mở ra thân thủ càng là hứng thú thiếu thiếu, nói như thế nào động đến hắn thật đúng là một việc khó, thế nhưng là nếu như hắn không tham gia, như vậy chính mình chẳng phải là. . . Không được, còn phải muốn cái biện pháp mới được.

"Phi ca, tứ ban người ta nói rồi, lần này trận đấu bọn hắn thắng định rồi, nếu như không thắng chúng ta ban 6 20 điểm trở lên, về sau bọn hắn tứ ban thấy chúng ta liền đi trốn." Diệp Thanh khích tướng nói.

"Cái đó và tổ tông có quan hệ gì, tổ tông đi đường chưa bao giờ trốn ai."

"Tứ ban người còn nói rồi, ban 6 liền không có một cái nào gan lớn đấy, dám cùng bọn hắn hào hào một lần." Diệp Thanh lại nói.

"Tiêu thí hài cứ như vậy, cộng lòng còn không có dài đủ liền hết lớn gan lớn không có loại, thật sự là phản nghịch, chưa thấy qua đại thế mặt." Diệp Phi lắc lắc đầu nói.

"Có thể, có thể hai người chúng ta lớp đánh cuộc rồi, ai thua ai mời đối phương ăn bữa tiệc lớn."

"Ai yêu mời ai mời, cái này tổ tông có thể tiếp khách."

"Cái này. . ." Diệp Thanh bị chặn được không phản đối, nhất thời im lặng, đã qua cả buổi, mới nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Phi ca, người liền hoa cái dưới đường đến, đến cùng như thế nào mới có thể ra trận?"

Diệp Phi vốn muốn nói người bái tổ tông vì sư ta liền xuất hiện, về sau tưởng tượng nếu như dùng biện pháp này dụ dỗ tiểu tôn tử thật sự là có chút không quang minh lỗi lạc, vì vậy nói, "Người mời ta xuất hiện ta liền xuất hiện."

Diệp Thanh lập tức mở to hai mắt nhìn, "Đơn giản như vậy?"

"Đúng, chỉ đơn giản như vậy." Diệp Phi đáp, trong lòng tự nhủ người là tổ tông thân cháu trai, người mời tổ gia gia xuất hiện, tổ gia gia còn có thể không hơn?

"Người sớm nói a...." Diệp Thanh lập tức nói, "Ta đây không phải là đến mời người đấy sao?"

"Có thể người vừa rồi rõ ràng nói là Lý lão sư bảo ta đi đấy." Diệp Phi rất nghiêm túc nói.

Diệp Thanh lập tức bạch nhãn trắng trợn mình, vốn việc này đúng là Lý lão sư kêu mình tới đấy, bởi vì xem trọng Diệp Phi bóng rổ thiên phú, muốn kéo Diệp Phi tiền trường học đội, Diệp Phi lại nói cái gì chính là không đi.

Tuy nhiên như thế, Lý lão sư cũng không nguyện ý buông tha cho, bởi vì năm nay Trung Hải thành phố trường học tế bóng rổ thi đấu vòng tròn muốn đấu võ rồi, Tổng hiệu trưởng một mực vô cùng coi trọng Phi Diệp học viện văn thể bầu không khí kiến thiết, đã sớm lên tiếng, năm nay bóng rổ thi đấu vòng tròn thành tích càng tốt, cho lão sư ban thưởng lại càng phong phú, nếu như bóng rổ đội tiến vào toàn thị toàn bộ tam, tiền lương trực tiếp nổi lên hai cấp, bóng rổ đội trận đấu thành tích đang mang Lý lão sư năm nay thu nhập, cho nên hắn tự nhiên không muốn buông tha cho Diệp Phi viên này hi vọng ngôi sao.

Lý Thiết lão sư đi hỏi thăm một chút, biết được Diệp Phi người học sinh này nóng nảy rất quái lạ, ai mà nói đều nghe không vào, không cần phải nói chính mình rồi, coi như là lớp trưởng Mục Tuyết, chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm lão sư cũng là hồ hững, lại duy chỉ có đối với trong lớp một nơi tên là Diệp Thanh nam sinh ngoại lệ, cũng liền hắn mà nói nói không chừng còn có thể nghe, theo đồng học suy đoán, bọn hắn có thể là thân thích, không chuẩn chính là cái gì huynh đệ cũng nói bất định, bởi vì bọn họ đều họ Diệp.

Đồng học đoán không sai, Diệp Phi cùng Diệp Thanh đúng là thân thích, chẳng qua là tuy nhiên cũng không có đoán được giữa hai người chuẩn xác quan hệ, bọn hắn căn bản cũng không phải là cái gì huynh đệ, Diệp Phi so là mời lớn hơn hai ngàn tuổi, đúng Diệp Thanh không biết hơn mười thay trước tổ gia gia, cũng là Diệp Thanh chính cống lão tổ tông, bất quá điểm ấy Lý Thiết lão sư tuy nhiên đoán không được, thực sự chẳng muốn đi quản, hắn chỉ yêu cầu Diệp Thanh đi đem Diệp Phi kéo tới trận đấu là được rồi.

Vốn Lý lão sư còn lo lắng Diệp Thanh đối với nhiệm vụ này ra sức khước từ, định dùng khóa thẻ dục cuối kỳ miễn thử đến hấp dẫn hắn, không nghĩ tới Diệp Thanh vừa nghe đến nhiệm vụ này, không có chút nào mâu thuẫn, lập tức khắp nơi đi tìm Diệp Phi, đối với hắn loại thái độ này, Lý lão sư cũng cảm thấy hết sức hài lòng.

"Tốt rồi tốt rồi, coi như là ta mời người tới rồi, Phi ca, người bán ta một cái mặt mũi cũng có thể a." Diệp Thanh đúng lúc này nhện không được thờ dài nói, làm ra một bộ thập phần khó xử bộ dạng, trong nội tâm lại thầm mắng mình như thế nào không sớm một chút nghĩ đến.

Tiểu tôn tử nếu như đều nói bảo, Diệp Phi mặt mũi này đương nhiên cấp cho, vì vậy nói, "Được rồi, ta đồng ý tham gia, sân thi đấu ở đâu?"

Diệp Thanh lập tức nhẹ nhàng thở ra, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay một cái, rồi lại đứng nhảy lên lão cao, "Chóng mặt, quang cùng người khua môi múa mép đầu khẩu với nhau. Đi, trận đấu này sẽ đều đấu võ rồi, nhanh lên đi theo ta!"

Diệp Phi nghe vậy, lập tức đi theo Diệp Thanh sau lưng, hai người rất nhanh bỏ chạy đã đến trường học đằng sau thao trường, đúng lúc này ban 6 cùng tứ ban trận bóng rổ đã đánh cho nửa sân, tứ ban 35:27 vượt lên đầu ban 6, trên trận bầu không khí đã đến gay cấn tình trạng.

Tứ ban cùng ban 6 đội cổ động viên thi triển thần thông, đang tại bên ngoài tràng cổ gắng lên cổ gắng lên hô được thanh âm rung trời.

Ban 6 đội cổ động viên đội trưởng tự nhiên là lớp trưởng Mục Tuyết, mà tứ ban đứng á rồi đội đội trưởng thực sự không chút nào kém hơn hẳn, cũng là hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ một người, được xưng kia mỹ mạo cùng Mục Tuyết khó phân cao thấp, thậm chí danh khí còn muốn vượt qua Mục Tuyết tứ ban ủy viên thể dục Tổng Hủy.

Sở dĩ nói Tổng Hủy danh khí còn muốn vượt qua Mục Tuyết, đó là bởi vì Tổng Hủy mặc dù là nữ sinh, nhưng là từ tiểu lại yêu thích tập võ, nghe nói tại đây phương diện thiên phú thập phần vượt trội, thường xuyên tham gia các loại trận đấu, tại năm nay cả nước võ thuật thi đấu tranh giải lên, còn đã lấy được thanh thiếu niên nữ tử tổ quán quân.

Diệp Phi nhớ rõ vừa tới trường học lúc từng tại diễn đàn học đường nhìn lên đã đến tin tức của nàng, cứ nghe nữ sinh này đúng tứ ban đại tỷ lớn cấp nhân vật, nói một không hai, quản lý dục vọng rất mạnh, nhỏ đến lớp vệ sinh, báo bảng bình xét, lớn đến toàn lớp đồng học thành tích cuộc thi, tương lai chỉ hướng lý tưởng, sẽ không có hấn bất kể sự tình, mà ngay cả tứ ban nữ sinh nói yêu thương, nghe nói cũng phải trước trải qua hấn cho phép mới được.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57:.. Vô chiêu thắng hữu chiêu

Mục Tuyết mang theo ban 6 mấy cái nữ đồng học, không biết từ nơi này làm đến một bộ đều nhịp hồng nhạt quần áo thể thao, , một bên ở đây bên cạnh vung vẩy lấy tiêu tạt lụa mang, động tác đều nhịp, một bên kêu lớn: "Cố gắng lên, cố gắng lên, ban 6 cố gắng lên!"

Tư thế ưu mỹ, đẹp mắt đẹp mắt, nhất là trong đó Mục Tuyết, lại để cho không ít nam sinh đều đã quên xem so tài.

Bên kia tứ ban, tức thì do một người khác nữ hài dẫn đầu, đang mặc khỏe đẹp cân đối quần jean, cầm trong tay hoa nhụy, một bên xem một bên vỗ tay, "Tứ ban thứ nhất, tứ ban thứ nhất, tứ ban vĩnh viễn tranh giành đệ nhất."

Tứ ban dẫn đầu cô bé này, tư thế hiên ngang, dáng người cao gầy cân xứng, nâng cao phát dục tốt đẹp chính là bộ ngực nhỏ, tương mạo không chút nào kém hơn Mục Tuyết, cái đầu thậm chí còn so hấn chút cao, hướng cái kia vừa đứng dáng người khỏe đẹp cân đối, đỉnh đỉnh ngọc lập, chung quanh lập tức nhiều hơn một mảnh chảy nước miếng nam sinh.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ cái này nhất định chính là tứ ban trong truyền thuyết ủy viên thể dục Tổng Hủy đi à nha, quả nhiên cùng Mục Tuyết hai cái đều là Phi Diệp học viện hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ, có tất cả đặc điểm, tất cả thắng trội hấn lên.

Đúng lúc này hiệp đấu sau vừa mới bắt đầu, ban 6 tuy nhiên rút lại phía sau, nhưng không muốn cứ như vậy thua trận trận đấu, trong tràng mà liều đoạt đã đến gay cấn tình trạng, hai bên đội cổ động viên hô được rung trời vang, các học sinh nhiệt tình bầu không khí đã đến cực điểm, thỉnh thoảng có hai lớp học sinh đem đồ uống thùng kem hộp còn chờ vật lẫn lộn ném hướng đối phương, lẫn nhau trợn mắt nhìn.

Mục Tuyết cùng Tổng Hủy cái này hai đại hoa hậu giảng đường cũng thỉnh thoảng nhìn nhau, trong tâm mắt mơ hồ va chạm ra điểm một chút tia lửa.

Tứ ban cùng ban 6 bóng rổ trình độ không sai biệt lắm, dĩ vãng đánh đấu đối kháng cũng là chột có thắng bại, muốn thắng muốn xem hiện trường phát huy, nhưng là lần này ban 6 chủ lực trung phong Triệu Cương bởi vì cùng Diệp Phi lần kia va chạm, bị thương lên không được trận, tứ ban lập tức liền chiếm được thượng phong, ban 6 tuy nhiên kiệt lực chiến đấu, nhưng vẫn là không khỏi rút lại phía sau nửa sân.

Lúc này Triệu Cương chính về mặt oán khí ngồi ở dưới trận, tuy nhiên bị thương không thể lên sân khấu, nhưng là trong miệng cũng không nhàn rồi, một bên hướng về phía đồng đội hét lớn, một bên nước miếng tung bay, không coi ai ra gì nói, "Ta xem cái này Diệp Phi chính là chúng ta ban 6 phản đồ, biết rõ hôm nay sẽ có đầu đối kháng, mấy ngày hôm trước chủ mưu đem ta đựng bị thương kết cục, chính mình lại không chịu lên, cái này không bày rõ ra để cho chúng ta thua."

"Đúng đấy, này sẽ nói không chừng khi hấn đang ở địa phương nào vùng trộm chê cười chúng ta đây." Triệu Cương hai cái tùy tùng cũng đi theo ồn ào.

"Ta nếu không bị thương, hiện tại trên trận tuyệt sẽ không như vậy." Triệu Cương lại nói.

"Diệp Phi chính là cái người nhất gan, gia đình bạo ngược, chỉ dám cùng mình đồng học đánh, vừa gặp phải biệt ban liền sợ rồi."

"Không thể nào, Diệp Phi cũng không phải là loại người này." Bên cạnh cùng Diệp Phi một cái ký túc xá Mã Huy nghe được mấy người tin đồn, có chút không phục.

Nói xong quay người lại lòng như lửa đốt hướng về phía trên trận mấy cái cùng phòng hô, "Phí Phí, tăng cường xa quảng, tăng cường xa quảng, nhiều

phối hợp, không nên một người đi đến bên trong đột."

"Tiểu Cường, người chuyện gì xảy ra, trận đánh này đều vắng không trúng."

Phát hiện trên trận tình thế bất lợi, quay đầu lại nhìn xem bên người, "Diệp Thanh là chuyện gì xảy ra, lại để cho hắn đi tìm Diệp Phi, hắn tìm đi nơi nào."

Lúc này thời điểm, ban 6 đã liều đến có chút thể lực chống đỡ hết nổi, dù sao cũng là kinh nghiệm chưa đủ, tuy nhiên không có ý chí chiến đấu ti lệ chính xác cũng không cao, tứ ban nắm lấy cơ hội một cái khoái công, quân tiên phong một cái trượt cái giò, lần nữa hai phần, trên trận điểm số đã đến 45:27, tứ ban vượt lên đầu 18 điểm.

18 điểm, cái này tại lớp trận bóng rổ trong đã là hiếm thấy lớn phân chênh lệch, đều muốn hòa nhau đến hầu như liền là không thể nào, ban 6 học sinh lập tức như đưa đám, đội cổ động viên cũng không có vừa rồi khí thế, mặc cho lớp trưởng Mục Tuyết nói như thế nào cũng khó khăn để khôi phục nhiệt tình.

Trái lại tứ ban phương hướng, học sinh mỗi cái vô cùng tung tăng như chim sẻ, như đánh cho thuốc kích thích, không ngừng lại hô lại nhảy, Tống Huy chỉ huy đội cổ động viên, cùng một chỗ hướng về ban 6 phương hướng lại vỗ tay lại ca hát, "Tứ ban, tứ ban, tứ ban tất thắng!" Tiếng ca thập phần dễ nghe, đội cổ động viên thành viên cũng là đỉnh cái xinh đẹp, chẳng qua là tình cảnh rút lại phía sau, ban 6 học sinh tuy nhiên cũng không có xem tâm tư.

Tống Huy thừa cơ hội này, ở trước mặt mọi người, công nhiên hướng về phía Mục Tuyết giơ lên hạ a, néo néo ánh mắt của mình, làm cái xem thường đối thủ thần sắc.

"Tiện nhân này!" Mục Tuyết tức giận cái đầu nhỏ hơi nước, lập tức bỏ xuống đội cổ động viên, chạy đến Mã Huy trước mặt, "Tứ Nhân, cho các người tìm Diệp Phi, các người tìm đã tới chưa, lại như vậy xuống dưới, trận này cầu chúng ta không thể không thua."

Mã Huy cũng là lòng nóng như lửa đốt, "Diệp Thanh đã sớm đi tìm, chẳng qua là còn không có tìm được."

"Ta xem hắn chính là không dám tới." Triệu Cương tại một bên nói tiếp ngồi châm chọc.

Chẳng qua là Triệu Cương lời còn chưa dứt, Mục Tuyết bỗng nhiên thật là nhớ bị giẫm đuôi bé thỏ con, thoáng cái nhảy dựng lên, "Đã đến, Diệp Phi đến rồi!"

Rất xa chứng kiến Diệp Thanh kéo lấy Diệp Phi, đang bước nhanh hướng nơi đây đi, Diệp Phi nhưng thật giống như không có việc gì người giống nhau, nhàn nhã, trấn định, một bộ không chút nào đem cái này coi thành chuyện gì to tát bộ dáng.

Mã Huy vội vàng xông đi lên, kêu lên, "Các người như thế nào mới vừa về, đều nhanh rút lại phía sau 20 điểm."

Triệu Cương chứng kiến Diệp Phi trình diện, lập tức cảm miệng không dám nói nữa, Trần Diệu Dương đều trong tay hắn không có chiếm được tiện nghi, chính mình hiện tại ở đâu còn dám khiêu khích, chỉ có sau lưng nói một chút nói bậy qua miệng nguyền mà thôi.

"Diệp Phi, nhanh lên lên sân khấu a...." Mục Tuyết lời kéo Diệp Phi liền hướng trên trận chạy.

"Này, uy, đừng do dự, người nam kia nữ nam nữ thụ thụ bất thân. . ." Diệp Phi trong lòng tự nhủ tại sao lại là người, nhưng nhìn đến hầu như tất cả ban 6 đồng học ánh mắt này sẽ đều đang nhìn mình, toát ra thần sắc mong đợi, không khỏi trong nội tâm chính là khẽ động, nhìn không được bắt đầu nghiêm túc.

"Diệp Phi, nhất định phải thắng a...." Mục Tuyết một tấm khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập chờ mong.

Diệp Phi thấy đầu đầu, quay đầu nhìn sang Diệp Thanh, đã thấy hắn dùng sức hướng về phía chính mình nắm chặt lại nắm đấm, hiện ra mười hai vạn phần trịnh trọng chăm chú, vì vậy hướng hắn gật đầu nói, "Yên tâm đi."

Mục Tuyết muốn trên trận trọng tài Lý Thiết lão sư dùng tay ra hiệu phải thay đổi người, Tiểu Cường liều mạng hơn phân nửa trận, thể lực đã sớm tiêu hao, bây giờ nhìn đến Diệp Phi tới đây, lập tức hướng Mục Tuyết ý bảo đem chính mình bị thay thế.

Diệp Phi vừa lên trận, vừa vọt vượt qua bên mình phát bóng, Lưu Hiểu Phi đứng ở điểm mấu chốt về sau, Diệp Phi hướng hắn kêu lên, "Đem cầu truyền tới."

Lưu Hiểu Phi nhớ tới ngày đó Diệp Phi thần kỳ biểu hiện, lập tức đưa bóng truyền đến trên tay của hắn.

Lý Thiết lão sư chứng kiến Diệp Phi rốt cục vẫn phải đã đến, trong lòng tự nhủ tiểu tử này cũng quá điên a, có phải hay không có lẽ lại để cho tiểu tử này cảm thụ một chút ngăn trở tư vị, cho hắn biết cơ hội trân quý, nói như vậy không chuẩn hắn mới nguyện ý gia nhập bóng rổ đội.

Quyết định chủ ý muốn nhiều thời Diệp Phi mấy lần phạm quy, nào biết được Diệp Phi lại bắt đầu lần thứ nhất cách chơi, cầu vừa đến tay lập tức liền hướng phía đối phương vòng rổ ném đi, hô, khoa trương! Lập tức chính là một cái siêu viễn cự ly ba phần lại để cho, hắn muốn thời phạm quy cũng không có cơ hội.

Soái! Đại La Kim Tiên cái này chính xác cũng không phải là thổi đấy, trực tiếp rỗng ruột trúng mục tiêu.

"Bóng tốt!"

"Diệp Phi, cố gắng lên!"

"Tiểu xe tăng cố gắng lên!" Mục Tuyết hô.

Ban 6 bầu không khí lập tức nhiệt liệt đứng lên, bị đè nén rất lâu nhiệt tình lập tức bạo phát đi ra, tiếng la lập tức vang vọng toàn trường.

"A Phi, thắng, ca mấy cái mời người uống rượu!" Mã Huy kêu lên.

"Phi ca, đem tứ ban đám này cháu trai đánh ị ra shit đến!" Diệp Thanh tức thì lộ ra so Mục Tuyết còn kích động.

Thừa dịp mỗi người hô lớn cố gắng lên khuyến khích, Mục Tuyết tức thì lén lút quay người tới đây, hướng về phía Tổng Hủy phương hướng giờ lên ngón tay giữa.

Bất quá này sẽ Tổng Hủy căn bản là không có lo lắng lý hấn, mà là nhìn qua trên trận Diệp Phi, con mắt trợn thật lớn.

Thực tàn khốc a...!

Tổng Hủy từ nhỏ tập võ, nhiệt tình yêu các loại thể dục hạng mục, bóng rổ là của nàng yêu nhất, tuy nhiên từ trước đến nay Mục Tuyết xem không đôi mắt, nhưng là điểm này đó là hai người cộng đồng chỗ.

Bình thường cũng thích xem sách, bất quá Tổng Hủy đọc sách khẩu vị cùng bình thường nữ hài bất đồng.

Nữ hài từ khác đều là thích xem ngôn tình, xem cổ trang cung đấu, mà Tổng Hủy lại bởi vì từ nhỏ luyện võ, thích xem võ hiệp, xem huyền huyền, xem xuyên việt, sủng bá bên trong anh hùng nhân vật, cùng nam hài tử đọc sách khẩu vị không sai biệt lắm, thực tế ưa thích Kim Dung tiểu thuyết võ hiệp trong hiệp khách, đặc biệt là Lệnh Hồ Xung cùng Dương Quá, quả thực chính là Tổng Hủy thần tượng, để cho nàng si mê không thôi, mà trong sách Độc Cô Cửu Kiếm cái loại này vô chiêu thắng hữu chiêu cảnh giới, thì là Tổng Hủy luyện võ cả đời mục tiêu theo đuổi.

Nhìn xem trên trận Diệp Phi, không có chính thức trận đấu đồng phục của đội, mặc dù là hai cái lớp đối kháng thi đấu, đối với đồng phục của đội yêu cầu không có như vậy nghiêm khắc, nhưng là người ít nhất cũng nên mặc cái quần áo thể thao a, nhưng hiện tại Diệp Phi trên người một kiện màu trắng mỏng T-shirt, hạ thân một cái màu xanh da trời bó quần, dưới chân rõ ràng còn đạp một đôi dép lê, cái này cách ăn mặc, cũng thật sự quá tùy ý, nhưng ở Tổng Hủy trong mắt, cái này lại hơi có chút tiểu thuyết võ hiệp trong đại hiệp phong phạm.

Lại nhìn Diệp Phi chơi bóng, cách hơn phân nửa sân bãi, bắt truyền cầu, không mang theo cầu, trực tiếp ném rổ, vòng rổ cũng không đụng, rỗng ruột nhập lưới, Diệp Phi chiêu thức ấy trực tiếp chấn động Tổng Hủy trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc dị thường, tiếp theo một lòng cũng bắt đầu có chút dị động đứng lên.

Đây là cái gì ra tay!

Cái này không phải là vô chiêu thắng hữu chiêu cảnh giới sao?

Tại Tổng Hủy trong suy nghĩ, Diệp Phi cái này trong đấu pháp, đúng là không bàn mà hợp ý nhau võ học trong trọng kiếm Vô Phong, lớn khéo léo không công tình nghĩa, theo đang mặc đến ra tay, đều có chút tùy ý rồi, vô chiêu thắng hữu chiêu hương vị, đó là chân chính nắm giữ bóng rổ tinh túy đấu pháp, người khác tuyệt đối không cách nào mô phỏng, trong lúc nhất thời, Tổng Hủy nhìn qua Diệp Phi, trong ánh mắt bộc phát ra khó có thể dùng lời nói diễn tả được dị sắc.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Hoa hậu giảng đường đang lúc cạnh tranh

Tứ ban học sinh cũng không nghĩ tới ban 6 còn tuyệt cát giấu Diệp Phi như vậy cái Ngưu Nhân, không khỏi đều là xem sững sờ, tiếng hoan hô lập tức ngừng lại.

Lúc trước bọn hắn tuy nhiên cũng đã được nghe nói tứ ban có một học sinh nào ném rổ lợi hại, tên hiệu thần chuẩn tiểu xe tăng, nhưng là không có tận mắt thấy, như thế nào cũng không nghĩ ra lại là như vậy cái chuẩn pháp, cách nửa cái sân bãi đều có thể quăng vào, cái này mẹ nó còn gọi chơi bóng rổ sao?

Chẳng qua là tứ ban tuy nhiên cả kinh trọn mất há hốc mồm, nhưng Diệp Phi cũng không khách khí, lên sân khấu không có bao lâu, liền tại đồng đội phối hợp xuống, liền đầu ba cái ba phần, điểm số lập tức đã đến 36:45, gần kề rút lại phía sau 9 điểm.

Tổng Hủy lập tức phục hồi tinh thần lại, tuy nhiên hấn thập phần thương thức Diệp Phi loại này phong cách nam sinh, nhưng là hiện tại, hiển nhiên không phải mình thương thức thời điểm, chính mình thân là tứ ban ủy viên thể dục, nữ sinh đại tỷ đầu, đúng lúc này đầu tiên muốn bảo đảm lớp học của mình chiến thắng, những thứ khác trận đấu đã xong rồi hãy nói.

Nhanh chóng tiến lên vài bước, Tổng Hủy ở đây bên ngoài hướng về phía tứ ban đội trưởng la lớn, "Vương Đại Bằng, đừng lo lắng, hấn ném rõ chuẩn, không nên thối lui đến hậu trường phòng thủ, bắt đầu toàn trường ép sát, tận lực đừng cho hấn được cầu, hiện tại chúng ta còn vượt lên đầu, tình thế có lợi, chỉ cần kéo qua hiệp đấu sau, chúng ta còn có thể thắng."

Đội trưởng kia cũng đang là Diệp Phi đầu pháp vô cùng khiếp sợ thời điểm, trong lúc nhất thời lại đã quên kết cấu, đúng lúc này nghe được Tổng Hủy hô lớn, mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng từ tâm bố trí chiến thuật, hấn cũng là theo trường cấp hai mà bắt đầu chơi bóng rổ, hiện tại cũng là trường học đội đội viên, kinh nghiệm phong phú, chỉ có điều bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Phi loại này bóng rổ quái tài, lại càng hoảng sợ, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào mới tốt, hiện tại được Tổng Hủy nhắc nhở, lập tức phản ứng tới đây.

"Trương Hoành Căn, Lý Ngọc Hồ, các người tất cả đều qua trước trận, người khác đều bắt kẻ, chuyên chăm chăm đối phương tiểu tử kia, người khác cầm cầu không sao, chính là không thể để cho hấn cầm cầu, chỉ cần chứng kiến truyền cho hấn cầu, chính là phá hư ra ngoài, cũng không thể khiến hấn nắm bắt tới tay!"

"Còn dư lại đều hồi hậu trường, lui về ba phần tuyến phòng thủ, những người khác nếu như quãng ba phần dễ cho quãng, chúng ta liền đánh bạc bọn hấn xác suất trúng, nhưng là ba phần tuyến bên trong cho ta phòng ở, bằng bóng rổ nhất định phải không chế, rồi trận đấu chấm dứt còn có năm phút đồng hồ, mọi người nhất định phải chịu đựng, chúng ta nhất định thắng."

Rất nhanh tứ ban đội trưởng liền hoàn thành tâm chiến thuật bố trí, bên ngoài tràng đội cổ động viên cũng ở đây Tổng Hủy cổ vũ hạ một lần nữa hoán nhiệt tình, Tổng Hủy cuối cùng hô một câu, đặc biệt lại để cho trên trận năm cái nam sinh ý chỉ chiến đấu sục sôi, "Vương Đại Bằng, Lý Ngọc Hồ, Trương Hoành Căn. . . Các người năm cái cho ta hảo hảo đánh, thắng tỷ tỷ nên đáp ứng cùng các người cuộc hẹn!"

Ngang!

Tứ ban năm người nghe vậy, lập tức một lần nữa khôi phục sức chiến đấu, như ngựa đực giống nhau một lần nữa sinh khí dồi dào, đám người đứng ngoài xem bay loạn.

Mục Tuyết nhìn thấy một màn này, lập tức thập phần không phục, tất cả mọi người là hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ, đã sớm biết mọi người một mực ở lấy chính mình cùng Tổng Hủy so, rồi hãy nói hấn cùng Tổng Hủy từ nhỏ đến lớn liền đứng là đối đầu, bao nhiêu năm cái kia đều là không ai phục ai, lập tức thâm nghĩ, chẳng lẽ liền người có thể bất cứ giá nào ta lại không được?

Quan sát trong sân vài tên đội viên, sau một khắc, Mục Tuyết cũng không cam chịu yếu thế hồ, "Diệp Phi, Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Trương Vũ. . . Các người cố gắng lên a..., thắng, chúng ta cũng cuộc hẹn!"

Lời này vừa nói ra, người khác đều nghe được nghe hưng phấn dị thường, sức chiến đấu tăng vọt, thực tế Diệp Thanh, nghe được Mục Tuyết thanh âm, lập tức liền không nhịn được kích động, xông đi lên cũng muốn lên sân khấu, lại bị người khác lập tức giữ chặt, chỉ có Diệp Phi chột một cái lão đảo, nguyên gốc cái tát trúng ba phần liền vòng rõ cũng không có đụng phải, lại để cho mọi người lập tức hóa đá.

Mục Tuyết vừa thấy, lập tức một đầu xám xịt, cả buổi nói không ra lời, bất quá cũng may Diệp Phi kế tiếp rất nhanh liền khôi phục trạng thái, lại là một cái ba phần ném trúng, trong sân điểm số đã đuổi tới 39:45, chênh lệch 6 điểm.

Bất quá lúc này thời điểm, tứ ban cũng đã bất cứ giá nào rồi, trận đấu sắp chấm dứt, bọn hấn vây quanh ban 6, một hồi quần quít chặt lấy, nhất là Diệp Phi chung quanh, chỉ cần chứng kiến ban 6 có chuyển bóng cho Diệp Phi xu thế, lập tức nửa đường chặn đường, không phải phá hư chính là quấy nhiễu, chính là không cho Diệp Phi cầm cầu, Diệp Phi nếu như lấy không được cầu sẽ không biện pháp quãng, không có cầu quãng người chính là lại chuẩn cũng vô dụng.

Không thể không nói tứ ban chiêu này rút cùi dưới đáy nồi cộng thêm quần quít chặt lấy thập phần hữu hiệu, Diệp Phi liên tiếp mấy lần cũng không có có thể bắt được cầu, đúng lúc này trận đấu chỉ còn lại có vài phút liền đã xong, tình thế trở nên thập phần nguy cấp.

Ban 6 cũng không phải không nghĩ tới dùng không trung chuyển bóng một chiêu này cho Diệp Phi uy cầu, chẳng qua là đúng lúc này tứ ban vì thắng lợi đã bắt đầu phát lại, chứng kiến ai muốn chuyển bóng, dứt khoát trực tiếp đi lên phạm quy, quần người như thế nào truyền đẩy, tứ ban ngoại trừ Diệp Phi bên ngoài mấy cái đội viên đánh cho nhanh nghiêm chỉnh trận cầu, bắt chân đều một rút gân, cho dù mò được phạt bóng, chính xác cũng phổ biến không tốt, thường thường ba cái đều chưa hấn một người trong, cho nên phân chênh lệch một mực liền không cách nào thu nhỏ lại.

Đúng lúc này, Lý Thiết lão sư cũng bắt đầu phát uy, vì giết giết Diệp Phi nhuệ khí, đã bắt đầu hữu ý vô ý thiên vị tứ ban, Diệp Phi hai lần tiếp cầu đều bị hấn phán là phạm quy, không cách nào tiếp tục phát huy, cho nên ban 6 đúng lúc này đúng là không có Diệp Phi cái này thần tăng tại, nhưng không cách nào thu nhỏ lại phân chênh lệch, theo đội viên đến chủ nhiệm lớp Trịnh Lâm, mỗi cái thập phần lo lắng.

Chẳng qua là Trịnh Lâm bởi vì lần trước cùng Diệp Phi ký túc xá sự kiện, hiển nhiên còn không có khôi phục lại, cho nên mặc dù gấp, nhưng không có không biết xấu hổ đi ra nói chuyện, chẳng qua là nhìn xem lo lắng xuống mà thôi.

Nhưng ở thời điểm này, thân là Đại La Kim Tiên Diệp Phi lại nổi giận.

Con bà nó chứ, chuyện gì xảy ra, rõ ràng lại thổi tổ tông phạm quy, lại cầm những thứ này phá quy củ để ước thúc tổ tông!

Xem xét trong sân Lý lão sư, tựa hồ có chút cười xấu xa đang nhìn mình, Diệp Phi trong nội tâm lập tức có chút minh bạch, đây là có ý tại trả thù chính mình a....

Cái gì đồ chơi, tổ tông không phát uy, người đương tổ tông đúng con mèo bệnh ư!

"Đem cầu một lần nữa cho ta!" Sau một khắc, Diệp Phi nhin không được lại lần nữa lên tiếng.

Lúc này thời điểm, trong sân mặt khác mấy cái đội viên cũng đều chạy trốn không có tí sức lực nào rồi, hoàn toàn mất đi đạt được năng lực, vừa nghe đến Diệp Phi vừa muốn cầu, tuy nhiên cảm thấy hi vọng không lớn, nhưng vẫn là đem cầu truyền tới.

Diệp Phi lúc này không có chờ cầu, mà là một cái bước nhanh tới đây, đoạt khắp nơi từ ban mấy cái phòng thủ đội viên trước người tiếp cầu, tứ ban đội trưởng Vương Đại Bằng vừa nhìn sự tình không ổn, lập tức tới đây xông tới.

Hai người lập tức liền đụng vào nhau.

Oanh!

Vương Đại Bằng lập tức liền ném đến Triệu Cương lúc trước tư vị, Diệp Phi đó là cái gì thể trạng, Đại La Kim Tiên tư thái, lại tu luyện Đại Lực Kim Cương bí quyết nhiều năm, có thể nói kim cương bất hoại chi thân, trực tiếp sẽ đem tứ ban lớp trưởng Vương Đại Bằng đụng bay ra ngoài, rơi mất nổi đom đóm.

Theo lý thuyết trận ban này Diệp Phi trước tiên là đứng chỗ đấy, Vương Đại Bằng đi lên xông đoạt, đập lấy Diệp Phi, có lẽ phán Vương Đại Bằng xông tới phạm quy, nhưng là tại Lý lão sư cái này hắc tiểu phán quyết phía dưới, tự nhiên là phán Diệp Phi phạm quy.

Chỉ thấy Lý lão sư hướng về phía Diệp Phi lại là một cái không có hảo ý cười, ngay sau đó đem cái còi bỏ vào trong miệng của mình, muốn thổi xuống.

"Hắc tiểu, hắc tiểu!"

Nhìn thấy một màn này, Mục Tuyết cùng ban 6 học sinh cũng nhin không được nữa tình cảm quần chúng xúc động hô lên.

Theo như vậy xuống dưới, Diệp Phi ném rõ lại chuẩn, ban 6 cũng căn bản không thể nào thắng được trận đấu, Lý lão sư rõ ràng thiên vị tứ ban, điều này làm cho kẻ cả Mục Tuyết ở bên trong ban 6 đồng học lập tức tình cảm quần chúng sục sôi đứng lên.

Sau một khắc, bất an lẽ thường chơi bóng Diệp Phi, lại làm ra khiến cho mọi người đều trợn mắt há hốc mồm một màn.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59:. Đại Phi bang

Diệp Phi bắt được cầu, thừa dịp Lý lão sư còn không có thổi còi một khắc, hướng xuống đất một cái dùng sức, đưa bóng đập tới, hoàn toàn chính là một bộ chuyển bóng tư thế.

Cái gì!

Tứ ban học sinh thấy một màn này, đều có chút không dám tin tưởng, cái này Diệp Phi không phải từ đến đều là trực tiếp ném rõ ấy ư, như thế nào rõ ràng bắt đầu chuyển bóng rồi hả?

Sau một khắc phát sinh hết thảy lập tức lại để cho tất cả mọi người ngây người.

Oanh! Đã thấy Diệp Phi ném ra bóng rõ trên mặt đất một cái bắn ngược, không có hướng đồng đội chuyển bóng, lại rời đi cái không thể tưởng tượng đường vòng cung, hướng phía Lý lão sư bay đi.

Lý lão sư cái còi còn không có vang, cũng chỉ chứng kiến một cái sâu sắc bóng rõ, hướng phía trên mặt của mình bay tới, lập tức trừng to mắt, thầm nghĩ cầu như thế nào hướng ta đã đến, địch cụ, tiểu tử này nhất định là cố ý.

Diệp Phi đúng tự nhiên là cố ý, oán hận nơi đây lão sư luôn cho tổ tông quấy rối, Diệp Phi quyết định như vậy khiến trách hấn một chút, hấn 2000 năm công lực, đó là hạng gì độ mạnh yếu, cái này một cầu lại đang phía trên thoáng bỏ thêm một tia tiên sức lực, lại để cho cầu đã bay cái đường vòng cung, lại làm cho cái này bóng rỏ tuy nhiên bám vào khí lực lại sẽ không bạo liệt, lập tức đem Lý lão sư nện chóng mặt, rồi lại không có lại để cho hấn bị thương.

Dù sao, tổ tông tuy nhiên oán hận lão sư này quấy rối, lại còn không đến mức đã muốn mạng của hấn, nếu như Đại La Kim Tiên thật sự là đối với lão Lý nổi lên sát tâm, như vậy hấn chính là toàn thân mũ sắt chạy đến chân trời góc biển, cũng hoàn toàn không thể nào chạy thoát lần này ra tay.

Hai cái lớp học sinh hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ có loại kết quả này, tại bóng rỏ trong trận đấu bị cầu đánh trúng cũng là chuyện thường, mà Diệp Phi vừa rồi cái kia một chút thoát nhìn lại cũng không phải là cố ý, theo phương hướng xem hoàn toàn cũng không phải là đối với Lý lão sư, tuy nhiên lộ tuyến quái dị, nhưng phán cái phạm quy cũng không tính chấm dứt, không thể nói đúng ác ý, rồi hãy nói có ai nghe qua trận bóng rỏ thượng trọng tài bị bóng rỏ nện chóng mặt tình huống, trong lúc nhất thời hai bên lại đều cũng có chút ít không biết làm sao đứng lên.

Trịnh Lâm mau để cho Mục Tuyết mời đến trường học y, nhìn xem không có cái gì trở ngại, đem dùng cáng cứu thương giơ lên xuống dưới, chính mình tức thì lại đi làm công thất mời đến một gã khác thể dục lão sư, này mới khiến trận đấu tiếp tục đã tiến hành xuống dưới.

Bởi như vậy, đã không có Lý lão sư thiên vị, tứ ban lập tức cá ướp muối lớn trở mình, Diệp Phi liên tục được cầu, mấy cái ném bóng thần chuẩn vào cùng, xa quãng phạt bóng mỗi cái trúng mục tiêu, lại tất cả đều là rồng ruột nhập lưới, đã đến trận đấu chấm dứt, ban 6 trực tiếp dùng 51:47 chiến thắng.

Trận đấu chấm dứt tiếng cười vừa vang lên, ban 6 học sinh lập tức hoan hô lên, mỗi cái đi vào Diệp Phi bên cạnh, vỗ vỗ bờ vai của hấn, tỏ vẻ tán thưởng, có mấy cái hưng phấn thậm chí muốn bắt ở hấn đưa hấn ném ra...(đến) giữa không trung, nhưng tổ tông là người nào, sao có thể để cho người khác tùy tiện hướng trên trời ném, một cái có thái bí quyết để cho có ý nghĩ này đồng học rất nhanh buông tha cho quyết định này.

Mục Tuyết xông lên cũng muốn cùng Diệp Phi chúc mừng một chút, nhưng là không đợi hấn đến Diệp Phi trước mặt, Diệp Phi cũng không biết nhanh như chớp chạy đến địa phương nào đi, tức giận đến Mục Tuyết lại là liên tục dậm chân, ngoài miệng không ngừng mắng Diệp Phi nhất gan, trong nội tâm cũng không ngừng trời lên Diệp Phi tại trận đấu thời điểm nhất cử nhất động, trong khoảng thời gian ngắn đứng là có chút ngẩn người.

Thắng được trận đấu đối với Diệp Phi mà nói bất quá là làm việc nhỏ, không đáng ngạc nhiên, chung quanh học sinh phản ứng khi hấn xem ra thật sự là có chút đã qua, là đồ cái thanh tĩnh, tránh thoát chung quanh đồng học, đã nghĩ đi ra ngoài đi bộ đi bộ, đúng lúc này, lại chợt thấy Diệp Thanh theo đạo học sau đằng sau, đang thấp phàn đặc ý cùng mấy cái học sinh không biết đang nói cái gì.

Diệp Phi nhất thời hiếu kỳ, lóe lên thân lập tức theo đi qua.

"Đều lấy ra, ban 6 thắng tứ ban 4 điểm, dựa theo lúc trước bàn khẩu, mỗi người các ngươi thua ta 40 khối, một phần đều không cho ít!" Diệp Thanh hăng hái mà nói.

"Thanh ca, ngươi không phải nói Phi ca sẽ không tới ấy ư, chúng ta mới đánh bạc tứ ban thắng được, sớm nói Phi ca sẽ đến, chúng ta mới sẽ không. . ."

Một tiểu béo nam sinh lẩm bẩm nói.

Diệp Thanh lập tức ở cái kia tiểu béo đỉnh đầu vỗ mạnh một cái, "Ngươi heo a..., Phi ca tới hay không cũng không phải do ta quyết định, ta cũng không nói Phi ca nhất định không đến, chỉ nói là có khả năng, nhanh lên, đem tiền lấy ra, đúng rồi, còn có cái này vốn hòa ảnh nhẫn giả manga!"

Cái kia tiểu béo nghe vậy, tuy nhiên không tình nguyện, chỉ lại sợ bị đánh, đành phải ủy ủy khuất khuất xuất ra 40 khối tiền, hơn nữa trên tay manga, giao cho Diệp Thanh trong tay.

"Thanh ca, đây là tháng này phần tử, tăng thêm thua cái này 40 khối, tổng cộng 100, nhĩ lão cát kỹ." Cái khác vóc dáng cao cao lại hết sức gầy yếu nam sinh cẩn thận từng li từng tí nói.

Diệp Thanh gật, vẻ mặt hiển ngang lăm lăm, "Yên tâm đi, gầy trúc, về sau tại Phi Diệp học viện, Đại Phi bang hội bảo kê ngươi đấy, ngươi chính là Đại Phi bang người, bảo vệ ngươi không bị người khi dễ, Phi ca cũng không phải là Trần Diệu Dương tiểu tử kia có thể so sánh được."

"Cảm ơn Thanh ca, cảm ơn Thanh ca."

Diệp Thanh đang đặc ý, quay đầu nhìn lại một cái nam sinh muốn chạy, lập tức hô, "Lại muốn trượt, cho lão tử đứng vững rồi!"

Nam sinh kia phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt khổ tương nói, "Thanh ca, tháng này trong nhà cho tiêu vật đã dùng hết rồi, trước thiếu nợ một tháng, tháng sau cùng một chỗ cho được hay không được?"

Diệp Thanh lập tức bộ mặt tức giận, "Ngươi như vậy Phi ca hội rất không cao hứng ah, Phi ca tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!"

Nam sinh kia vội vàng khoát tay, "Thanh ca Thanh ca, mới nhất định thư thả hai ngày, liền hai ngày, ta đi vay tiền, nhất định đem cái này nguyệt phần tử đưa trước."

Diệp Thanh sờ lên học sinh kia trên người, phát hiện xác thực không có tiền, chứng kiến hấn trong túi xách có quyển tiểu thuyết, nhìn nhìn danh tự lập tức nói, "Cái này vốn "Đại La Kim Tiên tại đô thị" không tệ, Phi ca ưa thích, coi như tiền lãi trước tịch thu rồi, sáng ngày một lập tức đem phần tử đưa trước đến, đừng làm cho ta tìm ngươi đi thu, bằng không thì Phi ca tức giận, ta cũng không pháp bảo kê ngươi."

Nam sinh kia lập tức liên tục gạt đầu.

Còn lại mấy cái tất cả lớp nam sinh, vây quanh Diệp Thanh, cũng là nhao nhao lấy tiền, có rất nhiều cảm cá độ bóng đá thua tiền, có rất nhiều tại giao cái gì phí bảo hộ, còn có đấy, thì là tại giao cái gì nhập giúp đỡ đăng kí phí, Diệp Phi thấy, lập tức tức giận đến miệng đều lệch ra.

Khốn nạn, tiểu tử này vậy mà. . .

Diệp Phi nhìn đến đây, cũng nhìn không được nữa, theo trong góc đi ra, một chút liền đem Diệp Thanh rút ra đến một bên.

"Tiểu tử, ngươi phản rồi, học cái gì không tốt, dám đập vào tổ tông cơ hiệu thu phí bảo hộ!" Diệp Phi hướng về phía Diệp Thanh cá giận nói.

Này sẽ Diệp Phi mới hiểu được, nguyên lai Diệp Thanh tận tình khuyên bảo kéo chính mình chơi bóng rổ, lại là bởi vì hắn đám bọn họ đang đánh cuộc cầu, Diệp Thanh áp rất đúng ban 6 sẽ thắng, khó trách hắn thuyết phục chính mình tận hết sức lực, nguyên lai vì vậy.

"Phi ca Phi ca, không phải như thế, ngươi lại để cho tiểu đệ trước giải thích một chút." Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi tức giận, có chút sợ hãi, vội vàng nói.

Diệp Phi một tay lấy Diệp Thanh buồng, quát, "Ngươi nói!"

Bóng rổ trận đấu lúc trước, ta xem mấy người bọn hắn lớp khác đấy, một mực ở đánh cuộc ai sẽ thắng, vì vậy nhất thời có chút ngứa tay, lúc này mới mở bàn khẩu, để cho bọn họ đặt cược, chẳng qua là muốn tìm được chút món tiền nhỏ giao học phí mà thôi.

"Đừng tránh nặng tìm nhẹ, cho tổ tông nói điểm chính, cái này phí bảo hộ là chuyện gì xảy ra, còn có, cái này Đại Phi bang là chuyện gì xảy ra?" Diệp Phi hướng về phía Diệp Thanh quát.

"Cái này, cái này. . ." Diệp Thanh tròn mắt một hồi loạn chuyển.

"Phi ca đánh bại Trần Diệu Dương về sau, bọn hắn Diệu Dương bang một bộ phận cùng một ít lúc trước bị thụ Trần Diệu Dương khi dễ đồng học đều cùng một chỗ tới tìm ta, nói muốn đi theo Phi ca lăn lộn, tiểu đệ nhìn thấy bọn hắn rất có thành ý, cho nên dứt khoát đem bọn họ tổ chức, tiến hành quản lý, chẳng qua là mỗi tháng tượng trưng thu chút thủ tục phí mà thôi, về phần cái tên này, là bọn hắn ngưỡng mộ thân thủ của ngươi, đấy."

Nói đến đây, Diệp Thanh bỗng nhiên một ngón tay bên cạnh một đám đang tại sừng sờ học sinh, đối với bọn họ uy phong凛凛 nói, "Còn không mau gọi đại ca."

Một đám học sinh lập tức hướng về phía hai người phương hướng một cái cúi đầu, cùng kêu lên nói, "Đại ca!"

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60:.. Tờ giấy nhỏ

Diệp Thanh về mặt đặc ý, đối với Diệp Phi nói, "Xem đi Phi ca, bọn hắn rất nghe lời đấy."

Diệp Phi lập tức một cái ót xám xịt, 2000 năm, dĩ vãng bang phái a..., đạo tặc a..., xã hội đen a..., lưu manh a... Những thứ này việc ác bắt tận gia hòa, đều là chính mình trọng điểm đã kích đối tượng, mình là gặp một cái diệt một cái, như thế nào hiện tại chính mình tiểu tôn tử rõ ràng thành lập một cái Đại Phi bang, còn làm cho mình đương lão đại, đây coi là là chuyện gì xảy ra, Diệp Phi nhất thời có chút phản bất quá pháp đến.

"Ta mới không lo lão đại của các ngươi, nhanh lên đem cái này cái gì Đại Phi bang giải tán." Diệp Phi lập tức nói.

"Lão đại mới không phải bảo ngươi, là ở bảo ta." Diệp Thanh lập tức nói, sau đó lại một chỉ Diệp Phi phương hướng, đối với một đám học sinh nói, "Gọi Phi ca a..., đồ đàn, phản ứng chậm như vậy!"

"Phi ca!" Lại là một hồi đều nhịp tiếng kêu, lần này một đám bát lương thiếu niên thanh âm càng lớn.

"Phi ca, không nói gạt ngươi, ta mới là Đại Phi bang lão đại, mà ngươi thì là Đại Phi bang lãnh tụ tinh thần." Diệp Thanh dương dương đắc ý nói, "Tiểu đệ biết rõ Phi ca ngươi so sánh bề bộn, cũng không thích quản lý trong bang những thứ này tục vụ, bình thường trong bang có việc, bọn hắn sẽ không đi phiền ngươi, đều là tìm ta cái này lão đại đấy, Phi ca ngươi chỉ cần thời khắc mấu chốt đi ra sáng tỏ hiện thái độ là được rồi."

Lãnh tụ tinh thần?

Diệp Phi nghe được trọn mắt nhìn thẳng, đây coi như là cái gì đồ chơi, chẳng lẽ lại chính mình còn muốn cho đám này tiểu thí hải đương thần hộ mệnh không thành.

"Không được, lãnh tụ tinh thần cũng không được."

Không hề nghĩ ngợi, Diệp Phi lập tức lắc đầu, nói, "Ta mới không cho các ngươi đương cái này lãnh tụ tinh thần, ngươi cũng nhanh đưa cái này cái gì Đại Phi bang giải tán, tổ tông nghe liền tâm phiền."

"Phi ca, cái này sẽ là của ngươi không phải." Diệp Thanh cũng không biết là nơi nào đến lá gan, cứ việc Diệp Phi phản đối, hay là không thay đổi cách làm của mình, "Đại Phi bang cũng không phải ngươi thành lập đấy, đều muốn giải tán cũng phải nghe một chút ý kiến của ta, huống hồ ngươi hỏi một chút chúng ta những thứ này huynh đệ, bọn họ đều là không phải tự nguyện đến đây, đều có nguyện ý hay không đi theo ta cùng Phi ca làm."

"Các ngươi đều nói nói." Diệp Phi xuất ra lão đại phái đoàn, chậm rì rì hướng về phía chung quanh học sinh nói.

"Chúng ta đều là tự nguyện!"

"Phi ca, ngươi ngàn vạn không nên giải tán Đại Phi bang a...."

"Phi ca, ngươi có phải hay không chê chúng ta phần tử tiền muộn rồi, tháng sau chúng ta gặp bội."

"Phi ca, ngươi thu thập Trần Diệu Dương, liền đứng ân nhân của chúng ta, ngươi nếu như không quan tâm ta đám bọn họ, chúng ta cùng với lăn lộn a...."

"Phi ca, ngươi cùng Thanh ca nhất định không nên mặc kệ chúng ta a...."

...

Một đám học sinh lập tức rung trời giống như hô lên, có lòng đầy cảm phẫn, có ngôn từ chuẩn xác, còn có ngữ khí bi thảm, rất có chút chính mình nếu như không đồng ý, đối phương lập tức trở thành không có cha mẹ cô nhi ý tứ, nghe được Đại La Kim Tiên Diệp Phi cũng là sửng sốt sửng sốt đấy.

Này sẽ hần cuối cùng biết rõ, vì cái gì chính mình thu thập bang hội đạo tặc mấy ngàn năm rồi, kết quả là vẫn có nhiều như vậy bang phái, vẫn có nhiều như vậy đạo tặc không ngừng hiện lên, không ngờ như thế chúng ta cái này quốc gia, khắp nơi đều có được kéo bè kết phái thổ nhưỡng a....

"Phi ca, ngươi tuy nhiên không muốn chính mình đương lão đại, thế nhưng là ngăn không được người khác đem ngươi trở thành lão đại, ngươi có làm hay không lão đại là của mình sự tình, nhưng người khác đem không đem ngươi đương lão đại cung cấp lấy là của người khác sự tình, ngươi không lo lão đại không sao, cũng không thể chống đỡ người khác đem ngươi trở thành đại ca cung cấp lấy, làm đại ca không thể bá đạo như vậy đấy."

Diệp Thanh bỗng nhiên tầm đó nói ra một câu thập phần có triết lý lời mà nói..., làm cho Diệp Phi trong lúc nhất thời cũng khó có thể ứng đối.

Đúng vậy a, thật giống như mình là thần tiên, đi qua 2000 năm, người khác xin thấy mình, chính mình tự nhiên có thể không thấy, thế nhưng là ngươi cũng không thể không cho người khác tới cầu kiến chính mình, không cho người khác đem mình làm thần tiên cung cấp, cái này không khỏi liền thật không có đạo lý rồi, trong lúc nhất thời Diệp Phi há to miệng, cũng là nói không ra lời.

Chứng kiến Diệp Phi đuối lý, Diệp Thanh trên mặt lập tức lộ ra một cái đắc ý thần sắc, đứng lên đến cười đùa tí từng nói, "Phi ca, chuyện này đã là định rồi đấy, ngươi cũng đừng khiêm tốn, tiểu đệ cũng chẳng qua là thuận theo dân ý mà thôi, huống hồ nhà bọn họ đều có tiền, mỗi tháng xuất ra điểm tới hiếu kính chúng ta cũng không phải việc khó, chúng ta cũng không phải khi dễ người, huống chi, chúng ta còn có thể dùng tiền này đến trợ giúp người nghèo, cái này không là một chuyện tốt nha."

Diệp Phi nhìn nhìn Diệp Thanh, trợ giúp người nghèo, ta xem đều là ngươi cái này tiểu tôn tử chính mình bỏ ra a, tiểu tử này rõ ràng như vậy không nghe lời, đập vào tổ tông cờ hiệu xằng bậy, tìm một cơ hội, nhất định phải hảo hảo quản giáo một chút, Diệp Phi thầm nghĩ trong lòng.

Diệp Thanh chứng kiến Diệp Phi không nói lời nào, cho rằng Diệp Phi đúng chấp nhận, vì vậy hướng chung quanh một đám đồng học phát phát tay, ám chỉ bọn hắn có thể rời đi.

Diệp Phi vốn muốn hôm nay sẽ đem lại nói mình bạch, nhưng là tướng tượng đám này vẫn đề thiếu niên, coi như mình cái này Đại Phi bang không thu bọn hắn, như vậy bọn hắn còn có thể gia nhập cái gì khác bang phái, không chuẩn còn có thể làm ra chuyện gì xấu, còn không bằng ở lại chính hần một Đại Phi bang ở bên trong, mình cũng tốt tiến hành quản thúc, cho nên cũng liền không có mở miệng ngăn cản, chẳng qua là rất vượt qua trường Diệp Thanh liếc, nói, "Đừng cho tổ tông phát hiện các ngươi làm chuyện xấu, nếu không tổ tông cũng không tha cho các ngươi!"

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi nhượng bộ, trong nội tâm lập tức đắc ý, ngoài miệng lại liên tục gật đầu nói, "Phi ca dạy rất đúng."

Vốn Diệp Phi muốn thừa dịp lần này trận bóng rổ hiệu quả lại để cho Diệp Thanh bái chính mình vì sư, tốt dạy bảo hần tu tiên, thế nhưng là hiện tại như vậy xem ra, Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử phẩm chất rất có chút vấn đề, những thứ không nói khác, thành lập bang phái chính mình đương lão đại chuyện này để cho Diệp Phi rất không thoải mái.

Bởi như vậy, cho dù lúc này thời điểm Diệp Thanh đều muốn bái chính mình vì sư, mình cũng phải suy nghĩ thật kỹ một chút, Diệp Phi cũng không muốn dạy dỗ cái nhị thế tổ tiên nhân, hư hỏng thanh danh của mình.

Còn phải nghĩ biện pháp lại để cho Diệp Thanh học giỏi a..., Diệp Phi trong nội tâm nhin không được thờ dài, có thể tuy vậy, cũng không phải một lần là xong đây, được từ từ sẽ đến.

Nhìn qua đặc ý quên hình tiểu tôn tử, Diệp Phi trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp, đành phải trước như vậy đi.

Có chút buồn bực Diệp Phi quyết định về trước ký túc xá, vui đùa một chút trò chơi giải buồn cũng tốt.

Rời đi chưa được hai bước, lúc này thời điểm, bỗng nhiên một nữ hài tử thân ảnh ra hiện ở trước mặt của hắn.

Diệp Phi ngẩng đầu nhìn lên, lại là cái thập phần lạ lẫm, chính mình cho tới bây giờ cũng không có tiếp kiến nữ hài.

Cô bé kia đang mặc một thân cao bồi giả bộ, mang trên mặt vài phần phản nghịch, tựa hồ lộ ra cái gì đều không để ý, nhưng là giờ phút này cô bé kia hiển nhiên có chút buồn bực, nhìn qua Diệp Phi vẻ mặt không cam lòng.

"Có chuyện gì không?" Diệp Phi thấy thế, nhin không được hỏi.

Cô bé này xuất hiện thật sự là đột nhiên, Diệp Phi cũng không biết hắn ý đồ đến.

"Đây là đưa cho ngươi." Cô bé kia lại thập phần không cam lòng nhìn Diệp Phi vừa nhìn, theo trên người lấy ra một cái giấy được thập phần tinh xảo hồng nhạt tờ giấy, đưa tới Diệp Phi trong tay, tức giận.

Đây là cái gì? Diệp Phi nhất thời có chút sờ không được ý nghĩ.

Ngẩng đầu muốn hỏi một chút trước mặt nữ hài, lại phát hiện đối phương đã quay người rời đi, Diệp Phi lại là không hiểu ra sao.

"Cô bé kia hình như là từ ban đây, Phi ca a..., đây là cái gì?" Diệp Thanh đứng lúc này cũng cùng nhau đi lên, có chút hăng hái mà hỏi.

Từ ban, không phải vừa cùng chúng ta ban 6 chơi bóng rổ chính là cái kia lớp sao? Diệp Phi nào biết đầu hắn tới làm gì, thuận tay mở ra tờ giấy vừa nhìn, phát hiện hồng nhạt trên trang giấy ghi có một nhóm tuyến thanh tú chữ nhỏ.

Sau khi tan học đến võ đạo quán đến, không đến ngươi nhất định phải chết!

Phía dưới một cái kí tên: Tống Hủy.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61.: Đại tỷ đầu

Diệp Phi rất xa trông thấy qua Tống Hủy, biết rõ nàng là cái không chút nào kém hơn Mục Tuyết hoa hậu giảng đường cấp mỹ nữ, thậm chí tại giáo viên forum danh khí còn muốn hơi lớn tại Mục Tuyết, vốn dùng loại mỹ nữ này đối với Diệp Phi lực sát thương, Diệp Phi đó là xem cũng sẽ không nhiều liếc nhìn nàng một cái, thật xa vừa thấy sẽ tránh đi, coi như là gặp mặt cũng là lựa chọn bỏ qua.

Nhưng là tờ giấy này ngữ khí thật sự là thật là làm cho người ta khó chịu, cái gì gọi là không đến ngươi nhất định phải chết, Diệp Phi cảm thấy nếu như mình không đi lời mà nói..., nhất định sẽ bị xem thường, hơn hai nghìn năm rồi, Đại La Kim Tiên lúc nào đã bị qua như vậy khiêu khích, đi qua mặc dù là lại ngưi bức nhân vật, muốn gặp mình cũng phải cung kính, dám nói loại lời này người sớm đã bị chính mình ném tới ngoài không gian, hiện tại còn không biết ở đâu cái tình hệ ở bên trong phiêu dẫu.

Diệp Phi cất bước lên đi, dù sao rời tan học cũng không quá đáng còn mấy phút nữa thời gian, chính mình nhàn rồi cũng là nhàn chán, dứt khoát đi ra võ đạo quán đi xem, cái này Tống Hủy, đến cùng có bản lĩnh gì, lại dám cùng tổ tông kiêu ngạo như vậy.

Phi Diệp học viện là cả nước nhất lưu viện trường học, tuy nhiên chỉ là một chỗ trường cấp 3, nhưng trong sân trường cơ sở vật chất phương tiện thập phần đầy đủ hoàn mỹ, có được một cái sân bóng, sáu khối sân bóng rổ, một tòa võ đạo quán, một tòa bơi lội quán, tam khối sân bắn dấy, bốn khối tennis trận cùng hơn một cái công năng tổng hợp trận, cũng vì thiết lập nhiều khóa ngoại hoạt động bộ phận, là học sinh cung cấp muôn màu muôn vẻ sau khi học xong hoạt động.

Toàn trường 90% trở lên học sinh, cũng sẽ ở nhập học chi tế, lựa chọn báo danh tham gia một cái trong đó hoặc mấy cái khóa ngoại hoạt động bộ phận,

ở trong đó biểu hiện ưu dị còn có thể tại kỳ thi cuối năm trong đạt được không ít thêm phần, Diệp Phi lại có khai giảng không có vài ngày bỏ chạy học, thấy lớp trưởng Mục Tuyết bỏ chạy, cho nên đứng là một cái tên cũng không có báo.

Võ đạo quán đứng Phi Diệp học viện lớn nhất trận quán một trong, bên trong thiết võ thuật, Judo, Taekwondo, Karate, Tiệt Quyền Đạo, Aikido, Brazilian Jiu-Jitsu, Muay Thai chờ mười cái ngành, phân loại, gian phòng phân đồng, Diệp Phi đi vào, lập tức có chút không biết nên hướng chạy đi đâu.

Hiện tại đúng là tan học thời điểm, bên trong đã đến không ít học sinh, võ đạo trong quán bày biện ra một mảnh khí thế ngất trời cảnh tượng, Diệp Phi còn từ bên trong chứng kiến không ít nhìn quen mắt học sinh, bọn hắn nguyên một đám nhìn thấy Diệp Phi, nhao nhao đi lên vấn an, trong miệng Phi ca Phi ca gọi không ngừng, lộ ra đã thân mật lại sùng kính.

Diệp Phi vừa hỏi, nguyên lai bọn hắn lại cũng đứng Đại Phi bang thành viên, lúc trước có chút đã từng gặp chính mình giáo huấn Trần Diệu Dương, đều cho là mình là một công phu cao thủ, cho nên mỗi cái đối với chính mình đều là thập phần tôn sùng, vừa thấy mặt đã đi lên vấn an.

Diệp Phi trên ột không khỏi một hồi xám xịt ứa ra, trong lòng tự nhủ cái này Diệp Thanh thật có thể tìm phiền toái cho mình, Đại Phi bang rõ ràng làm nhiều người như vậy tới đây, sau này mình đều muốn giải tán bọn hắn, thật đúng là không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

"Phi ca, người như thế nào đến nơi này, có phải hay không vừa vặn có rảnh đến chỉ điểm chúng ta mấy tay?" Đúng lúc này, một đệ tử hỏi.

Chung quanh một đám học sinh nghe xong, lập tức cũng dừng bước, thập phần chờ mong nhìn xem Diệp Phi.

Diệp Phi nhìn xem chung quanh học sinh thể trạng, hiển nhiên đều không có cái gì tu luyện tư chất, lập tức lắc đầu nói, "Các người nơi này là không phải có một gọi Tống Hủy nữ sinh, hắn ở địa phương nào?"

"Nguyên lai Phi ca đúng tới tìm chúng ta Tống Hủy đại tỷ đầu a..., hắn thi ở lầu một phần cuối cái kia đang lúc lớn nhất trong phòng, cửa gian phòng bài tử đúng võ thuật bộ phận." Học sinh kia lập tức đáp.

Diệp Phi gật đầu, lập tức hướng phía cái kia gian phòng đi đến, một đường trải qua, chứng kiến bất đồng gian phòng đều có bất đồng học sinh, luyện tập lấy bất đồng chủng loại thuật cận chiến.

Diệp Phi mới đầu còn cảm thấy có chút tò mò, nhưng là tùy ý nhìn mấy lần hội về sau, liền lập tức chẳng muốn lại nhìn, những học sinh này tư chất đều là bạch mô mầm kéo đến, luyện , võ đến dưới chân phù phiếm, quyền cước vô lực, đừng nói cùng chính mình so sánh với, coi như là cùng Tiểu Lý Tử so sánh với, cũng kém được thật xa, tại Diệp Phi xem ra bọn hắn luyện võ thuần túy chính là mò mẫm chậm trễ công phu, căn bản không có cái gì thành tựu, nói khoa chân múa tay đều là cất nhắc bọn hắn, hoàn toàn liền một đám triệt đầu triệt não củi mục.

Bất quá lại nói tiếp Diệp Phi ánh mắt cũng xác thực cao chút ít, dùng hắn có thể tu thành Đại La Kim Tiên tư chất, vốn là trên thế giới này cũng không có mấy người, yêu cầu mỗi người cùng hắn, đây chẳng phải là tiên nhân bay đây trời rồi, căn bản không thực tế, muốn biết rõ tu tiên loại sự tình này, người bình thường cơ hội tuy khó cầu, nhưng đối với tiên sư mà nói, tư chất tốt đệ tử cũng là đồng dạng khó có thể tìm được.

Chờ đi tới võ thuật cửa quán khẩu, Diệp Phi con mắt mới tinh toán sáng lên một cái.

Chỉ thấy một người trên đầu tết tóc đuôi ngựa, tư thế hiên ngang nữ sinh, đang mặc một thân truyền thống hồng nhạt tơ lụa quần áo luyện công, đối mặt với chung quanh mấy tên vây quanh chính mình cấp ba cấp nam sinh, vốn là một cái đá nghiêng, đá ngã một người nam sinh, đón lấy tay trái một vòng khê quần, lại để cho tay trái hai tên nam sinh đụng vào nhau, cuối cùng thì là nhảy dựng lên một cái cái kéo chân, đem cuối cùng một người nam sinh ngã lật trên mặt đất, động tác tiêu sái xinh đẹp cực kỳ, mà ngay cả Diệp Phi cũng nhìn không được nữa trong nội tâm uống âm thanh màu.

Chỉ bằng lấy chiêu thức ấy, tại Diệp Phi xem ra, nữ sinh này đương đệ tử của hắn xem như đủ tư cách được rồi, có lẽ cùng Lý Thành Diệp tư chất không sai biệt lắm, thậm chí so với hắn còn cao hơn một chút chút ít.

Nhìn lại một chút nữ sinh kia dung mạo, Diệp Phi trong nội tâm lập tức khê động, vậy mà chính là mình tại trận đấu lúc thấy Tống Hủy, cách đó không xa còn đứng lấy cái kia đến đưa tin nữ sinh, trên mặt tức thì tất cả đều là oán trách, phảng phất ai thiếu hắn một trăm vạn.

Bây giờ Tống Hủy, một thân quần áo luyện công, thiếu đi vài phần bên ngoài trang chi huy như định khí thế, khí chất trong lại nhiều hơn vài phần khí khái hào hùng bức người hương vị.

Nhìn thấy Diệp Phi tới đây, Tống Hủy lập tức hướng chung quanh mấy cái nam sinh khoát tay áo nói, "Tốt rồi, hôm nay liền luyện tập đến nơi đây, các người có thể trở về đi."

Cái kia vài tên nam sinh nghe vậy, đều hướng về phía Tống Hủy nhẹ gật đầu, về sau thu dọn đồ đạc ly khai, xem ra, lại cũng này đây Tống Hủy như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

"Tiểu Mễ, người cũng sẽ biết đi đi, quay đầu lại ta đi tìm người." Tống Hủy lại hướng về phía cái kia đưa tin nữ hài nói ra.

"Không cho người khác lên, chính mình lại ăn mảnh, thật sự là hơi quá đáng." Đưa tin nữ hài trong miệng một hồi nhỏ giọng lầm bầm.

"Đã thành, Tiểu Mễ, quay đầu lại mời người nổi tiếng cay cua." Tống Hủy xông hắn cười cười nói.

"Cái này còn kém không nhiều lắm." Đưa tin nữ hài lúc này mới thoả mãn, bước nhanh rồi đi.

Không rõ đến cùng chuyện gì, Diệp Phi nghe được không hiểu ra sao, lúc này thời điểm Tống Hủy mở miệng, "Diệp Phi, người đến muộn năm phút đồng hồ."

Diệp Phi trong nội tâm lấy làm kỳ, tổ tông rõ ràng là tan học đã tới rồi, cái gì gọi là đến muộn năm phút đồng hồ.

Nguyên lai Diệp Phi đến võ đạo quán thời điểm, trên đường đi nhìn nhiều hội quang cảnh, cho nên bỏ ra năm phút đồng hồ thời gian, cái này tại Tống Hủy xem ra, đã là đến muộn.

"Về sau ta gọi người đến, không cho người muộn, biết không?" Tống Hủy cảnh cáo nói.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ đây coi là chuyện gì, mình và cái này Tống Hủy lần thứ nhất gặp mặt, tổ tông cùng người lại không có quan hệ gì, hần rõ ràng liền cảnh cáo tổ tông về sau chớ tới trễ, hơn nữa lúc trước hần trên tờ giấy ngủ khí, quả thực là có chút quá mức chuyên hoành, cô bé này ngược lại thật sự là giáo viên website trong truyền thuyết đại tỷ đầu ấy ư, tại Diệp Phi xem ra, ngược lại rất giống Thanh triều những năm cuối hần đã từng nhìn thấy qua nữ Thổ Phi tác phong.

"Người gọi tổ tông đến có chuyện gì?" Diệp Phi không có lý hần, lại hỏi ngược lại.

Tổ tông muốn gặp người chỉ thấy người, không muốn gặp sẽ không cách nhìn, muốn lúc nào đến liền lúc nào đến, người một cái tiểu nữ oa em bé, dựa vào cái gì quản tổ tông! Diệp Phi thần sắc, vậy cũng tuyệt đối không phải bình thường cảnh.

Tống Hủy nhìn thấy Diệp Phi thần sắc, lập tức sững sờ, cũng là có chút tức giận, bất quá suy tư một lát, hay là nhẫn nại một chút, nói, "Ta gọi người đến, đúng có một việc sẽ đối người nói."

Tống Hủy đương đại tỷ đầu đương đã quen, người khác đều sợ thân thủ của nàng, đối với mệnh lệnh của nàng đều là nói gì nghe nấy, thế cho nên hần rất lâu đều không có gặp được Diệp Phi loại này không đem hần để vào mắt nam sinh, lập tức cảm thấy thập phần không thoải mái, không chỉ có như thế, đối phương còn tự xưng tổ tông, điều này làm cho hần cảm thấy thập phần quái dị.

"Chuyện gì nói mau, tổ tông còn có việc." Diệp Phi nói.

Trong lòng tự nhủ ta cũng muốn nhìn xem người như thế nào để cho ta chết chắc rồi, Diệp Phi nhớ tới lúc trước trên tờ giấy ngủ khí, trong nội tâm cũng rất không thoải mái, lần này có chủ tâm chính là tức giận Tống Hủy đấy, cũng muốn nhìn xem hần có bản lĩnh gì.

Tống Hủy nhìn Diệp Phi, vốn là thập phần lạnh như băng khóe mắt bỗng nhiên lộ ra mỉm cười, lại để cho trên mặt của nàng lập tức nhiều hơn một tia sáng ngời chỉ sắc, tiếp tục mở miệng nói, "Diệp Phi, ta thích người, ta muốn người làm bạn trai ta."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62:.. Bạo lực tổ tông

Cái gì!

Mặc dù Diệp Phi thân là Đại La Kim Tiên, 2000 năm qua gặp được qua vô số loại hình nữ tử, như Tống Hủy như vậy trực tiếp nữ hài vẫn còn là lần đầu tiên gặp được.

Mặc dù là nữ Thổ Phi đoạt lão công cũng phải tiên kiến gặp mặt bồi dưỡng một chút cảm tình, tuyệt đối không có như vậy đấy.

Huống chi mới vừa rồi còn về mặt sát khí nói không cho phép chính mình muộn, sau một khắc lại còn nói muốn mình làm bạn trai của nàng, chuyển biến to lớn, lại để cho Diệp Phi quả thực không tin lỗ tai của mình.

Huống chi mình cùng cái này Tống Hủy còn là lần đầu tiên nhận thức, lẫn nhau tầm đó lại thập phần chưa quen thuộc, cũng không hỏi chính mình có đồng ý hay không, cứ như vậy muốn chính mình đương bạn trai của nàng, loại này bá đạo lực lượng hần đến cùng từ đâu mà đến, chẳng lẽ hần liền biết mình hội nhất định đồng ý không thành, kinh ngạc ngoài, Đại La Kim Tiên lập tức trong lòng có chút tức giận.

Bên này Diệp Phi trong nội tâm khó chịu, bên kia Tống Hủy nhưng thật giống như đã dự liệu được Diệp Phi phản ứng, thập phần trấn định nói, "Người không cần kỳ quái, ta nói là sự thật, ta nhìn thấy người đang ở đây trên trần bóng rổ biểu hiện, cho rằng rất không tồi, phù hợp trong nội tâm của ta bạn trai hình tượng, người có làm ta bạn trai tiềm chất, cho nên ta quyết định hảo hảo bồi dưỡng một chút người, cho người làm của ta tạm thời bạn trai, về sau nếu như hợp cách, lại chuyển chính thức."

Diệp Phi trong lòng tự nhủ, đây coi là chuyện gì, lại để cho người khác làm bạn trai lại cần bản không cùng người khác thương lượng, còn muốn bồi dưỡng chính mình, tại sao có thể có như vậy chủ động bá đạo nữ hài, quả thực hơi quá đáng, chính mình thân là tiên nhân, coi như mình muốn bồi dưỡng Diệp Thanh, còn phải hao ngôn hao ngữ cùng hần thương lượng, cô bé này rõ ràng trực tiếp liền lên, tổ tông thực là lần đầu tiên gặp được.

Quay đầu nhìn xem Tống Hủy, dáng người, tướng mạo đều tốt, hoàn toàn có thể được xưng tụng đúng mỹ nữ một người, loại sự tình này nếu như rơi xuống bất kỳ một cái nào ngoại trừ Diệp Phi bên ngoài nam đồng học chỗ đó, chỉ sợ đều là cầu còn không được, nhưng là Diệp Phi lại hết lần này tới lần khác là một ngoại lệ.

Khi hần cái này Đại La Kim Tiên trong mắt, mỹ nữ tuyệt đối đồng đẳng với độc được, thực tế như Mục Tuyết Tống Hủy loại này đẳng cấp mỹ nữ, đừng nói làm bạn trai rồi, coi như là xem đều tuyệt sẽ không nhìn nhiều liếc đấy.

"Dựa vào cái gì ngươi muốn tổ tông đương bạn trai ngươi tổ tông muốn làm, ngươi tính toán cái kia rồi hành!" Diệp Phi tức giận nói.

Cứ việc cũng liệu đến Diệp Phi phản đối, nhưng Tống Hủy cho là hần ít nhất cũng có thể lời nói dịu dàng xin miễn, dùng so sánh ôn hòa ngữ khí cùng mình khách khí một chút, nói như vậy, chính mình lại nói thẳng một chút, tuyệt đối sẽ không có bất không được đấy, cũng không nghĩ tới Diệp Phi lại là như vậy cái ngu bức thái độ, lập tức một hồi lửa giận theo đáy lòng bay lên.

Tống Hủy từ trước đến nay đều là cái thập phần cường thế nữ sinh, đương đại tỷ đầu cũng đã thật lâu, hơn nữa gia thế ưu việt, bình thường cũng không có cái gì người dám đối với chính mình nói không, đã sớm dưỡng thành một loại nói một không hai đích thói quen, tại Tống Hủy xem ra, mình chính là nữ vương, nam sinh chính là mình thân dân, chính mình nói chuyện chính là mệnh lệnh, nam sinh phải phục tùng, không có khả năng có hai lời, huống chi dùng điều kiện của mình cùng gia thế, vừa ý ai đó là ai phúc khí, hần có lẽ cũng phải lập tức đồng ý mới được, lại không nghĩ rằng sẽ có loại kết quả này.

"Ta Tống Hủy vừa ý ai, muốn ai làm bạn trai của ta, ai muốn làm bạn trai của ta, nếu như muốn phản kháng, như vậy xin mời ném thử ta quyền cước hương vị!" Sau một khắc, Tống Hủy thái độ thập phần không nói đạo lý, thậm chí đã đến bạo ngược tình trạng.

Diệp Phi nghe xong khẩu khí này, lập tức cũng nổi giận, tổ tông sống hơn hai nghìn năm, còn không có tiếp kiến như vậy ngang ngược nữ sinh, nói muốn ai muốn ai, quả thực không có xử lý bất luận kẻ nào để vào mắt, coi như là trong hoàng cung công chúa cũng sẽ không như vậy, đụng với như vậy nữ sinh, hôm nay thật sự là thêm kiến thức.

"Tổ tông mặc kệ." Diệp Phi cũng lười nói thêm cái gì, trực tiếp cự tuyệt.

Tống Hủy nhướng mày, khoe miệng vênh lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một cái ngạo nghễ thần sắc, "Diệp Phi, ngươi dám không dám cùng ta cá là một đánh bạc?"

Tại sao lại kéo đến đánh bạc mặt đã đến, Diệp Phi nhăn cau mày, nữ sinh này còn thật sự đúng có quái.

"Như thế nào, cái này ngươi cũng không dám." Tống Hủy khinh thường nói, "Ngươi hay là không phải người đàn ông?"

Diệp Phi lập tức nổi giận, trong lòng tự nhủ tổ tông nam nhân hơn hai nghìn năm rồi, còn cần ngươi một cái tiểu nữ oa đánh giá ấy ư, trong miệng lập tức nói, "Ngươi muốn cùng tổ tông đánh cược như thế nào?"

"Ta xem ngươi chơi bóng, chứng kiến ngươi ném rõ chính xác, biết rõ ngươi cũng là luyện qua võ mấy tay đấy." Tống Hủy bá đạo ngữ khí bỗng nhiên biến đổi, thập phần nghiêm túc nói, "Chúng ta người luyện võ, đều là chú ý cái thực lực, mọi thứ phần lớn là dụng quyền chân đến giải quyết, không bằng như vậy, hai người chúng ta so sánh với một hồi, ta nếu như chiến thắng, ngươi Diệp Phi muốn làm bạn trai của ta, về sau ta cho ngươi làm cái gì thì làm cái đó, ta cho ngươi như thế nào ngươi nhất định phải như thế nào, không cho phép có câu oán hận, ngươi thấy thế nào?"

Diệp Phi trong lòng tự nhủ tổ tông cũng không phải là luyện võ, tổ tông đúng tu tiên, bất quá Tống Hủy lời này mặc dù có sai lầm, đã lại để cho hần nghe được lại là một hồi cảm tức, đây coi là cái gì, nữ hài tử này lại muốn ra như vậy cái biện pháp muốn cưỡng bức người khác làm bạn trai nàng, đây là tìm bạn trai hãy tìm nô lệ a..., ngươi thân thủ rất tốt sao, nhất định có thể thắng sao? Hần đến cùng là như thế nào đại não cấu tạo, tính thần không có mắc lỗi a.

Tống Hủy chứng kiến Diệp Phi không nói chuyện, lập tức lại khiêu khích nói, "Như thế nào, Diệp Phi, thân là nam nhân, ngươi tại đây chút can đảm, thật là làm cho người thất vọng a...."

Diệp Phi lập tức nóng tính liền lên đấy, Đại La Kim Tiên lúc nào sợ qua, chẳng qua là chưa từng tiếp kiến ngươi cô gái như vậy, có chút kinh ngạc mà thôi, lập tức nói, "Đánh bạc có thể, nhưng nếu như ngươi thua làm sao bây giờ?"

"Ta thua?" Tống Hủy tựa hồ là cần bản thật không ngờ sẽ có như vậy cái kết quả, có chút ngoài ý muốn nói, "Ta thua, ta làm sao sẽ thua? Ha ha, ta nếu như thua, như vậy nên cái gì tất cả nghe theo ngươi, ngươi nói cái gì ta đã nói cái gì, ngươi muốn ta làm cái gì ta sẽ làm cái đó, ngươi cảm thấy như thế nào đây?"

Tựa hồ là cần bản cũng không cho là mình thất bại, cho nên Tống Hủy đúng là nói ra như vậy cuộc đánh cá, lại để cho Diệp Phi cũng nhịn không được nữa có chút sưng sò.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ ngươi tiểu nha đầu này thật đúng là không biết sống chết, đã 2000 năm không người nào dám cùng tổ tông nói như vậy rồi, tổ tông lần này không phải cho ngươi cái giáo huấn không thể.

Chẳng qua là không đợi Diệp Phi nói chuyện, bên kia Tống Hủy rồi lại lần nữa khiêu khích nói, "Diệp Phi, ngươi có phải là nam nhân hay không, đến cùng có dám hay không cùng ta cá là một hồi?"

Vừa nói, Tống Hủy còn một bên tại Diệp Phi trước mặt đưa tay phải ra, làm ra tuyên thệ hình dáng.

Diệp Phi cũng bị cái này Tống Hủy trêu chọc ra nóng tính, hai lời chưa nói, lập tức cùng nàng vỗ tay là thẻ, hai người đồ ước đạt thành, Tống Hủy lập tức lộ ra một cái dáng tươi cười.

"Diệp Phi, về sau ngươi làm bạn trai của ta, ta cùng với ngươi hiến pháp tạm thời thập chương, ngươi phải toàn bộ tuân theo, nói cách khác, ta nhất định sẽ hảo hảo trừng phạt ngươi đấy, ngươi nhớ cho kĩ."

"Thứ nhất, không cho phép muộn, thứ hai, cùng một chỗ dạo phố thời điểm muốn thay ta giỏ xách, thứ ba, tại tiệm cơm lúc ăn cơm muốn cho ta gọi món ăn mà ngươi tới tính tiền, thứ tư, tại đồ uống điểm chỉ cho phép uống nước trái cây mà không hứa uống thứ khác, thứ năm, ta không vui thời điểm, ngươi muốn nói giỡn lời nói để cho ta vui vẻ, thứ sáu, ta tức giận thời điểm ngươi muốn làm như ta nơi trút giận, để cho ta đánh hai quyền hả giận, thứ bảy. . . Đệ thập, ta nói chuyện ngươi toàn bộ đều muốn nhớ lao, quyết không hứa có một cái quên."

Diệp Phi không nghĩ tới Tống Hủy cùng mình liền đánh cũng bắt đầu không có bắt đầu đánh, rõ ràng mà bắt đầu bố trí, chính mình cuộc sống sau này đến, trả lại cho chính mình làm cái hiến pháp tạm thời đi ra, khen ngược như mình đã là bạn trai của nàng bình thường, loại nữ hài tử này thật sự là cô kim không thấy, tổ tông nếu như trở thành bạn trai của nàng, chẳng phải là muốn buồn bực chết, lập tức trong lòng tức giận, hỏi, "Tống Hủy, ngươi đến cùng còn muốn đánh nữa hay không, ngươi nữ nhân này thật đúng là dài dòng!"

Lại dám nói mình dài dòng, Tống Hủy cũng là tại Diệp Phi trên người cảm nhận được trước đó chưa từng có mạo phạm, không khỏi cũng là đôi mắt - xinh đẹp trừng trừng, trong ánh mắt một hồi sát khí bốn phía, lắc bờ môi, gắt gao chăm chăm vào trước mặt Diệp Phi, về sau thò tay hệ khăn chính mình võ đạo trang phục đích đai lưng cùng khăn trùm đầu.

"Diệp Phi, ngươi như vậy điên cuồng, sau này khi bạn trai ta, ta sẽ cho ngươi hối hận.", Tống Hủy thập phần rất nghiêm túc nói ra.

"Muốn đánh mau đánh, không nên lại dài dòng rồi, tổ tông còn có việc, không rảnh cùng ngươi cái này tiểu thí hài lãng phí thời gian."

Rõ ràng đã cho rằng chính mình hội đương bạn trai nàng, sau một khắc, Diệp Phi thật sự là vừa bực mình vừa buồn cười, không thể chịu đựng được Tống Hủy loại này tư thái, trong miệng quát lớn.

Lúc này thời điểm, Tống Hủy cũng rốt cục không thể kìm được, hét lớn một tiếng, thân thể xinh đẹp nhảy lên, hướng về Diệp Phi chính là một cước đá ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63:. Hình Ý nữ sinh

Uyển chuyển dáng người ở giữa không trung kéo lê một cái trôi chảy đường cong, thon dài mà hữu lực chân giống một thanh lóe sáng mỏng kiếm hướng về Diệp Phi lập tức bay đi, Tống Hủy cái này lăng không đá nghiêng từ trước đến nay đều là hấn vẫn lấy làm hào công kích, cũng ở đây võ đạo bộ phận là hấn thẳng được đại ty đầu thanh danh.

Chẳng qua là tại Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên trong mắt, Tống Hủy một cước này không thể nghi ngờ cùng tiểu hài tử quá gia gia không có gì khác nhau, không chỉ có là hấn, coi như là nhân gian những thứ này cái gọi là cường giả, trong mắt hấn cũng không quá đáng cũng như vậy mà thôi.

Duỗi ra một ngón tay, ở trước mặt mình một điểm, Tống Hủy một cước này ở giữa không trung sẽ thấy cũng đá không xuống, cảm giác giống như đá vào một cây thanh thép lên, cách được Tống Hủy lòng bàn chân một hồi đau nhức.

Tống Hủy hét to một tiếng, lập tức một cái sau trở mình rơi xuống, lúc này mới trên mặt đất đứng vững, dưới chân đó là một hồi kịch liệt đau nhức truyền đến, vừa rồi ra chân vị trí thậm chí tại này cổ sức lực lớn phía dưới có chút phát run.

Hoạt động mình một chút cổ chân, Tống Hủy lúc này mới một lần nữa đứng vững, nhìn về phía Diệp Phi ánh mắt tràn ngập kinh ngạc.

Tiểu tử này vậy mà khí lực lớn như vậy, dùng một ngón tay liền chặn chính mình đá nghiêng, nghĩ đến vừa rồi một màn, Tống Hủy trong nội tâm liền cảm thấy một hồi không thể tưởng tượng nổi.

"Xú tiểu tử khí lực rất lớn nha, trách không được nóng nảy lớn như vậy, tỷ tỷ ta ngược lại là xem thường ngươi rồi." Tổng Hủy tại chỗ lại bày ra một cái Lý Tiểu Long nằm tay tư thế, trên mặt càng phát ra một bộ ý chí chiến đấu sục sôi thần sắc.

Diệp Phi thâm nghĩ ngươi một cái tiểu nữ oa em bé lại dám đối với tổ tông tự xưng tỷ tỷ, thật sự là không biết trời cao đất rộng, tổ tông hôm nay không phải đánh cái mông ngươi không thể.

Sau một khắc Tổng Hủy dưới chân một hồi vô cùng có kết cấu giao thoa trước dòi, lập tức lại đến có thể công kích được Diệp Phi trong phạm vi.

Diệp Phi xem năng trên miệng tuy nhiên cuồng vọng, nhưng là thủ hạ lại vô cùng có kết cấu, vừa nhìn chính là trụ cột vững chắc, trải qua không ít thực chiến tôi luyện nội tình, ngược lại là cái có thể tạo chi tài, chẳng qua là cái này nóng nảy, Diệp Phi lại hết sức không thích.

Tổng Hủy tay trái một cái giả thoáng, tay phải nắm đấm như mũi tên nhọn giống nhau hướng phía Diệp Phi đầu đánh tới, đúng là võ đạo bên trong giường Đồng kích Tây cơ bản đường đi.

Diệp Phi duỗi ra một đầu ngón tay, hướng phía Tổng Hủy tới nắm đấm bắn ra, Tổng Hủy cánh tay lập tức chính là một hồi kịch liệt đau nhức, vội vàng thu trở về, cũng may hấn cùng người đánh nhau kinh nghiệm thập phần phong phú, ra tay chi tế còn có ba phần dư lực, lúc này mới đem nắm đấm thu trở về, nói cách khác, vừa rồi lần này cũng đủ để cho năng xương tay đứt gãy.

Đây là Diệp Phi đã cực độ hạ thủ lưu tình kết quả, cứ việc Đại La Kim Tiên cảm thấy cái này tiểu nữ oa nóng nảy không tốt, nhưng là cái này rất giống một người trưởng thành gặp gỡ một cái nhà trẻ nghịch ngợm tiểu bằng hữu, mặc dù đối với hấn lại đá lại đánh, có ý định khiêu khích, người trưởng thành có chút tức giận, nhưng cảm thấy tóm lại đúng tiêu hài tử nghịch ngợm, không tốt đối với năng hạ sát thủ a.

Tổng Hủy miệng một phát, đau quá, tiểu tử này luyện được đúng công phu gì thế, rõ ràng một đầu ngón tay liền chặn công kích của mình, công lực như vậy, chẳng lẽ là võ thuật giới thất truyền đã lâu nhất chi thiên hay sao?

"Tiểu nha đầu, muốn cùng tổ tông động thủ, ngươi còn sớm 2000 năm." Diệp Phi thân nhiên nói.

Lời này tuyệt không phải nói ngoa, tại Diệp Phi xem ra, Tổng Hủy nếu như muốn trở thành đối thủ của mình, ít nhất còn phải luyện thêm 2000 năm võ, nói như vậy mới có tư cách cùng chính mình hiện tại hơn hai nghìn năm công lực so, chẳng qua là Diệp Phi hiển nhiên thật không ngờ, Tổng Hủy căn bản sống không được lâu như vậy, lui một bước nói, cho dù Tổng Hủy có thể sống lâu như vậy, hơn nữa luyện thượng hơn hai nghìn năm võ, nhưng đến lúc đó, Diệp Phi công lực cũng tăng dần đến bốn ngàn năm, giữa hai người chênh lệch vẫn như cũ cực lớn.

Tổng Hủy nào biết đầu Diệp Phi thân phận, nghe nói như thế chỉ cho là hấn cuồng ngạo, lập tức đem mặt nghiêm, một đôi đôi mắt - xinh đẹp gắt gao chăm chăm vào trước mặt Diệp Phi, cánh tay xê dịch đã đổi lại Hình Ý quyền thức mở đầu.

Hình Ý quyền đứng Trung Quốc Tam đại nổi tiếng nội gia quyền quyền loại một trong, cùng Thái Cực, bát quái kỳ danh, nhưng là phong cách đó là cùng bát quái Thái Cực bất đồng, thuộc về đốn đánh cứng rắn tiền, thập phần kiên cường quyền pháp, ở bên trong nhà quyền trong riêng một ngọn cờ.

Vốn dùng Tổng Hủy nữ hài tử thân phận, lực lượng dù sao không bằng nam tử, mặc dù là luyện võ, cũng có thể lựa chọn Thái Cực loại này lấy nhu thắng cương hoặc là bát quái loại này linh hoạt tăng trưởng quyền pháp, nhưng là Tổng Hủy lựa chọn đó là Hình Ý, loại này nhanh nhất nhanh chóng kiên cường hầu như hung ác quyền pháp, kia nguyên nhân căn bản, cũng là ở chỗ hấn không chịu chịu thua tính cách.

Tổng Hủy lão sư đứng đương đại nổi tiếng Hình Ý quyền tông sư Xa Vĩnh Tông, một thân Hình Ý công phu rất được Xa Vĩnh Tông chân truyền, hình thân gồm nhiều mặt, đứng Xa Vĩnh Tông đệ tử đặc ý một trong, tuy nhiên bởi vì tuổi còn nhỏ công lực vẫn chưa đến nơi đến chốn, nhưng là thi triển ra giờ tay nhắc chân đã có chút ít phong cách quý phái, cái này tư thế bãi xuống đi ra để cho Diệp Phi thấy liên tục gật đầu.

Hình Ý quyền tại Thanh triều truyền lưu rất rộng, Diệp Phi trước đó lần thứ nhất xuống núi lúc, đã từng nhìn thấy qua một ít Hình Ý danh sư, thậm chí còn nhất thời cao hứng cùng bọn họ đã giao thủ, tuy nhiên bọn hấn vượt qua xa Đại La Kim Tiên đối thủ, nhưng là tại Diệp Phi xem ra, cũng không phải là loại này quyền pháp không tốt, mà là bọn hấn tuổi thọ có hạn, không cách nào luyện tập thời gian quá dài, ngẫm lại cũng thế, một cái Hình Ý quyền sư, tuổi thọ dài nhất bất quá hơn 100 năm, có thể luyện cái trăm tám mươi năm quyền sẽ chấm dứt, ở đâu có thể cùng Diệp Phi cái này tu luyện hơn hai nghìn năm thân tiên so sánh với.

"Hình Ý ấy ư, tư thế đến không tệ, có thể công lực của ngươi còn quá nhỏ bé, trở về luyện thêm mấy trăm năm có lẽ có thể ngăn ở tổ tông một kích, hiện tại ngươi còn kém xa lắm đâu!"

Diệp Phi cũng không do dự, không chút khách khí chỉ ra Tổng Hủy chưa đủ chỗ, khi hấn xem ra, cái này đã xem như khuyên bảo cái này tiểu nữ oa rồi, thế nhưng là tại Tổng Hủy xem ra, Diệp Phi rõ ràng chính là tại nhục nhả chính mình.

"Xem chiêu!" Tổng Hủy không thể kìm được, dưới chân nhảy lên, nhất thức Pháo Quyền tựa như tia chớp hướng về Diệp Phi đánh úp lại.

Bắt đầu hai cái, Diệp Phi còn có thể xem tại đối phương là tiểu cô nương trên mặt mũi cho hấn chứa chút tình cảm, đã đến hồi 3, Diệp Phi chứng kiến Tổng Hủy không chỉ có không nghe tổ tông khuyên bảo không có thu liễm, ngược lại tiếp tục hướng về chính mình điên cuồng tấn công, không khỏi có chút tức giận, thâm nghĩ chẳng lẽ tổ tông thu thập không được ngươi một cái tiểu oa nhi không thành.

Tổng Hủy như thiểm điện tốc độ cao nhất, Lôi Đình Nhất Kích lực lượng, trong mắt hấn lại như là trong phim ảnh động tác chậm, căn bản không đáng giá nhắc tới, Diệp Phi lại lần nữa duỗi ra một ngón tay, hướng phía Tổng Hủy phương hướng, nhẹ nhàng bắn ra.

Sau một khắc, Tổng Hủy chỉ cảm thấy trước mặt một cổ tràn đầy chi lực như là núi thờ biển gầm bình thường trước mặt đánh tới, thân thể của mình như

là Bạo Phong trong một mảnh nhỏ nhỏ lá cây, căn bản không cách nào ngăn cản, Tống Hủy thân thể lập tức bay ngược trở về, lảo lảo lộn lộn rơi trên mặt đất.

Ngã trên mặt đất, Tống Hủy chỉ cảm thấy toàn thân bộ xương đều muốn tản ra bình thường, đau đến đôi mi thanh tú cau lại, đều muốn theo trên mặt đất đứng lên, đó là toàn thân một hồi như nhũn ra, như thế nào cũng không đứng dậy được, không khỏi hướng Diệp Phi quăng đi tràn ngập lửa giận ánh mắt.

"Về nhà tìm người sư phụ hảo hảo luyện thêm luyện a, về sau không có việc gì đừng đến phiền tổ tông." Diệp Phi nhìn thấy một màn này, cảm thấy khiến trách mục đích đã đạt tới, vì vậy quyết định bỏ đi.

Dù sao cùng tiểu cô nương này không có cái gì thâm cừu đại hận, Diệp Phi chẳng qua là cảm thấy tiểu cô nương này nghịch ngợm, trừng phạt một chút như vậy đủ rồi, căn bản không cần phải giết hẳn.

Sau một khắc, Diệp Phi quay người liền hướng phía võ thuật bộ phận bên ngoài gian phòng mặt đi đến, Diệp Thanh mấy người bọn hắn cùng mình đã sớm đã hẹn ở, đêm nay muốn mời chính mình uống rượu đầu rồi, cái này Diệp Phi cũng không muốn bỏ qua.

Chỉ là không có nghĩ đến Diệp Phi không có đi ra rất xa, sau lưng lập tức lại là một hồi kinh phong đánh úp lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64.: Tổ tông đánh cái mông người

Trùng Thiên Pháo, Nhất Tự Phách, Hòa Long Toàn. . .

Tống Hủy liền tiếp Hình Ý đại chiêu hướng về Diệp Phi không ngừng khiến đi ra.

Vừa rồi vài cái giao thủ, Diệp Phi chỉ dùng một đầu ngón tay để cho Tống Hủy đại bại thiệt thòi thua, Tống Hủy đã biết mình cùng đối phương thật sự chênh lệch quá xa, vốn muốn như vậy nhận thua, nhưng nhìn đến Diệp Phi thần sắc, nói chuyện khẩu khí, trong nội tâm lập tức chính là một hồi không phục.

Muốn cho bốn tiểu thư nhận thua, mơ tưởng!

Hắn vốn chính là đại tỷ đầu tính cách, từ trước đến nay đều là giáo huấn người khác phân, nào có người dám như vậy cùng nàng nói chuyện, bình sinh rất ít gặp phải ngăn trở, bây giờ đang ở Diệp Phi thủ hạ ăn hết như vậy cái thua thiệt lớn, lại bị Diệp Phi như thế khinh thường, lập tức liền khơi dậy con tức trong đầu, một hồi không có kết cấu gì, không quan tâm công kích, đã có chút ít thua không nổi phát lại hương vị.

Diệp Phi vừa thấy lập tức giận dữ, mặc dù là đúng không nghe lời tiểu hài tử, nếu như quá nghịch ngợm, gia trưởng dưới sự giận dữ, cũng không thiếu được đánh hắn một trận dùng cảnh báo cáo, hiện tại Diệp Phi liền đúng ý nghĩ như vậy.

Thò tay một tay lấy Tống Hủy từ giữa không trung xách giữ lại, Diệp Phi một phát bắt được Tống Hủy bên hông, dùng nhìn Tống Hủy thân thủ không tệ, một cái bờ eo thon bé bỏng hay là dịu dàng nắm chặt, xúc cảm không tệ, nhưng là Diệp Phi hiện tại hiển nhiên không tâm tình cảm thụ cái này, hắn chẳng qua là là Tống Hủy quán quít chặt lấy cảm thấy tâm phiền, chuẩn bị hảo hảo giáo huấn một chút cái này không nói đạo lý nữ oa oa.

"Ai ôi!!!, mau buông ta ra!"

Tống Hủy bị Diệp Phi như là lão ưng bắt con gà con bình thường bắt, trong lòng cũng là kinh hãi vạn phần, bàn tay, đùi không ngừng giãy dụa, tại Diệp Phi trên người lại đá lại đánh.

Có thể Diệp Phi là cái gì thể trạng, Đại Lực Kim Cương bí quyết tu luyện hơn hai nghìn năm, kim cương bất hoại chi thân dày công tôi luyện, nơi nào sẽ sợ Tống Hủy như vậy vài cái.

Sau một khắc, Tống Hủy một hồi công kích như là đánh vào thép tấm lên, bàn tay chân đó là một hồi đau nhức, trong nội tâm lập tức một hồi hoảng sợ, chẳng lẽ người nọ là sắt thép đánh tạo nên sao? Coi như là thép tấm cũng không có cứng như vậy a.

Tống Hủy cảm giác thật đúng là không tệ, Diệp Phi cái này giao thủ cốt, thật đúng là so thép tấm đều cứng rắn, thậm chí ngay cả viên đạn đều đánh không thấu, kia độ cứng vượt quá siêu nhân tưởng tượng, về phần đến cùng có thể đạt tới trình độ nào, nói thật Diệp Phi mình cũng không có khảo nghiệm qua, về sau còn phải dùng thực chiến đến kiểm nghiệm.

Tổng Hủy đang khiếp sợ thòi điểm, Diệp Phi trên tay một chút phát lực, Tổng Hủy thân thể lập tức không thể động đậy, chỉ nghe Diệp Phi trong miệng một hồi giáo huấn, "Tiểu tiểu nha đầu, thật sự là nghịch ngợm không nghe lời, lại dám một vốn một lời tổ tông vô lễ, tổ tông liền thay cha mẹ của ngươi hảo hảo giáo huấn một chút ngươi, tiểu tiểu nha đầu về sau luôn không biết tốt xấu."

Tổng Hủy trong nội tâm lập tức lại là cả kinh, tiểu tử này đến cùng muốn làm gì?

Sau một khắc, Diệp Phi bàn tay lớn đã hung hăng rơi vào trên mông đít nàng, trống trải võ thuật bộ phận trung lập khác truyền đến một hồi bùm bùm cách cách tiếng vang.

Diệp Phi tức giận cái này Tổng Hủy liên tục vô lễ, cái này vài cái mông lớn đã triển khai chân hỏa, mặc dù không có để cho nàng suy giảm tới gần cốt, nhưng là ít nhất cũng phải nhường hân nằm trên giường vài ngày, như vậy mới có thể giảm xuống trong lòng của mình chỉ khí.

Tổng Hủy một cái tiểu bờ mông lập tức sưng phồng lên, nàng là người luyện võ, mông eo chi tế đều là đoán luyện tới không hề thịt thừa, đường cong uy mỹ, từ trước đến nay vẫn lấy làm ngạo, thế nhưng là lại không nghĩ rằng một ngày kia sẽ gặp phải Diệp Phi cái này Thổ Phi tiên nhân, không có chút nào thương hương tiếc ngọc tinh thần, đúng là như thế nặng tay, đem chính mình tiểu bờ mông đánh cho khóc như mưa.

"Thả ta ra, ngươi mau buông ta ra!" Tổng Hủy đỏ mặt, nhịn không được nghiêng răng nghiêng lợi hô.

Giờ phút này đau đớn vẫn còn là chuyện nhỏ, mấu chốt là loại chuyện này Tổng Hủy cuộc đời sẽ không có trải qua, cho dù khi còn bé chính mình sẽ không nghe lời, cha mẹ cũng không có nhúc nhích thủ đã qua chính mình, bây giờ lại bị Diệp Phi đánh mông, cái này tại Tổng Hủy xem ra quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

"Khôn khiếp, Xú tiểu tử, mau buông ta ra!"

Ba ba ba ba ba. . .

"Cứu mạng a...."

Phách phách bạch bạch á. . .

"Diệp Phi, thù này không báo không phải quân tử!"

Ngươi nha đầu kia, vốn là không phải quân tử, thực nữ cũng không dính dáng, Diệp Phi thầm nghĩ, trên tay liên tục, 噼噼 ba ba ba ba. . .

"Ô ô ô, đau quá."

Bỏ bỏ bỏ bỏ keng keng phách phách bạch bạch rồi ba ba ba ba bỏ keng keng phách phách bạch bạch. . .

"Ta không dám, ta cũng không dám nữa!"

Diệp Phi một hồi hung ác tay, rất lâu rốt cục nghe được Tổng Hủy tan vỡ chịu thua thanh âm.

Cũng chính là hiện tại võ thuật bộ phận ở bên trong đã không có cái gì người, Tổng Hủy nhìn thấy cái này tư thế, biết mình thật sự nếu không chịu thua, Diệp Phi cái thẳng này không chút nào thương hương tiếc ngọc, cho hân giáo huấn sẽ càng lớn, lúc này mới vội vàng cầu xin tha thứ, bất quá mặc dù như thế, đây đã là hân trong cả đời trước đó chưa từng có đã trải qua.

Diệp Phi nhìn thấy Tổng Hủy rốt cục cúi đầu, thầm nghĩ dù sao cũng là cái tiểu hài tử, cũng đừng đem nàng làm hồng rồi, thuận tay tại hân PP thượng thua một tia tiên linh khí đi qua, lập tức đem trên người nàng tổn thương trị cái bảy tám phần, về sau đem Tổng Hủy hướng trên mặt đất một ném, sau đó xoay người rời đi.

Tổng Hủy gặp Diệp Phi đem chính mình hướng trên mặt đất một ném, thầm nghĩ tất nhiên sẽ ngã cái thất điên bát đảo, cái này chỉ sợ muốn tại nằm bệnh viện cái mười ngày nửa tháng rồi, lại thật không ngờ chính mình sắp rơi xuống đất nháy mắt, một cỗ đại lực lại lập tức đem thân thể của mình phù chính, làm cho mình trực tiếp ngồi xổm lập trên mặt đất.

Chính mình trên mông đít nhỏ tổn thương, vốn dùng Tổng Hủy kinh nghiệm, cái kia chỉ sợ không phải tổn thương gân động cốt không thể, lại thật không ngờ gần kề gần gần một cái chớp mắt, là tốt rồi được bảy tám phần, ngoại trừ tốt có chút đau đớn, hoạt động cái gì cũng không có trở ngại, không khỏi trong nội tâm lấy làm kỳ.

Đúng lúc này, Diệp Phi chạy tới võ thuật bộ phận cửa khẩu, Tổng Hủy không cam lòng còn muốn trở lên đuổi theo đánh, nhưng là hồi tưởng vừa rồi tao ngộ, thực lực của đối phương đối với chính mình mà nói thật sự là khủng bố nhất cấp, hơn nữa Diệp Phi cái thẳng này không có chút nào thương hương tiếc ngọc đích thói quen, chính mình nếu như động thủ lần nữa, chỉ sợ kết quả sẽ càng thêm không chịu nổi, vì vậy hung hăng cắn cắn bờ môi của mình, một hồi phô trương thanh thế.

"Diệp Phi, ngươi chờ, bốn tiểu thư tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Nhớ rõ ngươi đã nói, về sau đừng đến phiền tổ tông, không phải hiểu rõ lời nói, lần tới đem ngươi con bé này bờ mông đập nát, tổ tông nói được thì làm được." Diệp Phi thân nhiên nói.

Cái này bại hoại, dâm tặc, đồ vô sỉ, đồ bỏ đi. . .

Nhìn qua Diệp Phi bóng lưng, Tống Hỷ đỏ mặt, trong nội tâm một hồi chửi loạn, đã sớm đã quên lúc trước đồ ước sự tình, nghe được Diệp Phi khẩu khí, trong nội tâm càng là không cam lòng, muốn cứ như vậy cùng bọn tiểu thư được rồi, không có cửa đâu!

Ai ôi!!!, rõ ràng hạ ác như vậy tay, của ta mông đít nhỏ đau quá!

Bên này Tống Hỷ oán trời đánh bạc địa cùng Diệp Phi không để yên, bên kia Diệp Phi đã sớm ra võ đạo quán, vừa định hồi ký tức xá, chợt thấy Diệp Thanh thập phần chật vật hướng chính mình chạy tới, sau lưng còn đi theo một đám điên cuồng chạy tiểu đệ.

Diệp Thanh mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối, hiển nhiên không biết bị cái gì người đánh cho, sau lưng một đám tiểu đệ cũng mỗi cái mang thương, có trên người trên người còn mang theo vết máu, xem ra còn bị thương không nhẹ.

Diệp Phi nhướng mày, vừa định mở miệng, chợt nghe đến Diệp Thanh thật xa hướng về phía chính mình một hồi hô to, "Phi ca Phi ca, nhanh cứu cứu chúng ta!"

Cái gì, lại có người dám động tổ tông cháu trai, Diệp Phi lập tức đem khuôn mặt kéo xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65:. Bao che khuyết điểm Kim Tiên

Cho dù Diệp Thanh lại gây sự, cũng đúng cháu của mình, không phải ngoại nhân có thể tùy tiện động đây, Đại La Kim Tiên từ trước đến nay bao che khuyết điểm, vừa nghe đến Diệp Thanh bị đánh, trong ánh mắt lập tức phát ra một tia sát cơ.

Đúng lúc này, Trần Diệu Dương mang theo Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương hai cái đang ở cửa trường học đối với một cái tai to mặt lớn, vẻ mặt mập mạp cúi đầu khom lưng, mập mạp sau lưng, thì là mấy cái đang mặc Tây phục, mang theo kính râm, vẻ mặt kiêu ngạo chính là thủ hạ.

"Heo Mập ca, không thể tưởng được người mang theo thủ hạ vừa đến, Diệp Thanh đám tiểu tử kia đã bị người thu thập được khóc như mưa, thật sự là lợi hại a...!" Trần Diệu Dương nịnh nọt nói.

"Heo Mập là người gọi đây sao, Bình ca gọi như vậy người cũng gọi như vậy? Thật sự là không biết lớn nhỏ, gọi đại Trư ca!"

Heo Mập chà xát chính mình vừa đánh xong người nắm đấm, trừng Trần Diệu Dương liếc, thầm nghĩ nếu không phải lão đại để cho ta tới, ta mới chẳng muốn phản ứng người cái này con nít chưa mọc lông.

"Dạ dạ dạ, đại Trư ca." Trần Diệu Dương vội vàng gật đầu, trong lòng tự nhủ cái này cũng không tốt đến đi đâu.

"Các người cái kia cái gì bay ở đâu? Lão tử còn có chính sự muốn làm, tranh thủ thời gian xử lý hần rồi đi."

Heo Mập theo cảm trong tay ra một chút lóe sáng dao găm Thụy Sĩ, trong tay lật qua lật lại vòng vo vài vòng, lộ ra một cái dữ tợn đáng tươi cười, trên mặt một cỗ khí phách phối hợp với ánh đao tại mặt trời phía dưới chiếu ra đến hung hãn, lập tức lại để cho Trần Diệu Dương mấy cái bội phục sát đất.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương không hèn mà cùng nghĩ thầm, đây mới thực sự là xã hội đen, cùng cái này so sánh với, trước kia chúng ta cái kia Diệu Dương bang, quả thực chính là cái rơm.

Trần Diệu Dương lại nói, "Heo Mập ca, giáo huấn một chút tiểu tử kia coi như xong, có thể ngàn vạn đừng xảy ra án mạng đến."

Trần Diệu Dương tuy nhiên bình thường coi như là bất lương thiếu niên nhất lưu, nhưng là trong nhà dù sao có một cục cảnh sát phụ thân, theo cha hần chỗ đó, tai hun mục nhuộm cũng hiểu rõ đến một ít bản án, biết rõ vạn nhất bị thương người, chỉ sợ sẽ rất phiền toái, bây giờ nhìn đến Heo Mập sáng dao găm, trong nội tâm không khỏi có chút sợ hãi.

Heo Mập nhướng mày, hướng về phía Trần Diệu Dương quát, "Hãy bớt sàm ngôn đi, khăn trương dẫn đường, lão tử làm việc, còn cần người dạy dỗ!"

Trần Diệu Dương trong nội tâm thầm mắng, ngoài miệng cũng không dám nhiều lời, đành phải là Heo Mập dẫn đường

Cửa khẩu canh cổng lão đại gia nhìn thấy mấy người, vội vàng mời đến bảo an, chẳng qua là đám này bảo an khi dễ bình thường thu rách rưới coi như

cũng được, tới đây nhìn thấy như vậy một đám như lang như hổ xã hội đen, trong lòng cũng là nhút nhát, sừng sốt không dám tới đây, thật xa đang thương lượng lấy có muốn hay không báo động, lại không một cái có thực tế hành động.

Lúc này thời điểm, Diệp Phi đã mang theo Diệp Thanh theo trong trường học đi ra, Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương vừa thấy Diệp Phi, lập tức tranh giành trước sợ sau đi vào Heo Mập trước mặt chỉ ra và xác nhận, "Đại Trư ca, cái kia dẫn đầu đúng là Diệp Phi."

Heo Mập ngẩng đầu nhìn lên, Diệp Phi cũng không quá đáng là một bộ mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên bộ dạng, tuy nhiên thoát nhìn rất trầm ổn, nhưng là dù sao cũng là cái tiểu hài tử, trong lòng lập tức liền tồn tại lòng khinh thị, trong lòng tự nhủ cứ như vậy cái tiểu hài tử, cũng phải dùng tới ta lão nhân gia ra tay, đám này con nít chưa mọc lông thật sự là phổ trương thanh thế, quay đầu lại lập tức đối với sau lưng mấy tên thủ hạ nói, "Các ngươi đều không cần ra tay, xem lão tử một người đùa chơi chết hán!"

Heo Mập người giúp đỡ hạ lập tức cười ha ha.

Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương trong ánh mắt lập tức phát ra một tia hưng phấn hào quang, thật giống như lập tức sẽ chứng kiến Diệp Phi bị Heo Mập ra sức đánh, về sau lại mèo đùa giỡn con chuột trên tức một phen, nhịn không được một hồi kích động.

Đúng lúc này, Diệp Phi còn chưa đi đến cửa trường học, nhưng chứng kiến cửa khẩu một đám không có hảo ý xã hội đen lưu manh, đoán chừng chính là bọn họ làm, vì vậy lập tức mở miệng quát, "Đúng cái nào khốn nạn cháu trai khi dễ nhà của chúng ta Diệp Thanh rồi, cho tổ tông lần ra đây!"

Diệp Thanh chia chia cửa trường học Heo Mập, nhỏ giọng nói, "Phi ca, chính là cái tên mập mập kia, bắt quá Phi ca, ta xem hay là thôi đi, cái tên mập mập kia nhưng là chân chính xã hội đen, hán lão đại là chính là chúng ta Hoàng Đảo khu hắc lão đại đại bình, hậu trường rất cứng, chúng ta làm cho bất quá bọn hán đây, hay là khẩn trương chạy a."

Diệp Phi lập tức hướng phía Diệp Thanh trừng mắt liếc nói, "Sợ sẽ cút sang một bên, tổ tông đối với ngươi như vậy bắt tài tử tôn!"

Diệp Thanh bị Diệp Phi một mắng, trong lòng lập tức dâng lên một cỗ không phục chi khí, thầm nghĩ ta dù sao cũng là Phi ca tiểu đệ, Đại Phi bang lão đại, đúng lúc này lão nghĩ đến chạy trốn tính toán chuyện gì xảy ra.

Mẹ kiếp, Phi ca mắng chính là, ta thật sự là vô dụng, sự tình hôm nay, ta nói cái gì cũng không có thể bị Phi ca xem thường, phải cùng Phi ca cùng một chỗ chiến đấu đến cùng.

Nghĩ đến vậy, Diệp Thanh cắn răng, hướng Diệp Thanh bên người vừa đứng, gắt gao chăm chăm vào Heo Mập một đám, lộ ra tử chiến không lùi thân sắc, Diệp Thanh sau lưng mấy cái tiểu đệ nhìn thấy lão đại không chạy, cũng đứng ở tại chỗ, bắt đầu cùng Heo Mập một đám giằng co.

Heo Mập thầm nghĩ đám tiểu tử này thật đúng là điên cuồng a..., lại dám mắng ta Heo Mập cháu trai, hôm nay lão tử không phải đem các ngươi đám tiểu tử này miệng khe hở đứng lên không thể.

"Ngươi chính là cái kia Diệp Phi?" Heo Mập nghiêng đầu đi ra cao thấp đánh giá một phen trước mặt Diệp Phi, "Tiểu tử rất kiêu ngạo a..., lại dám ở trường học khai mở đường khẩu, không biết Trần Diệu Dương là chúng ta tráo đây sao?"

Diệp Phi thầm nghĩ ta quản ngươi ai tráo đây, đánh ta cháu trai chính là không được, lập tức mở miệng nói, "Là ngươi vừa rồi đánh cho Diệp Thanh? Xứ lý, tự đoạn một tay lại quỳ trên mặt đất dập đầu ba mươi khẩu đầu, tổ tông tạm tha ngươi rồi, nói cách khác, đừng trách tổ tông tự mình động thủ."

Heo Mập như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải Diệp Thanh như vậy cái vượt qua đây, không khỏi sững sờ, dĩ vãng hù dọa dân chúng, chỉ cần mình hung ác ngơ ngác hướng cái này vừa đứng, lập tức liền không người nào dám lại nói một chữ không, hôm nay gặp được một đệ tử, lại thái độ so với chính mình còn muốn ngang ngược.

Mẹ kiếp, đến cùng lão tử là xã hội đen cũng là ngươi đúng xã hội đen, Heo Mập lập tức hung hăng trợn mắt nhìn Diệp Phi liếc.

Trương Huống nhìn thấy Heo Mập tức giận, lập tức ở trước mặt hán một hồi thêm mắm thêm muối, "Đại Trư ca, cái này Diệp Phi có thể điên, ai cũng không dễ vào mắt, người xem, mà ngay cả ngài đã tới hán vẫn là đúng cái này bức ngu bức đức hạnh."

"Đúng vậy a, đại Trư ca, lúc trước hán đánh Diệu Dương ca thời điểm, chúng ta cũng báo qua người danh hào, kết quả hán căn bản mặc kệ, còn nói Heo Mập có gì đặc biệt hơn người, hán nếu là dám đến, ta lại để cho hán già đầu heo biến thành thực đầu heo." Lý Hiểu Xương cũng đi theo một hồi đồ trắng thay đen.

Diệp Thanh tại đối diện nghe được Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương một hồi nói hươu nói vượn, trong lòng tự nhủ nguyên lai là hai cái này tiểu quỷ xúi giục đây, dám như vậy nói hươu nói vượn, hôm nay không thể bỏ qua bọn hán.

Thân thể lóc lên, dưới chân khẽ động, sau một khắc Diệp Phi như là như thiểm điện đi vào Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương trước mặt, một tay một cái, hai cánh tay rút ra lấy hai người cô áo, lập tức về tới tại chỗ, chứng kiến phía sau mình có khóa đại thụ, thuận tay đem trên người bọn họ đồng phục xé thành dải mảnh, vẩy ở trên đầu của bọn hán, đem hai người bọn họ đối chiều tại trên đại thụ.

Đại La Kim Tiên Diệp Phi động tác cực nhanh, làm những động tác này đều tại trong nháy mắt, Heo Mập cùng một đám thủ hạ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương liền toàn thân vãi đồ chiều tại đại thụ thân cành lên, há to miệng chẳng qua là khô khốc một hồi gào thét.

"Chuyện gì xảy ra, nhanh cho ta xuống đến!"

"Heo Mập ca, cứu mạng a...!"

"A..., đầu của ta tốt chóng mặt."

"Ta muốn nhỏ ra. . ."

Tiểu tử này, động tác rõ ràng nhanh như vậy!

Heo Mập chứng kiến trước mắt một màn, lập tức mở to hai mắt nhìn, trong lòng bàn tay một hồi đỏ mờ mờ, nguyên lai tưởng rằng tới đây thu thập một đệ tử bất quá là rất sự tình đơn giản, lại thật không ngờ đối phương lại có như thế thân thủ, không khỏi trong nội tâm một hồi kinh hoàng, hơi khản trương lên.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66:. Bóp tượng đất

Diệp Phi thu thập xong Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương, vừa định cùng Heo Mập nói chuyện, nhưng là nghe được hai người gào thét được kinh thiên động địa, không khỏi trong nội tâm một hồi khó chịu, thuận tay lại từ trên người bọn họ kéo xuống hai khối vải rách, nhét vào hai người trong mồm, lúc này mới ngăn chặn hai người tiếng kêu, mở miệng hỏi, "Người gọi Heo Mập?"

Đối diện Heo Mập một đám thấy một hồi sững sờ, như thế nào người này xé quần áo thật giống như xé giấy bình thường nhẹ nhàng, bắt hai cái này học sinh thật giống như mang theo luồng búp bê vải bình thường, trong lúc nhất thời ngây người.

"Này, đầu kia heo, mới vừa nói nói chuyện người có nghe hay không, tổ tông không muốn lặp lại lần thứ hai." Diệp Phi nhìn xem Heo Mập một hồi sững sờ, không khỏi bất mãn hết sức mà nói.

Heo Mập mới vừa rồi còn tại sững sờ, nghe được Diệp Phi lời này, lập tức nổi giận.

Mặc dù mình cũng là có chút điểm kiêng kỵ Diệp Phi như thế nhanh chóng thân thủ, nhưng là nếu như cứ như vậy lùi bước, Hoàng Đào Heo Mập ca thanh danh đã có thể hoàn toàn hủy, rồi hãy nói chính mình mang theo như vậy một đám huynh đệ tới đây, nếu là liên thủ bất động cứ như vậy bị sợ trở về, về sau hẳn cũng không mặt mũi lại tại cái này trên mặt đất lần lộn.

Bất quá vừa rồi làm một mình tâm tư đúng lúc này đã triệt để không có, Heo Mập ý định cùng Diệp Phi chơi đàn sói chiến thuật, hướng sau lưng người giúp đỡ hạ quát, "Các huynh đệ, sáng gia hỏa!"

Sau lưng một đám tiểu đệ nhao nhao từ trong lòng lấy ra dao găm, thanh thép, trường đao những vật này kiện, Phi Diệp cửa học viện lập tức sáng long lanh một mảnh hung quang bắn ra bốn phía một mảnh, phối hợp thêm một hồi xã hội đen lưu manh sát khí, lại để cho chung quanh vây xem người đi đường sợ tới mức lập tức đi xa.

Phòng thường trực lão đại gia cùng bảo an vừa thấy, lập tức trong nội tâm thầm kêu không ổn, ở đâu còn dám đi ra, quay đầu lại liền hướng phòng hiệu trưởng chạy.

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng lão tử đang cùng ngươi đùa giỡn, lão tử thế nhưng là đã giết người người, lập tức dập đầu hướng Heo Mập ca bồi tội, nói cách khác. . ."

Một người Heo Mập chính là thủ hạ vừa mới mở miệng, bỗng nhiên liền cảm thấy trên người một cỗ đại lực đánh úp lại, sau một khắc thân thể của hắn liền không bị khống chế bay đến Diệp Phi chính là thủ hạ.

Diệp Phi vượt qua lấy quét qua, lập tức đá gãy hắn hai cây xương đùi, lại để cho hắn lập tức quỳ rạp xuống đất, lập tức phát ra kinh thiên động địa rú thán thanh âm.

Hắn không uy hiếp Diệp Phi khá tốt, bị hắn giết qua người lời kia vừa thốt ra, Diệp Phi lập tức ở trong lòng đem hắn và việc ác bắt tận đạo tặc hoa lên ngang bằng, đối đãi như vậy người, hắn từ trước đến nay không nề mặt, giết cũng không có cái gì kỳ quái, hướng chỉ là đoạn người mấy cây xương cốt.

A.... . . A... A.... . . A... A... A.... . .

Một khắc này, thủ hạ kia gào thét được thê thảm vô cùng, chỉ nghe Heo Mập một đám người trên mặt đỏ mờ mờ, trong lòng tự nhủ đây rốt cuộc là cái

học sinh nào, như thế nào ra tay như vậy hung ác, lập tức cả kinh nói không ra lời.

Diệp Phi không có nghe vài tiếng lập tức phiền, thầm nghĩ đám này cái gọi là xã hội đen làm sao lại không có mấy cái có cốt khí, không cần phải nói cùng trước Tần lúc Trộm Hiệp Sĩ, mà ngay cả cùng Thanh mặt bình thường Thổ Phi so sánh với, hung sức lực đều kém đến quá xa, thể hệ này nhân sinh hoạt điều kiện cũng không tệ, nhưng phổ biến dân phong không đủ nhanh nhẹn dũng mãnh, mà ngay cả xã hội đen cũng không có vẻ này truyền thống hung hãn chí khí, thu thập thật sự là không có hương vị cực kỳ.

"Người, người là người nào, đến cùng có mục đích gì?" Sau một khắc, Heo Mập cũng thấy hải hùng khiếp vía, nhìn không được hỏi.

"Người quân tử tông là người nào, tông mục đích còn dùng được lấy nói cho người." Diệp Phi thần nhiên nói, "Đừng để cho ta lặp lại lúc trước lời mà nói..., lập tức gãy chân, đập đầu, nói cách khác, tông tự mình động thủ, kết quả là không phải như vậy."

Cái kia Heo Mập cắn răng, thầm nghĩ, cho dù người thân thù lợi hại, chúng ta dù sao nhiều người như vậy, kiến nhiều cần chết voi, một người một đao, như thế nào cũng phế đi người, chẳng lẽ còn sợ người hay sao?

Sau một khắc, Heo Mập lập tức hướng về phía một đám thủ hạ quát, "Đoàn người cùng tiến lên, diệt tiểu tử này!" Nói xong cũng lập tức dẫn đầu vọt lên.

Heo Mập coi như là Ngô Học Bình thủ hạ chính là một thành viên hãn tướng, bình thường đánh nhau ẩu đả, lừa gạt vợ vét tài sản, đe dọa cưỡng bức sự tình, Ngô Học Bình phần lớn đều bị hãn đi, nhìn trừng tự nhiên là trên người hãn có như vậy một loại người gặp người sợ chơi liều, cái này cổ chơi liều một kích phát ra tới, sau lưng người giúp đỡ tiếp theo cách nhìn, lập tức cũng khua lên gấp trăm lần dũng khí, đi theo Heo Mập vọt lên.

Chẳng qua là tại Diệp Phi cái này Đại La Kim Tiên trước mặt, cái gì đều là không tốt.

Chỉ thấy Diệp Phi một cái lắc mình liền vọt vào Heo Mập một đám chính giữa, tiện tay một chút liền đoạt được một người vũ khí, đón lấy dưới chân một đá liền đá đoạn một người xương đùi, lại để cho hãn tại chỗ quỵ xuống, đúng là thế như chẻ tre, dễ như trở bàn tay không có chút nào ngăn trở, trong đám người chỉ nghe được một hồi kêu thảm thiết liên tục, Heo Mập chính là thủ hạ liền một tên tiếp theo một tên ngã xuống, một đường quỳ trên đất.

Trong những người này cũng có không ít ngoan cố chống lại thô bạo hung ác đồ, không cam lòng chịu nhục, đều muốn theo trên mặt đất đứng lên, nhưng là Diệp Phi ra tay đó là hạng gì sắc bén, nói cho người xương đùi cắt thành tam khối, tủy cũng không biến thành hai đoạn, thò tay đến mức, tủy như cùng bóp tượng đất bình thường, Heo Mập sau lưng chính là thủ hạ nguyên một đám ngã xuống, trong tràng lập tức rú thảm tiếng vang đã thành một mảnh, rất nhanh, toàn trường cũng chỉ còn lại có Heo Mập một người còn có thể đứng đấy.

Heo Mập chứng kiến tràng diện này, cũng là toàn thân ứa ra mồ hôi, đều muốn vung dao găm Thụy Sĩ trở lên, nhìn xem chung quanh chính là thủ hạ, binh khí trong tay không phải là bị uốn éo đã thành mạ hoa, chính là như sắt tây da bình thường bị đoi ra vài đoạn, một chút hoàn hảo đều không có, trời có mắt rồi, vậy cũng đều là chút ít người thiệt, như thế nào tại nơi này Diệp Phi trước mặt, thật giống như một ít trang giấy bình thường.

"Người, người đến cùng là người nào?" Heo Mập nhìn không được mở miệng hỏi, thanh âm run rẩy, lập tức mang lên khủng bố chí ý.

Thân là Ngô Học Bình chính là thủ hạ, Heo Mập đã từng được chứng kiến những cái...kia cái gọi là võ lâm cao thủ, có thể tại nơi này sự thật xã hội, võ công cao hơn, cũng sợ đao phay, kỹ thuật cho dù tốt, một gạch phóng ngược lại.

Cái gọi là cao thủ, phần lớn bất quá là chút ít tung tin vịt, sẽ không đi chính mình đến quần áo, vui đùa một chút hèn hạ vô sỉ đánh lén, vỗ vỗ bảng đen gạch, tóm lại có thể thắng.

Rồi hãy nói cao thủ chân chính, ở đâu đứng dễ dàng như vậy lại để cho hãn nhìn thấy đấy, cho nên Heo Mập từ trước đến nay cũng không có đem những cái...kia cái gọi là cao thủ để vào mắt, mà hiện tại Diệp Phi tại Heo Mập trong mắt, lại thật sự rõ ràng lại để cho hãn cảm thụ một chút cái gì gọi là tuyệt đỉnh cao thủ hương vị.

Diệp Phi há to miệng, muốn cùng Heo Mập nói cái gì đó, chẳng qua là đúng lúc này, chung quanh đã tất cả đều là Heo Mập một đám thủ hạ kêu cha gọi mẹ thanh âm, làm cho kinh thiên động địa, âm thanh chấn bốn phương, Đại La Kim Tiên đây lỗ tai đều là cái này, cái gì đều nghe không được, làm cho rất tâm phiền.

Diệp Phi nhú mày, thân thể lại là lóe lên, rất nhanh liền tại quỳ rạp xuống đất một đám tru lên chúng trước mặt đi một lượt, khoảng cách trở về đến tại chỗ, chung quanh lập tức liền thanh yên tĩnh trở lại.

Heo Mập trừng to mắt nhìn kỹ, chỉ thấy chính mình tất cả thủ hạ, cái cảm hai bên đều là một mảnh sưng đỏ, đúng là bị Diệp Phi lập tức đều muốn cái cảm còi xuống dưới, để cho bọn họ nguyên một đám nói không ra lời, hô không xuất ra đau nhức đến.

Hung tàn, thật sự là hung tàn. . .

Heo Mập trong nội tâm nhìn không được toát ra như vậy một cái từ ngữ, chính mình lẫn lộn hắc đạo đã bảy tám năm, tuy nhiên cũng coi như cái loại người hung ác, lại thật không ngờ Diệp Phi người học sinh này bộ dáng thiếu niên, nhưng lại từng chiêu trí mạng, ra tay tàn nhẫn vô cùng, không chút nào kém hơn ** thượng đẳng nhất lưu tay chân, không khỏi một hồi da đầu run lên, trên người nhìn không được một hồi run lên.

"Quý xuống, hướng Diệp Thanh nhận làm." Trái lại Diệp Phi, chút nào sẽ không đem cái này đương chuyện quan trọng, chẳng qua là thần nhiên nói.

Năm đó Đại La Kim Tiên mấy vạn hung hãn bọn giặc đều đã từng giết cái núi cây biến máu, không có một cái người sống, hiện tại thu thập cá biệt tiểu

hắc bang ở đâu còn có thể đương chuyện quan trọng.

Cùng chơi giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67:. Dám uy hiếp tổ tông

Heo Mập trong nội tâm một hồi run rẩy, đi đứng mềm nhũn đã nghĩ quỳ xuống, nhưng là sau đó chứng kiến chung quanh nhiều như vậy đứng ngoài quan sát học sinh, nghĩ thầm chính mình hôm nay nếu là quỳ, về sau thật có thể không mặt mũi tại Hoàng Đảo khu lẫn lộn, không khỏi giật ra cuống họng, khàn cả giọng quát, "Mẹ cái shit đấy, gan lớn sẽ giết lão tử, muốn cho lão tử đầu hàng, không có cửa đâu cưng!"

Lời còn chưa dứt, Heo Mập chỉ cảm giác mình hai chân lập tức trúng chiêu, đón lấy một cổ đại lực cứng rắn đem hai chân của hắn đầu gối nện thành phần vụn, từ tiền phương ngược lại khúc quanh tới, một cổ phát ra linh hồn đau đớn lập tức theo đáy lòng bay lên, lại để cho Heo Mập cũng nhận không được nữa buông ra giọng, rú lên - lồng lộn đứng lên.

Người có nói lời nói đừng khí tuy nhiên đáng ngưỡng mộ, nhưng là cũng phải có nói lời này năng lực, nói cách khác liền kêu khoác lác, giờ khắc này Heo Mập đã nói khoác lác, cho nên bỏ ra một cái giá lớn, tới trái lại, Diệp Phi liền từ đến không nói khoác lác, mỗi câu lời nói đều là lời nói thật, nhưng là hết lần này tới lần khác rất nhiều người tổng đem hắn mà nói trở thành khoác lác, cho nên cũng muốn trả giá vô cùng nghiêm trọng một cái giá lớn.

Bị ngược lại treo ở trên cây Trương Huống cùng Lý Hiểu Xương nhìn thấy một màn này, đã sớm sợ tới mức hồn phi phách tán, không dám lại kêu cứu, đừng nói lúc này thời điểm trong miệng có cái gì chặn, coi như là trong miệng không có thứ đồ vật, bọn hắn cũng không dám lại như vậy gào thét đi xuống.

Mà đi theo Diệp Phi đằng sau Diệp Thanh một đám người, tuy nhiên này sẽ đã hoàn toàn đã không có đối với chính mình an toàn lo lắng, nhưng nhìn đến Diệp Phi ra tay, cũng là cả kinh tròn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời, Phi Diệp học viện cửa trường học, chung quanh đã là một mảnh yên tĩnh, chỉ còn lại có Heo Mập thanh âm của một người tại tru lên, còn dư lại đúng là cũng biết Diệp Phi không thích ồn ào nóng nảy, không người nào dám tùy tiện nói lung tung.

Đã qua cả buổi, Heo Mập mới từ đau triệt nội tâm trong cảm giác phục hồi tinh thần lại, nhìn qua trước mặt Diệp Phi, không cam lòng nói, "Bình ca hội báo thù cho đấy, ngươi chờ, lão tử bảo ngươi chết không yên lành!"

Cái này Heo Mập cũng coi như cái loại người hung ác rồi, người bình thường lúc này thời điểm nào dám lại làm tức giận Diệp Phi, cũng liền là hắn lúc này thời điểm còn dám phóng phóng ngoạn thoại, bất quá lúc này thời điểm Heo Mập ca đầu óc cũng đau đến hồ hồ rồi, vậy mà coi trời bằng vung nói ra như vậy một phen lời nói, trực tiếp liền trêu chọc nổi lên Diệp Phi nóng tính.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ cái chim gì Bình ca, xem ra cái này đầu Heo Mập chính là dựa tiểu tử này mới dám đến đánh Diệp Thanh đấy, tổ tông cái này đi phết đi hắn.

Sau một khắc, Diệp Phi một cái quay đầu, lập tức hướng Diệp Thanh hỏi, "Diệp Thanh, hắn nói cái kia Bình ca là vật gì?"

Diệp Thanh sớm đã bị trước mặt một màn cả kinh tròn mắt há hốc mồm, nguyên lai tưởng rằng Diệp Phi bất quá là thân thủ cao cường, không nghĩ tới rõ ràng mạnh mẽ đến nơi này loại biến thái trình độ, thu thập mấy cái xã hội đen như là cắt dưa xem thức ăn, đừng nói cứ như vậy mấy người, dù là nhiều hơn nữa đến mười mấy cái, chỉ sợ cũng không phải Phi ca đối thủ.

Trong nội tâm đang vô cùng sùng bái đầu rồi, nghe được Diệp Phi thanh âm, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, đáp, "Cái này Heo Mập nói Bình ca, gọi là Ngô Học Bình, đúng chúng ta Hoàng Đảo khu xã hội đen lão đại, người xưng Bình ca hoặc là đại Bình, thuộc hạ có không ít người, thế lực rất lớn, nghe nói tương đối lợi hại, bất quá Phi ca, ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Diệp Phi nói, "Nghe xong đã biết rõ đám này cháu trai không phải người tốt, tổ tông muốn đi bùng hang ổ của bọn hắn."

Diệp Thanh nghe xong lập tức cái ót đỏ mồm hỏi, "Phi ca, việc này chỉ sợ được hảo hảo nghĩ kỹ, tuy nhiên ngươi thân thủ lợi hại, có thể cái kia Bình ca dù sao người đồng thể mạnh, sau lưng còn có hậu thuẫn, dù sao không phải đám này thủ hạ chính là lưu manh có thể so sánh đấy, nếu như ngươi đứng cứ như vậy đi qua, chỉ sợ ần thiệt thòi."

Tuy nhiên Diệp Phi thân thủ cường hãn, nhưng Diệp Thanh hiển nhiên cho rằng Diệp Phi cũng không có cường đại đến có thể trực tiếp có thể đầu mất một cái xã hội đen lão đại tình trạng, không khỏi mở miệng khuyên bảo.

"Nếu như người là không có lá gan trở về đi, tổ tông chính mình đi." Diệp Phi nói xong, thò tay nắm lên Heo Mập cổ áo, rút ra trong tay, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Cái kia Heo Mập thể trọng hơn hai trăm cân, có thể Diệp Phi xách trong tay tựa như cùng vài rách, thật sự là nhẹ nhõm đến không thể lại nhẹ nhõm, chẳng qua là Đại La Kim Tiên thỉnh thoảng bắt lưu thần lại để cho Heo Mập miệng vết thương trên mặt đất xung đột hai cái, lập tức lại để cho hắn phát ra mồ heo bình thường kêu thảm thiết.

Bất quá lúc này, Diệp Phi nhưng không có tháo bỏ xuống Heo Mập cái cằm, dù sao cho dù hắn lại nhao nhao, tổ tông còn muốn Heo Mập dẫn đường, vạn nhất Heo Mập nói không ra lời, Diệp Phi đi đâu mà tìm cái này đại Bình.

Diệp Phi vừa định rời đi, thật xa Tổng hiệu trưởng cùng Trịnh Lâm lại được tin tức, mang theo một đám lão sư chạy tới.

"Diệp Phi, người muốn đi đâu?" Tổng hiệu trưởng nhìn không được hỏi.

Các lão sư khác chứng kiến địa quỷ xuống lấy một mảnh xã hội đen tiểu đệ, không khỏi một hồi nom nớp lo sợ, không dám nói lời nào, chỉ có Trịnh Lâm trong nội tâm tuy nhiên giật mình, nhưng vẫn là nhìn không được có chút quan tâm, hỏi, "Diệp Phi, người muốn đi nơi nào, muốn làm gì, ngàn vạn không nên xằng bậy a....!"

"Một tiểu nha đầu, với người không có sao, trung thực trở về đi học." Diệp Phi lý đều không để ý, trong miệng ngược lại dạy dỗ.

Trịnh Lâm lần thứ nhất nhìn thấy Diệp Phi phát giận, không khỏi trong nội tâm khẽ động, trước kia tuy nhiên cũng cùng Diệp Phi nhiều lần tiếp xúc, nhưng là Diệp Phi biểu hiện giống như luôn trốn tránh chính mình, lần này lại khác nhau rất lớn, lộ ra không sợ hãi chút nào, khí phách mười phần, hết sức dương cương, tràn đầy nam nhân hương vị, nơi đó còn là cái kia mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, Trịnh Lâm vừa thấy, lập tức có chút ngẩn người, lại đã quên tiếp tục ngăn cản Diệp Phi.

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi mang theo Heo Mập rời đi bóng lưng, mới đầu trong nội tâm chẳng qua là hốt hoảng, nhưng nhìn đến Diệp Phi cái kia kiên định bước chân, trong nội tâm nhiệt huyết dâng lên, nhìn không được cắn răng, trong lòng tự nhủ chết thì chết a, làm người nói cái gì cũng không có thể không có nghĩa khí, lúc này thời điểm đem Diệp Phi một người bỏ xuống mặc kệ, chính mình dù sao cũng là Diệp Phi tiểu đệ, nói cái gì cũng phải cùng hắn làm bạn, vì vậy làm ra một bộ thấy chết không sờn tư thế, bước nhanh đi theo.

"Diệp Thanh, người cũng đi làm gì?" Lúc này thời điểm, Trịnh Lâm rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhìn không được mở miệng nói.

"Đàn ông làm việc, người một cái nữ bất kê!" Diệp Thanh lời nói mang khí phách, mặt thẳng băng nói.

Như thế nào hai người đều như vậy? Trịnh Lâm nghe được Diệp Thanh lời mà nói..., trong nội tâm nhìn không được một hồi không hiểu, chẳng qua là một loại cảm giác nói không ra lời lập tức theo đáy lòng bay lên, thấy lại nhìn qua bóng lưng của hai người, trong mắt tựa hồ sinh ra một tia ảo giác, như thể nào giống như càng xem càng giống.

Hai người kia đến cùng là quan hệ như thế nào? Giờ khắc này, Trịnh Lâm trong nội tâm một hồi suy đoán.

Còn lại lão sư nhìn thấy trước mắt một màn, đều là cả kinh ngây người, lập tức có chút không biết làm sao, chỉ có mấy cái đầu óc linh hoạt bắt đầu cách ly dần dần bị hấp dẫn đến đứng ngoài quan sát học sinh, còn có gọi điện thoại báo động, hướng bệnh viện cầu viện, chỉ có Tổng hiệu trưởng nhìn thấy một màn này, không nói được lời nào, nghĩ thầm lại như vậy phát triển tiếp chỉ sợ muốn ra đại sự, vì vậy lập tức bấm Lý Thành Diệp lão gia từ điện thoại.

Bên này đã là rối loạn, bên kia Diệp Phi rút ra lấy Heo Mập, một đường không ngừng bốn tẩu, sau lưng Diệp Thanh ở đâu cũng lên, nhìn không được hô, "Phi ca, tiểu đệ cùng đi với người, người chờ ta một chút a...."

Như thu thập một đám tội phạm chuyện như vậy, Diệp Phi mấy ngàn năm nay không biết làm bao nhiêu lần, vốn là thăm nghĩ chính mình đi, nhưng chứng kiến Diệp Thanh lại có dũng khí cùng đi theo, trong nội tâm không khỏi cũng có chút cao hứng, hiển nhiên tổ tông cái này tiểu tôn tử cũng là có chút điểm tiền đồ đấy, đến không phải là không có trứng chim người nhất gan, trong nội tâm khẽ động, trong lòng tự nhủ dẫn hắn đi gặp các mặt của xã hội cũng tốt, không khỏi giảm bớt bước chân, lại để cho Diệp Thanh theo tới.

Nói cách khác, nếu như Diệp Phi quyết định chủ ý chính mình đi, Diệp Thanh điểm ấy tiểu tốc độ, đó là thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Heo Mập mới đầu trong miệng còn hùng hùng hổ hổ, nhưng Diệp Phi lại bẻ gãy hai cái cánh tay về sau, rốt cục hoàn toàn buông xuống hắn con người rần rờ tác phong, thành thành thật thật nói rõ Ngô Học Bình chỗ, đúng là liền cách Phi Diệp học viện chỉ có 20 phút bước trình địa phương, đều muốn tại Đại La Kim Tiên trước mặt đương con người rần rờ, thế giới rất ít người có thể có thực lực này, cánh cửa đó là tương đối độ cao.

Diệp Phi vốn còn muốn lôi kéo Diệp Thanh đi mau một hồi, nhưng là như vậy chút đường, hai người trò chuyện thời gian cũng liền đã đến, tổ tông cũng khó được có như vậy cái thời gian có thể cùng tiểu tôn tử trao đổi một chút tư tưởng, không khỏi cũng thả chậm bước chân, một đường cùng Diệp Thanh nói chuyện nói một chút, rất nhanh liền đạt tới mục đích của chuyến này địa phương.

Chương 68:. Bái sư

Ngẩng đầu nhìn lên, một tòa Tiểu Tam tầng Offices ra hiện tại Diệp Phi trong tầm mắt, phía trên bài tử thượng viết mười một chữ to: Trung Hải chính kiến đầu tư công ty hữu hạn.

Theo Diệp Thanh trong miệng, Diệp Phi biết được bây giờ xã hội đen, hoàn toàn dựa vào lấy chém chém giết giết thu phí bảo hộ sống đấy, đã rất ít rồi, bởi vì như vậy dù sao không phải lâu dài chi kế, một cái không cẩn thận, làm ra cá nhân mệnh tới cũng rất phiền toái, bọn hắn hiện tại đã cải biến phương thức, dựa vào bạo lực hoàn thành tích lũy ban đầu về sau, lại lợi dụng trong tay mình lực lượng, mua được quan viên, ép mua ép bán, thậm chí đầu tư tài chính địa sản, như vậy mới đến lâu dài.

Diệp Phi nghe xong đã cảm thấy tức giận, vật gì, xã hội đen chính là xã hội đen, cho dù thoát khỏi một thân áo lót, cũng vẫn là xã hội đen, tổ tông sẽ không bán các ngươi cái này trường, quân ngươi làm gì, đều không phải đem các ngươi diệt không thể.

Lão nhỏ che được thập phần khí phách, chẳng qua là nhưng vẫn khát nợ lấy thi công phương phí tổn, chính là không để cho, thi công phương cũng là không thể làm gì, không dám tìm xã hội đen đến thăm lý luận, kiện lên cấp trên pháp viện, pháp viện một mực kéo lấy không làm, chuyện này mấy năm trước báo chí cũng treo lên qua, nhưng bị Ngô Học Bình vừa đâm vừa xoa, rốt cục đối phó, cuối cùng báo chí cũng là không giải quyết được gì.

Cửa tiểu lâu còn có mấy cái bảo an, bất quá vừa nhìn tư thế chính là cả lợ phát phờ, thập phần kiêu ngạo xấu tốt, không biết là từ nơi này tìm đến lưu manh hoặc là hết hạn tù phóng thích nhân viên, thời buổi này, như vậy người đang Ngô Học Bình trong mắt đều là nhân tài, đó là tuyệt đối yêu cầu trọng dụng đấy.

Thật xa nhìn thấy Heo Mập mang theo hai người trở về, cửa mấy tên côn đồ lập tức vui vẻ chạy ra đón chào, cười theo nói, "Heo Mập ca, nhanh như vậy sẽ trở lại rồi, Bình ca cũng đã sớm nói, ngươi vừa về đến để cho ngươi lập tức đi gặp hắn."

"A...!"

Chờ đi đến gần, mấy tên côn đồ lúc này mới phát hiện, nguyên lai Heo Mập không phải đi về tới đấy, mà là bị hắn người đứng phía sau cưỡng ép rút ra lấy, kéo về đấy, Heo Mập trên mặt, đã là mặt như giấy vàng, đau đến hừ khí vô lực, căn bản nói không ra lời, không khỏi lại càng hoảng sợ, phát ra kinh ngạc tiếng hô.

"Đem các ngươi cái kia cái gì đại Bình cho tổ tông kêu đi ra, tổ tông muốn gặp hắn." Diệp Phi hướng về phía một cái trong đó lưu manh, rất không khách khí nói.

Cái kia lưu manh nghe vậy, lập tức mừng, "ĐKLMM, ngươi tính toán thom bơ vậy sao, Bình ca là người nào, đó là người nói gặp chỉ thấy đấy. . ."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy cái kia lưu manh lập tức bay ngược trở về, trực tiếp 'Rầm Ào Ào' một tiếng, đem lão nhỏ cửa thủy tinh đụng phải cái nát báy, đây đất toái mảnh vun thủy tinh.

"Không phải là cái xã hội đen, cho là mình đúng cái thứ gì, dám cùng tổ tông tranh luận!" Diệp Phi quát.

Cái kia lưu manh chỉ cảm thấy ngã cái thất điên bát đảo, trên người xương sườn đều đã đoạn vài gốc, không khỏi té trên mặt đất, một hồi kêu thảm thiết, rốt cuộc không đứng dậy được.

Còn lại mấy cái lưu manh nhìn thấy cái tràng diện này, lập tức cả kinh trợn mắt há hốc mồm, không dám trở lên, hô lớn lấy nhanh đi báo cáo lão đại, về sau theo trong lầu phần phạt rồi kéo hơn mười người đi ra.

Diệp Phi nhìn thấy một màn này, cũng không nóng nảy, liền tại cửa tiểu lâu chờ, thanh thoi thanh thoi cùng Diệp Thanh nói chuyện, hoàn toàn chính là đang chờ đối phương tập kết nhân thủ, khoan thai một bộ cao thủ phong phạm.

Tại Đại La Kim Tiên trong mắt, đối phương đến bao nhiêu người đều là giống nhau, còn không bằng chờ đối phương người gộp đủ chính mình động thủ lần nữa, tình vận nhất chạy mấy cái thu thập còn phiền toái.

Diệp Thanh thấy, không khỏi thập phần bội phục, trong lòng tự nhủ Phi ca thật sự là cao thủ, một người đến chọn đại Bình hang ổ, rõ ràng còn như vậy khí định thần nhàn, thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn.

Mình cũng muốn học lấy Diệp Phi tư thái, nhưng là một lòng lại luôn đông đông đông đông kinh hoàng, đều muốn làm ra một bộ trấn định biểu lộ, nhưng là trên trán một hồi điên cuồng đổ mồ hôi, Diệp Thanh không khỏi trong nội tâm một hồi thầm mắng mình thật sự là vô dụng

Chỉ là làm Diệp Thanh không nghĩ tới chính là, lúc này thời điểm đó là Diệp Phi từ lúc xuống núi đến nay, đối với Diệp Thanh ấn tượng tốt nhất một lần.

Tuy nhiên thoát nhìn còn có chút sợ hãi, nhưng là một câu , tài cao nhân tài gan lớn, Diệp Thanh không có bản lĩnh của mình, sợ hãi đó cũng là bình thường, chỉ cần mình ngày sau đối với hắn tiến hành bồi dưỡng, nhất định có thể thành tựu một đời cao thủ, thu thập những thứ này đồ bỏ đi còn không cùng chơi giống nhau, nghĩ tới đây Diệp Phi liền cảm thấy một hồi cao hứng.

"Diệp Thanh, chuyện này qua đi, ngươi liền nhận thức tổ được không?" Diệp Phi nhìn Diệp Thanh càng ngày càng thuận mắt, nhin không được thuận miệng nói.

"Cái gì?" Diệp Thanh lập tức mở to hai mắt nhìn.

Trong nội tâm chưa kịp chính mình nhất gan hồ thẹn thời điểm, căn bản thật không ngờ Diệp Phi lại có thể biết ở thời điểm này đưa ra như vậy cái yêu cầu, lại để cho Diệp Thanh lập tức hóa đá.

"A..., nói sai rồi, nói sai rồi, đúng bái sư, đúng bái sư." Diệp Phi vội vàng uốn nắn.

Hắn quên Diệp Thanh không thể...nhất tiếp nhận, chính là mình là hắn tổ tông cái thuyết pháp này, này sẽ một cái cao hứng, liền trời chảy nói ra.

Bái sư? Diệp Thanh há to miệng.

Trước mắt Diệp Phi, thoát nhìn đúng là một đời cao thủ, nhưng là sự tình hôm nay, cũng phải trước có mệnh trở về mới được, Diệp Thanh tuy nhiên tin tưởng Diệp Phi thực lực, nhưng là dù sao cũng là đơn thương độc mã đến đâu hắc lão đại hang ổ, trong lòng mình quả thực là Diệp Phi an toàn lo lắng.

Có thể đúng lúc này Diệp Phi chợt đưa ra yêu cầu này, lại để cho Diệp Thanh không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, điều này làm cho hắn nhin không được liên tưởng tới một ít tiểu thuyết võ hiệp trong kinh điển tình cảnh, một đời tuyệt đỉnh cao thủ, ở trước mặt đối với phản đông địch nhân vây công lúc, hướng người bên cạnh mình, mặt thụ tuy cơ hành động, chuẩn bị truyền thụ chính mình một thân tuyệt học cho hắn, làm cho chi sẽ không thất truyền hậu thế.

Chẳng lẽ trước mắt Phi ca, chính là loại tình huống này ấy ư, biết mình không phải nhiều người như vậy đối thủ, muốn tuyệt học của mình truyền thụ cho chính mình, làm cho mình kế thừa y bát của hắn, tìm cơ hội báo thù cho hắn sao?

Diệp Thanh nhìn qua trước mắt Diệp Phi, không khỏi một hồi tâm tình kích động, nước mắt lập tức mờ hồ khóe mắt của mình.

"Phi ca, chẳng lẽ ngươi thật sự ý định. . ."

Diệp Thanh vốn muốn hỏi, chẳng lẽ ngươi thật sự ý định vì dân trừ hại, cùng đám này việc ác bắt tận xã hội đen đấu tranh đến cùng sao?

Nào biết được Diệp Phi lại cho rằng Diệp Thanh rất kích động hỏi mình, thật sự ý định thu mình làm đồ đệ ấy ư, dù sao lấy trước chính mình thu đồ đệ thời điểm, những đệ tử kia không có một cái nào không kích động cảm động đến rơi nước mắt, thậm chí kích động được khóc rống chảy nước mắt đều có không ít, không khỏi trong nội tâm hết sức cao hứng, nói, "Đương nhiên là thật sự."

Diệp Thanh nhìn thấy Diệp Phi như thế "Hy sinh vì nghĩa", trong nội tâm không khỏi hết sức kích động, nói, "Phi ca, ngươi đã đều như vậy rồi, tiểu đệ cũng không có lý do cự tuyệt nữa ngươi, tiểu đệ sau này nhất định kế thừa y bát của ngươi cùng di chí, hảo hảo đem tinh thần của ngươi phát dương quang đại, không cô phụ ngươi nỗi khổ tâm."

Rốt cục đã thành a..., Diệp Phi nhìn thấy Diệp Thanh như thế như vậy, trong lòng cũng là hết sức cao hứng, nét phác thảo tính cách lại lần nữa phát tác, đối với Diệp Thanh trong lời nói một ít không bình thường địa phương cũng không có nhiều hơn chú ý, nói tiếp, "Như vậy hiện tại, ngươi còn gọi ta Phi ca sao?"

Diệp Thanh nhẹ gật đầu, lập tức nói, "Vâng, bay. . . A... Không, sư phụ."

Lời vừa nói ra, thầy trò danh phận nhất định, Diệp Phi lập tức một hồi cuồng hi, trên mặt càng phát ra hăng hái đứng lên.

Tuy nhiên Diệp Thanh không có hướng dĩ vãng hướng chính mình bái sư đệ tử như vậy đối với chính mình tam bái cửu khấu, nhưng là hắn dù sao là của mình hậu nhân, cùng mình có liên hệ máu mủ, cùng ngoại nhân có thể khác nhau rất lớn, điểm ấy tục lễ thì miễn đi.

Đúng lúc này, Ngô Học Bình đang bị người giúp đỡ hạ vây quanh từ nhỏ trên lầu đi xuống.

Vừa nhìn thấy Diệp Phi cùng Diệp Thanh hai người, Ngô Học Bình lập tức nhũn mảy, hỏi, "Các ngươi là người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69.: Chà đạp

Diệp Phi vừa được Diệp Thanh bá sư hứa hẹn, một hồi cảm xúc bành trướng, tâm tình tốt đến không thể tốt hơn, trước mắt đã xuất hiện chính mình phi thăng thành công, lại lần nữa nhìn thấy sư phụ Bất Diệt Thiên Tôn, thầy trò hai cái hai mắt lung tròn tình cảnh, lúc này thời điểm Ngô Học Bình chợt nói chuyện, đã cắt đứt Đại La Kim Tiên suy nghĩ, lập tức lại để cho hắn cảm thấy tâm tình thập phần khó chịu, hung hăng trợn mắt nhìn Ngô Học Bình liếc.

Đại La Kim Tiên uy áp đó là hạng gì lực, mặc dù như Ngô Học Bình loại này xã hội đen lão đại, thấy cũng nhịn không được một hồi hải hùng khiếp vía, chỉ bất quá trong lòng hắn mặc dù có chút phát 憊, nhưng dù sao cũng là nhiều người như vậy lão đại, biểu hiện ra lại như cũ làm ra một bộ điềm nhiên như không có việc gì thần sắc, tại nguyên chỗ vững vàng đứng thẳng.

Chính mình trừng đối phương rõ ràng không có phản ứng, Diệp Phi cũng có chút ngoài ý muốn.

Thực lực của mình tự mình biết, một phạm nhân, bị chính mình tràn ngập uy áp ánh mắt trừng mắt liếc, không ngã hạ liền coi là không tệ, cho dù đối phương là cường ép nhịn xuống, biểu hiện ra không có chuyện gì đâu bộ dáng, cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình, điều này làm cho Diệp Phi không khỏi nhìn nhiều Ngô Học Bình vài lần, hỏi, "Người chính là bọn họ nói cái kia đại Bình?"

"Người là người nào, vì cái gì đến công ty của ta tới quấy rối?" Ngô Học Bình trong nội tâm một hồi kinh nghi bất định, hỏi.

Theo Diệp Phi vừa xuất hiện, Ngô Học Bình liền lục soát bụng cạo trảng suy tư về Diệp Phi trí nhớ, lại như thế nào cũng nhớ không nổi cùng đối phương có cái gì thù hận, mà lúc trước bị Diệp Phi ra sức đánh mấy tên thủ hạ, bây giờ không phải là tại bệnh viện, chính là tại công trường quỳ, ngoại trừ Heo Mập, đúng là không có một cái nào tại hiện trường, cho nên Ngô Học Bình lại không biết Diệp Phi.

"Ta là người tổ tông." Diệp Phi một câu thiếu chút nữa giận phá Bình ca cái bụng.

Diệp Phi mới mặc kệ hắn cái gì cảm thụ, tiếp tục nói, "Nghe nói người chính là Hoàng Đảo khu xã hội đen lão đại, đã làm nhiều lần chuyện xấu, tổ tông đối với các người tất cả hành động cảm thấy thập phần khó chịu, cho nên quyết định xúc trừ bọn người ra, vì vậy đã tới rồi, nghe lời liền chính mình quỳ xuống, dập đầu, đóng cửa, giải thể, cuối cùng xéo đi, tổ tông nói không chừng còn có thể tha cho người một mạng, nói cách khác, hôm nay tổ tông liền hủy đi các người cái công ty chim này!"

Diệp Phi ngữ khí tương đối bình tĩnh, tựa như cùng đối mặt một kiện râu ria việc nhỏ bình thường.

Diệp Thanh nghe xong không khỏi âm thầm bội phục, thật sự là trước núi thái sơn sụp đổ mà không ngược lại, Phi ca sẽ không tuyệt đối cường giả phong phạm, ngoại miệng chút nào không rơi vào thế hạ phong, cứ việc sau một khắc hắn phải đối mặt chính là khó có thể tưởng tượng hậu quả, nhưng lại vẫn như cũ như thế, nam tử hán đường như thế a....

Diệp Thanh đang cảm khái đầu rồi, lại nào biết đầu chuyện này tại Diệp Phi trong mắt lại thật sự chính là râu ria một chuyện nhỏ, đi qua 2000 năm, loại sự tình này hắn không biết làm nhiều ít, coi như là so Ngô Học Bình càng lợi hại gấp trăm lần nhân vật, hắn cũng vẫn là dễ như trở bàn tay, mắt cũng không mang nháy một chút đấy.

Tại Đại La Kim Tiên trong mắt, đối phương chính là người nhiều hơn nữa gấp 10 lần, cũng đều là cận bã mà thôi, hắn theo như lời đấy, cũng đều là chính công lời nói thật, không có chút nào ra vẻ trấn định ý tứ.

Thế nhưng là Ngô Học Bình ở đâu chịu được cái này, đây coi là chuyện gì, cứ như vậy hai người đến thăm liền kêu chính mình đóng cửa giải thể, hắn cho dù lòng dạ sâu hơn, cũng là một khu xã hội đen lão đại, người đồng thể mạnh, ở đâu có thể chịu được loại này khiêu khích.

Huống chi nơi đây lại là nơi ở của mình, còn đối với phương cho dù càng lợi hại, cũng không quá đáng hai người mà thôi, cạnh mình cho dù một người một miếng nước bọt, cũng có thể đem đối phương chìm rồi, cho nên Ngô Học Bình đúng là không biết đối phương nói loại lời này lực lượng ở đâu.

Nói cho cùng, như Diệp Phi như vậy tuyệt đỉnh cao thủ hiện tại thật sự là quá ít, dùng Ngô Học Bình kiến thức, cũng chưa từng gặp qua chính thức tiên nhân mà thôi.

Ngô Học Bình trên mặt một cái biến sắc, muốn phát tác, có thể đứng lúc này, trên mặt đất Heo Mập bỗng nhiên ngẩng đầu lên, dùng một cái hết sức yếu ớt thanh âm hô, "Bình ca, tiểu tử này chính là Trần Diệu Dương theo như lời chính là cái kia Diệp Phi, chúng ta một đám huynh đệ, đều trông trong tay hắn rồi."

Ngô Học Bình con mắt bỗng nhiên trợn to, cẩn thận hơi đánh giá trước mặt Diệp Phi, đúng là một bộ mười sáu tuổi người thiếu niên bộ dáng, hoạt thoát thoát một đệ tử, trong nội tâm lập tức một hồi kinh ngạc, chẳng lẽ hắn một đệ tử, rõ ràng thu thập chính mình tám cái thủ hạ, thiếu niên này thật sự có lại có thể như thế cường hãn thân thủ sao?

"Tiểu tử, trong nhà người là người nào?" Ngô Học Bình nhìn không được hỏi.

Hắn dù sao cũng là lão đại, tuy nhiên tức giận, thực sự muốn làm mình bạch đối phương lai lịch, dù sao có thể có loại này thân thủ, sau lưng không chuẩn có thể lực cường đại ủng hộ, mình nếu là không nghĩ qua là đụng với, cũng là một hồi phiền toái, hay là trước biết rõ ràng đối phương chi tiết thì tốt hơn.

"Trong nhà của ta không ai, tiểu tử, người thật sự quá dài dòng, đến cùng quỳ không quỳ hạ dập đầu bồi tội, nếu không phải quỳ liền sớm nói, tổ tông lập

tức muốn xuất thủ." Diệp Phi không kiên nhẫn xoa xoa tay mà nói.

Ngô Học Bình rốt cục không thể kìm được, một hồi chửi ầm lên, "Tiểu tạp chủng, tính toán vật gì, ta đại Bình đi ra lăn lộn gặp thời đợi, ngươi cộng lòng còn không có dài đủ, cùng lão tử đùa nghịch vượt qua, ngươi cũng không hỏi thăm một chút Hoàng Đào khu rốt cuộc ai là ông trời."

Chỉ một ngón tay, sau lưng mười cái lưu manh lập tức hướng phía Diệp Phi lao đến.

Diệp Phi nhìn thấy đối phương rốt cục động thủ, biết rõ lại có hội đồng có thể đánh cho, lập tức hưng phấn lên, hét lớn một tiếng tới tốt lắm, lập tức xông tới.

Trong tràng chỉ thấy Diệp Phi thân hình lóe lên, đón lấy mười cái lưu manh trong đội nhóm, lập tức truyền đến một hồi kêu cha gọi mẹ thanh âm, Diệp Phi tại mười cái lưu manh chính giữa, đông đi bộ đi bộ, tây tán tán bước nhỏ, thoáng qua tám đổ, trước mặt liền ô áp áp quỳ đầy đất người.

Cùng vừa rồi thủ pháp giống nhau, lại tất cả đều là đã cắt đứt hai chân, còi dưới mong, trong miệng muốn hô, lại hoàn toàn hô không đi ra, xếp thành một hàng quỳ trên mặt đất, liên tục run run thân thể của mình, đội ngũ đó là thập phần chỉnh tề.

Vậy mà. . .

Ngô Học Bình thấy một hồi hải hùng khiếp vía, mình ở trên đường lăn lộn gặp thời đang lúc cũng không ngăn rồi, làm mất đi chưa thấy qua thân thủ như vậy, thiếu niên này ra tay đã có thể dùng quỷ thần khó lường để hình dung, tiếp tục như vậy, chính mình hôm nay sợ rằng có chút phiền phức.

Ngô Học Bình từ trước đến nay quyết đoán nhanh chóng, nói cách khác cũng thành không được đám này lưu manh lão đại, nhìn thấy Diệp Phi lợi hại, lập tức nói, "Tất cả huynh đệ cùng tiến lên a..., đi theo lão tử, ai chọc tiểu tử này một đao lão tử thương mười vạn, chém chết thương một trăm vạn, hôm nay nhất định phải phe đi tiểu tử này thay các huynh đệ báo thù!"

Chung quanh một đám lưu manh tuy nhiên nhìn thấy Diệp Phi thân thủ, trong nội tâm thập phần sợ hãi, nhưng bọn hắn dù sao đều là hung hoành đồ, nơi đây cũng là hang ổ của bọn hắn, ý vào nhiều người, lại có lão đại số tiền lớn kích thích, lập tức phát một tiếng hô, cùng một chỗ vọt lên.

Diệp Phi vừa thấy đối phương tất cả đều lên đây, lập tức hưng phấn lên, hơn đối phương tổng cộng cũng có trăm tám mươi người, rất lâu hắn cũng không đánh qua như vậy quy mô hội đồng, lần này mình mọi cách khiêu khích đối phương, hiện tại rốt cục đã có cơ hội, lập tức hoan hô một tiếng, vọt tới.

Sau một khắc, lại một phó có thể làm cho mắt người hạt châu mắt đầy đất tình cảnh xuất hiện, chỉ thấy Diệp Phi đến mức, Ngô Học Bình thủ hạ chính là bọn côn đồ lập tức gục tiếp theo mảnh, vẫn là chân đoạn, đỡ xuống mong, quỳ gối tại chỗ, thậm chí tư thế đều cùng lúc trước lưu manh giống như đúc, tới một người phe một cái, không cần tốn nhiều sức.

Vì có thể làm cho mình khiến cho thú vị chút ít, Diệp Phi thậm chí lại để cho đám này lưu manh trên mặt đất quỳ đã thành tự động đội ngũ, vượt qua bình dọc theo mà liêu cái ngôi sao năm cánh đồ án, xếp đặt được thập phần chỉnh tề.

Bọn côn đồ bắt đầu còn ý vào nhiều người, chen chúc tiến lên, mấy cái hiệp về sau, phát hiện chung quanh đồng bạn đã ngã xuống hơn phân nửa, không khỏi một hồi hải hùng khiếp vía, mỗi cái đã thành tàn phế, không khỏi giật nảy mình rung mình một cái, cũng không dám nữa xông về phía trước, vì vậy quay người bỏ chạy.

Chẳng qua là Diệp Phi khiến cho cao hứng, ở đâu có thể làm cho bọn hắn đào tẩu, thân thể lóe lên liền ra hiện ở bên cạnh bọn hắn, đón lấy trên mặt đất lại thêm một cái quỳ tru lên lưu manh.

Gần kề tam phút sau, Diệp Phi bên người đã không có một cái đứng đấy lưu manh, toàn bộ đều quỳ trên mặt đất, muốn gọi gọi không ra, muốn động động không được, thật sự là vô hạn sỉ nhục, trước kia chỉ có bọn hắn khi dễ người khác, hiện tại coi như là chuyển vận, báo ứng khó chịu.

Một đám lưu manh rốt cục bắt đầu hối hận mình tại sao đã làm ** một chuyện này, chẳng qua là đúng lúc này, hối hận cũng đã chậm.

Đúng lúc này, Diệp Phi xoay người nhìn lại, Ngô Học Bình thân ảnh vậy mà không thấy, bốn phía một hồi nhìn quanh, nguyên lai hắn rõ ràng đã chạy ra mấy trăm mét xa, không khỏi trong nội tâm thầm mắng cái này đương lão đại rõ ràng không có cốt khí như vậy, thân thể lóe lên, lập tức hướng phía Ngô Học Bình đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Ta cũng mạnh mẽ hủy đi

Ngô Học Bình một bên chạy, trong nội tâm một bên âm thầm may mắn.

May mắn lão tử cơ cánh, nhìn thấy tình huống không ổn, mau để cho chính mình huynh đệ trên đỉnh, mình mới có thể rút sạch chạy đi, nói cách khác, cái kia Diệp Phi như vậy xuất quỷ nhập thần ra tay, lão tử lúc này cho dù bất tử, chỉ sợ cũng không phải thành người tàn phế không thể.

Tuy nhiên bỏ xuống huynh đệ có chút bất nghĩa giận, nhưng Ngô Học Bình từ trước đến nay đều là chỉ đem nghĩa khí bày ở ngoài miệng, mà trong nội tâm căn bản cũng không đem cái này coi thành chuyện gì to tát.

Nghĩa khí là cái gì, nghĩa khí chính là cắt chó, huynh đệ là cái gì, huynh đệ chính là dùng để cho mình ngăn cản dao găm đấy, tại Ngô Học Bình trong nội tâm, không có cái gì chính mình mạng giá trọng yếu.

Chẳng qua là Ngô Học Bình hiển nhiên thật không ngờ, chính mình còn đánh giá thấp Diệp Phi thực lực, vốn hấn cho là mình đám này huynh đệ ít nhất có thể kiên trì cái thập phần tám phút thời gian, như vậy chính mình hoàn toàn thì có cơ hội chạy ra nơi đây, còn muốn biện pháp cầu cứu, tụ tập nhân thủ một lần nữa giết trở về, lại thật không ngờ gần kề ba phút Diệp Phi liền xử lý hấn tất cả thủ hạ, ánh mắt một lần nữa về tới trên người của hấn.

Ngô Học Bình bỗng nhiên cảm thấy sau lưng một cổ sát khí đánh úp lại, trên người lập tức liền nổi lên một tầng nổi da gà, nhìn lại, công ty mình cửa khẩu đã không có một cái đứng đấy huynh đệ rồi, sợ tới mức dưới chân một hồi điên cuồng gia tốc, đã nghĩ chạy trốn.

Oanh!

Sau một khắc, chính mình lại hung hăng đâm vào vật gì thượng.

Hai khóa mang huyết răng cửa theo trong miệng mình nhỏ ra, Ngô Học Bình cảm giác thân thể của mình giống như đâm vào một khối thép tấm lên, trong lúc nhất thời đầu văng mắt hoa, rất lâu không có tri hoãn quá mức đến.

Đội được chính mình thanh lúc tỉnh lại, trước mặt Diệp Phi hướng về phía hấn nhẹ nhàng cười cười, đón lấy Ngô Học Bình chỉ cảm thấy đầu gối của mình một hồi kịch liệt đau nhức, đón lấy chính mình liền thấp một khối.

Cúi đầu vừa nhìn, hai chân của mình cũng bị đánh thành vài đoạn, bị cứng rắn ấn lấy quỳ ngã trên mặt đất, chính mình kết quả cũng cùng những cái...kia chính mình vứt bỏ huynh đệ giống nhau, bị chôn sanh sanh đánh thành tàn phế, quỳ trên mặt đất đứng không dậy nổi.

Cùng lúc trước còn muốn tháo bỏ xuống cái cảm so sánh với, lúc này Diệp Phi thật không có lại để cho Ngô Học Bình cũng nói không ra lời, dù sao, đám này lưu manh mình đã thu thập xong, lập tức liền muốn rời đi, cho nên có hay không tạp âm hấn đã không phải là rất quan tâm.

A... A... A... A.... . . Ah ah ah Ah. . .

Sau một khắc, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh giữa ngã tư đường, truyền đến Bình ca vô cùng thâm thúy và vô cùng cao vút tru lên.

Diệp Phi tức thì một cái lắc mình lại nhớ tới tại chỗ, nhìn xem trọn mắt há hốc mồm, khoe miệng thậm chí có chút ít nghiêng lệch Diệp Thanh, dặn dò, "Người tận lực sau này đứng."

Diệp Thanh vốn cho rằng lần này Diệp Phi chỉ sợ là bản thân khó bảo toàn, lại không nghĩ rằng lại có thể biết đứng như vậy cái kết quả, trực tiếp thuận thực, đại Bình thể lực liền dễ như trở bàn tay bị Diệp Phi thu thập được sạch sẽ, Diệp Phi đừng nói bị thương, mà ngay cả trên người tóc gãy đều không có mất một cây, mà trên mặt đất mấy cái này lưu manh lại mỗi cái đều là trọng thương, tình cảnh quả thực có thể được xưng tụng đứng nhìn thấy mà giật mình.

Này sẽ Diệp Phi nói chuyện với mình, Diệp Thanh sửng sốt cả buổi mới phản ứng tới, tuy nhiên không biết Diệp Phi mục đích, nhưng này sẽ Diệp Phi tại chính mình trong suy nghĩ, vậy đơn giản chính là như là thiên thần bình thường, vội vàng quay người sau này một hồi chạy mau.

Sau một khắc, Diệp Phi mãnh liệt được một quyền hung hăng nện ở Ngô Học Bình công ty trên tiểu lâu, Đại La Kim Tiên đó là hạng gì thần uy, coi như là chuyển núi dời biển cũng không phải việc khó, hủy đi cái tầng ba lầu nhỏ đây còn không phải là nhẹ nhõm vô cùng, chỉ thấy cái kia tầng ba lầu nhỏ lộ diện lập tức rạn nứt, về sau khe hở càng lúc càng lớn, rất nhanh âm âm sụp đổ, trực tiếp liền đem không ít lưu manh chôn ở bên trong.

Diệp Thanh chẳng qua là còn không có chạy ra bao lâu, chợt nghe sau lưng một hồi nổ mạnh, nhin không được nhìn lại, lại không nghĩ rằng giờ khắc này vừa vận một khối gạch vỡ đầu sụp đổ đi ra, vừa vận nện ở đỉnh đầu hấn thượng.

Ai ôi!., lập tức Diệp Thanh kêu to một tiếng, lập tức chỉ cảm thấy một hồi đầu văng mắt hoa, ngã xuống trên mặt đất.

Diệp Phi trong nội tâm thầm kêu một tiếng không tốt, chính mình vừa rồi vào xem lấy hủy đi phòng ở chơi, này sẽ hủy đi đúng hủy đi sường rồi, đúng là đã quên bảo vệ chính mình tiểu tôn tử.

Mình là kim cương bất hoại chi thân, bị tảng đá nện hai cái chỉ cho là gãy ngựa ngựa căn bản không có việc gì, lại không nghĩ rằng Diệp Thanh hay là phạm nhân huyết nhục thân thể, bị quay đầu đập trúng đầu nhưng là sẽ bị thương, lập tức liền hướng phía Diệp Thanh phương hướng đuổi đến đi qua.

Đem Diệp Thanh bế lên, cẩn thận xem xét nhìn một chút đầu của hấn, phát hiện ngược lại là không có vết thương, chẳng qua là bỗng nhiên bị cục gạch

đập trúng, này sẽ đã hôn mê bất tỉnh, lúc này mới hơi chút yên tâm lại.

Quay người chứng kiến đại Bình hang ổ đã bị hoàn toàn phá hủy, Diệp Phi mục đích đã đạt tới, vì vậy một cái lắc mình liền mang theo Diệp Thanh đi trở về.

Bên này Diệp Phi đã rời đi, bên kia Bình ca còn không có tru lên bao lâu, đã bị trước mắt một màn này cả kinh té cứng té đái, dĩ vãng hần đều là mạnh mẽ hủy đi người khác phòng ở, lúc này báo ứng rốt cục rơi xuống trên người của mình.

Có thể cách thật xa, hần không có thấy rõ Diệp Phi ra tay, còn tưởng rằng Diệp Phi chỉ dùng để cái gì thuốc nổ, lúc này mới đem chính mình xử lý công lâu nổ hủy, không khỏi trong nội tâm một hồi đau lòng.

Xây dựng chỗ này vẫn phòng lâu nhỏ thế nhưng là bỏ ra chính mình không ít thời gian, tinh lực cùng tiền tài, hiện tại rõ ràng cứ như vậy không có, Bình ca cảm thấy mình tâm so chân của mình còn đau nhức, rất có chút vất vả khổ cực ba mươi năm, một khi trở lại trước giải phóng cảm giác.

Bất quá lúc này không phải muốn cái này thời điểm, vội vàng bấm bệnh viện cấp cứu điện thoại, Ngô Học Bình này sẽ lộ ra cứu mạng của mình.

Rốt cục nghe được bệnh viện xe cứu thương tiếng vang, Ngô Học Bình lúc này mới trầm tĩnh lại, bắt đầu cân nhắc báo thù sự tình.

Không được, việc này nói cái gì cũng không thể cứ như vậy được rồi, lão tử không phải tìm người báo thù không thể! Ngô Học Bình nằm ở trên xe cứu thương, trong nội tâm phân này oán độc, quả thực khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Chẳng qua là Diệp Phi thực lực, hần cũng là thấy được, dựa vào lực lượng của mình, đó là nói cái gì cũng không phải là đối thủ của hần, còn phải kéo cường viện mới được, Ngô Học Bình trong nội tâm một hồi tính toán.

Rất nhanh, Ngô Học Bình suy tư về bấm một số điện thoại.

"Lỗi ca áy ư, ta là Ngô Học Bình."

"Đứng đại Bình a..., có chuyện gì?" Điện thoại bên kia truyền tới một thanh âm trầm thấp.

"Lỗi ca, nhất định phải cứu cứu tiểu đệ a...!" Ngô Học Bình làm bi thống hình dáng.

"Tiểu đệ công ty bị người hủy đi, tiểu đệ cũng bị người đã cắt đứt hai chân, đối phương là cao thủ, tiểu đệ chỉ có thể hướng người xin giúp đỡ rồi."

"Không nên gấp, từ từ nói, hết thấy có ta làm cho người chủ."

...

Ngô Học Bình trong miệng Lỗi ca, tên đầy đủ Nhiếp Lỗi, đúng Ngô Học Bình đỉnh đầu đại ca, 18 tuổi bởi vì cướp bóc bị nghiêm trị, 20 tuổi bởi vì đánh nhau ẩu đã bị hình câu một năm, 25 tuổi bởi vì bắt cóc vợ vết tài sản tam độ bỏ tù, được xưng tụng đứng trước khoa buồn thiêu.

Cùng bình thường lưu manh tính cách lộ ra ngoài bất đồng, Nhiếp Lỗi tính tình trầm ổn, làm người cực giảng nghĩa khí, có thể đảm đương đại sự, ba lượt ngục giam trải qua, lại để cho Nhiếp Lỗi làm quen đại lượng ngục trong bằng hữu, về sau đều từng trở thành kia tập đoàn nòng cốt, Ngô Học Bình liền là một cái trong số đó, tại dưới sự hướng dẫn của hần, Nhiếp Lỗi tập đoàn đã từng làm trang phục giày cái mũ, dưới mặt đất đánh bạc, bắt động sản chờ ngành sản xuất, tá trợ lấy thập niên 90 cả nước bắt động sản nóng, tích lũy đại lượng tài phú, mua được rất nhiều quan viên với tư cách kia ô dù, tại Trung Hải thành phố uy danh hiển hách, đứng Trung Hải thành phố hiện giữ xã hội đen lão đại, năng lực rất mạnh, ảnh hưởng rất rộng.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71.: Mất trí nhớ

Diệp Phi lưng công Diệp Thanh, một đường chạy như điên, rất nhanh về tới trường học ký túc xá.

Lưu Hiểu Phi, Mã Huy, Lưu Quân Hoa mấy người theo đồng học trong miệng nghe nói Diệp Phi cùng Diệp Thanh rời đi, đều thập phần lo lắng, bây giờ nhìn đến Diệp Phi lưng công hôn mê bất tỉnh Diệp Thanh trở về, lập tức đều xông tới.

Diệp Phi đem Diệp Thanh đặt ở trên giường, một cổ tiên linh khí lập tức góp đi vào, gần kề vài giây đồng hồ, Diệp Thanh liền từ trong hôn mê tỉnh lại.

Trợn mắt vừa nhìn thấy Diệp Phi, Diệp Thanh lập tức lộ ra một cái hỏ thẹn thán sắc, "Phi ca, đừng trách ta, ta chỉ đúng thiếu tiền tiêu, lúc này mới mượn tên tuổi của người thành lập Đại Phi bang, thu bọn hắn một điểm nhỏ tiền mà thôi."

Diệp Phi không nghĩ tới lúc này thời điểm Diệp Thanh vẫn còn chuyện lúc trước áy náy, lập tức khoát tay áo, nói, "Một chút chuyện nhỏ mà thôi, nếu như người đúng thiếu tiền, vì cái gì không đến tìm tổ tông muốn, tổ tông tùy người tiêu bao nhiêu đều được, chẳng qua là hiện tại, người còn gọi ta Phi ca sao?"

Kỳ thật đương Diệp Thanh hạ quyết tâm cùng mình cùng một chỗ đến lớn bình hàng ở đi, Diệp Phi cũng đã đối với chính mình cái này tiêu tôn tử rất hài lòng, về sau Diệp Thanh quyết định bá sự, Diệp Thanh trong nội tâm phần này cuồng hỉ quả thực không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung, về phần lúc trước một chút chuyện nhỏ, đã sớm không để trong lòng rồi.

"Không gọi Phi ca, cái kia gọi người là gì?" Diệp Thanh nhin không được nói.

"Gọi sư phụ a..., tại hắc lão đại chỗ đó người không phải đã đáp ứng bá sự sao." Diệp Phi nhin không được nói.

"Cái gì hắc lão đại, cái gì bá sự?" Diệp Thanh vẽ mặt mê man, "Ta như thế nào không nhớ rõ, cái này đúng chuyện khi nào tình?"

"Cái gì, lúc trước người không phải nói hảo hảo đấy sao, tại sao có thể như vậy?" Diệp Phi nhin không được trừng to mắt.

"Ta lúc nào đã từng nói qua, Phi ca, người có phải hay không lại lừa dối ta?" Diệp Thanh sờ sờ đầu của mình, cười nói.

"Làm sao có thể, tiểu tử người." Diệp Phi tiến lên bắt lấy Diệp Thanh bả vai, một hồi lay động.

Vốn trong nội tâm hết sức cao hứng, nhưng là Diệp Thanh đột nhiên đổi giọng lại để cho Diệp Phi thập phần thất vọng, thất vọng ngoài, thậm chí có chút ít cảm tức.

Diệp Phi là bức nào lực đạo, coi như là đã khổng chế độ mạnh yếu, cái này vài cái lay động cũng làm cho Diệp Thanh cái ót một hồi xám xịt ứa ra, thiếu chút nữa lại ngất đi.

Bên cạnh mấy người nhìn thấy Diệp Phi phát điên, vội vàng tiến lên khuyên can.

"Diệp Phi, người chậm một chút, ta xem Diệp Thanh thần trí có chút không quá bình thường."

"Đúng vậy a, ta cảm thấy được cũng thế."

"Chúng ta hay là dẫn hắn đi trường học y tế trung tâm nhìn xem thì tốt hơn."

Diệp Phi nghe xong, trong nội tâm cũng có chút lo lắng, Diệp Thanh dù sao cũng là phạm nhân, cùng mình bất đồng, đầu bị cục gạch đập một cái, chia ra cái gì tật xấu mới tốt.

Chính mình tiên linh khí đối với trị liệu kinh mạch lắng đọng chứng bệnh hiệu quả tốt nhất, giải độc hoặc là trị liệu thân thể ngoại thương cũng có kỳ hiệu quả, nhưng là như Diệp Thanh loại này đầu đụng bị thương, bên ngoài lại nhìn không ra cái gì tật xấu đấy, đó là không có biện pháp gì, đi cái kia y tế trung tâm nhìn xem cũng tốt.

Mấy người lập tức cùng lúc xuất phát, đi vào Phi Diệp học viện y tế trung tâm.

Phi Diệp học viện điều kiện tương đối tốt, học viện y tế trung tâm dừng loại cũng có không tốt phòng, hầu như đồng đẳng với một chỗ loại nhỏ bệnh viện quy mô, Diệp Phi mấy người đi vào thời điểm, vừa vặn có không ít học sinh tại trị liệu ngoại thương, đúng là lúc trước bị Heo Mập một đám đá thương Đại Phi bang học sinh.

Gặp được Diệp Phi ở cửa trường học đại phát thán uy, thu thập Heo Mập một đám, hiện tại nhìn thấy Diệp Phi cùng Diệp Thanh tiến đến, những học sinh này đều là một mực cung kính đối với Diệp Phi gọi Phi ca, trong ánh mắt đã sùng bái lại tôn kính, phát ra khác thường hào quang.

Diệp Phi hướng về phía các học sinh gật gật đầu, một mực đi vào trong, đi vào não ngoại khoa một gian phòng đang lúc, phụ trách nơi đây chính là một người lão bác sĩ, đúng Phi Diệp học viện bỏ ra giá tiền rất lớn theo bệnh viện lớn ở bên trong đào đến chuyên gia, chuyên môn là các học sinh xem bệnh, bởi vậy càng có thể thấy được Phi Diệp học viện lực lượng chi hùng hậu.

Cái kia lão bác sĩ cẩn thận dò xét Diệp Thanh tình huống, về sau quay đầu hướng mấy người hỏi, "Đầu của hắn có phải hay không gần nhất có phải hay không nhận lấy cái gì vật cứng va chạm."

Diệp Phi gật đầu nói, "Đúng là, hắn vừa bị một viên gạch đầu đập phá đầu một chút."

"Có thể chứ." Lão bác sĩ lập tức nói, "Bệnh của hắn lại nói tiếp cũng không nghiêm trọng lắm, nói đơn giản chính là chứng mất trí nhớ, hơn nữa là trong đó bộ phận tính chứng mất trí nhớ, cũng liền đúng người bệnh đối với có chút bị thương sự kiện phát sinh trước vài giờ bên trong tình huống, hoàn toàn mất đi trí nhớ, kết hợp tình huống của hắn, hắn là quen cục gạch đánh trúng đầu lúc trước mấy tiếng đồng hồ sự tình."

"Khó trách." Lưu Hiểu Phi mấy người trầm miệng một lời nói, "Hắn chỉ nhớ rõ chúng ta cùng tứ ban trận đấu sau thu phí bảo hộ sự tình, đối với chuyện

sau đó lại hoàn toàn đã quên."

Diệp Phi mắt tròn trắng lên, đêch cù, tỏ tông làm sao sẽ điểm ấy lưng, rõ ràng vừa đạt được Diệp Thanh bá sư hứa hẹn, mắt thấy có thể thu hấn làm đồ đệ, lại để cho hấn hiện ra, có thể trong nháy mắt Diệp Thanh liền đã mất đi cái kia bộ phận trí nhớ, đây không phải cảm tỏ tông trên đầu sao?

"Bác sĩ, bệnh này có trị sao?" Diệp Phi trong nội tâm quỳnh lên, lập tức đem thầy thuốc kia một chút rút ra đến trước người, quát, "Muốn xài bao nhiêu tiền chỉ để ý cùng tỏ tông nói, tỏ tông nhất định phải hấn khôi phục mấy canh giờ này trí nhớ, nghe đã hiểu ra chưa!"

Cái kia lão bác sĩ làm sao nghĩ đến Diệp Phi lại có như thế khí lực, lại càng hoảng sợ, cho rằng Diệp Phi đe dọa chính mình, lập tức một hồi run rẩy, vội vàng nói, "Hấn bệnh này căn bản không có cách nào khác trị, khả năng qua trong một thời gian ngắn sẽ tự nhiên khôi hấn, nhớ tới cái kia mấy giờ sự tình, nhưng là có khả năng hoàn toàn quên, cái này có thể nói không cho phép, đều muốn hấn khôi phục, quan trọng nhất là đừng cho đầu của hấn lại chịu va chạm, cũng đừng cho hấn đã bị kinh hãi, nói cách khác, chính là thần tiên cũng không có biện pháp. . ."

Mấy người khác thấy thế, cũng gấp bề bọn khuyên bảo Diệp Phi, vấn đề này có thể gấp không được.

Diệp Phi trong nội tâm một hồi giận tự, ngẫm lại thầy thuốc kia nói cũng có đạo lý, cái này không phải mình cái này thần tiên cũng không có biện pháp ấy ư, nghĩ tới đây, lại đem thầy thuốc kia thả lại tại chỗ, mang theo Diệp Thanh ra y tế trung tâm.

Trở lại ký túc xá về sau, Luru Hiểu Phi mấy người còn có việc, liền đi ra ngoài, trong túc xá, chỉ còn lại có Diệp Phi cùng Diệp Thanh mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Diệp Phi vốn hảo hảo tâm tình lập tức lại trở nên buồn bực, nhìn qua trước mặt Diệp Thanh cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, hiện tại Diệp Thanh càng là chính mình trừng phạt không được cũng hù dọa cực kỳ khủng khiếp.

Ai, tại sao có thể như vậy, Diệp Phi hai tay giao nhau ở trước ngực, nhìn qua trước mặt Diệp Thanh, trong ánh mắt lộ ra ánh mắt phức tạp.

Diệp Thanh lại để cho Diệp Phi nhìn được trong nội tâm sợ hãi, trong nội tâm nhìn không được một hồi nói thầm, xem Phi ca bộ dạng, thật là rất muốn thu chính mình làm đồ đệ, sẽ dạy chính mình mấy tay tuyệt kỹ a..., chẳng qua là chính mình thật sự quá lười, lại không có gì rộng lớn lý tưởng, thậm chí ăn uống miễn phí sống, cho dù có cái gì tuyệt học, bắt đầu luyện cũng muốn ăn được nhiều khổ, chính mình hiện tại quả là không muốn.

Nhưng khi nhìn Phi ca bộ dạng, thật sự giống như rất thất vọng, Diệp Thanh lúc này thời điểm đã sớm cảm nhận được Diệp Phi đối với chiếu cố của mình, trong nội tâm cũng sớm đối với Diệp Phi đã có hảo cảm, không muốn lại để cho Diệp Phi đối với chính mình thất vọng.

Cũng không nguyên ý lại để cho Diệp Phi thất vọng, chính mình lại chẳng muốn bá sư, như thế nào cũng phải muốn cái biện pháp, giải quyết chuyện này mới tốt, Diệp Thanh đầu óc lập tức điên cuồng vòng đứng lên.

Sau một lát, Diệp Thanh con mắt bỗng nhiên sáng ngời, mở miệng nói, "Phi ca, muốn cho ta bá sư làm thầy, cũng không phải là không thể được, bất quá ta có một điều kiện, chỉ cần Phi ca người đồng ý, ta liền bá sư người vì sư, cái gì tất cả nghe theo người, hảo hảo theo người học công phu."

Diệp Phi vốn đang phiền muộn, nghe nói như thế, lập tức trong nội tâm khẽ động, hỏi, "Điều kiện gì?"

"Rất đơn giản, chỉ cần Phi ca tại cuối kỳ cuộc thi thành tích tổng hợp có thể vượt qua Mục Tuyết, tiêu đề liền bá Phi ca vì sư, hơn nữa toàn bộ nghe Phi ca dạy, một ngày vì sư, suốt đời là cha, quyết không nuốt lời!"

Cái gì! Diệp Phi lập tức trừng lớn ánh mắt của mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 72:.. Đồ ước

Diệp Phi như thế nào cũng không nghĩ tới Diệp Thanh lại có thể biết đưa ra như vậy điều kiện, không khỏi lập tức ngây người.

Kỳ thật Diệp Thanh chân thật ý tưởng đó là căn bản cũng không muốn bá sư đấy, chỉ là muốn dựa lưng vào Diệp Phi cây to này lăn lộn ăn hỗn hợp, hảo hảo thượng hết trường cấp 3.

Thông qua trong khoảng thời gian này cùng Diệp Phi kết giao, Diệp Thanh trong nội tâm kỳ thật cũng biết Diệp Phi không nhỏ bản sự, nhưng vẫn không muốn bá sư, bởi vì Diệp Thanh người này cực lười, cho dù có một số tuyệt học phóng ở trước mặt hấn, hấn cũng sẽ biết bởi vì luyện công quá khổ mà

buông tha cho, thực lực là cho tới bây giờ đều không có ngẫu nhiên đấy, cho nên hấn căn bản sẽ không nguyện ý bái Diệp Phi vì sư.

Nhưng là bởi vì Diệp Phi một mực đến một lần đều rất chiều cổ Diệp Thanh, Diệp Thanh hiện tại lại chỉ vào Diệp Phi đến ăn uống miễn phí, cho nên chứng kiến Diệp Phi thất vọng, Diệp Thanh cũng mất hết mặt mũi đương nhìn không thấy, cho nên Diệp Thanh liền tương ra như vậy cái biện pháp, cho Diệp Phi ra một vấn đề khó khăn.

Bởi vì lúc trước, Diệp Thanh nhiều lần nhìn thấy Diệp Phi trốn học cùng khi đi học ngủ tình cảnh, biết rõ Diệp Phi cảm thấy đến trường thập phần nhàm chán, từ trước đến nay cũng không chịu hảo hảo học bài, đến trường đối với Diệp Phi mà nói thật là đau đầu sự tình, cho nên dứt khoát hay dùng thành tích học tập chuyện này với tới Diệp Phi làm ra nan đề, lại để cho hấn biết khó mà lui.

Đều muốn ta bái sư? Được a, thành tích trước vượt qua Mục Tuyết! Mục Tuyết là người nào, lớp không hề tranh luận thành tích học tập đệ nhất danh, luôn luôn cho rằng đi học thập phần nhàm chán, liền tiểu học cũng không có trải qua Diệp Phi, nếu như thành tích cuộc thi có thể vượt qua Mục Tuyết, đó mới là thiên đại việc lạ.

Bởi như vậy, Diệp Thanh đối với Diệp Phi sẽ không có cái gì ngượng ngùng, đây là người mình làm không đến, cũng không phải là ta không muốn đáp ứng người.

Cũng đừng nói, Diệp Thanh một chiều này thật đúng là nổi lên nhất định được tác dụng, Diệp Phi mới đầu cảm thấy hết sức kinh ngạc, do dự cả buổi không nói nên lời.

Diệp Thanh trong nội tâm lập tức thật cao hứng, biết rõ khó khăn a, về sau cũng đừng lão xách đề cho ta bái người làm thầy sự tình, bản thiếu gia thế nhưng là học tập tốt, mỗi ngày hướng lên người, sùng bái chính là đệ tử tốt, Diệp Thanh trong nội tâm một hồi cười thầm.

Chẳng qua là về sau kết quả nhưng không có như Diệp Thanh suy nghĩ, chỉ thấy Diệp Phi cúi đầu suy tư rất lâu, về sau lập tức ngẩng đầu lên, trong ánh mắt phát ra một tia lợi hại hào quang, dùng một cái thập phần uy nghiêm ngữ khí hỏi, "Diệp Thanh, người nói là sự thật sao?"

Diệp Thanh trong nội tâm đột nhiên nhảy dựng, không thể nào, chẳng lẽ Diệp Phi hấn rõ ràng có thể. . .

Đúng lúc này, lại nghe Diệp Phi đáp, "Tốt, ta đáp ứng người, ta sẽ tại trường cấp 3 thời gian còn lại bên trong học tập tốt, làm cho mình cuối kỳ thành tích tổng hợp vượt qua Mục Tuyết, nói như vậy, ta hi vọng người có thể tuân thủ người lời hứa của nam nhân, quân tử nhất ngôn, khoái mã nhất tiên."

Cũng không a, hấn, hấn rõ ràng đã đáp ứng!

Diệp Thanh trong đầu một hồi hỗn loạn, này làm sao hội, hấn làm sao sẽ đáp ứng như vậy không hợp thói thường sự tình.

Muốn biết rõ khảo thi đệ nhất cũng không phải là ai cũng có thể làm được sự tình, một cái trong lớp chỉ có một thứ nhất, hơn nữa lại là Phi Diệp học viện loại này danh giáo, không phải Mục Tuyết loại này đã thông minh lại dùng công học sinh, đó là căn bản là không thể nào, huống chi Diệp Phi là người nào, đó là đem trốn học trở thành chuyện thường ngày nhân vật, như thế nào lại học tập tốt.

Có thể hiện tại Diệp Phi liền ở trước mặt hấn đã đáp ứng hấn điều kiện này, hơn nữa còn vượn cánh tay của mình, cùng với Diệp Thanh đồ ước là thể, Diệp Thanh cũng đành phải kiên trì đi lên cùng Diệp Phi vỗ một cái bàn tay của mình, tỏ vẻ đồ ước thành lập, dù sao, đây chính là chính mình đưa ra điều kiện, coi như mình sẽ không muốn bái sư, thân là nam nhân, một miếng nước bọt một cái đinh, không thể như vậy nói không giữ lời, đương nhiên, mất trí nhớ ngoại trừ.

Bất quá, nghĩ lại, Diệp Thanh lập tức lại yên tâm lại, cho dù cùng người đồ ước thành lập thì thế nào, chẳng lẽ người thật đúng là có thể khảo thi đệ nhất không thành, đều muốn vượt qua Mục Tuyết, căn bản là không thể nào, ai còn không biết người đọc sách đúng khối cái gì tài liệu, đến trường vài ngày, không phải ngủ chính là trốn học, muốn tại cuối kỳ cuộc thi vượt qua Mục Tuyết khảo thi thứ nhất, nằm mơ a.

Cuối kỳ cuộc thi đó là cái gì, đó là một cái học kỳ tổng thành tích tổng hợp, không chỉ có có bình thường đi làm, tiểu khảo thi, còn có lớp việc làm thêm động tham gia tình huống, cái kia cũng là muốn bị đưa vào trong đó, nếu như trong đó bất luận cái gì một phương diện thành tích không quá quan, cuối kỳ tổng thành tích đều chịu ảnh hưởng, Phi Diệp học viện sở dĩ được gọi là danh giáo, cũng là bởi vì tại đây phương diện khảo hạch vô cùng nghiêm khắc, này mới khiến không ít nhị thế tổ gia trưởng đem con của mình tiến đưa đến nơi đây, hi vọng bọn hấn có thể có chỗ tiến bộ.

Diệp Thanh quyết định chủ ý cho rằng Diệp Phi không thể nào làm được, nhưng là Diệp Phi bên kia cũng không phải nghĩ như vậy, mặc dù mình đối với những cái...kia trường cấp 3 chương trình học cảm thấy thập phần nhàm chán, nhưng là cái này không có nghĩa là Diệp Phi năng lực học tập chênh lệch, trái lại hấn là cái vô cùng thông minh, ngộ tính cũng rất mạnh người, nói cách khác, làm sao có thể tu thành Đại La Kim Tiên thần công.

Không thương học không có nghĩa là không thể học giỏi, liền tại Diệp Thanh cùng mình đồ ước lập tức, Diệp Phi đã quyết định từ đó về sau, học tập tốt, mỗi ngày hướng lên, đó là nhất định phải đang thi trong vượt qua Mục Tuyết, sau đó lại để cho Diệp Thanh tâm phục khẩu phục bái chính mình vì sư, lại không có bất kỳ lời nói giáng.

Hai người đồ ước đạt thành về sau, Diệp Phi lúc trước phiền muộn tâm tình không khỏi tốt hơn nhiều, tuy nói khảo thi đầu tiên là chuyện rất khó, nhưng lại cũng không phải là không có hi vọng, chỉ cần mình cố gắng, tin tưởng nhất định có thể thành công, ta là ai? Ta nhưng đứng Đại La Kim Tiên, chẳng lẽ còn sẽ bị đám này tiểu thí hải bài học làm khó không thành, giờ phút này Diệp Phi trong nội tâm, đó là tương đối tự tin.

Bên này hai người vừa định ra đồ ước, cửa túc xá bên ngoài chợt nghe Mã Huy trở về tiếng bước chân.

"Diệp Phi, Trình lão sư cho người đi thấy hấn, hấn có việc hỏi người." Mã Huy trên mặt hướng về Diệp Phi lộ ra một cái mập mờ thần sắc.

Từ lần trước Diệp Phi cùng Trịnh Lâm tại ký túc xá phát sinh đặc thù sự kiện về sau, Diệp Phi ký túc xá đám này bạn xấu liền lão ưa thích cảm Diệp Phi cùng Trịnh Lâm hay nói giỡn, mỗi người sợ hãi thân phục ngoài, len cũng là đối với sự quan hệ giữa hai người sinh ra vô hạn mơ màng, hiện tại Trịnh Lâm có chuyện tìm Diệp Phi, còn lại để cho Mã Huy tới gọi người, ở đâu còn có thể không cho người miễn man bất định.

"Không đi, tổ tông không rảnh." Diệp Phi lập tức một cái cự tuyệt.

Đối với Trịnh Lâm nữ lão sư xinh đẹp này, Diệp Phi hiện tại thế nhưng là phiền rất, tuyệt đối không muốn tìm phiền toái cho mình.

Diệp Thanh lập tức ở một bên nói, "Phi ca, cái này chỉ sợ không tốt, cuối kỳ tổng thành tích ở bên trong, hằng ngày hạnh kiểm lời bình có thể chiếm 30% điểm, nếu như đắc tội Trịnh lão sư, cho người đánh cho thấp phân, chỉ sợ cuối kỳ cuộc thi thành tích tổng hợp sẽ đối với người bất lợi, nói như vậy, nếu như muốn vượt qua Mục Tuyết được thứ nhất, chỉ sợ. . ."

Diệp Thanh lời còn chưa nói hết, Diệp Phi lập tức xen lời hấn, "Người tiểu tử này như thế nào không nói sớm!"

Quay đầu lập tức đối mặt Mã Huy, Diệp Phi quát, "Trịnh Lâm ở đâu, tổ tông muốn đi thấy nàng."

"Liên tại phòng làm việc của nàng." Mã Huy đáp.

Diệp Phi sai bước đi ra ký túc xá, thân thể lóc lên, lập tức đã đến Trịnh Lâm cửa ban công trước.

Tuy nhiên nữ lão sư xinh đẹp này rất là phiền toái, mình và hấn gặp mặt quá nhiều, có cảm giữ không được phạm sai lầm nguy hiểm, thế nhưng là vì thu chính mình tiểu tôn tử làm đồ đệ, vì có thể sớm ngày phi thăng đi gặp sư phụ, điểm ấy khó khăn cũng là muốn vượt qua đây, nhớ năm đó, chính mình trở thành Đại La Kim Tiên lúc trước, vì tu luyện đó cũng là ăn lấy hết trăm cay nghìn đắng.

Giờ khắc này, một lần nữa khôi phục hy vọng Diệp Phi ý chí chiến đấu tràn đầy, đối với hấn mà nói, về sau ở trường học mục tiêu, cái kia chính là học tập tốt, mỗi ngày hướng lên, nhất định phải tại cuối kỳ trong cuộc thi vượt qua Mục Tuyết, đạt được toàn lớp thứ nhất, tại Đại La Kim Tiên trong suy nghĩ, không có cái gì không thể nào làm được.

Sau một khắc, Diệp Phi đẩy ra Trịnh Lâm văn phòng đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73:. Không thể nhận được nữa

Giờ phút này, Trịnh Lâm đang ngồi ở phòng làm việc của mình ở bên trong, một hồi đau khổ suy tư, cái này Diệp Phi, rốt cuộc là cái dạng gì học sinh?

Theo lúc trước ký túc xá sự kiện, càng về sau cùng tứ ban bóng rổ đấu đối kháng, lại đến cuối cùng cửa sân trường ầu đã sự kiện, Diệp Phi biểu hiện ra chính là vô cùng cương quyết bướng bỉnh, Trịnh Lâm mặc dù có nhiều năm dạy học kinh nghiệm, nhưng còn là lần đầu tiên gặp được đệ tử như vậy.

Tại chính mình xem ra, Diệp Phi kỳ thật thực chất bên trong căn bản cũng không đem người khác để vào mắt, hoàn toàn làm theo ý mình, tùy ý làm bậy, có lẽ chỉ ở một người trước mặt ngoại lệ, cái kia chính là Diệp Thanh.

Như vậy một đệ tử, không phải cả ngày trốn học, tránh né chính mình, còn dùng giả cha mẹ đến lừa gạt mình, thậm chí đến hiện tại mới thôi, Trịnh Lâm liền Diệp Phi gia đình tình huống đều không thể hiểu rõ, nhưng những thứ này còn không phải rất làm cho người khó hiểu đây, rất làm cho người khó hiểu chính là Tổng hiệu trưởng thái độ, từ đầu đến cuối đều là bao che Diệp Phi, thậm chí còn không để cho mình đi quản, cái này tại Trịnh Lâm nhiều năm dạy học trong còn là lần đầu tiên gặp được.

Cái này Diệp Phi, đến cùng có bối cảnh gì, vì cái gì liền Tổng hiệu trưởng đều đối với hấn cảm như hén, Trịnh Lâm trong nội tâm tràn đầy đối với Diệp Phi nghi vấn, muốn làm cho cái mình bạch, nhưng Diệp Phi đối với thái độ của nàng lại luôn xa cách, điều này làm cho hấn không khỏi hết sức tức giận, nhưng là lúc trước ký túc xá sự kiện, lại để cho hấn đối với Diệp Phi đã có mặt khác một loại cảm giác kỳ quái.

Loại cảm giác này là cái gì, Trịnh Lâm mình cũng nói không rõ ràng, làm cho người ta có chút thống hận lại có chút ít chờ mong, chính mình sống lớn như vậy, loại cảm giác này còn là lần đầu tiên gặp được, nhưng lại để cho nàng kiên cố hơn định rồi một cái quyết tâm, cái kia chính là nhất định phải đem Diệp Phi tình huống biết rõ ràng, sau đó đem hấn một mực nắm giữ ở trong tay của mình, nói cách khác, hấn chỉ sợ như thế nào cũng sẽ không cam lòng.

Lần này công trường ầu đã sự kiện, đương Trịnh Lâm đi đến lúc sau đã là bị ở đây tình huống lại càng hoảng sợ, trên mặt đất quỳ mười cái đầu muốn

kêu thảm thiết rồi lại kêu không ra tiếng lưu manh, xương đùi đứt đoạn, cái cằm cũng bị cời xuống dưới, thủ đoạn chi hung ác, lại để cho Trịnh Lâm thấy hãi hùng khiếp vía.

Diệp Phi một đệ tử, nơi nào đến mạnh mẽ như vậy thực lực, nơi nào đến như vậy tâm tính, đều là Trịnh Lâm nóng lòng muốn biết đấy, cho nên vừa nghe nói Diệp Phi trở về, Trịnh Lâm để cho Mã Huy gọi hắn tới đây, nhưng là nói thật, dùng Trịnh Lâm đối với Diệp Phi tính cách rất hiểu rõ, hắn có thể tới khả năng đó là cực kỳ bé nhỏ, hắn thậm chí có thể tưởng tượng đến Diệp Phi nghe được chính mình gọi phản ứng của hắn, cái kia chính là hai cái "Không đi!" Thậm chí không có nửa câu nói nhảm.

Nghĩ tới đây Trịnh Lâm trong nội tâm không khỏi một hồi ư ơ, mình rốt cuộc coi như không tính hắn chủ nhiệm lớp, chính mình trong lòng hắn đến cùng tính toán cái gì người, như thế nào trong mắt của hắn căn bản sẽ không có chính mình đâu này?

Có thể đúng lúc này, Trịnh Lâm chợt thấy Diệp Phi đẩy ra cửa ban công, ra hiện tại trước mắt mình, hắn vốn là sững sờ một chút, cho rằng ánh mắt của mình nhìn lầm rồi, đợi được rốt cục xác nhận người trước mắt chính là Diệp Phi về sau, lúc này mới nhận không được nói, "Người rõ ràng đã đến?"

Diệp Phi thăm nghĩ cô gái này lão sư thật đúng là cái quái nhân, hỏi ngược lại, "Không phải người kêu ta đến đây sao?"

Trịnh Lâm lập tức tức cười, có thể không phải mình gọi hắn đến đây sao, nhưng khi Diệp Phi thật sự đã đến, chính mình rồi lại không thể tin được, cái này thật sự là. . . Trịnh Lâm con mắt đảo một vòng, lập tức cũng không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

"Lão sư, người tìm tổ tông?" Vẫn còn đứng Diệp Phi đầu tiên mở miệng nói chuyện.

"Ừ, cái này. . ." Trịnh Lâm cái này mới phản ứng tới, "Phát sinh ở công trường sự kiện kia là chuyện gì xảy ra?"

"Mấy cái lưu manh đánh cho Diệp Thanh, tổ tông đem bọn họ toàn bộ xử lý rồi." Diệp Phi thân nhiên nói, tựa hồ là căn bản không có đem cái này coi thành chuyện gì to tát, Diệp Phi biểu lộ thập phần nhẹ nhõm.

Toàn bộ xử lý rồi, đơn giản như vậy? Đã đến trường học lâu như vậy, còn tự xưng tổ tông, Trịnh Lâm nghe xong trong nội tâm liền bốc hỏa, tiếp tục nói, "Diệp Phi, người là tại sao cùng trên xã hội những thứ này lưu manh phát sinh tranh chấp hay sao?"

"Tổ tông làm sao biết, tổ tông đã biết rõ bọn hắn đánh cho Diệp Thanh chính là không được." Diệp Phi hơi hột nói, nhưng là ngữ khí lại làm cho Trịnh Lâm cảm thấy một cổ vô cùng bá đạo.

Diệp Phi xác thực cũng nói lời nói thật, trước kia hắn thu thập Trần Diệu Dương thời điểm, sẽ không đem cái này đương chuyện quan trọng, qua đi liền đã quên, lần này ra tay, mình cũng không rõ ràng làm phía sau màn chân tướng, hắn chỉ biết mình tiêu tốn từ không có khả năng bị nhân gia đánh, còn lại căn bản sẽ không quan, cũng lui đi giải, tại Đại La Kim Tiên trong suy nghĩ, những thứ này đối thủ đều là chút ít cặn bã, thậm chí ngay cả cặn bã đều nói không hơn, sao có thể vào khỏi chính mình pháp nhãn.

Trịnh Lâm lửa giận trong lòng giận vụt được một chút liền được đưa lên, "Cái gì gọi là làm sao người biết, Diệp Phi, người một cái học sinh đang học, rõ ràng cùng trên xã hội lưu manh đánh nhau ầu ẩu, người còn muốn tiền đồ không nên, người làm như vậy như thế nào không phụ lòng cha mẹ của người!"

Diệp Phi trong lòng tự nhủ người cái này nữ lão sư như thế nào luôn như vậy một bộ nói nhảm, tự cũng không biến cái bíp bộp.

Tổ tông tiền đồ có liên quan gì tới người? Người có thể sống lớn như vậy số tuổi sao? Xem tới được sao? Thành tiên không tốt sao? Phi thăng không tốt sao? Chỉ bằng người cái này phá tư chất, đời này có thể sống vài năm, tài giỏi vài món đại sự? Sớm muộn gì còn không phải một đồng xương cốt cặn bã.

Chẳng qua là những thứ này đạo lý, Diệp Phi chính mình lặp lại đến độ phiền, đã sớm chẳng muốn lại há miệng, trong miệng chẳng qua là khinh thường nói, "Tổ tông sớm nói, tổ tông không có cha mẹ, có thể người chính là không tin."

"Không có cha mẹ người đi vào Phi Diệp học viện ấy ư, không có cha mẹ người nơi nào đến tiền trả học phí, Diệp Phi, người vẫn còn là lừa gạt lão sư, người đem lão sư đương ngu ngốc sao?" Trịnh Lâm nóng tính càng lúc càng lớn.

Trịnh Lâm chỗ không biết là, giờ phút này tại Diệp Phi trong mắt, hắn vẫn thật sự cùng ngu ngốc không sai biệt lắm, làm sao lại một chút như vậy đạo lý, tổ tông chính là cùng nàng giảng không rõ, rõ ràng tự người nói rất đúng lời nói thật, như thế nào cái này nữ lão sư đầu óc cứ như vậy không ra khiêu.

"Đó là đồ đệ hiểu kính tổ tông, tổ tông không thiếu tiền." Diệp Phi có chút không kiên nhẫn được nữa.

Diệp Phi trong lòng tự nhủ người đương tổ tông nguyện ý đến coi trọng người cái này học ấy ư, không phải là vì giáo dục tiêu tôn từ, tổ tông mới sẽ không tới, các người dùng tiền mời tổ tông, tổ tông cũng sẽ không đến.

Chẳng qua là những lời này đến bên miệng thời điểm, Diệp Phi bỗng nhiên nghĩ đến chính mình còn phải cùng Trịnh Lâm làm tốt quan hệ, cuối kỳ cuộc thi tốt được cao phân, nói được quá khó nghe không tốt, lúc này mới nhận xuống.

Trịnh Lâm chỉ cảm thấy Diệp Phi càng nói càng đúng không hợp thói thường, thăm nghĩ người nhỏ như vậy nơi nào đến đồ đệ, ai hội bá người làm lão sư, người tiêu từ này, rõ ràng chính là cùng lão sư quấy rối, lại như vậy cùng người đẩy đưa xuống dưới cũng sẽ không có kết quả, dứt khoát đổi lại chủ đề, hỏi, "Về sau người cùng Diệp Thanh đi làm cái gì?"

"Chúng ta cùng đi đám kia lưu manh hang ổ, lão đại của bọn hắn hình như là cái tên gì binh tiêu từ, tổ tông đem bọn họ toàn bộ thu thập, thuận tiện còn hủy đi phòng ốc của bọn hắn." Diệp Phi vốn căn bản chẳng muốn cùng nàng nói, nhưng là nghĩ đến cuối kỳ cuộc thi, hay là nhận xuống, tiếp tục đáp.

Trịnh Lâm nghe xong, rốt cục cũng không chịu được nữa rồi, "Diệp Phi, người càng nói càng không hợp thói thường rồi, một mình người đối phó được một cái hắc bang ấy ư, người có thể hủy đi được nhân gia phòng ở sao? Người bây giờ nói dối một điếm nói chuyện không đâu rồi, thậm chí ngay cả không cần suy nghĩ, ta cho tới bây giờ cũng không có tiếp kiến người đệ tử như vậy, người quả thực. . ."

Trịnh Lâm lời còn chưa dứt, chợt phát hiện miệng của mình đã bị Diệp Phi ngăn chặn.

Nhìn lại một chút đối diện Diệp Phi, thỉnh linh phát hiện Diệp Phi giờ phút này đang nhắm mắt lại, trên ót gân xanh nổi lên, một tay ngăn chặn miệng của mình, tay kia gắt gao nắm chặt nắm đấm, không ngừng rung động, một bộ cổ nén trong nội tâm nộ khí, hơn nữa nhìn được rất vất vả tư thế, không khỏi lại càng hoảng sợ, trong miệng lập tức nói, "Người, người muốn làm gì?"

Chẳng qua là bởi vì miệng của mình bị Diệp Phi chặn, cho nên Trịnh Lâm nói ra được lời nói mình cũng nghe không rõ sở.

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74:.. Học tập tốt

Diệp Phi trợn mắt trợn mắt, hướng về phía Trịnh Lâm hung hăng trừng đi, miệng quát, "Tổ tông nhìn người đã lâu rồi, đừng tưởng rằng tổ tông trước kia luôn trốn tránh người chính là sợ người, chọc giận tổ tông tiện tay đem người ngay tại chỗ hành quyết, cho rằng tổ tông không dám sao?"

Diệp Phi vốn muốn cùng Trịnh Lâm làm tốt quan hệ, nhẫn nại hẳn một chút coi như xong, lại thật không ngờ Trịnh Lâm lại dám hướng hẳn nổi giận, lập tức liền ngồi không yên, phạm nhân còn có ba phần tính nóng, huống chi hẳn là Đại La Kim Tiên, từ trước đến nay không người nào dám xúc phạm hẳn tôn nghiêm.

Này sẽ trong văn phòng vừa mới không có ai, chỉ có Trịnh Lâm cùng Diệp Phi hai người tại, Diệp Phi như thế tư thái, lập tức lại để cho Trịnh Lâm nhớ tới lúc trước tại ký túc xá sự tình, một đôi mắt hướng Diệp Phi quăng đi ánh mắt sợ hãi.

Chẳng qua là Trịnh Trịnh Lâm xác thực thuộc về cái loại này có thể làm cho Diệp Phi phạm sai lầm đẳng cấp mỹ nữ, làn da của nàng cùng Diệp Phi tay như vậy tiếp xúc, Diệp Phi dưới sự giận dữ, một tia tiên linh khí lập tức sẽ không thủ khống chế truyền đi qua, lại để cho Trịnh Lâm cảm giác trong lòng lập tức theo sợ hãi liền biến thành vô cùng thoải mái dễ chịu.

Trịnh Lâm ánh mắt rất nhanh liền từ sợ hãi trở nên điềm đạm đáng yêu, lại từ điềm đạm đáng yêu bắt đầu biến thành ngập nước một mảnh, tựa hồ là bị ủy khuất, tựa hồ lại là vô kỳ hạn đợi tư thái, lại để cho Diệp Phi thấy giật nảy mình rùng mình một cái.

Bất quá cũng may này sẽ Diệp Phi không uống rượu, còn khống chế ở chính mình, vội vàng quát to một tiếng, hất lên tay đem Trịnh Lâm theo chính mình trước người bỏ qua, hướng về sau nhảy dựng, về sau quay người bỏ chạy.

Diệp Phi vừa chạy, Trịnh Lâm lúc này mới hồi phục tinh thần, thầm nghĩ ta vừa rồi không có can hẳn, hẳn gọi cái gì, như thế nào chạy?

A, ta vừa rồi đến cùng làm sao vậy? A..., nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, cái này chết tiểu tử, lại dám cùng lão sư đùa nghịch lưu manh! Ồ, không sai a, vừa rồi giống như. . . Mặc kệ, chính là chỗ này hỗn tiểu tử không đúng!

Diệp Phi mới từ văn phòng trở về, buổi chiều tiết khóa thứ nhất lập tức liền muốn bắt đầu.

Trở lại ký túc xá, Diệp Phi tìm ra thật lâu vô dụng đích sách giáo khoa, về sau mang tại trên người, vì có thể về sau hảo hảo dạy bảo Diệp Thanh, nhất định phải tại cuối kỳ tổng hợp trong cuộc thi khảo thi ra thành tích tốt, đều muốn khảo thi ra thành tích tốt, phải hảo hảo nghe giảng, bởi vậy Diệp Phi quyết định từ đó về sau hảo hảo đi học, chăm chú học tập, không bao giờ ... nữa trốn học rồi.

Không thể không nói vì Diệp Thanh cái này tiểu tôn tử, Diệp Phi cái này lão tổ tông thật sự là nhọc lòng, thân là lực lớn vô cùng, không gì làm không được Đại La Kim Tiên, rõ ràng chạy đến chạy đến trường học đến hảo hảo học bài, rất có chút đáng thương thiên hạ tâm lòng của cha mẹ hương vị.

Lưu Quân Hoa, Mã Huy, Lưu Hiểu Phi ba người chứng kiến Diệp Thanh rõ ràng trở về thu thập sách giáo khoa, đều là hết sức kỳ quái, nhìn không được trăm miệng một lời mà hỏi, "Phi ca, người cầm sách giáo khoa làm gì?"

"Đi học đi, tổ tông sau này quyết định muốn học tập tốt, mỗi ngày hướng lên, cuối kỳ cuộc thi khảo thi đệ nhất." Diệp Phi thanh âm thấp phần vang dội.

Ba người cùng một chỗ há mồm, lập tức đều ở vào hóa đá trạng thái.

Buổi chiều tiết thứ nhất đúng lúc là Anh ngữ, đương Diệp Phi đi vào hồi lâu không có tiến vào phòng học, chung quanh đồng học nhìn qua nét mặt của hần đều hết sức kỳ quái, miệng há được phảng phất có thể nhét cái trứng vịt đi vào.

Cả buổi đương Diệp Phi ngồi xuống chỗ ngồi của mình, chung quanh đồng học mới trì hoãn quá mức đến, nhin không được ở một bên xì xào bàn tán.

"Ta không nhìn lầm a, Diệp Phi rõ ràng đến đi học?"

"Chóng mặt, Diệp Phi có phải hay không tinh thần thác loạn nữa à!"

"Móa, Đại Phi bang phía sau mần lão đại rõ ràng đến đến trường, cái thể giới này, điên đảo rồi sao?"

"Ta còn tưởng rằng Diệp Phi đứng bóng rở năng khiếu sinh, căn bản không cần câu trên hóa khóa đây."

...

Mục Tuyết cũng không nghĩ ra Diệp Phi trở về, nhìn hần một hồi ngắn ngời, Diệp Phi lại căn bản nhìn cũng không nhìn hần, để cho nàng dùng sức cắn cắn bờ môi của mình, thập phần không cam lòng.

Diệp Phi hướng chỗ ngồi của mình ngồi xuống, chứng kiến chung quanh đồng học đều nhìn thấy chính mình, không khỏi trừng bọn hần liếc, sát khí một xuất hiện, lập tức lại để cho chung quanh đồng học đều thu hồi ánh mắt của mình.

Diệp Thanh cũng không nghĩ tới Diệp Phi rõ ràng thật sự đến đi học, cũng là sững sờ, khó có thể tin nhìn qua bên cạnh Diệp Phi, nhỏ giọng nói, "Phi ca, không thể nào, người vậy mà đại giá quang lâm, đứng trận gió nào đem người thổi tới?"

Diệp Phi nói, "Tổ tông không phải cùng người ước định ấy ư, muốn khảo thi thứ nhất, cho nên tổ tông đã tới rồi."

Diệp Thanh trong nội tâm điên cuồng đồ mồ hôi, người, người sẽ không thực. . .

Đúng lúc này, đi học tiếng chuông reo rồi, Trịnh Lâm đi vào ban 6 phòng học.

Cùng Diệp Phi vừa rồi chứng kiến Trịnh Lâm tức giận lúc bộ dạng so sánh với, bây giờ Trịnh Lâm rõ ràng đã hoàn toàn bất đồng, hoàn toàn khôi phục bình thường trạng thái, nghiêm túc chăm chú, đoan trang hào phóng, của một con mắt mang lên mặt đã biết tính lại tựa hồ mang theo chút ít thánh khiết ánh sáng chói lọi, lại để cho các học sinh lập tức dời đi ánh mắt.

"Đứng dậy!" Mục Tuyết ra lệnh một tiếng, tất cả học sinh lập tức theo trên chỗ ngồi đứng lên, cùng kêu lên nói ra, "good afternoon teacher!"

Trịnh Lâm trả lời, "good afternoon students!"

"Hiện tại chúng ta bắt đầu học tập, tiết thứ ba travel journal, mời các học sinh mở ra sách giáo khoa, lật đến. . ."

Địch cụ, chuyện gì xảy ra, lần trước không phải hay là con chó được mèo yên tĩnh, lúc này như thế nào lại biến thành con chó được a Phúc đặc trừ?

Diệp Phi nghe xong cái này lời đạo đầu, lập tức chính là một hồi khó chịu, a Phúc đặc biệt chẳng lẽ cũng là cái gì tiểu động vật? Cái này phiên bang tiểu quốc ngôn ngữ, làm sao sẽ cổ quái như vậy, lại để cho hần nhin không được nhủu mảy.

Trịnh Lâm tại trên bục giảng chứng kiến Diệp Phi nhủu mảy, đoán chừng là hần kéo xuống chương trình học quá nhiều, thế cho nên căn bản là nghe không hiểu rồi, nghĩ đến lúc trước đang làm việc phòng chuyện đã xảy ra, không khỏi trong lòng tức giận, lập tức nói, "Diệp Phi đồng học, mời người trước cho mọi người đọc chậm một chút cái này đoạn khóa bài khoá."

Cái gì, rõ ràng lại để cho tổ tông đọc chậm lần này bang tiểu quốc ngôn ngữ! Diệp Phi trong nội tâm lập tức có chút mất hứng, liếc mắt nói, "Sẽ không."

"Hằng ngày thành tích khấu trừ hai phần, tính gộp lại đến kỳ mặt cuộc thi tổng hợp tổng thành tích trong." Trịnh Lâm không chút khách khí mà nói.

Không thể nào, rõ ràng như vậy liền khấu trừ tổ tông điểm, ai vậy định chim quy củ! Diệp Phi lập tức há to miệng, một bộ khó có thể tin thần sắc, mới vừa lên khóa đã bị khấu trừ điểm, đây cũng không phải là Diệp Phi chỗ hy vọng, như vậy xuống dưới còn thể nào khảo thi đệ nhất a....

Quay đầu nhìn xem bên cạnh Diệp Thanh, Diệp Phi nhin không được hỏi, "Cái này cũng khấu trừ điểm?"

Diệp Thanh rất vô tội nhẹ gạt đầu, nhỏ giọng nói, "Lớp học vấn đề xem như hằng ngày điểm, ước chừng chiếm được cuối kỳ tổng thành tích 30%, người bình thường ít nhất cũng phải đạt tiêu chuẩn, mới không còn kéo cuối kỳ cuộc thi lui về phía sau."

"Không thể nào, đây coi là cái chim gì sự tình, tổ tông thế nhưng là đường đường Trung Hoa Thiên triều chi nhân, tại sao phải học những thứ này phiên bang điệu ngữ!" Diệp Phi thập phần không cam lòng lăm bầm lăm bầu.

Trịnh Lâm chứng kiến Diệp Phi thần sắc, đó là trong lòng lập tức một hồi ám thoai mái, trong lòng tự nhủ cái này người rơi trong tay ta a, hừ, chết tiểu tử, người chờ xem, lão sư ta về sau còn có chính là chiêu, trong miệng liền nói, "Mục Tuyết đồng học, hiện tại, mời người tới đọc chậm một chút cái này đoạn bài khoá."

Tuy nhiên Diệp Phi đột nhiên chuyển biến lại để cho Trịnh Lâm cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là học sinh chính là có lẽ hảo hảo đi học, đã sớm xâm nhập Trịnh Lâm nội tâm, cho nên Diệp Phi đột nhiên chuyển biến, cũng bị Trịnh Lâm cho rằng là chịu không được áp lực của mình chỗ dẫn đến kết quả.

"do you like traveling? why so many people like traveling. . ."

Mục Tuyết một phen đọc chậm đó là tương đối lưu loát, phát âm cũng hết sức chính xác xinh đẹp, quả thực chính là người Anh nói chuyện không có gì khác nhau rồi, cùng Diệp Phi biểu hiện tạo thành cực kỳ tươi sáng rõ nét đối lập.

Trịnh Lâm lập tức đang tại tất cả đồng học mặt khen ngợi nói, "Mục Tuyết đồng học đọc phải vô cùng tốt, vừa nhìn đã biết rõ trải qua tỉ mỉ chuẩn bị, tất cả mọi người có lẽ hảo hảo hướng Mục Tuyết đồng học học tập, về phần Diệp Phi đồng học, về nhà sao bài khoá mười lần, ngày mai đưa trước đến ta muốn kiểm tra."

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75:. Trừng phạt tiểu tôn tử

Buổi chiều chương trình học chấm dứt, Diệp Phi nhần nhin nổi giận trong bụng trở lại ký túc xá, cái này nữ lão sư, không phải có chủ tâm cho tổ tông tìm phiền toái sao? Chỉ cần hần không ngừng cho tổ tông khấu trừ điểm, tổ tông cuối kỳ như thế nào khảo thi đệ nhất.

Đang cảm tức đầu rồi, chứng kiến Diệp Thanh đang hào hứng bùng bùng ngồi tại trước máy vi tính mặt xem phim heo, Diệp Phi lập tức nổi giận, trong lòng tự nhủ làm hại tổ tông bị khấu trừ phần đích chính là người cái này không nghe lời tiểu tôn tử, tổ tông nếu như không trừng phạt người một chút, tổ tông về sau ở đâu còn có mặt mũi.

Thò tay nắm lên một quyển Anh ngữ sách, không ngừng hướng phía Diệp Thanh trên đầu đập tới, Diệp Phi quát, "Vừa để xuống học liền xem phim heo, bảo người không học tập tốt, bảo người không học tập tốt. . ."

Việc này đặt ở trước kia, Diệp Thanh nói không chừng còn có thể cùng Diệp Phi đình tranh luận, nhưng là từ khi Diệp Phi thu thập Trần Diệu Dương về sau, Diệp Thanh liền đối với Diệp Phi bội phục sát đất, này sẽ chứng kiến Diệp Phi nổi giận, trong lòng cũng là có chút sợ hãi, vội vàng nói, "Phi ca Phi ca, đừng đánh nữa, tiểu đệ học tập tốt là được."

Vừa nói, Diệp Thanh một bên theo trong túi xách xuất ra sách giáo khoa.

"Học Anh ngữ." Diệp Phi quát, "Phạt sao lớp Anh ngữ văn mười lần, lập tức hoàn thành!"

Diệp Thanh trong lòng tự nhủ Trịnh lão sư phạt người người liền phạt ta, cái này đem giận ra tại trên người của ta, thật sự là không may, dứt khoát liền giả bộ cái bộ dáng cho người xem xem, dù sao người cũng xem không hiểu.

Diệp Thanh xuất ra Anh ngữ sách đến vừa muốn sao, Diệp Phi lại nói, "Sao tại tổ tông sách bài tập lên, nhanh lên!"

Cái gì, đây là để cho ta thay người bị phạt a...! Diệp Thanh ngẩng đầu đầu đến vừa định kêu oan, Diệp Phi hung hăng trừng Diệp Thanh một cái nói, "Như thế nào, để cho người thay, chẳng lẽ người còn không nguyện ý?"

Diệp Thanh lập tức bị lại càng hoảng sợ, không dám nhiều lời, lập tức cúi đầu bắt đầu dò xét đứng lên.

10 phút về sau, Diệp Thanh ngẩng đầu lên nói, "Tốt rồi, Phi ca, sao đã xong."

Diệp Phi cảm qua sách bài tập vừa nhìn, lập tức nổi giận, thò tay lại đang Diệp Thanh trên đầu hung ác đánh một cái, nói, "Lại dám lừa gạt tổ tông, còn có cừu lần."

"Ồ, Phi ca, người rõ ràng có thể xem hiểu?" Diệp Thanh thập phần khó hiểu, tại Diệp Thanh trong nội tâm, Diệp Phi đối với Anh ngữ đó là không chút nào hiểu, thậm chí ngay cả tiểu học trình độ đều không có, hiện tại rõ ràng có thể nhìn ra chính mình lừa dối, không khỏi lại để cho hần hết sức kỳ quái.

Tuy nhiên Diệp Phi không hiểu Anh ngữ, nhưng là trí nhớ cũng không chênh lệch, chỉ cần nhìn qua một lần đồ vật, trên cơ bản đều có thể nhớ kỹ, so sánh trên sách học Anh ngữ ký hiệu hình dạng, Diệp Phi cũng có thể phân biệt ra được Diệp Thanh dò xét mấy lần, cho nên Diệp Thanh căn bản lừa gạt không được Diệp Phi.

"Lại lừa gạt tổ tông, tổ tông cho người sao 100 lần." Diệp Phi quát, nhưng trong lòng có chút đắc ý, cô gái này lão sư rõ ràng là cố ý khó xử tổ tông, tổ tông lại có...khác diệu kế, về sau phạm là đụng phải chuyện như thế, đều do Diệp Thanh gánh trách nhiệm tốt rồi, vốn những sự tình này liền đều là hấn làm ra đến đây, huống chi hấn thân là tiểu tôn tử, thay tổ tông ghi làm bài tập cũng là nên phải đấy.

Diệp Thanh bắt đắc dĩ, đành phải cúi đầu hạo hạo sao chép, Diệp Phi trong nội tâm phiền muộn vừa giảm đi một ít, trong ngực điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Diệp Phi tiếp nối lên điện thoại, đúng đồ đệ Lý Thành Diệp đánh tới.

"Sư phụ, đệ tử có việc hướng người lão nhân gia báo cáo." Lý Thành Diệp nói.

"Chuyện gì, nói đi."

"Vốn là một nơi tên là Nhiếp Lỗi lưu manh to gan lớn mật, giống như đang tại chế định nhằm vào kế hoạch của ngài, đối phó hấn, sư phụ là muốn chính mình động thủ, hay là đệ tử làm thay?"

"Nhiếp Lỗi?" Diệp Phi có chút kỳ quái nói, "Ta như thế nào chưa nghe nói qua?"

"Hấn là Hoàng Đào khu lưu manh đầu Ngô Học Bình lão đại, sư phụ gần nhất giống như vừa bùng Ngô Học Bình hang ổ." Lý Thành Diệp nói, "Nhiếp Lỗi với tư cách Ngô Học Bình lão đại, giống như muốn thay Ngô Học Bình xuất đầu, đệ tử biết rõ như bức này đồ bỏ đi vốn là sẽ không đặt ở sư phụ trong mắt, muốn thay sư phụ xử lý hấn, nhưng là chỉ sợ quét sư phụ trò chơi hào hứng, lúc này mới hướng sư phụ xin chỉ thị."

Đối phó hắc đạo tội phạm loại nhân vật này, trước kia Diệp Phi cho tới bây giờ đều là chính mình hoạt động một chút gân cốt, tìm xem việc vui, Lý Thành Diệp với tư cách Diệp Phi đệ tử, biết rõ sư phụ nóng nảy, chuyện lần này, vốn bằng Lý Thành Diệp năng lượng, hoàn toàn có thể bất động thanh sắc đem Nhiếp Lỗi thu thập, nhưng là bởi vì sợ hãi sư phụ nói mình xen vào việc của người khác, lúc này mới gọi điện thoại xin chỉ thị.

"Ah, nguyên lai là có chuyện như vậy." Diệp Phi về mặt thoải mái, tiếp tục hỏi, "Người nói cái kia cái gì lỗi, thủ hạ có bao nhiêu người?"

"Theo đệ tử điều tra, không sai biệt lắm hơn ba trăm, trải rộng Trung Hải thành phố, trong đó cũng có mấy người cao thủ, bắt quá cùng sư phụ so sánh với, đều là chút ít cặn bã mà thôi, chính là đệ tử cái này lão già khom ra tay, thu thập bọn hấn cũng là dễ dàng." Lý Thành Diệp đáp.

"Mới như vậy một chút xíu người?" Diệp Phi cau mày nói, "Liền một ngàn cũng chưa tới, không có ý nghĩa, Tiểu Lý Tử, cái này cái gì lỗi liền giao cho người rồi, sư phụ này sẽ muốn ở trường học học tập tốt, cuối kỳ tranh thủ khảo thi thứ nhất, hiện tại chẳng muốn quản những chuyện nhỏ nhặt này, người nhớ rõ, không phải vạn người trở lên thế lực chính người quyết định là tốt rồi, không cần hướng tổ tông báo cáo."

Cái gì, học tập tốt? Lý Thành Diệp đỉnh đầu lập tức tất cả đều là xám xịt, sư phụ cái này Đại La Kim Tiên lúc nào rõ ràng sửa lại nóng nảy, lại để cho hạo hạo đọc sách, còn nói muốn khảo thi thứ nhất, giờ khắc này, Lý Thành Diệp lập tức bị lôi được bên ngoài tiêu ở bên trong non.

Chẳng qua là Diệp Phi nơi nào sẽ muốn Lý Thành Diệp giải thích, trực tiếp liền cúp điện thoại, lại lần nữa đốc xúc, Diệp Thanh học tập đến.

Bên này Diệp Phi một tắt điện thoại, bên kia Lý Thành Diệp liền lập tức gây chính mình máy riêng.

Rất nhanh, máy riêng bên kia, một thanh âm trầm thấp nam tử nhận nghe điện thoại, "Lý lão gia tử, chuyện gì?"

"Ngay lập tức đi đem cái kia Nhiếp Lỗi thế lực cho ta diệt sạch, có một cái làm không được cũng đừng trở về gặp ta, về phần cái kia Ngô Học Bình, bắt sống trở về cho ta, ta muốn đem hấn toàn thân xương cốt đều bóp nát, lại ném xuống biển cho cá ăn, quả thực là ăn hết tìm gấu gan báo, lại dám cùng sư phụ đối nghịch!" Lý Thành Diệp khinh thường nói.

"Vâng, Lý lão gia tử, ta lập tức đi an bài." Điện thoại bên kia thanh âm cung kính đáp.

...

Ngày hôm sau, Trung Hải thành phố thị chánh phủ liền hướng Trung Hải thành phố cảnh sát tổng cục liền hạ phát "về năm 2012 đánh hắc trừ ác hành động bắt đầu thông tri", thông tri yêu cầu:

Gần nhất, theo Trung Hải thành phố kinh tế ngày càng phát triển cùng sinh động, xã hội hắc ác đội hoạt động cũng càng ngày càng hung hăng ngang ngược, trong đó một ít đã dần dần phát triển trở thành là thao túng thị trường, xưng bá một phương xã hội hắc thế lực.

Một ít không hợp pháp xã hội đen thế lực, tại cạnh tranh trong thuê mướn xã hội đội lần đi lũng đoạn thị trường, lũng đoạn thu mua, cướp đoạt mặt khác thương lượng hộ bình thường quyền lợi, cũng đánh đập tàn nhẫn, phá hư thị trường kinh tế bình thường vận hành, huyền não nhân tâm bất an, xã hội bất hòa.

Những thứ này xã hội đen thế lực sử dụng ra ép giá thu mua cùng giá cao bán ra chiêu số, phá hư thị trường kinh tế kết cấu, nguy hại quảng đại sản, tiêu quần chúng cùng người tiêu thụ lợi ích. Gần mấy tháng qua phát sinh mấy, dự mưu hành hung án, nghiêm trọng ảnh hưởng đến xã hội trị an cùng nguy hiểm hài hòa xã hội xây dựng.

Theo quần chúng phản ứng, những thứ này xã hội đen thế lực thập phần hung hăng ngang ngược, thực tế dùng Nhiếp Lỗi thuộc hạ Lỗi Hâm công ty là

nhất, nhưng một ít tư pháp ngành lại có mắt không trông, nay đã hầu như phát triển đến bình phỉ một nhà. Bởi vậy, mới phát sinh xã hội hắc ác đội bất chấp mọi thứ không kiêng sợ hành hung. Khiến cho thật lớn sự phần nộ của dân chúng, ảnh hưởng thập phần ác liệt.

Hiện tại, thành phố phủ yêu cầu tất cả khu thành phố tất cả phân cục cùng một chỗ hành động, oanh oanh liệt liệt triển khai một hồi nhằm vào Trung Hải thành phố tất cả đại hắc ác thế lực chuyên nghiệp sửa trị hoạt động, nghiêm khắc đã kích các loại hắc ác không hợp pháp lực lượng, bảo vệ xã hội trị an, sáng tạo hài hòa xã hội. . .

Bạn đang đọc truyện *Đại La Kim Tiên Tại Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.